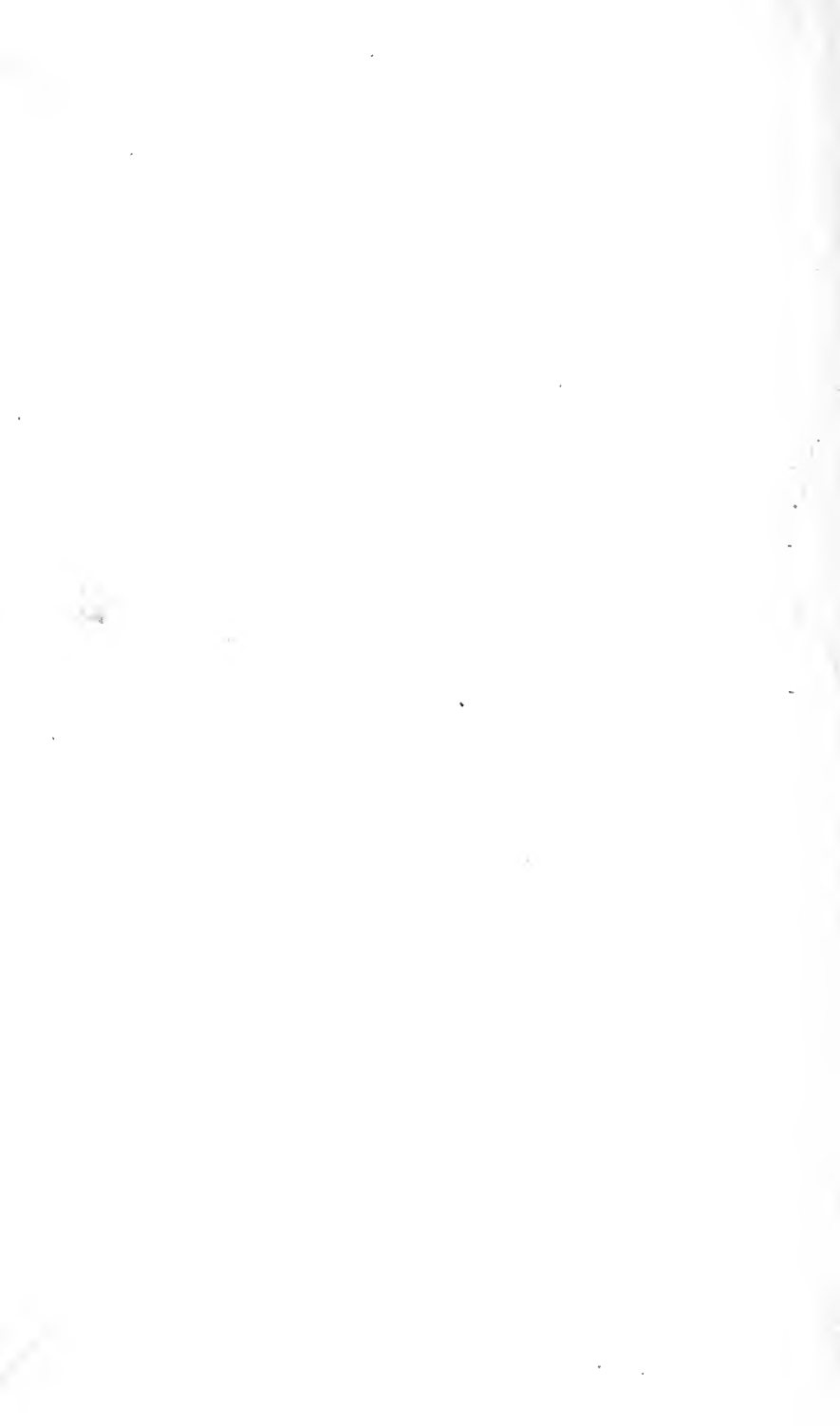

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00495427 7

48

COMICORUM ATTICORUM
FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN II.

NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA.

PARS I.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIV.

PA
3465
A2
1880
v.2

1833 32
Vollf. ~~Festf.~~
II Festf. w
6

Praefatio.

Tandem aliquando valde optanti mihi, sed insperanti contigit, ut quam in primo huius operis volumine questus eram deesse Athenaei Marciani conlationem, eam secunda fortuna ultro offerret. etenim G. Kaibelius cum a. 1882, ut novam illius scriptoris editionem pararet, Venetiis codicis A varietates in exemplo Dindorfiano accuratissime enotasset, qua est comitate et liberalitate diuturni molestique laboris usum benignissime ita mihi concessit, ut ipso moderante et inspiciente H. Brunsius, adulescens his nostris litteris deditus et Athenaei ipsius haud mediocri cognitione imbutus, conlationem Venetiis factam in meam editionem Dindorfianam transferret. itaque in hoc volumine codicis Marciani discrepantiam diligentissime exscripsi, atque quo melius eius libri natura et in-
doles perspicui posset leviora quoque repetivi et quae ad restituenda poetarum fragmenta exiguum utilitatis fructum praebere viderentur: ut ubi nihil ex eo adnotatum invenitur, cum eis quae edidi eum consentire constet. monendum autem est neque personarum ullam notationem in Marciano exstare neque (si p. 699 f sq. excipias) lacunarum indicia, prosodiam vero nulla constantia modo indicari modo omitti et verba saepe monstruosum in modum conglutinari, ut ex archetypo eum nullis verborum intervallis, nullis accentus apicibus instructo descriptum esse adpareat.

iam si quis de utilitate quam ipsis comicorum fragmentis tam accurata conlatio attulerit sententiam meam exquirat, non admodum magnam illam esse confiteor. neque id aliter fore speraveram. cum enim Ravennas et Venetus Aristophanis Velseni incredibili prorsus diligentia excussi tamen paucissimis poetae versibus adiumento fuissent et Marcianum ipsum Cobetus a se perlustratum in comicorum emendatione rarissime commemoravisset, facile erat providere quod nunc sicut saepissime in his nostris studiis evenit, ut labor fructum longe superaret. sed qui propterea inutilem fuisse laborem opinetur, is nunc demum et quid librarius scripserit constare et universum quem dicunt adparatum criticum multo simpliciore factum suisque quasi fundamentis stabilitum esse sciat.

utinam idem de Stobaeo, Maximo Confessore ceterisque anthologiarum auctoribus praedicare liceret. quorum universas rationes et necessitudines Wachsmuthius (in libro quem inscripsit *Studien zu den griechischen Florilegien*, Berlin. 1882) tam egregia sagacitate indagavit et explanavit, ut paene taedeat titulis perperam divisus Florilegii et Eclogarum adhuc uti et cognitis melioribus fontibus scripturae antiquam farraginem repetere. sed priusquam ille copias sua opera congestas editione quae diu desideratur confecta cum republica hominum litteratorum communicaverit, necesse est eis quae adhuc in medium protulit contentum tamquam gustu quodam frui, cum cena non possis.

de primo huius editionis volumine viri doctissimi in Germania, Britannia, Gallia breviter iudicarunt; copiosiore censuram inveni Herwerdeni in Mnemosyne nova. cui si ad ea quae reprehendit respondere velim, facillime hodie pro singulis quae errata esse opinatur dena ex commentariolis ipsius reponere possim contra leges linguae graecae non Batavorum arbitrio, sed Atticorum usu constitutas peccata omnium consensu gravissima: sed cum senectus et sua natura ad pacem inclinet et ut laborem susceptum quam primum ad finem perducam admoneat, procrastino litem et si opus esse videatur tertio volumini reservo, cui praeterea eam Marciani codicis discrepantiam quae ad antiquae comoediae fragmenta pertinet et totius operis supplementa quaedam adicere in animo est.

restat ut R. Koehlero, viro doctissimo, qui aditum ad thesauros bibliothecae Vimariensis summa mihi benignitate et indulgentia patefecit, hic quoque sicuti debeo gratias agam.

Scribebam Vimariae mense Februario a. MDCCCLXXXIII.

Conspectus

numerorum huius editionis (K) et Meinekianae minoris (M).*)

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
<i>Antiphanes</i>		130	132	237	235	272	290	308	297
3	5	131	133	238	300	273	268	309	332
4	3	132	131	239	246	274	291	310	319
5	4	133	136	240	237	275	267	311	315
8	11	136	137	241	325	276	266	312	306
9	8	ac sic sq.		242	277	277	265	313	316
10	9	140	142	243	278	278	324	314	318
11	10	142	143	244	331	279	292	315	322
13	14	143	145	245	276	280	329	316	323
14	13	145	146	246	275	281	251	317	312
39	40	ac sic sq.		247	274	282	252	318	314
40	41	172	174	248	243	283	264	319	313
41	39	174	175	249	244	284	253	320	321
42	43	ac sic sq.		250	298	285	261	321	307
43	42	182	185	251	284	286	262	322	308
50	51	183	186	252	285	287	263	323	309
51	50	185	183	253	273	288	260	324	310
62	63	186	187	254	242	289	232	325	311
63	64	ac sic sq.		255	272	290	259	326	320
64	62	(196—201		256	302	291. 2	293. 4	327	303
70	71	congruunt)		257	249	293	258	328	304
71	70	202	204	258	250	294	327	329	326
80	82	203	202	259	271	296	257	330	333
81	80	204	205	260	299	297	281	—	317
82	81	205	203	261	286	298	279	153,61 a	328
114 b	115	226. 7	226	262	287	299	240	mai.	
115	116	228	227	263	301	300	238	—	330
116	118	229	228	264	305	301	255	—	334
117	119	230	229. 30	265	288	302	256		
118	120	231	282	266	270	303	239	<i>Anaxandrides</i>	
119	121	232	234	267	250	304	254	2	3
120	117	233	283	268	289	305	247	3	2
121	122	234	245	270	241	306	280	40	41
ac sic sq.		235	231	271	233	307	296	41	40

*) Cum in tanta paucitate fragmentorum quae de singulis mediae comoediae quae dicitur fabulis supersunt numeri mei a Meinekianis (minoris editionis) multo rarius in hoc volumine discrepent quam in primo, *diversos* tantummodo numeros tabula quam proponimus complectitur.

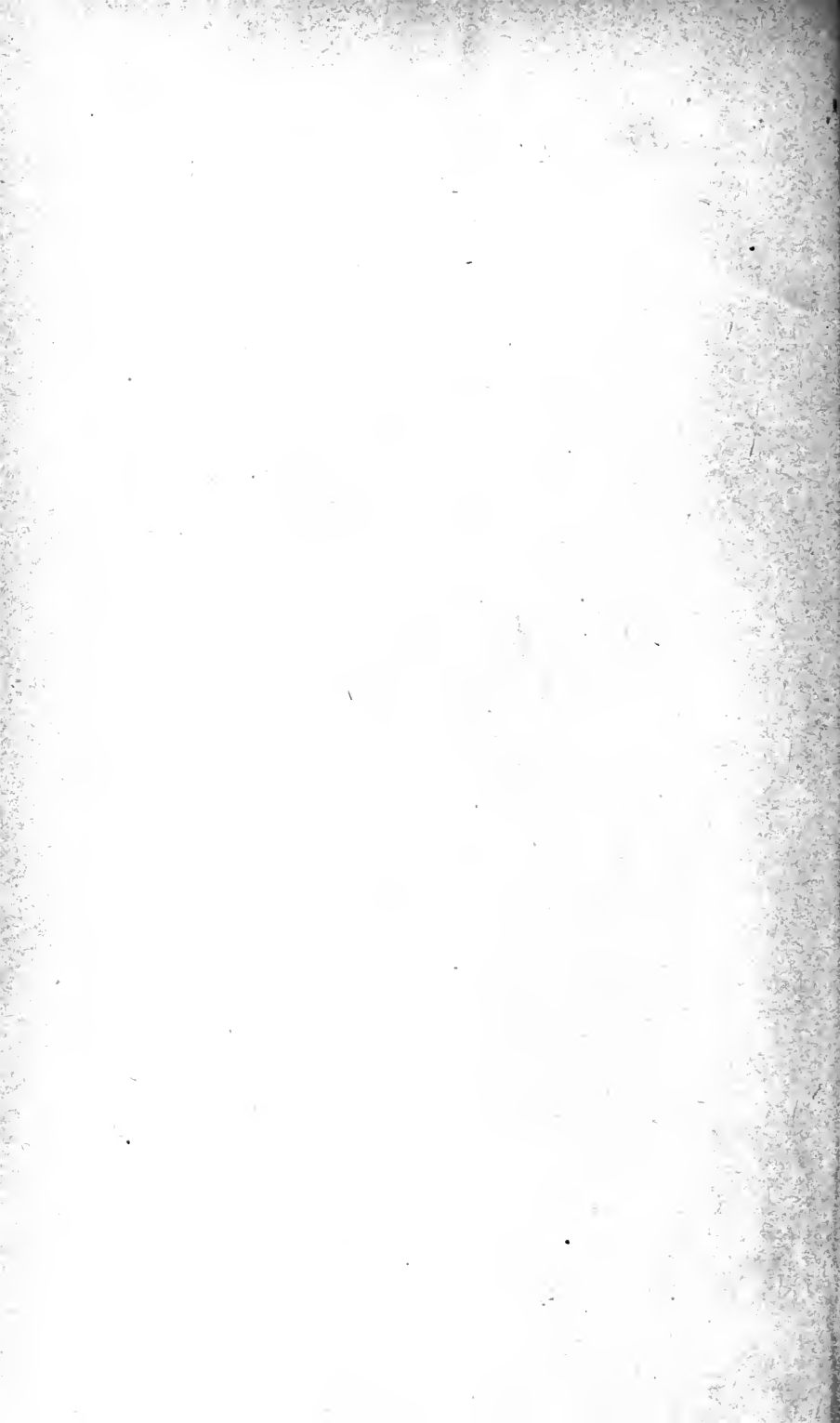

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
183	187	286	271	V CCX	165	50	53	137	134
184	189	287	303	—	316	ac sic sq.		138	136
ac sic sq.		288	297	—	341	59	63	139	135
191	198	289	262	—	343	ac sic sq.		140	137
192. 3	196. 7	290	267	—	345	82	87	141	139
194	199	291	28			83	213	142	144
ac sic sq.		292	281	<i>Axionicus</i>		84	91	143	145
205	212	293	289	3	4	85	89	144	230
206	210	294	302	4	3	86	88	145	231
207	211	295	339	7	8	87	90	146	229
208	213	296	340	8	7	88	105	147	232
ac sic sq.		297	288	9	10	89	92	148	233
212	218	298	287	10	9	90	93	149	234
213	217	299	295			91	96	150	146
214. 5	220. 1	300	296	<i>Eriphus</i>		92	94	151	147
216	219	301	292	3	7	93	97	152	148
217	222	302	280	4	3	94	98	153	159
218	223	303	312	5	4	95	100	154	150
219	225	304	324	6	5	96	110	155	151
220	224	305	313	7	6	97	111	156. 7	184. 5
221	226	306	311			98. 9	102	158	152
ac sic sq.		307	323	<i>Philiscus</i>		100	101	159	153
229	235	308	314	2	4	101	109	160	154
230	234	309	329	3	2	102. 3	140. 1	161	155
231	237	310	308	4	3	104	114	162	227
232	236	311	335			105	115	163	156
233	238	312	336	<i>Simylus</i>		106	116	164	158
ac sic sq.		313	328	V CCXXIII	1	108	117	165	161
257. 8	272. 3	314	330			109	108	166	162
259	274	315	320	<i>Timocles</i>		110. 11	112. 13	167	163
260. 1	275. 6	316	322	9	10	112	118	168	157
262	263	317	298	10	9	113	119	169	159
263	265	318	327	14	17	114	106	170	160
264	266	319	331	15	14	115	105	171	164
265	264	320	309	16	15	116. 7	121	172	167
266	269	321	332	17	16	118	125	173	165
267	270	322	338	36	37	119	124	174	168
268	277	323	315	37	38	120	126	175	169
269	282	324	310	38	36	121	122	176	170
270	278	326	319			122	142	177	171
271. 2	283. 4	327	306	<i>Xenarchus</i>		123	143	178	172
273	279	328	307	11	12	124	139	179	173
274	342	329	326	12	11	125	127	180	174
275	285	330	333			126	128	181	175
276	301	331	334	<i>Theophilus</i>		127	129	182	176
277	286	332	337	11	12	128	95	183. 4	186. 7
278	290	333	317	12	11	129	130	185	177
279	291	334	305			130	123	186	166
280	294	335	318	<i>Phileto</i>		131	228	187	178
281	293	336	304	33	34	132	99	188	179
282	299	337	321	ac sic sq.		133	104	189	180
283	300	—	100	42	44	134	131	190	181
284	343	—	129	ac sic sq.		135	132	191	182
285	268	—	153	49	51. 2	136	133	192	183

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
193	188	220	215	V CCXXXVIII		76	79	ac sic sq.	
194	189	222	224		242	77	80	107	109
195	190	224	222			78	83	108	110
196	235	225	245	<i>Diphilus</i>		79	81	109	108
197	192	226	218	23	24	80	82	110	111
198	191	227	243	24	23	81	84	ac sic sq.	
199	193	228	212	36	37	82	86	115	136
200	194	229	214	37	38	83	87	122	125
201	195	230	244	38	39	84	126	123	124
202	238	231	220	39	40	85	89	124	122
203	196	232	241	40	42	86	88	125	123
204	197	233	216	42	44	87	91	126	127
205	198	234	217	44	45	88	90	127	128
206	239	—	33	ac sic sq.		89	96	128	129
207	199	—	43	52	54	90	95	129	132
208	200	—	62	53	55	91	97	132	57
209	203	—	86	54	56	92	98	133	138
210	202	p. XIX	95	55	58	93	99	—	36
211. 12	205 6	V CCXXXIX	120	ac sic sq.		95	92	—	53
213	207	V CCXXXVIII		69	78	96	101	—	85
214	201		204	70	72	97	135	—	133
215	208	—	219	71	73	98	93	I 450	137
216	209	—	225	72	74	99	100		
217	210	—	226	73	75	100	134		
218	240	—	236	74	76	101	102		
219	211	—	237	75	77	102	103		

NOVAE COMOEDIAE
FRAGMENTA

Comoediam Atticorum bipartitam (τὴν τῶν παλαιῶν εἰ τὴν τῶν καινῶν) Aristoteles commemorat Ethic. Nic. 4, 14 p. 1128 a 22. mediam quam dicunt ignorant priorum saeculorum Alexandrini, ignorant Quintilianus (10, 1, 65—72), Velleius (1, 16, 3), Harpocration (ὄρουθεντής), Dorotheus Ascalonita (Athen. 14, 662 f), Plutarchus (Mor. 712 a), ignorant latini qui usque ad Traiani mortem fuerunt grammatici, ignorat denique incerti scriptoris de comoedia commentatio quinta (Meinek. I 539. Duebn. Schol. Arist. proleg. XVI), quae initio sane, ex interpolatione sine dubio (cf. quae adnotavit Meinekius), tripartitam comoediam commemorat, postea vero novam solam cum antiqua comparat. mediae nomen Hadriani imperatoris aetate inventum atque usurpatum fuisse omnibus testimoniis momento suo accurate ponderatis primus Fielitzius (De Atticorum comoedia bipartita, Bonn. 1866) ita demonstravit, ut de veritate nulla possit esse dubitatio. quae res quamvis mira sit, tamen sic videtur explicari posse. postquam vetustiores quidam homines litterati, veluti illi ex quorum copiis hauserunt eius de qua modo diximus commentationis auctor ac magis distincte — Suetonii ut videtur auctoritatem secutus — Diomedes (p. 488. 9 Keil.) et Tzetzes De divers. poet. 76 sq., antiquam potius comoediam in duo quasi genera diviserunt, idque ita ut Susarionem cum ceteris qui ante Cratinum fuerunt antiquissimae, Aristophanem et Eupolin cum Cratino secundae cuidam classi (τῆς δευτέρας) adnumerarent: Hadrianei temporis grammatici, quod nova comoedia cum aetatis spatio tum poetarum fabularumque numero antiquam longe superare videretur, non antiquam ut antea factum erat, sed novam in duas partes dirimere eamque quae tempore antiquae propior esset mediam adpellare inceperunt, convenientiae cuiusdam, ut videntur, magis et aequabilitatis specie externa quam rei natura et indole ducti. nam mediae novaeque certa discrimina reperiri non possunt, siquidem vel ab antiqua nova eo tantummodo differt, quod carminibus choricis caret et parabasi. quae si praeterea a rebus publicis ad privatas, ab inrisione hominum ad descriptionem morum, a sermonis genere elatiore et grandiore ad humiliorem orationem deflectere atque artificiosa magis argumenti et conformatione et explicatione gaudere dicitur: istae mutationes omnes aliaque id genus paullatim pedetentimque et ortae sunt et increverunt, ut et antiquiores poetas videas ea ratione usos, quam posteriores

magis sequebantur, et in novae comoediae fabulis multa invenias quae ad vetustiorum similitudinem proxime accedant.

poetae comici, quorum fragmenta hoc volumine continentur, cum quibusdam adhuc ignotis ita enumerantur in titulo recens reperto (Koehler. I. A. n. 977): Φιλόνικος, Φίλιππος, Χόρηγος, Αναξάνδριδος, Φιλέταρος, Εύβουλος, Εφριππος, [Α]ντιφάνης, [Μ]νησίμαχος, Ναυσικράτης, Εύφάνης, Αλεξίς, [Α]ριστοφάνης? . . . [. . .]ος. Διο. [. . .]ος, Κλέμαχος, Αθηνόκλης, Πυρρώνης, Αλκίνοος, Τιμοκλής, Προκλείδης, Μέλανδρος, Φιλήμων, [Α]πολλόδωρος, Δίφιλος, Φιλιππίδης, Νικόστρατος (diversus ab eo qui adhuc notus erat), Καλλιάδης, Αμεινίος et in fr. m "Εχετος Επίππος atque extremorum temporum (saec. a. Chr. 2) quidam prorsus ignoti. qui index cum non eo quo nos scriptores librosque eorum ordinare solemus consilio, sed ita confectus sit, ut 'e ratione temporis quo unusquisque poeta primum victoriam reportaverat' nomina recenserentur, nos seriem quam Meinekius instituit non mutavimus, sed tres tantummodo, *Nausicratem Euphantumque et Clearchum*, incertae adhuc aetatis comicos, in ordinem recepimus et illorum quidem fragmenta ante Alexidis reliquias, huius post eas posuimus. ceterorum qui adhuc ignoti fuerunt nomina, quoniam quo loco ea quam nos secuti sumus ratione ponenda sint non constat, hic (ampliore litterarum intervallo) notare satis habuimus.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ

Meinek. I 304sq.

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Alii "Αγροικοί. "Αγροικός ἢ Βουταλίων Athen. 7, 304b. 313b. idem 8, 358d οὐδ' οὕτως εἰμι φίλιχθους ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δράμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶ διασκευή (cf. quae ad *Butalionis* titulum adnotavimus). at statim subicit ἐν δὲ τῷ Ἀγροίῳ Ἐκάτης βράμματα ἔφη. cf. Meinek. I 332. — quid sit "Αγροικός cognoscitur ex Ethic. Eudem. 3, 2 p. 1231 b 18 μάλιστα δ' εἰσὶ τοιοῦτοι (ἀναίσθητοι), οἷους οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι παραγοῦσιν ἀγροίκους, οἱ οὐδὲ τὰ μέτρια καὶ τὰ ἀναγκαῖα πλησιάζουσι τοῖς ἡδέσιν. "Αγροικὸν scripserunt etiam Anaxandrides, Anaxilas, Philemon, Menander; Q. Novii *Agricolam* aliquotiens commemorat Nonius. Mein. I 331. 2. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 254. Herodian. 151, 13 τὸ δὲ ἄγροικός καὶ προπαροξύνεται καὶ προπερισπάται.

1

καὶ πρῶτα μὲν

αἴρω ποθεινὴν μάξαν, ἣν φερέσβιος

Δηὸ βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλον·
 ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
 5 χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.

B. τί λέγεις; A. τραγωδίαν περαίνω Σοφοκλέους.

Athenaeus 9, 396 b Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ. 3. Δηὸ Casaub.] δημήτηρ A. 6. περαίνω Casaub.] παραινῶ A.

ad v. 2 cf. Aristoph. Pac. 1. Hesych. φερέσβιος· ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σῶζων ἢ ζωοποιός. Hesiod. Theog. 693 et [Hom.] Hymn. 2, 163 γαῖα φερέσβιος. [Hom.] Hymn. 5, 450 φερέσβιον οὐθαρο ἀρούρης. Aesch. fr. 293, 7 N. φερέσβιον Δήμητρος στάχυν. Δηὸ nomen etiam 52, 9. Arist. Plut. 515. Xenarch. 1, 5. v. 5 poetam scripsisse arbitror χλόη καταμπέχοντα σάρκα νεογενῆ, *membra caprina carnem recentem herbis velantia*, i. e. quorum carnes variis herbis tectae sunt. Sophoclem clarissimum illum esse Nauckius iudicat Trag. gr. fr. 235 (Sophocel. fr. 683). mihi filius eius significari videtur. Diodor. 14, 53 ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις Σοφοκλῆς ὁ Σοφοκλέους τραγωδίας διδάσκειν ἤρξατο (Ol. 95, 4) καὶ νίκας ἔσχε δυοκαίδεκα. περαίνω, ut 85. Arist. Ran. 1170. 1284. Sophoclis non tam verba ipsa recitare quam genus dicendi per parodiam imitari videtur. ceterum non video cur non maluerit scribere περαίνω Σ. τραγ., versu haud paullo modulatiore.

2

ἔστιν δ' ἑταῖρα τῷ τρέφοντι συμφορά·
 εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα.

Athenaeus 13, 567 d ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ.

3

ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον.
 A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἔστιν ἐμπείρους ἔχων.

Athenaeus 10, 445 f. 446 a προπιῶν τιμ τῶν ἑταῖρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὃς ἐν Ἀγροίκοις φησὶν κτλ. 1. ὄλην μυσας (sine acc.) A secund. Kaibel., ὄλη ἣν μύσας secund. Schweigh. fil. hoc si verum est, nihil aliud scripsit poeta quam ὄλπην. Crates ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου apud Athen. 11, 495 b ὁ δὲ τύπος . . . οἰνοχόης σχῆμα, ὁποίους δὴ ποτε ὕλπας ἐκάλουν, χρώμενοι πρὸς τὴν τοῦ οἴνου ἔγχυσιν. καθάπερ Ἴων ὁ Χῖος 'ἐκ ξαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὕλπαις οἶνον.' — pro μύσας frustra Lobeckius ἀμυστι (πῖνε). *clausis oculis per iocum iubetur bibere*, ne scilicet suscepti periculi magnitudinem videat. cf. Menand. ap. Stob. Floril. 74, 27 φέρειν μύσαντα . . . προῖκα καὶ γυναικα δεῖ, et Phryn. 41.

4

Ἀρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιᾶν ἤδετο,
μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἤρε τις.

Athenaeus 15, 692 f Ἀντιφάνης μὲν γὰρ ἐν Ἀγροίκουσιν ἔφη κτλ.
1. ἐπεκαλεῖτο Koppiers. Observ. phil. 31] ἐκαλεῖτο A. praeterea
παιανηδετο et ακατονηρετις A, ut saepe, sine acc. et non discretis
vocalibus. 2. ἤρε K. pro ἤρε. nam opus est imperfecto. de Har-
modii scolio cf. 85. Cratin. 236. Aristoph. fr. 430, de ἀκᾶτω i. e.
φιάλῃ Theopomp. 3. comicis non παιᾶνα, sed παιῶνα usitatum
esse monuit Elmsl. Arist. Ach. 1212. cf. Antiph. 85. sed haec
observatio ad dei nomen pertinet; cantus sine dubio ubique παιᾶν
vocabatur. Διὸς σωτῆρος ut κατὰ χειρῶν pro substantivo inde-
clinabili usurpatur. cf. 174. Eubul. 56, 7. Alexid. 232. Eriph. 4.
Archestr. Athen. 1, 29 b ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἔλησθε.

5

ὡς δὴ σύ τι
ποιεῖν δυνάμενος ὀρνυγίου ψυχὴν ἔχων.

Athenaeus 9, 392 e ὑποκοριστικῶς . . . Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ
ὀρνυγίου εἶρηκεν οὕτως κτλ. scribendum videtur cum Dindorfio σύ
τί — ἔχων; falluntur qui cum Meinekio ὀρνυγίου ψυχὴν ἔχοντα ti-
midum interpretantur. ὀρνυγομήτραν δειλήν dicit Alexander Myn-
dius apud Athen. 9, 392. 3, quamquam cauta potius et provida
esse putabatur (Cratin. 246); coturnices numquam timidas esse ex-
istimaverunt Graeci, quippe quibus ad certamina ut gallis et ad
ὀρνυγοποιίαν uterentur. hic potius nescio quis stolide litigiosus co-
turnicis animum habere dicitur.

6

κραμβίδιον ἐφθὸν χάριεν ἀστεῖον πάνυ.

Pollux 6, 54 τὸ δὲ ὄνομα τῆς κράμβης ἔστι μὲν καὶ παρ' Ἀρι-
στοτέλει ἐν τοῖς περὶ ζῴων· ῥάφανος, ἣν καλοῦσι τινες κράμβην,
ἄντικρος δ' αὐτῷ κέχρηται Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ κτλ.

7

ῥαγδαῖος, ἄμαχος, προᾶγμα μείζον ἢ δοκεῖς.

Photius 480, 20 et Suidas ῥαγδαῖος· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν
ὄμβρων τοὺς κεκνημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγρο-
ίκους κτλ. ἦ] εἰ cod. Phot.

8

ἐκ διαδοχῆς

τὸ ἐν μέρει. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekker Anecd. 97, 5.

9

καθαρός δούλος

οἶονεὶ ἀπηκριβωμένος. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekk. Anecd. 105, 5. comparat Meinekius Arist. Av. 1549, ubi cf. quae nos adnotavimus.

10

μείζον μείζον, μικρόν μικρόν

ἀντὶ τοῦ ἀεὶ κατὰ μικρόν. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekker. Anecd. 108, 7. alterutrum videtur dixisse Antiphanes. cf. μᾶλλον μᾶλλον Arist. Ran. 1001.

11

ἐπίδημος

ἀντὶ τοῦ ἔνδημος. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekker. Anecd. 93, 27. ἐπίδημος . . . dicitur qui aliunde inmigravit, ἔνδημος autem indigena.' Meinek.

Praeterea cf. quae ad Butalion. extr. adnotavi et fr. 129.

ΑΔΕΛΦΑΙ

12

ἀνακάμψει

ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι ποιήσει. Ἀντιφάνης Ἀδελφαῖς. Bekker. Anecd. 81, 10. Ἀδελφοῖς sched. Ruhnk. Koppiers. Observ. 7.

ΑΔΩΝΙΣ

Bis Antiphonti (tragico) tribuitur; sed Adonidis fabulam vix umquam a tragicis poetis (praeter Dionysium et Ptolemaeum Philopatore) tractatam esse monuit Meinekius I 314. 15. comici multi ea usi sunt, veluti Plato, Nicophon, Philiscus, Araros, Sotades. qua ratione autem poetae comici argumenta ex mythologia petita inmutaverint optime exponit Cobet. Obs. crit. Plat. 124. cf. quae ad Anaxandridis Tereum adnotavimus.

13

ἀνὰ μέσον

ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 80, 24. Ἀντιφῶν Ruhnk. De Antiph. Rhamn. 254 et Wyttenb. Plut. Mor. 103 c. cf. Mein. I 314.

14

ἀκλήριαν

Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. ὁ αὐτὸς εὐκλήρωμα ἀντὶ τοῦ κατόρθωμα. Bekker. Anecd. 77, 25. cod. ἀντιφῶν. εὐκλήρωμα Koppiers-

sus 6. hanc tamen vocem, quoniam dubium est quorsum pertineat, fragmentis incertis addidi (317). ceterum Bekker Anecd. 367, 15 ἀκλήρια· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία Σοφοκλῆς (fr. 895 N.). uterque igitur eadem voce, diversa tamen fortasse significatione usus est.

15

κατάλυσιν

καὶ ταύτην ἐπαιτιῶνται. Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 103, 15. ταύτην] τοῦτο Ruhnk. De Antiph. 254. ἐπαιτιῶνται, *incriminantur* ut vocem Atticis non usitatam. at κατάλυσιν *deversorium* dixerunt etiam Alexis 2 et Plato philosophus Protag. 315 d. Leg. 11, 919 a. 12, 953 a. οἴκων καταλύσεις Eurip. El. 393, quod moneo propter Mein. I 314. 5.

ΑΘΑΜΑΣ

Athamantis fabulam (Preller. Myth. gr.² II 310 sq.), a tragicis quoque plus semel tractatam, comice videtur expressisse.

16

χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων,
ἀξυνακόλουθος, ξηρός, αὐτολήκνυθος.

Pollux 10, 62 καὶ αὐτολήκνυθος δέ τις Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (54, 16) ὀνομάζει, οὗς σαφέστερον ἂν τις ἐν τῷ Ἀντιφάνους Ἀθάμαντι κεκληῖσθαι λέγοι εἰπόντος κτλ. ἀξυνακόλουθος Salmas.] ξυνακόλουθος. Harpocration (unde plurima exscripta sunt Bekker. Anecd. 465, 17) αὐτολήκνυθοι... ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοίμους πᾶν ὄτιον ποιεῖν καὶ ὑπομένειν ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκνύθους. rectius Bekker. Anecd. 204, 27 αὐτολήκνυθος· ὁ πένης, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶ (αὐτὸν ἑαυτῶ?) τὰς ληκνύθους φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. 466, 6 αὐτόλυκοι (recte Mein. αὐτολήκνυθοι)· πένητες, οἷον αὐτοδιάκουοι.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

17

ἀναβῆναι

ἀντὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι. Ἀντιφάνης Αἰγυπτίους. Bekker. Anecd. 81, 15. ἀναδῦναι Mein. conl. Bekker. Anecd. 390, 14 ἀναδῦναι· ἀναχωρῆσαι.

ΑΙΟΛΟΣ

Parodia vel imitatio comica videtur fuisse Aeoli Euripideae, non semel exagitatae ab Aristophane, cuius etiam exstabat fabula *Aeolosicon*. cf. Mein. I 323.

18

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
 πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
 κατεῖχέ θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβῶν ποτε
 οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητῶν ἄγει
 5 τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
 νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

Athenaeus 10, 444cd Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινα
 πράττουσιν οἱ πλέον πίνοντες φησί κτλ. 4. θνητῶν (sic enim A)
 pendet a τὴν τόλμαν. — excerpta haec videntur ex prologo fabu-
 lae; duo priores versus ex Euripidea tragoedia petitos esse coniecit
 Valekenar. Hippol. 1303. de Euripide cf. Nauck. Trag. gr. fr. 291.

19

τοῦτον οὖν
 δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
 ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὐπιχώριοι.

Athenaeus 12, 552 f ὡς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ κτλ. 3.
 οὐπιχώριοι Dindf.] οἱ ἐπιχώριοι A. Eustath. 1646, 14 ὅτι δὲ καὶ
 πάχους τοῦ κατὰ σῶμα γίνεται σκῶμμα ὁ ἀσκός, δηλοῖ Ἀθή-
 ναιος εἰπὼν ὅτι παχύν τινα ἐξ οἰνοφλυγίας γενόμενον ἀσκὸν
 ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι.

ΑΚΕΣΤΡΙΑ

Nomen ambiguae est significationis. Etymol. m. 47, 44 ἀκε-
 στῆς καὶ ἀκέστρια ἀντὶ τοῦ θεραπεύτρια (i. e. medica). Bekker.
 Anecd. 364, 8 ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι. ὅθεν καὶ οἱ Ἀττι-
 κοὶ τὴν ἡπήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν (cf. Aristoph. fr. 227). Ael.
 Dionys. Eustath. 1647, 58 et Etymol. m. 46, 34 ἀκέστρια καὶ ἀκε-
 στῆς, οὓς νῦν ῥάπτιας καλοῦσι. χρῆ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ
 γυναιξὶν ἔχρῳντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας. cf. Xenoph. Cyr. 1, 6, 15
 ἱματίων βαγέντων εἰδὲ τινες ἡπηταί, et Plat. Politic. 281 b.
 282 a, ubi ἀκεστικὴ commemoratur coniuncta cum κναφευτικῇ et
 πλυντικῇ. fuit etiam Sophronis mimus Ἀκέστριαι. cf. Mein. I 333.

20

κρέας δὲ τίνος ἤδιστ' ἂν ἐσθίοις; B. τίνος;
 εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐν
 μῆτ' ἔρια μῆτε τυρός, ἀρνός, φίλτατε.
 τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταῦθ' ἂ μὴ τυρόν ποιεῖ,
 5 ἐρίφου· διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
 ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

Athenaeus 9, 402 d παρὰ Ἀντιφάνει. ἐν Ἀκιστορία κτλ. 1. κρέας Mein.] κρέα A, 'quod non dicitur ultima producta'. cf. Arist. Vesp. 363. Pac. 192. 1282. Av. 1583. Ran. 553. B. τίνος;] τινος A. cf. quae ad Arist. Nub. 214 adnotavimus. fortasse ὅτου scripsit. 2. οἷς ἔνι] ὧν ἂν ἦ Herwerd. Stud. crit. 82, 3, recte ut videtur. 4. ταῦθ' Iacobs. Addit. 211] ταῦτ' A. δ'] δὲ A. αἰγιδίων Dobr. Advers. II 323] αἰγείων A. 6. φαῦλ' B] φαῦλα A. fort. τὰ φαῦλα φάυλως (i. e. ῥαδίως) ἀνέχομαι. cf. quae ad Arist. Eq. 213 adnotavimus.

cum v. 2 Meinekius comparat Arist. Av. 806. addo Antiph. 226, 2. Thuc. 8, 4. 8, 86, 5. quod Meinekius v. 4 in Anal. Ath. 174 proponit αἰγίων, mihi certe ignotum est; Attici semper ut videntur αἰγίδιον. Pherecr. 25. Eubul. 105. extremorum versuum sententiam sic expressit Iacobsius 'propter usum' (fructum) 'ex adultioribus capiendum haec vilia quae dixi libentissime comedere sustinebo' (scribit enim ἄγαν ἀνέξομαι). Andocid. 1, 92 Κηφισίος πριάμενος ὠνήν ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας... οὐ κατέβαλε τῇ πόλει. Plat. Leg. 12, 955 d τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν. Demosth. 27, 50 τὴν οὐσίαν... ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν διώκῃκε. cf. ibid. 64.

21

τῆς οἰκίας τὸ κλισίον,
ὃ πρότερον [ποτ'] ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βοῦσι σταθμὸς
καὶ τοῖς ὄνοις, πεποιήκεν ἐργαστήριον.

Pollux 4, 125 τὸ δὲ κλισίον (sic Bekkerus) ἐν κωμωδία παράκειται παρὰ τὴν οἰκίαν, παραπετάσματι δηλούμενον. καὶ ἔστι μὲν σταθμὸς ὑποζυγίων, καὶ αἱ θύραι αὐτοῦ μείζους δοκοῦσι, καλούμεναι κλισιάδες, πρὸς τὸ καὶ τὰς ἀμάξας εἰσελαύνειν καὶ τὰ σκευοφόρα. ἐν δὲ Ἀντιφάνους Ἀκιστορία καὶ ἐργαστήριον γέγονεν· φησὶ γοῦν κτλ. vocibus τὸ κλισίον F praemittit εἰ γὰρ δι' ἐργαστήριον οἰκίας. 'unde nonnemo ἦν γὰρ τι ἐργαστήριον τῆς οἰκίας; B. [οὐκ ἦν μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ὄρας] τὸ κλ.' Bekker. 2. πρότερόν ποτ'] πρίν ποτ' Salmasius, πρότερον Bekker.

22

Athenaeus 13, 586 a μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης) Ἀντιφάνης... ἐν Ἀκιστορία.

23

Athenaeus 7, 304 a, postquam fr. 129 attulit, ita pergīt: τούτων τῶν ἰαμβείων ἕνια ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἀκιστορία.

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΗ

Ἀκοντιζόμενος est Dionysii et Q. Naevii. O. Ribb. Com. Rom. fr.² p. 5.

24

γείτων ἐστί τις

κάπηλος. οὗτος εὐθύς, ὅταν ἔλθω ποτὲ
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὡς γ' ἐμοὶ κεράννυται,
οὐθ' ὕδαρες οὐτ' ἄκρατον. Β. οἶδ' ἐγὼ ποτε

5 πιοῦσα.

Athenaeus 10, 441 b οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης. ἐν τῇ Ἀκοντιζομένη οὕτως κτλ. 2. ἔλθω Casaub.] ἔλθων Α. 3. οἶδ' Casaub.] οἶδεν Α. γ' ἐμοὶ Schweigh.] γέ μοι Α. 4. οἶδ' ἐγὼ Mein. ed. min.] οἶδα δ' ἐγὼ. alterius personae notam adiecit G. A. Hirschig. Annot. crit. 1.

ΛΛΕΙΠΤΡΙΑ

Athen. 3, 123 b φέρεται τὸ δράμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος. Mein. I 377. 393.

25

ἐὰν δὲ τοῦργαστήριον ποιῆτε περιβόητον,
κατασκευῶ, νῆ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μερίστην
ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος
ξέοντος ὕδατος· εἰ δὲ μή, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι

5 ἐλευθέριον.

Athenaeus 3, 123 b Ἀντιφάνης Ἀλειπτρία κτλ. 1. ποιῆτε] ποιῆται Α. 4. μή add. Pierson. Moer. 216. πίοιμι] πίοιμι' Α, coniungenda sunt κατασκευῶ ὑμῶν.

loquitur ancilla. — 1. περιβόητον simili significatione ac περιστατον Theopomp. 41, 3. cf. Teleclid. 35. 4. Hesych. ἐλεύθερον (ἐλευθέριον) ὕδωρ· ἐν Ἀργεὶ ἀπὸ τῆς συναγωγίας (Κυνάδρας) πίνουσι κρήνης (οἱ) ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν, διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβερον κύνα ταύτη διαδράναι καὶ ἐλευθερωθῆναι. Eustath. 1747, 11 ἐν Ἀργεὶ Κυνάδρα κρήνη, ἐξ ἧς ἔπινον οἱ ἐλευθερούμενοι. ὅθεν τὸ ἐν Κυνάδρα ἐλευθέριον ὕδωρ παροιμιαικῶς ἐπὶ τῆς κατ' ἐλευθερίαν ζωῆς. Paus. 2, 17, 1 ῥεῖ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν (quae a Mycenis ad Heraeum ducit) ὕδωρ Ἐλευθέριον καλούμενον· χρῶνται δ' αὐτῷ πρὸς καθάρσια αἱ περὶ τὸ ἱερόν καὶ τῶν θυσιαῶν ἐς τὰς ἀπορρήτους. (Mein.) sine dubio etiam Athenis ille mos erat servos hausta fontis alicuius aqua in libertatem vindicandi.

ΛΛΙΕΤΟΜΕΝΗ

Acta circiter Ol. 109. Mein. I 386. 7. cf. Clinton. Fast. Hellen. 127.

- τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἀναξ,
 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
 εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σου,
 Λωριάς, ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι.
- 5 τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
 ἀπόθες· παχύς γε, νῆ Δί'. ᾧ Ζεῦ, τίς ποτε,
 ᾧ Καλλιμέδων, σὲ κατέδεν' ἄρτι τῶν φίλων;
 οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῆ τὰς συμβολάς.
 ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ
- 10 τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
 κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν.
 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
 ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
 πρῶτος προσελθῶν; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
- 15 τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὐτοσί,
 ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφῆξεται.
 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κηθαρωδοῖς ὡς σφόδρα
 ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκῶς λανθάνει.
 ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι
- 20 πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
 ἀδρὸς γὰρ ἐστίν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·
 ἐπὶ τὸ τάριχος ἐστίν ὠρημηκυῖα γάρ.
 ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
 χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιροόπους.

Athenaeus 8, 338 e Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένη φιληδοῦντάς
 τινὰς καταλέγων ἰχθύσιν φησί κτλ. 12. Athenaeus 13, 586 a μνη-
 μονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης) Ἀντιφάνης ἐν Ἀλιευομένη. 16. Athe-
 naeus 339 b πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν Μισγόλαν
 κεκωμῶδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κηθαρωδοῦς καὶ κηθαριστὰς ὠραλοῦς.

1. τὰς σηπίας δὸς πρῶτον Casaub.] τῆς σηπιάδος πρῶτον A. 3.
 σου K.] σε A. 4. ἀλούτους Iacobs. Addit. 185] ἀλλ' ὄνε A. ἐώ-
 λους Tourpius. 5. τόνδε] τὸν A. 6. ἀπόθες K.] ἀπόδος. cf. 9. 24.
 ἐπίδος Coraes. at tum scribendum erat πρὸς ταῖς μαινίσιν. 7.
 κατέδεν' ἄρτι] κατέδετ' ἀρα Mein. in ed. mai. (οἰμῶξετ' ἀρα Arist.
 Thesm. 248. δῆξομ' ἀρα Ach. 325). κατέδεται; τίς idem in Athen.,
 κατέδεν' ἄρα Anal. crit. 150. κατέδεν' ἀριστῶν φίλος Cobet. N. 1.
 136. 13. τουτονὶ τίς Porson.] τοῦτον εἴ τις A. 17. ἀεὶ
 πως K. κηθαρωδοῖσι σφόδρα Herwerden. Mnem. nov. VI 62.
 18. ἐμπεφυκῶς G. A. Hirschig. Annot. crit. 1. ἐπικεκυφῶς Mein.

Anal. Athen. 352. 17. 18 delet G. A. Hirschig. 19. ἀνδρῶν τ' ἄριστον Dind.] ἀνδρωτάριστον A. ἀνδρῶν δ' ἄριστον Casaub., qui 'in codicibus optimis' inquit 'invenimus ἀνδρωτάριστον'. ἔτι] ἔτι τι A. 24. Θεανοῦ] θεὰν οὐδ A. δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους Pors. et Jacobs.] εὐρεθῆ κἀντιρρόπους A.

'piscatrix ancillae, cui Dorias nomen, pisces in foro vendendos tradit. totam per eclogam poeta in similibus piscium hominumque nominibus ingeniose ludit.' Meinek. ingeniosius certe quam Archippus fr. 15—17 et 27. 1. de *Sepia* cf. Aristoph. fr. 396. Archipp. 27. 2. τεθολώκασι *suco suo inquinaverunt*. 3. ne dicant inlotas se sepias *a te emisse*. cf. Phryn. 51 et de genetivo Hom. Il. 1, 596 παιδὸς ἐδέξατο κύπελλον. Soph. OR. 580 πάντ' ἐμοῦ κομίζεται, *a me inpertrat*. 4. pisces dicuntur ἄπλυτοι, homines ἄλουτοι. hoc epitheto usus est, ut *Sepiam* meretricem simul perstringeret. sic γῆ πλυντρίς, ψα λουτρίς dicitur. 5. κάραβος, *locusta*, *Callimodon* orator vocabatur. ad maenidas seponi iubetur, quia *Maenidis* meretricis consuetudine utebatur. sic iam Schweighaeuserus. cf. Athen. 8 cap. 24. Plutarch. Phocion. 27 extr. 33. 35. Demosth. 27. Droysen. Hellenism. I 61. 70. 226. 9. Athenaeus 14, 614 d e ἐν τῷ Διομέων Ἡρακλείῳ (cf. quae ad Arist. Ran. 651 adnotavimus) συνελέγοντο γελωτοποιοί, ἐξήκοντα ὄντες τὸν ἀριθμόν. . . ἐν δὲ τούτοις ἦσαν Καλλιμέδων τε ὁ Κάραβος κτλ. itaque φίλοι eius videntur illi sexaginta esse. 7. de ἄρι cum fut. cf. Lobeck. Phryn. 19 et Heindorf. Plat. Charmid. 117. 10. etiam *Trigle* vel *Triglis* meretrix est. *Callisthenes* sine dubio est Phalereus, orator, quem cum septem aliis Alexander ad supplicium deposcit. cf. Timocl. 4, 5. Demosth. 18, 37. 19, 86. 20, 33. Schol. Demosth. 89, 3. Suid. Καλλισθένης. Schaefer. Demosth. in ind. 11. ἐπὶ μιᾷ cum quaesita ambiguitate: ad piscem ὡς παρ-οψίδα, et ad unam *Triglam* sustentandam. 12. τὸν γόγγρον τὸν ἀκάνθας ἤδη παχυτέρας ἔχοντα *Sinώπης*, i. e. prorsus exoletum et decrepitum. nam *Sinope* ne provecta quidem aetate scortari desierat. Athen. 13, 586 a (*Sinώπη*) Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. 14. *Misgolas* notus ex Aeschinis Timarchea. 1, 41 *Μισγόλας* ἔστι τις *Ναυκράτους*, *Κολλυτεύς*, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδαμῆ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ ἀεὶ τινὰς ἔχειν εἰωθῶς περὶ αὐτὸν κίθαροδούς ἢ κίθαριστάς. 15. de *citharo pisce* cf. Pherecr. 39. 19. de *Cobio* cf. Archipp. 27. πηδῶντα, adhuc *vinum*. 20. Diodor. 17, 108 (*Ἀρταλος*) ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐπιφανεστάτην τῶν ἑταιρῶν ὄνομα *Πυθιονίκην* μετεπέμψατο καὶ ζῶσάν τε αὐτὴν βασιλικαῖς δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ μεταλλάξασαν ἔθαψε πολυτελῶς καὶ τάφον κατὰ Ἀττικὴν κατεσκεύασε πολυδάπανον. cf. Theopomp. Athen. 13, 595 ab. ceterum Antiphanes cum ab Ol. 93 usque ad Ol. 112 vixerit, Harpali proditionem non vidit. 21. Athen. 8, 339 d *Πυθιονίκην* δὲ φησι φιληθεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς *Χαιρεφίλου* τοῦ

ταριχοπώλου υιός. cf. Timocl. 14. 17. 22. γάρ particula insolentius conlocata, ut 115, 6. 163, 4. 164, 1. 212, 7. Nicostr. 20, 3. Dionys. 2, 3. Sophil. 4, 4. Soph. Philoct. 1451. cf. quae ad Arist. Av. 1545 adnotavimus. 23. de *Arvis* cf. Archipp. 16. Athen. 13, 586 ab Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας φησὶ 'καὶ πάλιν τὰς ἀφύας καλουμένας τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαλέσατε.' ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι. 'ac fortasse etiam *Trygon* scorti nomen erat.' Mein. 24. Θεανοῖ pendet ab ἀντιροόπους. recte Iacobsius interpretatur *pisces* meretrici *pondere aequales*. nam gracilem fuisse Theanus staturam indicat Anaxilas 22, 20.

27

δεκατόνια

κέχρηται τῷ ὀνόματι Ἀντιφάνης ἐν Ἀλιενομένη. Pollux 9, 29. scilicet ut τελώνια. sunt tabernae eorum qui vectigalia (vel portoria) exigunt. cf. Boeckh. Oecon.² I 443. 453.

28

ὄρμιάν

Ἀντιφάνης Ἀλιενομένη. Photius. pertinet ad falsam Atticistarum doctrinam pro ὄρμιᾷ semper λίνον dici iubentium. cf. Plat. 11.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

Alcestidis Antiphaneae in C. I. I 231 mentionem fieri opinio fuit Boeckhii: quae si vera est, actam esse constat Ol. 106, 2. Argum. Eurip. Alcest. παρὰ τοῖς κωμικοῖς (sic Lachmannus pro τραγικοῖς) ἐκβάλλεται (i. e. *exploduntur*) ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὅ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἄλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν καταλήξαντα. haec ad Antiphanis Alcestin incerta ut mihi quidem videtur coniectura refert Meinekus I 324.

29

ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου,
οὕτως, ἐκείνως, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἐν καινὸν ἐγχείρημα, κἄν τολμηρὸν ἦ,
πολλῶν παλαιῶν ἐστὶ χρησιμώτερον.

Athenaeus 3, 122 d Ἀντιφάνης ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη κτλ. v. 3. 4 Eustath. 1422, 52. 1. ἐπὶ, non ἐπει, A. φέρου Dindf.] φέρ' A. 2. ἐκείνως G. Herm. Eur. Alcest. xvii] ἐκεῖνος A. 4. παλαιῶν ἐστὶ P] ἐστὶ παλαιῶν A et Eustathius.

φέρου (*stürze dich*) ut Theophil. 11, 2. Arist. Av. 1638. itaque non opus est Naberii arrepta de trivio emendatione τρέπου (Mnem. nov. VIII 44). — Admetum vel Herculem admoneri puta-

bat G. Hermannus, Musam cum poeta in prologo fabulae conloqui Meinekus, recte tamen meram hanc coniecturam esse adiciens.

30

Athenaeus 12, 553c Ἀντιφάνης ἐν Ἀλκήσιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας.

Cf. praeterea fr. 276.

ΑΝΑΣΩΙΖΟΜΕΝΟΙ

Acta est Ol. 106, 2. cf. Boeckh. C. I. I 354. Koehler. I. A. n. 972. eiusdem nominis comoedias scripserunt Eubulus, Diphilus, Hipparchus. — Xen. Hell. 4, 8, 28 εἰς τὰς πατρίδας ἀνασωθῆναι. Lys. 20, 24 ἀνεσώθη εἰς Κατάνην.

31

διαφέρον

ἀντὶ τοῦ συμφέρον. Ἀντιφάνης Ἀνασωζομένῳ. Bekker. Anecd. 89, 2.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

32

λείψας

ἀντὶ τοῦ λιπών. Ἀριστοφάνης Ἀνδρομέδα. Bekker. Anecd. 106, 24. cf. Arist. fr. 965. Mein. I 325. 6. Atticis eam formam usitatam non fuisse constat: fortasse barbarus aliquis loquebatur. — hoc solo testimonio, si tamen testimonium est, Andromedae Antiphanae memoria nititur.

ΑΝΤΑΙΟΣ

Argumentum etiam satyricis fabulis tractatum. Mein. I 312. Antiphanes fortasse Antaei nomen in hominem suae aetatis translulit: quod enim exstat fragmentum, Herculis aetati parum convenit.

33

ὦ τάν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὔτοσι
ὁ γέρον; Β. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός·
λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
πιλίδιον ἀπαλόν, εὐρουθμος βακτηρία,
ὦ βαιά τε πέξα· τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
αὐτὴν ὄρα· γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν δοκῶ.

Athenaeus 12, 544. 5 Ἀντιφάνης ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν κτλ. 3. φαιὸς] φα-

νός. 4. *πυλίδιον*] *πολίδιον*, sed o in i corr. (a man. rec.) A.
 5. *βαιά τε πέξα* K. Mus. Rhen. XXX 404. 5] *βεβαία τράπεζα* A.
βαιά τράπεζα L. 6. *Ἀκαδημειαν* Dindf.] *ἀκαδημειαν* A. cf. Ale-
 xid. 25, 2. 94. Arist. Nub. 1005. Cobet. N. 1. 77.

cur ex v. 2 Meinekius conligi posse dicat scaenam non fuisse Athenis non perspicio, siquidem etiam Athenis senex esse poterat, de cuius patria dubitaretur. simillimam *adulescentuli* Academici descriptionem Ehippus dedit fr. 14. v. 3 utrum *φαιός* an *φανός* scribendum sit discerni non potest: quidquid enim Meinekius ad illud defendendum in ed. mai. et V 73 attulit, partim ad prorsus singularem Philostrati sophistae fortunam, partim ad adulescentulorum philosphantium vestitum pertinet.

ΑΝΤΕΙΑ

Fabulam ab Iobatae filia Bellerophontis amore famosa nomen accepisse existimat Meinekius I 322, prioribus poetae comoediis propter Peronis memoriam (circiter Ol. 100) eam adsignans. *διασκευήν* ab Alexide institutam esse docet Athen. 3, 127 b τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο δράμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος ἐν ὀλίγοις σφόδρα διαλλάττον.

34

ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἐνεστι, φίλτατε;

B. ἐν ταῖς τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικὸς.

A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναι φασὶ δέ;

B. . . . τῆς Φοινίκης . . .

5 *σμεῖδαλις*, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη.

Athenaeus 3, 127 b λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ χόνδρου Ἀντιφάνου παρατιθέμενος ἐξ Ἀντείας τάδε κτλ. 1. ἐνεστι Mein.] ἐστιν A. 2. τρισὶν Dindf.] τρισὶ A. 3. 4. 5 continuat A. 3. δέ] δεῖν? 4. τῆς δὲ Φ. Mein. in Athen., quoniam τῆς Φ. continuo posita in trimetro locum non habent. 5. πολλοῦ Coraes. σφόδρ' Dindf.] σφόδρα A. ἐξηττημένη P] ἐξηττημένη A.

cf. Hermipp. 63, 6 cum mea adnot. et de verbo ἑξαττᾶν in codicibus plerumque corrupto Pherecr. 211.

35

πρὸς τῷ μυροπόλῃ γενόμενον κατελίμπανον

αὐτὸν περὶ μύρον . . . μέλλει τε συνθεῖς σοὶ φέρειν

τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

Athenaeus 15, 690 a μνημονεύει τοῦ μυροπόλου τούτου τοῦ Πέρωνος . . . Ἀντιφάνης ἐν Ἀντεία κτλ. 1. γενόμενον, non γενόμενον, A, qui nullo lacunae indicio omnia continuat. idem facit eiecto

αὐτόν et cum Herwerd. Obs. crit. 43 inserto τὸ post περι Meinekus in Athen. ed.; lacunam indicavit Dindf. 2. δὲ Bergk.] τε. 3. κινναμώμινα Schweigh.] κιννάμωμα A.

de Perone unguentario cf. Theopomp. 1. Anaxandr. 40. Bergk. R. c. Att. 405 sq. — πρὸς τῷ Πέρωνι γενόμενον v. 1 Schweighaeus. Bergk. R. c. Att. 407 v. 2 αὐτὸν Πέρωνι περι μύρον· μέλλει δέ σοι | συνθεῖς φέρειν τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ | τὰ νάρδινα. cum unguentis Graeci etiam ad vinum temperandum usi sint (Athen. 2, 66d. Aelian. V. h. 12, 31. Plin. N. h. 14, 92. 3. 115. cf. 13, 25), nequaquam spernendum quod A praebet γενόμενον. itaque mihi quidem scribendum videtur παρὰ τῷ μ. γενόμενον κατελ. αὐτὸν Πέρωνι τῶν μύρων· μέλλει δέ σοι κτλ. cf. Aristoph. fr. 205. Alexid. 60. καταλιμπάνω nusquam apud comicos praeter hunc versum.

36

ταῖς δ' ἐνδύτοις στολαῖσι, τετραγῶδημέναις
σκελέαις, τιάραις.

Pollux 7, 59 τὰς δὲ ἀναξυρίδας καὶ σκελέας καλοῦσι... Ἀντιφάνης ἐν Ἀντείᾳ κτλ. ἐνδύτοις Porson. Adv. 285] ἐν αὐτοῖς AC. ἐν Ἀντείᾳ Leopardus] ἐναντία. ἐναντίως A. vocem σκελέαις (α σκέλος) poeta interpretatur v. 1 ἐνδύτοις στολαῖσι. τετραγῶδημέναις non iterato articulo cum στολαῖσι coniungi nullo modo potest. itaque interpuncti post στολαῖσι, ut participium pertineat ad σκελέαις. veri tamen similis est Antiphanem scripsisse στολαῖσι τετραγῶδημέναι, mulieres tragice exornatae braccis, tiaris.

ΑΝΤΕΡΩΣΑ

37

λαγγάζει

ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωσιν. Ἀντιφάνης Ἀντερώση. Bekker. Anecd. 106, 5. cf. quae ad Aristoph. fr. 811 adnotavimus.

ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

Hoc titulo Hegesias Cyrenaicus librum inscripserat, quo 'a vita quidam per inedia[m] discedens revocatur ab amicis, quibus respondens vitae humanae enumerat incommoda.' Cic. Tusc. 1, 34, 84. cf. Timocl. 18, 4. Plut. Pericl. 16 extr. Lyeurg. 29. Num. 21. — fuerunt etiam Apollodori Carystii Ἀποκαρτεροῦντες, Apollodori Geloi et Philemonis Ἀποκαρτερῶν.

38

στρωματεῖς

.. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀποκαρτεροῦντι. Pollux 10, 138.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Etiam Epigeni tribuebatur. Athen. 9, 409 d. Mein. I 321. cognominem fabulam scripserat Philippides (Mein. I 324. 354), fortasse etiam Strattis. cf. huius ed. I 172. tituli ratio non uno modo explicari potest. cf. Mein. I 473.

39

καὶ τότε

περιπατήσεις κάπουίψει κατὰ τρόπον
τὰς χεῖρας, εὐώδη λαβῶν τὴν γῆν.

Athenaeus 9, 409 d περι δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως κτλ. Dindorfius τότε | καὶ περιπατήσεις. sed quid hic sibi velit περιπατήσεις, difficile est dicere. Iacobsius Addit. 219 πτέρων πατήσεις concl. Theocr. 5, 51 ἀπαλὰν πτέρων ὡδε πατήσεις et εὐώδη λαβῶν πηγῆν ἐκεῖ. Herwerd. Mnem. nov. VI 62 πάτερ, σπαθήσεις. 'talem enim vitam finxit poeta, ubi homines mollem filicem calcarent et terra bene olente tamquam unguento usi abstergerent manus.' Bergk. R. c. Att. 288. quam rationem si sequaris, titulus comoediae ita explicandus erit ut poetam descripsisse statuamus, quae condicio hominum futura esset, si pecuniae usus abrogaretur. at huic interpretationi adversari videtur κατὰ τρόπον, *recta ratione*. itaque scaenam similem esse existimo Vesperum ultimae et admoneri nescio quem, ut victu inculto ac sordido omisso urbanitati indulgeat. itaque pro πατήσεις fortasse scribendum *μασήσει* et pro περι nomen plantae restituendum bene olentis, sicuti *μαστίχην* manducabant et betae radicem odoris causa. — κατὰ τρόπον. Hyperid. Epitaph. 9, 3 (p. 57 Blass.) τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν μὴ κατὰ τρόπον τούτων (Λεωσθένους καὶ τῶν περὶ αὐτὸν) ἀγωνισαμένων. ac saepissime in nova comoedia. v. 3 omnino tollendum est τὴν. εὐώδη γῆν, ut Cimoliam Arist. Ran. 712. cf. Nicochar. 4.

ΑΡΚΑΣ

Prorsus incertum est utrum Iovis ex Callisto filius an homo aliquis Arcas sit intellegendus. Mein. I 323.

40

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ

οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέη
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μείζον ἢ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ

. . . μικρῷ πεποιδῶς ἀθλίῳ νομίσματι,
5 εἰς ἄφοδον ἐλθῶν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται,

ἂν σκοπῇ τὰ τῶν λατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένους, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.

Athenaeus 10, 444 b Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδία (sic etiam A) φησὶν κτλ. 4. δηλαδὴ supplet Grotius Excerpt. 603, χρυσίω Herwerd. Obs. crit. 45. totum versum delet L. Dindorf. Thes. l. gr. μικρός. 6. ἂν Schweigh.] ἔαν A. 7. θ' add. Dind. τὰς τε φλέβας Mein. ὅποι] ὅπη Mein. Anal. Ath. 200. idem τὰς ἄνω τε καὶ κάτω.

mihī plus etiam hic videtur turbatum esse. nam ὅστις μείζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ (v. 3) manifesto is est qui contra naturam humanam inter ebrios sobrius esse vult. is autem in lasano nihil novi discet, sed sine dubio in eis quae sequebantur in odium omnium lepidorum hominum incurrere dicebatur. contra qui pecunia superbus supra alios se elatum esse opinatur, is recte in lasano naturae leges iubetur cognoscere. itaque duo prorsus diversa fragmenta hic conglutinata esse arbitrator eo quod utroque ὁ μείζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν commemorabatur, alter in convivio, alter in universa vita superbus. cuius autem alterum sit fragmentum non constat. — 5. ἄφοδον, ut Arist. Eccl. 1059.

41

Athenaeus 13, 586 a μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινάπης) Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ. cf. 26, 12.

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΗ

42

λαβῶν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Athenaeus 9, 401 ef τὸν σύαγρον... Ἀντιφάνης ἐν Ἀρπαζομένη οὕτως ἀνόμασε κτλ. 1. ἐπανάξω] ἐπανήξω Cobet. Mnem. V 81. at coniungenda sunt verba ἐπανάξω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς. sed cum alienam domum nemo neque reverti neque reducere quicquam possit, scribendum videtur λαβῶν μέγαν ἄξω κτλ. de σύαγρῳ cf. Lobeck. Phryn. 381.

ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΗ

Sic recte scribitur, non Ἀρχιστράτη. Meinek. I 329. nam prorsus differunt ἀρχέλαος, Ἀρχεπτόλεμος, Ἀρχέπιολις, Ἀρχέστρατος, Ἀρχέτιμος, ἀρχέτυπος et ἀρχιγραμματεὺς, ἀρχιερεὺς, ἀρχιδέωρος, ἀρχιστρατηγός, ἀρχιτέκτων, alia id genus.

τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι
ἢ κρανίον σινόδοντος;

Athenaeus 7, 322 c σινόδοντα δὲ αὐτὸν (συνόδοντα) λέγει διὰ τοῦ ἰώτα . . . Ἀντιφάνης ἐν Ἀρχεστράτῃ (ἄρχιστράτῃ Α) κτλ. τίς] τῆς Α. ἐγγέλειον Schweigh.] ἐγγέλιον Α.

ΑΡΧΩΝ

ἐν Λακεδαίμονι
γέγονας; ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον
ἐστίν. βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φειδίτια,
ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύστακας
5 μὴ καταφρόνει, μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά,
ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαικός.

Athenaeus 4, 142. 3 διακωμωδῶν Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἀρχων φησὶν οὕτως κτλ. 2. post γέγονας non interpungit Α. 3. φειδίτια Α] φιλίτια Tourp. Emend. III 79. φιδίτια Cobet. N. l. 728, cuius adnotatio dignissima est quae legatur. 4. ἀπόλαυε] ἀπόλαπτε Herwerd. Mnem. nov. VI 63. φόρει τοὺς] ῥόφει, τοὺς Ruhnk. Wytttenb. Plut. VII 334, conl. Arist. Eq. 51. 5. μὴ καταφρόνει] μηκέτι φόρει Herwerd. Obs. crit. 46. 6. ἀρχαικός Κ.] ἀρχαῖκός. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 821. Lob. Phryn. 39 sq. Aesch. Ag. 172. 6. Mnesim. 8, 4.

barbam Lacedaemonios aluisse, labia superiora totondisse multis testimoniis constat. sed τοὺς βύστακας μηκέτι φόρει nimis mirum pro τὸν βύστακα. scribendum videtur μὴ καινοτόμει, 'de labiis radendis ne quid novato'. de ceteris ipse quoque nihil novare satius duxi.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνν πάλαι, τὴν Βρυτικὴν,
ῥίζιον τριφάσ τι μικρὸν δελεάσας τε γεννικῆ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ τοῦτ' ἐποίησ' ἐκπιεῖν.

Athenaeus 11, 485 b Ἀντιφάνης ἐν Ἀσκληπιῷ κτλ. 1. δὲ Schweigh.] δὴ Α. Βρυτικὴν Κ.] βρυτικὴν Α. 2. τι μικρὸν] μικρὸν τι Naber. Mnem. nov. VIII 44. γεννικῆ Casaub.] γεννητικῆ Α. 3. ἐποίησ' Schweigh.] ἐποίησεν Α.

'loquitur de medico' (quidni de Aesculapio ipso?) 'qui ani-

culam aegrotantem fefellit et vegrandem vini lepastam ei propinans potionem medicatam fecit haurire.' Casaub. βρυτικήν 'bryti potu inpense gaudentem' Meinek. quae interpretatio nulla est. primum enim ut ab οἶνος, ὕδωρ Graeci numquam derivarunt οἰνικός, ὑδατικός, ita a βρῦτον numquam fecerunt βρυτικός. deinde in Graecia aut Italia quemquam bryti potu delectatum fuisse quis credat? melius in Anal. Ath. 225 proposuit Βρυτικήν, non animadvertens tamen id ipsum, si unam litteram exceperis, idem esse cum ea forma quam praebet A. Bruttii enim quos Romani dicunt Graecis sunt Βρέττιοι, Βρύττιοι, Βρούττιοι, Βρεύτιοι (Athen. 14, 650c etiam A), Βρέντιοι (Dionys. Perieg.). *serva* sine dubio significatur *Bruttia*, ut in Alexidis Βρεττία. ceterum cf. Aristoph. fr. 629.

ΑΣΩΤΟΙ

'*Ἀσωτοὶ ἢ Ἐπιστολαί* Euthyclis fuit fabula, *Ἀσωτος* Timostrati. Ennii *Asotum* laudant Varro et Festus, Caecilii Nonius.' Mein. I 337. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 37.

46

Bekker. Anecd. 86, 14 γαμῶ ἢ γυνῆ λέγει, οὐ γαμοῦμαι. Ἀντιφάνης Ἀσώτοις. ἐγνημάμην ὁ ἀνὴρ λέγει ἀντὶ τοῦ ἐγνημα. ex his utrum dixerit Antiphanes non cognoscitur. aut superba uxor activo γαμεῖν, aut infelix dotatae mulieris maritus medio γαμείσθαι usus erat. 'cf. Porson. Eurip. Med. 264.' Mein.

ΑΤΑΗΤΗΣ

Batalum significari Meursius Bibl. Att. p. 1410 et Hemsterhusius Arist. Plut. p. 365 coniecerunt conl. Plutarch. Demosth. 4. Schol. Aeschin. 1, 126. Bekker. Anecd. 221, 26. cf. Meinek. I 333 sq.

47

ποίαν, φράσον γάρ, ἧδε τὴν συναυλίαν;
ταύτην, ἐπίσταται γάρ, ἀλλ' ἠϋλοῦν ἐτι
μαθόντες . . ὥστε τοὺς αὐλοῦς σύ τε
αυτῆ τελετῆ ψεθεῖδαμεν συντυγχάνεις
5 αὐλῶν πέραιναι. δέξεται δὲ τᾶλλα σοι.
ἠδύ τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν
συννεύματ' οὐ προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται
ἕκαστα.

Athenaeus 14, 618 ab ἀστείως δὲ αὐτὴν (τὴν συναυλίαν) Ἀντιφάνης φανερὰν ποιεῖ ἐν τῷ Ἀύλητῆ λέγων κτλ. 1. ἧδε τὴν] ἠδε

τὴν Α. ἠδέτην Petit. Miscell. vii 12. 4. sic A. αὕτη τε λή-
ψεσθ' Meinek. εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις Dindf. ἃ μὲν νῦν τυγ-
χάνεις Cobet. N. I. 11. 5. αὐλων περαίνε Α. 6. sic A. 'ἠδύ
fort. corruptum ex ἠδῆ'. Dindf. 7. προβλήμαθ' οἷς Casaub.]
προβλήμαθοις Α.

audaciores ut in ecloga obscurissima coniecturas separatim ad-
iciam. 2. ταύτην ἐπιστάσεσθέ (?) γ' ἀλλήλοιν ἐπι | μαθόντες, ᾧδε·
πρῶτα τοὺς αὐλοὺς σύ τε | αὕτη τε λήψεσθ' εἶθ' κτλ. Emperius Mus.
Rhen. I 458, *μανθάνειν ἐπὶ τινος monens esse discere aliquo tam-
quam exemplo.* 4. αὐτη] *Λύδη* Mein. 6. ἠδῆ τι κοινόν ἐστιν,
οὐ χωρὶς κτλ. Dobree. ἠδῆ τι κοινόν ἐστι· σοῦ χωρὶς πάλιν· συν-
νεύματ', οὐ προορήμαθ', οἷς σημαίνεται κτλ. Emperius. ἠδ'· οὐ τι
κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν, οὐ νέυματ', οὐ προβλήμαθ', οἷς ση-
μαίνετε ἕκαστα; Cobet.

horum omnium nihil ego, ut libere profitear, intellego, neque
vero magis ea quae Petitus in Miscellaneis interpretationis causa
adiecit, aut quae Boeckhius De metr. Pind. 258 disputavit.

ΑΤΛΗΤΡΙΣ Η ΔΙΑΤΜΑΙ

48

ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναικὰ τὴν ὄψιν καλήν,
Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔργελυν.

Athenaeus 8, 343 d Ἀντιφάνης ἐν Ἀύλητροίδι ἢ Διδύμαις Φοι-
νικίδην τινὰ ἐπ' ὀσοφαγία κωμωδῶν φησιν κτλ. 1. μὲν add. Kop-
piers. Observ. 31. μενέλεως P] μενέλαος Α. ἐπολέμησ' Dindf.]
ἐπολέμησεν Α.

de *Phoenicide* et *Taurea* cf. 190. Philetaer. 3. Euphron. 8.

ΑΤΤΟΥ ΕΡΩΝ

49

τροφαλίδας τε λινοσάρκους, μανθάνεις; τυρόν λέγω.

Athenaeus 10, 455 ef Ἀντιφάνης ἐν Ἀύτου ἔρῳντι φησι κτλ.
Eustathius 1339, 17 καὶ τροφαλὶς δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν ἐπὶ τυροῦ,
ἧς χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ Ἀντιφάνει ἐν τῷ κτλ. ἵνα εἴη
αἰνιγματωδῶς λέγων λινοσάρκους ἤγουν λεπτὰς καὶ ἀπαλὰς τροφα-
λίδας τὸν τοιοῦτον τυρόν. τροφαλίδας] τροφαλινδας sine acc.
Α. λιπαροσάρκους Mein. Anal. Ath. 207, sibi tamen ipse diffi-
dens. λιτοσάρκους Lob. Pathol. prol. 111 not. 13. λειοσάρκους Naber.
Mnem. nov. VIII 46. scribendum est χιονοσάρκους, *nivea carne*,
ut apud Eustathium λευκὰς pro λεπτὰς. cf. Eubul. 37. sic γαλα-

πτοχρός, λευκώματος et Philoxen. Ath. 4, 147 a μάζας χιονοχρόας. non audiendus Hehnius Kulturpfl.² 512. in fine B. τυρόν λέγεις Naber: — ceterum cf. fr. 52.

50

ἀρσβάλλους

ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι. Pollux 10, 152.

51

Athenaeus 15, 678 e μνημονεύει δ' αὐτοῦ (κυλιστοῦ στεφάνου) καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἐαυτοῦ ἐρῶντι. Pollux 7, 199 καὶ κυλιστὸν δὲ εἴρηκεν Ἀντιφάνης.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ

Fortasse Ἀφροδίσιον. Bekker. Anecd. 472, 17 Ἀφροδίσιον· ἔργον (scr. ἱερὸν) Ἀφροδίτης· ἢ ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἕδος (situlacrum). λαμβάνεται δὲ (iam non Ἀφροδίσιον, sed Ἀφροδίσιος) ἐπὶ τῶν λάγνων, τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων. Athen. 13, 585 f φιλάργυρός τις ἐραστής ὑποκοριζόμενος αὐτὴν (Φρύνην) εἶπεν· Ἀφροδίσιον εἰ Πραξιτέλους.

52

A. πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύτραν λέγω, ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματος κύτος πλαστὸν ἐκ γαίας, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθὲν στέγγη, νεογενοῦς ποιίμνης δ' ἐν αὐτῇ πυκτὰ γαλατοθρέμματα
 5 τακεροχορῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς ἄρα μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν χύτραν. A. εὖ λέγεις. ξουθηῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθήμενον
 10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν; ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράσω σοι; B. πλακοῦντα βούλομαι. A. Βρομιάδος δ' ἰδρώτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ συντεμών. A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπῶν ὕδωρ φάθι. A. κασιόπνον δ' αὔραν δι' αἰθέρας; B. σμύρναν εἰπέ, μὴ
 μακράν,
 15 μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοῦμπαλιον λέγων, ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασίν τινες, αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά.

Athenaeus 10, 449 b Ἀντιφάνης... ἐν Ἀφροδίσιῳ κτλ. 1. πό-

τερ' Koppiers. Observ. 33] *πότερον* A. alterum *χύτραν* add. Casaub. 2. *τροχοῦ ῥύμαισι* Koppiers.] *τροχουρμασι* A. *τευκτὸν*] *τυκτὸν* Naber. Mnem. nov. VIII 46. *κύτος*] *κῦτος* A. 3. *γαίας* Mein.] *γαίης* A. 4. *νεογενοῦς*] *νεογενῆ* Grotius Excerpt. 605 et *μοχ τέκνα* pro *πυκιά*. *αὐτῇ* Mein.] *αὐτῆ* A. *ὔδατι* Herw. Mnem. nov. III 312. *γαλατοθρέμμονα* Dindf.] *γαλακτοθρέμμονα* A. 5. *τακεροχράτ' εἶδη κύουσαν* Porson.] *τακεροχρωτιδῆ κτύουσαν* A. 6. *ἄρα* A. 7. *συμμιγῆ Casaub.*] *συμμιγῆς* A. 8. *ἀπορορουν θρομβον* A. *μοχ ἐγκαθειμένον* Herwerd. Obs. crit. 46. 9. *πλατυστέγαστρον* A. 10. *λεπτοσυνθέτοις Casaub.*] *λεπτοσυνθέτους* A. *τρυφῶντα Casaub.*] *τρυφῶντας* A. 12. *δὲ* A. 13. *νυμφαίαν* Mein.] *νυν φαιανδρος ὠδῆ* A. *παραλιπὼν* Grotius] *παραλιπον* A. *υδῶρ φαδι* idem. 14. *κασιοπνονν δ' αὔραν* A. *εἰπέ*, *μῆ* Grotius] *εἰπέ μοι* A. *μῆ μακράν*. *A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μῆ ἀλλὰ τοῦμπαλιν λέγε* Dobr. Adv. II 328. 15. *τοιοῦτ' Erfurdt. Obs. Ath. 465*] *τοιοῦτον* A. 16. *φασίν*] *φασί* A.

3. *scribendum videtur ἐν ἀγνῆς μητρὸς κτλ.* cf. v. 9. Eubul. 10. 67, 6. *ἀγνῆ μήτηρ est Tellus, et στέγη furnus ex argilla confectus.* 4. *deest nomen substantivum quo pertineat κύουσαν.* scr. *νεογενοῦς ποίμνης ἔπαυλιν*, quod nomen translationi, qua usus est in v. *ποιμνης* optime convenit. 10. *pro καλύμμασιν utique scribendum est ἀρτύμασιν, condimentis.* 15. scr. *A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μηδὲ καμπύλον λόγον, ὡς δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μείζον, ὧς φασιν, λέγειν αὐτὸ μὲν μηδέν κτλ., i. e. proprio nomine (αὐτὸ) nihil dicere, sed hoc (proprio nomine) omisso (παρ' αὐτὸ) cet. sic καμπύλον μέλος Simonid. 29, 3 Bergk.*

de singulari per ambages loquendi genere quo hic usus est poeta cf. Mein. I 291 sq. 2. *τροχοῦ ῥύμαισι*, cf. Arist. Eccl. 4. 3. *γαίας* ut in elatiore dicendi genere, cf. Theopomp. 17. 4. *γαλατοθρέμμονα.* cf. Pherecr. 108, 18. Porson. Phot. 688 (594 ed. Lips.). 9. *farinam* dicit. cf. 1. Strattid. 2 et Philox. Cyther. Athen. 14, 643 ab. 10. *τρυφῶντα*, cf. Alcae. com. 5. 14. *quamquam 'aliud casia, aliud myrrha' (Casaub.), casia videtur 'latiore sensu accipienda esse, ut κασιόπνους αὔρα sit myrrha casiae similem odorem spargens.'* Mein.

53

*πενθεῖν δὲ μετρίως τοὺς προσήκοντας φίλους·
οὐ γὰρ τεθναῖσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,
ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
προεληλύθασιν. εἶτα χῆμεῖς ὕστερον
5 εἰς ταῦτὸ καταγωγείον αὐτοῖς ἤξομεν,
κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρίψοντες χρόνον.*

Stobaeus Floril. 124, 27 Ἀντιφάνους ἐξ Ἀφροδισίου A. Ἀντι-

φάνους Tr. 4. προσεληλύθασιν A Voss. Trinc. 5. καταγωγείον Gaisford.] καταγωγήιον. 6. συνδιατροψαντες Trinc.

54

εὐειματεῖν

Ἀντιφάνης Ἀφροδισίω. Bekker. Anecd. 95, 32.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ

De hoc universo fabularum genere, etiam antiquae comoediae noto, cf. Mein. I 278 sq. 324 et quae ad Hermippi Ἀθηναῖς γονάς, Nicophontis Ἀφροδίτης γονάς et Polyzeli fabulas similes adnotavimus.

55

τονὸν λέγω, σὺ δ' οὐ συνιεῖς; κότταβος
τὸ λυχνίου ἐστὶ. πρόσσεχε τὸν νοῦν· ᾧ μὲν
. . . . . πέντε νικητήριον.

B. περὶ τοῦ; γέλοιον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;

5 A. ἐγὼ διδάξω καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον
ἀφεις ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν —

B. πλάστιγγα; ποίαν; τοῦτο τοῦπικεῖμενον
ἄνω τὸ μικρὸν, τὸ πινακίσκιον λέγεις;

A. τοῦτ' ἔστι πλάστιγξ — οὗτος ὁ κρατῶν γίνεται.

10 B. πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; A. ἐὰν θίγῃ μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ φόφος
ἔσται πάνυ πολὺς. B. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσσεστι καὶ μάνης τις ὡσπερ οἰκέτης;

B. ᾧ δεῖ λαβῶν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.

15 A. ἀλχητικῶς δεῖ καρκίνοῦν τοὺς δακτύλους,
οἴνον τε μικρὸν ἐγγέαι, καὶ μὴ πολύν·

ἔπειτ' ἀφήσεις. B. τίνα τρόπον; A. δεῦρο βλέπε.
τοιοῦτον. B. ᾧ Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.

A. οὕτω ποιήσεις. B. ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνη

20 οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. A. ἀλλὰ μάνθανε.

Athenaeus 15, 666 f Ἀντιφάνης ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς κτλ. (v. 1—13) καὶ μετ' ὀλίγα κτλ. (v. 14—20). v. 2. Athenaeus 666 c ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτοῦς τινὰς κοττάβους. ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπύπτοντα. Ammonius Differ. verb. 90 λυχνίου μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς. Athenaeus 667 d ὅτι δὲ ἄθλον προὔκειτο τῷ εὐ προεμένῳ τὸν κότ.

ταβον προειρηκε μὲν καὶ Ἀντιφάνης· ὥα γὰρ ἔστι καὶ περμάτια καὶ τραγήματα. v. 5—13 Athenaeus 11, 487 d καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον. Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς κτλ. Scholiast. Lucian. Lexiph. 149 Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς· ἐγὼ ἴδιδεω καθ' αὐτὸν κοττάβου ἀφείς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσεις πεσεῖν πλάστιγγα ποιεῖν τοῦτο τὸ πλάστιγγας δὲ τὸ ὑποκείμενον ἄνω τὸ μικρὸν τὸ πινακίσκιον λέγει. εἰάν δὲ μόνον τύχη αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται. v. 8 Pollux 10, 84 ἐν δὲ Ἀντιφάνους Ἀφροδίτης γοναῖς πινακίσκιόν ἐστιν εἰρημένον. 1. τονδὶ Schweigh.] τονδεῖ A. συνειῖς K.] συνειῖς A. cf. Diphil. 32, 13. Alexid. 124, 6. 2. ὡὰ A. 3. καὶ πέμμα καὶ τραγήμα add. Casaub. ex Athen. 667 d omisso πέντε. ὡὰ μὲν πέντε νικητήριον κοταβιῆ· τίνα τρόπον C. 4. περὶ του et κοτταβιετε τίνα sine acc. A. 5. διδάξω] ἐπιδείξω 487 A. καθ' ὅσον] κάθοσον A 487. καθ' ὄν· ὅς Schweigh. at sic nemo umquam locutus est. καθ' ὅς ἄν Dobr. Adv. II 334. πάνθ' ὅς ἄν Mein. 6. ἀφείς] ἀφῆς A 487. ποιήσῃ πεσεῖν add. schol. Lucian. ex emendatione Toup. Emend. II 472. 7. πλάστιγγα ex schol. Lucian. accessit. ποιαν sine acc. A. ποῖον ἄν A 487. τοῦπικέμενον] τὸ ὑποκείμενον A 487. 9. ἔστιν — ο — γίνεται A. οὔτος] ἴν' οὔτος A 487. 10. τοῦτο ἄν A 667. τοῦτο; εἰάν A 487. Δίγῃ Jacobs. Addit. 272. 3] τύχη A (τύχη A 487). 11. αὐτης — τον — μανην A. 12. τῷ κοττάβῳ A. 13. πρόσσεστιν A. 14. ὠδει A. λαβῶν] λαβεῖν Bergk. recte. νόμῳ] τρόπῳ Herwerd. Mnem. nov. III 322. 15. δεῖ καρκινουῖν] δικαρκινουῖν A. 17. ἔπειτα φήσεις A. 18. ὦ om. A, qui ως υψους. ὑψοῦ Coraes et Porson. 20. αὐτός] VL] αὐτόσε A. aliter personas distinxerunt G. A. Hirschig. Ann. crit. 2. Cobet. N. 1. 19.

Ἀntiphanis fragmentum ad eum cottabismi modum spectat, quo cottabium ad candelabri similitudinem formatum ex lacunari suspensum erat. Mein. comparanda sunt Plat. fr. 46. 47 (inprimis ad v. 15). Cratin. 273. Hermipp. 47. Calliae 9. Cephisod. 5. Athen. 667 e λυχνίον ἐστὶν ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ὃν τὴν καταβαλλομένην ἔδει πεσεῖν πλάστιγγα (λάταγα?), ἐντεῦθεν δ' ἐπιπιτεν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ· καὶ τις ἦν ἀκριβῆς εὐχειρία τῆς βολῆς. conloquuntur duo, quorum alter cottabi inperitus ab altero quomodo agere debeat docetur. — de voce λυχνίον cf. Lobeck. Phryn. 314. quid v. 3 supplendum sit quodammodo cognoscitur ex Eubul. 3 θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας· καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα. quibus adhibitis lacuna non uno modo expleri potest. quodsi etiam φιλήματα commemorata erant, v. 4 praetulerim B. παρὰ τοῦ; γέλοιον vel παρ' ἐμοῦ. B. γέλοιον. deinde scribendum videtur κοτταβιῶ δὲ τίνα τρόπον; conl. v. 17. 5 scr. μάθε δ' ὅς ἄν κτλ. cf. 20. 7. post πλάστιγγα interrogandi signum posui. 16. scr. οἴνον — πολύ.

ΒΑΚΧΑΙ

56

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐχὶ φύετ' ἄμπελος.

Athenaeus 10, 441 d Ἀντιφάνης Βάκχαις κτλ. 1. δὴ Α.
3. οὐχὶ Mein.] οὐ Α. φύετ' VL] φύεται Α. ἐπεὶ τοῦτ' οὐκ
ἔστι, i. e. 'cum vitis exstirpari non possit', aut 'cum sine mulieribus
vivi non possit'. Aristot. Anal. post. 1, 12 ἐν Σκύθαις οὐκ
εἰσὶν ἀύλητροιδες, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι. (Mein.)

ΒΑΤΑΛΟΣ

Cf. Meinek. I 334—336 et quae supra ad Ἀύλητοῦ titulum
annotavimus.

57

Plutarchus Demosth. 4 ἦν δ' ὁ Βάταλος, ὡς μὲν ἔνοιό φασιν,
αὐλητῆς τῶν κατεαγότων· καὶ δραμάτιον εἰς τοῦτον, κωμῶδων αὐτόν,
Ἀντιφάνης πεπολήκεν. Hedyllus Alexandr. Athen. 4, 176 d ἡὔλει δὲ
(Θέων ὁ μόνουλος) Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων|καὶ τὸν
ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἠδυσπότην.

ΒΟΙΩΤΙΣ

Sic demum recte inscribitur fabula, non Βοιωτία aut Βοιώτιος.
Boeoti enim Graecis sunt Βοιωτοί, non Βοιώτιοι (siquidem Βοιώτιος
ut Βοιωτικός semper est adiectivum), mulieres Boeotiae Βοιωτίδες,
a provinciis autem oppidisve (Mein. I 323) comoediarum nomina
numquam petita sunt. bis Athenaei Α Βοιωτίῳ, bis (semel cum
Polluce) Βοιωτίᾳ: utrumque ortum est ex Βοιωτίδι. ac perinde
Theophili et Menandri, fortasse etiam Aquilii (cf. O. Ribbeck. Com.
Rom. fr.² p. 33) fabulas inscribendas esse arbitror.

58

[καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὡσπερ πρὸς ἀπλήστους.] ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
παρθένε, τὰ μῆλα. Β. καλὰ γε. Α. καλὰ δῆτ', ὧ θεοί·
νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
5 εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
Β. παρ' Ἑσπερίδων, ὦ μὴν γε. Α. νῆ τὴν Φωσφόρον,
φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. Β. τρία
μόνον ἐστίν. Α. ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν πανταχοῦ
καὶ τίμιον.

Athenaeus 3, 84 ab ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἑλληνας τὸ φυτόν τοῦτο, ἔστιν εὐρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμοδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτριῶν μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ κτλ. 1. ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ Dindf.] ὄψου ἠλιθοντο A. 6. de discriptione personarum cf. Hermann. N. Jen. allg. Lz. 1842 p. 511. Φωσφόρον] Ἀρτεμιν Eriph. 2, 6. 7. φησὶν] φησὶ A. ταῦτ'] ταυτὶ A. 8. ὀλίγον ἔστι τὸ καλὸν π. A. 7—9 Epitome τρία μόνα, ὀλίγον ἔστι πανταχοῦ τὸ καλὸν καὶ τίμιον. — ταυτὶ. B. καὶ τρία Bergk. (Mein. V CLXIII).

Antiphanis versus Athenaeo teste in Meliboeam transtulit Eriphus (fr. 2). mihi verba, quae uncis inclusi, aliunde inlata videntur ac ne poetae quidem ullius esse. 7. φησὶν ex Eriphi fr. 7, si quidem hoc ad Meliboeam pertinet, videtur explicari posse. tres enim adsunt in scaena, unus qui Hesperidum mala quae aurea esse adfirmat (φησὶν) et ut videtur ova quae Ledae esse dicit attulit, deinde puella et tertius nescio quis, qui puellae mala tradit. de malo citrio ex Perside in Graeciam translato cf. Hehn. Kulturpfl.² 381. 2. Hesperidum horti prope Cyrenen memorantur Plin. N. h. 5, 31, λμνη Strab. 17, 836.

59

ἐνεργεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν
τῶν σκληροκόκκων.

Athenaeus 14, 650 e Ἀντιφάνης ἐν Βοιωτίᾳ κτλ. ῥοῶν Schweigh.] ῥοῶν A.

60

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι
βολβούς.

Athenaeus 9, 367 f ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν (τὸ παροψίς) Ἀντιφάνης Βοιωτίᾳ κτλ. Pollux 10, 88 τὸ ἐν τῇ Ἀντιφάνους Βοιωτία σαφέστατα ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἔστιν εἰρημένον κτλ. καλέσας Pollux] καλέσασα A Athen. παροψίσιν βολβούς Pollux] παροψίδι A Athen. καλέσας (-σασα) prorsus ineptum. scribendum est ζέσας τε, pro quo cum scriptum esset καὶ ζέσας id ortum est quod in codicibus vulgatur. — rectene Athenaeus et Pollux παροψίδα vas interpretentur dubitari potest.

61

κάνθαρος

ὅτι καὶ γυναικῆιον κοσμάριόν ἐστιν . . . Ἀντιφάνης εἴρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ. Athenaeus 11, 474 e.

ΒΟΜΒΥΛΙΟΣ

Βομβυλιός est 'poculi genus angusto orificio et liquorem guttatim et bilbite cum sonitu emittens. Schol. Apollon. Rhod. 2, 569 *βομβύλη* εἶδος μελίσσης, καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος . . . στενοτράχηλον. Pollux 6, 98 *βομβυλιός* δὲ τὸ στενὸν ἔκπωμα καὶ βομβοῦν ἐν τῇ πόσει. 10, 68 τὸ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν βομβύλιον Ἀντισθένης εἶρηκεν. Socrat. Athen. 11, 784 d οἱ ἐκ βομβυλιού (πίνοντες) κατὰ μικρὸν στάζοντες. 12, 485 a (λεπαστή), ἀφ' ἧς ἐστὶ . . . ἀθρόως πιεῖν, κατεναντίον τῷ λεγομένῳ βομβυλιῷ.' Mein. I 311. cf. etiam Koppiers. Obs. phil. 28 sq. — haec omnia tamen titulos comparanti quales sunt Κορυδαλός Eubuli ac Timothei Κυνάριον, non persuaserunt non potuisse etiam a bestiola cui nomen est *βομβυλιός* fabulae nomen petitum esse. — *βομβυλιός* quinquies Herodianus.

62

τὰς προσφόρους

ὑμῖν τροφάς, σκορόδια, τυρόν, κρόμμου,
κάππαριν . . . πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Athenaeus 4, 161 e ἔξδν κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν (Ἀντιφάνη) ἐν Θομβυκίῳ λέγοντα (λέγονται Α) δραχμῆς ὠνήσασθαι κτλ. 2. ὑμῖν, non ἡμῖν, Α. σκορόδια Jacobs. Addit. 103] σκόροδα. — in ed. min. Mein. ante τὰς προσφόρους posuit δραχμῆς, in Athenaeo etiam τὰς προσφόρους ὑμῖν τροφάς cum Dobraeo a poetae verbis secludit. 3. ἐλάσας vel ἄνηθον supplet Dobr.: at quidni ἔλαιον? cf. fr. 70. Jacobs. καὶ κάππαριν γ' ἅπαντα κτλ., Nauck. Philol. VI 416 κάππαριν ἅπαντα ταῦτα μιᾶς ἐστὶν δρ., caesura intolerabili.

63

Pollux 10, 179 εἶη δ' ἂν καὶ κόιξ ἐν τι τῶν πλεγμάτων . . . σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀντιφάνης ἐν Βομβυλιῷ δηλοῖ εἰπών· ἀγγεῖον ἀλφιτηρὸν ὁ κόιξ. ἀλφιτηρὸν Cobet. Mnem. V 194] ἀλφιτήριον. verba poetae ea esse quae Pollux tradit credere non possum. ceterum cf. Pherecr. 78.

64

κνισολοιχός

Athenaeus 3, 125 f τοῦ κνισολοιχοῦ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν Βομβυλιῷ. κνισολοιχοῦ Mein.] κνισολοίχου.

ΒΟΤΣΙΡΙΣ

Cf. quae ad Cratini fabulam cognominem adnotavimus.

65

βότρους, ρόας, φοίνικας, ἕτερα νόγαλα.

Photius 306, 24 Ἀντιφάνης Βουσίριδι κτλ. Athenaeus 2, 47 d Ἀντιφάνης κτλ. Eustath. 1163, 26 τρισυλλάβως νόγαλα, οἷον βότρους κτλ. νόγαλα Ath. C et Eustath.] νόγαλεύματα Ath. vulg.: νόγαλαι cod. Phot. νόγαλέον ex Athenaeo Suidas. βουσήριδι cod. Phot. — Ephippo (24) eundem versum tribuit Athen. 1, 28 f, sed κάρα, non βότρους memorans. potuit uterque eas cupedias enumerare.

66

τὸ χερυβείον πρῶτον· ἢ πομπὴ σαφής.

Pollux 10, 65 εἰπόντος Ἀντιφάνους ἐν Βουσίριδι κτλ. χερυβείον Mein.] χερυβίον. 'Plutarchus De Is. et Osir. observavit in pompis Osiridi adornatis τῶν ἱερῶν προπομπεύειν τὸ ὕδρεϊον.' Kuhn. cf. etiam Schoem. Ant. gr.² II 229. per ironiam haec aliquis dicere videtur homines quosdam praelata urna incedentes conspiciatus.

67

δραῦμ' ἀκούσαι

ἀντὶ τοῦ δραμάτος ἀκούσαι. Ἀντιφάνης Βουσίριδι. Bekker. Anecd. 89, 32.

ΒΟΥΤΑΛΙΩΝ

Cf. quae ad Ἀγροικον adnotavimus. Athen. 8, 358 d παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ (Ἀντιφάνει) ἐν Βουταλίῳ, ὕπερ δραῦμα τῶν Ἀγροϊκῶν ἐστὶν ἐνὸς διασκευῆ. ἐνὸς Lehrsii Aristarch. 352 eiecit. fort. scr. ὁμολογουμένως. ceterum cf. Mein. I 331. 2. — est *Butalio* etiam Xenarchi. Schol. Arist. Ran. 990 Δίδυμος, ὅτι Μαρμάκνθος καὶ Μελητιδῆς ἐπὶ μωρία διεβέβληντο, καθάπερ καὶ ὁ Βουταλίῳ καὶ ὁ Κόροιβος.

68

Α. καὶ μὴν ἐστιάσω τήμερον

ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβῶν,

Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι

χρηστῶς ἀγοράζειν. Α. φράζε δή, Φιλούμενον,

5 ὄψω τίνι χაίρεις; Φ. πᾶσι. Α. καθ' ἕναστος λέγε·

ἰχθὺν τίν' ἠδέως φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀργὸν

ἦλθεν φέρων ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας

καὶ τριγλίδας, καὶ νῆ Δί' ἤρσεν σφόδρα

ἡμῖν ἅπασιν. Α. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,

- 10 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἢ τούτους γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νερόμικα ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. Α. τί φῆς, ᾧ φίλτατε, ἀνθρωποφάγους; πῶς; Π. ὢν ἄν ἀνθρώπος φάγοι, δῆλον ὅτι. ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
- 15 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

Athenaeus 8, 358 def ἄλλα μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμι φίλιχθυσ ὡς ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ (Ἀντιφάνει) ἐν Βουταλίῳ . . . φησὶ γάρ κτλ. 358 f ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. v. 11—15 Athenaeus 7, 313 b Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ Ἑκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ τὴν βραχύτητα λέγων οὕτως κτλ. v. 12 Eustathius 1630, 12 καθά τις καὶ ἰχθύας, οἳ πολλοῦ ἐτιμῶντο, ἀνθρωποφάγους εἶπε. . . ὡς τὰς τῶν τρυφῶντων [περι]οῦσίας κατασπῶντας. 3. Πίστ' Porson. conl. Plaut. Merc. 2, 2, 7] πιστὲ Α. 7. ἦλθεν L] ἦλθες Α. 8. ἦρεσεν] ἦρεσαν Schweigh. 10. κἄν τις Dindf.] κἄν εἴ τις Α. 12. ἰχθύς. τί φῆς, ᾧ φίλτατε; ἀνθρωποφάγους add. 313. φιλιτάτη Porson. 13. πῶς; Π. ὢν (γ') ἄν Dobr.] πῶς ὡς Α 358. πῶς οὖν Α 313. πῶς; οὗς ἄν Iacobs. Add. Ath. 178. ἀνθρωπος φάγοι Α 313] ἀνθρωποφάγοι Α 358. 15. ἃς φησιν Cobet. N. 1. 15. 16.

3. Hellad. Phot. Bibl. 279 p. 532, 40 ἀπὸ τρόπου δὲ (δούλους καλοῦσι) Παρμενίωνα καὶ Πίστον καὶ Δρόμωνα. proclive tamen est scribere λαβῶν, παιῖ, τὰργύριον. 4. χρηστῶς, quod frustra Herwerdenus temptabat Mnem. nov. VI 63, comicis haud inusitatum est et hic aptissimum.

feminam — nam οὗτος v. 15 ea est persona quam littera Α notavimus — vel adolescentem simplicem, ex agro nuper in urbem transvectum nescio quis lautis epulis excipere cupit. iocus v. 13 inde petitur, quod agrestes illi homines magnos pisces carnivoros esse putabant, servus autem ἀνθρωποφάγον lepide eum interpretatur, qui ab hominibus comedatur. Helenae cenam cur servulus pro Hecates epulis dicat, ex ecloga ipsa non cognoscitur. in Hecates autem sacris vilissima quaeque offerebantur. Schoem. Ant. gr.² II 421. Hemsterh. Luc. Dial. mort. 1, 1.

ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

69

πορφύρας ὀκτώ κύκλοι

Pollux 7, 170 Ἀντιφάνης ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν νῦν χρῆσιν εἴρηκε κτλ. 'πορφύροις Α omissio κύκλοι.' Bekker. quid hic sint κύκλοι nescio.

ΓΑΜΟΣ

Eodem nomine fabulas scripserunt Philemon et Diphilus ac latine Caecilius Statius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 43.

70

πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους,
κορίαννα, κρόμμυ', ἄλας, ἔλαιον, τρύβλιον.

Athenaeus 4, 169 d πατάμιον (πατάνειον A) δὲ διὰ τοῦ π' Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ (σάμῳ A) κτλ. contra Bekker. Anecd. 84, 13 βατάνια· τὰς λοπάδας, ὡς Ἀλεξανδροεῖς. Ἀντιφάνης Γάμοις. 1. πατάνια B] πατάνεια A. 2. κρόμμυ'] κρόμμινα A. ἄλας Schweigh.] ἄλας A. cf. fr. 95. 142.

fortasse fragmentum inter duas personas distribuendum est, ut χύτρας λύχνους et τρύβλιον sint alterius. ἄλας de cibo frugali et viliore, ut apud Horat. Serm. 1, 3, 13 *sit mihi mensa tripes et concha salis puri*. cf. Pers. 3, 24. Lucian. Tim. 56 *εἴ ποτε τρυφῶν, ὀλίγον τῶν ἀλῶν*. De merc. cond. 19. Iacobs. Addit. 140. 1.

71

κογχίον τε μικρὸν ἄλλαντός τε προστετημένον

Athenaeus 4, 160 d κόγχος μνήμης τετύχηκεν... (παρὰ) Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ, ὃς ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως κτλ. κογχίου τι Mein. Anal. Ath. 76, prorsus incerta conjectura.

72

ἐπτεμῶν χορδῆς μεσαῖον

Athenaeus 3, 95 a Ἀντιφάνης ἐν Γάμοις κτλ. μεσαῖον θυναδὸς τέμαχος fr. 181.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

Raptum Ganymedis fabulae argumentum fuisse utrumque fragmentum docet. fuit etiam Alcaei *Ganymedes* et Eubuli.

73

τῶν οἰκιῶν οὖν ὧν ὄρας, ἐν τῇδε μὲν
ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει
γέρων, ἀπ' ἀρχῆς Λαομέδων καλούμενος.

Schol. Eurip. Troad. 821 καὶ Ἀντιφάνης Λαομέδοντος παῖδα τὸν Γανυμήδη φησὶ διὰ τούτων κτλ. desunt igitur in extremo fragmento ea ipsa verba, quibus poeta Ganymedem Laomedontis

filium esse dixerat. apud Homerum II. 20, 232 *Trois filius est. ad Ganymedem haec rettulit G. Hermannus Opusc. V 186.* 1. οἰκίῳν L. Dindf. et Hermann.] οἰκίῳν A. μὲν ὁ τῶν Meinek.] μενόντων A. 2. οἰκίῳν Mein.] ὄκῳν A. 3. ἀρχῆς Seidlerus apud Herm.] ὄργῆς A. Ἀντιφάνης Hermann.] ἀριστοφάνης A. διὰ τούτων Fritzschius apud Herm.] τὰς A. 'videntur praesentes in scaena agere Mercurius et alius quidam, cui Ganymedis rapinam Iuppiter mandaverat. huic viam monstrabat Mercurius.' Mein. ex prologo excerpta esse adparet. ἀπ' ἀρχῆς i. e. a regia dignitate Laomedon ut μέδων τοῦ λαοῦ dicitur.

74

II. οἶμοι περιπλοκάς

λίαν ἐρωτᾶς. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.

τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,

ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. II. πότερά μοι

5 γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,

τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι,

ἢ τί δύναται τὸ δηθέν; A. ἔξω τις δότω

ἱμάντα ταχέως οἶον. II. οὐκ ἔγνω ἴσως.

ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς.

10 ἄλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον.

A. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; II. ἐγώ;

κομιδῇ γε. A. πῶς; II. ἐνέχυρον ἀποφέρουτά σου.

A. οὐκ ἀλλ' ὀπίσω τῷ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ

ἔλκειν ἀπνευστί.

Athenaeus 10, 459 a λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρίφον. ἔπινον οὗτοι ἄλμην παραμισομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ, καὶ ἔδει προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γανυμηδεί διὰ τούτων κτλ. cf. Pollux 6, 107 ὁ μὲν λύσας γέρας εἶχε κρεῶν τινα περιγοράν, ὁ δὲ ἀδυνατήσας ἄλμης ποτήριον ἐκπιεῖν. 1. ἐρωτᾶς] ἐρωτας A. 4. κρέμασθαι VI.] κρεμᾶσθαι A. ποτερα A. 5. προβάλλεις VI.] προβαλεῖς A. 6. 7. τι ἢ Dindf.] τιν A. 10. παραφέρειν Villebrun. 11. τοῦτό σ' Casaub.] σε τοῦτ' A. 12. κομιδῇ A. σοι Herm.] σοι. om. A.

conloquitur Laomedon rex (A) cum paedagogo Ganymedis (II). aut nescit servus aut callide simulat se nescire, quomodo puer raptus sit. itaque fingit se domini verba non intellegere, tamquam griphi instar obscura sint. Laomedon loris eum caedi iubet: quo facto indignabundus quaerit, velitue dominus propterea, quod griphum non solverit (οὐκ ἔγνω ἴσως 8), loris se caedi. eis enim qui gri-

phum non solverint non verbera, sed eam poenam convenire, ut muriae poculum ebibant. quod per ironiam accipiens rex quaerit qua ratione sibi poculum ebibendum putet. 'servus praecavens sibi ne loris caedatur ita, inquit, me poculum ebibere oportet, ut id pro pignore auferam, quo meum sit, si tu me caedas. minime vero, respondet senex: ne tanges quidem, sed reiectis in dorsum manibus uno spiritu trahes.' Hermann. apud Mein.

8. scrib. ἡμάντα ταχὺ βόειον. Π. οὐκ ἔγνωκ' ἕως, et v. 13 τὸ χεῖρ' ἀποστρέψαντα.

ΓΛΑΥΚΟΣ

Cf. quae ad Eubuli *Glaucom* adnotavimus.

75

καλυψάμενος τριβωνίῳ

διαπαρθένευσα.

Pollux 3, 43 Ἀντιφάνης Γλαύκῳ κτλ. καλυψάμενος — Ἀντιφάνης Mein.] καλύψας καλύμματος — Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 88, 17 διαπαρθενεῦσαι . . . δεδιωκμένα· Ἀντιφάνης. Μηναγύρη. post διαπαρθενεῦσαι Meinekius excidisse arbitratur Ἀντιφάνης Γλαύκῳ.

ΓΟΡΓΥΘΟΣ

Titulus suspectus. Γεργύθιος Reinesius Var. lect. 3, 3 p. 382, Γύργαθος (Aristoph. fr. 217) Dobraeus Advers. II 318. cf. Mein. I 327. mihi Γοργύρα scribendum videtur, qua voce non solum Herodotus 3, 145, sed Harpocrate testē etiam Dinarchus et Aeschines usi sunt. Gloss. Her. γοργύρη· δεσμοτήριον ὑπόγειον. cf. Lysipp. 1. Hesych γοργύρα· ὑπόνομος, δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξήει. similiter Etym. m. γεργύρα. idem γόργυρον· δεσμοτήριον. γοργυρά, ὑπόνομος βορ(βορ)ώδης. καθόλου δὲ ἔλεγον οὕτω τὰς δυσεξιήτους κατασκευάς. cf. Eustath. 1688, 53. similes tituli sunt Alexidis (H) εἰς τὸ φρέαρ, Anaxippi et Diphili Φρέαρ, quodammodo etiam Phecratis Ἴπνός.

76

ἤτιόν τ' ἀποσταίην ἂν ὦν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίου.

Athenaeus 8, 340 c Ἀντιφάνης ἐν Γοργύθῳ κτλ. de Callimedonte Carabo cf. 26, 5.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ

77

τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλετ' ἢ
Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
ὄσμαϊσι χαίρει.

Athenaeus 3, 118 d Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίῳ ταρί-
χων τῶνδε μέμνηται κτλ. 1. βούλετ' Dindf.] βούλεται A. 2. δὲ]
τε Jacobs. Addit. 82. ὄσμαϊσι] εὐφροσύναις ὄσμαϊσι A. εὐφραίνεται
ὄσμαϊς Mein., ὄσφραισι χαίρει Naber. Mnem. nov. VIII 46 conl.
Achill. Tat. 56, 31.

Herodot. 4, 53 (ὁ Βορυσθένης ποταμὸς) κή τεα μεγάλα ἀνά-
κανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, παρέχεται εἰς ταρίχευσιν (Störz,
Welse, Lhardy). Athen. 7, 315 d ἐν Γαδείροις . . . καὶ τῶν ἀντα-
καίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ λεγόμενοι μελανδρούαι ἐξ
αὐτῶν ταριχεύονται. cf. Aelian. De anim. 14, 23 et 26. Antiph.
186. Lync. 9. Sopat. Paph. Athen. 3, 119 a ἐδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν
τρέφει μέγας Ἴστρος Σκύθαισιν ἠδονήν. de salsamentis Gaditanis
cf. Eupol. 186.

78

σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ τοιοῦτό τι.

Athenaeus 14, 646 f σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πε-
φρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα . . . Ἀντιφάνης Δευκα-
λίῳ κτλ. 'μελίπηκτον?' Dindf. B. ναί, τοιοῦτό τι Mein. ed. mai.

ΔΗΛΙΑ

Semel commemorat et Aristophani tribuit Athenaeus 9, 373a.
Antiphanis nomen substituit Mein. I 329. 30. cf. Dind. Aristoph.
fr. p. 9.

79

λάχανα κνήστ' ἢ στέμφυλα

Athenaeus 9, 373 a οὕτως δὲ (κνιστά) εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν
Ἀγλία τὰ συγκοπτα λάχανα κτλ. Eustath. 872, 9 λάχανα κνηστὰ
ἐκαλοῦντο τὰ συγκοπτά. Photius κνηστὰ ('κνιστά primo') λάχανα·
συγκοπτά. Pollux 6, 62 τὰ δὲ συγκεκριμένα λάχανα κνιστά ἐκάλου.
Hesych. κνιστά· λάχανα συγκεκριμένα. — κνήστ' ex Phot. Eustath.]
κνιστά A. cf. Aristoph. fr. 908.

ΔΙΑΤΜΟΙ

80

ὁ γὰρ παράσιτός ἐστιν, ἄν ὀρθῶς σκοπιῆς,
κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.

οὐδεις παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
τοῦναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν αἰεί.

- 5 ἔστιν πολυτελής τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ,
μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' αὐτῷ συμπαρῶν.
κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἄμα,
οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
ὄργην ἐνεργεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
10 ἔρωτικός, γέλοιος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ,
πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
ἂν ἢ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές.

Athenaeus 6, 237 f Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις φησὶν κτλ. 1. ὁ γὰρ Wakefield] ὄρα γὰρ A. ὄρα Grot. Excerpt. 607. ὄρας Clinton. Mus. crit. I 571. 9. ἀγανός Bothius. γελᾶν Herwerd. Mnem. nov. III 304. 12. σιτάρχημα Cobet. Mnem. V 81.

ex hac Antiphanis ecloga cognoscitur non accurate scripsisse Pollucem 6, 35 πρώτος Ἐπιχαρμος τὸν παράσιτον ἀνόμασεν, εἶτα Ἄλεξις. cur duo fragmenta haec esse Meinekius Anal. Ath. 103 statuerit non satis intellego. fortasse v. 3 παράσιτος ex interpretamento ortum et scribendum est οὐδεις γὰρ αὐτῶν vel ἡμῶν.

81

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβῶν.
ἐνεχεάμην ἄκρατον οὐχὶ παιδιᾶ,
κυνάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυθίους·
ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς,

- 5 καὶ τοῦ γλυνκντάτου βασιλέως διμοιρίαν.

Athenaeus 10, 423c κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην, ὃς ἐν Διδύμοις φησὶ κτλ. 2. ἐνεχεάμην K.] ἐπεχεάμην. παιδιᾶ K.] παιδίον A. 4. ἔπειτ' Koppfers. Observ. 37] εἶτ' A.

v. 4, quamquam comicorum est ἡ θεός (cf. quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 204), ut in oratione elatiore reliqui τῆς θεᾶς. Minervam intellegit Casaubonus, regem Alexandrum Philippi filium Meinekius. deam Olympiadem potius dixeris. nam Aeschinis et Demadis aetate vel etiam paullo superiore iam ad tam foedam adulationem delapsos fuisse Athenienses frustra negat Herwerdenus Anal. crit. 46. 7, qui prorsus singularem horum versuum interpretationem excogitavit. si Antiphanem ultra Ol. 112 (cf. quae ad Παρεκδιδομένην adnotavimus) vixisse constaret, Roxanen filiumque Alexandri ex ea recens natum (γλυνκντάτου) significari dicerem. — 1. scr. προσφερέτω. 2. ἐνεχεάμην, nam ἐπιχεῖν est (aquam vino) adfundere (Cobet. N. 1. 601), hic vero merum solum infunditur. cf. Alexid. 111, 1. Sophil. 4. Diphil. 5. deinde παιδιᾶ, sicuti ioco

Corn. Nep. Epam. 3. Eurip. Troad. 975 (tres deae) παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ ἤλθον πρὸς Ἴδην. prorsus eodem modo saepissime σπουδῇ. non per iocum vinum mihi infundi iussi, sed ut salutem propinarem reginae regique. 5. 'διμοῖρα est dupla portio' Casaub. cf. Xenoph. Ages. 5, 1. Horat. Carm. 3, 8, 13 *sume, Maecenas, cyathos amici sospitis centum.*

82

ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων,
πιῶν τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας
ἐστρηνίων πως, καταβεβρωκῶς σιτία
ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.

Athenaeus 3, 127 d τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις οὕτως κτλ. 2. τρεῖς] τρεῖς εἰς Α. 3. Phrynich. Epit. 381 στρηνιᾶν· τούτῳ ἐχρήσαντο οἱ τῆς νέας κωμωδίας ποιηταί· ὃ ἂν μανείς τις χρήσαιο, παρὸν λέγειν τρυφᾶν. cf. Sophil. 6. Diphil. 132. — parasitus nescio quis loqui videtur.

83

οἶνογευστεῖ, περιπατεῖ
ἐν τοῖς στεφάνοις.

Athenaeus 9, 380 f Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις κτλ. ἐν τοῖς στεφάνοις, in foro coronario. cf. Pherecr. 2.

84

σμπάσχειν

τὸ ἐλεεῖν. Ἀντιφάνης Διδύμοις. Bekker. Anecd. 114, 4. cf. Koppiers. Observ. phil. 22.

ΔΙΠΛΑΣΙΟΙ

85

Α. τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; Β. οὐδὲ ἔν,
ἂν μὴ κεράση τις. Α. ἴσχε, τὸν ᾠδὸν λάμβανε.
ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν
5 Παιῶνα, μηδ' Ἀρμόδιον.

Athenaeus 11, 503 de οὕτως (ᾠδὸς) ἐκαλεῖτο τὸ ποτήριον, φησὶ Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδόμενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις κτλ. 2. ἂν Dindf.] ἐὰν Α. ἴσχε] ἔχε (τὸν ᾠδὸν, λ.) Dobraeus. 4. περάνης Α.

dei quid hic sibi velint non exputo: nam cum scolia canebantur, deis non libabatur. scribendum est τί οὖν ἔνεστι τοῖς σκύφοισιν; Athen. 11, 498a οἱ Ἀτικοὶ (σκύφος) καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν. 5. cf. fr. 4.

86

οὐδεὶς πάποτε,
 ᾧ δέσποτ', ἀπέθαν' ἀποθανεῖν προθύμος ᾧν,
 τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κατασπᾶ τοῦ σκέλους
 ἄκοντας ὁ Χάρων ἐπὶ τὸ πορθμεῖόν τ' ἄγει
 5 σιτιζομένους καὶ πάντ' ἔχοντας ἀφθόνης.
 ὁ δὲ λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον.

Stobaeus Floril. 21, 4 Ἀντιφάνους ἐκ Διπλασίων Α. 4. τὸ πορθμεῖόν Valcken. Diatr. 280] τόπον θεῖόν. 5. σιτιζομένους] ὠσιτιζομένους?

6. εὐθανασίας Bothius. aut hoc reponendum aut cum Grotio a v. 6 novum fragmentum incohandum est.

ΔΡΑΠΕΤΑΓΩΓΟΣ

Plat. Protag. 310c ὁ γὰρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος ἀπέδρα· καὶ δῆτα μέλλων σοι φράζειν ὅτι διωξοίμην αὐτόν, ἐπελαθόμεν. 'litterarum ad fugitivum comprehendum in finitimas urbes missarum exemplum in papyro (a. 145 a. Chr.) scriptum' exhibuit 'Letronne Fragm. inéd. p. 14 sq.' Stallbaum.

87

κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν
 μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθεν
 τὴν χεῖρα, καθάπερ αἱ γυναῖκες, κατέφαγεν
 πᾶμπολλα καὶ ταχύτατα.

Athenaeus 4, 161 de κατὰ τὸν ἠδιστον Ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ ἐν Δραπεταγωγῷ λέγει κτλ. 2. πρόσθε Α. cf. Lob. Phryn. 284. 5. 3. κατέφαγε Dindf.] καταφάγετε Athenaeus verbis poetae consulto inmutatis. 4. ταχύτατα] τάχιστα Herwerd. Anal. crit. 34. prae-stat παχύτατα.

ΔΥΣΕΡΩΤΕΣ

Merae coniecturae sunt quae de argumento fabulae exponuntur in Toeppeii progr. Neobr. 1851 p. 13.

88

ἐκέῖσε δ' οὐ πλέω
 ὄθεν διεσπᾶσθημεν, ἐρρωῶσθαι λέγων

ἄπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν,
καυλῶ, κέλησι, μαστοῖς, πυρετοῖς, ὀποῖς.

Athenaeus 3, 100f τοῦ δὲ ὀποῦ μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέ-
ρωσι περὶ Κυρήνης τὸν λόγον ποιούμενος κτλ. 1. 2. δ' οὐ πλέω
ᾧθεν K.] διουπλεωθεν A. διαπλέω ᾧθεν Schweigh. 3. ἄπασιν]
ἀλλᾶσιν Meinek. Anal. Ath. 45. 4. μασπέτοις Dalecamp. μαζίοις
Mein. πυρετοῖς] δίφροις Lennep. Phalar. 321. at v. 3 iam συνω-
ρίδας commemoraverat. πυροῖς Mein. ed. min. ὀποῖς VL] ὀπίσω
A. ὀπῶ Toeppel. 13.

inter duas personas divisit Meinekius in Ath. ed. B. σιλφίῳ
A. συνωρίσιν | B. καυλῶ A. κέλησι B. μ. A. π. B. ὀπ. at quam
hic habemus orationem, ea multo similior est Arist. Ran. 112 sq.
quam Plut. 190 sq. — negat qui haec loquitur se Cyrenen, unde
abruptus sit, rediturum esse, facile relictis omnibus quae illa
urbs pulchra et praeclara habeat. Strab. 17, 837 ἵπποτροφός
ἐστὶν ἀρίστη. de laserpitio cf. quae ad Arist. Eq. 894. 5 attuli.
quibus addo Strab. 17, 838. Plin. N. h. 5, 33. usque ad taedium
eo gloriari Cyrenaeos indicat poeta eiusdem rei nominibus identi-
dem repetitis (σιλφίῳ, καυλῶ, ὀπῶ). 4. Theophr. Hist. plant. 6,
3, 1 τὸ δὲ φύλλον (τοῦ σιλφίου) καλοῦσι μάσπετον. (Plin. N. h.
19, 42 huius folia maspetum vocabant.) quod cum nominatim ad-
dere Theophrastus necessarium duxerit, non credo poetam ea voce
usum esse quae Atheniensibus esset ignota. ac multo magis ridi-
culum videtur μαστροποῖς. neque vero πυρετοῖς scripsisse potest
Antiphanes, cum saluberrima fuerit Cyrenaica. Theophr. Caus. pl.
6, 18, 3 ἢ γὰρ χάρα λεπτή καὶ ξηρὰ καὶ οὐκ ἄγαν θερμὴ, καθαροῦ δὲ
τῷ ἀέρι καὶ ἀνύδρω. itaque, quoniam erat pulcherrima simul et
magna, in monte posita, a mari longe conspicua (Strab. 17, 837),
scribo πύργοις.

ΔΤΣΠΡΑΤΟΣ

I. e. servus propter nequitiam non facile vendibilis. — iterum
edidit Epicrates, quo factum est ut ipsi interdum tribueretur.
Meinek. I 321. 2. 414.

89

ὄρα̃ν τε κείμενα

ἄμητας ἡμιβρω̃τας ὀρνίθειά τε,
ᾧ̃ν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν,
ᾧ̃ς φασιν αἱ γυναι̃κες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
5 γάστριν καλοῦσι καὶ λαμυρόν ὃς ἂν φάγη
ἡμῶν τι τούτων.

Athenaeus 6, 262c καὶ Ἀντιφάνης ἐν Δυσπράτῳ φησὶν κτλ.
eosdem versus Epicrates apud Athen. 1. 1. in Δυσπράτῳ (fr. 5)
posuerat, unde postrema ὃ δὲ — τούτων ceteris addidi propter

Antiatic. 116, 8 *χολᾶν ὀργίξεσθαι. Ἀντιφάνης.* Mein. — quae in Epieratis fr. 5 antecedunt Antiphanis non esse cognoscitur ex verbis codicis C hisce: *μετήνεγκε δὲ τὰ λαμβεῖα ταῦτα ἐξ ἀντιφάνους ἀπὸ τοῦ ὄραν τε κείμενα καὶ ἐξῆς.* 2. *ἡμιβρώτας L] ἡμιβρώτους A.* at in Epieratis fr. 5 *ἡμιβρώτας* etiam A. 4. *χολᾶν Porson.] χασαιν A.* 5. *ἡμῶν ὃς ἂν | φάγη Porson.*

3. *λειφθέντων.* cf. Eubul. 15, 10. Eupol. 330. 5. *λαμυρός* alibi apud comicos non invenitur. cf. Xenoph. Conviv. 8, 24. Phrynich. Epit. 291 *λάμυρος· οἱ νῦν μὲν τὸν ἐπίχαριν τῷ ὀνόματι σημαίνουσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τὸν ἰταμὸν καὶ ἀναιδῆ.* cf. Lobeck. Phryn. 291. 2. 760. Pathol. prol. 274. Fritzs. Arist. Ran. 245.

90

*Σικελῶν τε τέχναις ἠδυνθεῖσαι
δαιτὸς διαθρομματίδες.*

Athenaeus 14, 661 f *Ἀντιφάνης ἐν Δυσπράτῳ ἐπαινῶν τοὺς Σικελικοὺς μαγεῖρους λέγει κτλ.* aut delendum *δαιτὸς* cum Dindorfio aut aliquid supplendum. Meinekius *δαιτὸς λιπαρᾶς.*

ΔΩΔΩΝΙΣ

Cf. Meinek. I 330. Aristoteles Rhet. 2, 23 *Θήβησιν Ἰσμηνίου καὶ Σιλλβωνος ἀμφισβητούντων ἢ Δωδωνίς ἀπέδειξεν Ἰσμηνίου τὸν υἱόν, καὶ διὰ τοῦτο Θετταλίσκον Ἰσμηνίου ἐνόμιζον.*

91

*πόθεν οἰκήτωρ, ἢ τις Ἰώνων
τροφεραμπεχόνων ἄβροδὸς ἠδυπαθῆς
ὄχλος ὄρηται;*

Athenaeus 12, 526 d *κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων τροφῆς Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ (B δωδώνι) τάδε λέγει κτλ.* 1. *ἢ τις Mein.] ἢ τις A,* qui in v. 2 nullum nisi in ἠδυπαθῆς accentum notat. 'unde hunc chorum venire dicam? an id quidem non dubium est quin ex Ionia?' Mein. *πόθεν οἰκήτωρ* breviter pro *ποῦ οἰκεῖ καὶ πόθεν ἀφίεται;* de duplicis interrogationis ratione cf. Plat. Protag. init. ibique Heindorf.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

Perperam semel *Ἐπίδαυρος.* Meinek. I 330.

92

ἐπαίξομεν μὲν ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις.

Bekker. Anecd. 454, 32 *ἀστράγαλος... λέγουσι δὲ καὶ ἀστρίχοις.*

Ἀντιφάνης Ἐπιδαυρίῳ κτλ. Pollux 9, 99 τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἀστρίλας εἶσιν οἱ ὠνόμαζον, Ἀντιφάνης δὲ καὶ ἀστρίλους.

93

ἡχροάσο

ἀντὶ τοῦ ἡχροῶ. Ἀντιφάνης Ἐπιδαυρίῳ. Bekker. Anecd. 98, 28. male ἡχροῶσο cod. et Bekker. est enim 2. pers. plusquamperf. Cobet. V. l. 325. 388.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Pollux 3, 33 ἢ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ τροφόμενη μόνη θυγάτηρ ἐπὶ κληρος, περιόντος τε τοῦ πατρὸς καὶ ἀποθανόντος. cf. Meier et Schoem. Att. Proc. 468. 9. Epideleron scripsere etiam Alexis, Diodorus, Diphilus, Menander, ac latine Caecilius Statius, Sextus Turpilius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 40. 91.

94

ὡ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ
ποθεινόν, ὡς εὐδαιμον, εἶθ' ὅταν παρῆς
ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν, εὖ λέγει τέ σε
οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις ὅς σοφῶς λέγει.

Stobaeus Floril. 116, 23 Ἀντιφάνους ἐξ Ἐπικλήρου Α. 4. δὲ om. et σοφός Α Vind. et Meinek. in Stob. — πᾶς τις, οὐ σοφῶς Nauck. Intell. z. allg. Lit.z. 1847 p. 489.

in v. 3 vocabulum relictum est ab editoribus, quod neque usquam reperitur et totam sententiam pervertat, ἀχθηρόν. scribendum cum Bothio ἡχθηραν ὡς μοχθηρόν. cf. Arist. Ran. 1425. Cratin. 317. aoristus est consuetudinis, frequentissimus apud omnes Atticos. praeterea in v. 1 fortasse ὡς ἀπὸν μὲν ἀνθρ. κτλ. ceterum cf. fr. 238.

ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ

Fortasse de eo Euthydico denominata est, quem commemorat Aeschines 1, 40 οὗτος ἐκάθητο ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τοῦ Εὐθύδικου ἰατροείου. cf. ibid. 1, 50 et Suid. III 469 πόρνος ἐν Πειραιεὶ παρ' Εὐθύδικῳ διατρίψας. Demosth. 40, 33 Εὐθύδικος ὁ ἰατρός. sed fuerunt etiam alii Euthydici illis temporibus. v. Schmidt. Dinarch. adv. Demad. 33. Meinek. I 326. 7.

95

ἔπειτα πουλύπους τετμημένος
ἐν βατανλοισιν ἐφθός.

Athenaeus 4, 169 d βατάνιον δ' εἶρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ κτλ. at Pollux 10, 107 καὶ πατάνη δὲ καὶ πατάνιον τὸ ἐκπέταλον λοπάδιον . . . καὶ Ἀντιφάνους ἐν Εὐθυδίκῳ πολύπους κτλ. cf. fr. 70. πολύπους Schweigh.] πολύπους utrubique. βατανύοισιν] βατάνοισιν A Ath. πατανύοισιν Pollux. ἐφθός] ἐφθός ἐντετμημένους A. ἀν ἔπειτα πολύπους | ἐν β. — ἐντετμημένους?

96

ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμεην.

Harpocration, Photius, Suidas, Cramer, Anecd. Ox. II 497, 10 ξενιτευόμενος ἄντι τοῦ μισθοφοροῦντας. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ κτλ. perperam Photius ἀριστοφάνης εὐδίκαι.

97

πάνυ συχὴ σφύραινα. Β. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Athenaeus 7, 323 b καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. . . Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ κτλ. πάνυ συχὴ | σφ. κτλ. Dindorf. et Meinek. in Athen. ed.

ΕΥΠΛΟΙΑ

Est etiam cognomen Veneris Εὐπλοία. Pausan. 1, 1, 3. Preller. Myth. gr.² I 266. 9.

98

λύπη γὰρ ἀνθρώποισι καὶ τὸ ξὴν κακῶς
ὥσπερ πονηρῶ ζωγράφῳ τὰ χρώματα
πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος.

Stobaeus Floril. 99, 32 τοῦ αὐτοῦ (Ἀντιφάνους) ἐξ Εὐπλοίας A. λύπη γὰρ — πονηρῶ ζωγράφῳ Tour. Emend. I 173] λυπηρόν — πονηρῶ ζωγράφῳ. πονηροὶ ζωγράφοι Grotius. hoc dicere videtur: ut pravi pictores vivos et proprios colores servare non possint, sic maerorem et egestatem primum sanitatis colores extinguere, deinde etiam animam opprimere.

99

Harpocration et Photius ξυστίς· γυναικείον τι ἔνδυμά ἐστιν ἢ ξυστίς πεποικιλμένον, ὡς δῆλον ποιουσὶν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον. verba Antiphanis desunt apud Photium. ποικίλον ἡμφιεσμένον A. ὥσπερ ξυστίδα | τῶν ποικίλως ὑφασμένων Meinek.

τὰ ποικιλ' ὡσπερ ξυστίδ' ἠμφιεσμένον Saupp. Lys. fr. 204. cf. Cratin. 268. Arist. Nub. 70. fr. 320, 7.

ΕΦΕΣΙΑ

100

δύστηνος ὅστις ζῆ θαλάττιον βίον·
τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν. στάδια ἑκατὸν
ἔλθειν που δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.
πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων;

Stobaeus Floril. 59, 6 Ἀντιφάνους Ἐφεσίας Α. 2. εἰ τῶν πλεόντων ζῆ τις Grotius. 3. που δὴ] σπουδῆ AB. που διὰ γῆς Grot. in ed., ποδὶ δὴ in ms. τῶν γ. πλ. ζῆ τις; ἑκατὸν στάδια (γὰρ suppl. Gaisf.) ἔλθειν ποσὶν δὴ κρεῖττον Iacobs. Add. Ath. 186. ζῆν τιν' ἑρεῖς; στάδι' ἑκατὸν κτλ. idem Lect. Stob. 16. τῶν γ. πλ. ζῆν τιν'; ἢ στ. κτλ. et 3. ἔλθειν ἐπ' οὔδει Nauck. Philol. VI 416. ἑκατὸν στάδι' ἔλθειν κρεῖσσον (sic) ἢ πλ. πλ. Gaisford. τῶν γ. πλ. ζῆν τιν' οἶε; στάδια γὰρ | ἑκατὸν περιελθεῖν κτλ. Dobr. Adv. II 358. temptari possunt multa: v. 3 carere vix potest ποσί. v. 4 a reliquis separandus est.

101

ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

Apostolius 7, 27 παραινετική Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου. sic Z, Ἀντιφάνους Α. adparet Ἐφεσίας scribendum esse. Stobaeus Floril. 59, 15 Ἀντιφάνους Α (κρεῖττον pro μᾶλλον). sine auctoris nomine etiam Diogenian. 4, 83. Diogenian. Vindob. 2, 77 (ubi additur ἀποτροπή τοῦ θαλαττοπλεῖν). Greg. Cypr. L. 2, 14. Macar. 3, 79. Etym. m. 415, 29. Arsen. 23, 64. Suid. Cramer. Anecd. Ox. I 189, 4. Menand. monost. 664. quorum alii μᾶλλον, alii κρεῖσσον.

ΖΑΚΤΝΘΙΟΣ

102

εἴτ' οὐ δικαίως εἰμι φιλογύνης ἐγὼ
καὶ τὰς ἐταίρας ἠδέως πάσας ἔχω;
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
5 πῶς οὐχὶ σεμνὸν ἐστίν;

Athenaeus 12, 553 c Ἀντιφάνης... ἐν Ζακυνθίῳ κτλ. 2. ταῖς ἐταίραις — πάσαις Herwerd. Mnem. nov. III 316. 3. ποιεῖς] ποεῖς Α. ψέγεις Herwerd., caesura, nisi expungatur σύ, intoleranda

bili. ποιῆς sic potest defendi, si eum qui haec dicit mulierem pedes sibi fricantem adloqui statuas. — Ζακύνθῳ Koppiers. Obs. 39] Ζακύνθῳ.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

103

ἄγαλμα καὶ γροαφὴν καὶ ἀνδριάντα

ἀδιαφόρως. Ἀντιφάνης Ζωγράφῳ. Bekker. Anecd. 82, 9. ambigue locutus est: aut enim Antiphanem una voce ἄγαλμα ad picturam et statuam significandam promiscue aut tribus illis vocibus sine significationis discrimine usum esse dicit.

ΗΝΙΟΧΟΣ

Aut auriga aut homo cui nomen Heniocho erat significatur. cf. Ael. Dionys. Eustath. 576, 42. Photius 71, 20. Schol. Leid. Hom. Π. 5, 505. Mein. I 326.

104

ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ· ὁ μὲν κακῶς
πράττων τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν,
ὁ δ' ἐμφορῶνως δεξιόμενος ἤνεγκεν καλῶς.

Stobaeus Floril. 108, 28 Ἀντιφάνης Ἡνιόχῳ Α. 2. παράστασιν] περίστασιν Dobr. Adv. Π 360. praestat μετάστασιν conl. Alexid. 292. παράστασις enim cum et *desperationem* et *constantiam* animi apud posteriores scriptores significet, per se solum, nisi universa sententia utrum intellegendum sit monstret, usurpari non potest; περίστασις autem pro *συμφορᾷ* positum stoicis demum attribuit Phrynichus Epit. 376. post πράττων nonnulla excidisse et v. 3 εὐφορῶνως scribendum esse censet Herwerden. Mnem. nov. VI 63. mihi verba poetae videntur graviter corrupta esse.

ΘΑΜΤΡΑΣ

Significari videtur clarissimus ille Thrax, iam Homeridis (Π. 2, 595 sq.) notus, qui Θάμυρις vulgo, ab Atticis Θαμύρας vocabatur. cf. Preller. Myth. gr.² Π 491. 2. fuit etiam Sophoclis *Thamyras*. Nauck. Trag. fr. p. 144.

105

καὶ σοῦ γ' ἐπάνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
Θρηῆκης κατάρθων ποταμὸς ὀνομασμένος,
Στρομῶν, μερίστας ἐγγέλεις κεντημένος.

Athenaeus 7, 300 c ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρομόναι ἐγγέλεις δι' ὀνό-

ματος ἦσαν, φησὶν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης κτλ. 2. Θρήνης 'tragicorum sermonem imitatur' Mein. ὀνομασμένος] scr. εὐνόμου πέδον. cf. Aesch. fr. 192 N. Hesych. κατάρδειν . . ποτίζειν. Ar-
chestratus Athen. 7, 298f Strymonias anguillas cum Copaeis com-
memorat. Aristot. H. an. 8, 4, 5 ἐν τῷ Στρυμόνι (αἱ ἐγγέλεις)
περὶ πλειάδας ἀλλίσκονται. (Mein.) videntur haec ex oraculo excerp-
ta esse in prologo vel in exodo fabulae pronuntiatio.

[ΘΕΟΓΟΝΙΑ]

Mein. I 318—320.

ΘΟΡΙΚΙΟΙ Η ΔΙΟΡΥΤΤΩΝ

De *Thorico* pago tribus Acamantidis (Ind. III Kirchh. I. Att.),
argentifodinis Laureoticis insigni, cf. Bursian. Geogr. gr. I 353.
ad illas argentifodinas etiam titulum fabulae pertinere crediderim.
sed cf. Mein. I 331.

106

λοῦται δ' ἀληθῶς; ἀλλὰ τί;
ἐκ χρυσοκολλήτου γε κάλπιδος μύρω
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
5 σισυμβρίῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Athenaeus 12, 553d Ἀντιφάνης. . . ἐν Θορικίοις κτλ. 15, 689 e
ὅτι δὲ διὰ σπουδῆς ἦν τοῖς παλαιότεροις ἢ τῶν μύρων χρῆσις δῆλον
ἐκ τοῦ καὶ ἐπίστασθαι ποῖον τι ἐκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστὶν ἐπι-
τήδειον. Ἀντιφάνης γοῦν ἐν Θορικίοις ἢ Διορύττοντί φησι κτλ.

1. λοῦται δ' A 553] λουτ' αἶδου ο A 689. ἀλλὰ τι A 553. 2.
χρυσοκόλλη τε A 553. 3. τὰ σκέλη A 689] τὰς χεῖρας A 553.
4. φοινικίῳ A 689. καὶ] τὰ τε Herwerd. Obs. crit. 48. 5. σι-
συμβρίῳ A 553. 7. ἐρπυλενω et γύνυ A 553.

post v. 5 Meinek. in Ath. ed. hunc versum adiecit μελιω-
τίνῳ δὲ τὸν ἕτερον καὶ τὰ σφυρά. non credo ullam mulierem di-
versis unguentis brachia unxisse. scribendum est τὸν βραχίον'
ἐκάτερον. initio et inepta est interrogatio ἀλλὰ τί et deest ver-
bum unde pendeant quae sequuntur. conicio Antiphanem scripsisse
λουσαμένην δ' ἀλείφεται. 3. τῷ σκέλῃ?

ΙΑΣΩΝ

Mein. I 314. 316.

ΙΑΤΡΟΣ

107

ἄπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώπων νόσος
ὀνόματ' ἔχουσα πολλά.

Stobaeus Floril. 99, 31 Ἀντιφάνους ἐξ Ἰατροῦ Α. ἀνθρώπων
ἀνθρώπων Α. ὀνόματ' Gaisf.] ὀνόματα δ'.

108

τῶν γίγγρων αὐλῶν

μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ. Athenaeus 4, 175 a. cf. Amphid. 14.

ΙΠΠΕΙΣ

Interdum cum Aristophanis fabula confunditur. Mein. I 336. ea cuius fr. 109. 110 exstant scaena poeta describit quam scite equites in expeditionibus bellicis commodorum vitae domesticae defectionem expleant.

109

πῶς οὖν διαιτώμεσθα; Β. τὸ μὲν ἐφίππιον
στρωμ' ἐστὶν ἡμῖν, ὃ δὲ καλὸς πῖλος κάδος,
ψυκτῆρ· τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κέρας.

Athenaeus 11, 503 b Ἀντιφάνης Ἰππεῦσι κτλ. 2. πῖλος Α.
κάδος Dobr. Adv. II 336] καλὸς Α. 3. κέρας Α. πῖλος, i. e.
galea, cassis, ut Arist. Lys. 562. cf. Hom. Il. 10, 265. hoc di-
cit: pileus nobis erit cadus, psycter, quidvis aliud, Amaltheae cornu.
melius fortasse ψυκτῆρ, ὃ τι βούλει, πάντ', Ἀμ. κ. cf. Preller.
Myth. gr.² I 103. II 245.

110

τῶν δ' ἀκουτίων

συνδουντες ὀρθὰ τρία λυχναῖα χρώμεθα.

Athenaeus 15, 700 c Ἀριστοφάνης δ' Ἰππεῦσι κτλ. Eustath.
1571, 19. λυχναῖα VL et Eustath.] λυχναῖα Α. Ἀριστοφάνης] Ἀν-
τιφάνης Porsonus et Meinek. Cur. crit. 75. λυχν. χρ., i. e. utimur
pro candelabro.

111

Cramer. Anecd. Ox. III 83, 14 καὶ γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κάπη
φάτνη, παρὰ τὸ κάπτειν, ὃ ἐστὶν ἐσθίειν. φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης
Ἰππεῦσι Καπαῖον ἦτοι φάτνον Δία. cf. Aristoph. fr. 905.

ΚΑΙΝΕΤΣ

De *Caeneo* vel *Caenide* cf. Pindar. fr. 144 Bergk. Plut. Mor. 1057 do. Apollon. Rhod. 1, 59 sq. Verg. Aen. 6, 448 cum adn. Servii. Ovid. Met. 12, 172 sq. et 454—531. Preller. Myth. gr.² II 11. 20. fabula etiam ab artificibus saepissime repraesentata.

112

εἰτ' ἠδηλος φιάλην τὸ ὄπλον Ἄρεως,
κατὰ Τιμόθεον, ξυστόν τε βέλος.

Athenaeus 10, 433 c οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ (Νέστορος) λέγων φιάλην Ἄρεως, κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως κτλ. Aristot. Poet. 21 λέγω δὲ οἶον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως. cf. Rhetor. 3, 4 extr., ubi codices Ἄρεος pro Ἄρεως, et Anaxandrid. 80.

sic ut supra scriptum A. τὸ ὄπλον delet Koppiers. Observ. 40. Ἄρεως] Ἄρεος Mein. initio ἦται δ' ἦρος Tyrwhitt. Aristot. Poet. p. 176. εἰτ' ἦδη δὸς Emperius.

de *Timotheo* poeta et citharoedo cf. Pherecr. 145, 21. Anaxandr. 6. Diphil. 77. dubitari non potest quin fragmentum misere corruptum ex Centauromachiae parodia excerptum sit. sententia saltem intellegi poterit, si quae exciderunt ita fere suppleas (ἀντίπαλος τούτοις) ἔστι Πηλεὺς, φιάλην Ἄρεος κατὰ Τιμόθεον ξυστόν τε βέλος (χερσὶν νομῶν). cf. Ovid. Met. 12, 366 sq. atque ἔστι iam Iacobs. teste Dindorfio.

ΚΑΡΕΣ

113

οὐχ ὄραξ ὀρχούμενον
ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται
ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκῶς τέχνην,
ὃ ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδη.

Athenaeus 4, 134 b Ἀντιφάνης ἐν Καρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος τῆς ὀρχήσεως κωμῶδει τινα τῶν σοφῶν ὡς παρὰ δεῖπνον ὀρχούμενον, λέγων οὕτως κτλ. v. 1. 2 Eustath. 159, 45 ἀστεῖως ὁ κωμικὸς Ἀντιφάνης ἀνάπαυιν πρὸς τὸ ὀρχήσατο σκέλεσιν ἔφη τὸ 'οὐχ ὄραξ — βάκηλον'. Phrynich. Epit. 272 σημαίνει ὁ βάκηλος τὸν ἀποτετμημένον τὰ αἰδοῖα, ὃν Βιθυνοὶ καὶ Ἀσῖανοὶ Γάλλον καλοῦσι. cf. Alexid. 100. *Tribacelus* comoedia est Cn. Naevii (O. Ribbeck. Com. Rom.² p. 23), ex graeco ut videtur translata. ὀρχεῖσθαι ταῖς χερσὶν Meinekio iudice is dicitur qui quae loquitur manuum quo-

que viva disertaque gesticulatione exprimit. Xen. Symp. 2, 19. Herod. 6, 129.

ceterum Trendelenburgio auctore deridetur *Heraclides Ponticus*. Diog. L. 9, 15 ἐξήγηται αὐτοῦ (Ἡρακλείτου) τὸ σύγγραμμα... Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. 5, 86. 88 φέρεται δ' (Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ)... Ἡρακλείτου ἐξηγήσεις δ'. 87 μουσικά δὲ περὶ τῶν παρ' Εὐριπίδῃ καὶ Σοφοκλεῖ α' β' γ'... περὶ τῶν τριῶν τραγωδιοποιῶν... ῥητορικά δὲ περὶ τοῦ ῥητορεύειν ἢ Πρωταγόρας. 86 οὗτος ἐσθῆτί τε μαλακῇ ἐχρῆτο... πρῶτος τε ἦν τὸ βλέμμα καὶ σεμνός. *Theodectes* rhetor ille Phaselita est, Aristotelis sive discipulus sive amicus, de quo Aristot. Rhet. 2, 23. Plut. Mor. 837c. Athen. 13, 566e. Cic. Orat. 51, 172. Gell. 10, 18. 3. πᾶσιν] παισὶν?

ΚΑΡΙΝΗ

Cf. Meinek. I 311. Menand. p. 91. Arist. Ran. 1302. ex Menandri fabula cognomine *Caecilium Carinam* suam expressit. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 53. Hesych. Καρίναι· θρηνησοὶ μουσικαί, αἱ τοὺς νεκροὺς τῶ θρήνω παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφάς... παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ Καρίας γυναῖκες.

114

τρίποδα καὶ κάδον

παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἶνον . . .
μεθύσκειται.

Athenaeus 11, 503 b ἐν δὲ τῇ Καρίνῃ (καρινῇ Α) σαφῶς δηλοῦται ὅτι τούτῳ (τῶ ψυκτῆρι) ἐχρῶντο οἰνοχοοῦντες κυάθῳ· εἰπὼν γὰρ τρίποδα — μεθύσκειται, ἐν τοῖς ἐξῆς (fr. 115) ποιεῖ αὐτὸν λέγοντα πότος κτλ. τρίποδα καὶ | οἶνον κάδον παραθέμενος ψυκτῆρά τε | μεθ., numeris non optimis, Dobr. Adv. II 336.

115

πότος ἔσται . . .

σφοδρότερος· οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι
ἔξεστι κυαθίζειν γάρ . . .
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν

5 ἀπόφερε τᾶλλα πάντα.

Athen. 11, 503b (exscr. ad fr. 114). ἔσται πότος | σφοδρότερος. οὐκοῦν εἰ φράσων τις; οὐκέτι | ἔξεστι· κυαθίζειν γάρ... Dobraeus, cuius vestigia secutus Herwerdenus Mnem. nov. VI 64 ἔσται π. | σφ. οὐκοῦν εἰ φράσων, ὅτι οὐκέτι | ἔξεστι κυαθίζειν παρ' ἡμῶν ἐνθάδε. G. Hermann (Mein. V 75) rationem non satis intellego. Athenaeo ipso teste ὁ μεθύσκόμενος haec dicit, qui ut

compotatio fortior fiat non iam ut antea vinum aqua mixtum, sed merum bibi iubet. itaque ois vasis quorum ad vinum temperandum usus est ablatis omnibus cadus solus et poculum efferruntur. *κναθίζειν* enim est *vinum aqua miscere*. cf. Diphil. 107. itaque sic fere fragmentum redintegrandum erit: ἔσται πότος | σφοδρότερος· οὐκοῦν μὴ κεράση τις· οὐκ ἔτι | ἔξῃσι κναθίζειν γάρ· (ἀλλά, παῖ, τρέχε) | τὸν τε κάδον κτλ. de γὰρ in fine sententiaeposito cf. quae ad 26, 22 adnotavimus.

ΚΗΠΟΤΡΟΣ

116

Athenaeus 13, 586a τῆς Σινώπης... μνημονεύει. Ἀντιφάνης ἐν... Κηπουροῦ. cf. 26, 12.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

Acta est post Ol. 112, 3. cf. fr. 117. 'Pomponii *Citharistam* laudat Nonius v. *irascere*.' cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 230. falluntur qui *Citharoedum* eandem fabulam esse credunt. Mein. I 313. 4. citharoedus est qui cithara canit. de citharista cf. quae ad Arist. Nub. 964 adnotavimus.

117

οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοί ποτε ;
νῦν δ' ὀμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους.

Clearch. Athen. 15, 681c ὄρα τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνευρόντας (ἀνείροντας Mein. in ed. Athen.) Λακεδαιμονίους, οἱ τὸν παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες ἐξετραχηλίσθησαν. διόπερ καλῶς περὶ αὐτῶν εἴρηκεν ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀντιφάνης ἐν Κιθαριστῇ κτλ. Aeschin. 3, 133 Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιούντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὀμηρεύοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι. cf. Harpocration ὀμηρεύοντας. (Mein.) Diodor. 17, 73 Ἀντίπατρος ὀμήρους ἔλαβε τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν Σπαρτιατῶν πενήκοντα, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀξιούντες αὐτοῖς δοῦναι συγγνώμην. Plut. Mor. 235 b μετὰ δὲ τὴν Ἄγιδος ἦταν ὀμήρους αἰτούντος Ἀντιπάτρου πενήκοντα παῖδας, Ἐτεοκλῆς ἐφορεύων εἶπε παῖδας μὲν οὐ δώσειν... πρεσβύτας δ' ἢ γυναικάς, εἰ βούλοιο, διπλασίους δώσειν. factum hoc est Ol. 112, 3. quid πορφυροῖ κεκρυφαλοὶ sibi velint nescio, nisi forte poeta significat Lacedaemonios iam mulierum instar esse.

οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν

Athenaeus 8, 342 d καὶ Μάτων δὲ ὁ σοφιστῆς ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρωδῶ οὐ ἡ ἀρχὴ κτλ. 'quod exordium fabulae... sibi commemorandum putavit Athenaeus, eius rei haud alia causa fuisse videtur, quam quod duae Citharoedi editiones ferebantur, quarum altera testimonio de Matone carebat.' Mein.

ὀφθαλμὸν ὠρουτέν τις ὠσπερ ἰχθύος
Μάτων προσελθών.

Athen. 8, 342 d. cf. fr. 118. de Matone cf. 190, 16. Anaxil. 20. Athen. 7, 307 d. 8, 343 a.

εἰσδύμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν
οὐ ραδίως ἔξεμι τὴν αὐτὴν ὁδόν.

Etymol. m. 683, 27 Ἀντιφάνης Κιθαρωδῶ κτλ. Diphil. 78. Plat. Sophist. 220c κύρτος καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους. Photius πόρκος· κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων. cf. Hesych. πόρκος. Cramer. Anecd. Par. III 18, 4.

στειλεάν

ῥαφανίδα, σικύους τέτταρας.

Athenaeus 3, 74 a sine auctoris fabulae nomine. Hesych. στειλεάν· τὴν μακρὰν ῥάφανον. Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρωδῶ. στειλεάν Hesych.] στελέω A Athen. ῥαφανίδα Porson. Miscell. 234] ῥαφανίδα. potest etiam unus trimeter fuisse prima syllaba privatus.

Nomen videtur fictum esse; neque enim, opinor, is Cleophanes significatur, qui in Euboea Phocione duce contra Philippi copias fortiter pugnavit. Plut. Phoc. 13.

τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστίν
ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; ἀκολουθεῖν ἕρις
ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νῆ Δία,

- λεπτῶν ἀσίτων σκυίνων, λέγονθ' ὅτι
 5 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἶπερ γίνεται·
 οὐδ' ἔστι γάρ πω γινόμενον ὃ γίνεται,
 οὔτ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὃ γε νῦν γίνεται·
 ἔστιν γὰρ οὐκ ὄν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
 οὐκ ἔσθ' ἕωσπερ γέγονεν, ὃ γε μὴ γέγονέ πω·
 10 ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὄθεν,
 πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ.
 εἰ δ' αὐτόθεν ποι γέγονεν, οὐκ ἔσται
 κηποι δέποτις εἴη, ποθεν γενήσεται
 τοῦκ ὄν εἰς οὐκ ὄν· εἰς οὐκ ὄν γὰρ οὐ δυνήσεται.
 15 ταυτὶ δ' ὃ τι ἔστιν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι.

Athenaeus 3, 98f τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ νομίξω γὰρ μηδὲ τὸν Πύθιον διαναγνῶναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη κτλ.
 4. Athenaeus 13, 565f οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἔσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπιτοῆσθαι καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι ξυρουμένους τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ Λυκίῳ μετὰ σοφιστῶν νῆ Δία λεπτῶν ἀσίτων σκυίνων, κατὰ τὸν Ἀντιφάνην.

1. τυραννεῖν ἔστιν] παρὰ νοεῖν ἔστι δὴ Κ. 2. ἔρις] ἐρᾶς
 K. conl. Eupol. 326. Timocl. 10. ἐρεῖς Scaliger. 3. λυκίῳ et
 σοφιστῶ A. 4. σκυίνων] σκυτίνων A 565 f. λέγονθ'] λέγοντα
 A. κλύειν θ' K. 5. τούτο A. 6. οὐκ ἔστι Dindf. 7. οὐδ'
 Grotius. 9. ἔσθ' ἕωσπερ Dobr. Adv. II 301] ἔστιν ὥσπερ A.
 γέγονε etiam priore loco A. ὃ γε Schweigh.] ὃ δε A. οὐκ ἔστι·
 πῶς γὰρ γέγονεν ὃ γε μὴ κτλ. Mein. ed. mai. 11. ἐγένετο A.
 12—15 sic A. 12. εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; ἔστ'
 ἄρ' οὐκ οὐδέν ποτ'· G. Herm. (Mein. V 76). αὐτόθεν πη 'ex se
 ipso natum' Mein. 14. οὐκ ὄν τ' ἐς οὐκ ὄντ' ἀπιέν' οὐ δυνήσε-
 ται H. Iacobi. 15. ἀπόλλων Dindf.] ἀπόλλων A.

verba sunt patris seniorisve amici adulescentulum ab argutiis dialecticis revocantis. invidentur captiones Eleaticae imprimis sectae vel potius eorum qui tum talia admirabantur. videtur enim illo tempore potissimum, Platonis maxime Aristotelisque opera, doctrinae Eleaticae cognitio in vulgus permanasse. cf. Aristot. De Xenoph. p. 974. Parmenid. ap. Simplic. Phys. fol. 3. ibid. De caelo f. 27b. 4. σκυίνων, ut Theocr. 10, 45 σύκνοι ἄνδρες, qui nihil proficiunt. Horat. Serm. 1, 8, 1 olim truncus eram ficulnus, inutile lignum.

ΚΝΑΦΕΤΣ

123

ὅστις τέχνην πρῶτος κατέδειξε τῶν θεῶν,
 οὗτος μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν.

ὅταν γὰρ ἀπορῆται τις, ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ,
 ἐλθὼν ἀπεικινδύνευσεν ἡμέραν μίαν,
 5 ὥστ' ἢ γεγυμέναι λαμπρὸς ἢ τεθνηκέναι.
 ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην
 τοῦ ζῆν, ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλίσις,
 ἔξόν τε μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον,
 τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἰρούμεθα.

Stobaeus Floril. 61, 2 Ἀντιφάνους ἐκ Κναφῆως Α. 1. πρῶτος κατέδειξε Α] κατέδειξε πρῶτος. 3. ἢ Iacobs. Lect. Stob. 101] ἦν. 5. λαμπρὸς Naber. Mnem. nov. VIII 49] λαμπρὸν. 3. ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ, i. e. si artem (τέχνην) non habet. 4. Horat. Serm. 1, 1, 7 quid enim? concurritur: horae momento aut cita mors venit aut victoria lacta. ἐλθὼν, ut nos: so geht er hin und cet. ceterum cf. quae de hoc fragmento disputat Birtius Elpid. 34. 71.

ΚΝΟΙΘΙΔΕΤΣ Η ΓΑΣΤΡΩΝ

Photius Κνοιθιδεύς· ὄρος τῆς Ἀττικῆς. 'fortasse montis Cnoethidei genium introduxerat Antiphanes, quemadmodum Lycabettum Theopompus comicus' fr. 29. Mein. I 331. γάστρων Arist. Ran. 200.

124

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
 γρίφους παρὰ πότον ᾧόμεν ληρεῖν σαφῶς
 λέγοντας οὐδέν, ὁπότε προστάξει τέ τις
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὃ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 5 ἐρέλων νομίζων λῆρον, οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτε γ' οἶμαι πράγμα παντελῶς λέγειν,
 ἐνέδρας δ' ἐνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι
 ἀληθῆς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
 ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν
 10 οὐδεῖς. σαφῶς οὖν ὃ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κάστι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἷα λογοποιῶσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
 15 Φίλιππος. ἄρ' ἦν εὐτυχῆς τις νῆ Δία.

Athenaeus 10, 448 e περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ (κνοιθιδι Α) ἢ Γάστρωνί φησιν κτλ. 2. πότον] πωτον Α. ᾧόμεν VL] ᾧμην Α. 3. προστάξει τέ Κ.] προστάζεται

A. 4. εἰπεῖν VL] εἰπῶν A. 5. λῆρον, οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ' Dobr. Adv. II 328] λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον· οὐδέποτε γ' (γε) A. 8. ἄνθρωποι δέκα ἔρανον τιν' Scaliger apud Casaub.] ἔρανον τιν' ἄνθρωποι δέκα A. 10. οὐδέεις Iacobs. Addit. 240] οὐδὲ εἰς A. 13. ἐν] ἐπὶ Herwerd. Mnem. nov. III 313. 14. σφόδρα Φίλιππος VL] σφοδροφοίλιππος A. 15. ἄρ'] ἄρ' A.

ad griphum in convivio propositum singuli eo quo accumbent ordine deinceps (εἰπεῖν ἐφεξῆς v. 4) respondere debebant. — 5. οἶμαι rectissime se habet. verba enim hunc in modum construenda sunt: νομίζων αὐτὸν λέγειν λῆρον, πρᾶγμα οὐκ ἂν, οἶμαι, γενόμενον οὐδέποτε παντελῶς. *rem quae nunquam opinor fieri possit.* cf. Mnesim. 1. 8. 'decem sumus qui eranum nos conlaturus esse promissimus: sed nemo nostrum est qui ferat eranum: omnes tamen ferre dicimur: ferimus igitur et non ferimus.' Casaub. Demosth. 10, 40 δεῖ τὸν ὠρισμένον. . ἔρανον. . . δικαίως φέρειν καὶ ἐκόντα ὑποτελεῖν. cf. 21, 101. 184. ac sic εἰσφέρειν 53, 8. 13—15. hoc dicit: pro pecunia verba dant et excusationibus moras nectunt (λογοποιοῦσιν), prorsus ut Philippus, rex Macedoniae scilicet, id facere solet, qui Atheniensibus montes auri pollicebatur, sed nunquam quae promiserat faciebat. ἦν est prima persona. 'nae ego nunc rem acu tetigi.'

125

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν
κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα
μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.
εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει
5 τοὺς μελιτοπάλας αὐτὸ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι
πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

Athenaeus 7, 287e ἔστιν εὐρεῖν (τὸ βεμβράς) καὶ διὰ τοῦ μ γραφόμενον. Ἀντιφάνης ἐν Κνοιθιδεῖ κτλ. Κνοιθιδεῖ· ἄτοπά γε Mein.] κνοιθιδεατόπον τε A. κηρύγμαθ' Mein.] κήρυγμα A. rectissime Meinekius: nam de multis id genus proclamationibus unam (οὗ — τις) commemorat. de duplici forma (βεμβράς, μεμβράς) cf. Phrynich. 50.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

126

ἔπειτα κάκροκώλιον
ῥεῖον Ἀφροδίτῃ; γέλοιον. B. ἀγνωεῖς;
ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληθεῖ ταῖς ὑσίν,
ὡ δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπειρῆξε
5 τὸ ζῶον . . . τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν.

Athenaeus 3, 95 f ἀροκοκωλίων δὲ μέμνηται... Ἀντιφάνης Κορινθία κτλ. 1. κάρκοκ. Dindf.] καὶ ἀροκοκ. A. 3. ὑσίν] ὑεσίν A. ὃ δέσποθ' anonymus apud Schweigh.] δέσποτα A. 4. pro ἀπειρξε utique scribendum est ἀπειθίσε, et v. 5 τὸ ζῶον αὐτή, τ. δ. β. ἦν.

4. Aeschin. 1, 34 ταῖς τιμωρίαις τούτους ἀπεθίξεν χρέ. 1, 52 ἀπεθίξων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας... τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. 5. boves Cyprios veteres dicebant stercore vesci. Diogen. 3, 49 βοὺς Κύπριος εἴ· ἦτοι κοπροφάγος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖσε βόες. 5, 80 Κύπριος βοὺς· ἐπὶ τῶν κοπροφάγων καὶ εἰκαίων. similiter Apostol. 5, 1. Hesych. βοὺς Κύπριος et Κύπριος βοὺς, Suid. βοὺς Κύπριος. paullo aliter Plin. N. h. 28, 266 boves in Cypro contra tormina hominum excrementis sibi mederi (dicunt).

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ

Isocr. 15, 2 ὥσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος ἐργασάμενον τολμῶν καλεῖν κοροπλάθον. Bekker. Anecd. 272, 31 κόρη... τὸ μικρὸν ἀγαλμάτιον τὸ γύψινον καὶ πήλινον, ἀφ' οὗ καὶ κοροπλάθος ὁ ταῦτα ποιῶν καλεῖται. Schol. Dion. Chrysost. 31, 356 d κόρας· τὰ παρὰ τῶν κοροπλάθων γύψινα πλαττόμενα ἀνδριαντάρια. Ruhnk. Tim. 165. 6.

127

γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες. ὀρχήσει πάλιν
τὴν ἴγδιν . . . τὴν θυῖαν ἀγνοεῖς;
τοῦτ' ἔστιν ἴγδις.

Pollux 10, 103 ἴγδιν αὐτὴν (τὴν θυῖαν) κεκλήκασιν Σόλων τε... καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνης Κοροπλάθω· γύναι — τὴν ἴγδιν. ἔστι μὲν οὖν ἴγδις καὶ ὀρχήσεως σχῆμα· ὁ δὲ παίξων πρὸς τοῦνομα κωμικῶς ἐπήγαγε· τὴν θυῖαν ἀγνοεῖς; τουτέστιν ἡ ἴγδις. Etym. m. 464, 49 (Gud. 271, 15) ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἴγδισμα, ἐν ἧ ἑλύγιζον τὴν ὄσφυν ἐμπεραῶς τῷ δοῖδνικι. Athen. 14, 629 f γελοῖαι δ' εἰσὶν ὀρχήσεις ἴγδις καὶ μακτρισιμός κτλ. Pollux 4, 101 βακτρισισμός δὲ καὶ... ἴγδις ἀσεληγῆ εἶδη ὀρχήσεων ἐν τῇ τῆς ὄσφους περιφορᾷ. Phryn. Ecl. 164 θυεῖαν λέγε, μὴ ἴγδιν, ubi cf. Lobeck. Herwerden. Stud. crit. 83 ὀρχήσει πάλιν τὴν ἴγδιν. B. ἴγδιν; A. τὴν θυῖαν ἀγνοεῖς; dubitans an extrema verba Meinekii non recte Antiphani fragmento adiecerit. — videtur nescio quis mulierem simplicem duplici vocis ἴγδις significatione decipere. πρὸς αὐλὸν ἦλθες, i. e. 'tempore venisti: tibia enim canitur'.

ΚΟΥΡΙΣ

Κουρίδα *Amphidis tonstricem* Grotius, *novaculam* interpretatur Dalecampius. at Helladius Phot. Bibl. 530, 13 τὰς νῦν λεγομένας

κουρίδας οἱ Ἀτικοὶ κομμωτρίδας (Arist. Eccl. 737) ἐκάλουν. hominis rustici et simplicis imaginem in hac fabula poetam exhibuisse censet Meinek. I 332. 406. est etiam Alexidis Κουρίς et Cn. Naevii *Commotria*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 12.

128

ἐλθὼν τε πρὸς τὸν τεμαχοπάλῃν περιμένε,
παρ' οὐ φέρειν εἴωθα· κὰν οὕτω τύχη,
Εὐθύνοσ . . ἀπολοπίζων αὐτόθι
χρηστόν τι περιμένειν κέλευσον μὴ τεμεῖν.

Athenaeus 3, 120a Εὐθύνον δὲ τοῦ ταριχοπάλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως κτλ. 3. εὐθύνοσ A. lacunam indicavit Dindorf. Εὐθύνοσ αὐτὸσ Mein. V 76. ἀπολοπίζων Fritzs. Daetal. 106 not.] ἀπολογίζων A. 4. περιμένων — μοι Schweigh. de *Euthyno* cf. 190, 1. Euphron. 1, 9. fortasse idem est quem commemorat Aristot. Rhet. 2, 19 Ἰσοκράτης ἔφη δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν Εὐθύνοσ ἔμαθεν, αὐτὸσ δὲ μὴ δυνήσεται. 2. cf. Xenoph. Hellen. 4, 1, 34 καὶ ἐὰν οὕτω τύχωσιν, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπέτειναν ἀλλήλους. (Fritzs.) 4. χρηστόν τι, ut 145. Arist. Pac. 563. mihi v. 3 sic scribendus videtur Εὐθύνον ὄψον ἀπολοπίζοντ' αὐτόθι χρηστόν τι, Παρμένων, κέλευσόν μοι τεμεῖν.

129

A. ὁ μὲν ἀργῶ τρεφόμενος

θαλάττιον μὲν οὗτοσ οὐδὲν ἐσθίει,
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ
θύνησ τὰ πρὸς τῆσ ποια τὰ κάτωθεν λέγω.

5 B. τούτοσ φάγοισ ἄν; Γ. τοὺσ γὰρ ἄλλοουσ νενόμικα
ἀνθρωποφάγοουσ ἰχθῦσ. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεισ;
τουτι κακόνωτα πλοῖα Γ. Κωπᾶδασ λέγεισ;
ἀγρίωσ γε. B. παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω·
τὰ δ' ἐγγέλεια γράφομαι λιποταξίου.

10 κομιδῆ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

Athenaeus 7, 303.4 τῆσ θυννίδοσ τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνησ ἐν Κουρίδι οὕτωσ κτλ. τούτων τῶν λαμβείων ἕνια ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἀκεστρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. v. 9 Eustathius 1240, 22 ὄθεν Ἀντιφάνησ ὑποκοριστικῶσ (!) ἔφη· τὰ ἐγγέλεια κτλ. personarum notas posuit Dobraeus Adv. II 316. 2. μὲν habet etiam A. ὁ μὲν ἐν Cobet. N. 1. 129. ὁ δ' ἐν Mein. in ed. Ath. θαλάττιον ὄψον Mein. ed. mai. ὄψον θαλάττιον Casaub. 3. πλὴν C] πλὴν A. 4. sic A. 6. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεισ Schweigh.] τὸ δ'

ἵνα δ' ἐσθιῆς (ἦ in rasura fort. m.¹) A. 7. sic A, nisi quod *Κωπαΐδας* habet et personarum notis ut solet caret. 8. *παρὰ* del. Dindf., γὰρ Iacobs. 9. *ἐγγέλια* Schweigh.] *ἐγγέλια* A et Eustath. *γράφομαι λιποταξίου* Mein. et Pors.] *γράφομαι λιποταξίου* A et Eustath. 10. *κομιδῇ γὰρ οὐκ*] *ἐνταῦθα γὰρ* Eustath.

scaenam apud salsamentarium esse suspicatur Dobraeus Adv. II 316. similis videtur esse fr. 68. I' est simplex ille et agrestis homo, B agricola, fortasse Atheniensis, unus ex Philippi *κληρούχοις*, conl. Demosth. 18, 41 *τοὺς Θηβαίους ἐλεῖς, κτῆμα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων*. de A nihil ego constituerim. ceterum ecloga est obscurissima. v. 4 Mein. cum Schweigh. *θύνης τὰ πρὸς τῇ B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λ.*, ad τῇ intellegi οὐροῦ monens. cuius timiditatis causam ego non perspicio. τὰ πρὸς γῆς Cobetus: 'lepide enim τὰ κάτωθεν ita adpellavit. τὰ πρὸς γῆς dictum est ut τὰ πρὸς ποδῶν et similia.' v. 7 H. Iacobi ap. Mein. V 77 et ed. min. xv *κακόνωτα ταυτὶ χάπαλά;* cf. etiam, si tanti est, Herwerd. Nov. add. crit. 19. Naber. Mnem. nov. VIII 50. in emendando hoc versu id ante omnia tenendum est, prorsus inepta esse *κακόνωτα πλοῖα* et verbis interrogantis contineri debere paraphrasin anguillae, eamque tam perspicuam, ut adpareat cur alter statim illas significari intellegat. fortasse *Γ. τὸ τί; B. τὰ Βοιωτῶν λοιπά; Γ. Κωπαΐδας λέγεις; ἀγοίως γε (ἐσθίω)*. anguillas solas dicit (post Chaeronensem calamitatem et Thebarum excidium) in Boeotia relictas esse. de correpta *Βοιωτῶν* syllaba prima cf. Arist. Eq. 479. 80 et quae ibidem ad 139 adnotavimus.

ΚΥΒΕΤΤΑΙ

Cf. quae ad Eubuli *Κυβευτάς* adnotavimus.

130

ῥίσκος ἦν ὃν εἶπεν

Pollux 10, 137 *χηλοί, κιβωτοί... κίσται καὶ κιστίδες... παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ῥίσκοι, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κυβευταῖς κτλ.* cf. Posidipp. 9 Mein. Terent. Eun. 754 (cistella cum monumentis) *sitast in risco*.

ΚΥΚΛΩΨ

Polyphemum ipsum loquentem induci testis est Eustathius fr. 133. Philoxenum Cytherium secutus est Antiphanes: nam ut videtur amari Cyclopem a Galatea fecit. cf. Cyclopi Philoxenei fragmenta apud Bergkium Poet. lyr. gr. et Nonn. 6, 300 sq. 39, 257 sq. 40, 555 sq. E. Rohde Griech. Rom. 77. 8.

131

κέσμα γάρ τι τυγχάνω

παρ' Ἀντιφάνει ἐν τῷ Κύκλωπι Pollux 9, 88. idem 7, 170
κέσμα ἐνικῶς... Ἀντιφάνης ἐν Κύκλωπι. λαβών in fine add.
Meinek.

132

ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πυικτή, πέρκη σχιστή,
τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
5 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὄσφυς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς,
τριγλή, φουκίς·

τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

Athenaeus 7, 295f Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων
τὸν τένθην Ἀρχέστρατόν φησιν κτλ. 1. ἡμῖν A] ὑμῖν C. cf.
133, 1. τμητός Porson.] ὑμήτιος A. νῆστις Schweigh. 6. ὄσφυς
et κίσχος, μαινίς sine acc. A. 7. κίσχος] ἰξὺς Porson. (ψήττης).
ψήττα, ξιφίας Mein., conl. Archestr. Athen. 7, 314 e. Hesych. ξι-
φίας· ἰχθύς ποιός. addo Ovid. Halieut. 97 durus xiphias. Plin.
N. h. 32, 15 xiphiam (dicunt) rostro mucronato esse; ab hoc naves
perfossas mergi. an ψήττα, σκίνδος? cf. Anaxandr. 27, 4. nam
xiphias quidem prorsus dissimilis est eorum qui hic commemorantur.

133

τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἦξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·
βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἠλιβάτας,
αἰξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
5 κάπρος ἐκτομίας, ὄς οὐ τομίας,
δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι, . .
τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,
τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

Athenaeus 9, 402e παρ' Ἀντιφάνει... ἐν Κύκλωπι κτλ. v. 2
Eustath. 1753, 22 παρὰ δὲ Ἀντιφάνει ἐπαινωῶν αἶγα ὁ Κύκλωψ λέ-
γει οὐρανίαν αἶγα ἐν τῷ βοῦς ἀγελαῖος, ταῦρος ἠλιβάτας, αἰξ
οὐρανία, κριὸς τομίας καὶ ἑξῆς· λέγει δ' ἂν αἶγα οὐρανίαν ὡς οἶον
μεγάλην. v. 4. 5. 7—9 adfert idem 1524, 13. v. 7 Eustath. 1001,

51 χλωρός τυρός ὁ νεοπαγής. v. 8 idem 872, 11 παρ' ᾧ (Ἀθηναίω) καὶ ὁ κοπτός τυρός καὶ ὁ τηγτός ὁ αὐτός ἄν εἴη τῶ κνηστῶ.

3. ἡλιβάτας Eustath.] ὑλιβάτας A Ath. 6. lacunam indicavit Dindf. — 'ἡλίβατον dicitur quidquid magnitudine excellit. ita ἡλίβατον κακὸν Damox. 2, 22.' Mein. ἡλιβάτας fortasse a Philoxeno adscivit. αἶγα οὐρανίαν per iocum immiscuit. cf. Cratin. 244. — fr. 132. 3, quibus non recte adicit 302, in unum coniungi posse censet Meinek. I 325. videtur Polyphemus speratas Galatae nuptias adornare. ac pisces quidem a sponsa praeberi cupit (ἔστω δ' ἡμῖν fr. 132) utpote dea marina; gregum fetus 133 de suo promittit.

ΚΩΡΥΚΟΣ

Dubium est utrum ὁ τῶν ἀθλητῶν κώρυκος an hominis nomen proprium significetur. Mein. I 338. cf. Timocl. 29. C. F. Hermann. Ant. gr. pr. 37, 17. Hemsterh. Polluc. 10, 172. quamquam hominem quidem Κώρυκον adpellatum non novi. fortasse fabula Κωρυκαῖος inscripta erat. Strab. 14, 644 πάντα τὸν πολυπράγμονα καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων Κωρυκαῖον καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίᾳ φασὲν τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. cf. Menand. 149 Mein. Dioxipp. 2 (3 Mein.). Zenob. 4, 75. Append. prov. Leutsch. 4, 96. Steph. Byz. Κώρυκος.

134

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ
ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλας.
. . . . . ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
οἰνάριον εἶδος, νῆ Δί', οἰκίας τρόπον
5 πόσειδος οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει
ἀπαξάπασιν ὄξυβάφῳ ποτηρίῳ.

Athenaeus 9, 366 bc ἀνηδύντων δὲ ἄλων πλήρεις οἱ Κυνικοί, παρ' οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις ἄλλος κύων, κτλ. 1. αἰεὶ A. 2. ἔχομεν] ἔχ' ὁ μὲν A. τοῦθ' ἄλας Schweigh.] τοῦτο ἄλλα A. 3. lacunam indicavit Dindorf. 4. εἶδος] ἦδος Schweigh. 6. ἀπαξάπασιν] ἀπαξαναπασιν A. Cobet. N. l. 15. 16 v. 4. 5 ita scribit οἰνάριον, εἶδος νῆ Δία σκιάς τρόπον. B. πᾶς εἶδος; A. οἶον κτλ.

Eustath. 1417, 19 ἦδος δὲ τὸ μὲν ὄφελος ψιλοῦσιν οἱ πλείους . . . ἐπὶ δὲ ὄξους δασύνουσιν (ἦδος). Αἴλιος γοῦν Διονύσιος φησιν ἦδος τὸ ὄξος δασύνουσιν Ἀττικοί. Athen. 2, 67c ὄξος τοῦτο μόνον Ἀττικοί τῶν ἠδυσμάτων ἦδος (scr. ἦδος) καλοῦσι. Poll. 6, 65 τὸ δὲ ὄξος καὶ ἦδος ἐκάλον. Hesych. ἦδος ἦδονή. καὶ ὄφελος . . . καὶ ὄξος. itaque ἦδος, proprie Chalcidensium (Schol. Plat. 9), etiam Atticis non inusitatum fuit, quamquam vulgo ὄξος dicebant.

conloquuntur autem tres, cynicae disciplinae sectator, cynicorum contemptor, adulescens, quem cynicus suae scholae ut videtur conciliare studet. uno de marinis fructibus etiam cynicos uti dicit, sale. bibere se autem vinum vilissimum. non vinum, inquit cynicorum contemptor, sed acetum nequissimum (ἦδος). quod quid sit cum adulescens nesciat, cynicus adversarium praevertens 'tale' inquit 'vinum quod omnibus prosit'. itaque v. 3 sq. ita scribo: *A. ἄλας* (καθαρούς, ἀκραφονεῖς cf. Aristoph. fr. 32)· ἐπὶ δὲ τοῦτοις πίνομεν | οἰνάριον — *B. ἦδος, νῆ Δία, κοιλιοστρόφον. Γ. πῶς ἦδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρειν ἀπαξάπασιν, ἕξ. π. cf. Aristoph. fr. 462. κοιλιοστροφία Schol. Nic. Al. 596. et de adv. πῶς sic posito Alexid. 143, 2. Cobet. N. 1.*

135

πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τούβολου
μάξης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

Athenaeus 4, 161 a Ἀντιφάνης... ἐν τῷ κυρίως (κυρίως A) *Κωρύκῳ* ἐπιγραφομένῳ (cf. quae ad fr. 160 adnot.) φησί κτλ. v. 3 Eustathius 1863, 56 τοῦ δὲ λέπειν... χρῆσις μὲν καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι τὸ μάξης κτλ. 3. μελαγχρῆ sine acc. A. — πλείστης τούβολου, contrarium μικρόν ἐστι τούβολου Eupol. 185. Append. prov. 1, 93 δέκα τοῦ ὀβολοῦ· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ἐπεὶ τὰ δέκα τοῦ ὀβολοῦ πιπρασκόμενα πάννυ ἐστὶν εὐτελεῖ. cf. Hesych. et Apostol. 5, 93 f. μελαγχρῆ, ut Cratin. 425. Eupol. 430. λέπει, ut Eupol. 255. 427.

136

ἐν ὄσῳ δ' ἀκροῶμαι σου, κέλευσόν μοι τινα
φέρειν ἀπονίψασθαι. *B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ
καὶ σμῆμα.*

Athenaeus 9, 409 cd ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας, ἀποπλύνοντες αὐτάς, καὶ σμῆματι ἀπορρύψεως (ἀπορρύψεως A) χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν *Κωρύκῳ* κτλ. Eustath. 1401, 6 οἷς (τοῖς εἰς χεῖρὸς νύμμα καταχεομένοις) πολλάκις καὶ τι προσεδίδοδο καταρτικόν (scr. καθαρτικόν) χερῶν, κατὰ τὸ 'δότω τις δεῦρο ὕδωρ καὶ σμῆμα', ὡς φησιν Ἀντιφάνης. 1. μοι add. Koppiers. Observ. 41. 2. δεῦρο A.

ΛΑΜΠΙΑΣ

Lampadem et Lamponem unam fuisse fabulam censent Fabricius et Schweighaeuserus, distinguit Meinekius, aut *λαμπαδηρομίαν* aut meretricem *Lampadem* dici censens I 313. 400. fuit etiam Alexidis *Λαμπάς*.

137

τράπεζα φουστημινεις ἀλλὰ μὴν δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος.

Athenaeus 11, 486 f μετάνιπτρον· ἢ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπονύψονται, δεδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι δαίμονος κτλ. idem 487 b Ἀντιφάνης Λαμπάδι τράπεζα — μετάνιπτρον. 1. sic A. prorsus futilia sunt quae Dindorfius edidit τράπεζ' ἐφ' ἡμῖν ἔστιν, ἀλλὰ δ. neque magis probanda quae Nauckius excogitavit (Philol. VI 416) τράπεζα, φουστή, μαινίς, ἄλιμα, δαίμονος κτλ. nam primum τράπεζα et φουστή cum reliquis non eiusdem sunt generis, deinde potio quae in genii honorem fiebat *post cenam* ante comotationem dabatur, simulque *mensa auferebatur* et tibicinae veniebant. cf. Athen. 2, 138 d. 15, 675 c. Nicostr. 20. Plat. Symp. 176 a. e. itaque scribo (ἀπήρετο) τράπεζ', ἐφυσᾶτ'· ἡλθε φιάλη δαίμονος κτλ. cf. Arist. Vesp. 954. Av. 859 et Xenarch. 2.

ΛΑΜΠΩΝ

Vatem Lamponem, ab antiquae comoediae poetis exagitatum, dici posse Meinekius negat I 313, nisi forte Antiphanes 'Lamponis nomine symbolice usus sit, ut crescentem in dies hariolorum adrogantiam inluderet'.

138

κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας, τυγχάνεις
νήστεις.

Athenaeus 7, 307 d οἷα δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις... Ἀντιφάνης Λάμπωνι κτλ. ἀλλ' οὐ Mein.] ἄλλους A. fragmentum sic ut traditum est prorsus obscurum.

139

ὁ δεῖν' Ἰάπυξ, κέρασον εὐξωρέστερον.

Athenaeus 10, 423 d Ἀντιφάνης... ἐν Λάμπωνι κτλ. ὁ δεῖνα ἰάπυξ A. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 918. servus Iapyx adpellatur.

ΛΕΠΤΙΝΙΣΚΟΣ

Praeter eum Leptinem, contra quem habita est oratio Demosthenis 20, alii quoque homines tum eodem nomine fuerunt, veluti ὁ ἐκ Κοίλης Dem. 22, 60.

140

οἶνον Θάσιον πίνεις ἄν; B. εἴ τις ἐγγέαι.
A. πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πᾶς ἔχεις; B. εἰρηνικῶς.

μαλακάς σφόδρα, δι' ἧς μέλιτι προσπαίξειν βία.

A. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέρου; B. τρώγοιμι καὶ
 ὅν δὲ καταπίνοιμ' ἄν. A. ἄλλου δεῖ τινος;

Athenaeus 14, 641 f ἐδίδοτο δὲ καὶ ὦν ἐν τῇ δευτέρῃ τραπέζῃ, ὡσπερ καὶ λαγῶα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπήκτων εἰσέφεροτο, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ φησὶν οὕτως κτλ. Eustathius 1401, 52 αἱ δευτέραι τράπεζαι . . . ἐν αἷς λαγῶα καὶ κίχλαι καὶ μελίπηκτα καὶ ὡὰ περιεφέροντο. διὸ ἀστελῶς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει ταῦτα· οἶνον — καταπίνοιμ' ἄν. 2. ἀμυγδαλάς δέ πως A. post v. 2 lacunam statuit Dindf. 3. διας A. βία] βιαί A. δέδοται Eustath. δειῖν in compendio codicis C agnoscere sibi videbatur Schweigh. 4. δ' εἴ] δεῖ A. προσφέρου A] προσφέρει Eust. τρώγοιμι καὶ A] τρώγοιμ' ἄν C et Eust. 5. δεῖ Dobr. Adv. II 348] δῆ.

λαγῶα καὶ κίχλαι, quae commemorat Athenaeus, non inveniuntur in Antiphanis verbis. v. 3 graviter corruptum esse adparet, siquidem μαλακάς ad ἀμυγδαλάς pertinere nullo modo potest, et interrogationem simul et responsum contineri his verbis necesse est. locutionem πῶς ἔχεις illustravit Cobetus Mnem. III 304 conl. Plat. Reip. 1, 329 b πῶς ἔχεις πρὸς τὰ φροδίδια; Symp. 174 b. 176 b. Menand. 313, 1 Mein. addo Theophil. 4, 3. Sosip. 51.

ΔΕΤΚΑΔΙΟΣ

Sic an Λευκαδία inscripta fuerit dubium est. Mein. I 323. 330.

141

ἐνταῦθ' ἀναρίστητος εὐθύς κιθαριεῖ.

Suidas ἀνάριστος· μᾶλλον δ' ἀναρίστητος. . . Ἀντιφάνης Λευκαδῖω κτλ. cf. Aristoph. fr. 454.

142

ἀσταφίδος, ἀλῶν, σιραίου, σιλφλου, τυροῦ, θύμου, σησάμου, νίτρου, κυμίνου, ροῦ, μέλιτος, ὀριγάνου, βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης, κακπάριδος, φῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὀποῦ.

Athenaeus 2, 68 a ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει πρὸς Ἀντιφάνης (sine fabulae nomine) κτλ. Pollux 6, 66 εἶη δ' ἄν ἐκ τῶν ἡδυσμάτων καὶ λίτρον. Ἀντιφάνης ἐν Λευκάδι (Λευκαδίῳ) σησάμου — χλόης. 2. νίτρου] λίτρον Poll. ροῦ μέλιτος desunt in Ath. 3. βοτανίων Ath.] βατανίου Poll. ἐλαῶν Ath.] ἐλαίου Poll.

adparet in tali condimentorum indice neque βοτάνια neque βατάνια apta esse. scr. βαλανίων, cf. Pherecr. 186. Hermipp. 63, 20, inprimis Nicoch. 15 et de ἀβυρτάκῃ Theopomp. 17.

ΛΕΩΝΙΔΗΣ

143

ἀλλὰ πρὶν δεδειπνᾶναι
ἡμᾶς παρέσται.

Athenaeus 10, 422 e Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ κτλ. cf. Her-
mipp. 60.

ΔΗΜΝΙΑΙ

Fortasse argumentum simile fuit *Lemniarum* Aristophanis et
Nicocharis. Meinek. I 330. 455. *Lemnia* praeterea est Alexidis,
Lemniae Diphili et lat. Sexti Turpili. O. Ribbeck. Com. Rom.
fr.² p. 96.

144

εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη
ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφρωῶς;
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν.
5 πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.
ἡμῶν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·
οὗ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά,
ἄδρον γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἔμοι μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

Athenaeus 6, 258 d Ἀντιφάνης ἐν Δημνιάις τέχνην τινὰ εἶναι
ὑποτίθεται τὴν κολακείαν ἐν οἷς λέγει κτλ. 7. οὐ] οὐ Α. 8.
ἄδρον sine spir. Α. ἐκπιεῖν] ἐμπιεῖν Herwerd. Obs. crit. 49.
post v. 4, quoniam miles et nauta vix potuerint omitti, lacunam
statuit Jacobs. Addit. 157.

145

παρετέθη τρίπους
πλακοῦντα χρηστόν, ὃ πολυτίμητοι θεοί,
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.

Athenaeus 6, 230 de Ἀντιφάνης ἐν Δημνιάις κτλ. χρηστόν,
ut 128.

ΔΥΔΟΣ

146

Κολχίς ἄνθρωπος πάροις

Athenaeus 10, 445 c ὁ δὲ πάροις παρα τίνι κεῖται; ... Ἀντι-
φάνης ἐν Δυδῶ εἶρηκε κτλ. serva significatur ex Colchide oriunda.
ἢ ἄνθρωπος frequentissime apud oratores.

ΔΤΚΩΝ

‘Fortasse a Lyceono Scarphensi, celeberrimo illis temporibus histrione, nomen inditum est, quem aliquando in comoedia quam actitabat versum, quo munus ab Alexandro magno peteret, inse-ruisse tradit Plutarchus Mor. 334 f. cf. Athen. 12, 538 f. in eun-dem Phalaeci exstat epigramma Anal. Brunck. I 421.’ Mein. I 327.

147

τά τ' ἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγγελλυν·
πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ἔστι τιμιωτέρα.
τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
5 τοῦτων δὲ δραχμᾶς τοῦλάχιστον δῶδεκα
ἢ πλεον ἀναλώσασιν ὄσφρέσθαι μόνον.
οὕτως ἔσθ' ἄγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Athenaeus 7, 299 e Ἀντιφάνης ἐν Λύκωνι κωμωδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησί κτλ. Eustathius 1240, 29 Ἀντιφάνης τὰ τε ἄλλα δεινούς φησι τοὺς Αἰγυπτίους εἶναι καὶ νομίσαι ἰσόθεον τὴν ἔγγε-λλυν, ὅς καὶ εἰπὼν πολὺ τῶν θεῶν αὐτὴν τιμιωτέραν εἶναι. . . ἐπάγει οὕτως ἔσθ' — τὸ θηρίον. 1. τὰ τ' ἄλλα A] τὰ τε ἄλλα Eustath. 2. τε A. 5. δῶδεκα] ἰβ' A. 6. ὄσφρέσθαι Elmsl. Med. 147 not. extr.] ὄσφρᾶσθαι A. 7. οὕτω στίβ Porson. at numquam sic comici. οὕτως ἄγιόν γε Koppiers. Obs. 43. οὕτως ἄγιόν τι Dindorf., Antiphanis tamen haec non esse suspicatus. — 3. τιμιωτέρα carior et honoratior. cf. Arist. Ach. 759. v. 4 utique scribendum θιγεῖν, siquidem qui deos precabantur simulacra eorum tan-gere solebant: contra anguillas tangere non licet, sed cum plurimum olfacere.

ΜΑΛΘΑΚΗ

Cf. Meinek. I 328. 9. Theophil. 11. Lucian. Rhet. praec. 12 Ἀντοθαῖδα τὴν κωμικὴν ἢ Μαλθάκην ἢ Γλυκέραν τινά.

148

ἔρχεται,
μετέρχετ' αὖ, προσέρχετ' αὖ, μετέρχεται,
ἦκει, πάρεστι, ῥύπτεται, προσέρχεται,
σμηῆται, κτενίζειτ', ἐκβέβηκ', ἐντροίβεται,
5 λοῦται, σκοπεῖται, στέλλεται, μυρίζεται,
κοσμεῖτ', ἀλείφετ'· ἂν δ' ἔχη τι ἀπάργχεται.

Clemens Alex. Paedag. 3, 2, 7 τοῦτο αὐτὸ γὰρ τοι καὶ Ἀντι-φάνης ὁ κωμικός ἐν Μαλθάκῃ τὸ ἐταιρικὸν τῶν γυναικῶν ἐπι-

σκάπτει, τὰ κοινὰ πάσαις δῆματα εἰς τὴν καταταιβὴν ἐξηρησμένα λέγων κτλ. 2. μετέρχετ' αὐ, προσέρχετ' αὐ Pierson. Moer. 337] μετέρχεται αὐτή, προσέρχεται, οὐ. Herwerd. Obs. crit. 49. 50 μετέρχεται, προσέρχετ', αὐ μετέρχεται. v. 3 ante 2 ponit G. Herm. Mein. V 77. v. 3 Grotius, v. 2 Meinekius eicit. 4. σμῆται Klotz] σμῆχεται. ἐκβέβηκε BFN R. ἐκβέβληκε V. ἐμβέβηκε M P. ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται Mein. ante Cobet. Mnem. VI 182] ἐκβέβηκε, τριβεται. 5. λούται Pierson.] λούεται. praeterea libri plene κεννίζεται, κοσμεῖται, ἀλείφεται. 6. ἔχη Sylb.] ἔχοι. ἂν τύχη δ' ἀπάγχεται Mein. ed. mai. an ἀλείφεθ'. ὅς ἂν ἔχη δ', ἀπάγχεται?

3. προσέρχεται corruptum videtur. ῥύπτεται, ut Arist. Ach. 17. Lys. 377 εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω. 4. pro ἐκβέβηκ' scribendum est ἐκδέδουκ', vestes exuit. Arist. Lys. 920. 925. Menand. 190 Mein. 5. 'σκοπεῖται sc. in speculo' Mein.; mihi dubia res est. — sunt excusationes servulae dominam aliis negotiis occupatam esse viro vel amasio fingentis. describitur autem mulier Myrrhines in Lysistrata similis.

ΜΕΛΑΝΙΩΝ

Distichon elegiacum in comoedia locum non habere existimabat Valekenar. Diatr. 270. at ne tragoedia quidem alienum putavit Euripides Andr. 103—116. Mein. I 297. *Μελανίων*, non *Μελανίων* (ut A Athen.) scripsi propter Arist. Lys. 785. 796. 807.

149

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας
πίνειν ζωροτέρω χρώμενον οἶνοχοφ.

Athenaeus 10, 423 d Ἀντιφάνης Μελανίωι κτλ.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Fuit et tragoedia *Meleager* Antiphontis (Nauck. 615) et comoedia Antiphanis. Meinek. I 314. 5. 6.

150

ἀσκοπυτίνην τινα

δίψους ἀρωγόν

Pollux 10, 73 ἀλλα καὶ ἀσκοπυτίνη· καὶ γὰρ τοῦτ' ἂν τις εὔροι ἐν Ἀντιφάνους Μελεάγρω κτλ. ut ἀσκοθύλακος, ἀσκοπήρα. cf. Aristoph. fr. 174. 577. Diphil. 55, 2. Menand. 259 Mein. 'erant duo genera πυτινῶν, alterae viminibus erant obductae, alterae corio' (ἀσκοπυτῖνα). Fritsch. Q. Arist. 295.

ΜΕΛΙΤΤΑ

Meretrix videtur esse quae postea *Mania* dicebatur. Macho Athen. 13, 578 ed. Meinek. I 329.

151

ἐπὶ χρήμασιν δ' ὧν ἔμπορος φρονεῖ μέγα,
ὧν ἔστι πάντων ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος.

Stobaeus Floril. 59, 17 Ἀντιφάνους Μελίττης Α. 1. χρήμασιν δ' ὧν Dobr. (Pors. Arist. 108)] χρήμασ' ἰδῶν Voss. Arsen. B. Gesn. marg. χρήμασ' ἰδῶν Α. φρονεῖ] φρονεῖς Dobr. — πάντων χρημάτων, i. e. quae mercatoris sunt.

Praeterea cf. fr. 302.

ΜΕΤΟΙΚΟΣ

152

προσέλαβον ἑλθῶν τουτουὶ
τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκευή, λύχνους
έτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τᾶλλ' ὅσα
τούτῳ προσήκει.

Athenaeus 4, 170 d τῶν δὲ μαγειρῶν διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι τραπεζοποιοί. εἰς ὃ δὲ οὗτοι παρελαμβάνοντο σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ κτλ. 2. λύχνους] λύχνους τ' Α. σπονδὰς ποιεῖν, quod est τοῦ τραπεζοποιου, prorsus diversum a σπονδὰς ποιῆσθαι, quod est convivarum. cf. Athenion. 40. 1. Menand. 266 Mein.

ΜΗΔΕΙΑ

Antiphonti tragico tribuere volebat Ruhnkenius, non recte: sunt enim *Medeae* etiam Strattidis, Eubuli, Canthari. Meinek. I 314. 6.

153

ἦν χιτῶν ἀμόργινος,
ἕτερος δὲ περιηγητός ἐστιν οὗτοςί.

Pollux 7, 57 Ἀντιφάνης ἐν Μηδείᾳ κτλ. ἦν ἄρα καὶ ὁ περιηγητὸς εἶδος χιτῶνος. ἦν ἐν μηδείᾳ χ. Α. ἦν 'en tibi tunicam am.' Mein. οὗτοςί· ἦν ἄρα Bekker.] οὗτοςίν ἄρα Α. οὗτοςί δ' ἄρα ceteri. Stephan. Byz. Ἀμοργός· νῆσος μία τῶν Κυκλάδων... τὸ δ' ἀμόργινος χιτῶν χρώματος ἴδιον. Photius et Hesych. περιήγητος· ὁ περιπόρφυρος χιτῶν (περιήγητος cod. Phot.). cf. Boeckh. C. I. I 248a.

ΜΗΤΡΑΓΥΡΤΗΣ

Μηναγύρτης Bekker. Anecd. 88, 18, nullo significationis discrimine: cf. 159, 8. Ruhnk. Tim. 10. 11. Lobeck. Aglaoph. 645 et Menandri *Μηναγύρτης*. Meinek. I 338. — *Ἀγύρτης* fuit Philemonis, *Ariolus* Cn. Naevii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 9.

154.

τὴν τε παῖδ' ἀλείμματα
παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα.
ὡς θᾶπτον ἢ παῖς δ' ἦψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
ὅ ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

Athenaeus 12, 553c *Ἀντιφάνης ἐν Μητραγύρτη φησί κτλ.* 1. παῖδα A. ἀλειμμά τι Naber. Mnem. VIII 50. 4. δ' ἦψατ' Korpier. Obs. 38] διήψατο A.

μητραγύρται 'dei *deaeve* alicuius effigiem vel humeris portantes vel iumento inponentes per oppida et vicos vagabantur et verbo deis, re ipsa sibi stipem quaerebant'. Ruhnken. Tim. 10. eidem aegrotis se mederi posse simulabant, et talis prodigiosa curatio, claudi puto, hic narratur. agebant autem prorsus ut hodie quoque in Italia pharmacopolae circumforanei (*ciarlatan* dicunt), quorum artificia in foro Neapolitano ipse plus quam semel vidi. scilicet talis *μηναγύρτης* nescio quem hominem conduxerat, qui claudum se esse simularet. iam cum in forum plebes confluxisset, claudum produxit et puellulam aliquam, filiolum suam opinor, istis artibus iam adsuefactam, ex manibus deae iubet unguentum ferre eoque claudi pedes perungere. quo facto ille sanatus exsilit. — unum mutandum est: v. 5 scrib. ἐνέτριψέ τ': nam aliud est τοὺς πόδας τρίβειν, *fricare*, aliud ἐντρίβειν φάρμακον τῷ ποδί, *perungere* pedem.

155

δεδιωκημένα

Ἀντιφάνης Μηναγύρτη. Bekker. Anecd. 88, 18.

ΜΗΤΡΟΦΩΝ

156

διδούσιν

οὐ διδόασιν· *Ἀριστοφάνης Μητροφῶντι*. Bekker. Anecd. 88, 24. *Ἀντιφάνης* Meinek. I 328. cf. Aristoph. fr. 936. *Ἀριστοφῶν* Bergk. apud Mein. II 899, cuius memoriam apud grammaticos non fere inveniri monuit Mein. ed. mai.

ΜΙΔΩΝ

Μίδων ἢ *Ἰπποτρόφος* titulus est dialogi Platoni adscripti Diog. L. 3, 62. eodem nomine fabulam docuit Alexis. Meinek. I 401.

157

ἀργυροθήκην

Ἀντιφάνης ἐν *Μίδωνι* εἴρηκεν. Pollux 10, 152.

ΜΙΝΩΣ

Cretae rex significari videtur. fuit fortasse etiam Alexidis *Minos*.

158

τρῶγοντες μολόχης ῥίζαν

Athenaeus 2, 58d *μαλάχαι*. . . ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους *Μίνως* διὰ τοῦ ο γεγραμμένον. cf. Eustath. 1406, 57 (*τρῶγοντας*). dactylici vel quod probabilius videtur anapaestici versus particula (καὶ τρ. κτλ.).

ΜΙΣΟΠΟΝΗΡΟΣ

159

εἴτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἶδιν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
οἷ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;
κοῦ μὰ Δία τίτθας εἰσάγουσι βασκάνους,
5 καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις, ὧν μείζον (κακὸν
οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετὰ) γε μαίας νῆ Δία·
αὐται δ' ὑπερβάλλουσι, μετὰ γε νῆ Δία
τοὺς μητραγυροῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
μιαρῶτατον τοῦτ' ἔστιν, εἰ μὴ νῆ Δία
10 τοὺς ἰχθυοπάλας βούλεται τις λέγειν,
. . . μετὰ γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἔστιν ἐξωλέστερον.

Athenaeus 6, 226d ἐμφανίζει δ' αὐτῶν (τῶν ἰχθυοπαλῶν) καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν *Μισοπονήρῳ* πρὸς τοὺς ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος διὰ τούτων κτλ. 3. διδόασιν Grotius Excerpt. 615] διαδιδόασιν A. 4. κοῦ Hanov. Exerc. crit. 149] οὐχὶ A. 5. 6 lacunam explevit Grotius. quamquam multa eaque probabiliora possunt excogitari. cf. Cobet. N. 1. 130. 8. μητραγυροῦντάς Schweigh.] μητραρπατωντας γυροῦντάς A, de quo corruptelarum genere bene disserit

G. Kaibelius in Ind. lect. Rost. aest. 1883 p. 4 sq. 10. βούλεται τις B] τις βούλεται A. 11. lacunam indicavit Dindorf. *μάλιστα* vel *ὀρθῶς γε* supplet Dobr. Adv. II 310. *τούτους δὲ* H. Iacobi V 77. *nihil nisi εἰ μὴ νῆ Δία τοὺς ἰχθυοπάλας. . . μετὰ γε τοὺς τραπεζίτας* genuinum putat Cobetus, verba *τις βούλεται λέγειν* 'Graeuli hiulcam sententiam utcumque sarcientis additamentum' censens. 'deinde editoris (Meinekii) temeritate γέ additum' (βούλεται γέ τις). cum v. 4 cf. Arist. Eq. 716, 'et de accentu nominis τίθη Herodian. I 311, 30. cum v. 12 Arist. Eccl. 1053. 1070. Plut. 443. Diphil. 87 comparavit Nauckius Trag. gr. adesp. 345 ὁ δ' αὐτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος. addo Anaxil. 22, 31.

ΜΝΗΜΑΤΑ

160

τῶν Πυθαγοριστῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἄλιμα καὶ κακὰ
τοιαῦτα συλλέγοντες ἐν τῷ κωρύνῳ.

Athenaeus 4, 161a τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἐκείνους ζηλοῖς, περὶ ὧν φησὶν Ἀντιφάνης ἐν Μνήμασι τάδε κτλ. 1. Πυθαγοριστῶν Elmsl. Cens. Edinb. III.191] Πυθαγορικῶν. δ' ἔτυχον Porson.] δὲ τυχόν A. 2. ἄλιμα (sic) A. ἄλιμον Nauck. Philol. VI 417. 3. ἐν τῷ κωρύνῳ add. Koppiers. Obs. 41: sequuntur enim apud Athenaeum haec κὰν τῷ κυρίως Κωρύνῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί (fr. 135).

Πυθαγόρειοι et Πυθαγορισταὶ plerumque ipsius Pythagorae amici et discipuli dicuntur, Πυθαγορισταὶ inepti victus eius morumque imitatores. itaque Πυθαγορισταὶ fere comici, Alexis bis Πυθαγόρειοι. Πυθαγοριστής comoedia fuit Aristophontis. — ἄλιμον Theophrastus semper singulari numero; Wimmerus ἄλιμον. Hist. pl. 4, 16, 5 χαλεπὸς ὁ κύτισος· ἀπόλλυσι γὰρ πάνθ' ὡς εἰπεῖν· ἰσχυρότερον δὲ τούτου τὸ ἄλιμον· ἀπόλλυσι γὰρ τὸν κύτισον.

ΜΟΙΧΟΙ

161

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
ἀτυχεστέρον· τῷ μὴ γὰρ ἀποκρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις
εὐθύς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
5 τοῖς ἰχθυοπάλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήπονθ', ἔωλοι κείμενοι δὴ ἡμέρας
ἢ τρεῖς· μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητῆν τυφλὸν
λάβωσιν, ἔδοσαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν

τούτω· κομίσας δ' ἐξέβαλεν . . οἴκαδε
10 τὴν πείραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀσμῆς λαβῶν.

Athenaeus 6, 225 de ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς παλουσοὶ τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηπότας, ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ τούτων κτλ. v. 2.3 Eustath. 1179, 36 ἀποχρῆν εὔρηται ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου, οἷον τῷ γὰρ μὴ — ἀλουσι. τῷ μὴ γὰρ Erfurdt. Obs. 455] τὸ γὰρ μὴ A. 7. εἴαν Porson. Adv. 50] ἄν A. 8. ἔδοσαν Herwerd. Mnem. nov. VI 63] ἔδωκαν A. 10. ὀσμῆς Mein.] ὀσμῆς.

2. 'τῷ μὴ ἀποχρῆν i. q. διὰ τὸ μὴ ἀποχρῆν'. Mein. 4. Gorgias 'vultures ἐμψύχους τάφους' dicebat [Longin.] De subl. 3, 2. Mein. 9. οἴκαδε cum κομίσας coniungendum est. excidit autem, ut v. 4 et 8 monstrant, nihil aliud quam ἀτάφους.

ΜΤΛΩΝ

I. e. *pistrinum*. 'compares *Ergastulum* Pomponii.' Meinek. I 325. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 232. scribendum autem non μύλων, quod perperam ipse quoque in volumine primo aliquotiens reliqui, sed μυλῶν.

162

βυβλιδίου κόλλημα

Ἀντιφάνης ἐν τῷ Μυλῶνι εἴρηκε. Pollux 7, 211. βυβλ. K.] βιβλ.

ΜΤΣΤΙΣ

Aut nomen proprium aut a μύστις derivatum est. cf. 163, 4.

163

σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοὶ πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὧ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὐ μὲν ἡμεν ἄρτι γὰρ
5 ἐξ ὀξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν·
τούτω δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῦεν, ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας εἵνεκα.

Athenaeus 10, 446 bc Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι κτλ. idem 11, 494 cd ὅτι δ' ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κεραμεᾶς, σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ τούτων· γράψς ἐστὶ φίλοινος, ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην καὶ ἐξευτελίξουσα τὸ ὀξύβαφον (τὴν κύλικα A) ὡς βραχύ. εἰπόντος οὖν τινος πρὸς αὐτήν 'σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι' λέγει τοῦτο μὲν κτλ. v. 5 adfertur a Poluce 10, 67.

1. δὲ Α. perperam Epit. et Eustath. 1253, 58 τὸ πίσομαι παρὰ Ἀντιφάνει ἀντὶ τοῦ πῖω. ac πίσομαι pro πείσομαι 494 etiam Α. 4. οὐ μὲν ἤμεν Dindf.] ουμενημεν Α 446. οὐ μεν οὐ μὲν Α 494. οὐ μενοῦμεν Dobr. Adv. II 327. οὐ τελοῦμεν Lob. Agl. 628. ἄρτι] ἄρτίως Α 494. 5. κεραμεῶν] κεραμέων Α utrobique. 6. πολλὰ κάραθὰ Α 494] πόλλ' ἀγαθὰ Α 446. 7. ἐποίησέ σε] ἐποίησε Α 494. 8. ἀφελείας Α 446] ἀσφαλείας Α 494. cf. Cobet. N. I. 136. εἴνεκα K.] οὔνεκα.

in v. 6 τέκνον producta syllaba priore, tragicorum more. 8. neque ἀσφαλείας neque ἀφελείας aptum videtur, siquidem illa ὄξυβάφια κεραμεῶ certe multo et ἀσφαλέστερα et ἀφελέστερα erant. ser. τῆς τ' ὠφελείας εἴνεκα. Arist. Thesm. 183.

164

ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ·
 τεκμήριον δ' ὅταν γὰρ ἑκατόμβας τινὲς
 θύωσιν, ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ὕστατος
 . . . πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη,
 5 ὡς τᾶλλα μὲν τὰ πολλὰ παραναλούμενα
 δαπάνην ματαίαν οὔσαν αὐτῶν εἴνεκα,
 τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς.

Porphyrius De abstin. carn. 2, 17 ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τισὶ διὰ τὸ γνώριμον ἀποφαίνεσθαι ἐδόκει τὰ τοιαῦτα, ὡς Ἀντιφάνει ἐν Μύστιδι λέγεται κτλ. 3. 4. ὕστατον | πόπανον ἀπάντων vel ὕστ. πάντων πόπανόν τε Meinek. ὕστατος ἀπαξαπάντων et v. 7 ἀρέσκον Cobet. N. I. 131. 419. 6. εἴνεκα K.] οὔνεκα.

v. 3. 4 scribendum videtur ἐπὶ τοῖς βουσί πᾶσιν ὕστατος | πέλανος ὑπ' αὐτῶν κτλ. 6. αὐτῶν, i. e. τῶν θυόντων εἴνεκα.

165

βούλει καὶ σύ, φιλότατη, πιεῖν;
 Β. καλῶς ἔχει μοι. Α. τοιγαροῦν φέρε . . .
 μέχρι γὰρ τριῶν δεῖν φασι τιμᾶν τοὺς θεούς.

Athenaeus 10, 441c οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης . . . ἐν Μύστιδι (γυναῖκες δὲ εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι) κτλ. 2. prorsus sic Α. in fine φέρε' ἐγὼ πῖω G. Herm. ἐμοὶ φέρε Cobet. N. I. 132. 3. δεῖν add. Dindf.

de καλῶς ἔχει μοι, blande recusandi formula, cf. Arist. Ran. 508. duae mulieres conloquuntur, quarum altera alteri potionem offert, sed cum illa recuset, ipsa bibit.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ

166

ἐγὼ τέως μὲν ῥόμην τὰς Γοργόνας
 εἶναι τι λογοποίημα, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
 ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
 τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθύς γίνομαι,
 5 ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
 λαλεῖν πρὸς αὐτούς· ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
 ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πῆγνυμαι σαφῶς.

Athenaeus 6, 224 cd Ἀντιφάνης ἐν Νεανίσκοις φησὶν κτλ. 1.
 ῥόμην Grotius Excerpt. 619] ῥόμην A. 3. ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι |
 τοῖς Porson. Toup. Emend. III 501] εὐθύς ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς
 A. 6. ἂν Dindf.] ἔάν A. ἡλίκον, i. e. *quam exiguum*.

167

ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν,
 ὡ μῆτερ, ἡ πενία δὲ περιφανές τε καὶ
 ταπεινόν.

Stobaeus Floril. 97, 8 Ἀντιφάνους ἐκ Νεανίσκων A. 2. δὲ
 add. Grot. τε καὶ ταπεινόν] καὶ σαπρόν B. — 1. τῶν κακῶν,
 i. e. *miseriarum integumentum*.

ΝΕΟΤΤΙΣ

Scriptam esse circ. Ol. 109, 2 ex fr. 169 conlegit Meinekius I
 329 conl. Clinton. Fast. Hellen. 153 Kr. eodem fere tempore actae
 sunt Anaxilae Εὐανδρία, Alexidis Ἀδελφοί et Στρατιώτης, fortasse
 etiam Timoclis Ἥρωες. Νεοτίς meretricis nomen videtur esse. cf.
 Pherecr. Corianno et Eubuli Νεοτίς.

168

παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
 ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπὸ τινος ἐμποροῦ,
 Σύρος τὸ γένος ὢν· περιτυχῶν δ' ἡμῖν ὀδὶ
 κηρυττομένους ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο,
 5 ἄνθρωπος ἀνυπέροβλητος εἰς πονηρίαν,
 τοιοῦτος οἶος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν
 μηδ' ὢν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἦσθιεν,
 ὁ τρισμακαρίτης, εἰσφέρειν ἔξω θύμου.

Athenaeus 3, 108 e τὰ ἐκ Νεοτίδος (νεοτίδος A) Ἀντιφάνους
 τάδε κτλ. 4. ἐπρίατο] ἐπριάτο A. 7. ἦσθιεν] εἶσθιεν A.

Harpocrat. 134, 17 et Photius ὀβολοστάτας δ' ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὡς . . . πολλάκις ἐν τῇ κωμῳδίᾳ (ἢ κωμῳδία Phot., cf. Arist. Nub. 1155). 5. *πονηρία* est *avaritia* et quae ex ea oritur *inopia* atque *miseria* victus.

169

ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀπέλαβεν ὡσπερ ἔλαβεν. Β. ἠγάπησεν ἂν τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν *Δημοσθένης*.

Athenaeus 6, 223 de ἀποδιδόμεν σοι τὰ . . . λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (Aeschin. 3, 83) *Δημοσθένην* χλευάζων, ὡς Φιλίππου Ἀθηναίους Ἀλόνησον διδόντος συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν, ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν *Νεοττίδι* παιδιὰν θέμενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον κτλ. v. 2. 3 Plutarchus Demosth. 9 τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μὲν τις . . . ὁ δὲ παρασκώπτων ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν οὕτως· ἀπέλαβεν κτλ. 2. ὡσπερ] ὅσαπερ Dobr. Arist. Nub. 1382 et Advers. II 309. 3. ἠγάπησεν ἂν] ἠγάπησε γὰρ Plut. ἠγάπησέ γ' ἂν Dobr.

Aeschin. 3, 83 Ἀλόνησον ἐδίδου (Φίλιππος)· ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. Argum. or. Hal.: Ἀλόνησος ἦν μὲν τῶν Ἀθηναίων ἀρχαῖον κτῆμα, κατὰ δὲ τοὺς Φιλίππου καιροὺς ὑπὸ ληστῶν κατείχετο, οὓς ἐκβαλὼν ὁ Φίλιππος ἀπαιτοῦσι μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν νῆσον οὐκ ἀποδίδωσιν (ἐαυτοῦ γὰρ εἶναι φησιν), αἰτοῦσι δ' ὑπισχνεῖται δώσειν. Philipp. Epist. 14 οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶων, ἀπολαβεῖν δὲ συνεβούλευον. [Demosth.] 7, 5 ἔξετε τὴν νῆσον, ἂν τε λάβητε, ἂν τ' ἀπολάβητε. cf. Anaxil. 9. Alexid. 7. 209. Timocl. 18, 4. — adfirmat servus erum suum hereditatem a patre relictam non ut donum a tutoribus vel nescio quo alio, sed ut debitum accepisse. itaque scribendum ἀπέλαβεν, οὐ παρέλαβεν.

170

Athenaeus 13, 586a μνημονεύει δὲ (Σινώπης) Ἀντιφάνης . . . ἐν *Νεοττίδι*. cf. 22, 26, 12. 41.

ΟΒΡΙΜΟΣ

Nomen proprium videtur esse Meinekio I 327.

171

ἂν κελεῦή με σταθμοῦχος — Β. ὁ σταθμοῦχος δ' ἐστὶ τις; ἀποπνίξεις δέ με καινήν πρός με διάλεκτον λαλῶν.

Α. εἰ 'πιτάττοι μοι στέγαρχος —

Pollux 10, 21 εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφω ‘σὺ δ’ ὁ σταθμοῦχος εὐ κατιλλώφας ἄθρει.’ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ὀβρίμῳ φησὶν κτλ. 1. ὁ Bentl.] ἦ. fort. ἂν κελεύη με σταθμοῦχος τις — B. σταθμ. κτλ. 2. δέ] γάρ ABC. ἀλλ’ ἀποπνίξεις quod coniecit Bekkerus metro adversatur. νῆ Δ’ ἀποπνίξεις με G. Hermann. 3. εἰ ’πιτάττοι μοι στέγαρχος Bentl.] ἦτε τὰκτομιστεγαρχον C. εἴ τι τάττοι μοι στ. Mein. ed. mai. propius ad id quod codices praebent accedit ἦ ’πιτάττη μοι στέγαρχος.

Hesych. σταθμοῦχος ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξενοδόχος. Aesch. fr. 222 N. ‘binae sunt personae, quarum prior novo vocabulo utitur σταθμοῦχω pro οἰκοδεσπότη, quod altera se negat intellegere. prior vero ineptire pergit et quasi σαφέστερόν τι aliud verbum adhibet aequè ignotum’ στέγαρχος. Bentl. Epist. Hemsterh. 52.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΨ

Hippodamiae fabula comoediae argumentum videtur fuisse.

172

τί δ’ ἂν Ἑλληνες μικροτράπεζοι
φυλλοτρῶγες δράσειαν; ὅπου
τέτταρα λήψει κρέα μικρ’ ὀβολοῦ.
παρὰ δ’ ἡμετέροις προγόνοισιν ὄλους
ὅ ὀπτῶσιν βοῦς, ἐλάφους, ἄρνας·
τὸ τελευταῖον δ’ ὁ μάγειρος ὄλον
τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ
θεομῆν παρέθηκε κάμηλον.

Athenaeus 4, 130 e Ἀντιφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἦ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη κτλ. Eustathius 245, 24 διὸ σκώπτων Ἀντιφάνης ἔφη· τί δ’ ἂν Ἑλληνες μακροτράπεζοι φιλοτρῶγες δράσειαν; 3. λήψῃ et μικρὰ A. 5. ὀπτῶσιν βοῦς K.] βοῦς ὀπτῶσιν A.

2. iure Dobraeus Adv. II 304 in quantitate vocis φυλλοτρῶγες offendit. neque vero Graeci φύλλοις vescabantur, sed φυλλάδι, cf. Call. 4. Mnesim. 4, 31. Diphil. 18, 4. itaque necessario scribendum φυλλοδοτρῶγες.

comparat Persa Graecorum in victu tenuitatem cum Persarum magnificentia, neque de praeterita popularium suorum, sed de praesenti opulentia gloriatur: namque etiam παρέθηκε v. 8 aoristus est consuetudinis. quapropter v. 4 scribo παρὰ δ’ ἡμετέροις προδίμοισιν. cum v. 8 Meinekius contulit Herod. 1, 133 οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν (Περσῶν) βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέεται ὄλους ὀπτῶσιν ἐν καμῖνοις. Hieron. adv. Iov. 2, 17 Arabes et Saraceni et omnis cremi (i. e. solitudinis) barbaria camelorum lacte et carnibus vivit.

ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ

Hanc fabulam ab initio usque ad finem a Menandro in *Λεισιδαίμονι* expressam esse Caecilius tradit apud Porphyry. Euseb. Praep. ev. 10, 2. dempto plagii crimine Menandrum Antiphanis fabulam imitatum esse et nonnulla in suam transtulisse existimat Meinekius I 32. 338. fragmenta non exstant.

ΟΜΟΙΟΙ

Cf. Meinek. I 338. Schol. Aristot. Eth. Nic. 4, 12, 1127 a 10 *ὡσπερ ὁ ὑπὸ τῶν κωμωδιοποιῶν προαγόμενος Ὅμοιος, ἀηδὴς τις πᾶσιν, ὃν καὶ δύσκολόν φασιν εἶναι.* unde in omnibus comoediis, quae *Ὅμοιος* vel *Ὅμοιοι* inscribuntur, duo homines in ceteris rebus pares, moribus diversos, fratrum illorum Terentianorum similes, sibi oppositos alterumque micosum fuisse Usenerus coniecit Mus. Rhen. XXVIII 405 sq.

173

εὖ δ' ἐγίνεθ' ὅτι φακῆν
ἔψεν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἷς.

Athenaeus 4, 158 c *Ἀντιφάνης Ὅμοιαις κτλ.* 1. εὖ δεγνεθήφακην εψειμεδίδασκε A. εὖ δ' ἐγίνεθ' ὅτι Porson. ἔψεν μ' ἐδίδασκε Iacobs. Addit. Ath. 99. *τις εἷς]* τῖςεις A.

174

εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν,
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.
ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν μέσῳ,
καὶ Διὸς σωτήρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον,
5 τῆς-τρυφεῶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερῶ δ' ἔλαβεν.

v. 1. 2 Athenaeus 14, 642 a *Ἀντιφάνης... ἐν Ὅμοιαις εἶτ' ἐπεισῆγεν — παντοδαποῖς.* v. 3—6 Athenaeus 11, 471 c *μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὅμοιαις οὕτως ὡς δ' ἐδείπνησαν κτλ.* ad unum fragmentum coniunxit Meinekius. 3. *τὰν Κοππίερ.* Obs. 50] τὰ A. 5. *σεμνοπότου Casaub.] σεμνοπόνου A.*

1. *δευτέραν* etiam ad *χορείαν* pertinet. mensas enim primas et secundas sermone elatiore tamquam quasdam choreas praedicat. v. 2. 5. 6 Antiphanes aut ex *Cena* Philoxeni Cytherii (de quo cf. quae ad *Cyclopetem* adnotavimus) descripsit aut ad imitationem eius composuit. ceterum, ut tetrametri trochaici versusque dactylici inter se excipiant, v. 5 ante 4 ponendus videtur et scribendum *σεμνόποτοι σταγόνες.* — ceterum cf. Cobet. N. 1. 132. 3.

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ

175

ἐν Ἑλλίου μὲν φασὶ γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας. ἡ Κύπρος
ἔχει πελειὰς διαφόρους, ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἦρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος,
5 τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταῶς.

Athenaeus 14, 655 b Ἀντιφάνης ἐν τοῖς Ὀμοπατρίοις φησὶν κτλ.
Eustathius 1035, 44 ὁ δ' αὐτὸς (Ἀντιφάνης) τοὺς ταῶς ἐπαινῶν
φησιν· ἐν Ἀθήναις γλαῦκες, ἐν δὲ Κύπρῳ πέλειαι διάφοροι, ἡ δ' ἐν
Σάμῳ Ἦρα τὸ χρυσοῦν ὀρνίθων γένος, τ. κ. κ. π. τ. 3. διαφό-
ρους P] διφόρους A. 4. Ἦρα τὸ] ἦρατο A. 5. ταῶς Mein.]
ταῶς. cf. quae ad Arist. Av. 102 adnotavimus.

1. *Helioptili* in Solis templo tabulae erant pictae fabulosam
avem phoenicem monstrantes. Herodot. 2, 73. Varro R. r. 3, 6, 2
(Mein. V CLXIX) *panonum greges agrestes transmarini esse dicun-
tur in insulis, Sami in luco Iunonis.* idem apud Gellium 6, 16, 5
panus e Samo (praestat). Menodot. Sam. Athen. 14, 655 a οἱ τιοὶ
ἱεροὶ εἰσι τῆς Ἦρας. καὶ μήποτε πρῶτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐγρά-
φησαν ἐν Σάμῳ καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν.
Herwerdenus quod Mnem. nov. III 322 v. 2 propter δέ ante γλ
non productum vix sanum censet, antiquam comoediam cum nova
confundit.

ΟΜΦΑΛΗ

Lydorum regina ex Herculis fabula nota. non multo post
Ol. 100 comoediam actam esse indicat Meinekius I 305.

176

πῶς γὰρ ἂν τις εὐγενὴς γεγῶς
δύναται ἂν ἐξελθεῖν ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης;
ὄρων μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους
ἱπνὸν κατέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
5 ὄρων δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους,
μίμημα χειρὸς Ἀττικῆς, οὓς δημόταις
Θεαρίων ἔδειξεν.

Athenaeus 3, 112 c τῶν δ' Ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημο-
νεύει καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως κτλ. 1. γεγῶς VL] γεγῶς A.
2. ποτ' ἐκ τῆσδε Porson. Miscell. 178] ποτε δ' ἐκ τῆς A. 3. ὄρων
μὲν] ὄρων A. τούσδε] τοὺς δὲ A. 4. κατέχοντας Mein. Quaest.
Menandr. 24] κατεμπέχοντας A, quod nihil aliud est quam duae

scripturae in unam conflatae κατέχοντας et ἐπέχοντας. 6. δημό-
ταις Porson.] δηροναίς A.

‘videntur haec Hercules verba esse apud Omphalen voluptati-
bus dediti’. Mein. in furno sedere videtur. 4. διέξοδοι proprie
sunt solis siderumque caelestium orbis et circuitus, hic panum non
minus splendentium ordines. tragicam gravitatem adfectari recte
monuit Meinekius. 6. nisi ἔκμαγμα γ. Ἄττ. scribendum est (cf.
Arist. Thesm. 514. Cratin. 255. Poll. 9, 130. 1), panes dicit qui
apud Omphalen conficiantur Atticorum esse simillimos. -de *Thea-
rione* cf. Aristoph. fr. 1.

177

ἐν χύτρα δέ μοι

ὅπως ὕδωρ ἔψοντα μηδέν' ὄψομαι·

οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμι· ἐὰν δ' ἄρα

στρέφη με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν,

5 παρὰ Φερτάτου δακτύλιος ἔστι μοι δραχμῆς.

Athenaeus 3, 123 b Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ κτλ. 2. μηδένα
A. 3. an οὐ κακὸν ἔχω γὰρ? ἔχοιμι A. 4. γαστέρα A. 5.
ἔστιν A. — de syntaxi οὐκ ἔχω μηδ' ἔχοιμι cf. Soph. Ant. 500.

Hercules calidam potionem aqua admixta sibi adparari vetat:
neque enim aegrotum se esse (οὐ κακὸν ἔχω). scilicet merum
praefert. *Phertatus* medicus vel pharmacopola non cognitus ali-
unde, nisi forte idem est quem Demosthenes 32, 17 κοινωὸν τοῦ
Πρώτου dicit. *anulus* est magicus. cf. Eupol. 87. Aristoph. fr.
250. Plut. 884.

178

οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ', ᾧ κόρη.

Athenaeus 3, 125 ab κεῖτα ὁ φιλοτάριχος παρ' Ἀντιφάνει ἐν
Ὀμφάλῃ οὕτως κτλ. videtur hic quoque Hercules loqui.

Ad hanc fabulam fr. 276 refert Meinekius.

ΟΜΩΝΤΜΟΙ

179

οἶα δ' ἡ χάρα φέρει

διαφέροντα πάσης, Ἰππόυικε, τῆς οἰκουμένης,

τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. B. σῦκα μὲν νῆ τὸν Δία

πάνυ φέρει. A. βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, πυρούς, ὕδωρ,

5 ὥστε καὶ γροῖην ἐν εὐθύς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ.

Athenaeus 2, 43 bc οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῶ κωμικῶ πεπίστευκα
λέγουσι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφερούσαν τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ

κάλλιστον ἔχειν· φησὶ γάρ κτλ. v. 1--4 idem 3, 74d Ἀττικὸν μὲν (σῦκον) οὐ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὀμωνύμοις· ἐπαινῶν γὰρ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει· οἶα — πάνυ φέροι. 2. διαφέροντα] διαφέρουσα Mein. πάσης] πᾶσιν Mein. τῆς ἀπάσης, Ἰπτόνικ, οἰκουμένης Porson. 4. θυμα Dobr. Adv. II 296] θύματα. θυμάματα Porson. πυρούς] τυρούς VL. ὕδωρ Dobr.] ὕδωρ διαφέρον.

5. πίνων ὕδωρ Porson.] ὕδωρ πίνων.
v. 3. 4 altera persona plurimos in Attica ali sycophantas significat. 5. fort. scribendum ὥστ' ἀναγνοίην ἂν εὐθύς κτλ., sc. αὐτήν, τὴν χώραν.

Cf. praeterea fr. 316.

ΟΡΦΕΥΣ

180

βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν.

Pollux 10, 172 τοῦτο (βύσμα) βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς ... Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ κτλ. Hesych. βύστραι· αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ψωμούςς (?).

ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΗΣ

181

τῆς τε βελτίστης μεσαίου θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.

Athenaeus 7, 303 f Ἀντιφάνης ἐν Παιδεραστῇ κτλ. 2. τλεύτλου et κρύπτεται A. cf. fr. 72.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

Posterior Alexidis Parasito. Mein. I 339. 377. 381.

182

ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
ἤξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής — B. τίνα
λέγεις; A. Καρύστου θρόμμα, γηγενής, ζέων —
B. εἴτ' οὐκ ἂν εἶποις; ὕπαγε. A. κάκκαβον λέγω.
5 σὺ δ' ἴσως ἂν εἶποις λοπάδ'. B. ἐμοὶ δὲ τοῦνομα
οἶε διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;
πλήν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Athenaeus 4, 169 ef ἐν Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἴρηκεν κτλ. v. 4—7 Pollux 10, 106 καὶ κάκκαβον δὲ τὴν κακκάβην

κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν Ἀντιφάνης κέκληκεν εἰπὼν Παρασίτω
 κάκκαβον — σίττυβον; Eustathius 872, 14 καὶ ἀρσενικῶς κάκκαβος
 λέγεται, οἶον· 'κάκκαβον λέγω, σὺ δ' ἂν ἴσως εἴποις λοπάδα, τὴν
 καὶ σίττυβον', ὡς δηλοῖ ἐπαχθὲν τὸ 'ἐμοὶ δὲ τοῦνομα οὐ διαφέρει,
 εἴτε κάκκαβον ὀνομάζουσὶ τινες εἴτε σίττυβον'. 5. λοπάδα et τοῦ-
 νομ' A. 7. χαίρουσιν ὀνομάζοντες B et Poll.] χαίροντες ὀνομά-
 ζουσιν A.

2. ἰσογράπεζος 'fortasse ex Philoxeni Cena Athen. 4, 147 b'.
 Mein. ἰσογράπεζος ὄλος νῆστις συνόδων. pro εὐγενῆς vide an scri-
 bendum sit εὐπινῆς. cf. Cratin. 414. 3. Καρύστου θρέμμα,
 olla Carystia. Matron Athen. 4, 135 e ἀνὰρ ἀπ' Εὐβοίης λοπάδες
 τόσαι ἐστιχόωντο. γηγενῆς, idem quod κύτος πλαστὸν ἐκ γαλας 52,
 2. 3. κάκκαβος, vulgo κακκάβη. cf. quae adnotavimus ad Nicoch.
 14. 4. ὕπαγε, perge dicere. cf. Arist. Ran. 174.

183

οἶα δ' ἐστὶν οἶσθα σύ,
 γύναι· σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
 ἔλευθέρι', οὐ τάριχος, οὐδ' ἠδύσμασιν
 ἀρνεῖα καταπεπλησμέν', οὐδὲ θρυμματὶς
 5 τεταραγμένη καὶ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί.
 καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ᾧ θεοί,
 ἔτνος θ' ἄμ' αὐτοῖς πῖσινον.

Athenaeus 9, 370e Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς
 βρώματος τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις κτλ. 1. σὺ add.
 L. 2. γυναι τοῖ σκοροδατυρός A, unde Mein. in Athen. ed. οἶα
 δ' ἔστ', οἶσθ', ᾧ γύναι, | ἄρτοι, σκόροδα. 3. ἔλευθεριον A. 4.
 καταπεπλησμενουδὲ θρυμματὶς A. 3 et 4 emendavit Tyrwhitt. Toup.
 Emend. III 422. καταπεπασμέν' οὐδὲ Jacobs. θρυμματὶς L.
 6. ἔψουσι P] ἔψουσιν A. 7. θ' ἄμ' Casaub.] θαῦμ' A. αὐτοῖς]
 αὐταῖς Mein.

res libero viro dignas esse quas non adpetat homo mollis et
 delicatulus monet Schweighaeuserus. 4. ἀρνεῖα. Lobeck. Paralip.
 323 not. Photius θρυμματὶς· σκεύασμα διὰ στέατος καὶ σεμι-
 δάλεως καὶ συναλλίδων. 5. τεταραγμένη. cf. Amips. 18. erus
 simplex et parvus coniugem iubet cenam non sumptuosam parare.
 nam v. 6 sine dubio scribendum est ῥαφάνους πέψον σὺ λιπαράς,
 et in fine, cum Athenaeus Antiphanis ecloga utatur, ut eum ὡς
 εὐτελοῦς βρώματὸς τῆς κράμβης meminisse demonstret, in eis autem
 quae hodie scripta leguntur ne syllaba quidem de crambe invenia-
 tur, addendum ἢ κράμβην τινά.

184

ἐγὼ περὶ τὴν ὄψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
 ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
 ὡς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου
 τοῦ διαλάβοι κραιπάλην ἑλληνικῶς.

Athenaeus 8, 358d ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὄψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνου Παράσιτον ἐγὼ περὶ τὴν — κραιπάλην ἑλληνικῶς. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φιλιχθὺς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλλῶνι. 1. πάνυ Casaub.] πάνυ τι Α. 2. ἐσπούδακα Α. 3. ἄλλοις et πότου Casaub. 'reliquis triclinio elatis', quo nihil proficitur. G. Hermannus conl. Alexid. 9, 7—9 ὡς ἂν τις ἄλλοις ἐξενεχθεῖς ἐκ πότου | μὴ διαβάλη τὴν κτλ. ac διαβάλοι v. 4 Koppiers. Obs. 52. Herwerd. Mnem. nov. VI 64 οὐδ' αὖ σύντονον λίαν πότου, ὡς ἂν τις ἄλλος ἐξενεχθεῖς, εἰ ξένος πότου διαβάλοι κτλ. 'qui si quis alius succensere, si qui hospes convivii graeci diffamaret temulentiam.' nihil horum sufficit.

185

χοιρίων

σκέλη καπύρ'. Β. ἀστεῖόν γε νῆ τὴν Ἑστίαν
 ἄριστον. Α. ἐφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολὺς.

Athenaeus 3, 96b Ἀντιφάνης Παράσιτω κτλ. 1. χοιρίων Schweigh.] χοιρέων. 2. καπύρ' L] καπυρά Α. de ἐφθῶ τυρῶ cf. Eubul. 151, 2 et de verbo ἐπιδονεῖν Eubul. 37.

186

τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ
 πῖον, ὀλόλευκον, θερμόν.

Athenaeus 3, 118d Ἀντιφάνης ὁ ποιητής. . . ἐν Παράσιτω κτλ. cf. fr. 77.

ΠΑΡΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

Videtur significari puella non legitime in matrimonium data. cf. παραπαίειν, παραληρεῖν, παρακρούεσθαι, παραφρονικωρεῖν al. — Seleucus cum Diodoro teste (20, 53) Ol. 118, 2 regem se adpellari iusserit, fragmentum 187 adparet scribi non potuisse ab eo qui Ol. 112 mortuus est. itaque Clinton Mus. phil. I 607 Alexidis fabulam esse Παρεκδιδομένην censet, Meinekius aut Euphronis Παρεκδιδομένην significari aut Antiphanem non eo quo Suidas testatur tempore mortuum esse, sed vitam fortasse ad Ol. 119, aetatis annum centesimum quartum (ρδ' pro οδ') produxisse conicit. I 305. 6. 7. 478.

187

ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
 ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ἡμῖν γίνεται,
 ἢ μὴν ἐλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον
 ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχὴν.
 5 φοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
 μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

Athenaeus 4, 156 cd κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὃς ἐν τῇ Παρ-
 εκδιδομένῃ ἔφη κτλ. 1. δὲ A. 2. ἡμῖν Mein.] ὑμῖν A. 3. ἢ
 μὴν Casaub.] ἡμῖν A. 4. φακῆν A. 6. μαλακῶς δὲ δειπνεῖν
 scribendum aut totum versum Antiphani abiudicandum esse Her-
 werdenus censet Mnem. nov. VI 65. coniungenda sunt verba
 ἄθλιόν ἐστι μαλακῶς (i. e. ἐν στρώμασι μαλακοῖς) καθεύδειν δεδοικότα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

'Dubitari non potest quin hominem exhibuerit Sanchonis Pan-
 sae' vel Sam Welleri 'instar proverbii ioculariter ludentem'.
 Meinek. I 278.

188

ἐγὼ γὰρ ἂν τι τῶν ὑμετέρων φάγοιμι,
 μύκητας ἄμους ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ
 καὶ στρουρνὰ μῆλα κεῖ τι πνίγει βρωμὰ τι.

Athenaeus 2, 60 de Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς
 κατὰ Ἀριστοτέλους . . . ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου
 ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ
 ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι, ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται τάδε κτλ. 1. ἐγὼγ'
 ἂν εἰ τῶν Porson. φάγοιμι τι Casaub. 2. ἐμοὶ add. Casaub.
 3. κεῖ τι Dindf.] καὶ εἴ τι. πνίγει C] πνίγοι. βρωμ' ἔτι Dindf.
 βρωμάτων Mein.

primus versus nondum persanatus videtur. aversatur nescio
 quis Pythagoristarum opinor vel cynicorum victum, vel acerbissima
 et tristissima alimenta istorum cenis se praeferre dicens.

189

στίμμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κερυφάλους.

Photius στίμμι καὶ στίμμιν· ὃ τινες στίβην (στιβί). Ἀντιφάνης
 Παροιμιαζομένων κτλ. κρωβύλους cod. Herodian. I 354, 7. II 767, 4
 στίμμι, ὅπερ γυναικες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χροῦνται. II 767, 17
 εὐρέθη δὲ καὶ τὸ στίμμι θηλυκῶς λεγόμενον οἶον ἢ στίμμης στίμμεος
 ἰωνικῶς καὶ στίμμεως ἀττικῶς, ἢ αἰτιατικῆ στίμμιν οἶον Ἰων Ὀμφάλῃ
 (fr. 25 N.).

ΠΛΟΤΣΙΟΙ

190

Εὐθύνοσ δ' ἔχων

- σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
 ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι·
 Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
 5 ἄνδρες πάλοι ὀσοφάγοι τοιοῦτοί τινες,
 οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
 ὀρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι,
 ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοσίαν πάνυ.
 κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον ἄν τάδε,
 10 ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν
 τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας
 ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,
 ὄψου δὲ μηδὲν . . εἰσπλεῖν μηδὲ γροῦ.
 τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι; δεῖ
 15 νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
 τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήσπακεν
 τοὺς ἀλιέας, καὶ Διογείτων νῆ Δία
 ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,
 κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δροῦ τσαυτα φλῶν.
 20 γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοὶ
 ἦσαν.

Athenaeus 8, 342e Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποι-
 εῖται ὀσοφάγων ἐν τούτοις κτλ. v.8. Eustath. 867, 58 εὐψία...
 καὶ ἡ ἀνάπαλιν ἀνοψία κατὰ τὸ δεινῶς πάνυ τὴν ἀν. φέροντας.
 2. σανδάλια Koppiers. Obs. 55] σανδάλιον A. 3. ἐλογίζετ' ἰὼν
 Dobr., ἐλογίζετ' ἐλθὼν πραγμάτων Cobet. N. l. 133. scribendum
 est ἐλογίζετ' ὄψων πραγμάτων, cum venditore pretium compu-
 tabat obsonii. cf. Alex. 179. 186. 5. sic A. scribendum πολὺ
 πάντων ὀσοφαγίστατοι τινες, atque ὀσοφαγίστατοι iam Iacobs.
 Addit. 190. 7. ἐξέθνησκον A. 9. ἄν add. Dobr. Arist. Plut.
 980 p. 121. ἔλεγον τοιαδί Mein. in Ath. ed. 11. 12. πάλοι |
 ἡμᾶς vel τινας | μάτην vel τινας | νήσων τ' Dobr. 13. μηδὲν]
 μηδὲ A. μηδὲν ἐνθάδ' Casaub. δεῦρο μηδὲν Mein. in Ath., μηδὲν
 μήποτ' antehac Menandr. p. 181. 14. νησιαρχῶν] νησιάρχων Mein.
 in Ath. νησιωτῶν Herwerd. Anal. crit. 33. ἔστι; δεῖ VL] ἐστιν
 δὴ A. ἔστιν εἰ νόμῳ κατακλεῖσται (?) Porson. 16. νυνδὲ Μάτων
 Dindf.] νῦν δὲ μακροῦ A. 17. καὶ δὴ Διογ. Mein. melius ὁ δὲ
 Διογ. 18. ἅπαντας Muret. V. l. 19, 3] πάντας A. 19. τσαυτα

Iacobs.] τοιαῦτα Α. 20. ἐκείνοις Κορπίερος. 54] ἐκεῖνοι Α. νεανικοί] νεανίσκοι Α.

de *Euthyno* cf. 128, de *Phoenicidae* et *Taurea* 48, de *Matone* sophista et lurcone 119. quis *Diogiton* significetur nescio. Euthynus ut unus de *σφραγιδονυχαργοκομήταις* describitur. 7. ἐκθνήσκειν dicuntur qui deliquium animi passi mortuorum similes sunt Wyttenbach. Plut. De sera num. vind. p. 94. cf. Plat. Leg. 12, 959 a. 15. Meinekius confert Demosth. 4, 33 ἂν πᾶσαν τὴν δύναμιν νόμων κατακλείσῃτε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν. παραπομπὴν ποιεῖν, i. e. novam oportet piscium vendendorum rationem institui, ut publice certus eorum numerus viritim in singulas domos mittatur. sic ab Atheniensibus σκάφη εἰς τὴν τοῦ σίτου παραπομπὴν εἰς Ἑλλησποντον mittebantur Demosth. 18, 73. Xen. Hell. 7, 2, 23 οἱ δὲ Κορίνθιοι... τὰ ζεύγη καὶ τὰ ὑποζύγια πάντα σίτου γεμισάντες εἰς τὸν Φλιοῦντα παρήγαγον· καὶ... ἐκάστης ἡμέρας παραπομπαὶ ἐρίνοντο. cf. Aeschin. 2, 168. 20. ῥάμοι non verac sunt nuptiae, sed epulae quales in nuptiis parari solent. Iacobs. tales epulas singulos homines privatos sibi parare ceteris esurientibus Phoenicides et Taureas palam conqueruntur.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Casaubonum pro Antiphane apud Athen. 6, 222 a Aristophanis nomen restituentem refellit Meinekius I 339. cf. 272.

191

μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία
 ποίημα κατὰ πάντ', εἰ γε πρῶτον οἱ λόγοι
 ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
 πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν· ὧσθ' ὑπομνήσαι μόνον
 5 δεῖ τὸν ποιητὴν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον
 φῶ, τᾶλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λαίος,
 μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
 τί πείσειδ' οὔτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
 εἶπῃ τις Ἀλκμέονα, καὶ τὰ παιδία
 10 πάντ' εὐθύς εἴρηχ', ὅτι μανεῖς ἀπέκτονεν
 τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
 ἤξει πάλιν τ' ἄπεισι . . . . .
 ἐπειδ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
 κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
 15 αἴρουσιν ὧσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
 καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ

εὐρεῖν, ὀνόματα καινά, τὰ διωκημένα
 πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
 20 τὴν εἰσβολὴν. ἂν ἔν τι τούτων παραλίπη
 Χρέμης τις ἢ Φείδων τις, ἐκσυρίττεται.
 Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἕξεσι καὶ Τεύκρω ποιεῖν.

Athenaeus 6, 222 a ὑπομνήσομεν τὰ παρ' Ἀντιφάνει λεγόμενα
 ἐν Ποιήσει τύνδε τὸν τρόπον κτλ. 2. πάντα A. κατὰ πάνθ' ἤσ
 γε G. A. Hirschig. Annot. crit. 3. 4. ὡς θ' K.] ὡς A. 5. ἂν
 μόνον | φῶ, τᾶλλα Dindorf.] φῶ τὰ δ' ἄλλα A. at μόνον post v. 4
 vix credible. scr. Οἰδίπουν γὰρ ἂν φράσω, τὰ γ' ἄλλα κτλ.
 9. Ἀλκμέωνα Dindf.] Ἀλκμαίωνα. cf. quae nos ad Amphidis Al-
 cmeonem et quae Nauck. Tr. gr. fr. ad Eurip. Alcmeonem adnota-
 vit ac praeterea Timocl. 6, 12. 10. εἴρηχ' Dindf.] εἴρηκεν A.
 11. μητέρα et δὲ A. 12. 13. τ' ἄπεισι . . . ἔπειθ' Casaub.] ταπει-
 σιθ' A. ἄπεισιν, εἰθ' ἤξει πάλιν Herwerd. Nov. add. crit. 20.
 μηθὲν Schweigh.] μηθὲν A. 14. ἀπειρήκωσιν Dindf.] ἀπειρηκόσιν
 A. 18. καινά, τὰ Casaub.] καινὰ κάπειτα τὰ A. deinde διωκη-
 μένα A. διωκημένα Herwerden. 20. παραλείπη A. 21. φίδων
 A. 22. ταῦτ'] πάντ' Mein. Anal. Athen. 95.

2. οἱ λόγοι sunt *argumenta* fabularum. Metagen. 14. Arist.
 Vesp. 54. 5. Οἰδίπουν φάναι numquam Graecos dixisse arbitrari
 ita, ut idem esset quod Oedipi nomen pronuntiare. 9. Hyperid.
 Euxen. xxxiiii 1 οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἴσασι καὶ τὰ παιδία τὰ ἐκ
 τῶν διδασκαλείων. 11. quomodo in Alcmeonis fabula Adrastus
 dudum mortuus venire possit et abire non exputo. scribendum est
ἀγανακτῶν δὲ δράσας εὐθέως statim post matris caedem *indignatus tantum facinus*. verba ἤξει πάλιν τ' ἄπεισι pertinere videntur
 ad errores Alcmeonis post matris caedem. profectus enim est pri-
 mum ad Oeclem in Arcadiam, ab hoc ad Phegeum (ἐς Ψωφίδα),
 deinde ad Acheloum, unde Psophidem revertitur et inde profectus
 a Phegei filiis interficitur. 15. Plat. Cratyl. 425 d οἱ τραγωδοί,
 ἐπειδὴν τι ἀπορῶσιν, ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι θεοὺς αἴροντες.
 cf. Cic. N. d. 1, 53. Grotius Exc. 622 *tam facile quam digitulum*
tollunt machinam (Mein.), i. e. nullo negotio. 18. τὰ διωκημένα
 Antiphanes scribere vix potuit. cf. 155. at Herwerdeni διωκημένα
 neque usitatum Atticis est neque sententiae satisfacit. scr. τῶκο-
 νομημένα. Aristot. Poet. 13 *Εὐριπίδης εἰ καὶ τᾶλλα μὴ εὖ οἰκο-
 νομεῖ*. cf. Plut. Mor. 347e. 20. τὴν εἰσβολὴν, ut [Longin.] De
 subl. 38, 2 (Ἰσοκράτης) *εὐθὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ (τοῦ Πανηγυρικοῦ)*
ταῦτα εἶδησιν. — ceterum cf. Diphil. 30, 4. 5.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Ponticos, quorum multi aut mercaturae causa aut ut philoso-
 phorum scholis interessent Athenis versabantur, saepe ludibrio ha-

bitos esse ab Atheniensibus adnotavit Meinekius I 330. 387. fuerunt Alexidis, Epigenis, Timoclis comoediae cognomines.

192

ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάζτρι' ἐλθῶν, ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι.
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται

5 πλευρᾶν μετ' αὐτῶν.

Athenaeus 7, 302 f ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάζτριον λέγουσι, σπανίως δὲ ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ἄδηλον δὲ ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάζτριον Ἀντιφάνης ἐν τῷ Ποντικῷ ὅταν λέγη κτλ. 1. ὠψώνηκε Α. 2. ποσειδῶν ἀπολέσαι Α. 3. ταττειν Α.

pro τούτους v. 2 cum Herwerdeno Mnem. nov. III 307 ταύταις, pro ὅσα v. 3 ἄς et pro τάττειν v. 4 utique βράττειν scribendum est. cf. Arist. Ach. 1005. Pac. 1197. Ran. 510. 553. fr. 271. Pherecr. 108, 23. 130, 10. 183. Aristomen. 8. videtur servus indignari quod erus cum meretricibus patrimonium profundat.

ΠΡΟΒΑΤΕΤΣ

Pollux 7, 184 προβατεῖς, προβατευταί. possessorem potius quam pastorem ovium dici arbitror.

193

Βοιώτῃαι μὲν ἐγγέλεις, μῦς Ποντικοί,
θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστῃαι,
φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι.

Athenaeus 7, 295 c Ἀντιφάνης ἐν Προβατεῖ (sine accentu Α) φησὶν κτλ. 1. βοιωτία Α. 2. θύννοι Α] supra scr. γλαυκοί C. scilicet animadverterat librarius eum de quo dicturus erat Athenaeus piscem non commemorari. at saepissime is ea verba quibus quod dicit confirmare voluerat, excerpere oblitus est. exempli causa cf. fr. 183. quamquam Arcestratus quoque glaucum Megarensium laudat Athen. ibid. ceterum cf. 236.

ΠΡΟΒΑΗΜΑ

Argumento haud dissimilis Cleobularum Cratini, Cleobulinae Alexidis, Sapphus Antiphanis. Mein. I 277. 8. cf. Birt. Elpid. 49.

194

Α. ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνήρ πολλοῖς περιβάλλειν
οἰηθεῖς, μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέρικην.

καὶ ταύτην ψευθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν ἦγεν. βουλομένη δ' ἐπεταὶ πέρονη μελανούρω.

5 B. κεστρεὺς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.

ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκῶς οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὦν οὐδὲν ἐδεῖτο.

B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;

10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γριφος ἔλεγεν· ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν,

οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.

τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κἀγὼ τινα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριφον. A. λέγε.

15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦν δὴ ἔχουσαι

πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὃν τ' ὥοντο λέγειν τι οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὃν μὲν

ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας

αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψει.

Athenaeus 10, 450 c Ἀντιφάνης ἐν τῷ Προβλήματι φησιν κτλ.

1. περιβάλλειν Herwerd. Obs. crit. 52] ἐπιβάλλων A. ἐπιβάλλειν

Dalecamp. 3. κᾶτ' αὐτὴν Cobet. N. 1. 134. 11. οἶσθ'] οἶσθα A.

15. ἰχθῦν δυ A. 15. πίννη] πίνη Mein. 16. περὶ ὧν δε πρὸς σου A.

19. ἐπιτρέψαι] ἐπιτρέψει Casaub. ἐπιτρέψαι Dobr. an ἐπέτριψεν?

1. contulit Herwerdenus Herodot. 1, 141 ὡς δὲ ψευδοθήνηαι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν (Κῦρον) ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλήθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρῶσαι. 3. Dalecampius et Casaubonus

καὶ ταύτης ψευδοθέντ', ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτῇ ἦγεν, aenigma ita

interpretantes: quidam libidinosus multis meretricibus rete iniecerat magnoque sumptu unam extraxit. cum et ab ista elusus fuisset, leno aliam priori parem ei adduxit: volens autem sequitur

scortum scortatorem. ego ἐπέχω. 4. Numen. Halient. Athen. 7,

320 e πέροναισι καθηγητὴν μελάνουρον. inproborum societatem hoc

proverbio notari arbitrantur. utrumque piscem saxatilem esse et

nigrum docet Gesner. De aquatil. 542. 7. quomodo explicari

haec posse putaverit Dobraeus, ipse exponit Advers. II 328. mihi

admodum dubia est non minus illius quam Casauboni interpretatio.

13. τοιοῦτο τοῦτ' ἦν interrogative personae B recte ut videtur tribuit Meinekius.

versibus 15 sq. ipsae illae aenigmatum antea

propositorum praestigiae inrideri videntur: 'nihil enim (sani) dicentes tamen aliquid dicere videntur, quod tamen nemo intellegit,

ut quibus dicuntur non dicantur et eis solis qui dicunt dicantur'.

οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν is scilicet cui proponebantur. v. 18 nondum

persanatus est.

ΠΡΟΓΟΝΟΙ

Non *avi*, sed *privigni privignaeve* dici videntur. cf. Eurip. Ion. 1329. 30. fuit etiam Titinii *Privigna* et Afranii *Privignus*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 143. 195.

195

τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου
 ὅτι τύφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις
 τοιοῦτοςί τις εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος,
 τύπτειν κεραυνός; ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
 5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος,
 θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
 δειπνεῖν ἀκλήτος μυῖα, μὴ ἔξειλθεῖν φρέαρ,
 ἄγγειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
 τύχη τις εἰπῶν, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
 10 ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
 διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει
 τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὦν φίλος
 ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφην μόνου.

Athenaeus 6, 238 d Ἀντιφάνης ἐν Προγόνοις κτλ. v. 3—7 Eustathius 1951, 45 τούτοις προσθετέον ἐκείθεν (ἐξ Ἀθηναίου) καὶ τὸ τύπτεσθαι μύδρος εἰμί — φρέαρ. 3. τοιοῦτοςί τις εἰμι Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] τοιοῦτος εἰ μὴ δη τις A. 4. τυφλοῦν Eust. τινα A. 5. ἄρας ἄνεμος Lobeck. Aglaoph. 1307] αἰράντανεμος A. 7. ἀκλήτως Eust. μὴἔξειλθεῖν A. 8. ὅσ' C] ὅσ' A. 9. ταῦτα A. ἀπερικέπτως Naber. Mnem. nov. VIII 51. ἀπρόσκεπτος Mein. in Ath.

7. aut ἔξειλθεῖν aut φρέαρ corruptum est. 12. pro ὦν ser. ο ὦν. nam ἔφην cum participio non coniungitur. verba extrema ex Euripidis fabula aliqua excerpta esse censet Herwerden. Nov. add. crit. 20. 1. ceterum cf. Aristophont. 4 et de syntaxi quae adnotavimus ad Arist. Nub. 260. Teleclid. 19.

[ΠΤΡΑΤΝΟΣ]

Non recte Antiphani dedit Meinekii quae Euphanis est fabula.

ΣΑΠΦΩ

Athenaeus 10, 450 e ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους, ἀπολυομένου τινός.

196

- Σ. ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σφίξουσ' ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοήν ἴστησι γεγωνόν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν
5 ἔξεστιν, κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν . . . .
B. ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὔτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα
10 ἔλκουσι δεῦρο, νεμομένων δὲ πλησίον
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' αἰεὶ
ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὄρων.
Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, ...
ῥήτωρ ἄφωνος, ἦν μὴ ἀλῶ τρεῖς παρανόμων;
15 B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ῥόμην ἐγνωκέναι
τὸ ῥηθέν . . . . ἀλλὰ δὴ λέγε.
Σ. θήλεια μὲν νῦν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα τοῖς πόρρω λαλεῖ
20 οἷς βούλεθ', ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
ἐστὼς ἀναγινώσκοντος, οὐκ ἀκούεται.

Athenaeus 10, 450 e ἐν Σαπφοῖ (Ἀντιφάνους) ἡ μὲν (ποιήτρια)
φησὶν (v. 1—5). ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν (v. 6—16). ἔπειτα
ποιεῖ τὴν Σαπφῶ διαλυομένην τὸν γοῖφον οὕτως (v. 17—21). 1.
σάιξουσ' A. 2. αὐτῆς et 18 αὐτῇ Dindf.] αὐτῆς, αὐτῇ. ὄντα
Porson.] ητα A. 3. ἠπείρου διὰ πάσης] ἠπείρουσ δια πάσας K.,
syntaxi Homericā, ut in versu epico. 4. θνητῶν] νήσων invenisse
videtur in suo libro Basilius Boisson. Anecd. gr. III 450. δ' οὐδὲ
παροῦσιν Dobr. Adv. II 328] δὲ οὐδὲ παρεοῦσιν A. 10. νεμομέ-
νων] φθεγγομένων K. 11. αἰεὶ A. ante v. 13 nonnulla ex-
ciderunt, quibus Sappho non recte solutum esse griphum indicabat.
οὐδὲν λέγεις initio inserit Iacobs. Addit. Ath. 242. 14. ἦν μὴ
ἀλῶ τρεῖς] ἦν ἄλλω τρεῖς A. ἦν ἀλῶ Cobet. N. l. 5. 6, personae B
ea verba tribuens. scribendum est πρὶν ἂν ἀλῶ κτλ. cf. Arist.
Ran. 1380. Menand. 609 Mein. 15. ῥόμην Dindf.] ῥῆμην A.
Σ. παλῖεις ἔχων. B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ῥόμην | ἐγνωκέναι τὸ ῥ. ἀλλ'
ἤδη λέγε Cobet. 17. μὲν νυν Erfurdt. Obs. 466] μὲν οὔν A.
ἐστὶν A. 19. ταῦτα add. Grotius Excerpt. 627. 21. ἀκούεται
(sc. τὰ γράμματα) K.] ἀκούσεται.

2. Hesych. γεγωνόν· τὸ ἐξάκουστον, μεγαλόφωνον. contulit

Basilius aenigma politicis versibus scriptum (Boissonad. Anecd. gr. III 450) Meinekius in ed. mai. 14. qui ter *παρανόμων* convictus erat, *δήτωρ* iam esse non poterat. cf. Meier. De bonis damnat. p. 130. C. F. Hermann. Ant. gr. 132, 1. verba *ἀπολύεσθαι*, *ἐπιλύεσθαι*, *διαλύεσθαι* ab Athenaeo promiscue posita inlustravit Lehrs. Aristarch. 205 adn. extr.

197

βυβλιογράφος

παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Σαπφοῦ. Pollux 7, 211. βυβλ. K.] βιβλ.

ΣΚΛΗΡΙΑΙ

Aut *Σκυρίας*, quo nomine Sophoclis Euripidisque ferebantur tragoediae fabulam Achillis a patre in Scyro insula abditi tractantes, aut *Σκληρίαν* titulum comoediae fuisse coniecit Meinekius I 312. III 114.

198

ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον σκυῆν κάτω

Athenaeus 3, 77 d *δίφορον δὲ σκυῆς μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις κτλ.* ἔστιν παρ' Porson.] ἔστιν γὰρ παρ' A. ἔστι παρ' Jacobs. Addit. Ath. 57. cf. Arist. Eccl. 708.

ΣΚΥΘΑΙ Η ΤΑΥΡΟΙ

Ταῦροι sunt chersonesi Tauricae gens. fortasse *Σκύθαι Ταῦροι* vel (conl. Plin. N. h. 4, 85 *iugum ipsum Scythotauri tenent*) *Σκυθόταυροι* verus fabulae titulus fuit. cf. Peripl. Pont. Eux. p. 6 Huds.

199

ἐπὶ κῶμον δοκεῖ

*ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν. B. οὐκοῦν δᾶδα καὶ
στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως . .
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.*

Athenaeus 6, 243 c *Ἀντιφάνης ἐν Σκύθῃ κτλ.* 1. *εἰ δοκεῖ* Dindf. 2. *δᾶδα* Mein.] *καὶ δᾶδα* A. 3. lacunam indicavit Dindf. 4. *μεμάθηκε κωμάζειν* Casaub.] *μεμάθηκ' ἐγκωμάζειν* A.

1. Thucyd. 1, 3, 1 (*ἢ Ἑλλάς*) *δοκεῖ μοι οὐδὲ τοῦνομα τοῦτο ξύμπασά πω εἶχεν.* Plat. Menex. 236 b *ὅτε μοι δοκεῖ συνειθίζει τὸν ἐπιτάφιον λόγον.* verba *Χαιρεφῶν κτλ.* fortasse personae A tribuenda sunt. ad explendum v. 3 multa possunt excogitari. ceterum *Chae-rephon* qui ab Antiphane commemoratur parasitus non confundendus est cum Socratis amico, mortuo ante Socratem (Plat. Apol. 21 a).

200

ταχὺ γὰρ γίνεται

κάκκησιαστῆς οἰκόσιτος.

Athenaeus 6, 247f καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ κτλ. 2. κάκκλ.] ἔκκλ. A. οἰκόσιτος est qui domi cenat; deinde qui sine convivis cenat; deinde qui de suo patrimonio vivit; denique qui gratis aliquid facit. hic si recte Athenaeus vocem interpretatus est, sententia haec esse videtur: ut inopia Athenienses coegit ut sumptus publicos coercerent, mox etiam qui contionibus populi intersunt mercedem accipient nullam. ceterum nomen ἐκκκησιαστῆς comicis praeterea non fuisse in usu adnotavit Cobet. V. 1.² 345. 6.

201

σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

Pollux 7, 59 ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη κτλ. τὰ δὲ τοιαῦτα ὀνόματα μνησείν με καὶ μὴ κρίνειν (probare) νόμιξε. et 10, 168 Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις κτλ. Bekkerus utrobique sic ut scripsimus ἐνδεδυκότες. initio καὶ addendum esse, nisi σαράβαρα primam tertiamque producat, Meinekius admonet. Phot. σαράβαρα· ἐσθῆς Περσικῆ· ἐνιοὶ δὲ λέγουσι βρακία. σάραπισ· χιτῶν Περσικὸς μεσόλευκος. Hesych. σαράβαρα· τὰ περὶ τὰς κνημίδας (κνήμας?) ἐνδύματα. et σέλει· τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. Πάρθοι σαράβαρα. Lobeck. Pathol. prol. 112 'σαράβαρα quae eodem modo a Latinis scribuntur, derivata fortasse a vestimenti Persici nomine σάραπισ.' cf. Tertullian. Pall. 4. Resurr. carn. 58. Gesenius יִלְבָּֽשׁוּ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Η ΤΥΧΩΝ

Cf. Meinek. I 336. Hesych. Τύχων· ἐνιοὶ τὸν Ἐρμῆν, ἄλλοι δὲ τὸν περὶ Ἀφροδίτην. Strab. 13, 588 οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον, ἀλλ' εἶοικε τοῖς Ἀτικοῖς Ὀρθάνῃ καὶ Κοιισάλω (cf. Plat. com. 174, 12. 13) καὶ Τύχωνι καὶ τοῖς τοιούτοις. Diodor. 4, 6 τοῦτον δὲ τὸν θεὸν (Πρίαπον) τινὲς μὲν Ἰθύφαλλον ὀνομάζουσι, τινὲς δὲ Τύχωνα. Clement. Alex. Protrept. 10, 102 τί γὰρ ἠγγείσθε τὸν Τυφῶνα (Meursius Τύχωνα) Ἐρμῆν; Etym. m. 773, 1 Τύχων Τύχωνος· δαίμων ἐστὶ (τῶν) περὶ τὴν Ἀφροδίτην. poterat tamen etiam miles ipse Τύχων adpellari, i. e. *Fortunae filius*: ut non reiicienda videantur quae de hoc titulo et similibus Ritschelius disputavit Parerg. Plaut. 164. 5.

202

. . . ἐν Κύπρῳ φῆς, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἔως ἣν ὁ πόλεμος.

- A.* ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. *B.* ἐν Πάφῳ.
οὔτε πρᾶγμα τρυφερόν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
5 ἄλλως τ' ἄπιστον. *A.* ποῖον; *B.* ἐρριπίζετο
ὑπὸ τῶν περισσερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. *A.* πῶς; ἑάσας τᾶλλα γὰρ
ἐρήσομαι σε τοῦθ'. *B.* ὅπως; ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἦκοντι τοιοῦτῳ μύρῳ
10 καρποῦ σύχνη οἷον φασὶ τὰς περισσερὰς
τρῶγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
παρήσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθίζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἀπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ,
15 τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,
οὔτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περισκλήρον, ποιεῖν.

Athenaeus 6, 257 d Ἀντιφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ
τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλείων τρυφῆς. ποιεῖ δέ
τινα ἀναπνυθάνομενον στρατιώτου τάδε κτλ. et 258 b οὐκ ἂν δια-
μάροισι τις τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν
ὀνομάζων. 1. ἐν τῇ K. Dindorf. quidni ἄλλ' ἐν? 5. ἄλλως
τ' Dindf.] ἄλλως γ' *A.* 6. δὲ *A.* 7. τᾶλλα *B.*] τὰμὰ *A.* 8.
τοῦθ'· *B.* ὅπως; Cobet. N. l. 16] τοῦτο· πῶς; 10. σύχνη οἷον Por-
son.] συχνοῦ ὃν *A.* σύχνη οὐπερ Dobr. ser. σύχνη οἷου et v. 9 τοι-
ούτου. 14. ἀπαίρουσαι Herwerd. Mnem. nov. VI 65] ἐπαίρουσαι *A.*
praeterea v. 12 scribo ἰταμαί τ' ἦσαν ἐπικ. cf. Alexid. 105,
3. 234, 5. 246, 4. de genetivo v. 15 Meinekius confert Heindorf.
Plat. Gorg. 457 e. quamquam quae ille adfert exempla huic ver-
sui non omnia conveniunt.

203

ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων ἐμβαλῶν
εἰς τοῦψον.

Pollux 9, 48 καὶ μαγειρεῖα... ὁ τόπος, ὅθεν μισθοῦνται τοὺς
μαγείρους, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ὑποδηλοῦν ἔοικεν κτλ.
ἐμβαλῶν] fort. ἐνέβαλον.

204

ὅστις ἄνθρωπος δὲ φῦς
ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,
πλεῖστον ἡμάρτηκεν· ἢ γὰρ εἰσφορὰ τις ἤρπακεν

τ' ἀνδοθεὺν πάντ', ἢ δίκη τις περιπεσὼν ἀπώλετο,
 5 ἢ στρατηγήσας προσῶφλεν, ἢ χορηγὸς αἰρεθεὶς
 ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ,
 ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ', ἢ πλέων ἤλωκέ ποι,
 ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
 οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν καθ' ἡμέραν
 10 εἰς ἑαντὸν ἠδέως τις εἰσαναλίσκων τύχη.
 οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἀρπάσαι
 κειμένην ἂν τις προσελθὼν· ἀλλ' ὅταν τὴν ἐνθεσιν
 ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακῶς,
 τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

Athenaeus 3, 103e καὶ παρ' Ἀντιφάνει ἐν Στρατιώτῃ ἢ (ἢ
 om. A) Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς
 φησιν κτλ. 1. δὲ φύς] γεγῶς Valek. Eurip. Phoen. 1282. 5.
 ἢ χορηγὸς Casaub.] χορηγὸς A. 6. χρυσᾶ Grot. Excerpt. 627]
 καὶ χρυσία A. ῥάκκος A. 9. οὐθέν A. 10. εἰσαναλίσκων
 Casaub.] εἰσαναλίσκειν A. τύχη Pors.] τύχοι A. 11. οὐδὲ] κού-
 δὲ? 13. τυγχάνῃς C] τυγχάνῃ A.

3. de perfecto consuetudinis, quod rarius quidem est aoristo,
 sed nequaquam inusitatum, cf. quae adnotavi ad Arist. Eq. 718.
 Anaxandr. 34. Alexid. 257. Theophil. 4. et infra v. 7. 8. 7. ἀπ-
 ἠγξατο 'propter sumptuum magnitudinem, qui totum saepe patri-
 monium funditus evertabant'. Casaub. ποι coniungendum cum
 participio πλέων, ἤλωκε, a praedonibus videlicet. 8. βαδίζων, in
 itinere, ut πλέων in navigatione. cum v. 13. 14 cf. Amphid. 8.
 Athen. 11, 478e πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χεῖλεος ἄκρου.
 Cato cens. Gell. 13, 17 saepe audiri inter os atque offam nulla
 intervenire posse; verumvero inter offam atque herbam, ibi vero
 longum intervallum est. 14. Eurip. Hec. 981 ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ
 ἦδ' ἐρημία. Hippol. 785 τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου
 contulit Valek. addo Iph. T. 762 ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ. Heracl. 397 ἐν
 ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἰδρύσεται χθονός. nusquam sic in eis quae ex-
 stant fabulis Aeschylus aut Sophocles, neque vero comici praeter
 hunc versum, non tamen cum Hirschigio (Ann. crit. 3) temptandum.
 Demosth. 19, 152. 262 contulit Cobetus Mnem. VII 66. 7. semel
 quod sciam Plat. Leg. 10, 892e.

205

τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,
 σπάνιον ὃν τὸ χοῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων·
 χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἑάν τις ἓνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
 ὄψεται ἐκ τούτου πονηροῦς πέντε παιδάς γεγονότας.

v. 1. 2 Athenaeus 9, 397a ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις (ταῶς) δηλοῖ Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως τῶν ταῶν — ὀρνύγων. v. 1—4 idem 14, 654e τοσοῦτον γὰρ ἔστι τὸ πλήθος τούτων τῶν ὀρνίθων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι εἰρηκέναι τάδε κτλ. Eustathius 1035, 44 ὁ κωμικὸς Ἀντιφάνης εἰπεῖν λέγεται ὅτι κτλ. 1. τῶν A 397] τὸν A 654 et Eust., qui μὲν et μόνον omittit. τῶν A. ἀπαξ τις A 654] ἀπάξης A 397. 2. ὄν] ἦν Casaub. τὸ om. Eust. τι Dobr. πλείους A 654] πλείους δ' A 397. 3. δὲ ἄν et εἶδη A. χρῆστὸν δὲ ἄνθρωπον ἕαν Eust.

quod v. 1 G. A. Hirschigius Ann. crit. 3 temptabat ἤγαγ' ἐν μόνον, necessarium certe non est, quamquam adsentitur Cobet. N. l. 136.

ΤΙΜΩΝ

Egregius est de Timone locus Plutarch. Anton. 69. 70. cf. Arist. Av. 1549. Lys. 808. Phrynich. 18. Plat. com. 218 et quae ad Arist. Ran. 130 adnotant editores. hunc ipsum Timonem iam diu mortuum — fuit enim sub exitum belli Peloponnesiaci — significari et ex Antiphanis fabula potissimum Luciani dialogum expressum esse praeter Meinekium I 275. 327. 8 docuit Engerus Annal. Fleckeis. LXXVII 557.

206

ἦκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἦρῳσι τὰ ψαῖστ' ἀπονέμων.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβίους.

ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
τὸν ἰχθυοπάλην, 'προστίθῃμι', φησί, 'σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.'
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυννικούς.

Athenaeus 7, 309d Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβίους καὶ ὁπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων κτλ. 3. ψαῖστ' (sic) C] ψαιστὰ A. ἀπονέμων] ἀπονεμῶ recte Cobet. V. l.² 400. 4. θνητοῖσιν et ut solet κωβίους A. 5. δὲ et τοιχωρῦχον A. 6. φησί Casaub.] φημί A.

'cum in emendis gobiis iuberem piscarium ἐπιδόσεως loco aliquid adicere, ille ego vero auctarii loco adicio gobiiorum patriam: sunt enim Phalerici: quo nomine carius eos vendere debebam. gobii enim Phalerici tantum ceteris praestare credebantur quantum Otrynici ab aliis vinci.' Casaub. ὡς ἔοικε per ironiam, scilicet. οἱ Ὀτρυνῆς, pagus τῆς Αἰγῆδος, noti ex [Demosth.] 44, 9. 35. 7. 8. 9. 44. 52. cf. Kirchhoff. I. A. 324 p. 175.

ΤΡΑΤΜΑΤΙΑΣ

207

μὴ μεστὰς αἰεὶ

ἔλκωμεν, ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον
 παταξάτω τις, καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφή λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 5 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλήν ἐνός
 . . . . . παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ
 τὸν ἀρκεσίγνιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.

A. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; B. ἀλλὰ τίς;

A. Φιλόξενος δῆπουθεν. B. οὐδὲν διαφέρει,

10 ὡς τάν· ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

Athenaeus 10, 446 a Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματία κτλ. 1. αἰεὶ A. 2. λογισμὸς] διάλογος Herwerd. Mnem. nov. VI 65. scr. λογίσκος, *sermunculus*, ut μελίσκιον. cf. οἰνίσκος, οἰκίσκος. 3. παταξάτω] παραξάτω Mein., quod verbum nimis est violentum. scr. παρεισίτω. cf. Nicostr. 4 et quae ad Eubul. 37 connessi. 4. στροφή λόγων Porson.] στροφή A. ἡδύ τοι Porson.] ἢ αὐτὴ λέγων A. ἡδύ τι Grot. Excerpt. 629. 5. ἐστὶ A. 6. παραδίδου — ἀρκεσίγνιον Athenaei verba esse indicat Dindorfius, post v. 5 plura excidisse censens. 7. τὸν Casaub.] οἶνον A. 9. οὐδὲν A. 10. ὡς τάν ἐλέγχεις A.

4. Clement. Alex. Strom. 6, 8, 70 ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων confert Meinekius V 78, quod longe aliter dictum est. 5. τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡδέος εἰς τὸ ἐναντίον non suavem esse recte interpretatur Valck. Diatr. 229, unde (nisi a παραδίδου alterum fragmentum incohandum est) facile suppleas τοῦ γ' ἡδέος αὐτοῦ. aliter Herwerd. Obs. crit. 10. 6. non bene Athenaeum suum intellexit Eustathius 1910, 48 ὅτε καιρὸν ἢ πόσις ἔχει τοῦ οἴνου, τότε κατὰ τὴν Εὐριπίδειον μοῦσαν ἀρκεσίγνιός ἐστιν. Bergkius eam vocem in Philoxeni fragmentis (17) inter τὰ ἄδηλα εἶδη recepit. mihi Antiphanes ita demum intellegi posse videtur, si Euripides re vera vinum, in cantico puto, τὸν ἀρκεσίγνιον (fort. ἀερσίγνιον) dixit. id epitheton alter tam alienum ducit poesi Euripidea, ut Philoxeno potius dignum iudicet.

208

κατεσκευασμένος

λαμπρότατον ἰατρεῖον εὐχάλοισ πάνν
 λουτηρίοισιν, ἐξαλείπτροισ, κυλιχνίσιν,
 σικύαισιν, ὑποθέτοισιν.

Pollux 4, 183 ἐν Ἀντιφάνους Τραυματία καὶ ταῦτα τῶν ἰατρικῶν σκευῶν κτλ. Pollux 10, 46 καὶ τοῦτο τοῦνομα (λουτήριον)... ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκλούτρων ὀνομαζομένων Ἀντιφάνης ἐν Τραυματία κτλ. 2. εὐγάλοις Mein.] ἐγγάλοις vel εὐλάμπροις.

3. Arist. Ach. 1063 ὕπεχ' ᾧδε τοῦξάλειπτρον. Eq. 906 ἐγὼ δὲ κυλίχνιον γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι. Hesych. κυλιχνίδες... ἄλλοι πυξίδασι ἰατρικῆς. Phot. κυλιχνίδα· τὴν ἰατρικὴν πυξίδα. 4. de σικύαις cf. Eubul. 147. Cratet. 41. Arist. Pac. 542.

ΤΡΙΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Scriptam esse post Ol. 100, 1 ex fr. 209, 5 cognoscitur.

209

πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος. πρῶτιστα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ·
ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
5 ὡς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
ἐκεῖνος, εἰδῶς τὴν ἀληθῶς μουσικὴν·
οἱ νῦν δὲ κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καὶ
ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασιν
ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη.

Athenaeus 14, 643 d ὁ Κυθήριος Φιλόξενος, ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησιν κτλ. 2. πρῶτιστα Dobr. Adv. II 349] πρῶτα A. 3. ἰδίοισι Grotius Excerpt. 629] ἰδίοις A. καινοῖσι Grotius] κοινοῖσι A. κοῦ κοινοῖσι Bergk. ap. Mein. V 78. 4. τὰ add. Casaub. 5. ἦν A. 6. τὴν ἀληθῶς Grot.] τ' ἀληθῶς A. 7. κισσόπλεκτα Mein.] κισσόπληκτα A. consulto formis non vulgaribus utitur. 8. ἀνθεσιπότατα Elmsl. Arist. Ach. 1151] ἀνθεσιπότατά τε A. flores circumvolitantia apum instar. μέλεα epitheton est, non substantivum. perstringit lyricos, quod ex sola rerum natura imagines petant. μέλεα μελιπτέρωτα Μοισᾶν poeta apud Athen. 14, 633a.

ΤΥΡΡΗΝΟΣ

Antiphanis et Axionici fabulis hoc nomine inscriptis lucem adferre videtur ad quem Meinekius V 78 relegat Athenaeus 13, 607 f οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρηνόν, ὅτι τῶν ἀληθῶς δων τὰ ἱμάτια περιέδνε. erat enim is mos Tyrrhenorum. Timaeus Athen. 12, 517 d παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς... αἱ θεράπαινοι γυμναὶ τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται.

210

ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.

B. λέγεις ἔσσεσθαι τὸν Τιθύμαλλον πλούσιον·
εἰ πράζεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου
παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα, συλλέξει συχνά.

Athenaeus 6, 240f Ἀντιφάνης Τυροσηνῶ κτλ. 1. ἀρετὴ Erfurdt. Obs. 447] ἡἀρετὴ A. 2. τὸν add. Schweigh. 3. εἰ πράζεται Cobet. N. l. 14] εὐπράζεται A. ἐσπράζεται Casaub. 4. συλλέξει Dindf.] συλλέξειν A. συχνά Cobet.] συκνήν A. praeterea scribendum est παρ' οἷσι δειπνεῖ. παρ' οἷς τε δειπνεῖ Diindorf. — verba personae B non satis concinunt cum v. 1.

de *Tithymallo* agit Athenaeus toto cap. 38 libri 6.

211

δήμου δ' Ἀλαιεύς ἐστιν. B. ἐν γὰρ τοῦτῳ μοι
τὸ λοιπὸν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

A. τί δήτα τοῦτο; B. θραῦτταν ἢ ψῆτταν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακὸν τί μοι δώσει μέγα

5 θαλάττιον.

Athenaeus 7, 329e ὅτι δὲ θραῦτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον. .παρίστησι. .καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυροσηνῶ κτλ. 1. τῶν | δήμων Herwerd. Obs. crit. 51. ἀλαιεύς sine acc. A. ἐν ἄρα — ἔτι λοιπὸν ἦν, ὅτι καὶ Herwerd. 2. ἐστιν A. ἐστιν, εἰ Naber. Mnem. nov. VIII 52. an ἐστ' εἰ καὶ? 4. δώσει] θήσει ('an μ' ὀνομάσει?') Herwerd. Stud. crit. 84. 5.

Ἀλαί pagus est τῆς Αἰγῆδος, et Ἀλαιεύς Kirchhoff. I. A. 157. 188. 230. 237. Ἀλαιεῖς fabula est Menandri. 'videtur poeta mulierculam induxisse pisces vehementer aversantem et Halaeensi civi, apud quos multam piscium capturam fuisse constat, invito animo nubentem'. Mein. 'mirasena ponitur a Graecis in convicio. Aesch. Cho. 994. Arist. Ran. 477', item 'ψῆττα. . . Lysistr. 115. Plat. com. 106. nihil certius quam mulierem. . . respondere, se ab illo, quippe Halaeensi, identidem cognomento aliquo ex eo genere. . . laceratum iri.' Herwerd. Stud. crit. 84. 5. de θραῦττη cf. Archipp. 27. mihi non liquet.

ΤΑΡΙΑ

Intellegenda videtur urna ei similis, de qua Horat. Serm. 2, 6, 10.

212

οὗτος δ' ὄν λέγω

ἐν γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς

ἰδῶν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο,
 ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,
 5 ἠῆθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,
 ὄντως ἑταίρας· αἱ μὲν ἄλλαι τοῦνομα
 βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὄν καλόν.

Athenaeus 13, 572a Ἀντιφάνης Ἰδρία (ἴδρα Α) κτλ. 2. ἐν
 rectissime Sauppis Epist. G. Herm. 107] ἐκ. 6. αἱ Dindf.] ἄ
 Λ. ἄλλαι VL] ἄλλοι Α. 7. ον Α. — de particula γὰρ insol-
 lentius conlocata cf. 26, 22. ceterum ex v. 4 cognoscitur non
 omnes ἑταίρας fuisse peregrinas: quod moneo propter Schoemann.
 Ant. gr.² I 535.

213

Athenaeus 3, 104a καὶ παρ' Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατιώτῃ ἢ
 Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν...
 (fr. 204). τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ ἐν Ἰδρία.

ΤΙΝΟΣ

Alexidi plerumque tribuitur, Antiphani Athen. 13, 572b. cf.
 Alexidis fab. cogn. — fr. 331 dubitans huc refert Meinek, 315
 Halbertsma.

ΦΑΩΝ

Dubium utrum fabulosus ille Sapphus amator an famelicus
 quidam Pythagorista, de quo cf. Alexid. 221, 15, comoediae nomen
 dederit. Meinek. I 323.

214

στρώματα,
 κλίνας, τύλας.

Pollux 7, 192 Ἀντιφάνης ἐν Φάωνι κτλ. et 10, 40 ἐν δὲ
 Ἀντιφάνους Φάωνι κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὔρειν τὰς τύλας,
 στρώματα, κλίνας, τύλας.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Non nomen proprium, sed quod novae comoediae indoli ma-
 gis convenit, adpellativum esse videtur. Meinek. I 326. Toepfel.
 Progr. Noobr. 1867, 10. cf. Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος Alexidis,
 Φιλέταιρος Amphididis, Φιλέταιροι Hegesippi.

215

κομψός γε μικρὸς κρομακίσκος οὔτωσὶ
 γαλαθηνός.

Athenaeus 9, 396 ed 'Αντιφάνης Φιλεταίρω κτλ. οὔτοι Schweigh.] οὔτος A. κρωμακίσκος ab Antiphane scriptum esse non potest: nam κράμαξ est saxorum congeries vel *grumus*. Nauckius Philol. VI 417 κωραλίσκος, porellum laute adparatum intellegens. qui quomodo *puerulus* dialecto doricæ diei debuerit non adsequor. mihi γρυσλακίσκος (a γρῦλος, γρῦλαξ) scribendum videtur. cf. Bekker. Anecd. 33, 1. Herodian. I 154, 22. II 488, 36. sunt autem permulta in $\alpha\xi$ desinentia minus usitata. Lobeck. Paral. 276 sq. Pathol. prol. 446 sq. si ut fieri solebat scribebatur γρυλλακίσκος, id facile in id quod praebet A transire poterat.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ

Fortasse *Philiscus* ille Abydenus, qui ab Ariobarzane cum grandi pecunia in Gracciam missus (Xenoph. Hellen. 7, 1, 27. Diodor. 15, 70) tanta apud Athenienses floruit gratia, ut et civitatem ei donarent et statuam aeneam ponerent, sed post nequissima facinora Lampsaci interfectus est. Demosth. 23, 141. 2. 3. 202. quae coniectura si vera est, adparet fabulam scriptam esse circiter Ol. 103. ceterum fuit etiam Alexidis *Philiscus*.

216

σκεῦός (τι) ὀλοσίδηρον

ὡς ἐν 'Αντιφάνους Φιλίσκω. Pollux 10, 176.

ΦΙΛΟΘΗΒΑΙΟΣ

Sicuti antea multi fuerant Athenis qui Spartiatarum habitum moresque imitarentur, sic tum multi ad Thebanorum consuetudines se componebant. eos inrideri sententia est Meinekii I 486 adn. 14.

217

πάντ' ἔστιν ἡμῖν· ἧ τε γὰρ συνώνυμος
 τῆς ἔνδον οὔσης ἔγγελος Βοιωτία
 τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
 χλαινέτ', αἶρεθ', ἔψεται, παφλάζεται,
 5 προσκάειθ'· ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων
 μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν
 εἰκῆ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν.
 Β. λέγεις μάγειρον ζῶντα; Α. πλησίον δέ γε
 ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὄλην
 10 κεστρεύς, λοπισθείς . . . πασθείς, στραφεῖς,
 χρωσθείς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν,

σίξει κεκραγώς, παῖς δ' ἐφέστηκε θανάων
 ὄξει, Αἴβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος
 ἀκτῖσι θείαις σιληφίου παρασταται.

- 15 B. εἴτ' οὐκ ἐπωδούς φασιν ἰσχύειν τινές;
 ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὄρω μασωμένους,
 σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. A. ἢ τε σύννομος
 τῆς κυφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας,
 ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη
- 20 τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν
 σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων θαπίσμασιν,
 ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται,
 δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένη.
 . . . . ὥστε γ' εἴσιθι.
- 25 μὴ μέλλε, χώρει· δεῖ γὰρ ἠρισθηκότας
 πάσχειν, εἴαν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη.

Athenaeus 14, 622 f πάντ' ἔστιν ἡμῶν, κατὰ τὸν ἠδιστον Ἀντιφάνην, ὃς ἐν τῷ Φιλοθηβαίῳ φησὶν ἢ τε κτλ. v. 1—4 idem 4, 169 c Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ κτλ. 3. τηθηεῖσα 623 A] μιχθεῖσα 169 A. 4. αἰρεθέξεται A 623. 5. μηδανει χαλκεὺς A. 10. λοπισθεῖς C] λεπισθεῖς. Phot. λοιπίζειν· οὐ λεπίζειν. cf. Aristophan. fr. 135. Antiph. 128. Cobet. N. l. 12. 14, qui paullo post ἀλσι πασθεῖς, ἐκστραφεῖς. malim ἀλσι καταπασθεῖς, στραφεῖς. πασθεῖς C et epit. Hoesch.] σπασθεῖς A. καταπλυθεῖς add. Casaub. ἐκπλυθεῖς Dobr. 11. τέλος Mein.] τέλος μέρος A. 12. σίξει C] ἤξει A. ἔδει Dobr. παῖς τ' Cobet. θανάων A. 14. παραστραται A. 15. ἐπωδός Cobet. 17. σύννομον (σῶμα) Herwerd. Nov. add. crit. 22. 18. κυφονώτου Tourp. Emend. III 121] κουφονώτου A. σῶμ'] σχῆμ' Koppiers. Observ. 57. σηπίας C] σηπία A. 21. πυρωτοῖς A. πυρωτοῖς Mein. θαπίσμασιν Abresch. 22. ἀγαῖς Porson. 24. ὥστε γ' A. ὥστ' C. proclive est supplere τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν· ὥστε γ' εἴσιθι.

2. 'nomen puellae fortasse fuit Κωπαῖς'. Mein. Anal. Ath. 299. immo Enchelys, aptissimum meretricis cognomen. 5. προσκάεται iniuria suspectum Meinekio: comice enim id quod cavendum erat ne fieret eis quae fieri debebant addit. 8. tam egregium coquum negat usquam inter vivos reperiri posse. 11. χρωσθεῖς, 'fried brown' Dobr. 12. θανάων, aceto conspersurus, scil. ubi piscem ab igne removerit. Dorio Ath. 7, 309 f (Mein.) στρέφοντα δὲ (φησὶ δεῖν) ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ' ὀλίγω, ἀφελόντα δὲ ὄξει θανάωναι. 13. 14. i. e. caulis et folia laserpitii iuxta posita sunt. Plin. N. h. 19, 45 folia (laserpitii) aurei coloris. 46 probatio sinceri prima in colore modice rufo et cum frangitur candido intus, mox

translucente. 15. 'servus ero dicit se alicunde parasse unde ce-
nent οἱ τρεῖς (16), adulescens, amica et ipse servus. miratus adu-
lescens eum adloquitur ut magum et incantatorem.' Dobr. 'et sunt
qui nihil posse incantatores putent.' Dalecamp. Cobetus ut suam
coniecturam (ἐπωδάς) probet confert Plat. Charmid. 155e εἶπον ὅτι
τὸ φάρμακον εἴη φύλλον τι, ἐπωδὴ δέ τις ἐπὶ τῷ φαρμάκῳ εἴη, ἣν
εἰ μὲν τις ἐπάδοι ἅμα καὶ χρῶτο αὐτῶ, παντάπασιν ὑγιᾶ ποιοῖ τὸ
φάρμακον· ἄνευ δὲ τῆς ἐπωδῆς οὐδὲν ὄφελος εἴη τοῦ φύλλου. ita
coquus cibus ὤησιν suam quasi quandam incantationem addit, ut
efficiant quod vult. 17. 'in verbo συστρέφοντος ioci cardo est.
ut enim magi torto rhombo homines vinciunt, sic coquus' torto
obelo. Jacobs. Addit. 334. 19. ξιφηφ. χ. dicit anteriores manus
in modum ensium prominentes. Schweigh. 22. Meinek. confert
Verg. Aen. 6, 204 *discolor auri aura refulsit.*

4. utique scribendum videtur αὔθειθ': nam inter τὸ χλιαί-
νεσθαι et ἔψεσθαι anguilla non tollitur, sed *infervescit.* elatiori
autem orationi id verbum egregie accommodatum est. 11. pi-
scem comparat cum cursore, qui non multum abest quin metam
attingat.

218

οὐ δεινὸν ἔστι προσφάτους μὲν ἂν τύχη
πωλῶν τις ἰχθύς, συναγαγόντα τὰς ὄφρῦς
τοῦτον σκυθροπάξοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παίξειν καὶ γελᾶν;
5 τούναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἔτερον οἰμῶζειν μακρὰ.

Athenaeus 6, 225 f Ἀντιφάνης... ἐν Φιλοθηβαίῳ φησὶν κτλ.
2. συναγαγόντα Grotius Excerpt. 631] συνάγοντα A. 4. κομιδῇ
δὲ Schweigh.] δὲ κομιδῆι A.

Fortasse ex Philothebaeo etiam fr. 276 excerptum orat.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Fuit etiam Strattidis *Philocteta.* cf. huius editionis I 724.
Antiphontis potius tragoediam significari putat Meinek. I 314. 16.
cf. Nauck. Tr. gr. 615. 16. ex *Philotide* nomen corruptum esse
idem Meinek. suspiciatur III 129. Sophocli denique tribuit
Bergk. Ztschr. f. Alt. 1855 p. 110.

219

σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλευεῖν ἔχει
τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν.

Stobaeus Floril. 115, 15 Ἀντιφάνους ἐκ Φιλοκτῆτου. Ἀντι-

φάνους Α] Σοφοκλέ. Trinc. et Vind. 1. ἔχει] πέλει Voss. pr., quo deleto ἐστὶ. ἐστὶ Trinc. τοῦστι πο. τ. β. καλῶς Bergk. 2. παθόν Α] μαθόν.

ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ

Philometorem et Philopatorem unam eandemque comoediam fuisse proclivis est coniectura. sed ut Philometori unice aptum est fr. 220, ita Philopatorem quodammodo Turpili fabula cognominis tuetur. Mein. I 313. 14. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 107 sq. ceterum etiam Posidippi Philopator fuit.

220

ἔμμητρον ἂν ἦ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει.
μητρόπολις ἐστὶν οὐχὶ πατρόπολις πόλις.
μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἠδιστον κρέας.
Μητρᾶς ὁ Χῖος ἐστὶ τῷ δήμῳ φίλος.

Athenaeus 3, 100 d *μνημονεύει τῆς μητρᾶς καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι οὕτως κτλ.* 1. ἔμμητρον ἔαν Α. 2. in exitu πόλις add. Mein. 4. *Μητρᾶς* (i. e. *Μητροδόωρος*) Mein.] *μητρᾶς.*

Theophr. H. pl. 1, 6, 5 *ἅπασαι δ' (αἱ ὄξαι) ἔμμητροι.* Caus. pl. 5, 17, 2 *τὰ ξύλα τὰ ἔμμητρα διαστρέφεται κατειογασμένα ἤδη μέχρι οὗ ἂν τελέως ἀναξηρανθῇ.* 2. *Μητρόπολις et Πατρόπολις* Meinek. at non opus est nomine proprio: siquidem is qui loquitur matri plus quam patri verecundiae deberi comice exemplis demonstrat. sic *μητρόπολιν urbem dici ex qua coloniae deducantur, non πατρόπολιν.* 4. *Metrodorum* Chium, Anaxarchi Abderitae Ol. 110 clari magistrum commemorat Diog. L. 9, 58. Mein. *Μητροδόωρος ὁ Χῖος ἐν Τρωικοῖς Athen. 4, 184a. περὶ φύσεως Cic. Acad. 2, 23, 73.*

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ

Cf. *Philopator* Posidippi et Sexti Turpili. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 107.

221

γεγάμηκε δήπου. Β. τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά τε
κατέλιπον;

Athenaeus 13, 559 d *Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι κτλ.* Eustathius 1552 init. *τῶν τις παλαιῶν φίλον χθὲς μὲν ἄξυγα σήμερον δὲ γυναικὶ ἐκδοθέντα οἰκτισάμενος, οἴμοι, ἔφη, χθὲς ἔζη, ὡς δῆθεν σήμερον τεθνεώς.* 1. τί σὺ Dobr.] σὺ τί Α. 2. τε add. Koppiers. ex Eustathii verbis forsitan aliquis conligat v. 2 scribendum esse *τέθνηκεν, ὃν κτλ.* — si forte senex fuit de quo loquitur poeta, optime convenit fabulae Turpilianae fr. 1.

ΦΙΑΩΤΙΣ

Alciphr. 1, 36, 4 commemoratur μακαρία Φιλῶτις, meretrix.
Plut. Rom. 29 θεράπεινα Φιλῶτις.

222

οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὡσπερ ἄλλοτε
ἔπειν ἐν ἄλμῃ φημί. *A.* τὸ δὲ λαβράκιον;
B. ὀπτᾶν ὄλον. *A.* τὸν γαλεόν; *B.* ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. *A.* τὸ δ' ἐγγέλιον; *B.* ἄλες, ὀρίγανον,
5 ὕδωρ. *A.* ὁ γόγγρος; *B.* ταυτόν. *A.* ἡ βατίς; *B.* χλόη.
A. πρόσεστι θύννου τέμαχος. *B.* ὀπτήσεις. *A.* κρέας
ἐρίφειον; *B.* ὀπτόν. *A.* θάτερον; *B.* τάναντία.
A. ὁ σπλήν; *B.* σεσάχθω. *A.* νῆστις; *B.* ἀπολεῖ μ' οὔτοσί —

Athenaeus 14, 662 b Ἀντιφάνης ἐν Φιλῶτιδι τὴν σοφίαν τῶν
μαγείρων ἐμφανίζων φησὶν κτλ. et 7, 295 d ὁ δ' αὐτὸς (Ἀντιφάνης)
ἐν Φιλῶτιδι καὶ ταῦτα λέγει κτλ. (desunt tria verba extrema).

1. γλαυκίδιον A 295] γλυκίδιον A 662. 2. ἔπειν A 295] ἔλειν
A 662. φημί om. A 295. cf. Cobet. N. 1. 19. 3. 4. ἐν ὑπο-
τρίμματι ζέσαι Casaub.] ἐνυποτριμματίζεσθαι A 295. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσθαι A 662. ἐγγέλιον Schweigh.] ἐγγέλιον A utrubique. ἄλες
A 295] ἄλας A 662. 5. ταυτον A 295. 6. ὀπτήσεις A 295]
ὀπτήσ εις A 662. 7. ἐρίφειον A 295] ἐρίφιον A 662.

erus coquo de convivio adparando properans et quam brevis-
sime praecipit. 7. 'haedi caro assa esto: caro altera autem, i. e.
agnina (nam opponuntur vulgo τὰ ἐρίφεια τοῖς ἀρνείοις), elixa.'
Coraes. at θάτερον κρέας usquam dici posse carnem agninam et
τάναντία esse carnem elixam prorsus incredibile est. scr. *A.*
τᾶρνιον; *B.* ταγηνιεῖς (ut antea ὀπτήσεις). fort. etiam pro
ὀπτόν scribendum est ὄπτα. 8. 'quamvis nostro palato licet nec
faretus nec nudus admodum sapiat, aliter iudicarunt veteres; apud
quos etiam torreri et nescio quo condimento parari solitum repe-
rias. Athen. 3, 149 f. ut hic sic etiam 3, 96 c coniunctim nomi-
nantur σπλήν et νῆστις.' Schweigh.

ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ

Sic semper inscriptiones vetustiores. Harpocrat. Φρεάρριος
... ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος. Steph. Byz. Φρεάρροι (sic RV)
δῆμος Ἀθήνησι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Φρεάρρου Ἀθήνησιν ἐπι-
σήμου ἥρωος. ὁ δημότης Φρεάρριος. τὰ τοπικὰ Φρεαρόθεν, Φρεα-
ρόνδε, Φρεαροῖ. cf. Lys. 21, 8. Isae. 5, 5. Demosth. 18, [84].

223

στακτὴ δυοῖν μυαῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς.

Athenaeus 15, 691 d Ἀντιφάνης ἐν Φρεααρῶ (φρεααρῶ A) στακτῆς τοῦ μύρου μνημονεύων φησί κτλ. antea permagno venire istud unguentum Athenaeus narraverat, minis quinque et decem; itaque quae loquitur mulier eo quod duabus minis emptum erat nequaquam contenta est.

ΧΡΥΣΙΣ

Meretrix sine dubio. 'quae si eadem est quam commemorat Menander (288 Mein.), Antiplanea fabula postremis poetae dramatis accensenda est.' Meinek. I 328. Caecilii Statii fabula erat *Chrysiön*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 39. quamquam nihil impedit quominus Χρῦσις scribamus idque nomen ipsius illius sponsi aureos montes possidentis esse statuamus, qui fr. 224 commemoratur. Chrysis Corinthius est Thuc. 2, 33.

224

τῷ σατραποπλούτῳ δ', ὡς λέγουσι, νυμφίῳ,
κεκτημένῳ τάλαντα, παιδας, ἐπιτρόπους,
ξέγγη, καμήλους, στρώματ', ἀργυρώματα,
φιάλας, τριήρεις, τραγέλαφους, καρχήσια,
5 γαυλοὺς ὀλοχρῦσους — B. πλοῖα; A. τοὺς κάδους μὲν οὖν
καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάστορες.

Athenaeus 11, 500 e Ἀντιφάνης Χρυσίδι (Χρῦσιδι A) κτλ. 1. τῷ σατραποπλούτῳ Dobr. Adv. II 335] σαπροπλούτῳ A. 2. ἐπιτρόπους corruptum. 4. etiam τριήρεις et τραγέλαφοί poculorum sunt genera. cf. Athen. 500f et Epinic. 2, 8. Eubul. 48. Alexid. 106. 5. Hesych. γαυλοί· καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται... τινὲς δὲ καὶ τὰς χύτρας γαυλοὺς καλοῦσι. etiam v. 6 altera pars corrupta est. ὡς προγάστορας?

225

τέτταρες δ' ἀλλητρίδες
ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα,
καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.

Athenaeus 4, 172 c ὅτι δὲ ἐνεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὄψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως κτλ. v. 3 Eustathius 1858, 53. 2. δώδεκα] IB A. 3. αἰτεῦσαι Eust. Hesych. δημιουργός... λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργός, ἣ ἐν τοῖς γάμοις

(τὰ) *πέμματα πέσσει*. indignatur erus quod ad placentas conficiendas mulieres totos alveos mellis poscant. de coquis apud Athenienses cf. Philyll. 10. Alexid. 129.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

226. 227

τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη
 ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
 καὶ βολβὸς εἰς τις καὶ παροψίδες τινές,
 σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἅ διη
 5 δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις.
 τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.
 Β. οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
 οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν
 . . . . .
 τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν
 10 πέπωθ' ἐκάστῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν
 ὅπτα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο.

Athenaeus 2, 60c Ἀντιφάνης τὸ δεῖπνον — πυθαγορίζειν. καὶ προελθὼν· τίς γὰρ κτλ. v. 11 Herodian. I, 61, 3 σημαίνει δὲ (ὁ μύκης) καὶ τοὺς ἀμανίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀντιφάνει· ὅπτα μύκητας πρινίνους τουσδε δύο. 60, 30 μύκητά τε καὶ μύκην. cf. II 639, 17. 679, 1. Choerob. Bekker. Anecd. 1399 post verba ex Herodiano exscripta, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ὅπτις μύκητας πρινίνους δύο. fallitur Dindorfius Aristoph. fr. p. 205, n. 496. 3. τίς add. Grot. Excerpt. 637. 9. τίς γὰρ κάτοιδ' ἡμῶν κτλ. Mein. Anal. Ath. 32.

conloquitur Pythagorista aliquis cum adversario eius disciplinae, cuius verba sunt v. 7. 8. itaque non recte Meinekius cum Dobraeo Adv. II 298 v. 7. 8 tamquam alterum fragmentum a superioribus separavit. 10. τῶν φίλων, ut omnes Pythagorei inter se amici sunt.

228

τοῦ δ' ἂν τις ἄλλου πρὸς θεῶν, τίνος εἴνεκα
 εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων,
 ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις,
 σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος ἠδίστης θεῶν;
 5 τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
 ἔχομεν ὁμοίας· οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δὲ
 δεῖπνοις τὸ πεινῆν παύεται.

Athenaeus 1, 3f Ἀντιφάνης φησίν. 1. τοῦ δ' ἂν Porson.]

τοῦ δὲ γάρ CD. τοῦ δὲ γάρ B. τίνος εἶνεκα K.] οὔνεκα BD. περ οὔνεκα VI, unde Iacobsius et Porsonus, quamquam περ in nullo codice est, effinxerunt πάτερ, οὔνεκα. 3. παραβοηθεῖν L] περιβοηθεῖν V. 5. καί] καὶ τοῦ B. 6. οὐχί — δὲ Porson.] οὐχί δὲ — γάρ. 7. non recte Herwerdenus Nov. add. crit. 22 proposuit μόνοισι δειπνοῖσιν τ. π. π.: nam epitheto λαμπροῖσι cum vi praeposito satis indicatur non in magnificentia epularum satiandi potestatem sitam esse. totius autem sententiae summa haec est: divitiarum voluptatem in auxiliandi facultate, non in edendi bibendique licentia cerni. — v. 4 ex tragoedia excerptus est.

229. 230

οὔτοι δὲ τὰ δειπνα τῶν ἐν τῇ πόλει
ἀφορῶσι . . . καὶ πέτονται δεξιῶς
ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι . . .
οὐς . . . ἐκ κοινοῦ . . .

5 ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον, αἰεί θ' ὥσπερ
'Ολυμπιάσι φασὶ ταῖς μνῆαις ποιεῖν
βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ.

Athenaeus 1, 4. 5 οὔτοι δὲ — ἄκλητοι, Ἀντιφάνης φησί. καὶ ἐπάγει· οὐς ἐκ κοινοῦ — πανταχοῦ. 1. οὔτοι] οὔτ B. οὔτοι δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει | τὰ δειπν' ἀφορῶσι Salmasius. οὔτοι δὲ πρὸς τὰ δ. τῶν ἐν τῇ π. | ἀφορῶσιν αἰεί καὶ Meinekius. τῶν ἐν τῇ πόλει | λαμπρῶν vel λιπαρῶν ἀφορῶσι K. 3. ταῦτ'] ταῦτα codices. ἄκλητοι] ἄκλητος CD. 6. Ὀλυμπιάσι Schweigh.] Ὀλυμπιάσι. 5. ὥσπερ Salmas. ὅπερ Dobr. et verbis οὐς ἐκ κοινοῦ — τὸν δῆμον Antiphani abiudicatis Meinek. in Ath.

'ait poeta bonum factum fore, si parasiti isti' publice 'alantur fiatque illis quod solet muscis Olympiae; hoc est ut non prius ineantur ab iis qui volunt una esse convivia, quam in gratiam parasitorum bovem mactaverint.' tamquam bos in muscarum gratiam sit mactatus. Casaub., adlato Plin. N. h. 29, 107 eo mirabilius est Olympiae sacro certamine nubes earum (muscarum) inmolato tauro deo quem Myioden vocant extra territorium id abire. addit Schweighaeuserus Aelian. De nat. an. 5, 17 ἱερῶν γοῦν (Ὀλυμπιάσι) καταθνομένων τοσοῦτων καὶ αἵματος ἐκχεομένου καὶ κρεμαμένων κρεῶν αἰ δὲ (μνῆαι) ἀφανίζονται ἐκουσῶν καὶ τοῦ γε Ἀλφειοῦ περαιοῦνται εἰς τὴν ἀντιπέρας ὄχθην . . . καὶ παρὰ τὸν τῶν ἄθλων χρόνον ἀπαλλάττονται. cf. 11, 8. Paus. 5, 14, 2. Antiphanis iocum pro vero venditat Eustathius 1454, 24.

231

τὸ δὲ

ξῆν εἰπέ μοι τί ἐστι; τὸ πίνειν φῆμ' ἐγώ.

ὄρας παρὰ ρεΐθροισι χειμάρροισι ὄσα
 δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
 5 βρέχεται μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνουθ' οἷονεὶ δίψαν τινὰ
 ἢ ξηρασίαν σχόντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

Athenaeus 1, 22 f Ἀντιφάνης λέγει κτλ. Eustath. 1612, 15
 καὶ Ἀντιφάνους ἀπορίαν 'τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι, τί ἐστίν'; ἧς λύσις
 'τὸ πίνειν φῆμ' ἐγώ'. καὶ παρωδίαν ἐκείνην ἐκ τῶν τοῦ Σοφο-
 κλέους ὄρας κτλ. (Sophocl. Antig. 712 sq.) 2. τὸ ante πίνειν
 cum Meinekio delendum. 7. σχόντ' Grotius] ἔχοντ'. αὐτόπρεπον
 Eustath. recte Iacobsius Addit. Ath. 14 omnia uni personae con-
 tinuat: alii B. τὸ πίνειν κτλ. participium σχῶν rarius invenitur:
 Soph. El. 551. Eurip. Hel. 469. Antiphont. 5, 67.

232

ἄρ' ἐστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον·
 μόνου γὰρ αὐτοῦ διαμένειν εἰώθ' ἀεὶ
 τὸ χρῶμα ταυτό· τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους
 οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι.
 5 πλοῦτος δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων.
 ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχροῦ πράττη πράγματα,
 τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἶε ποιεῖν;

Stobaeus Floril. 91, 14 Ἀντιφάνους A. v. 6. 7 Stobaeus Floril.
 2, 3 Antiphonis Gesner. Apostol. 13, 13 n (Leutsch) Ἀντιφάνους.
 Antonius Mel. II p. 7, 27 ed. Gesn. addito Antiphonis nomine.
 2. αὐτοῦ A] ἀεὶ. εἰώθ' ἀεὶ] εἰώθε δὴ Valcken. 3. ταυτό B] δ'
 αὐτό. 4. ὁμοίως Cobet. N. l. 137. 5. ἀνθρώπου] ἀνθρώ-
 ποις B. ἀνθρώπων Herwerd. Obs. crit. 53. 6. ὅς ἂν Cobet. γὰρ]
 τις Stob. 2, 3 et Apost. πράττη] τις πράττη A. ὅταν εὐπορῶν γὰρ
 αἰσχροῦ τις πράττη, λέγε Mein. 7. τοῦτον A] τούτων Voss. ἀπο-
 ρήσαντα πράξειν προσδοκᾶς Stob. 2, 3 et Apostol., nisi quod hic
 εὐπορήσαντα. v. 5 post 7 conlocat O. Hense Lect. Stob. 45,
 v. 6. 7 ac fortasse etiam v. 5 a reliquis separandos et tria fra-
 gmenta discernenda esse opinio est Meinekii. neutrum credo.
 sententia haec est: aurum praeter cetera petendum: solum enim
 semper eundem colorem servat. ac praeterea quasi obrussa quae-
 dam est morum hominis: nam ubi cet.

233

ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται·
 τοῦναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί.

ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις αὐτούς, εὐθέως
 ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος, ὡς
 5 οἶμαι δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τι.

Stobaeus Floril. 27, 8 Ἀντιφάνους Α. Ἀντιφῶντος Trinc.
 2. νῦν] πᾶν Herwerd. Obs. crit. 53, conl. fr. 218, 5 3. αὐτούς
 Α] αὐτός. 4. διδοὺς] δοὺς Cobet. Mnem. VIII 116. cf. quae ad
 Arist. Nub. 1421 conguessimus exempla.

sententia verborum, quae quoniam non plena est non facile
 intellegitur, haec esse videtur. credebatur a deis puniri qui peieraret.
 hoc olim forsitan verum fuerit: nunc (νῦν) dei prorsus contra
 faciunt: puniunt enim non eum qui peierat, sed eum qui homini
 periuro iusiurandum permittit: itaque quisquis id facit insanire
 recte dicitur.

234

σφαῖραν λαβῶν

τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἄμα,
 τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν,
 κλαγκταῖσι φωναῖς . . . . .
 5 ἔξω, μακράν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω,
 ἄνω, βραχεῖαν ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει.

Athenaeus 1, 14. 15 διηγείται δὲ τὴν φαινίδα παιδιὰν οὕτως
 Ἀντιφάνης κτλ. ἐκαλεῖτο δὲ φαινίδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως (?) τῶν σφαι-
 ριζόντων. 3. ἐξέκρουσε] ἐξέκρουσεν B. scribendum videtur ἐξ-
 ἐκρουεν, nam ἀνέστησεν quidem manifesto corruptum est. 5. ὑπὲρ
 αὐτόν C, om. cod. Corsel. 6. βραχεῖαν] ταχεῖαν Schott. ἐγκατα-
 στρέφει] καταστρέφει Porson. ἀπόδος, ἐγκαταστρέφει Dobr. Adv.
 II 293. 'give me back a short ball'. ἐγκαταστρέφου tuo te loco
 tene. Mein.

Cn. Naevii Tarentillae fr. 2 contulit O. Ribbeck. Com. Rom.
 fr.² p. 19. 20. quamquam satis diversa est utriusque eclogae
 ratio. — 3. 'huius ex manibus pilam excussit'. Mein. 5. 6. im-
 perare is qui loquitur alteri videtur quomodo pila iacienda sit.
 Pollux 9, 165 ἡ δὲ φαινίδα (ἐν σφαίρα παιδιὰ) εἴρηται. . . ὅτι ἑτέρω
 προδείξαντες ἑτέρω ῥίπτουσιν, ἐξαπατῶντες τὸν οἰόμενον (ἐναντιούμε-
 νον?). — cf. 283.

235

κρύψαι, Φειδία,
 ἅπαντα τᾶλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν,
 οἶνον τε πίνων εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσῶν.
 ἀμφοτέρα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων
 5 καὶ τῶν λόγων ταῦθ'· ὥστε τοὺς ἀρνούμενους
 μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ.

Athenaeus 2, 38 b Ἀντιφάνης κτλ. v. 1—3 Eustathius 1770, 8. 2. ἅπαντα VL] πάντα BCD. 3. τε πίνων] θ' ὑποπίνων Herwerd. Obs. crit. 51. πεπωκώς G. A. Hirschig. Ann. crit. 4. sed πίνων utpote de consuetudine dictum recte se habet. 6. καταφανεῖς αἰτούς ποιεῖν Schweigh. τοῦτο καταφανεῖς πᾶσιν ποιεῖν Mein. ἀρνούμενους μάλιστα μάλιστα τοῦτο Cobet. N. 1. 36.

236

ἔξ Ἥλιδος μάγειρος, ἔξ Ἄργους λέβης,
Φλιασίος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
ἰχθύς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,
τυρὸς Σικελικός,
5 μύρον ἔξ Ἀθηνῶν, ἐγγέλεις Βοιωτῖαι.

Athenaeus 1, 27 d Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἐκάστης πόλεως ιδιώματα οὕτω καταλέγει κτλ. Eustathius 974, 54 Ἀντιφάνης τὸν ἐξ Ἥλιδος μάγειρον, τὸν ἐξ Ἄργους λέβητα, τὰς ἐξ Αἰγίου αὐλητρίδας καὶ ἄλλα ἐπάγει μύρον κτλ. 1. ἄργου B. 3. σικυῶνος. 5. ἐγγέλεις Dindf.] ἐγγελυς. in Athenaei ed. v. 4 post 5 conlocat Mein.

cf. fr. 193. neque vinum Phliasium neque tibicinas ex Aegio conductas alibi usquam commemorari memini.

237

ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
ἀφρῶ σκιασθὲν χρυσοκόλλητον δέπας
μεστόν, κύκλω χορεῦον, ἔλκουσι γνάθους
ὄλκοις ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
5 τᾶνω κάτω δεικνύντες.

Athenaeus 11, 781e ποτήριον τορευτόν. καὶ τορευτὰ Ἀντιφάνης κτλ. 2. σκιασθὲν Valcken. Callim. fr. p. 258] σκιά καὶ. an σκεπασθὲν? 3. γνάθουν Mein. Anal. Ath. 213. 4. ἐστραμμένον Villebrun] ἐστραμμένους.

3. pro χορεῦον, cum Athenaeus pocula τορευτὰ ab Antiphane commemorari testetur, necessario scribendum τορευτόν. 4. melius ὄλκαις ἀπαύστοις, denique τετραμμένον τᾶνω κάτω δ.: exhaustum enim poculum invertitur, ut τὰ ἄνω fiant κάτω. orationis genus prorsus est tragicum, ut apud Alexid. 119.

238

ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,

οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

5 [τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐραῖ.]

Stobaeus Floril. 115, 9 Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους A Voss. cf. Meinek. I 62. II 247. 8. 1. γῆρας] τὸ γῆρας Voss. 2. οὐ Gesner] ᾧ. θάνατος δ' A. v. 5 Sophocli tribuitur Stob. 116, 39, Acrisio Sophoclis (63 Nauck.) Stob. 119, 7. imitationem Ciceronis Cat. mai. 2 'senectus, quam ut adipiscantur omnes optant, candem accusant adeptam: tanta est stultitiae inconstantia et perversitas' indicavit M. Hauptius Opusc. III 380. cf. etiam fr. 94.

239

οὐδεὶς τὰ πατρῶά πω γέρον κατεδήδοκεν,
ἀλλ' οὐδὲ κατεμώρανεν, οὐδ' ἐλύσατο
πορνίδιον, οὐδὲ θυροκοπῶν ᾤφλεν δίκην.
οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ.

Stobaeus Floril. 116, 26 Ἀντιφάνους Voss. desunt versus in A. 1. κατεδήδωκεν Voss. 2. ἐλύσατο, ex servitute. — sequebatur apud poetam disputatio, cur in tanta modestia tamen senectus misera esset. fallitur enim Herwerdenus Stud. crit. 82. κατεμώρανεν, cf. Eubul. 54.

240 a. b

σφόδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνω προσφεροῦς·
ὅταν ἢ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὅξος γίνεται.
πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον
ἅπαντα τὰνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά.

Stobaeus Floril. 116, 13. 14. utriusque Ἀντιφάνους A. coniunxit haec ad unum fragmentum Meinekianus in comicorum editione utraque, separavit in Stob. v. 3. 4 etiam Arsenius Viol. 129. 1. σφόδρ' Mein.] σφόδρα τί. ἡμῶν ὁ βίος A] ὁ βίος ἡμῶν. comparat Grotius Anthol. Pal. II 43 ἂν περιλειφθῆ μικρὸν ἐν ἄγγελισιν ἠδέος οἴνου, εἰς ὃξὺν τρέπεται τοῦτο τὸ λειπούμενον. οὕτω ἀπαντήσας τὸν ὄλον βίον, εἰς βαθὺν δ' ἐλθὼν γῆρας ὁ πρεσβύτης γίνεται ὀξύχολος. 3. ὡς πρὸς Cobet V. l.² 163 sq. 'graecum est ἐπὶ τὴν ἡδονὴν ὥσπερ ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν καταφυγεῖν. si transpones, praepositio non repetitur: ὥσπερ ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν τὴν ἡδονὴν καταφυγεῖν'. Cobeti hanc esse legem, non Atticorum, quamquam nubem testimoniorum congerit, tria docebunt exempla: Isocr. 15, 160 ὑπὲρ τοῦ μὴ πλουτεῖν ὥσπερ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἀπολογίαν δεῖ παρασκευάζεσθαι. Arist. Av. 538 κατεσκεδάσαν τοῦτο καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὥσπερ κενεβρεῖων. Nub. 947 ὥσπερ ὑπ' ἀνθρώπων ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀπολείται. ἐργαστήρια Athenis sunt

opificum tabernae, quo omnes Athenienses accedere solebant. apte Cobetus contulit Lys. 24, 20.

241

δέσποιν', ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῆ,
ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον ἐπιωρκηκότι,
οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ
καὶ πρότερον ὁμόσας αὐτὸς ἐπιωρκηκέναί.

Stobaeus Floril. 27, 5 Ἀντιφάνους Α. 2. ἐπιωρκ. Β] ἐπιωρκ.
4. ἐπιωρκ. Gaisf.] ἐπιωρκ. — cf. Amphid. 42.

242

πάρεστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ,
οἴνος τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα·
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Athenaeus 1, 28 f Ἀντιφάνης κτλ. πάρεστιν Iacobs. Addit. 26] ἔστιν. v. 3. 4 non recte a prioribus separavit Dindorfius, quia 6, 270 c ex Euripide (fr. 887) excerpit ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινώσι δ' οὐ, ubi Nauckius plurimas eius sententiae imitationes congescit. Antiphanem quoque eclogam Euripideam expressisse facile cognoscitur et ex priore nominis Κύπριν syllaba producta (ut Eubul. 67, 8) et ex tragica forma πρᾶσσουσιν v. 4. cf. Mein. Anal. Ath. 13, 14, qui recte iudicat posteriores versus Athenaeum prorsus inepte optimorum vinorum enarrationi interpositurum fuisse, si non cum duobus prioribus cohaerent.

243. 244

βίος θεῶν γὰρ ἔστιν ὅταν ἔχῃς ποθὲν
τάλλοτριά δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσμασιν.
Β. μακάριος ὁ βίος· δεῖ μ' αἰεὶ καινὸν πόρον
εὐρεῖν ὅπως μᾶσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

Athenaeus 1, 8 d Ἀντιφάνης δὲ φησι βίος — λογίσμασιν. καὶ πάλιν μακάριος κτλ. ὁ βίος· δεῖ Mein.] ᾧ βίος ᾧ δεῖ CD. μάκαρος ὁ βίος· οὐ δεῖ Casaub. 3. μ'] δ' Dobr. 4. εὐρεῖν ὅπως Mein.] εὐρίσκειν ὡς. εὐρεῖν ἔμ' ὡς Dobr. Adv. II 293. de sententia Meinekii comparavit Apollodor. Caryst. 5, 15. sermo est concertantium inter se, quorum alter per ironiam dicit parasitorum vitam scilicet felicissimam esse, cum semper novae machinae sint excogitandae cet. alterius verba Athenaeus in solutam orationis formam mutavit. poeta ni fallor μ. ὁ β., ᾧ γε δεῖ καινῶν αἰεὶ | πόρων, ὅπως κτλ.

245

ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέθηκέ με.
ἐφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν, ἀποκναίσειεν ἂν
κἄν ὄστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέματος.
οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Athenaeus 1, 18 c (τῶν βαλανείων) τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ κτλ. 1. ἐς Mein.] εἰς. 2. πεποίηκεν B] πεποίηκ'. ἀποκναίσειεν] ἀποκνίσειεν C. 3. κἄν Porson.] καί. 4. τι add. Casaub.

Hellad. Phot. Bibl. 535, 2 οἱ Ἀττικοὶ κατὰ τι πάτριον ἔθος οὐ χρῶνται τῇ εἰ διφθόγγῳ ἐν τῷ λέγειν ἐς κόρακας ἢ ἐς μακαρίαν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ διχρόνου ἐκφωνοῦσι τὴν πρόθεσιν. (Mein.) — cf. Arist. Eq. 1151 cum mea adn. et Lehrs. Popul. Aufs. 344 adn. versu 4 non poetae, sed Athenaei verba contineri videntur. στερεόν certe corruptum.

246

μεταλλάξει διάφορα βρώματα
ἐσθ' ἡδύ, καὶ τῶν πολλάκις θρυλουμένων
διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαι τινος
καινοῦ, παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

Athenaeus 2, 45 a μεταλλάξει βρώματα διάφορά ἐσθ' ἡδύ, φησὶν Ἀντιφάνης κτλ. 1. τὸ γὰρ μεταλλάξει διάφορα βρ. Casaub.] μ. βρ. διάφορα. 2. θρυλ. Dindf.] θρυλλ. 4. παρέσχε διπλ. τ. ἡδ. Schweigh.] διπλ. π. τ. ἡδ. Porson. Adv. 106 διπλ. γὰρ π. ἡδ.

Anaxipp. 1, 4 οὗτοι (οἱ μάγειροι) τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βυβλίων.

247

τὸ γὰρ πεπαιδευῆσθαι, μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχη,
ἀληθές ἐστι καὶ τὸ τῶν ἀδικημάτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἐλεεῖν δὲ πάντως.

Stobaeus Floril. Gaisf. III append. ms. Florent. p. 34 Ἀντιφάνους. 1. ἔχη Mein.] ἔχοι. 2. καὶ παρ' ἡδικοτότων H. Iacobi V OLXXV. ἐλεεῖν H. Iacobi] ἐλεῖν. cf. Cobet. V. 1.² 16. quae H. Iacobi V 79 proposuit nullius sunt pretii. bene idem contulit Demosth. 21, 12 εἰς τοσοῦτον ἀφίχθε φιλανθρωπίας. ὥστε καὶ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε. ac similiter Philem. 88, 14. v. 2 utique εὐηθές ἐστι scribendum est. dixerat quispian humanum esse inimicis ignoscere. respondet alter non semper ita se habere: humanitatem enim per se solam, si iustitia et severitate careat, nimiamque ignoscendi facilitatem stolidam esse.

ἐλεεῖν πάντως, *usquequaque ignoscere. de sententia cf. etiam Menand. 531. 569 Mein.*

248

τί φής; . . . ἐνθάδ' οἴσεις τι καταφαγεῖν
ἐπὶ τὴν θύραν, εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαὶ
ἐνθάδ' ἔδομαι . . . καὶ τις ὄψεται;

Athenaeus 2, 163 ed. Dind. Ἀντιφάνης κτλ. cum fr. 249 in solo C exstat, edidit primus Koppiers. Observ. phil. 58. 1. τὸ δεῖπνον ἐνθάδ' οἴσεις καταφ. Herwerd. Obs. crit. 53. 3. scribendum videtur ἐνθάδ' ἔδόμειθα (sic Naber. Mnem. nov. VIII 54) καὶ παριῶν τις ὄψεται; cf. Aristoph. fr. 474.

249

εὐτρεπίζετε

ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
χύτραν, θυϊαν, κάκκαβον, ζωμήρουσιν.

Athenaeus 2, 163 ed. Dind. ὁ αὐτὸς (Ἀντιφάνης) κτλ. 1. εὐτρεπίζετε Bothius] εὐτρεπίζε. 2. ποτήριον Ruhnk.] πότερον. πτερόν Bergk. σπόγγον, πτερόν Mein. ed. mai. 3. θυϊαν Mein.] θυϊάν. ψυκτῆρ notus ex Plat. Symp. 213 extr., ubi cf. schol. et Ruhnk. Tim. 278. 9.

250

ὡς δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν
ἐπίπροσθε τᾶσχα φαίνεται' εἶναι τῶν καλῶν.
ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

Stobaeus Floril. 16, 12 Ἀντιφάνους Α. Ἀντιφώντος Trinc. 1. ὡς Α] ὦ. 2. τᾶσχα Mein. in Stob.] ταῖσχα.

251

ἐγὼ γυναικὶ δ' ἐν τι πιστεύω μόνον,
ἐπὶ ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν,
τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ.

Stobaeus Floril. 73, 48 Ἀντιφάνους Α. Ἀντιφώνου Trinc. 3. ἂν add. A Voss. Trinc. — Herwerdeno Obs. crit. 54 v. 3, Meinekio in praef. Stob. ultima verba πάνθ' κτλ. suspecta sunt, cuius suspicionis idoneam causam non video.

252

ὀφθαλμιῶν ἄνθρωπος ἰσχυρῶς, κακὰ
πάμπολλα πάσχων, ἐν ἀγαθὸν πάσχει μόνον,
ὅτι οὐχ ὀρᾷ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον.

Stobaeus Floril. 73, 52 Ἀντιφάνου A. Arsenius Viol. 129.
3. ὅτι Mein.] ὅτ' A. ὅταν Voss.

253

τί φῆς; λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς γυναῖκ' ἐρεῖς
τὸ πρᾶγμα; καὶ τί τοῦτο διαφέρειν οἶει
ἢ πᾶσι τοῖς κήρουξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι;

Stobaeus Floril. 74, 9 Ἀντιφάνου A. γυναῖκ' Porson. Adv. 304]
γυναῖκα. ἐρεῖς] ἔρις A. 2. διαφέρειν οἶει Porson.] διαφέρει.
λίαν διαφέρει B.

254

μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδῶτων
ὁ χρόνος, ὃν ἀεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ.

Stobaeus Eclog. phys. 1, 8, 5 Ἀντιφάνου 'sic A ut videtur'.
Gaisf. 1. με add. VAE. 2. ἀμηχανῶν V.

255

τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν.
πάντ' ἔστ' ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφυγότα.

Stobaeus Floril. 116, 15 τοῦ αὐτοῦ (Ἀντιφάνου) A. Arsenius
Viol. 130. 2. ἰδεῖν γὰρ Arsen. — v. 1 scribendum est ὥσπερ
ὄρμος ἐστὶ, conl. quem attulit Meinekius Bion. Diog. L. 4, 48
τὸ γῆρας ἔλεγεν ὄρμον εἶναι τῶν κακῶν· εἰς αὐτὸ γοῦν πάντα κατα-
φευγεῖν.

256

ᾧ γῆρας, ὡς ἅπασιν τοῖς ζητοῦσί σε
ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.

Stobaeus Floril. 116, 16 Ἀντιφάνου A. 1. ὡς] ὄσας Cobet.
N. 1. 138. 2. ψέγειν] λέγειν B.

257

οἴμοι τάλας, ὡς ἄδικον ὅταν ἢ μὲν τύχη
λίπη τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένη.

Stobaeus Floril. 107, 5 Ἀντιφάνου A. om. Trinc. 2. μένη
Gaisf.] μένη A.

258

καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς·
τὸ μὲν γὰρ ἔλεον, τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει.

Stobaeus Floril. 97, 1 Ἀντιφάνου A. Arsen. Viol. 138. .v. 1

Menand. monost. 300. Gnomol. Byzant. Wachsmuth. (Stud. z. d. gr. Gnom.) 192 οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ κακῶς εὐπόρειν.

259

ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακός,
πάντας βλέποντας παραλαβῶν τυφλοὺς ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 93, 20. Arsenius Viol. 129. coniuncti cum duobus Menandri versibus (fr. 600 Mein.) Ἀντιφάνους esse dicuntur in cod. A et Arsen. Viol., Ἀριστοφάνους Trinc. cf. 328. Clemens Alex. Strom. 4, 5, 24 ἔμπαλιν δὲ Ἀντιφάνης ὁ κωμικός, ὁ πλοῦτος, φησί, πλέον θάτερον (θάτερον Sylb.) βλέποντας παραλαβῶν τυφλοὺς ποιεῖ. 2. πάντως Mein. ed. mai. βλ. π. τ. π. Clem.] τυφλοὺς βλ. π. πάντας ποιεῖ Stob. 'nisi forte praestat πλέον τι θάτερον βλέποντας παραλαβῶν | τυφλοὺς ποιεῖ Mein. ed. min. Cic. Lael. 15, 22, 54 non enim sola ipsa Fortuna caeca est, sed eos etiam plerumque efficit caecos quos complexa est. (Mein.)

260

νιῶ γὰρ ἀραπητῶ τι πράττων πρὸς χάριν
ἔρανον ἑμαυτῶ τοῦτον οἶομαι φέρειν.

Stobaeus Floril. 83, 19 Ἀντιφάνους A. om. Trinc.

261

ὅστις δ' ἐρυθριᾶ τηλικούτος ὦν ἔτι
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας, οὐκ ἔστιν κακός.

Stobaeus Floril. 79, 7 Ἀντιφάνους A. falso apud Stobaeum coniunctum cum 262 et 263. non praetereundum est γονεῖς.

262

ὅστις γὰρ ὁμολογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί,
πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν.

Stobaeus Floril. 79, 7. cf. fr. 261. ὁμολογόν] ὁμολογῶν A. ποιεῖ Gesn. marg.] ποιῆ. κατεφρόνησε] καταφρονήσαι Mein. — insanabilem esse locum edicit Cobet. N. 1. 614. scribendum est ὅστις δ' ἂν εὖ λέγοντι μὴ πεισθῆ ἢ πατρί, conl. Soph. Ant. 723. 725. 771. 1031. 2. 1255.

263

τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει,
ἥττημένῳ δὲ δόξα νικητήριος.

Stobaeus Floril. 79, 7. cf. fr. 261. 2. ἥττημένῳ] ἡσσημένῳ.

hoc fragmentum a duobus superioribus iam separavit Grotius. tragico attribuit Nauck. Tr. gr. p. 723 (459). in A perperam v. 2 *Φιλήμονος* praefigitur, cuius proximum est fragmentum. nihil ego video causae cur Antiphani abiudicetur. *νικητήριον* 55, 3.

264

μη ὄμμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε,
ἔργοις δὲ καθαροῖς καὶ τρόποις τῆν καρδίαν.

Stobaeus Floril. 74, 3 *Ἀντιφάνους* A. ὄμμασιν] *χρώμασιν* Gesner. Grot. ὄμμασιν Iacobs. Addit. Athen. 348, in Lect. Stob. tamen p. 115 Gesnero adsentiens. non ab Antiphane, sed a Christiano homine confectos esse hos versus 'quovis pignore' contendit Herwerdenus Obs. crit. 54. quod quamquam probat Meinekius praef. Stob. XIII, ego quidem non credo, nihil hic reperiens quod non etiam a 'quovis pagano' scriptum esse possit. ὄμμασιν tamen mutandum est in βάμμασιν. Arist. Ach. 112. Pac. 1174. 6. Plat. Leg. 12, 956 a.

265

δούλω γὰρ οἶμαι πατρίδος ἐστέρημένῳ
χρηστὸς γενόμενός ἐστι δεσπότης πατρίς.

Stobaeus Floril. 62, 9 *Ἀντιφάνους* A. om. Trinc. 1. δούλω] δούλος A B. 2. δεσπότης πατρίς] δ' ἔπος τῆς πατρίδος A B.

266

τίς δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφόρος, ᾧ φιλιότη,
ὃς ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔρχεται ἀποθανούμενος;

Stobaeus Floril. 53, 9 *Ἀντιφάνους* A. 1. μισθοφόρος Grot.] μισθοφόρων A Voss. τί δ'; οὐχὶ θανάτῳ μισθοφορῶν ὀφείλεται vel τίς δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφορῶν ὀφειλέτης Iacobs. Lect. Stob. 97. 8, conl. Horat. Ep. Pis. 63 *debemur morti nos nostraque*. τίς δ' οὐχὶ θανατῶ μισθοφόρος, ᾧ φιλιότη Cobet. N. 1. 135 conl. Plat. Phaed. 64b οἱ φιλοσοφῶντες θανατῶσι. his accedat mea coniectura τίς δ' οὐχὶ θάνατον μισθοφορῶν ὀφλισκάνει, ut γέλωτα, αἰσχύνην, παράνοιαν ὀφλισκάνειν, alia.

267

ἐπεὶ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίνεται,
τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φανερὰ ζημία.

Stobaeus Floril. 51, 18 *Ἀντιφάνους* A. 1. ἀνάγκη K] ἀνάγκη. fortasse ex eadem fabula cum fr. 266. videtur mercennarius aliquis vitae rationem defendere. 'cum mors necessitatis lege omnibus

sit inposita, is lucrum facit qui vitam vendit; qui gratis moritur, manifestum damnum habet'.

268

οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε
ὁ λέγων ὑποτάττει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Stobaeus Floril. 34, 4 Ἀντιφάνους] Ἀντιλόχου Trinc. Antilochi, al. Antiphani Gesner. τοῖς λόγοις om. Trinc. ὅταν — ὑποτάττει Mein. — melius intellegerem, si scripsisset τοὺς λόγους τοῖς πράγμασιν.

269

τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ αὐτοῦ τῷ βίῳ
ἀδίκημα μηδὲν ἡδονὴν πολλὴν ἔχει.

Stobaeus Floril. 24, 7 Ἀντιφάνους A. Ἀντιφῶν Trinc. αὐτοῦ Mein.] αὐτοῦ. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 515.

270

τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει
μικρὰς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακρὰς.

Stobaeus Floril. 10, 22 Ἀντιφάνους A Voss. Ἀντιφῶντα Trinc. Maximus Conf. 41 p. 64. ἔπειτα] εἶτα A Voss. λύπας] τὰς λύπας A Voss.

271

συνεχῶς γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελής γίνεται
ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός.

Athenaeus 2, 40 c Ἀντιφάνης φησίν. ἐμπιπλάμενος Herwerd. Obs. crit. 51] ἐμπιπλάμενος. ἀμελής γ. ἄνθρ. Mein.] ἄνθρ. ἀμ. γ. ἀμβλὺς γ. ἄνθρ. G. A. Hirschig. Ann. crit. 4, nulla necessitate. pro συνεχῶς scribendum videtur ξηρῶν conl. Athen. 2, 39 d ἐκ τροφῆς ξηρᾶς οὗτ' ἂν σκώμματα γένοιτο οὗτ' αὐτοσχέδια ποιήματα. ὑποπίνειν, i. e. parcius bibere, saepissime per iocosam quandam λιτότητα significat largius potare. cf. quae ad Arist. Av. 494 adnotavimus.

272

στεφάνους ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο,
καὶ δᾶδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί.

Athenaeus 15, 686 b κατὰ τὸν Ἀντιφάνη κτλ. κατὰ τὸν Ἀντιφάνη· στεφάνους Mein.] κατὰ τὸν Ἀντιφάνους A. στεφάνους excidisse iam Casaubonus monuerat. δᾶδα et χρηστῷ A. ἐνεγκε — τῶν χρυστῶν δύο καὶ δᾶδα χρυστὴν — χρυστῷ πυρί Mein. Anal.

Ath. 335. 'χριστὸν πῦρ intellego ignem in quem unguenta in-
iecta sunt'. at cf. 128, 4. 145. 242. Alexid. 15, 8. Theophil. 4, 3.
Philem. 32. Arist. Pac. 563. Av. 593. Lys. 702.

273

οὐδ' ἤψεν κρέα
οὐδ' ἐγκέφαλον, ὅπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας·
οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος.

Athenaeus 1, 12 b ζωμὸν δὲ οὐκ ἐποίηε Ὅμηρος θύων βοῦς,
οὐδ' ἤψεν κρέα — ἦν ἀρχαῖος. Ἀντιφάνης φησί. ἤψεν Dindf.]
ἤψε. si etiam quae praecedunt, ut coniecit Meinekius, sunt Anti-
phanis, sic scribenda erunt: ἀλλ' οὐκ ἐποίηε ζωμόν, οὐδ' ἤψεν
κρέα. idem Meinekius confert Schol. Hom. Il. 21, 362 οἶδεν Ὅμη-
ρος ἔψησιν κρεῶν, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ παρεϊσάγει.

274

ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,
ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται.

Athenaeus 1, 3 b διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀντιφάνους ἐρεῖ κτλ.
2. ὅπου τε VL] ὅπου BCD. ὅπου τι Mein. ed. mai. pro πάρει
v. 1 Meinekius ἀρ' εἶ. nam εἶναι dici, non παρεῖναι πρὸς τινι,
conl. Demosth. 19, 127 ἦν ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. addo Diphil.
99. contra Eubul. 63 πρὸς τούτοισιν δὲ (i. e. praeterea) παρεῖσται
σοι κτλ. huc non pertinent. fortasse tamen scribendum καὶ λό-
γοισιν εἶ vel πρὸς Μούσας σὺ καὶ λόγους φέρει.

275

νήττας, σχαδόνας, κάρυ' ἐντραγεῖν, ῶ', ἐγκριδάς,
φαφανίδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι.

Athenaeus 2, 56 e ὅτι δὲ τὸ ἀπλυτοὶ ἐπὶ τῶν φαφανίδων ἀκούειν
δεῖ . . . δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων κτλ. 1. ἐντραγεῖν Schweigh.]
ἐντροῦγειν. ῶ' Dindf.] ῶά. non audiendus est Ruhnken. Tim. 189.

276

ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει·
ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. Β. Θετταλὸν λέγεις
κομιδῆ τὸν ἄνδρα.

Athenaeus 2, 47 b τὸ δὲ ὀξύπεινος . . . καὶ Ἀντιφάνης κτλ.
Herculem significari animadvertit Meinekius. ex Alceptide aut ex
Omphale Philothebaeove excerptum esse potest.

277

ἐὰν μὲν ἄρα πέπερι φέρη τις πριάμενος,
στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον.

Athenaeus 2, 66 d Ἀντιφάνης. 1. ἐὰν Dindf.] ἄν. φέρη τις Dindf.] τις φέρη, quod ita admitti posse Dindorfius animadvertit, ut tetrametros trochaicos fuisse statuamus, quorum posterior incipiebat a πριάμενος. 2. γράφουσι Dindf.] γράφη CD. ad *propulum ferunt ut crucietur*. Arist. Av. 1052. Alexid. 126, 17. 'nam qui Athenas piper aliasque merces in Asiae emporiis emtas inportabant', a sycophantis 'in periculum capitis vocari' solebant, tamquam 'regis Persarum speculatores'. Casaub.

278

τὸ μὲν ἀτυχήσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ,
ἀνδρὸς δ' ἐνεργεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου.

Stobaeus Floril. 108, 29 continuo scriptum post fr. 281. discretiv Meinckius. Ἀντιφάνους A. γ. 1 om. B. 2. ἀνδρὸς] πρώως Halimius. an ἰλαρῶς? ὀρθῶ τρόπῳ Grotius.

279

νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου
ζητεῖν.

Athenaeus 2, 66 Ἀντιφάνης πάλιν κτλ. περιόντα Dindf.] περιόντα. cf. Pherecr. 186.

280

ἐχθρὸς μετὰ πέντ' ἔπινον, ἡμέραν τρίτην
μεθ' ἑπτά.

Zonaras 1745 τρίτην ἡμέραν λέγουσιν, οὐχὶ τρίτης ἡμέρας... Ἀντιφῶν κτλ. Ἀντιφάνης Meinek. Cur. crit. 75. μετὰ πέντε, μεθ' ἑπτά, i. e. συμποτῶν.

281

τὰ τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

Stobaeus Floril. 108, 29. a fr. 278 separavit Meinckius. τὰ] τὰ τῆς B. 'forsan τὰπὸ τῆς' Mein. γνησίως Iacobs. Addit. 322 ex Menand. 198 Mein.] ἡπίως. εὐγενῆ] εὐμενῆ Trinc.

282

οἴμοι κακοδαίμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω.

Athenaeus 1, 14 f πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περι τὴν σφαιριστικὴν ἀμίλλης τό τε κατὰ τοὺς τραχηλισμοὺς ῥωμαλέον. Ἀντιφάνης κτλ. accesserunt haec ex C. confert Casaubonus Galen. III 301 Basil. ὅταν γὰρ συνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποκαλύοντες ὑφαρπάσαι τὴν μεταξὺ διαπονῶσι, μέγιστον αὐτὸ καὶ σφοδρότατον καθίσταται, πολλοῖς μὲν τραχηλισμοῖς, πολλαῖς δ' ἀντιλήψεσι παλαιστικαῖς ἀναμειγμένον, ὥστε κεφαλὴν καὶ αὐχένα πονεῖσθαι τοῖς τραχηλισμοῖς.

283

φαινίνδα παίζων ἦεις ἐν Φαινεστίου.

Athenaeus 1, 15 a ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων, ἢ ὅτι εὐρετῆς αὐτῆς, ὡς φησιν Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτρύβης. καὶ Ἀντιφάνης κτλ. ἦεις] νῆστις Cobet. N. l. 137. ἦν τις vel εἴ τις 'sententia imperfecta' Mein. Anal. Ath. 7. Etymol. m. Milleri (Mélanges 299) φενίνδα· παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη· οἷον οὐ φενίνδα σφαιριῶν, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων. cf. fr. 234. Antiphanis esse verba in Etymologico Flor. servata et φενίνδα veram esse scripturam Meinekius existimat Herm. III 455. at facile post φενίνδα aliquid excidisse potest. nostri fragmenti quamvis dubia in tanta brevitate sit emendatio, tamen facillimum videtur scribere παίζων εἶδέ σ' ἐν Φ. ceterum Pollux 9, 105 ἢ δὲ φαινίνδα εἴρηται... ἀπὸ Φαινίδου τοῦ πρώτου εὐρόντος.

284. 285

ἄριστον ἐν ὄσῳ . . . ὁ μάγειρος ποιεῖ.
συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;

Athenaeus 1, 11 c τὸ προινὸν ἔμβρωμα. ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσέσθαι ψωμούς, ὡς Ἀντιφάνης ἄριστον — ποιεῖ, εἴτ' ἐπάγει· συνακρατίσασθαι κτλ. 1. δ' ἔνδον inserit praef. ed. min. xv Meinek. 2. πῶς Casaub.] πῶς. πῶς ἔχεις, ut 140. πρὸς τὸ συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; Cobet. N. l. 108, quae quomodo sive uni versui sive duobus accommodare voluerit nescio. fort. πῶς ἔχεις γνώμης ἐμοί; vel πρὸς δὲ τὸ | συνακρ. — μετ' ἐμοῦ; B. καλῶς.

286

δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.

Athenaeus 1, 23 a εἴρηται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης κτλ. Eustath. 890, 49. φαγόντας φάρονγα Mein. Anal. Ath. 11. nam verbum βρέχειν per se solum vix potest idem significare quod πίνειν.

287

ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν —

Athenaeus 2, 49 b Ἀντιφάνης κτλ. Eustathius 7-10, 16 παρ-
 ἄγει καὶ Ἀντιφάνην εἰπόντα κτλ. τ' εἴχομεν] ἐχέομεν Eust. quod
 si probetur, ἐχέομεν tamen scribendum est, ut iam Meinek. ed. mai.
 at κατὰ χειρῶν prorsus pro substantivo est: κατὰ χειρῶν (χειρὸς)
 διδόναι, λαμβάνειν, et figurate πάντα μοι τὰ πράγματα κατὰ χειρὸς ἦν.
 Philyll. 3. Nicostr. 25. Alexid. 261, 2. Menand. 457 Mein. Arche-
 dic. 2, 3. Pherecr. 146, 5. εἴχομεν autem idem est quod εἰλή-
 φειμεν. — ὁ τρίπους, τουτέστιν ἡ τράπεζα. Eust.

288

ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμον.

Stobaeus Floril. 9, 16 Ἀντιφάνους A Voss. Arsen. Viol. 128.
 Ἀντιφῶντος Trinc. μηδὲν et οὐθενὸς A.

289

εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.

Stobaeus Floril. 21, 4 Ἀντιφάνους A Voss.] Ἀντιφῶντος Trinc.
 Maximus Conf. 80 p. 158.

290

τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίνεται.

Stobaeus Floril. 29, 51 Ἀντιφάνους Trinc. om. A. idem ver-
 sus Menand. monost. 494.

291

τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

Stobaeus Floril. 37, 13 Ἀντιφάνους A. Arsen. Viol. 129.
 Menand. monost. 717.

292

ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.

Stobaeus Floril. 68, 27 Ἀντιφάνους A. Arsen. Viol. 130.
 τοῦ γαμεῖν — τὸ δ. A. at dixerat sine dubio poeta summam cala-
 mitatem esse nuptias.

293. 294

ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκεία πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ.

· · · · ·
 πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

Stobaeus Floril. 95, 1 Ἀντιφάνου A. Apostol. 3, 59 c (Arsen.) sine auctoris nomine. secundum a priore separavit et incerto poetae tribuit Grotius. duo fragmenta esse constat. 1. γλυκέα] ἡδέα Gesn. marg. 2. Theocr. 21 init. ἄ πενία... τῷ μόχθῳ διδάσκαλος Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 21.

295

λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναι μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 99, 27 Ἀντιφάνου A. om. Trinc. ὁμότοιχος] ὁμόστοιχος AB. Plutarch. Mor. 503 d μανία γὰρ ὁμόστοιχος μὲν ἢ ὄργη κατ' ἐνόους, ἢ δὲ μέθη σύνοικος, ubi Meziriacus ὁμόστοιχος. Aeschyl. Ag. 1002 νόσος γὰρ αἰεὶ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. (Gaisford.)

296

μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα

Plutarchus Mor. 845 b προελθὼν δὲ πάλιν (Δημοσθένης) εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς τινα λέγων διεσύρετο· ὡς κωμωδηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιφάνου κτλ. Plutarch. Demosth. 9 Ἐρατοσθένης μὲν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλαχοῦ γεγονέναι παράβακχον, ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος τὸν ἔμμετρον ἐκεῖνον ὄρον ὁμοῖαι ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὡς ἐνθουσιῶντα κτλ. Schol. Arist. Av. 194 μὰ νῆ-φέλας· οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὄμνον, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς (Mein. III 613). cf. Timocl. 38.

297

περίνησα καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα

Pollux 7, 52 Ἀντιφάνης δὲ πού φησι κτλ. ἔστι δὲ τὰ μὲν πεντάκτενα χιτωνίσκοι παρὰ τὴν ὄαν πορφυροῖ, πέντε κτένας ἐνυφασμένοι· τὰ δὲ περίλευκα τὸναντίον εἶη ἂν ὕφασμα ἐκ πορφύρας ἢ ἄλλου χρώματος ἐν τῷ περιδρόμῳ λευκὸν ἐνυφασμένον. τὰ δὲ περίνησα πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα, ἔχον τὰ νήματα ἐξηρητημένα· ἢ πορφύρα κύκλω τὰ τέλη τοῦ ὕφασματος περιέχεται, νήσου σχῆμα ποιῶσα τῇ περιρροῇ τοῦ χρώματος. πεντέκτενα Mein.] πεντάκτενα. cf. Hermipp. 34 et Menand. 92 Mein. Phot. περίνησα· περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ, ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαί-ναις. idem πεντέκτενοι· περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὄας πέντε κτένας πορφυροῦς. Hesych. περίνησον· ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλω. idem πεντεκτενῆ· ἐνδύματα οἷον πριόνων ὁδοῦσιν ἐμπερῆ, πεποικιλμένα.

298

μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλέπεις ἐμέ.

Athenaeus 1, 8e ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστὶν ἐν χρήσει τοῖς παλαι-

οἷς. Ἀντιφάνης. excidit initio syllaba. σὺ Jacobs. Addit. Ath.
6. vel καί.

299

συναγαγῶν

τρεις ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς

Athenaeus 2, 47 f καὶ τρίκλινοι οἴκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἐπτάκλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης κτλ. potest esse etiam pars tetrametri trochaici.

300

οἶνω . . τὸν οἶνον ἐξελαύνειν,

σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρουκι τὸν βοῶντα,

κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,

αὐθαδίαν αὐθαδία, Καλλίστρατον μαγεῖρω,

5 στάσιν στάσει, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,

πόνῳ πόνον, δίκῃ δίκην, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.

Athenaeus 2, 44 a Ἀντιφάνης κτλ. 1. οἶνω δὲ δεῖ Elmsl. Arist. Ach. 717 p. 68. 3. κόπῳ κόπον, quae post ἐξελαύνειν conlocant codices, transposuit Elmsl. 5. μάχῃ μάχην Elmsl.] μάχην μάχῃ. 6. δίκῃ δίκην Elmsl.] δίκην δίκῃ.

v. 1 et 3 variis coniecturis homines docti temptaverunt. οἶνω τὸν οἶνον ἐξέλα, κόπῳ κόπον -- ∪ et v. 3 κρότῳ κρότον pro κόπῳ κόπον Jacobs. Addit. Ath. 40. πυρὶ μὲν τὸ πῦρ, οἶνω δὲ δεῖ κτλ. et v. 3 δόλῳ δόλον pro ψόφῳ ψόφον Wilamow. Herm. VII 148. ἦλῳ δὲ δεῖ τὸν ἦλον, οἶνω δ' οἶνον κτλ. Naber. Mnem. nov. VIII 53. ac Diogenian. 5, 16 ἦλῳ τὸν ἦλον καὶ πάτταλον ἐξέκρουσας παττάλω. Aristot. Polit. 5, 9, 6 καὶ χρήσιμοι οἱ πονηροὶ εἰς τὰ πονηρά· ἦλῳ γὰρ ὁ ἦλος, ὥσπερ ἡ παροιμία. Cic. Tusc. 4, 35, 75 *homo quidam amore veterem amorem tamquam clavo clavum eiciendum putant.* Greg. Cyr. 2, 60 ἦλος τὸν ἦλον, πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουεν. ineptissime Macar. 5, 22. 3. Galen. III 8, 250 Bas. VI 204 Kuehn. ἀκούσαι γούν ἔστι τῶν φασκόντων, ὡς κόπῳ χρὴ λύειν τὸν κόπον. cum eis quae sequuntur Meinekius confert Plat. com. 174, 17. Epicr. 3, 22. Machon. Athen. 13, 580 d ὁ δὲ μειδιάσας κῦβδ', ἔφη, τριωβόλου. ridicule Wilamowitzius ut κόπον cum πόρνη nescio quomodo cohaerere probet ad Arist. Ran. 1280 provocat. 4. de Callistrato cf. Theopomp. 30. Anaxandrid. 40. Eubul. 11. 107, 5. 6.

recte Wilamowitzius bina singulorum versuum membra ita coniuncta esse dicit, ut a proverbii ad alia transeat risus movendi causa inventa. sed haec non omnia eadem ratione adiciuntur. sic κήρουξ τὸν βοῶντα expellit maiore vi vocis, triobolum me-

retricem, quia hoc pretio vincantur meretrices, Callistratum coquus, quia Callistratus inpudentia cum coquis certans eis tamen multo sit inferior.

301

ἀσπάραγος ἐπηγλαῖζετ', ὄχρος ἐξήνθηκέ τις.

Athenaeus 2, 63 a Ἀντιφάνης δὲ διὰ τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον κτλ. ἐπηγλαῖζετ' Porsón.] ἠγλαίζεν. cf. Eubul. 150. Ephipp. 4, 6. de forma ἀσπάραγος cf. Phryn. Ecl. 110 cum adn. Lobeck. non intellego temporum generisque differentiam. fort. scr. ἐξανθίζετο. cf. Arist. Ach. 1047. Lys. 43. Philem. 79, 6.

302

[μέλι,] πέρδικες,
φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες,
κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὄρνυξ,
ὄρουις θήλεια

Athenaeus 2, 65 e Ἀντιφάνης δὲ καὶ ψᾶρας ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγει κτλ. 2. ψᾶρες Dindf.] ψᾶρες. mel in avium catalogo locum non habere Meinekius animadvertit. scribendum est Ἀντιφάνης... καταλέγει Μελίτιτη· πέρδικες κτλ. adduntur enim etiam in primis Athenaei libris interdum fabularum nomina. *Melittae* Antiphaneae fragmentum est 151.

303

Zenobius 6, 34 Φιλίππου Ἀλεκτροῶν· αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Ἀλεκτροῶν γὰρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ἐν ἀπέκτεινεν, ὡς φασί, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ... Ἀντιφάνης. cf. infra fr. Heraclidis et Droysen. Hellenism. I 617. 8. ex Zenobio sua derivavit Apostol. 17, 85.

304

Plutarchus Moral. 79 a ὁ γὰρ Ἀντιφάνης ἔλεγε παίζων ἐν τινὶ πόλει τὰς φωνὰς εὐθὺς λεγομένας πῆγνυσθαι διὰ ψῦχος, εἶθ' ὕστερον ἀνιεμένων ἀκούειν θέρους ἅ τοῦ χειμῶνος διελέχθησαν. fortasse haec occulto aliquo fonte ex Antiphane in Muenchhausiadem nostram manaverunt.

305

ἄμητες, ἄμυλοι

Athenaeus 14, 644 f ἄμης· πλακοῦντος γένος. Ἀντιφάνης κτλ.

306

ἐπίτοκος ἢ γυνή

ἀδοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμωδός, δέον ἐπίτεξ εἶπειν.
Phryn. Ecl. 333. cf. Lobeck.

307

συνέλκειν τὰς ὀφροῦς

ἀντὶ τοῦ συνάγειν (fr. 218). οὕτως Ἀντιφάνης. Photius.

308

τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει

ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἔτων. οὕτως Ἀντιφάνης.
Photius et Suidas. Ἀντιφάνης Suid.] αντιφα cod. Phot. eadem
Bekker. Anecd. 114, 26 sine auctoris nomine.

309

ὑπέρχολος γενόμενος

ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτῆσας. οὕτως Ἀντιφάνης. Photius, Suidas
et omisso auctoris nomine Bekker. Anecd. 115, 2.

310

ἀλουργιαῖον

ἀντὶ τοῦ ἀλουργές. cf. Aristoph. fr. 741. scr. ἀλουργίδιον.

311

ἀμαρτυρήτους

ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους. οὕτως Ἀντιφάνης. Suidas, Zonaras 141.

312

ἀνώγειον

τὸ ὑπερῶν οἶκημα . . . τῶν κωμωδιοποιῶν οἱ περὶ Ἀντιφάνην.
Bekker. Anecd. 405, 32. Suidas. — ἀνώγειον Suid. vulg.] ἀνόκαιον
Bekk. Anecd. ἀνώγειον Suid. ABC. τῶν κωμωδιοποιῶν] τὸν κω-
μωδιοποιὸν Bekk. Anecd. et Suid. A. Ἀντιφάνην Bekk. Anecd.
Suid. A] Ἀριστοφάνην. cf. Lobeck. Phryn. 297. 8.

313

ἀποδικεῖν

ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 427, 9.
Suid. Hesych. ἀποδικεῖν ἀπολογεῖσθαι δίκην.

314

ἀρδεύειν

παρ' Ἀντιφάνει μόνω. ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἄρδειν, οὐκ ἀρδεύειν λέγουσιν. Bekker. Anecd. 443, 22. ἀρδείαν, cum ἀρδεύειν nequaquam apud Antiphanem solum reperiatur, Lobeckius Phryn. 763. Hesych. ἀρδεία· ποτισμός. idem ἀρδεύει· ποτίζει. cf. Aesch. Prom. 852.

315

αὐχένιοι

χιτῶνος εἶδος ὑπὸ Ἀντιφάνους. Hesychius. Ἀντιφάνης Ἔπνω Halbertsma Mnem. III 232. potius Ἔπνω Ἀντιφ. cf. Valcken. Diatr. 214 e.

316

ἐπιστάτης

ἀντὶ τοῦ διδάσκαλος. ὁμολογουμένως Ἀντιφάνης. Bekk. Anecd. 96, 12 (ἐπισάτης cod.). saepius sic in Protagora Plato. in voce ὁμολογουμένως fabulae nomen latere suspicabatur Koppiersius. fort. Ὀμωνύμοις.

317

εὐκλήρημα

Bekker. Anecd. 77, 25 ἀκληρίαν Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. ὁ αὐτὸς εὐκλήρημα ἀντὶ τοῦ κατόρθωμα. εὐκλήρημα Koppiers. Obs. 6] εὐκλήρωμα. ἀκλήρημα Diodor. Sic. 13, 31, δυσκλήρημα Polyb. et Diod. Sic. in Exc. Vat. cf. fr. 14.

318

ἦθη

πληθυντικῶς φασὶ μὴ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἐνικῶς. ἀλλ' Ἀντιφάνης εἶπε πληθυντικῶς. Bekker. Anecd. 98, 15. cf. Lobeck. Phryn. 364.

319

κάθεμα

Pollux 5, 98 (περὶ γυναικείων κόσμων) καὶ ὡς Ἀντιφάνης κάθεμα· ἐκάλου δ' αὐτὸ καὶ καθετήρα. Hesych. κάθεμα· ὁ κατὰ στήθους ὕρμος. κάθεμα Hesych.] κάθημα Pollux. Lob. Phryn. 249.

320

κασωρίτιν

Eustathius 741, 29 κασωρίς ἢ πόρνη . . . Ἀντιφάνης δέ, φασί, κασωρίτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν. Lobeck. Paralip. 30. 1. cf. Arist. Eq. 1285.

321

κύδαροι

πλοίαρια ἄττα. παρ' Ἀντιφάνει τὸ ὄνομα. Photius. Hesych. κύδαρος· νεὼς εἶδος. cf. Poll. 1, 82. Etym. m. 543, 3 sq. Bekk. Anecd. 274, 18. Gell. 10, 25, 5. M. Schmidt. in Hes. Lobeck. Pathol. prol. 112 'nec satis constat de κύδαλος et κύδαρος, cydarum'.

322

πτωχεύειν

οὐ τὸ ἐπαιτεῖν, ἀλλὰ τὸ πένεσθαι. Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 112, 24.

323

χρήσασθαι

ἀντὶ τοῦ δανείσασθαι. Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 116, 11. sane factum esse potest ut Antiphanem confunderet cum Aristophane (Nub. 22); sed quidni etiam Antiphanem eo verbo usum esse credamus?

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

324

εἴ φησι τοὺς ἐρωῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν,
ἢ ποῦ τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπεται οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι.

Stobaeus Floril. 63, 12 Ἀντιφάνους Α. at eosdem versus Athenaeus 13, 563 a Theophili Philaulo tribuit, quinque aliis auctos. 1. εἴ Η. Iacobi] εἴ τις Stob. τίς Athen. ὅς Grotius. εἰ τοὺς ἐρωῶν- τὰς φησί τις νοῦν οὐκ ἔχειν Gesn. marg. 4. καταλείπεται Voss. ἕτερον ἢ] ἄλλο πλὴν Athen.

325

Athenaeus 1, 28 d ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀτικὸς κέραμος. Εὐ- βουλος δέ φησι· Κνίδια κέραμα, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πι- θάκνια. Ἀντιφάνης δέ· νᾶπυ Κύπριον, καὶ σκαμωνίας ὀπὸν, κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμμυον Σαμοθράκιον, κανλὸν ἐκ Καρχηδόνας καὶ σίλφιον, θύμον Ἰμῆτιον, ὀρίγανον Τενέδιον. quae cum Pollux 6, 67 ad Eubuli Glaucum referat, Dindorfius etiam quae Athenaeus ex Eubulo excerpta profert Antiphanis esse existimat. sed omnino dubium est an nihil ex his sit Antiphanis. cf. Eubul. 19.

326

Maximus Conf. 41., 64 κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι δύναται τὴν ἀγέλην. 'si Antiphanis sunt, versus ita restituere licet: μελετήσας κύων | σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι | δύναται' ἄν ἀγέλην.' Mein. comparavit M. Hauptius Opusc. III 380 Demosth. 25, 40 τοὺς γενομένους κύνας τῶν προβάτων κατακόπτειν φασὶ δεῖν.

327

ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 93, 1 Ἀλέξιδος (339), οἱ δὲ Μενάνδρου A. Ἀλέξιδος Trinc. *Alexidis, alias Antiphanis, alias Menandri* Gesner. Cleric. p. 242. — om. Vindob.

328

οὐπάποι' ἐξήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

Stobaeus Floril. 93, 20. Arsen. Viol. 129. coniunctos cum fr. 259 Ἀντιφάνου dicunt A et Arsen., Ἀριστοφάνου Trinc. at Stobaeus ipse 16, 7 et Anton. Mel. 140 p. 221 recte Menandρό adsignant (fr. 600 Mein.).

329

οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

Stobaeus Floril. 72, 9 Ἀντιφάνου A. at Arsenius Leutschii 13, 39 t eosdem versus Alexidis (fr. 340) esse dicit. 2: ὄντως] πάντων Mein. Arsenius 41, 18 γυναικὸς, εἰ μὴ τὰς φρένας καλῶς ἔχη, qui versus Euripidis est ex Antiope (211 N.).

330

βέβαιον ἔξεις τὸν βίον δίκαιος ὦν,
χωρὶς τε θορόβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 24 Ἀριστοφάνου γράφοντος κτλ. Antiphani tribuit Mein. I 321. cf. Aristoph. fr. 899.

331

οὐτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετροητής.

Athenaeus 2, 66 f Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἀλεξίς κτλ. ex Ἵπνω petitum existimat Meinekius, quia ea fabula modo Alexidis modo Antiphanis esse dicatur.

332

γερόνται παλαίστραι

παρ' Ἀντιφάνει. Pollux 2, 13 cod. Falckenb. at Bekkerus ex suis codicibus Ἀριστοφάνει. cf. Aristoph. fr. 715.

333

Boissonadii Anecd. I 125 et Gnomolog. Vindob. Ritschl. Opusc. I 565, 59 Ἀντιφάνης· αἱ νέαι φίλαι ἀναγκασταὶ μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι. Ἀντισθένης vel Ἀντιφῶν Mein. cf. I 317.

334

χολᾶν

τὸ ὀργίζεσθαι. Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 116, 8. pertinere videtur ad fr. 89.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Meinek. I 330 sq. U. Koehler. I. A. n. 977 III.

ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Meinek. I 367 sq. 373 sq. Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 328.

ΛΙΓΡΟΙΚΟΙ

Fabula, si recte de C. I. I 230 Bergkius statuit Mus. Rhen. XXXIII 328 n. 3, ἐπὶ Ἀπολλοδώρου (δι' Ἀνα)ξίππου Lenaeis acta est, Ol. 107, 3. at fr. 3 non videtur scriptum esse ante alteram orationem Olynthiacam, Ol. 107, 4.

1

τίνα δὴ παρεσκευασμένοι
πίνειν τρόπον νῦν ἐστε; λέγετε. τίνα τρόπον;
B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.

A. βούλεσθε δῆτα τὸν ἐπιδέξι'; B. ὦ πάτερ,
 5 λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια
 λέγειν, Ἐπολλου, ὡσπερεὶ τεθυηκότι;

Athenaeus 11, 463f τοῦ ἐπιδέξια πίνειν μνημονεύει καὶ Ἀναξ-
 ανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως κτλ. 2. νῦν ἐστε Dobr. Adv. II
 330] ἐστὲ νυνὶ A. πίνειν quod in fine versus addit A, delevit
 Dobr. λέγειθ'. B. ὅτινα τρόπον | ἡμεῖς; κτλ. K. 4. δῆτα Cobet.
 N. 1. 19. 20] δῆπου A. δῆτ' οὖν Dindf. cf. Arist. Av. 1689. Ran.
 416. deinde τὸν ἐπιδέξιαπατερ A. notam B adiecit Dobr. 5.
 λέγειν] τί φῆς; Dobr. πίνοντι; B. τὸν κτλ. Cobet. 6. λέγειν]
 λέγεις; Dobr. ὡσπερ ἐπὶ Cobet. (cf. Antiph. 240.)

v. 4. 5 scribendum existimo B. ὦ πάτερ, | τί λέγεις; ἐπὶ τῷ
 πίνοντι τὸν ἐπιδέξια | λέγειν; verba extrema non intellego.

2

ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἢ τράπεξ' ἐσήρητο,
 τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ', ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς
 καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον οὐτ' ἤδειν ἐγώ.
 οὕτως παρέξω χρηστῶς οὐκ ἔξω τότε.

Athenaeus 14, 642 b Ἀναξανδρίδης Ἀγροίκοις κτλ. 1. ἐσή-
 ρητο K. Mus. Rh. XXX 400] ἐπήγητο. 2. τοσαῦτ'] ἐπήγητοςάνι
 A coniunctim. 3. οὐδ' εἰ γέγονεν G. A. Hirschig. Ann. crit. 4.
 οὐδ' εἰ γέγον' ὄντως οἶδ' ἐγώ Nauck. Bulletin de l'acad. de Pétersb.
 VIII 379. an οὐκ εἶδον οὐδ' ἤδειν? 4. οὕτως et χρηστῶς A.
 χρηστῶς Villebr. Χρηστε, κοῦκ Mein.

ad firmandam coniecturam suam v. 3 G. A. Hirschigius con-
 tulit Demosth. 21, 78 τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδῶς οὐδὲ γινώσκων.
 Isocr. 12, 70 νησύδρια . . . ἃ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων οὐδ' (εἰ γέγονεν
 adi. Hirschig.) ἴσασιν. addit Cobetus N. 1. 107 Demosth. 18, 70
 Σέρριον καὶ Δορίσκον. . . οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. Isocr. 9, 6 ἠδίων ἂν
 εὐλογουμένων ἀκούοιεν, οὐς οὐκ (οὐδ' ?) ἴσασιν εἰ γεγόνασιν. Cic.
 Fam. 9, 15, 4 reges . . . quos ego . . . omnino natos nesciebam. at ista
 omnia cum contemptu dicuntur, hic admiratio potius locum habet.
 παραξῆν est vitam sine consilio et successu trahere. Plut. Mor. 13 b
 ζῆν, οὐ παραξῆν προσήκει. extrema nondum recte mihi videntur
 emendata esse.

3

μεγάλ' ἴσως ποτήρια
 προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
 ἐκάρωσεν ὑμᾶς. B. ἀνακαχαίτικεν μὲν οὖν.

Athenaeus 11, 481f Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις κτλ. Macrobius
 Saturn. 5, 21 Anaxandrides etiam comicus in fabula Ἀγροίκοις.

μεγάλ' — ύμᾶς. 1. ποτήρια] κυμβία Macrobo. 2. μέστ'] μετ' Macrobo., qui in hoc versu κυμβία omittit. 3. ἐκάκωσεν Macrobo. deinde ἀνακεχέτικεν Α.

verbum ἀναχαιτίζειν manifesto mutuatus est a Demosthene 2, 9; nam Eurip. Hippol. 1232 ἔσφηλε κἀνεχαιτίσειν nulla translatione usus est. Harpocrat. ἀνεχαιτίσει . . . ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. Poll. 1, 210 ἀναχαιτίζουσιν (οἱ ἵπποι) ἰστάμενοι κατὰ τοὺς οὐραίους πόδας. Bekker. Anecd. 19, 8 ἀναχαιτίσαι· ἀνακόψαι εἰς τοῦπίσω. (quae sequuntur perversa sunt.)

ΑΓΧΙΣΗΣ

4

οὐκ ἔστι δούλων, ὦγάθ', οὐδαμοῦ πόλις,
 τύχη δὲ πάντα μεταφέρει τὰ σώματα.
 πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
 εἰς αὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἴτ' εἰς τρίτην
 5 ἀγορᾷ κέχρηται· τὸν γὰρ οἶακα στρέφει
 δαίμων ἐκάστῳ.

Athenaeus 6, 263 b Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγχίση φησὶν κτλ. 1. ὦγαθέ Α. 2. σώματα] χρήματα perperam Herwerd. Mnem. nov. ΠΙΙ 305. 4. αὔριον Dindf.] τ' αὔριον Α. 6. ἐκάστοτε Herwerd. Obs. crit. 54.

1. servi certa patria carent, et a fortuna alii aliorum dissipantur. 4. 'conicias Sunicenses in admittendis civibus admodum faciles fuisse.' Mein. 5. ἀγορᾷ κέχρηται, i. e. 'reipublicae administrandae participes fiunt.' Schweigh.

5

ἡμιχρύσους

Pollux 9, 59 εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται ὁ στατήρ· εἰ δὲ στατήρ, οὐ πάντως ὁ χρυσοῦς· Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίση καὶ ἡμιχρύσους λέγει. idem 6, 161 ἡμιχρύσους δὲ Ἀναξανδρίδης.

ΑΙΣΧΡΑ

I. e. Αἴσχροα, mulieris nomen. Mein. I 369.

6,

ἀρτίως διηρτάμηκε καὶ τὰ μὲν διανεκῆ
 σώματος μέρη δαμάζει· ἐν πυρικτίτοισι γᾶς·
 Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Athenaeus 10, 455 f Ἀναξανδρίδης Αἴσχροα (αἰσχροῖ Α) κτλ.

1. διηρτάμημεν et διάνεκῃ A. 2. δαμάξετε (i. e. δαμάζεται, med.) et πυρικτιοισι γῆς A. 3. οἶμαι Boeckhii] εἶναι A.

1. obiectum verbi διηρτάμημε in integra ecloga fuit ταῦρον vel aliquid eiusmodi. verbum ipsum Aeschyleum est (Prom. 1023); ab illo ut solet mutuatur Euripides Alcest. 494. Electr. 816. ἄρταμος i. e. μάγειρος (Poll. 6, 34. cf. Epicrat. 6) etiam in soluta oratione, veluti Xenoph. Cyr. 2, 2, 4. τὰ διάνεκῃ σώματος artificiosius dicuntur pro eis quae Homerus vocat νῶτα διηνεκῃ. διάνεκῃ σώματα Plat. Hipp. I 301 b (contulit Mein.). 2. neque πυρικτιια γῆς neque πυρικτιος γῆ intellegi potest. scribo ἐν πυρικτιῶ στέγα. cf. Antiph. 52, 3. de Timotheo cf. Antiph. 112. Pherecr. 145, 21.

ΑΜΠΡΑΚΙΩΤΙΣ

Ἐν (ἄστει) Bergk. Mus. Rh. XXXIII 328 n. 3.

ΑΝΤΕΡΩΝ

7

περιστέρια γὰρ εἰσάγων καὶ στρουθία

Athenaeus 14, 654 b Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντερῶντι κτλ. παρ-εἰσάγων A. Hirschig. Annot. crit. 4 sine ulla necessitate.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

8

κακομαθῆς

Ἀναξανδρίδης Ἀχιλλεῖ. Bekker. Anecd. 104, 17.

ΓΕΡΟΝΤΟΜΑΝΙΑ

Cf. fr. 10. Protagonista utebatur poeta Philemone. Aeschin. 1, 115. Mein. I 369.

9

τὴν ἐκ Κορίνθου Λαῖδ' οἶσθα; B. πῶς γὰρ οὐ;
τὴν ἡμετέρειον. A. ἦν ἐκεῖνη τις φιλῆ
Ἄντεια. B. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.
A. νῆ τὸν Δί' ἦνθει τότε Λαγίσκιον, τότε ἦν
5 καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή,
ὑπέφαιν' ἔσομένη δ' Ὀκιμον λαμπρὸν πάνν.

Athenaeus 13, 570 de μνημονεύει τῆς Λαῖδος καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ ἄλλας ἑταίρας αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ τούτων κτλ. 1. λαῖδα A. 2. τὴν ημεριον ἢ ἐκεῖνη τις φιλῆ A. ἡμε-

τέρειον Abresch. Diluc. Thucyd. 489. φίλη VL. τὴν Ἰμερσίαν Casaub. τὴν Ἰγκαρείαν Schweigh. 3. ἄνθεια, non ἄνθεια, A. 4. Λαγίσκιον, τότε ἦν Mein.] Λαγίσκη, ἦν δὲ τότε A. ἦνθει καὶ Λαγίσκιον τότε Mein. Anal. Ath. 266. ἦνθει καὶ Λαγίσκη· καὶ τότε ἦν Dobr. Adv. II 344. 6. λαμπρὰ Dobr.

2. ἡμετέρειος 'nostratem potius significat quam nostrum.' Lo- beck. Paralip. 322. 5. εὐπρόσωπος καὶ καλή, ut Arist. Plut. 976 (Mein.).

10

καίτοι πολλοί γε πονοῦμεν.

τὸν ἀσύμβολον εὖρε γέλοια λέγειν Ῥαδάμανθους καὶ Παλαμήδης.

Athenaeus 14, 614 c Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Γεροντομανία καὶ εὐ- ρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθον καὶ Παλαμήδην, λέ- γων οὕτως κτλ. — πολλοὶ (sic) A. Aristot. Rhet. 3, 12 ἀνάγκη δὲ μεταβάλλειν τὸ αὐτὸ λέγοντας· ὅπερ ὡς προσδοποιοῖ τῷ ὑποκρί- νεσθαι· 'οὗτός ἐστιν ὁ κλέψας ὑμῶν, οὗτός ἐστιν ὁ ἑξαπατήσας, οὗ- τος ὁ τὸ ἔσχατον προδοῦναι ἐπιχειρήσας.' οἷον καὶ Φιλήμων ὁ ὑπο- κριτῆς ἐποίει ἔν τε τῇ Ἀναξανδρίδου Γεροντομανία, ὅτε λέγει Ῥαδά- μανθους καὶ Παλαμήδης, καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τῶν Εὐσεβῶν τὸ ἐγώ· ἐὰν γάρ τις ταῦτα μὴ ὑποκρίνηται, γίνεται ὁ τὴν δοκὸν φέρων. ex- tremam illustrat Photius ὑπέρου περιτροπή· ἐπὶ τῶν ταῦτά ποι- ούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος... καὶ ὁ τὴν δοκὸν φέρων. verba καίτοι — πονοῦμεν Athenaei esse censet Schneidewinus G. g. A. 1848 p. 1716. non credo. ὁ ἀσύμβολος per εὐφημισμὸν quen- dam parasitus dicitur; ac talem poeta videtur induxisse tamquam artis suae laudatorem. is eam antiquitus ortam, ut Protagoras apud Platonem sophisticam, et multorum opera paullatim exultam esse docebat. fort. tamen γ' ἐπονοῦμεν. tum exempli causa vetustissimum Rhadamanthi Palamedisque inventum commemorabatur cum multis aliis sine dubio.

ΔΙΑΤΜΟΙ

11

βρέτας

ὁ ἀναίσθητος. Ἀναξανδρίδης Διδύμοις. Bekker. Anecd. 85, 19. significatione propria Arist. Eq. 31. Lys. 562.

ΔΙΟΝΤΣΟΤ ΓΟΝΑΙ

Cf. Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 328 n. 3. eodem nomine Polyzelus fabulam scripserat.

ΕΛΕΝΗ

12

A. ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὃ τι βούλει λέγε.

B. ὦ Ἡράκλεις, ἀβελτερείου τεμενικοῦ.

A. ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις.

Suidas ἀβέλτερος· λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτήριον τὴν ἀβελτηρίαν. Ἀναξανδριδῆς Ἑλένη κτλ. 2. ἀβελτερείου Dindf.] ἀβελτηρίου. τεμενικοῦ] τεκμήριον (ἀβελτερίου) Reisig. Coniect. 17. δηλουμένου Lobeck. Phryn. 519. aliam emendationum incredibilium congeriem qui volet inveniet apud Bernhardyū. nec probabiliora sunt quae de hac ecloga Herwerdenus exposuit Mnem. nov. VI 66, ἀβελτερίου γ' Ἑλληνικοῦ vel θούλληνικοῦ vel στ' Ἑλληνικοῦ (volebat σθ') scribens. de forma ἀβελτέρειος 'nihil decerni potest'. Lobeck. Paralip. 322. miror neminem incidisse in ἀβελτερίου Τιτανικοῦ, quod propter τὸ μέγεθος v. 3 aliquam habet probabilitatem. cf. Plat. Leg. 3, 701c. sed ne hoc quidem quicquam proficitur.

Practerea cf. fr. 81 et Alexandri comici fr. 3. Mein. I 370.

ΕΡΕΧΘΕΤΣ

(Ἐπι Φανο)στράτου (Ol. 99, 2) Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 328 n. 3.

ΕΤΣΕΒΕΙΣ

Aristot. Rhetor. 3, 12, exscr. fr. 10, unde cognoscitur in prologo fabulae pronomen ἐγὼ identidem fuisse repetitum.

ΖΩΓΡΑΦΟΙ

Perperam interdum Γεωγράφοι vel Γεωγράφος. nam geographiae quae proprie dicitur geographorumque nomen, Platonis Aristotelisque aetati ignotum — siquidem liber de mundo, ubi p. 393^b, 29 οἱ εὖ γεωγραφήσαντες commemorantur, post Chr. n. demum scriptus esse videtur — non ante Eratosthenem exstitisse consentaneum est. neque vero Ἀγίας, ut semel auctor comoediae dicitur, quicquam aliud est quam ΑΝΑΞ(ανδριδου) nomen per compendium scriptum. cf. Amphid. 49. 51. — fuerunt Ζωγράφοι(-ος) etiam Antiphanis, Diphili, Hipparchi, ut *Pictores* L. Pomponii Bononiensis. cf. Mein. I 370. 1. 416. III 168. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 242.

13

πυξίον λαβῶν κάθου.

Pollux 10, 59 εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τοῦνομα (πυξίον) ἐν Ἀναξανδριδου Ζωγράφοις ἢ Γεωγράφοις, ἐκατέρως γὰρ ἐπιγράφεται τὸ δῶμα· κτλ. Bekker. Anecd. 113 in. πυξίον· ὅπου

οἱ ζωγράφοι γράφουσιν. Ἄγλας Ζωγράφω. tunc igitur κάθου pro κάθησο iam in usu fuit. cf. Alexid. 224. Aristoph. fr. 620.

14

κιννάβαρις

ἀρσενικῶς. Ἀναξανδρίδης Γεωγράφω. Bekker. Anecd. 104, 32. et 1208 (ad 999, 27) τὸ δὲ κιννάβαρι καὶ ἀρσενικῶς εὐρέθη, ὁ κιννάβαρις. εὐρηται γὰρ παρὰ Ἀλεξανδρίδῃ ἢ αἰτιατικῇ τὸν κιννάβαριν.

ΗΡΑΚΛΗΣ

15

ὁ μὲν γὰρ εὐφυῆς τις εἶναι φαίνεται,
ὡς δ' εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον
εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως ἐν . . . παπαῖ,
μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
5 κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὧ φίλε.

Athenaeus 14, 638 d τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει . . . Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ κτλ. 2. εὐρύθμως Schweigh.] εὐρύθμος A. 3. ενπαπαῖ A. lacunam indicavit Schweigh. δριμέως παπαῖ παπαῖ Casaub. δριμέως εὐ μάλα παπαῖ Mein. — Eustath. 1455, 34 Εὐριπίδης (cum multis aliis) ἐπὶ συνετοῦ εἴρηκε τὸ δριμύ. Cycl. 104 δριμὺ Σισύφον γένος. cf. quae ad Arist. Av. 255 adnotavimus. 4. μεστὸς γενόμενος i. e. cum satis cantu tuo me delectavero. Bekker. Anecd. 442, 30 Ἀργᾶς· ὁ δεινότατος παρ' ἡλικίαν ἄργας καλεῖται. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸν Δημοσθένην (Plutarch. Dem. 4. Aeschin. 2, 99. Harpocrat. et Hesych. ἀργᾶς). fuit autem Argas illo tempore cantor et citharoedus celeberrimus. cf. 41, 17. Alexid. 19. de accentu Herodian. I 51, 4 (cf. 54, 3) ἔτι δὲ περισπῶνται ταῦτα μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικά, Ἐρμᾶς, Ἀργᾶς κτλ. 6. sophistae hic sunt musici, ut Protagoras apud Platonem principes cuiusque artis sophistas adpellabat.

videntur duo pueri artis musicae magistro in disciplinam tradi, quorum alter ei magnopere probatur. alter fortasse Hercules fuit. τὸ μελετητήριον hic est *instrumentum* musicum. Hesych. μελετητήριον οἶκος ἢ ὄργανον, ἐν ᾧ τις μελετᾷ. 5. κωδωνίσας, ubi accuratius te examinavero.

ΘΕΤΤΑΛΟΙ

16

λιθάζειν

οὐχὶ λεύειν καὶ καταλεύειν. Ἀναξανδρίδης Θετταλοῖς. Bekker. Anecd. 106, 10.

ΘΗΣΑΤΡΟΣ

Eodem nomine comoedias composuerunt Philemon, Menander, Diphilus, Archedicus, Dioxippus, ac latine Luscius Lavinius, Menandri ut videtur imitator. cf. Donat. Ter. Eun. prol. 10. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 84.

17

ο τὸ σκόλιον εὐρῶν ἐκείνος, ὅστις ἦν,
τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ὄν
ὠνόμασεν ὀρθῶς, δεύτερον δ' εἶναι καλόν,
τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὀρθῶς, ἐμαίνετο·
5 μετὰ τὴν ὑρίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει·
καλὸς δὲ πεινῶν ἐστὶν αἰσχρὸν θηρίον.

Athenaeus 15, 694 ef ἀσθέντος τούτου (τοῦ σκολίου)... ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακελευακέναι τὸν κωμωδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως κτλ. 2. ὄν Bergk. Poet. lyr. Scol. 8] ἦν A. 6. πεινῶν Canterus] πίνων A.

scolium quod Simonidis antiquitas vel Epicharmi vel alius poetae esse dicebatur Athenaeus 15, 694 e exscripsit: ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῶ, δεύτερον δὲ καλὸν φρῶν γενέσθαι, τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως, καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων. cf. Philem. 163. oratio cum nimis impedita videatur, v. 3 scribendum censeo ὀρθῶς ὠνόμασας. 4. ὀρθῶς. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355. 'secundo loco' inquit 'ponendae erant divitiae, non forma corporis: nam sine divitiis venustas nullius pretii est'.

18

ἀναλαβὼν μόνυλον ἡϋλοῦν τὸν ὑμέναιον.

Athenaeus 4, 176 a Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ κτλ. possunt esse tetrametri reliquiae vel trimetrorum. in exitu supplere licet sexcenta. — cf. 51.

ΘΗΣΕΥΣ

19

ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν, ὥσπερ καὶ Πλάτων.

Diogenes Laert. 3, 26 τοιοῦτος δ' ὢν (Πλάτων) ὄμως ἐσκώφη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν... Ἀναξανδρίδης ἐν Θησεῖ κτλ. καὶ add. G. Hermannus. — i. e. 'in Academia versabatur, olearum sacrarum plena'. olivis autem maxime delectatum fuisse Platonem narrat Diog. L. 6, 25.

20

παρθένοι παίζουνσι πρὸς ἐλάφῳ' ἐξαλλάγματα.

Bekker. Anecd. 96, 4 ἐξαλλάγματα· Ἀναξανδρίδης Θεσεὶ κτλ. ἐλαφρὰ cod. παίζουνσιν εὐθὺς Mein. παίζειν φιλοῦσι Herwerd. Mnem. nov. VI 66. Phrynich. Ecl. 363 ἐξαλλάξαι τὸ τέρψαι καὶ παραγαγεῖν εἰς εὐφροσύνην. φυλαττόμενον χροὶ οὕτω λέγειν· οὐ γὰρ χροῶνται οἱ δόκιμοι. Φιλιππίδης δὲ καὶ Μένανδρος αὐτῷ χροῶνται. cf. Bekker. Anecd. 96, 1. Zonar. 767.

19

(Ἐπὶ Ἴπ)ποδάμαντος (Ol. 101, 2) Bergk. Mus. Rh. XXXIII 328 n. 3.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ

Sexti Turpili *Canephorum* veri similius est ex Menandrea expressam esse. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 86.

21

ἅπαντές ἐσμεν πρὸς τὰ θεῖ' ἀβέλτεροι,
κοῦκ ἴσμεν οὐδέν.

Stobaeus Ecl. II 1, 3 Ἀναξανδρίδης Κανηφόρῳ. Ἀναξ. Canterus in vers.] Ἀλεξανδρίδης Α. Ἀλεξανδρίδου ἀνηφόρῳ ad latus contextus graeci'. Gaisf.

ΚΕΡΚΙΟΣ

Κερκίων Reines. Defens. var. lect. 72. Mein. I 371. cf. quae ad Arist. Av. 553. 558 adnotavimus. an Κερκιδᾶς Arcas (Demosth. 18, 295. Polyb. 18, 14, 2. 12. Harpoer. Κερκίδας) intellegendus est?

22

ἐρυθρότερον καρίδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ.

Athenaeus 3, 106 a Ἀναξανδρίδης. ἐν Κερκίῳ κτλ. sine poetae nomine Eustath. 1220, 53. ἐρυθρότερον C Eust.] ἐρυθρώτερον Α. ἴπτῆς C Eust.] ὀπτῶν Α. servo nescio quis minari videtur.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΡΙΑ

23

βύστρα

Pollux 10, 172 τοῦτο δὲ (βύσμα) βύστραν ἔτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης Κιθαριστρία. cf. Antiphan. 180.

ΚΤΝΗΓΕΤΑΙ

24

υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἤδὲ γίνεται.

Athenaeus 6, 247 e f Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνηγέταις κτλ. cf. Antiphan. 200. Anaxil. 39.

ΚΩΜΩΙΔΟΤΡΑΓΩΔΙΑ

Cf. Mein. I 247 et quae ad Alcaei *Comoedotragediam* nos adnotavimus I 760.

25

γελασίνην

τὴν πολλὰ γελαῶσαν. Ἀναξανδρίδης ἐν Κωμωδοτραγωδίᾳ. Bekker. Anecd. 87, 23. γελασιήδην cod. — apud Abderitas Democritus Γελασίνοσ adpellabatur. Aelian. V. h. 4, 20.

ΛΟΚΡΙΔΕΣ

Titulo forsitan aliquid lucis adferat Athenaeus 12, 516 a οὐ μόνον Λυδῶν γυναιῖκες ἄφειτοι τοῖς ἐντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιξεφυρίων. 14, 639 a. 15, 697 b αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι (ᾠδαί), μοιχικαὶ τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι. Strab. 6, 259. 60. cf. tamen etiam Polyb. 12, 5 et quae ad Φιαληφόρου titulum adnotavimus.

26

λήμμα καὶ ἀνάλωμα

Ἀναξανδρίδης Λοκρίσιν. Bekker. Anecd. 106, 25. 'cod. ἀνήλωμα vel ἀνήλωμαι'.

ΛΥΚΟΤΡΟΣ

Thraciae regem, non Lacedaemonium neque Atheniensem significari existimo.

27

καὶ συμπαίζει καριδαρίοις
μετὰ περικιδίων καὶ θραυτιδίων,
καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων,
καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων.

Athenaeus 3, 105 f Ἀναξανδρίδης Λυκούργω κτλ. v. 1. 2 idem 7, 329 e οὗτι δὲ θραῦτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον, καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργω λέγων οὕτως κτλ. 1. συμπαίζει A 105] συμπλιάζειν A 329. καριδαρίοις A 105] κορακινιδίους

A 329. 2. περκιδίων A 329] περκιδίων A 105. at *πέρικες* semper Attici. *θραυτιδίων* A 329] *θραυτιδίων* A 105. 3. ψητταρίους Lobeck. Phryn. 74] ψητταδίοις A. κωθαρίων Schweigh.] κωβιδαρίων A. — και συμπαίξει | καριδαρίους μετὰ περκιδίων, | κορακινιδίοις μετὰ θραυτιδίων Meinekius propter discrepantiam Athenaei: in quibus offendit asyndeton conl. 3 et 4. in κωβιδίων offendit prius ι breve (α κωβιός). μετὰ κορακινίων Mein.

si Lycurgum recte Thraciae regem interpretati sumus, Bacchus hic significatur a rege in mare expulsus. bene Hom. II. 6, 130 sq. confert Mein. Anal. Ath. 48. *ξυμπαίξει*, ut Arist. Av. 1098, ubi cf. adnot.

ΜΑΙ[NOMENΟΣ]

Vel *Μαινόμενοι* (-ομένη) ἐπὶ *Χίωνος* (Ol. 103, 4) Bergk. Mus. Rh. XXXIII 328 n. 3. *Μαινόμενος* etiam Diphili fuit et Diodori.

ΜΕΛΙΛΩΤΟΣ(N)

De *arbore meliloto* cf. Strab. 17, 831, de *flore* Plin. N. h. 21, 53. 63. 13, 12.

28

οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς,
ἐξὸν τοσουτουὶ δὺ' ἀγάλατα' ἀγοράσαι;

Athenaeus 14, 654. 5 *ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς (τοὺς ταῶς) ἐν ταῖς οἰκίαις... παρίστησιν... Ἀναξανδριδῆς ἐν Μελιλώτῳ κτλ.* 1. οὐχὶ et οἰκίαι A. οὐ Dindf. 2. τοσουτουὶ δὺ' Coraes] τοιούτουσιδνο A. λαβεῖν δὺ' ἀγάλατα | ἀγορᾶς Dobr. Advers. II 350 inrideri existimans Eurip. El. 388. cf. Metag. 10. quae coniectura est infelicissima: quis enim umquam *emit ἀγάλατα ἀγορᾶς*? videndum potius an scripserit poeta δὺ' ἀγέλας, 'cum duo greges non pluris constant quam par pavonum'. loquitur agricola.

29

τὸ κυλικεῖον

ἔστι καὶ παρὰ Ἀναξανδριδῆ ἐν Μελιλώτῳ. Athenaeus 11, 460e. cf. Aristoph. fr. 104.

ΝΗΡΕΤΣ

Significatur *Nereus Chius*, coqus et caupo illis temporibus notissimus. Meinek. I 372. cf. Euphron. 1, 6. fortasse haec fabula non diversa fuit ab ea cui *Νηρηίδες* nomen est.

30

ὁ πρῶτος εὐρῶν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
γλαύκον πρόσωπον, τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας

θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλός,
 Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.

Athenaeus 7, 295 e Ἀναξανδριδῆς (ἀναξανδρείδης Α) Νηρεῖ κτλ. 2. ἀνύμονος Dobr.] ἀνύμονος Α. 4. κατοικῶ Naber. Mnem. nov. VIII 54 sine ulla necessitate. quid sit πολυτελὲς τμητὸν γλαύκου πρόσωπον nemo facile exputabit. scribendum est ὁ πρῶτος εὐρῶν πουλύποδας, τιλτόν, μέγα γλ. πο. et paullo post τά τ' ἄλλα βρωτὰ τὰξ ὑγρ. ἀλ. cf. Eur. Suppl. 1110. Xen. Laced. reip. 5, 3 et de τιλτώ Plat. com. 193. Nicostr. 5, 5. iocus petitur ex duplici nominis Nerei significatione.

31

γογγυσμός

ἀντι τοῦ τονθορυσμοῦ (cod. θορυσμοῦ). Ἀναξανδριδῆς Νηρεῖ.
 Bekker. Anecd. 87, 5.

Praeterea cf. Anaxilae fr. 23.

ΝΗΡΗΙΔΕΣ

32

δὸς δὴ τὸν χόα

αὐτῶ σύ, Κῶμε, καὶ τὸ κυμβίον φέρων.

Εὐριπίδης τις τήμερον γενήσεται.

Athenaeus 11, 482 cd μνημονεύει (Εὐριπίδου) καὶ Ἀναξανδριδῆς Νηρηΐσιν κτλ. 1. χό' Α. 2. σύ, Κῶμε (servi nomen est) Mein.] σύγκωμε Α. αὐτῶ φέρων, σύγκωμε, καὶ τὸ κυμβίον Bergk. R. c. Att. 85 not. 3. τήμερον Dindf.] σήμερον.

Athen. 11, 482 c οὐ τὸν τραγικὸν λέγει (Εὐριπίδην Ἐφιππος 9. 16) ποιητήν, ἀλλὰ τινὰ ὁμώνυμον αὐτῶ, ἥτοι φίλοιόν τινὰ ἢ αἰτίαν (famam) ἔχοντα οὐ χρηστήν, ὡς φησὶν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδία κωμωδομένων ποιητῶν. versum 3 fortasse alteri personae tribuendum esse iam Meinekius adnotavit in ed. mai.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

33

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειρουργία
 ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται,
 αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.

5 ἐπὶ τίνα δ' ὦδ' ἄλλην τέχνην, ὧ χρηστὲ σύ,
 τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάει', ἢ
 ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιοῦτος!

- ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν;
 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
- 10 εὔφοσ ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
 φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
 ἢ μαινίδ'; ὠραῖον δὲ μειρακύλλιον
 ποίαις ἐπωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται
 τίσιν, φράσου γάρ, ἂν τις ἀφέλη τὴν τέχνην
- 15 τὴν τῶν ἀλιέων; ἦδε γὰρ δαμάζεται,
 ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
 ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ' ἀρίστου πύλας
 ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

Athenaeus 6, 227 b καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονουῖσι
 μᾶλλον ἢ οἱ ἀρίστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων
 Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα
 κτλ. 2. πῖναξιν A. 3. αὐτῆ Schweigh.] αὐτῆ A. δ' ἀσέμνωσ
 Bothius. 4. ταγήνου ου in ras. m.¹ A. 5. ὦδ' add. Erfurd.
 Obs. 431. δῆτ' Bergk. 6. κατακάειτ' ἢ Dobr. Arist. Plut. 361
 p. 44] κατακάεται A. 7. ὠθισμός C] ἠθισμός A. δακτύλων]
 γαστριδῶν? cf. quae ad Arist. Ran. 200 adnotavimus. τοιου-
 τος Dobr.] τοιούτων A. 8. ἂν Dindf.] ἐάν A. 9. ἀλλ' οὐ μόνη
 cum interrog. post ἀγορά Casaub.] ἄλλου μονονη A. ἀλλ' οὖν μόνη
 Dindf. 11. φρύκτ' οὐ Casaub. (potius μῆ). κορακίνους A. 12. μαι-
 νίδ' Casaub.] μηδὲν A. 14. ἂν Dindf.] ἐάν A. 15. τὴν add. Iacobs.
 Addit. Ath. 135. 17. ἄγουσ'] οἴγουσ' Erfurd. Obs. 456. idem
 αὐτὰ τὰ. ἀρίστου] Εὐρύτου Iacobs. (ἄγουσι τ' αὐτὰ σώματ' ἐπ'
 Εὐρ. π.) et Erf. multo deterius Herwerd. Obs. crit. 55.

3. ἐκ λοπάδος ad *elixa*, ἀπὸ τοῦ ταγήνου ad *frixo* pertinere
 monet Schweighaeus. 5. non recte se habet κατακάειν τὰ στόματα
 ἐπὶ τι. dici poterat ἐκκαόνται αἱ καρδιαὶ ἐπὶ τι: sed quid repo-
 nendum sit nescio. 11. Hesych. φρυκτά· ξηρὰ ἰχθύδια εὐ-
 τελεῖ. atque etiam coracini vilissimi habebantur. Pherecr. 56.
 Amphid. 22. Diphil. 71. Antiph. 68, 15. non hoc dicit piscator
 neminem cum altero cenare velle, nisi pisces frixos aut coracinos
 reperiat (Casaub.), vel si ne frixos quidem coracinosve reperiat:
 ei enim ab hominibus delicatioribus omnino contemnebantur: sed
 neminem apud eum cenare velle, qui pro pretiosioribus qui-
 tum diligebantur piscibus nihil nisi vilissimos frixos et coracinos
 emat. itaque cum *in foro emere* apud Graecos sit λαμβάνειν, non
 καταλαμβάνειν (cf. quae adnotavimus ad Phrynich. 51), scribendum
 est φρυκτοὺς λαβόντι καὶ κορακίνους κτλ.: nam ex καὶ quod
 oblitus erat librarius suprascripto ortum est κατα, ut ἦ̄ natum
 est ex τι. 16. προσώποις, ut 30, 2. Athen. 7, 295 a (attulit Mein.)
 καὶ γὰρ τὸν Θεσεία γερονότα καλὸν ὑπολαμβάνω τοῦ Τληπολέμου

τὸν ἰχθὺν τοῦτον (γαλεόν) αὐτῷ παρασχόντος παρεσχημέναι. 'circumscribitur verbis Εὐρύτου πύλαι ἢ πυγή conl. Diog. L. 6, 59.' Iacobs. — nolo omittere Hesych. δημίασι πύλαις· κοιναῖς, ἐπεὶ προεστῆκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρται.

34

- ὕμεις γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετε, οἷδ' ἀκριβῶς·
 ἂν μὲν γὰρ ἢ τις εὐπροεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε·
 ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν.
 λαμπρός τις ἐξελέλυθ', . . ὅλολος οὗτος ἐστὶ·
- 5 λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται·
 χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κοινορτὸς ἀναπέφηνεν·
 ὀπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῷ, λέμβος ἐπικέκληται·
 τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις.
 εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπη, καινὸς θεατροποιός·
- 10 ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἄτρεὺς ἐκλήθη·
 ἐὰν δὲ κριόν, Φοῖξος· ἂν δὲ κωδάριον, Ἰάσων.

Athenaeus 6, 242 de τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέτων, ἃ ἐπὶ χλευῆ
 Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον, μνημονεύει Ἀναξανδριδῆς ἐν Ὀδυσσεὶ
 οὕτως κτλ. Eustathius 1642, 59 (sine auctoris nomine) φησὶ γοῦν
 τις πρὸς Ἀθηναίους, ὡς ὑμεῖς ἀλλήλους κτλ. (om. 2. 4. 9). v. 7
 Eustathius 1761, 49 τοῦ δὲ καὶ λέμβον τὸ ἐφόλκιον λέγεσθαι χρῆσις
 φέρεται Ἀναξανδριδῶν παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ. v. 8 Athenaeus 7,
 307 ef Ἀναξανδριδῆς Ὀδυσσεὶ κτλ. 1. χλευάζετε A. 2. ἂν
 Dindf.] ἐὰν A. 3. ἂν μὲν γὰρ ἢ τι μικρὸν Eustathius, quia v. 2
 omisit, et in exitu καλεῖτε αὐτὸν στ. 4. εὐθύς post οὗτος inserit
 Porson. Miscell. 237, post ἐξελέλυθ' Mein., ὑμῶν V 81. ολολος A.
 5. Δημοκλῆς om. Eust. 7. τῷ] τῷ A Eust. 8. πολλὰ A 307.
 ἐστὶν νῆστις A 242. 11. ἂν Dindf.] ἐὰν A.

2. ἱερὸν γάμον 'Hymenaeum dicit in Iunonis Iovisque nuptiarum
 imitamentis ministrantem'. Mein. Anal. Athen. 105, ut venustulum
 hominem ornatum eum produisse censens. Philox. Cyther. 13 Bergk.
 Γάμε, θεῶν λαμπρότατε. 3. Stalagmus apud Plautum servus est
 in Captivis. 4. Phot. 329, 18 ὅλολον· Μένανδρος (900 Mein.)
 τὸν γυναικῶδη καὶ κατάθειον καὶ βᾶκηλον. cf. Herodian. I 236, 29.
 237, 11. II 938, 16. 5. quis fuerit Democles non constat. nam
 Dionysii quidem adulator, de quo Athenaeus loquitur 6, 250 et 13,
 584 f., vix videtur significari posse. cf. etiam Isae. 5, 5. 9. De-
 mosth. 25, 47 et Dinarch. κατὰ Δημοκλέους. ζωμὸς, cf. Aristophont. 4
 et de perfecto Antiphan. 204. 6. κοινορτὸς Euctemonis erat cogno-
 men. Demosth. 21, 139 Εὐκτιμῶν ὁ κοινορτὸς· τοιοῦτοί τινές εἰσι
 μισθοφόροι περὶ αὐτὸν (Μειδίαν). 9. θεατροποιός corruptum est.
 scr. βλέπη παῖδας, θεατροπίπης. cf. quae ad Arist. Eq. 407

adnotavimus. Θεατροτορύνη Μέλισσα Athen. 4, 157 a. 10. 'pro Atreo potius Thyestem commemorari exspectes'. Mein. conl. Eurip. El. 719. Preller. Myth. gr.² II 388.

ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ

Magister aliquis armorum significatur, qualem ridicule describit Plato in Lachete. orta erat ἡ ὀπλομαχία sub exitum belli Peloponnesiaci et ambigebant de utilitate eius Athenienses.

35

μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν.

Athenaeus 4, 182 d ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς... ἐν ταύτῳ ὄξυν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδριδῆς (ἀλεξανδριδῆς A, corr. Meurs.) ἐν Ὀπλομάχῳ φησί κτλ. et 14, 634 e Τρύφων δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὀνομασιῶν λέγει οὕτως 'μάγαδις ἐν ταύτῳ ὄξυν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδριδῆς (ἀλεξανδριδῆς A) ἐν Ὀπλομάχῳ φησίν' κτλ. magadis utrum tibia sit an cithara disceptatur Athen. 14, 634 c—636 b. μέγα Casaub. 'aut λαλήσω corruptum aut scribendum μάγαδι et μέγα'. Mein. non intellego.

36

λεπτοτέρως

Ἀναξανδριδῆς Ὀπλομάχῳ. Bekker. Anecd. 106, 18.

ΠΑΝΔΑΡΟΣ

Hom. Il. 2, 827. 4, 88 sq. 5, 168 sq.

37

οὐκ ἐπικεκυφῶς ὀρθός, ᾧ βέλτιστ', ἔσει·
αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλη,
ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος.

Athenaeus 3, 105. 6 ὁ δ' αὐτὸς (Ἀναξανδριδῆς) κὰν Πανδάρῳ φησίν κτλ. Eustathius 1220, 49 ἐκ τῆς καριδος χρηστόν ἐστι τὸ καριδῶ, ἥγουν ὡς εἰπεῖν σφαιρῶ, οἷον αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα, καμπύλη τ' ἄγκυρά ἐστι. 1. ἐπικεκυφῶς Casaub.] ἐπικεκυφῶς A. ἀνακεκυφῶς cum interrog. post ἔσει Mein. Anal. Ath. 48. ἔσει Dindf.] ἔσει A. 2. καριδοῖ A. καμπύλη τ' ἄγκυρά τ' A. καμπύλη τ' ἄγκυρα praeter Eustath. C. καμπύλον Mein. 3. σχήματος G. A. Hirschig. Ann. crit. 5 conl. Arist. Eccl. 150 διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῆ βακτηρία. αὕτη certe est βακτηρία. mihi scribendum videtur ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἀντ. τὸ σχῆμά σου.

Ἄρεος παιδίου

ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται . . . Ἀναξανδρίδης Πανδάρῳ. Suidas Ἄρεοπαγίτης. Ἀναξ. Hemsterhus. Arist. Plut. p. 324] ἀλεξ. Πανδάρῳ Mein. I 373] πεισάνδρῳ.

ΠΟΛΕΙΣ

Meinekius eodem quo Eupolis Civitates in scaenam introduxerit consilio etiam Anaxandridem censet usum esse et praesentibus sociis Aegyptiorum quidem legatos foedus auxiliumque ab Atheniensibus petivisse, Civitatem autem Atheniensium id fieri posse negavisse. de argumento non habeo quod opponam: sed quod in antiqua comoedia Eupolidi licebat, in nova aliter instituendum erat Anaxandridi.

- οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·
5 τὴν ἔρχεσθαι μέριστον ἤγει δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέριστον παρὰ πολὺ.
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δὲ γ' ἤδομαι
μάλιστα τούτοις· κῦνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
τοῦψον κατεσθίουσαν ἠνίκ' ἂν λάβω.
10 τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ', ἀπηργμένους.
τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἔαν ἰδῆς,
κλαίεις, ἐγὼ δ' ἤδιστ' ἀποκτείνω δέρω.
δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δὲ γ' οὔ.

Athenaeus 7, 299 f Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησὶν κτλ. v. 10. 11 Eustathius 1183, 13 τοὺς Αἰγυπτίους ἱερεῖς ἐννοήτους δηλαδὴ ὄντας σκώπτει τις εἰπὼν ἀπηργχθαι διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ὡς οἶά τινα προεδόσθαι ἀπαρχὴν τὴν τμησιν τῶν αἰδοίων, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ κτλ. 3. διέχουσι A. 6. παραπολύ A. 7. ὕεια A. 11. ἔοικ' A] ἔοικεν. 13. κλαίεις Dindf.] κλαίεις A et ἤδιστα, i ex η corr. m.¹. 14. δυνατή K. μυγάλη A. cf. Cephisodor. 7. Herod. 2, 66. 67.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

An Πρωτεσίλεως? fortasse tragoediae Euripideae argumentum in ridiculum deflexerat. cf. Preller. Myth. gr.² II 422. quomodo

fragmenta cum fabula Protesilai congruere possint intellegitur conlatis eis quae ex Cobeti Obs. crit. Plat. 124 ad Terei titulum exscripta sunt.

40

μύρω δὲ παρὰ Πέρωνος, οὐπερ ἀπέδοτο
ἐχθρὸς Μελανώπῳ πολυτελοῦς Αἴγυπτίου,
ὃ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

Athenaeus 12, 553 d Ἀναξανδρίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ κτλ. idem 15, 689. 690 Ἀναξανδρίδης Πρωτεσιλάῳ κτλ. 1. μύρω δὲ A 553] μύρον τε A 689. 2. ἐχθρὸς A 553] χθρὸς A 690. Αἴγυπτίου A 690] εναιπτίω A 553. 3. νῦν ἀλείφει A 690] συναλείφει A 553.

de *Perone* unguentario cf. Theopomp. 1. 16. Antiph. 35. οὐπερ i. e. *de quo* non nihil vendidit. quis esset ille, qui pedes Callistrati unguere dicitur, ex eis quae praecedebant aut sequebantur perspiciebatur: poterat Melanopus (ac sic Bergk. R. c. Att. 405), poterat vero etiam is qui unguentum vendidisset significari. de *Melanopi Callistratique* in republica gerenda simultatibus Plutarch. Demosth. 13 *Μελάνωπος ἀντιπολιτευόμενος Καλλιστράτῳ καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτοῦ χρήμασι μετατιθέμενος* (scr. μεταπειθέμενος) εἰώθει λέγειν πρὸς τὸν δῆμον 'ὁ μὲν ἀνὴρ ἐχθρὸς, τὸ δὲ τῆς πόλεως νικάτω συμφέρον'. Aristot. Rhet. 1, 14 init. ἀδίκημα δὲ μείζον, ὅσῳ ἂν ἀπὸ μείζονος ἢ ἀδικίας. διὸ καὶ τὰ ἐλάχιστα μέγιστα, οἷον ὃ Μελανώπου Καλλίστρατος κατηγορεῖ, ὅτι παρελογίσαστο τρία ἡμιωβέλια ἱερὰ τοὺς ναοποιούς... ὃ γὰρ τρία ἡμιωβέλια ἱερὰ κλέψας κἂν ὅτιοῦν ἀδικήσειεν. inter legatos ab Atheniensibus Ol. 102, 1 Spartam de pace missos commemorantur Xenoph. Hell. 6, 3, 2. 3. 10. cf. Orat. Att. fragm. ed. Tur. p. 218. 9 et ind. nom. p. 73.

41

κἂν ταῦτα ποιῆθ' ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἴφικράτους
τοῖς ἐν Θράκῃ· καίτοι φασὶν
5 βουβανκαλόσαυλα γενέσθαι.
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρωῶσθαι
στρώμαθ' ἄλουργῇ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δ' ἄνδρας βοιτυροφάγας,
αὐχμηροκόμιας μυριοπληθεῖς·
10 τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι,
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιεξῶσθαι

- ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῦ χρυσῆ,
καὶ γεύομενον τῶν κρατήρων
- 15 πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενεΐδαν,
Ἄργᾶν δ' ἄδειν καὶ καθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν,
μέλπειν δ' ὠδαῖς
- 20 τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,
τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους
τὰς ἁρμονίας μεταβάλλειν.
φερνᾶς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν
ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ' ἀγέλην,
- 25 χρυσοῦν τε σάκος
. . . φιάλην τε λεπαστήν,
Χίου τε πρόχουν, κέρχων τε χύτραν,
βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν
καὶ πουλυπόδων ἑκατόμβην.
- 30 ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι
Κότυν ἐν Θράκῃ, γάμον Ἰφικράτει.
τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον
καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις
τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐκλείπει
- 35 δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν;
οὐ σμύρνης καὶ Συρίας ὄδμαι
λιβάνου τε πνοαί; τερενοχρωῶτες
μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων,
πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ,
- 40 φουσκάων, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων,
λεκίδου, σκοροδῶν, ἀφύης, σκόμβρων,
ἐνθρομματίδων, πτισάνης, ἀθάρης,
κνάμων, λαθύρων, ὄχρων, δολίχων,
μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν,
- 45 καρύων, χόνδρου.
κάραβοι ὀπταί, τευθίδες ὀπταί,
κεστρεὺς ἐφθός, σηπίαι ἐφθαί,
μύραιν' ἐφθή, κωβιοὶ ἐφθοί,
θυννίδες ὀπταί, φυκίδες ἐφθαί,
- 50 βάτραχοι, πέροαι,

- συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψήτται,
 γαλεός, κόκκυξ, θρίτται, νάρκαι,
 ὀίνης τεμάχη, σχαδόνες, βότρους,
 σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι,
 55 ῥόαι, ἔρφυλλος, μήκων, ἀχράδες,
 κνήκος, ἐλάαι, στέμφυλ', ἄμητες,
 πράσα, γήτειον, κρόμυνα, φυστή,
 βολβοί, κανλοί, σίλφιον, ὄξος,
 μάραθ', ῥά, φακή, τέττιγες, ὀποί,
 60 κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἄλες,
 πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεια,
 κτένες, ὄρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
 ὀρυθαρίων ἀφάτων πλήθος,
 νητιῶν, φατιῶν· χῆνες, στῆρουθοί,
 65 κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι,
 πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος — Β. τουδί
 τοῦ χάσκοντος διατειναμένη
 διὰ τοῦ προκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν
 διακόψειεν τὸ μέτωπον.
 70 οἶνοι δέ σοι λευκὸς . . .
 γλυκὸς ἀνθυγενῆς ἡδὺς καπνίας.

Athenaeus 4, 131 a sq. Ἀναξανδρίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων
 τὸ τῶν Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο τὴν Κότνος τοῦ
 Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα, φησὶν κτλ. v. 13 et 26. 7 Philemon
 p. 204. Eustathius 1835, 20 χοῦς . . . οὐ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ
 καὶ θηλυκῶς, οἶον 'ζωμόν τε φέρει ἐν χοῖ χροσῆ'. αὕτη δὲ καὶ
 πρόχους . . . λέγεται, οἶον 'φιάλην τε λεπαστὴν χιόνος τε πρόχουν'.
 1. ποιῆθ' K.] ποιῆς A. ποιῆσθ' Bergk. Zimmerm. Altert. 1837
 p. 42. 2. δεξόμεθ' Wakefield. Silv. crit. 2, 89] δεξεθ' A.
 δέξονθ' (οἱ δεσπόσυννοι 33) Jacobs. Addit. Ath. 89. 3. ὁμοίως A.
 4. καὶ τοῖς A. 5. βουβαυκαλόσαυλα M. Haupt. Opuse. III 561. 2]
 βυβακαλούς ἀντὰ A. βουβαύκαλα ταῦτα Mein. 7. στρώμαθ'
 ἄλουργῆ Wakefield] στρώματα μὲν ἄλουργὰ A. ἄρκτου] ἀκάτου K.,
usque ad scapham Iphicratis. 8. βουτυροφάγας Dobr. Append.
 Aristoph. p. 130] βούτυρον φασιν A. ac iam Casaubonus 'Thrace
 poeta facit butyrophagos, cum in Graecia vix butyri adhuc esset
 usus cognitus'. 12. κόττιν C. 16. Ἀνθυγενείδαν Schweigh.]
 ἀνθυγενίδα A. 17. ἄρα A. 22. τὰς θ' Mein., in ed. mai.
 idem μεταβάλλοντας, quod praefero. 24. ἀγέλας VL] ἀγέλην A
 (bis). 26. laeunam indicavit Dindorfius. φιάλην] φίλην A.
 27. Χίου K.] χιόνος A. κίγκρων τε σιρόν, βολβῶν τε χύτραν Dobr.

Advers. II 304 conl. Arist. Eccl. 1092 βολβῶν χύτραν. 28. δω
 δεκάπηγεων (sic) C. 29. πολυπόδων Schweigh.] πολυπόδων A
 34. ἐλλείπει recte Meinekius Anal. Ath. 61. 36. καὶ om. C e
 epit. Hoeschel. οὐχὶ σμύρνης Casaub. οὐ σμύρνης γὰρ vel ἀρ
 οὐ σμύρνης vel οὐ σμύρνης Ἀσσυρίας Mein. an σμύρνης τῆς Συ
 ρίας? 37. πνοαί Dindf.] ποῖαι A. 39. πολυποδείων Schweigh.
 πολυποδείων A. 43. ὄχρων C] ὄχρῶν A. 44. πυρῶν] πνοαί
 Schweigh. 7, 311 d. γύρων, 'quod placentae genus est' Mein. cf.
 Arist. Av. 565. 48. μύραινα A. 49. ὄπται] ἐφθαί C. 'au
 hoc probandum aut eodem versu scribendum φυνκίδες ὄπται' Mein
 52. θρίτται K.] θρίσσαι. an θροῖται? 53. ῥίνης Schweigh.
 ῥεινῆς A. 56. στέμφυλα A. 57. γήτειον Dindf.] γήτεια A, qu
 deinde κρόμνα. 59. ὅποῖ Mein. Euphor. 84] ὅπτοῖ A. ὀπό
 Dobr. 61. ὄστρεια Schweigh.] ὄστρεια A. 63. ἄφατον Schweigh
 66. τουδὶ Mein. Euph. 85] τουτὶ A. an τουτὶ σοῦ χάσκοντος
 70. οἶνος δ' ἔσται λευκός, μαλακός Jacobs. Addit. Athen. 90. an
 οἶνος δ' οἴκοι? λευκός, κερκός Mein.

de Iphieratis in Thracia commoratione brevissime Theopompus
 Athen. 12, 532 b. Aristot. Oecon. 1351 a, 18 sq. *nyptias* indica
 magis quam commemorat Corn. Nep. Iph. 3 *Menesthea filium re
 liquit ex Thressa natum, Coti regis filia.* Demosth. 23, 129 (Κόντος
 κηδεστής ἦν Ἰφικράτει τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ Χαριδήμω Κερσο
 βλέπτῆς, καὶ τὰ πεπραγμένα πολλῶ μείζονα καὶ χάριτος πλείονος ἄξι
 ὑπὲρ Κόντος Ἰφικράτει. 5. Etym. 192, 20 βανῆκαλον· μαλακίζό
 μενον (βανκίζομενον M. Haupt. Opusc. III 561), τρυφερόν. βανκόν
 γὰρ τὸ τρυφερόν. Hesych. βανκῆ· ἡδέα. βανκίζεσθαι· θρούπτεσθαι
 cf. Poll. 4, 100. Photius σαῦλον· τρυφερόν. σαυλοῦσθαι· θρού
 πτεσθαι, ἀβρύνεσθαι. Hesych. σαῦλον· ἀβρόν. τρυφερόν. Ἀτικοί
 σαυλοῦσθαι· τρυφᾶν, θρούπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι. Eurip. Cycl. 40
 Arist. Vesp. 1173. cf. Arar. 9. 8. Plin. N. h. 28, 133 *buty
 rum barbararum gentium lautissimus cibus et qui divites a plebe
 discernat.* 11. Photius (ac similiter Suidas et Schol. Ald. Arist. Eccl. 154) λάκκος· Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τι
 νὲς ὀρύγματα ὑπὸ γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα, καὶ στοργγύλα καὶ τε
 τραγῶνα, καὶ κοιῶντες αὐτὰ οἶνον ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς
 αὐτὰ· καὶ ταῦτα λάκκους καλοῦσιν. δωδεκακλίνων, ut κεφαλῆς
 ἐνδεκακλίνων Teleclid. 44. proprie oecos ita dici monuit Casaub.
 12. περιεξῶσθαι, ut coquum. cf. Alexid. 174, 11. Hegesipp. 1, 7.
 16. Harpocrat. Ἀντιγεν(ε)ίδας... υἱὸς ἦν οὗτος Διονυσίου, ἐνδοξό
 τατος ἀλητήης. Dionysius magister fuit Epaminondae. Corn. Nep.
 Ep. 2. Bekker. Anecd. 410, 1 Ἀντιγεν(ε)ίδας· ἐνδοξότατος γέγονεν
 ἀλητήης, υἱὸς Διονύσου (Διονυσίου). formam nominis explicat
 Lobeck. Paralip. 5. de Arga cf. 15. 22. Bekker. Anecd. 15, 25
 ἡ μεταβολή ἐστίν ἐξ ὁμοίου τόνου εἰς ἀνόμοιον μετάβασις, οἷον
 εἶ τις ἐν ἐνὶ ποιήματι ἢ κρούματι τὴν μελοποιίαν, τυχὸν δῶριον
 οὔσαν, ὑποδώριον ποιῆ, μινυὲς τῇ δῶριον τὴν ὑποδώριον. Theophr.

H. pl. 4, 11, 4 πρὸ Ἀντιγεν(ε)ίδων . . ἠϋλον ἀπλάστως . . . ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν πλάσιν μετέβησαν κτλ. 28. Eurip. fr. 824 N. ἀνοῖξαι μὲν σιρούς οὐκ ἤξιον. Schol. Demosth. 8, 45 σιροῖς· τὰ κατὰ γεία Θεόπομπος καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ (255 N.) σιροὶ κριθῶν . . . μελίην τὴν κέγχρον. Etym. m. 714, 21 σιροί· τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὄσπριων. apud Thracos frequentem eorum usum fuisse narrat etiam Varro R. r. 1, 57. 29. ἑκατόμβην, ut Ephipp. 8, 4. 36. ὀδμαί in anapaestis minus offendit. cf. Mnesim. 4, 60. Antiph. 161, 10. 43. Hesych. δόλιχοι· ὄσπριον εἶδος. 59. cicadae quoque conditae edebantur. cf. Athen. 4, 133 b. Aristoph. fr. 51. 60. ἄλες vix sanum. an ἄμης? cf. v. 57 φυστή et Ephipp. 8, 3. 65. κίχλαι, κύκνοι prima producta ut 37 τερενοχοῶτες. 66. Hesych. γέρανος . . . καὶ ὄργανον ξύλινον, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιστα. a τοῦδι altera persona loqui incipit. cf. Plat. com. 173, 21. 'digito monstrabat histrio qui haec recitabat unum ex spectatoribus, quem propter εὐρυπρωκτίαν notare vellet . . . utinam grus illa toto corpore perforato frontem impudici illius pertundat'. Mein., ex parte secundum Casaub. de vino καπνίγ cf. Pherecr. 130, 6 (Cratin. 334). Hehn Kulturpfl. 136.

ΣΑΜΙΑ

42

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομα ἔχει.

Athenaeus 6, 255 a ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοῦνομα ἀρεσκεῖαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδριδῆς ἐν Σαμία κτλ. ἀρέσκειν Canter Nov. lect. 4, 5] ἀρέσκεῖαν A. cf. Casaub. Theophr. Char. 5 p. 62 Lips.

ΣΑΤΤΡΙΑΣ

Nomen proprium esse videtur formatum ut Ἀριστίας et sim. Mein. I 373. Ἰππίας, Ξενίας, Δεινίας, Γοργίας, Κλεινίας, Ξανθίας al.

43

ᾠτάρια

ᾠνόμασε καὶ Ἀναξανδριδῆς ἐν Σατυρία (σατυρία A). Athenaeus 3, 95 c.

ΣΩΣΙΠΠΟΣ

Quis intellegendus sit nescio. fuit etiam poeta comicus Sosippus.

44

πτόλιν

Schol. Hom. Iliad. 23, 1 Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμίῳ ἢ λέξις. κείται δὲ καὶ παρὰ κωμικῶν Ἀναξανδριδῆι ἐν Σωσίππῳ.

ΤΗΡΕΤΣ

Chamaeleon Heracl. Athen. 9, 374 ab Ἀναξανδριδῆς... ὅτε μὴ νικῶν, λαμβάνων (τὰς κωμωδίας) ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ ἔχοντα κωμῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε δυσκολαίων τοῖς θεαταῖς... θαυμάζω οὖν πῶς ὁ Τηρεὺς διεσώθη μὴ τυχῶν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ. — 'deos istos et personas mythologicas inducebant de rebus Atheniensium tamquam probe sibi notis inter sese disserentes'. Cobet. Obs. crit. Plat. 124.

45

ὄρνις κεκλήσει. Β. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας;
πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῶαν οὐσίαν
ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; Α. οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι
ἄρρηγν ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπη.

Athenaeus 4, 166 d Πολύευκτον Ἀναξανδριδῆς ἐν Τηρεῖ κωμῶδων κτλ. 1. κεκλήσει et 3. δῆτα Α. — adparet *Polyeuctum* quoque ab Atheniensibus *avem* vocatum esse. cf. Arist. Av. 165 sq. 1290 sq. significatur autem *Polyeuctus* *Sphettius*, orator nobilissimus, de quo cf. Demosth. 9, 72. Dinarch. 1, 100. Plutarch. Mor. 841 e. Ruhnk. Hist. crit. or. LXXX. Saupp. Orat. Att. fr. 273. dissentit tamen Boehneckius Forsch. auf d. Gebiet d. att. Redn. 643. de *gallinis* gallorum victricibus cf. Aristot. H. an. 10, 49. Aelian. H. an. 5, 5.

46

ἀλλ' οἶα νύμφη βασιλῆς ὠνομασμένη
μύροις Μεγαλλείοισι σῶμ' ἀλείφεται.

Athenaeus 15, 691 a τοῦ Μεγαλλείου μύρον μνημονεύει... Ἀναξανδριδῆς Τηρεῖ κτλ. *μεγαλλίοισι* et *μεγαλλίον* Α. cf. Pherecr. 140. — ὠνομασμένη 'regia virgo desponsata'. Mein. de qua significatione iure dubitat Herwerden. Obs. crit. 55. scribendum est ἔνδον ἄσμενη. cf. Eupol. 281. Lysipp. 8. Toepelius Progr. Neobr. 1867, 8 ἄσμενη χροῖν. 2. *Μεγαλλείοις* τὸ σῶμ' Herwerd. Stud. crit. 86.

47

ὄχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

Athenaeus 9, 373 f τὸν ἀλεκτρούνα... οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι... Ἀναξανδριδῆς Τηρεῖ κτλ. θεωροῦσ' Dindf.] θεωροῦσιν Α. τοῖς κάπροις ὄχευομένοις quid faciam nescio.

ΤΙΒΡΙΣ

48

οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἄψεις μοι λύχνου;

Athenaeus 15, 700a Ἀναξανδρίδης ἐν ᾿Υβρει κτλ. ἐν ᾿Υβρει· οὔκουν Porson.] ενυβριουκουν Α. atque ᾿Υβρει iam Casaub. et Jacobs. Addit. Ath. 370.

ΦΑΡΜΑΚΟΜΑΝΤΙΣ

I. e. homo medici simul et arioli partes agens.

49

ὅτι εἴμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ
μετὰ τὴν κολακείαν. ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει.

Athenaeus 6, 261 f τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χά-
ραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων
οὔτως κτλ. 1. εἰμί Α. τί; νικᾷ Casaub.] τινι καὶ Α. 3. ηδε-
μενγαρ Α. — loquitur ipse φαρμακόμαντις, ἀλαζονείαν ab arte sua
abesse posse negans. cf. Rubnk. Tim. 21. 2.

50

ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμῶν καὶ ὀρίανον, ὅς δὴ
σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεῖς κοριάννω.

Athenaeus 2, 68 b ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρί-
γανος. Ἀναξανδρίδης κτλ. Etymol. m. 630, 49 θηλυκῶς μὲν εὔ-
ρηται (ὀρίγανος) παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, ἀρσενικῶς
δὲ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει. Cramer. Anecd. Paris.
III 12, 32 ἀρσενικῶς (ὀρίγανος) παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακο-
μάντει. Eustathius 1148, 26 καὶ ὁ ὀρίγανος, οἶον ὀρίανον, ὅς
δὴ κτλ. cf. 1390, 59. 1. τεμῶν Casaub.] τέμνων. 2. τὸ τάρι-
χον] τὸ τάριχος Eust., qui tamen 1390, 59 ex Aelio Dionysio ὁ
τάριχος καὶ τὸ τάριχον. μιχθεῖς Eust.] μι cum lacuna B. μιχθέν
V L.

ΦΙΑΛΗΦΟΡΟΣ

Nescio possintne huc pertinere quae Polybins narrat 12, 5
ὑπὲρ τῆς φιαληφόρου παρ' αὐτοῖς (Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυροῖς)
λεγομένης τοιαύτη τις ἱστορία παρεδόδοτο... τὸ μὴ παιδα ποιεῖν ἐξ
αὐτῶν τὸν φιαληφόρον, ἀλλὰ παρθένον διὰ τὴν ἀπὸ τῶν γυ-
ναικῶν εὐγένειαν. narraverat enim mulieres apud Locros in summo
honore esse.

51

τὸν μόνουλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.
B. ποῖον μόνουλον; A. τὸν κάλαμον.

Athenaeus 4, 176a Ἀναξανδρίδης... ἐν Φιλιππόρῳ κτλ. Eustathius 1157, 36 παλαιὸν ὁ ἀνὸς καὶ πολυειδὲς καὶ ὡς ἐπιπολὺ καλάμιος· παρὰ γοῦν Ἀλεξανδρεῦσιν (Ἀναξανδρίδῃ Mein. ed. mai.) ἦν μόνουλος κάλαμος. 1. τὸν ἐμὸν Mein. καὶ τὸν Schweigh. Σύρε (sic) A. 2. 'καλάμιον;' Dindf. — cf. 18.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

52

ὅστις γαμεῖν βουλεύετ', οὐ βουλεύεται
ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χοῦτῳ γαμεῖ.
πολλῶν κακῶν γὰρ ἐστὶν ἀρχὴ τῷ βίῳ.
ἢ γὰρ πένης ὢν τὴν γυναῖκα χρήματα
5 λαβῶν ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι,
ἣς ἐστὶ δούλος καὶ πένης. ἦν δ' αὖ λάβῃ
μηδὲν φερομένην, δούλος αὐτὸς γίνεται·
δεῖ γὰρ τὸ λοιπὸν ἀνθ' ἐνὸς τρέφειν δύο.
ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχρὰν· οὐ βιωτὸν ἐστ' ἔτι,
10 οὐδ' εἰσοδος τὸ παράπαν εἰς τὴν οἰκίαν.
ἀλλ' ἔλαβεν ὠραίαν τις· οὐδὲν γίνεται
μᾶλλον τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων·
ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γίνεται.

Stobaeus Floril. 68, 1 Ἀναξανδρίδου A. 1. βουλεύετ'] βού-
λεται Gesn. marg. βουλεύεται] βούλεται Voss. Arsen. 4. ἢ A
Voss.] ἦν. 6. καὶ πένης corruptum videtur Meinekio. 7. αὐτὸς]
αὐθις Gesn. marg. αὐτὸς Vind. 13. οὐδαμῶς] οὐδαμοῦ B.

Herwerd. Obs. crit. 56 v. 5 sq. δέσποιναν· ἦν δ' αὖ μηδὲ ἐν
λάβῃ φερομένην, δούλος αὐθις γίνεται. at rectissime adduntur et
οὐ γυναῖκ' ἔτι (domina est, non iam uxor eius) et ἣς ἐστὶ δούλος.
sed pro καὶ πένης scribendum est κούκ ἀνήρ. 7. δούλος αὐτὸς
corrupta sunt. servus fiebat, si divitem, non si pauperem duxisset.
scripsit poeta φροῦδος ἀνίας. cf. Arist. Nub. 722. Ran. 94 et
de ἰ in ἀνία Porson. Eurip. Phoen. 1334. Pherecr. 24. Arist. Eq.
349. 11. γίνεται, ἢ γυνή. 13. pro κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν scriben-
dum est κακῶν ἀμοιρεῖν. nam ἀγαθοῦ τινος ἀμαρτεῖν recte
dicitur, κακοῦ non item.

53

οὔτοι τὸ γῆράς ἐστιν, ὡς οἶει, πάτερ,
 τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὅς ἂν φέρῃ
 ἀγνωμόνως αὐθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος·
 οὐδ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν ποιεῖ
 5 μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον
 λύπην τ' ἀφαιρῶν ἡδονὴν τε προστιθείς,
 λύπην δὲ ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει.

Stobaeus Floril. 117, 2 Ἀναξανδρίδου A. 2. φορτίων] φρον-
 τίδων A. 4. οὐδ'] ἂν δ' Arsen. perperam. οὐ δυσκόλως (pro
 var. lect.) B. ὅδ' Gesn. κοιμίζειν ποιεῖ Trinc.] κοιμίζειν ποιεῖ A.
 cum Jacobsio Add. Ath. 31 scribendum σὺ δ' εὐκόλως ἔνεγκε (cf.
 Menand. 547 Mein.), μὴ μεῖζον ποιεῖ (τὸ φορτίον). 6. λύπην
 τ' Voss.] λύπην. 7. λύπην] κοῦφον Dobr. fort. λήθη τε παύ-
 ων. εἴ τι Gaisf.] εἴ τις.

54

ἡδονὴν ἔχει,
 ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι,
 δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ' ἑαυτοῖσιν σοφοί
 πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν,
 5 εἶτα φθονοῦνται· χορὴ γὰρ εἰς ὄχλου φέρειν
 ἅπανθ' ὅσ' ἂν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.

Athenaeus 5, 222 b κατὰ γὰρ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην
 κτλ. 3. δ' ἑαυτοῖσιν Porson.] δὲ αὐτοῖσιν A. 6. ἅπαντα A.
 ὅσ' ἂν τις] scr. ὅταν τι.

55

ὅστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβῶν
 ἐξεῖπεν, ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατῆς ἄγαν·
 ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα,
 ἀκρατῆς· ἴσως δέ γ' εἰσὶν ἀμφοτέροι κακοί.

Stobaeus Floril. 41, 2 Ἀναξανδρίδου A. Maximus 93, 154
 'Alexandri al. Anaxandridae'. 1. παρακαταθήκην γὰρ Porson Tracts
 249] γὰρ παρακαταθήκην. γὰρ om. Max. 4. ἴσως] ἴσον — κακὸν
 Reisig. Coniect. 36.

de crasi v. 2 cf. Krueg. Gr. gr. II 14, 8, 1. Kuelhner Gr. gr.
 52, 4.

56

χαλεπή, λέγω σοι, καὶ προσάντης, ᾧ τέκνον,
 ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

παρὰ τάνδρός, ἥτις ἐστὶ κοσμία γυνή.
ὁ γὰρ διάυλος ἐστὶν αἰσχύνῃν ἔχων.

Stobaeus Floril. 74, 1 Ἀναξανδρίδου Α. 3. παρὰ τάνδρός
Pflugk.] παρ' ἀνδρός. cf. Cobet. N. l. 614. ἥ τις Α] εἴ τις. 4. ὁ
γὰρ διάυλος οὗτος αἰσχύνῃν vel πλεῖστον αἰσχύνῃς ἔχει.

57

τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνν
μάττων διαπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διὶ
διακονῶ, καὶ σεμνός εἰμ' ἐκάστοτε
Ἦρα λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

Athenaeus 2, 39 a Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ
τροφήν εἶναι λέγει θεῶν κτλ. Eustathius 1632, 62 παρὰ δέ τις
τῶν παλαιῶν τὸ νέκταρ ξηρὰ ἦν θεία τροφή. προσφέρεται γοῦν Ἀναξαν-
δρίδης μὲν γράφων οὕτω· τὸ νέκταρ — διακονῶ. Photius et Suidas
νεκτάρειον· νέκταρ θεῶν πόμα. καὶ οἶνος, οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης.
καὶ τὸ βρωῖμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. 1. ἐσθίω πάνν | μάττων
Casaub.] πάνν μάττων ἐσθίω. πάνν μάττων ἐσθίω | νέκταρ διαπίνω
κτλ. Mein. in Ath. — Plat. Reip. 4, 420 e πρὸς τὸ πῦρ διαπί-
νοντάς τε καὶ εὐωχουμένους. cf. Arist. Ach. 751.

58

ἐὰν λούσησθε νῦν
θαφάνον τε πολλὴν ἐντράγητε, παύσεται
τὸ βάρος, διασκεδᾷ τε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ προσώπου.

Athenaeus 1, 34 d Ἀναξανδρίδης κτλ. 2. ἐντράγητε G. Herm.
De metr. 165] ἐντρώγητε. παύσεται C] παύσετε. 3. διασκεδᾷ
τε Bernhardy Synt. 468] διασκεδᾷτε. subiectum est τὸ βάρος
πανόμενον.

Theophr. H. pl. 4, 16, 6 Ἀνδροκύδης δὲ καὶ παραδείγματι τούτου
κατεχρήσατο πρὸς τὴν βοήθειαν τὴν ἀπὸ τῆς θαφάνου γινο-
μένην πρὸς τὸν οἶνον ὡς ἐξελαύνουσαν τὴν μέθην· φέ-
ρειν γὰρ δὴ καὶ ζῶσαν τὴν ἀμπελον τὴν ὁσμὴν.

59

ᾧ πονηρὰ καρδιά,
ἐπικαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος·
ὄρχεϊ γὰρ εὐθύς, ἂν ἰδῆς δεδοικότα.

Athenaeus 15, 688 b Ἀναξανδρίδης δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει
λέγοντα κτλ. 2. ἐπικαιρεκακον ὡσει Α. ἐπικαιρέκακόν πως εἶ Dobr.

μόνον] μόριον Naber. Mnem. VIII 55. 3. ὄρχεϊ Dindf.] ἀρχῆ A m.¹. ἀρχῆ m.². ὄρχῃ Canter. ἦν Muret.] ἄν A.

Pollux 3, 101 ὁ δὲ ἐπιχαιρέκακος ἀνεκτόν. cf. Alexid. 51. ac Timoclis est comoedia 'Επιχαιρέκακος.

60

μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει·
λάγνης γυναικός ἐστιν, οὐκ ἀνδρὸς τόδε.

Stobaeus Floril. 6, 23 Ἀναξανδρίδου A.

61

Ἔρως σοφιστοῦ γίνεται διδάσκαλος
σκαιοῦ πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

Stobaeus Floril. 63, 10 Ἀναξανδρίδου A. 2. κρείττον A. σκαιοῦ] Κέλου Mein. in Stob., i. e. Prodicō Ceo, 'cuius sapientia vel in proverbium abiit.' πρὸς τὸν] τῶν πρὸς Mein. praef. Stob. defendit quod vulgo scribitur Herwerd. Mnem. nov. VI 67 dici haec censens 'ab amatore aliquo adulescenti, qui inepti, ut ipsi videatur, magistri voce correptus iram non cohibens ista reponat.'

62

ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' ὅτιοῦν, ἄν σοι δοκῇ,
ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

Bekker. Anecd. 92, 16 ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν, σὲ ἀντὶ τοῦ σαυτόν... Ἀναξανδρίδης κτλ. πρᾶτθ' ὅτιοῦν Mein.] πρᾶττε ὅτι cod.

63

τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὐρίσκει τέλος.

Stobaeus Floril. 29, 12 Ἀναξανδρίδου A. alii Euripidis Archelao adsignabant coniunctum cum fragmento apud Stobaeum proximo. ἔργου Vindob.] ἔργον. constantiam dicit ad cuiusvis operis finem pervenire.

64

καλὸν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον.

Aristoteles Rhet. 3, 11 καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου τὸ ἐπαινούμενον κτλ. ταῦτόν γάρ ἐστι τῷ εἰπεῖν ἄξιον γὰρ ἀποθανεῖν μὴ ὄντα ἄξιον ἀποθανεῖν, ἢ ἄξιόν γ' ἀποθανεῖν μὴ θανάτου ἄξιον ὄντα ἢ μὴ ποιοῦντα θανάτου ἄξια.

65

ἀρκτῆ, λεουτῆ, παρδαλῆ, μοσχῆ, κυνῆ.

Pollux 5, 16 καὶ μοσχῆ ἢ τοῦ μόσχου (δορά), ὡς Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν κτλ. Hesych. ἀρκτῆ· ἢ τῆς ἀρκτου δορά.

66

οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἢ χάρις τίκτει χάριν.

Append. Stob. Flor. p. 31 Gaisf. Ἀναξανδρίδου. cf. quae ad Eupolidis *Νουμηνίας* adnotavimus. videtur poeta respicere Sophocl. Ai. 522 χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἢ τίκτους' αἴει.

67

ἢ πόλις ἐβούλεθ', ἢ νόμων οὐδὲν μέλει.

Aristoteles Ethic. Nicom. 7, 11 εἶκε δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἢ ψηφίζεται μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χοῖται δὲ οὐδέν, ὥσπερ Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν κτλ. Cyrillus De trin. 2 p. 96. ἐβουλεύετο L^b O^b. imitatus autem erat poeta Euripidem: cf. Aelian. H. an. 4, 54 Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππῳ φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἢ φύσις, ἢ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης. Sext. Emp. c. Math. 11 p. 576, 9 οὐχ ἡμᾶς αἰτιάσθαι δεῖ... ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἢ νόμων οὐδὲν μέλει. ceterum cf. Mein. I 368.

68

ὑπερήμεροί μοι τῶν γάμων αἱ παρθένοι.

Aristoteles Rhet. 3, 10 καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου ἰαμβεῖον ὑπὲρ τῶν θυγατέρων πρὸς τὸν γάμον ἐγχρονίζουσῶν κτλ. Ἀναξανδρίδου] ἀλεξάνδρου Q Y^b Z^b. proprie ὑπερήμερος dicitur qui multam inpositam constituta die non persolvit. Bekker. Anecd. 311, 28.

69

ὡς δὴ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει.

Pollux 2, 166 καὶ περιζώστραν Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν κτλ. δηλονότι τὴν ζώνην, ἣν Ῥωμαῖοι καλοῦσι φασκίαν. δη Mein.] δέ.

70

τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο
καὶ συναυλίας γέροντι.

Athenaeus 2, 48 a Ἀναξανδρίδης κτλ. reliquiae sunt tetram. troch.

71

χοῦς κεκραμένος | ψιθίου

Athenaeus 1, 28f Ἀναξανδρίδης. cf. Eubul. 138. Verg. Georg. 2, 93 *passo (vino) Psithia utilior*. 4, 269 *Psithia passos de vite racemos*. Plin. N. h. 14, 80 *Psithium et melampsithium passi genera sunt, suum saporem, non vini referentia*.

72

πληγὴν ἔχων

ἀντι τοῦ τετραμένος. Ἀναξανδρίδης. Bekker. Anecd. 111, 27.

73

ἀκολαστάσματα

καὶ Ἀναξανδρίδης κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης (Lysistr. 398). Bekker. Anecd. 367, 21. ἀκολαστάσματα Mein.] ἀκολαστάσματα.

74

Hesychius ἀμφίδυσος· ἐπίθετον φιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδην. idem ἀμφίδετος φιάλη· ἐπατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη... ἢ διὰ μέγεθος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν αἰρουμένη (αἰρομένη?) καὶ τιθεμένη (Hom. Π. 23, 616). itaque hoc illi quod sine dubio corruptum est substituendum.

75

τάχα

ἀντι τοῦ ἔπειτα. οὕτως Ἀναξανδρίδης. Photius.

76

χορτασμόν

Ἀναξανδρίδης εἶρηκε, καὶ τὸ χορτάζειν Ἀριστοφάνης (Pac. 139. 176). Pollux 6, 43.

77

ῥάρια

Ἀναξανδρίδης. Athenaeus 2, 57 e.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

78

κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμείου πικροῦ.

Stobaeus Floril. 68, 7 Ἀναξανδρίδου A. at idem 77, 8 Di-philo tribuit. paterfamilias cum uxore amicove conloquens felicem se praedicat, quod filiae conlocandae occasionem invenerit: semper enim puellam parentibus quasi quoddam horreum curarum esse. sententia non videtur integra, ita fere supplenda: ταμείου πικρῶν | αἰεὶ μεριμνῶν τοῖς φυτεύσασιν.

τὴν ἀξίαν γὰρ δεῖ γαμεῖν τὸν ἄξιον.

Aristoteles Rhet. 3, 11 sine nomine auctoris, sed postquam paullo ante fr. 64 attulit. unde hunc quoque versum Anaxandridis esse suspicatur Meinekius, cum praesertim Aristoteles. huius poetae fabulis plurimum delectatus esse videatur, conl. Spengel. Synag. techn. 20. γὰρ add. K.

φιάλας Ἴαρος

Ἰαξανδρίδης καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα, i. e. τὰς καρνωτὰς φιάλας. Athenaeus 11, 502 b. quae quomodo Martis paterae potuerint dici non video. fortasse pro Anaxandride Antiphanis nomen reponendum est, cuius cf. fr. 112. nisi forte etiam Anaxandrides Timotheum perstrinxit.

ὀρίγανον

Etym. m. 630, 49 (ὀρίγανος) ἀρσενικῶς παρὰ Ἰαξανδρίδην ἐν Φαρμακομάντει (50), οὐδετέρως δὲ ἐν ἐλεγείοις. eadem Cramer. Anecd. Paris. III 12, 32, sed in exitu οὐδετέρως δὲ ἐν Ἰαλείοις. Meinekius I 370 et in eis quae ad fr. 12 ed. min. adnotavit ἐν Ἰαλένῃ. H. Iacobi apud Mein. ed. min. xvi ad Ionis Chii Elegiarum fr. 22 Koepk. ea pertinere arbitratur, secundum Ath. 2, 68 b Etymologici verba ita emendans: ἀρσενικῶς παρὰ Ἰαξ. ἐν Φ. καὶ Ἰωνί ἐν ἐλεγείοις, οὐδετέρως δὲ [παρ' Ἀμειψία] καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἰατάλῃ.

ΕΥΒΟΥΛΟΣ

Mein. I 355 sq.

ΑΓΚΤΑΙΩΝ

Schol. Arist. Vesp. 1178 Ἀγκυλίων ἐπὶ τῷ τὴν μητέρα (κακῶς add. Portus) διατιθέναι (καμωθεῖται). unde Meinekius I 359 Ancylionem tamquam alterum Phidippidem matrem verberasse coniecit. dubium tamen esse potest Eubuline fabula respiciatur, cum etiam Alexis Ancylionem scripserit. nisi forte id nomen in proverbio erat, cuius indicium latere videtur apud Millerum (Mélanges

p. 374) ῥμε' Ἀκυλίωνος (scr. Ἀγκυλίωνος) λεγομένην. cf. Miller. 345. Mein. Herm. III 456. nomen Ἀγκυλίων exstat etiam Arist. Vesp. 1397.

1. 2. 3

καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια.

ἔξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

εἶεν, γυναικες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὄλην

ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.

θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας

καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἑννέα.

Athenaeus 15, 668 d ἐγίνετο δὲ καὶ περμᾶτιά τινα ἐν ταῖς παννυχίαι, ἐν αἷς πλείστον ὅσον χρόνον διηγροῦνουν χορεύοντες. καὶ διωνομάζετο τὰ περμᾶτια τότε χαρίσιον (χαρισιαί Α) . . . μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Ἀγκυλίῳ λέγων οὕτως (fr. 1). εἶθ' ἐξῆς φησιν (fr. 2). ὅτι δὲ καὶ φιλήμα ἦν ἄθλον ἐξῆς λέγει ὁ Εὐβουλος (fr. 3). v. 2 idem 14, 646 b Εὐβουλος ἐν Ἀγκυλίῳ ὡς περὶ ἄρτου αὐτοῦ (τοῦ χαρισίου) ὄντος οὕτως λέγει κτλ. et Eustathius 1843, 27 Εὐβουλος· εἶτ' εὐθύς (haec perperam finxit ex Athenaei εἶθ' ἐξῆς) ἔξεπ. — χαρίσιον. 1. πέττει Α. 2. ἔξεπήδησα Α 668 et Eust.] ἔξεπλήσας Α 646. πέττουσα] πέψουσα? 3, 2 τῇ δεκάτῃ Α.

fragmentum alterum aut tetrametro trochaico aut duorum trimetrorum partibus constat. — de δεκάτῃ cf. Arist. Av. 494. 922. Hesych. δεκάτην θύομεν· τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφουσιν ἐτίθεσαν. erravisse Athenaeum, cum χαρίσιον etiam panem esse diceret, demonstravit Fritzschius Daetal. 62. 3.

4

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

Athenaeus 9, 369 e ταύτης (τῆς γογγυλίδος) μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Ἀγκυλίῳ οὕτως κτλ.

ΑΓΧΙΣΗΣ

5

Pollux 6, 10 ὅτι καὶ πτίλοις τὰ κνέφαλλα ἀνεπλήρουν Εὐβουλος ἐν Ἀγχίσι διδάσκει. καὶ περωτὰ καὶ πτιλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσιν.

6

Παλλάδας

Pollux 9, 76 ἐνεκεχάρακτο Ἀθηνᾶς πρόσωπον, ὅθεν τὸ

νόμισμα τοῦτο Εὐβουλος ἐν Ἀγγίση καλεῖ Παλλάδας, πᾶλον δὲ τὸ νόμισμα τὸ Κορίνθιον, ὅτι Πήγασον εἶχεν ἐντετυπωμένον. cf. Eurip. fr. 676 N. similiter iocatur Agesilaus Plut. Ag. 15 extr. Artax. 20 extr. possunt etiam extrema ex Eubuli Anchise excerpta esse.

ΑΜΑΛΘΕΙΑ

Herodian. I 273, 31 Ἀμάλθεια· ἔστι δὲ αἷξ ἢ θρεψαμένη τὸν Δία. Amaltheae cornu Hercules (cf. fr. 7) ab Acheloo victo accepisse dicebatur. cf. Preller. Myth. gr.² II 245 et Mein. I 356. 9.

7

θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον,
 τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
 κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ
 οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι
 5 βολβοῖς τ' ἑμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα.
 ἃ δ' εἰς τ' ἐδώδην πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμῆν
 καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην,
 κρέας βόειον ἐφθὸν ἀσόλοικον μέγα,
 ἀκροκάλιον τε γεννικόν, ὅπτα δελφάκια
 10 ἀλίπαστα τρία.

Athenaeus 2, 63 d τούτων (τῶν βολβῶν) Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖται ἐν Ἀμάλθειᾳ Εὐβούλου λέγων κτλ. Photius κραυρότερον, εὐδραυστότερον, σκληρότερον. 3. ἐγὼ K. 4. μιραῖς Dobr. Adv. II 298. 7. ταῦτα δαίνυμαι? 9. γεννικόν V. δελφάκια LV] δελφάνι' BCD. ὅπτον δέλφακα Dindf. ὅπτα δέλφακος ἀλίπαστα Mein. Anal. Ath. 33. ἀλίπαστα τρίδραγμα K. conl. Arist. Pac. 1210. Ran. 553.

cf. Alexid. 173. Sosip. 51 sq. — ridiculum Herculi videtur quod magis quomodo cocta sint quam quanta sint quae comeduntur homines curent. v. 2 ex Euripidis Androm. 369 repetitus ὅτου τις τυγγάνει χρεῖαν ἔχων, τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστω κτλ. 3. καυλοὶ sunt laserpitii caules edules. 4. παροψίδες ἱεροσύλοι, ut τοιχωρύχον λαγύμιον Diphil. 3, πανοῦργα ὑψάρια com. anon. Plut. Mor. 126 a. 8. κρέας ἀσόλοικον carnem nullo artis lenocinio corruptam interpretatur Toupius Emend. III 96. ἀκροκάλιον item ἐφθόν, 'siquidem ἀκροκάλια (suilla) semper fuerunt cocta, nusquam assa'. Fritzs. Arist. Ran. 1203 p. 366.

8

καὶ πρὸς γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον
 καταθέντες εἰσάλλεσθε καὶ καχάζετε
 ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελεύσματος.

Schol. Arist. Plut. 1129. Suid. et Harpocrat. Marcian. (sine fabulae nomine) ἀσκολιάζειν· ἀσκολιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι ἕνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρον ἐτίθεντο ἀσκούς πεφουσημένους καὶ ἀλλημιμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ἄλλισθανον. καθάπερ Εὐβουλος ἐν Σαμαλείᾳ (sic V., om. reliqui, Σαμαλία Suid., Ἀμαλθεία Hemsterhusius) φησὶν οὕτως κτλ. 1. τούτοις] τοῦτο Harp. ἀσκούς Suid. in exitu χαμαί add. Bentl., τινά Dindf., τάχα vel μέγαν Mein. ψιλὸν ἀσκὸν εἰς μέσον K. 2. ἐνάλλεσθε Suid. καχάζετε Dindf.] καγχάζετε. κάκχέζετε Harpocr. 3. ἀπὸ κελεύματος Suid., om. Harpocr. ἀπορρέουσιν ἀποκελεύματα V Arist.

ΑΝΑΣΩΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. quae ad Antiphanis Ἀνασῳζομένους adnotantur.

9

ἔτεροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβον σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίῳ
ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν.

Athenaeus 8, 340 d Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασῳζομένοις κτλ. 1. ἔταιροι A. τοῖς θεοῖσι Casaub. θεοισέχθροισι vel θηρίοισι Herwerd. Nov. add. crit. 24. 2. μόνος βροτῶν μόνος A. 4. ἄθρους Dindf. τεμαχίτας A. ἀνεῖναι Dobr. ὥστε μεῖναι Coraes.

varia helluonum genera describuntur: alii carne delectantur, alii cum *Callimedonte* Carabo (cf. Antiph. 26, 5) piscibus. συμπεπλεγμένοι, ut Herodot. 3, 78. Demosth. 9, 51 συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. hic ridicule ὀψοφάγοι *digladiari* dicuntur — non cum deis sine dubio, sed cum piscibus. scribendum enim ἔτεροι δὲ δὴ θύνηοισι συμπεπλ., qui quam accepti fuerint Atheniensibus sexcentiens testantur comici.

ΑΝΤΙΟΠΗ

Euripidis potissimum tragoediam videtur traduxisse. Mein. I 395. cf. Hom. Od. 11, 260 sq. Apollodor. 3, 5, 5 et de Euripidis fabula Nauck. p. 326 sq. 338.

10

Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἄγνόν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιοτέρους
πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ·
ὁ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον

5 κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα,
οὗ ῥᾶσ' αἰεὶ πεινώσι Κεκροπιδῶν κόροι
κάπτοντες αὔρας ἐλπίδας σιτουμένοι.

Athenaeus 2, 47 b Εὐβουλος κτλ. ad *Antiopam* recte rettulit Meinekius. 1. ἐλθόνθ' Iacobs. Addit. Ath. 40] ἐλθεῖν. quod si retinetur, v. 2 κῶκεῖν scribendum est. 4. ὁ Grotius] σὺ.

'nescio quis nuntius ad Zethum et Amphionem' (vel potius ad *Antiopam*) 'Iovis ut videtur mandata perfert'. Cobet. Obs. crit. Plat. 119. fortasse Mercurium induxit poeta. qui si (in prologo opinor, cf. Toepfel. Progr. Neobr. 1851, 14) oratione recta Iovis ipsius verba pronuntiabat, v. 2 κελύω scribendum est. simillimum esse prologum Ionis monet Toepfelius, conl. simul Lucian. Deor. dial. 3 extr. 20 init. Hom. Il. 2, 9 sq. Nicostr. 21. 2. ἀξιώτερους, ut Arist. Eq. 645. 672. Vesp. 491. cf. Cobet. Mnem. VIII 345. 6. 6. ῥᾶστα, ut θεοὶ ῥεῖα ζῶντες. 7. Aesch. Ag. 1668 οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους. non huc pertinent quae Toepfelius contulit Eurip. Cycl. 629 ἐγκάπαντες αἰθέρα γνάθοις, siquidem eis verbis ut *taceant* admonentur satyri.

11

Καλλίστρατός τις ἐστίν . . . οὔτος οὖν
πυγὴν μεγάλην εἶχ', ὃ Χαριάδη, καὶ καλήν.
B. τοῦτον καταλεπτε' ἐστίν ἐς τοὺς κόλλοπας
τοὺς ἐκδρομάδας.

Eustathius 1915, 18 ἐν τοῖς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ταῦτα· κόλλοπα τὸ παχὺ δέρμα φασὶ λέγεσθαι . . . ἕτεροι δὲ οὕτω καλοῦσι τὸν περιτρέχοντα καὶ ἐταιροῦντα, ὡς καὶ Εὐπόλις ἐν τῷ Καλλίστρατός τις ἐστὶ κτλ. haec non Eupolidis, sed Eubuli ex *Antiopa* esse docuit Meinekius conl. Bekker. Anecd. 102, 33 κόλλοπάς φασὶ δεῖν κυρίως λέγειν τοὺς τῶν ὀργάνων . . . οὐ τοὺς ἀνδρογύνους. Εὐβουλος Ἀντιόπη ἐπὶ τοῦ ἀνδρογύνου. cf. quae ad Plat. com. 186 adnotavimus. verba melius digessit Meinekius. Eustathius ἐστὶ τις — μεγάλην πυγὴν εἶχεν — καταλεπτεόν ἐς κτλ.

1. Bergkiius Καλλίστρατος δ' ἐστὶν τις; B. ὅστις; οὔτος ὅς κτλ. Nauckius Aristoph. Byz. 170 Καλλίστρατός τις ἐστὶν οὕτως· οὔτος οὖν (conl. Arist. Lys. 784), quod mihi prorsus alienum videtur. excidisse arbitror in exitu versus ὀρᾶς, de quo cf. quae ad Arist. Nub. 355 adnotavimus. de *Callistrato* cf. 107, 5. 6. Theopomp. com. 30. Antiph. 300. Theopomp. hist. Athen. 4, 166 e Καλλίστρατος ὁ Καλλικράτους δημαγωγὸς καὶ αὐτὸς πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατής, τῶν δὲ πολιτικῶν πραγμάτων ἦν ἐπιμελής. 4. Eustath. ἐκδρομάδες οἱ ἀκολασταίνοντες ὑπέρακμα, ὡς παραδεδραμηκότες τὴν ὄραν.

12

πάνειν μὲν ἄμῃς καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.

Athenaeus 10, 417 b καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμω-
δεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτὸν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπη φησί κτλ. Eustath.
954, 33 ὡς δὲ καὶ ἐπολυφάγουν (οἱ Βοιωτοί), λεγέτω Εὐβουλος, παρ'
ᾧ φησί τις Βοιωτός (cf. Ahrens Dial. II 523), ὅτι πονεῖν ἄμμες
καὶ φαγεῖν ἀνδρικοί. 1. πάνειν (i. e. πίνειν) Ahrens Dial. II 524]
πонеῖν A. ἄμῃς Ahrens] ἄμῃς A. μέγ' Mein.] μὲν A. 2.
καρτερεῖμεν Ahrens] καρτερῇ μὲν A. τοῖς δ' Ἀθηναίοις A] τοὶ δ'
Ἀθηναῖοι. καρτερεῖμεν τοῖδε Θηβαῖοι· λέγειν | καὶ μικρὰ φαγέμεν
τοῖς Ἀθηναίοις μέγα Ahrens. τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα glossema esse
suspiciatur G. A. Hirschig. Ann. crit. 5. cui de τοὶ δὲ Θηβαῖοι
adsentior, sed ad explendam oppositionem cum A scribendum cen-
seo τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν καὶ μικρὰ φαγέμεν, μικρὰ δ' αὖ
πάνειν μέλει.

13

περὶ πρώτους ὕπνους

Εὐβουλος Ἀντιόπη. Bekker. Anecd. 111, 22.

ΑΣΤΥΤΟΙ

Argumenti ratio facillime cognoscitur e Xenarchi fr. 1. sed cf.
fr. 14 extr.

14

μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ᾧ γύναι,
ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ.
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὲ
τὸν Ἀδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις·
ὅ ὥστ' ἐστὶ νεκῶν βρωμα.

Athenaeus 2, 69c Καλλίμαχος δὲ φησιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν
Ἀδωνιν ἐν θριδακίῃ κρούσειεν, ἀλληγοροῦντων τῶν ποιητῶν ὅτι
ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θριδαξί. καὶ
Εὐβουλος δ' ἐν Ἀστύτοις φησί κτλ. 1. μὴ νυν vel μὴ π. μοι τὰς
Porson. μὴ μὴ Mein. et quidni μὴ παρατίθει σύ μοι? 3. ὁ λό-
γος] λόγος B.

Dobraeus non ἐν Ἀστύτοις, sed ἐν ἀστύτοις, inter cibos Vene-
rem exstinguentes scripsisse Athenaeum et ab epitomes auctore eius
verba non recte intellecta esse suspiciatur. Plin. N. h. 19, 127
(lactucam vocant) rotundam ac minima radice, latis foliis, astyrtida
quidamque eunuchion, quoniam haec maxime refragetur Veneri. ita-

que hoc fragmentum fortasse eis adnumerandum, quae sunt ἀδηλων δραμάτων. quamquam ἐν ἀστυίοις φησί mire dicitur pro ἐν ἀστυίοις καταλέγει.

ΑΤΤΗ

Euripideam tragoediam (Nauck. Tr. gr. fr. p. 347) ridicule imitabatur. cf. huius ed. I 782.

15

τί, ὦ πόνηρ', ἔστηκας ἐν πύλαις ἔτι,
 ἀλλ' οὐ βαδίξεις; τοῖς δὲ γενναίως πάλαι
 διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη,
 διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα,
 5 κατηλόηται γαστροὺς ἐν μέσῳ κύκλος,
 κατησίμωται πάντα τὰ κροκόλια,
 νενωγάλισται σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος,
 παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη,
 παρεγκέκαπται κρανί' ἐννέ' ἢ δέκα.
 10 ὥστ' εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν,
 ἔπειγ' ἔπειγε, μὴ ποθ' ὡς λύκος χανῶν
 καὶ τῶνδ' ἁμαρτῶν ὕστερον συχνὸν δράμης.

Athenaeus 14, 622 e τὰ ἐξ Ἀϋγῆς εἶπεν Εὐβούλου κτλ. v. 7 Eustathius 1163, 27 ἀναλογία δὲ τοῦ ἐνωγάλισται κατὰ τὸ κέκτηται ἔκτεται . . . καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε (?) παρὰ τῷ κωμικῷ, καὶ τέθλασται ἔθλασται. 4. σεμνὰ, conlato praesertim v. 7, vix sanum videtur. fortasse τέρενα. cf. Aristoph. fr. 224. Alexid. 189. 5. κατηλόισται A, unde Meinek. in Ath. ed. κατηλόισται, conl. Hesyeb. κατηλόισται. ἀνηλόισται, ἀνέσχισται. 7. νενωγάλισται Mein.] ἐνωγάλισται A. cf. quae adnotavimus ad Cratin. 164. 9. παρεγκέκαπται Valcken. Animadv. Ammon. 21] παρεγκέκαπται A. κρανί' Mein.] στεφανί A. 10. ὥστ' εἴ τι Valck.] ὥστε ἐπεὶ A. φαγεῖν] λαβεῖν Mein. Anal. Ath. 299. 11. ἔπειγ' ἔπειγ' μὴ ποθ' (sic) A. 12. ἁμαρτῆς C omissis quae sequuntur. deinde συχνῶ δραμῆς A.

cum v. 1 cf. Arist. Eccl. 1114, cum v. 11 Aristoph. fr. 337 et Euphron. 1,30, ac potissimum Cratin. 52. quibus omnibus consideratis extrema hunc in modum emendo: μὰ ποδοῦς (i. e. μὴ ἀπ.) λύκος χανῶν καὶ τῶνδ' ἁμαρτῶν ὕστερον σαυτὸν δάκνης. cf. Arist. Vesp. 778.

Praeterea cf. Philyll. 6.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ

Euripidis Bellerophontem per parodiam expressit. Mein. I 360.

16

τίς ἄν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθι μοι;
ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἰρομαι.

Athenaeus 15, 666e ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους· ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπύπτοντα. Εὐβουλος Βελλεροφόντη κτλ. 1. κάτωθι μοι] κάτω θέμενοι Α. 2. ἄνω Α.

'sunt Bellerophonis verba cum Pegaso in altum elati.' Mein. κάτωθι Alexid. 128, 3. cf. Arist. Ran. 286. 7. Lobeck. Phryn. 284. 5 et Soph. Ai. 259. 60.

ΓΑΝΤΜΗΔΗΣ

Eodem nomine inscriptae erant etiam Alcaei Antiphanisque comoediae. cf. quae adnotavimus ad Alcaei fr. 5.

17

ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

Athenaeus 6, 248bc κακόσιτον δὲ μέμνηται Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει κτλ. ὕπνος γὰρ Porson. ipsum Ganymedem significari censet Meinekius I 360. quae idem de Somno Ganymedis amatore ex Licymnio Athen. 13, 564c in ed. mai. excerpserit, ea non ad Ganymedem, cuius nemo quod sciam Somnum finxit amatorem, sed ad Endymionem pertinent. Eubulus excusare videtur cur seu Ganymedes seu quisquis alius hic respicitur adeo sit somniculosus: male nutritum enim esse.

18

δίπυρον

Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει διπύρους τε θερούς. οἱ δίπυροι δ' εἰσὶ τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Athenaeus 3, 110a. cf. Alcaei com. fr. 5.

ΓΛΑΥΚΟΣ

Glaucum docuit Anaxilas quoque et ut videtur etiam Antiphanes (75). Eubuli *Glaucum* a quibusdam Antiphani fuisse adsignatum Meinekius suspicatur I 75. cf. I 360.

19

καὶ νᾶπυ Κύπριον καὶ σκαμωνίας ὀπόν,
καὶ κάρδαμον Μιλήσιον καὶ κρόμμνον
Σαμοθράκιον, καὶ κανλὸν ἐκ Καρχηδόνας,

καὶ σίλφιον θύμον τε τῶν Ἰμηττίων,
5 ὀρίγανόν τε Τενέδιον.

Pollux 6, 67 ἔνια τῶν ἡδυσμάτων ἐπηνεῖτο ἐκ χωρίων, ὡς Εὐβουλος ἐν Γλαύκῳ φησί (v. 1—4). v. 5 accessit ex Athenaeo 1, 28 d, ubi haec Antiphani tribuuntur: Ἀντιφάνης δέ· νᾶπυ Κύπρου, καὶ σκαμωνίας ὀπόν, κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμμυον Σαμοθράκιον, καυλὸν ἐκ Καρχηδόνας καὶ σίλφιον, θύμον Ἰμηττίον, ὀρίγανον Τενέδιον. Eustathius 867, 45 περιάδεται ἐν κρομμύοις τὸ Σαμοθράκιον παρ' Ἀντιφάνει, καθὰ καὶ τὸ Κύπριον νᾶπυ καὶ τὸ Μιλήσιον κάρδαμον καὶ ὁ Ἰμ. θύμος καὶ τὸ Τενέδ. ὀρ. 5. τε add. Porson. — Theophr. H. pl. 9, 20, 5 τῆς δὲ σκα[μ]ωνίας... ὁ ὀπὸς μόνον χρῆσιμος, ἄλλο δ' οὐδέν. (Purgierwinde Fraas 171). epitomes auctor videtur erravisse. cf. Antiphan. 325.

20

ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεχροπίδας ἐπέισαμεν
λαβόντας εἰς Ἰμηττὸν ἐξελεθεῖν ὄπλα
καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν,
ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

Harpocratio 185, 21 ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ἰμηττῷ φανείη χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ καὶ φυλάττοιο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὄπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δ' ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες 'σὺ δέ γ' ὄσον χρυσοχοήσῃν'. ... ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Γλαύκῳ φησὶν κτλ. v. 1. 2 Append. prov. 5, 32, Greg. Cypr. Leid. 3, 39 et omisso fabulae nomine Suidas χρυσοχοεῖον. 2. λαβόντες A Harp. 3. σιτί' Valesius] σὺ ABC. σὺς I. quae exstant in Bekker. Anecd. 316, 3 χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε τί ἐστι· παροιμία ἐν ἧθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσεν, huc certe non pertinent.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

21

ἐθέλει δ' ἄνευ
μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

Athenaeus 6, 247 a ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες... Εὐβουλος ἐν Δαιδάλῳ κτλ. — ἐπισιτίος A.

22

Themistius Aristot. De anim. 1, 3 extr. οἱ κινουμένην κατὰ τόπον τὴν ψυχὴν κινεῖν τὸ σῶμα ἀποφαινόμενοι παραπλήσιόν τι

λέγουσι Φιλίππῳ τῷ κωμωδοδιδασκάλῳ· φησὶ γὰρ ὁ Δαίδαλος παρ' αὐτῷ κινουμένην ποιῆσαι τὴν ξυλλίην Ἀφροδίτην ἐγγέας ἄργυρον χυτόν. sic Spengelius p. 34. Schol. Plat. 331 Bekk. Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον. aut igitur docuit aut egit quasdam Eubuli fabulas Philippus: quapropter quae hic vocatur Philippi Daedalus eadem est quae Eubuli. Mein. I 342. fort. χυτὸν ἄργυρον γὰρ ἐγγέας κινουμένην | ἐποίησα τὴν ξυλλίην Ἀφροδίτην (Δαίδαλος).

23

μήχι

ὡς ναίχι καὶ οὐλί. Εὐβουλος Δαιδάλω. Bekker. Anecd. 108, 14. ludens id videtur finxisse, ut Democritus τὸ δὲν ad analogiam τοῦ μηδέν.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ

24

ἠπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρα

Athenaeus 3, 100e Εὐβουλος ἐν Δευκαλίῳ κτλ. idem 3, 107f ἠπάτιον δ' εἴρηκεν. . . Εὐβουλος ἐν Δευκαλίῳ. deest in fine iam-bus. fort. ἠπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρας τόμοι.

Praeterea cf: 152. Eupol. 136.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ

Non confundenda cum *Dionyso*. cf. Σεμέλη ἢ Διόνυσος. — Syracusanorum tyrannum significari docet fr. 25. egregie de hac fabula disputavit Meinekius I 361. 2.

25

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν ἀνθαδέστερος,
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε
ἑαυτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται δὲ δὴ
τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἄν δοῦλος ᾦ.

Athenaeus 6, 260 cd postquam Philippum regem pronum ad ludibria fuisse narravit ita pergit: τὰ παραπλήσια ἐποίησε καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὐβουλος ὁ κωμωδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ δράματι κτλ. 2. καὶ τοῖς] τοῖς δ' αὐτῷ vel (in Ath.) τοῖσι δὲ Mein. 3. ἑαυτὸν Casaub.] αὐτὸν A. εἰς αὐτὸν Mein. ed. mai. πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ | εἰς αὐτὸν G. A. Hirschig. Ann. crit. 6. δὲ δὴ Schweigh.] δὴ A. 4. κἄν δοῦλος ᾦ, i. e. τις αὐτῶν. — εὐόργητον Athenaeus certe hic *facilem ad ignoscendum* interpretabatur.

26. 27

Εὐριπίδου δ' ἔσωσας ὡς Ἰσασί σοι —

[ὦ παρθέν' εἰ σώσαιμί σ', ἔξεις μοι χάριν;]

καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἐγγελῶσι πῆμασιν
τὰ σῖγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί.

Schol. Euripid. Med. 476 Dindf. ἔσωσά σ', ὡς Ἰσασιν· πλεονάζει ὁ στίχος τῷ σ. ὕθεν... Εὐβούλος Διονυσίῳ Εὐριπίδου δ' ἔσωσας, ὡς Ἰσασί σοι· καὶ παρθενεύσεις ἔξεις μοι χάριν κτλ. 2. ὦ παρθέν' εἰ σώσαιμί σ' ἔξεις Andromedae fr. 126 N., ubi tamen εἴσει pro ἔξεις] παρθενεύσης ἔξει I. παρθενεύεις ἔξεις B. Fl. 6. 15. 3. ἐγγελῶσι Porson.] ἀγγελοῦσι.

fr. 1 conl. Plat. com. 30 (ex parte cum Meinekio) fortasse ita redintegrandum ἐκ τῶν σῖγμα τῶν Εὐριπίδου | ἔσωσας ὡς Ἰσασιν Ἑλλήνων ὄσοι — v. 2 Euripidis est, non Eubuli, qui tamen eum fortasse per ludibrium repetiverat. v. 4 ὡς αὐτός, sc. Εὐριπίδης Fritzschi Arist. Thesm. 501, quod vulgatum est intellegi posse negans. non recte. inducitur Euripides ipse, de comicorum malignitate indignabundus, si quid minus bene fecerit acriter conligentium, tamquam ipsi soli sapientes sint et omni errore careant.

28

καὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν.

Ptolemaeus Heph. Phot. Bibl. 190 p. 150 ὅτι τὸ κτλ., ἀγνοηθὲν Καλλιμάχῳ, Εὐβούλου ἐστὶ τοῦ κωμικοῦ εἰς Διονύσιον κωμῳδία. καὶ περὶ τῆς παραδῆσεως τοῦ στίχου. ἡ δὲ ψαλάκανθα βοτάνη ἐστὶν Αἰγυπτία, ἣτις ἵπποις περιαπτομένη νίκην παρέχει καὶ εὐδαιμονίαν. Suidas III 223 Πτολεμαῖος Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθη. ἐν τούτῳ δὲ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα. in quibus ante verba οὗτος ἔγραψε inserenda esse Πτολεμαῖος Ἡφαιστίωνος indicat Meinekios, ut Ptolemaeus Cytherius discernatur a grammatico Ptolemaeo. — Eubuli versus quomodo ad inrisionem Dionysii pertineat non adparet. Procles, Naxiorum in Sicilia imperator, patriam Dionysio prodidit Ol. 94, 2. Diodor. 14, 15. Mein. I 361.

29

κωφότερος κίχλης

παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ. λέγεται καὶ ἀφανότερος κίχλης. Photius, Suidas, Cramer. Anecd. Par. I 396, 33. Zenobius 4, 66 κωφότερος κίχλης· ταύτης Εὐβούλος ἐν Διονυσίῳ μὲμνηται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ

Cf. Σεμέλη ἢ Διόνυσος. Mein. I 363.

ΔΟΛΩΝ

Iliadis Doloneam ut videtur comice tractavit.

30

ἐγὼ κεχόρτασμαι μὲν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
ἀλλ' εἰμι πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
ὑπεδησάμην ἅπαντα δρωῶν τὰς ἐμβάδας.

Athenaeus 3, 100a *Εὔβουλος ἐν Δόλωνι κτλ.* 3. ὑπεδησάμην cum ceteris codicibus A. quod moneo propter G. A. Hirschigium Ann. crit. 6. Dolon haec dicere videtur nocturnam in castra Graecorum expeditionem parans. ἅπαντα δρωῶν, i. e. vel opera data vix mihi contigit ut soccos induerem.

31

διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην
ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἦνικ' ἦν νέος.

Athenaeus 11, 471d *Εὔβουλος ἐν Δόλωνι κτλ.* v. 2. 3 Moeris *Θηρίκλειον*, Thomas Mag. 182 omissis tamen postremis ἦνικ' ἦν νέος. Etymol. m. 451, 29 *Θηρικλέους τέκνον* (Theopomp. com. 32, 1)· κύλιξ, ἦν λέγουσι (λέγεται) πρῶτος κεραμεὺς *Θηρικλῆς ποιῆσαι*, ὡς φησιν *Εὔβουλος* ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητής. Etym. Gud. 251, 56 *Θηρίκλειον*· σημαίνει τὸ *Θηρικλέους ποτήριον*, ὡς φησιν *Εὔμυλος*. 2. γὰρ] δὲ Thom. Mag. *εἰργαζόμην*] *εἰργάσμην* Thom. Mag. 3. τὰς κύλικας] τὰνπώματα Moeris et Thom. Mag.

gloriatur servulus se numquam vascula eluisse, sed *elungendo* effecisse ut puriora essent recentibus Thericlis poculis. quamquam illud ipsum quod gravissimum erat, *elungendo* se vascula purgasse, non dicit, si poeta scripsit quae exstant in A *ἦνικ' ἦν νέος* (cf. Arist. Eq. 412. 417. 426). sed fort. scripsit *ἐκλιχμώμενος*. simplex *λιχμᾶσθαι* Arist. Vesp. 1033. Pac. 756.

32

πρὸς φθειρα κείρασθαι

Εὔβουλος Δούλω (Δόλωνι Mein.) Photius. Pollux 2, 29 ἔλεγον δὲ καὶ πρὸς φθειρα κείρεσθαι τὴν πένθιμον κουράν, ὡς *Εὔβουλος* ὁ κωμικός.

ΕΙΡΗΝΗ

33

Bekker. Anecd. 86, 30 γέμειν την ναῦν μόνον φασὶ δεῖν λέγειν, τὰ δ' ἄλλα μεστὰ λέγειν. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Εὐβουλος Εἰρήνη. in eis quae proxime antecedunt Antiatticista dixerat γοργός... ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (565). unde Fritzschi Ind. Rost. 1857|8 p. 7 Eubuli Εἰρήνην per errorem commemoratam et Εὐβ. Εὐρώπη scribendum esse coniecit. itaque titulus est dubius.

ΕΥΡΩΠΗ

34

κίτξε Βοιωτῶν πόλιν
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

Athenaeus 10, 417 c (Εὐβουλος) ἐν Εὐρώπῃ κτλ. Eustathius 954, 34 (omisso fabulae nomine). κίτσω Eust. — cf. fr. 66. est oraculum Cadmo ab Apolline datum, a comico lepide inmutatum. Apollodor. 3, 4, 1 ὁ δὲ θεὸς εἶπε... πόλιν κίτσειν ἔνθα ἂν (ἢ βοῦς) πέσῃ καμοῦσα. cf. Diodor. 4, 2.

ΗΧΩ

35

νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλω περὶ σῶμα καλυπτὰ
λευκόχρως παρέσται,
ἐγγελυς, ᾧ μέγα μοι μέγα σοι φῶς . . ἐναργές.

Athenaeus 7, 300 b ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες... Εὐβουλός φησιν ἐν Ἥχοϊ κτλ. 1. νύμφα supra scr. η A. ἀπειρόγαμε C. 3. ᾧ] ἂ et deinde φῶς ἔσται vel ἔσσει' Mein. mihi conlato Hom. II. 6, 6 φόως δ' ἐτάροισιν ἔσθηκε veri similius videtur poetam scripsisse φῶς θήσει ἐναργές.

Cf. praeterea fr. 139.

ΙΞΙΩΝ

36

ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις
ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
καὶ κάρδαμ' ἐσκενασμένα.

Athenaeus 8, 347 d φησιν ἐν Ἰξίῳ Εὐβουλος. Ἰξίῳ, non Ἰξίῳ A. 3. ἄνηθα] an ἄνηθα? Arist. Thesm. 486. Bekker. Anecd. 403, 3 ἄνητιον. Alexid. 127, 7. at ibid. 5 μάραθρον, ἄνηθον, fort. ἄνηθα, μάραθρον.

ΙΩΝ

37

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἶ τε λιμνοσώματοι
 Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγγέλεις θεαί
 τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.

Athenaeus 7, 300 b c ὅτι δ' ἦσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύ-
 τλων ἐντυλίξαντες καὶ Εὐβουλός φησιν... ἐν Ἴωνι κτλ. v. 1. 2 idem
 7, 302 d ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ
 Εὐβουλός φησιν ἐν Ἴωνι μετὰ ταῦτα — ὀπτῶν. 1. μετὰ A 302]
 καὶ μετὰ A 300. μετὰ ταῦτα om. C 300. ἐπεισέπλει A 302]
 ἐπὶ σὲ πλεῖ A 300. 3. παρῆσαν Mein. Anal. Ath. 132.

1. ἐπεισέπλει, ut ἐπιχορεύειν Diphil. 44, 1. 64, 4, ἐπιβακχεύειν
 Nicostr. (Philet.) 4, 1, ἐπιδονεῖν Antiph. 185, ἐπιρροθεῖν Soph. fr.
 691 N. cf. Antiph. 207. Alexid. 117. 2. λιμνοσώματοι Mein.,
 λιπαροσώματοι G. A. Hirschig. Ann. crit. 6, λειοσώματοι Valeken.
 (et Cobet. N. l. 138). mihi χιονοσώματοι scribendum videtur.
 cf. Antiph. 49. praeierat quodammodo Euripides Helen. 216 Ζεὺς
 ...χιονόχρως κύκνου περὶ et cuius auctoritas apud comicos illius
 aetatis non minus valet Philoxenus Cytherius Athen. 4, 147 a μάζας
 χιονόχροας. λευκόχροας anguilla dicitur 35, 2.

38

τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ
 λοπάδια καὶ πατάνια πυκινὰ ταρφέα
 κοῦδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

Athenaeus 4, 169 f Εὐβουλός ἐν Ἴωνι καὶ βατάνια (βατάνεια
 A) καὶ πατάνια (πατάνεια A) λέγει ἐν τούτοις κτλ. v. 1. 2 Pollux
 10, 106 ἐν Εὐβούλου Ἴωνι εἴρηται τρύβλια δὲ καὶ πατάνια καὶ κακ-
 κάβια καὶ λοπάδια, ὡς ἕτερον ὄν παρὰ τὴν λοπάδα τοῦτο τῷ σχήματι.
 2. hic πατάνια A. ταρφέα κοῦδ' ἂν] ταρβα καὶ οὐδαν A. 3. λήξαιμι
 Fritzschi Daetal. 73 n. 38 conl. Rhés. 874 ὅδ' αἶ τὸν αὐτὸν μῦθον
 οὐ λήξει λέγων. iure adversatur Meinekius III 223 et 441. οὐδ' ἂν
 λέγων λέξαιμι est 'ne si incipiam quidem dicere dicere possim.'

βατάνια et πατάνια coniungi potuisse iure negat Meinekius.
 cum v. 1 Pollux praebeat πατάνια, v. 2 scribendum est τηγάνια.
 Athenaeus fort. scripsit ἐν Ἴωνι τὰ βατάνια καὶ πατάνια λέγει. sed
 corrupta sunt etiam πυκινὰ ταρφέα, formae apud comicos, in trimetris
 praesertim, inauditae.

39

οὔτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος,
 ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίμπλαται.

Athenaeus 10, 417c (Εὔβουλος) ἐν Ἰωνί κτλ. 2. δειπνῶν Casaub.] δειπνῶν Α. ἐπιπίπταται Dindf.] ἐπιπίπταται Α.

ΚΑΛΑΘΗΦΟΡΟΙ

Hesych. καλαθηφόροι· οἱ τὰ μαγειρικὰ φέροντες. μυστικά Meinek. Philol. XII* 615, μυστηρικά idem XIII 556. Δημητριακὰ Μ. Schmidt. nescio tamen an neglecto Hesychio puellae intellegendae sint florum calathos portantes.

40

Ammonius Differ. verb. 50 et Etym. Gud. 186, 52 ἔσω... ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῆς ἐν Καλαθηφόροις ὅπως δὲ σπεύσεσθ' ὅτε τις γέρον ἔσω, δέον εἰπεῖν ἔνδον. Etymol. Gud. ὀπεύσεσθαι ὅτι. Meinek. ὅπως δὲ πεύσεσθ' εἴτε τις γέρον ἔσω. ἔσω (apud comicos εἴσω) pro ἔνδον positum magnam habet dubitationem.

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ

A quibusdam Araroti adscripta. cf. fr. 41. Mein. I 363 et Arar. fr. 8—12. cum καμπύλη sit rusticorum, voce καμπυλίων hominem agrestem significari arbitror.

41

τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ἢ κηροπλαστήσας Ἐρωτ' ὑπόπτερον;
ὥς οὐδὲν ἦδει πλήν χελιδόνας γράφειν,
ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ.
5 ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος, οὔτε ῥάδιος
ἀπαλλαγῆναι τῷ φέρουσι τὴν νόσον,
βαρὺς δὲ κομιδῆ· πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερὰ
τοιούτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ κᾶφησέ τις.

Athenaeus 13, 562c Ἀραρῶς ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίῳ κτλ. Eustathius 987, 24 Εὔβουλος... ἀποστερεῖ πτερῶν τὸν Ἐρωτα, ὡς οὔτε κοῦφον οὔτε ῥάδιον ἀπαλλαγῆναι τῷ φέρουσι τὴν νόσον, βαρὺν δὲ κομιδῆ.

2. Ἐρωτα Α. 8. verba extrema (λῆρος κτλ.) om. C. εἰ κᾶφησέ τις Dindf.] εἰ κὰν φήσειέ τις Α. τοιούτο πρᾶγμα λῆρον ἂν φήσειέ τις Porson.

42

ὥς δ' ἐδείπνει κοσμίως,
οὐχ ὥσπερ ἄλλαι τῶν πράσων ποιούμεναι

τολύπας ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν
ἀπέβρुकον αἰσχυρῶς, ἀλλ' ἐκάστου μικρὸν ἂν
5 ἀπεγεύεθ' ὡσπερ παρθένος Μιλησία.

Athenaeus 13, 571 f Εὐβουλος ἐν Καμπυλίῳν κοσμίαν ἐταίραν
παράγων φησὶν κτλ. 4. 5. ἂν ἀπεγεύεθ' Piers. Moer. 101] ἀνα-
πετευε Α.

ποιουμένη — ἔσαττε — ἀπέβρुकεν Herwerd. Obs. crit. 59. per-
peram: cf. quae ad Arist. Eq. 784 congegimus exempla. quibus
addo Plat. Symp. 189 c δοκοῦσιν ἄνθρωποι. . . μέγιστ' ἂν αὐτοῦ ἱερά
κατασκευάσαι. . . οὐχ ὡσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίνεταί. Reip. 3, 410 b
πρὸς τὸ θυμοειδὲς βλέπων. . . πονήσει μᾶλλον ἢ πρὸς ἰσχύν, οὐχ
ὡσπερ οἱ ἄλλοι ἀθληταὶ ῥώμης ἕνεκα σιτία καὶ πόρους μεταχειρίζου-
ται (sic enim recte C. Fr. Hermann. ex Galeno). 5. Μιλησία.
Athen. 10, 429 a παρὰ Μασσαλήταις νόμος ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μι-
λήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησι Θεόφραστος τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον (Schweigh.).

43

ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε
ἔτευξε κοίλης λαγόνος εὐρύνας βᾶθος;
ἦ που κατειδῶς τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐχὶ μικροῖς ἦδεται ποτηρίοις.

Athenaeus 11, 471 e Ἀραρῶς ἢ Εὐβουλος ἐν Καμπυλίῳν κτλ.
Eustath. 1153, 45. 1. κεραμί, τίς σε Porson. Miscell. 242] κεραμι
τιοσε Α. κεραμίτι σὲ C Eustath. γῆ κεραμὶς etiam Poll. 10, 185
(Mein.). loquitur sine dubio mulier. 'quis tantus artifex tam
scite te confecit: nam certe non minus prudens fuit quam The-
ricles.'

44

τὴν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦδε τοῦ θαλαττίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον
λάβρακά θ' ἐφθὸν . . . ἄλμη μίαν.

Athenaeus 7, 295 e Εὐβουλος Καμπυλίῳν κτλ. om. C. 3.
θ'] τ' Α. Meinek. Anal. Ath. 130 τὴν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα
τοῦ θ. γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστατον κάρα, quod Athenaeus haec
adferat ut doceat quanti sit caput glauci aestimatum. at iam duo
alia fragmenta inseruerat, quorum neutro caput glauci comme-
morat. Dobraeus Adv. II 315 λοπάδα τοῦ θ. | αὐτοῦ φέρουσαν
γλαῦκον εὐγενέστερον, glaucum nobiliorem ipso Glaucō. Cobetus
N. l. 11 τοῦ θαλαττίου θεοῦ Γλαύκου omisso ut videtur λοπάδα.
Herwerd. Anal. crit. 30 τὴν τ' εὐπρ. λοπάδ' ἔτ' εὐγενέστερον γλαῦ-
κον φέρουσαν τοῦ θαλαττίου θεοῦ. deinde v. 3 λάβρακά θ' ἐφθὸν
λιπαρὸν ἄλμη νῆ Δία Meinek. conl. Sotad. 1, 9. — unum perspicio

τοῦ θαλαττίου prorsus inutile esse epitheton pisci additum et pertinere ad θεοῦ, quod recte addidit Cobetus. sic anguillae ipsae deae dicuntur vel cum deabus comparantur Antiph. 147. Anaxandr. 39, 5. Eubul. 37. 64. itaque scribendum esse arbitror *λοπάδα τοῦ θαλαττίου | γλαῦκον φέρουσιν εὐγενέστερον θεοῦ*, quod, cum θεοῦ in primum versum esset translatum, degeneravit in τοῦδε τοῦ. v. 3 *λάβρακά θ' ἐφθόν (τόνδ') ἐν ἀλμαίᾳ (φέρω)*. cf. Aristoph. fr. 419.

45

τραγημάτων δ' ἔσθ' ἢ τράπεζά σοι πλέα.

B. οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἐκάστοτε.

Athenaeus 14, 642c *Εὐβουλος Καμπύλιωνι κτλ.* 2. οὐ C] οὐχὶ A.

46

ἀνιακκάς, περιμανώς, μανέρως

Suidas *ἀνιακκάς· ᾧδῆς ὄνομα ὃ (ὡς Mein.) περιμανώς καὶ μανέρως. Εὐβουλος Καμπύλιωνι.* Bekker. Anecd. 405, 7 ex hac glossa nihil habet nisi *ἀνιακκάς*. Suidas *μανέρως καὶ περιμανώς· ὀνόματα ᾧδῆς. Εὐβουλος Καμπύλιωνι.*

Cf. praeterea fragmenta Ararotis 8—12.

ΚΑΤΑΚΟΛΛΩΜΕΝΟΣ

Tituli rationem non intellego. intellegerem, si esset *Κατακηλούμενος*. Hesych. *κατακηλούμενοι· ἔξοιστρούμενοι, καταθελγόμενοι*. sed in tanta Athenaei constantia, qui semel atque in praepositione sola, non in verbo variat, mutare non audeo.

47

καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα

Athenaeus 9, 396a *Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ κτλ.* Pollux 10, 107 *τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι κτλ.* Σικελὰ Bentl. in Poll.] *σικελικὰ*. an *Σικελῶν*? cf. 132. *πατανίων* sine accentu A Ath. — in Anal. Ath. 171 Meinekius suspicatur hic ut alibi coqui nomen (*Πατανίων*) obscuratum latere.

48

ἀλλ' εἰςὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Athenaeus 11, 500e *οὕτω (τραγέλαφοι) τινὰ καλεῖται ποτήρια, ᾧ μνημονεύει . . . Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ (μετακ. A) κτλ.* — cf. Antiph. 224.

49

ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνὰς
καὶ βότρους τρώγειν ἀνάγκας' αὐτὸν ἐξ οἴνου συκνοῦς.

Athenaeus 14, 653e οἶδασι δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ
συντιθεμένους βότρους. Εὐβουλος γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ φησὶν κτλ.
cf. 138. Amphid. 18. Plaut. Casin. 3, 5, 16 *se percussit flore Li-*
beri. Ovid. Rem. am. 145 *multo tempora quassa nero*. Athen. 4,
168b διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου (Mein.). πυ-
κνάς, i. e. πόσεις.

50

Athenaeus 10, 442e Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ
ὑβριστὰς εἶναι φησι μεθυσθέντας.

51

διατοιχεῖν ἔδει

ἀντὶ τοῦ ἀνατοιχεῖν. Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ. Bekker. Anecd.
89, 20. cod. διατυχεῖν et κατακολλωνάω. ἔδει add. H. Iacobi
Mein. ed. min. xvi ex Polluce, qui 1, 114 de re navali disputans
ἔρεις δὲ καὶ 'διατοιχεῖν ἔδει'. τὸ γὰρ ἀνατοιχεῖν ἰδιωτικόν. Phryn.
App. 34 διατοιχεῖν τὸ εἰς τὸν ἕτερον τοῖχον τῆς νεῶς διαβαίνειν ἐν
τῷ πλοῖῳ (πλῶ Lobeck.), ὅπερ οἱ ἰδιῶται ἀντιτοιχεῖν (ἀνατ.?) λέ-
γουσιν. Lobeck. Phryn. 161. 2.

52

τροποῦσθαι κώπην

Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ. Bekker. Anecd. 114, 25. κατα-
κολλωμένοις cod. — Hesych. τροπῶσασθαι· τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν
σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτήρῳ. Phot. Suid. τροπωτήρες· οἱ ἱμάντες
οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.
Poll. 1, 87 ὅθεν μὲν αἱ κῶπαι ἐκδέδενται, σκαλμός, ᾧ δὲ ἐκδέδεν-
ται, τροπωτήρ, καὶ τροπῶσασθαι τὴν ναῦν.

ΚΕΡΚΩΠΕΣ

Cf. quae ad cognominem Hermippi comoediam adnotavimus
I 233.

53

μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὄλην
τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῷ
οὐκ ἔστι μείζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν

5 μακρὰν βαδίξων, πολλὰ δ' ἰδίων ἀνήρ,
δάκνων τὰ χεῖλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

Athenaeus 10, 417 d καὶ ἔθνη δὲ ὄλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμω-
δεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτὸν. Εὐβούλος γοῦν... ἐν Κέρκωψι κτλ. v. 1. 2
Eustath. 954, 33. 1. μεταταῦτα Α. θήβαζ' C et Eustath. οὐ]
οὐ Α. 2. καὶ cum reliquis omittunt C et Eustath. κοπρῶν
Casaub.] κόπρων Α. 3. οὐ] οὐ Α. βροτῶ Casaub.] βροτῶν Α.
βορᾶς Herwerd. Obs. crit. 59. 5. ἰδίων Fritsch. Com. gr. fr. 7. 8]
ἑσθίων. δὲ στένων Dobr. ἀσθμαίνων Mein. — cf. 34. 66.

54

Κόρινθον ἦλθον· ἠδέως ἐνταῦθά πως
λάχανόν τι τρώγων ὄκιμον διεφθάρην.
κάνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

Athenaeus 13, 567 c Εὐβούλου ἐκ Κερκῶπων κτλ. Ὀκιμον me-
retrix erat illo tempore celeberrima. Athen. 13, 587 c. Anaxandr. 9.
Nicostr. 21. κατελήρησα, ut καταπεφρόντικα Arist. Nub. 857, κατ-
εμῶρανεν Antiph. 239, καταμισθοφορῆσαι Arist. Eq. 1352, κατεσι-
κέλιξε Vesp. 911. — fragmenta 53 et 54 ad eandem narrationem,
Herculis opinor, pertinebant. Mein. I 364.

ΚΛΕΨΥΔΡΑ

Cf. quae ad Pherecratis Corianno adnotavimus. Athen. 13,
567 d Εὐβούλου Κλεψύδρα. οὕτω δ' ἐκλήθη αὕτη ἡ ἑταίρα, ἐπειδὴ
πρὸς κλεψύδραν συνουσίαζεν, ἕως κενωθεῖη. Mein. I 364. fragmenta
non exstant.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Phrynich. Ecl. 338 κορυδαλλός· Εὐβούλου τοῦ κωμωδιοποιοῦ
δραῦμα ἐπιγράφεται οὕτως. σὺ δὲ... κόρυδον λέγε τὸ ζῶον. aviculam
galeritam dicit. Mein. I 364. scribendum autem κορυδαλλός se-
cundum Herodian. I 158, 24. ac sic Hippothoontidis pagus in in-
scriptionibus.

55

ἴθι δεῦρ' ἀφελοῦ τ' ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα.

Bekker. Anecd. 1189 σημειούμεθα τὸ λάγνης ὦ λάγνα παρ'
Εὐβούλῳ ἐν Κορυδαλῶ. ἔχει δὲ οὕτως κτλ. δεῦρ' ἀφελοῦ τ' ὦ
λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα Mein.] δεῦρο ἀφελοῦ λάγνου ταχυπάκιλα cod.

ΚΤΒΕΤΤΑΙ

'Aleatorum insaniam perstrinxisse videtur, quod argumentum
in cognomine fabula tractaverunt Antiphanes et Amphis et in

Alconibus a Nonio laudatis L. Pomponius.' Mein. I 364 conl. Arist. Vesp. 74. Philetaer. 2. Aeschin. 1, 42. 68. O. Ribb. Com. Rom. fr.² 225.

56

ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικήν
τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν παρά,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὄξυπύνδακα,
5 στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνευιμένην,
κισσῶ κάρᾳ βρούουσαν, ἐπικαλούμενοι
εἰλικον Διὸς σωτήρος.

Athenaeus 11, 471 d *Εὐβουλος*... ἐν Κυβευταῖς κτλ. 1. μάλ' ἀνδρικήν C et epit. Hoesch.] *μαλαν αν δρικην* A. 2. *παρα* A. *πάνν* Dobr. Adv. II 331. *πέριξ* Ahlwardt. Seebod. Bibl. crit. 1821, n. 5. *κάρᾳ* Mein. *πάτερ* Herwerd. Obs. crit. 66. 7. 3. *κωθωνόχειλον* Ahlwardt] *κωθωνοχειρον* A. 4. *ὄξυπύνδακα* Schweigh.] *ὄξυπινδακα* A. 6. *κάρᾳ βρούουσαν* Porson. conl. Soph. O. C. 473] *καταβρούουσαν* A. *κισσοῖσι καταβρούουσαν* Mein. Anal. Ath. 217. *ἐπικαλούμενοι* A] *ἐπικαλούμενος* C et Hoesch.

2. *ὑπεραφρίζουσαν κάρᾳ* 'poculum super oram spumans' Mein. mihi scribendum videtur *χαρᾶ* conl. 109. Alexid. 119. Aristophont. 14. *potatoris enim laetitia poculo tribuitur.* 3. *χειλή* 'sunt ὄφρωάδεις ἐπαναστάσεις sive ἄμβωνες, quos in cothone commemorat Critias Plut. Lycurg. 9. Athen. 11, 483 b. Pollux 6, 97'. Mein. *ψηφοπεριβομβήτριαν* 'subindicat quandam similitudinem, quam poculum illud cum clepsydra habebat, in quam demissi calculi iudiciales argutum sonum efficiebant'. Mein. quae interpretatio frigidissimas argutias poetae obtrudit. fortasse scripsit *γριφοπεριβ.*, quia inter potum griphi proponebantur. 4. *an εὐρυπύνδακα?* 6. *κισσῶ* hic non temptandum propter orationem elatiorem. ceterum cf. Archestr. Athen. 1, 29 b *ὅταν πλήρωμα Διὸς σωτήρος ἔλησθε, ἤδη χρὴ γεραόν, πολιδὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα οἶνον ὑγρὰν χάραν λευκῶ πεπυκασμένον ἄνθει πίνειν*, et Antiph. 4.

57

κεντρατός, ἱερός, ἄρμ' ὑπερβάλλον πόδας,
κήρνος, εὐδαίμων, κυνώτες, ἄρτια,
Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος, δάκνων,
Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος,
5 σφάλλων, ἀγύρτης, οἰστρος, ἀνακάμπτων, δορυεύς,
λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφέρων, Σόλων, Σίμων.

Pollux 7, 205 *καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ εἰσιν (βόλοι), οὓς ὀνομάζει*

Εὐβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς κτλ. v. 6 Photius 207 λάμπων· κυβιστικός (κυβευτικός) βόλος. οὕτως Εὐβουλος. ἀστραγάλων iactus Eustathius (1289, 57) dicit triginta quinque numero fuisse, κύβων iactus supra quinquaginta novimus. Eubuli enim catalogo et fragmentis 58. 59 addenda sunt ea quae Pollux 7, 204 profert nomina (cf. etiam 9, 100), praeterea Hesych. ἀβραμίας· ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ.

1. ἄρμ' ὑπερβάλλον πόδας Bentleius Epist. Mill. 486 Lips. dictum existimat ut πεζὸς ὀδεύων παρὰ Λύδιον ἄρμα. 2. Photius (attulit Nauck Philol. VI 417) κάρυννος· βόλων ὀνόματα (βόλου ὄνομα). Cramer. Anecd. Ox. II 21, 22 κυνωτός· βάλου ὄνος (βόλου ὄνομα Mein.). κυνώτας Lobeck. Pathol. prol. 263 n. 24. Hesych. ἄρτος· βόλος τις. verum erit ἄρτιος. 3. Phot. Λάκωνες· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. Hesych. Ἀργεῖος (ἀργεῖης cod.)· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. 4. πυαλίτης, attice πυελίτης. Lob. Phryn. 309. sed multa in his nominibus insunt dorismi vestigia. 5. pro σφάλλων fort. scribendum σχαδών. Hesych. σχαδών· κυβευτικός βόλος. Hesych. et Etym. m. ἀγύρης· καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ. 6. Simon Meinekio nomen accepisse videtur a Simone illo famosissimo veteratore, de quo Zenob. 5, 41. Diogen. 7, 26. fueritne idem cum eo quem inriserunt Arist. Nub. 351. 399, Eupol. 218 nescio. — plurimorum nominum rationes explicari vix poterunt.

58

Proverbia Bodlei. 642 (Append. proverb. Leutsch. 3, 98) Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτατος· βόλου ὄνομα ὁ Μίδας, οὗ καὶ Εὐβουλος ἐν Κυβευταῖς μέμνηται. 'priora si Eubuli sunt, senarium facile restituas, Μίδας μὲν ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος.' Mein. dissentit Pollux 7, 204 τῶν μὲν φαύλων καὶ δυσβόλων... Μίδας, Μάνης. 205 ὁ μέντοι Μίδας καὶ τῶν μέσων βόλων ἦν. Midas rex non magis dives fuit quam stolidus: quocirca non facile est diiudicare.

59

Hesychius Μάνης· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα... κατάπερ Εὐβουλος ἐν Κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων καταλέγων ὀνόματα βόλων (καταλεγομένων βόλ. cod., emend. Musurus). cf. Arist. Ran. 965 cum eis quae adnotavit Fritzschius.

Aliam quoque Hesychii glossam Ξανθμίας (Ξανθίας Mein.)· βόλου ὄνομα ad hanc comoediam pertinere censet Meinekius.

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΔΗΔΑ

60

ἀλλ' ἠκούσαμεν
καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὥς

ὅσ' ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπτεται,
ὡς φασιν, ἀύλητῆς παρ' ὑμῖν.

Athenaeus 9, 380. 1 ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, λέξω τοίνυν κἀγὼ . . . εὔρεσιν ἐμήν, ἵνα μὴ ὁ ἀύλητῆς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα ἔφη κτλ. 3. ὅσ' add. Schweigh. ἐξ-αμαρτάνῃ C. 4. φασιν Grotius Excerpt. 653] φησιν A. ἀύλητῆς Mein.] ὁ ἀύλητῆς A. cf. Philyll. 10.

61

οὐκ ᾧου σύ με
χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτω μοι διελέγου,
ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

Athenaeus 3, 108a ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἠπατος καλούμενος, ὃν φησιν ὁ αὐτὸς Εὐβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα (ἢδη δ' pro ἢ Λήδα A) οὐκ ἔχειν χολὴν κτλ. 1. σύ add. Pors. — loqui videtur Tyndareos: adhuc ita se validum esse dicit, ut iniuriam inlatam ulciscatur. Arist. Lys. 802 μελάμπυγος τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν. sic Hercules dicitur μελάμπυγος. Preller. Myth. gr.² II 231.

62

ὥσπερ εἰ σπονδὴν διδοὺς
ἐν τῷ κυλικίῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια.

Athenaeus 11, 460 de εἴρηται γὰρ οὕτως (κυλικεῖον) ἢ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. . . Εὐβουλος ἐν Λήδα κτλ. ὥσπερ εἰ Schweigh.] ὥσπερ A. — cf. Aristoph. fr. 104. prima verba non intellego: neque quicquam proficitur eo quod Toepfelius (Progr. Neobr. 1857, 7) confert Eurip. Ion. 1192 τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ δίδωσι γαῖα.

63

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
χορδαί τ' ἐρίφων, ἠπάρ τε κάπρου,
κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
5 κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστίς τ' ἐρίφου,
γαστήρ τε λαγῶ, φύσκη, χορδή,
πνεύμων, ἀλλὰς τε.

Athenaeus 7, 330c παραθήσομέν σοι καὶ ἂ Εὐβουλος εἴρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα κτλ. 1. τούτοισιν Kuster. ap. Schweigh.] τούτοις. 5. κρανία τε A. 7. ἀλλὰς A. 6 et 7 om. C. — cum χορδαί et v. 3 et v. 6 commemorantur, dubito an semel scribendum sit κωλή (κωλαί).

ΜΗΔΕΙΑ

64

τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας
Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

Athenaeus 7, 300c ὅτι δ' ἦσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες... Εὐβουλος δέ φησιν... ἐν Μηδείᾳ κτλ. 1. τεῦτλ' ἀμπεχομένης addenda esse monuit Casaub. praecedit enim apud Athenaeum fr. 37. παρθένου, quia anguilla quasi locum occupat Minervae. non hoc dicit se vereri anguillam deam adpellare, sed vereri deam suo nomine *anguillam* adpellare, tamquam non sit dea. parodiam esse Eurip. Orest. 37 ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεᾶς | Εὐμεινίδας monuit Toepelius Progr. Neobr. 1851, 15. — θεάν, ut Antiph. 81. cf. Aristoph. fr. 204.

ΜΥΛΩΘΡΙΣ

Harpocr. μυλωθρός· ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ (ὁ) ἐργαζόμενος (ἐν) αὐτῷ... ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς πολὺ τούνομα. Dinarch. 1, 23 Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνετε, διότι παῖδα ἐλεύθερον... ἔσχεν ἐν τῷ μυλῶνι. cf. Demosth. 53, 14. Μυλωθρὸν scripsit Alexis.

65

καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρον
ὄξύβαφον εἰς τὸ κοινόν. εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸν εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὄξος οἶνον αὐτὸ μᾶλλον θατέρου.

Athenaeus 11, 494e μνημονεύει δὲ τοῦ ὄξύβαφου ὡς ποτηρίου καὶ Εὐβουλος ἐν Μυλωθρίδι (μυλωθρίδι A) κτλ. 1. μετρῶ Schweigh. 2. εἶτ' ἐπομνύτω Dindorf. 3. αὐτὸν] αὐτὸς Mein. in Athen. ed. 4. αὐτὸ Dindf.] αὐτὸν A. Coraes αὐτὸ, ac sic Mein. in Ath., simul proponens οἶνος Anal. Ath. 228.

Harpocr. ὑπωμοσία· τὸ ὑπερίθισθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημία ἢ νόσῳ ἢ τινι τῶν παραπλησιῶν μεθ' ὄρκου... ἐλέγετο... ὑπόμνυσθαι. duo extremi versus facilem habent interpretationem. sed quem locum in tali causa habeat ampliatio et quae sit intellegenda simulationis species neque ex fragmento ipso cognoscitur neque ex eis quae Dobraeus Adv. II 334 et Meinekius in ed. mai. exposuerunt.

ΜΥΣΟΙ

Habent aliquam similitudinem fragmenta 66 et 53. 54. cf. Mein. I 365.

66

σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπών,
 ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας
 ὄλης τραχήλους καὶ κοπρῶνος πλησίον —

Athenaeus 10, 417 d ἐν τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλῆα ποιεῖ τινα τὰδε λέγοντα (Εὐβουλος) κτλ. v. 2 etiam fr. 34. 1. λέγεις] λόγος Naber. Mnem. nov. VIII 247. talia soluta sententiarum continuatione diiudicari non possunt. 3. κοπρῶνος Schweigh.] κοπρῶνας A. scribendum videtur τοῦ κοπρῶνος πλησίον. καὶ τακῶνας πλησίον κοπρῶνος Mein. Anal. Ath. 184. deest verbum finitum. — τραχήλοι, cochlearum cervices, libentissime ab Atheniensibus edebantur. Archedic. 3, 4. Posidipp. 12, 3 Mein. sed Boeotis alia sine dubio placebant, neque eos per totos dies cochleis delectatos fuisse consentaneum est. scribendum φασήλους, qui est rusticorum cibus. Arist. Pac. 1144. Demetr. com. 5. vitem phaselum dicit Verg. Georg. 1, 227. Plin. N. h. 18, 118 (faba) praevalens pulmentari cibo et hebetare sensus existimata.

NANNION

Ab aliis Philippo tributa. Mein. I 342. cf. quae adnotantur ad fr. 105.

67

ὅστις λέχη γὰρ σκοτία νυμφεύει λάθρα,
 πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
 ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον
 γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
 5 ἐν λεπτοπήνοισ ὑφεσιν ἐστῶσας, οἷας
 Ἡριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
 μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν,
 καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων
 πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν.
 10 Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς τάλαιπάρου στένω,
 ἢ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

Athenaeus 13, 568 f καὶ ἐν Ναννίῳ (νανίῳ A), εἰ (om. A) Εὐβούλου τὸ δράμα καὶ μὴ Φιλίππου (φιλιππίδου A, cf. Mein. Menandr. praef. xi), φησὶν κτλ. v. 4—7 etiam in Pannychide (fr. 84). v. 10 est Euripidis Iphig. Aul. 370. 4. ἐπικαιρῶς A. 5. ὑφεσιν Porson. Miscell. 243] ὕμεσιν A. 8. νόσων Casaub.] ὄσων A. νόσον Mein. 9. ὕβρεως A. 10. στένω Porson. ex Eurip.] περιστένω A. cf. Mein. I 356. 11. ἡ κυδία A.

manifesta est tragoediae imitatio, siquidem per totam eclogam anapaestis abstinuit et v. 8 *κύριον* producta syllaba priore posuit. cf. Antiph. 242. Nauck. Trag. fr. adesp. 128. duo extremi versus cum prioribus non videntur cohaerere. — 4. cf. Xenarch. 4, 6. 6. ‘Phaethontidas dicit in populos mutatas. comparatio ad corporis gracilitatem et membrorum concinnitatem spectat’. Mein. 9. ὕβρεος, cf. Theopomp. com. 32, 3. *Cydiam* eum fuisse arbitratur Meinekius, de quo Ruhnken. Hist. cr. or. LXXIII.

ΝΑΤΣΙΚΑΑ

68

ὄς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται
νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον.

Athenaeus 7, 307 f *Εὐβουλος Ναυσικάα κτλ.* Eustathius 1178, 4 (sine fabulae nomine). 1. ὄς] ὡς Eust. 2. νῆστιν] νῆστις C (supraser. νῆστιν) et Eust. πονήρου Gesn. De aquat. 562. nam non pravus, sed innocens mugil et miser habebatur. Zenob. 4, 52 extr. cf. Aristoph. fr. 156. — Ulixem significari intellexit Meinekius.

ΝΕΟΤΤΙΣ

Cf. quae ad Pherecratis Corianno adnotavimus et Mein. I 365.

69

μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' αἰεί.
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὐμὸς υἱὸς ᾤχετο
ἔχων φιάλιον τῷδε. Β. πολλὰ γίνεται
ὅμοια.

Athenaeus 11, 467 bc *μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἔκπωματος ὡς οὕτως καλουμένου Εὐβουλος ἐν Νεοττίδι οὕτως κτλ.* 1. κάκιστα Dobr. Adv. II 330 conl. Arist. Ran. 1456] κάκιστον A. ἔκπωμ' Jacobs. Addit. Ath. 250] ἔκπωμα ει A. 2. αταρως ὅμοιον ουμὸς υἱὸς ᾤχετ' A. 3. φιάλιον τῷδε. Β. πολλὰ Cobet. N. l. 20] φιάλιον τῷ δὲ πολλὰ.

‘pater ἀτὰρ — τῷδε, deinde alius nascentem suspicionem avertens aut elevans respondet πολλὰ κτλ.’ Cobet. necessarium videtur sic verba distribuere: A. μισῶ — αἰεί. Β. ἀτὰρ — τῷδε. A. πολλὰ κτλ. Plaut. Rudent. 478 *haec (urna) litterata est: capse cantat quonia sit.*

ΞΟΥΘΟΣ

Hellenis filius, Ionis pater. cf. Preller. Myth. gr.² II 154.

70

τί ποτ' ἔσθ' ἀπαξάπαντα διαπεπρισμένα
ἡμίσε' ἀκριβῶς ὥσπερὶ τὰ σύμβολα;

Schol. Eurip. Med. 613 σύμβολα· οἱ ἐπιξενούμενοί τισιν ἀστράγαλον κατατέμνοντες θάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος, θάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις, ἵνα, εἰ·δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων ἐπιξενουῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἡμισυ ἀστράγαλιον ἀνανεοῖντο τὴν ξενίαν. Εὐβουλος Ξούθῳ κτλ. οὕτως Ἑλλάδιος. 1. ἔσθ' ἀπαξάπαντα Cobet. N. l. 131] ἔστιν ἅπαντα. 2. ἡμίσε' Mein.] ἡμίσεως. ὥσπερὶ Mein.] ὥσπερ εἰς.

'agitur de rebus quibusdam accuratissime in duas partes divis. illud autem dubium est, σύμβολα Eubulus utrum de hospitali an nummaria tessera intellegi voluerit. eadem enim utriusque erat ratio, docente Polluce 9, 71.' Mein. cf. Hermipp. 61. 14. Aristoph. fr. 44. Archipp. 8.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ Η ΠΑΝΟΠΤΑΙ

Panoptas iam Cratinus, diverso tamen sine dubio consilio, scripserat. cf. quae ad illum titulum adnotavimus et Mein. I 365.

71

ὁ δ' ἱερεὺς εὐήγορῶν
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἔστώς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Athenaeus 11, 478 c Εὐβουλος ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις κτλ. 1. εὐήγορῶν Mein.] εὐήγορος. 2. αὐτοῖσιν] ἀστοῖσιν Mein. τὴν καλὴν] παγκάλην K.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ

72

ὁ πρῶτος εὐρῶν τὰλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένου
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
5 φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἰκοθεν λαβῶν.

Athenaeus 6, 239 a Εὐβουλος ἐν Οἰδίποδι κτλ. 1. cf. Theopomp. 34. etiam Eubulus sine dubio Euripidem per parodiam imitatur, cuius versum 5 quoque esse suspicatur Meinekius. cf. Diphil. 73, 7—9.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΥΨ

73

περιφοραῖς κυκλούμενος,
ὡσπερ κυλιστὸς στέφανος

Athenaeus 15, 678 f *μνημονεύει δ' αὐτοῦ (τοῦ κυλιστοῦ στεφάνου) Εὐβουλος ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι κτλ.* Eustathius 1538, 42 (sine fabulae nomine). 1. *περιφοραῖς* om. Eust. 2. *ὡσπερ τις* Eust. — fortasse intellegendus Oenomaus in certamine curru excussus. cf. Archipp. 40.

ΟΛΒΙΑ

74

ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
ἐν ταῖς Ἀθήναις· σῦκα — B. κλητῆρες A. βότρυς,
γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα — B. μάρτυρες A. ῥόδα,
μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι — B. δίκαι
5 A. πυός, πυριατή, μύρτα — B. κληρωτήρια
A. ὑάκινθος, ἄρνες — B. κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί.

Athenaeus 14, 640 b ὡς ὁ Εὐβουλος ἐν Ὀλβία ἔφη κτλ. 2. *σῦκα, κλητῆρες* Pierson. Moer. 368] *οὐ κακλητηρες* A. 4. 5. *δικαι πυος πυριατη* sine accentu A. in personarum notatione secutus sum Toepellium (Progr. Neobr. 1851, 12 not.). cf. Arist. Plut. 190 sq.

1. *verbi πωλήσεται neque tempus neque forma probanda. scribendum πωλεῖτ' αἰεί.* cf. Aristoph. fr. 569. 5. cf. Arist. Vesp. 710. Cratin. 142.

ΟΡΘΑΝΗΣ

Cf. Aristoph. fr. 702. Plat. com. 174, 12. Strab. 13, 587. 8 *ἀπεδείχθη δὲ θεὸς (ὁ Πρίαπος) ὑπὸ τῶν νεωτέρων· οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε τὸν Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς ἀττικοῖς Ὀρθάνῃ καὶ Κουσαλῶ καὶ Τύγωνι καὶ τοῖς τοιούτοις.* Hesych. Ὀρ[η]θάνης· τῶν ὑπὸ Πρίαπόν ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. Phot. Ὀρθάνης· πριαπώδης θεός· ἐντέτεται ἐροῦ καὶ νύμφης. Porson. ἐντέτεται Ἐροῦ καὶ Νύμφαις. mihi potius Mercurii ex Nympha aliqua filium esse Photius dicere videtur.

75

πᾶσαδ' εὐμορφος γυνή
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα
τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια·
ὁμοῦ δὲ τευθίς καὶ Φαληρικῆ κόρη.

- 5 *σπλάγγνοισιν ἄρνείοισι συμμεμιγμένη*
πηδᾶ, χορεύει, πῶλος ὡς ἄπο ζυγοῦ.
ῥιπίς δ' ἐγείρει σκύλακας Ἡφαιστοῦ κύνας,
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.
ὄσμῃ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἠρετισμένη
 10 *ἕσσει. μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη*
κοίλην φάραγγα δακτύλου πιέσματι
σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη,
δείπνου πρόδρομον ἄριστον.

Athenaeus 3, 108 ab Eύβουλος Ὀρθάνῃ (ὀρθάνῃ A) κτλ. v. 7.
 8. 1. 2 etiam 6, 228 f Eύβουλος ἐν Ὀρθάνῃ (ὀρθάχη A) 'ῥιπίς
 — πνοῇ'. καὶ πάλιν· 'πᾶσα δ' εὐμορφος — συντροφᾶ'. 2. ἐρῶσα
 φοιτᾶ A 228] ἐρεῖ οὐσ ἀπηδει A 108. τηγάνων τε σύντροφα A
 108] τηγάνῳ τε συντροφᾶ A 228. 3. τριβαλλοποπανόθρεπτα Cas-
 saub. 4. καὶ] scrib. γῆ. Φαληρικῇ Dalecamp.] φαληρῖς ἢ A.
 6. ἀπὸ Jacobs. Add. Ath. 70 conl. Eurip. Orest. 45 πηδᾶ δρομαῖος
 πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ] ὑπὸ A. 7. σκύλακας K. Mus. Rhen. XXX
 405. 6] φύλακας A 108. φλόγας C 228. 8. θερμῇ (sic) — πνοῇ
 A 228. τηγάνου A 228] πηγάνου A 108. 11. κοίλην φάραγγα
 Dobr. Adv. II 302] κοίλη φάραγγος A. πιέσματι Valek. Schol.
 N. t. I 377] πιάσματι. cf. Mein. Anal. Ath. 48.

'convenienti mulierculae et adulescentuli libidinosi, Orthanae
 sacra facturi.' Mein. cf. Plat. com. 174. 2. τηγάνων σύντροφα μ.
 sunt 'adulescentuli delicatis opsoniis adsueti'. Mein. 3. rectissime
 A τριβαλλοπανόθρεπτα. cf. quae ad Arist. Av. 1529 adnotavimus
 et de Pane lasciviae amatore Preller. Myth. gr.² I 583 not. 3.
 4. Phalerica puella est arua, ut Δήμητρος κόρη v. 10 farina. cf.
 Strattid. 2. Antiph. 52, 9. 6. πηδᾶ, ignis scilicet aestu in olla.
 Eubulus praeter ceteros tragicorum imitationibus gaudet. cf. Mein.
 I 356. itaque v. 10 retinendum ἕσσει. 7. tragici et lyrii poetae
 'quos comites deis deabusque iungunt eos canes adpellare solent'.
 Jacobs. Add. Ath. 71, conl. Aesch. Ag. 136. Prom. 1022, quibus
 addo Prom. 803. 9. ut ventus incitatus dici potest, sic etiam
 nidoris flamen celeriter ad nares perveniens. quod moneo propter
 Herwerd. Nov. add. crit. 25. 10. fort. scribendum μεμαγμένην
 — κόρη κοίλην φάραγγα — πιέσματα σύρει — μιμουμένην. cavi-
 tates quae in massa, dum magna vi subigitur, exsistere solent, cum
 sulcis comparantur quos in mari arant naves (Schweigh.). 13.
 πρόδρομον ἄριστον id genus est adpositionis, quo praeter ceteros
 Euripides gaudet. Orest. 1105 Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην
 πικράν. 841. 2 σφάγιον ἔθετο ματέρα, πατρώων παθέων ἀμοιβάν.
 cf. El. 1260. Androm. 291. Tro. 879. Orest. 499. 727. 962. Herc.
 fur. 323. Phoen. 213. Heindorf. Plat. Gorg. 507 e. Pflugk. Eur.
 Andr. 291. Hec. 1074.

ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου
ὁ θεοῖσιν ἐχθρός.

Athenaeus 3, 108 d τὰ ἐξ Ὀρθάνου (ὀρθάννου A) *Εὐβούλου* *ιαμβεῖα* (ιαμβία A) *εἰπών κτλ.* *Μυρτίλος* quod post *ἐχθρός* ab Athenaeo additur non Eubuli esse Meinekius Anal. Ath. 49 monuit: est enim Myrtilus unus ex convivis. ac fortasse etiam ὁ θεοῖσιν ἐχθρός Athenaei est. — ὡς εὖ νεναυάγηκεν, *quam bene factum est, quod naufragium fecit.*

δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι
Κυπρίους ἄρτους· μαγνήτις γὰρ
λίθος ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας.

Athenaeus 3, 112 ef *Κυπρίων* δ' ἄρτων *μνημονεύει* *Εὐβουλος* ὡς *διαφόρων ἐν Ὀρθάνῃ* *διὰ τούτων κτλ.*

καριδα καθῆκα κάτω κἀνέσπασ' αὐθις.

Athenaeus 3, 105 f *ἐπιτεταμένως* δ' εἴρηκε *καριδα* . . . *Εὐβουλος* ἐν Ὀρθάνῃ (ὀρθάννη A) κτλ. *καθηκατω κ' ἀνέσπασ' A.* 'temere haec tentavit Herwerd. Nov. add. crit. 25. cf. Gaisford. ad Heph. p. 341 ed. pr.' Mein. Anal. Ath. 47.

τοῦ κνάθου

μνημονεύει . . . *Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ* (ὀρθάννη A). Athenaeus 10, 424 b. eum dicit *κνάθου* quo medici utuntur. Arist. Pac. 542.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ

80. 81. 82

ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὄν κατ' ἀντικρὺ
τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα,
ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου
κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα
5 ὀβολοῦ, παραθεῖναι θ' ὡς μέγιστον κἀνθαρρον
. . . . .
ὁ δὲ κἀνθαρος πάλαι κενὸς ὡς ξηραίνεται
. . . . .
ἄμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινα

οἴεσθε μέγεθος ἀρεσιαν; μέγαν πάνυ,
καὶ ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Athenaeus 11, 473e *Εὐβουλος ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ ὀνόματος (κάνθαρος) φησὶν ἐγὼ δὲ — κάνθαρον. καὶ πάλιν ὁ δὲ — ξηραίνεται. καὶ ἔτι ἄμα κτλ. 3. ἐνταῦθα A. 6. κενὸς Schweigh.] δὴ καινὸς A. ὡς] ὦν Mein. delectat Schweigh. πάλαι δὴ κείμενος | ξηραίνεται Mein. Anal. Ath. 256. δὴ (i. e. δηλονότι) κενὸς ὡς (ὦν) delet Cobet. N. 1. 38. πάλαι πάλαι ξηραίνεται Herwerd. Stud. crit. 84. 8. Ἀρεσία Dobr. Append. Arist. 113. pro μέγαν πάνυ edulii nomen restituendum esse suspicatur Herwerd. Mnem. nov. VI 67.*

v. 8 quod scripsit Dobraeus Ἀρεσία non bene convenit cum οἴεσθε. 9. 'ξηρὸν ποιεῖν τ. κ. est cantharum potando siccare.' Jacobs. — tria haec fragmenta ex eadem narratione excerpta sunt. inebriat nescio quis amatae puellae nutricem, cuius fr. 2 esse videtur dolentis quod tam diu cantharus sit siccus. rursus dato a caupone vino (fr. 3) cantharum celerrime ebibit.

83

πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τὴν χαλκίαν
τὸν λὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν.

Pollux 9, 90 τὸν δὲ νῦν χαλκὸν οἱ Ἀττικοὶ χαλκίον εἰώθασιν καλεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀργύρου ἀργύριον καὶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ χρυσίον ... *Εὐβουλος ἐν Παμφίλῳ κτλ. medicum dicit pro exigua mercede venenum sponsia de manu abstersisse.*

ΠΑΝΝΤΥΧΙΣ

84

ἢ τὰς φιλωδοῦς κερμάτων παλευτρίας
οὐκ οἶσθα, πάλους Κύπριδος ἐξησκημένας,
γυμνάς, ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοισι ὕφεισιν ἐστῶσας, οἷας
5 Ἡριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας·
παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστὶ σοι
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν.

Athenaeus 13, 568e ἢ οὐκ οἶδας κατὰ τὴν Εὐβούλου Παννυχίδα τὰς κτλ. 1. ἢ τὰς ex Athenaei verbis Eubulo reddidit Cobet. N. 1. 138. φιλωδοῦς Dobr. Adv. II 343] φειδωλοῦς A. 2. οὐκ οἶσθα ex Ath. (οἶδας) supplevit Cobet. 3. ἐπικαιρῶς A. 4. λεπτονήτοις ὕμεισιν A. ὕφεισιν Porson. Misc. 243. 6. παρ' ὧν] παρὰν A. — ceterum cf. fr. 67.

ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣ

Parmeniscus Metapontinus Pythagoreus est Athen. 14, 614a, Παρμενίσκος ὁ Διονυσιοδώρου κοινωνός Demosth. 56, 5. 7. 9. 10. sed fortasse neuter significatur.

85

ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κνντατώτατα

Photius κνντερώτατα· καὶ κνντατώτατα λέγουσιν. Εὐβουλος Παρμενίσκῳ κτλ. Bekk. Anecd. 101, 30 κνντερώτερον καὶ κνντατώτατον· Εὐβουλος Παρμενίσκῳ. sententia et verborum nexus in tanta fragmenti exiguitate non perspicitur. fortasse ἀπολῶν ἐκείνον καὶ τ. κ. | δράσαν.

86

τετορύνηκας

ἔστιν ἐν Εὐβούλου Παρμενίσκῳ. Pollux 10, 98. scilicet coquorum vocabula tunc in locum coriariorum successerant. cf. Arist. Eq. 463—469. 479.

ΠΛΑΓΓΩΝ

Meretrix illa aetate notissima. Anaxil. 22, 8. Timocl. 25. fortasse eadem, de qua Demosth. 39, 2. 4. 9. 32. 40, 2. 8. 10. 11. 20. 23. 27. 51. 61. Meinek. I 366.

87

μετοίκιον

Harpocration 127, 2 ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν (τῶν ξένων) καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ἰβ', ὅπερ ὠνόμαστο μετοίκιον, ὡς δηλοῖ Εὐβουλος ἐν τῇ Πλαγγῶνι. cf. Poll. 3, 55. Phot. μετοίκιον. Boeckh. Oec. Ath. I 446. Schoem. Ant. gr.² I 366.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

88

τρέφει με Θετταλός τις, ἄνθρωπος βαρῦς,
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κάλιτήριος,
ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

Athenaeus 3, 108 d τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῦ Εὐβούλου ἱαμβεῖα (ἱαμβία Α) τάδε κτλ. βαρὺ πλουτῶν Boisson. βαθὺ πλ. Mein. Anal. Athen. 49, nulla necessitate. sed miror neminem vidisse quam non conveniat tali homini, qualis ultimis inprimis verbis describitur, epitheton ὀψοφάγος, quod ortum est ex proximo ὀψωνῶν. restituendum est aut μονοφάγος conl. Arist. Vesp. 923. Amips. 24, aut σκατοφάγος. Menand. 757 Mein.

89

οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον
ἔψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

Athenaeus 9, 371 ef τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα (γηθυλλίδες) μνήμης εὐρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῶ οὕτως κτλ. 3. ἔψουσαν Dalecamp.] ἔψευσαν A. — non credo poetam scripsisse ἄρτον τινά, nam de oleribus loquitur. fortasse ἀρτύματα.

ΠΡΟΚΡΙΣ

‘Nota de Cephalo et Procride fabula, fortasse etiam Philetaero in Cephalo tractata, argumentum praebuit.’ Mein. I 366. cf. Preller. Myth. gr.² II 144 sq. Sophoclis tragoedia fuit *Procris*. cf. E. Rohde, Gr. Rom. 101, 3.

90

οὐκουν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κνί·
κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθεν δ’ ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.

B. Ἄπολλον. A. εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε

5 γάλακτι χηνός. B. Ἡράκλεις. A. καὶ τοὺς πόδας
ἀλείψετε αὐτοῦ τῷ Μεγαλλεῖω μύρῳ.

Athenaeus 12, 553 b ἐν δὲ Πρόκριδι (προκρίδα A) λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῆς Πρόκριδος κνός, ὡς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κνός τὸν λόγον ποιούμενος κτλ. 1. οὐκουν Toeppel. Progr. Neobr. 1851, 16] οὐκοῦν. 6. ἀλείψετε Cobet. N. l. 111] ἀλείψατ’ A. Μεγαλλεῖω Mein. in Ath.] μεγαλλίῳ. cf. Pherecr. 140. Aristoph. fr. 536. Strattid. 33.

de Laclape, Procridis cane cf. Ovid. Met. 7, 754. Hygin. Fab. 189, inprimis autem (quem indicavit Meinekius) Poll. 5, 39 τὰς Μολοττίδας (κύνες) ἀπογόνους εἶναι κνός ὃν Ἡφαιστος ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου (ex insula prope Chalcedonem, cf. Steph. Byz. Δημόνησος) χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεῖς δῶρον ἔδωκε Διὶ κακείνος Εὐρώπῃ, αὕτη δὲ Μίνῳ. καὶ Μίνῳς Πρόκριδι καὶ Πρόκρις Κεφάλῳ. 5. γάλακτι χηνός nequaquam confirmatur notissimo proverbio (ὄρνιθων γάλα) apud Aristophanem: nusquam enim hic locus est rebus quae non sunt. scribendum videtur στέατι χηνός. sic Dioscorides στέαρ ὀρνιθιον, χήνειον. ridicule (fort. Procris ipsa) de cane venatico loquitur, tamquam sit canicula Melitensis, quales tunc mulierculae alebant.

91. 92

ἡμεῖς δ’ οὐδέπω δεδειπναμεν.

ὄν χρὴ δεδειπνᾶναι πάλοι.

Athenaeus 10, 422 e εἴρηκε δὲ οὕτως (δεδείπναμεν) . . . Εὐβου-
λος Πρόκριδι (προκριδῆ Α) ἡμεῖς δ' — δεδείπναμεν, καὶ πάλιν ὄν
— πάλαι. χρῆ] 'fort. χρῆν' Mein. — cf. Hermipp. 60.

ΠΡΟΣΟΤΣΙΑ Ἡ ΚΤΚΝΟΣ

93

ἀγαπῶν τε κᾶν ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
διὰ δωδεκάτης ἐφόμενον ἡμέρας ἰδη.

Athenaeus 7, 301 a ἐψητὸς ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων. . . Εὐβου-
λος ἐν Προσούσια ἢ Κύνῳ κτλ. 2. δια (sine acc.) Α.

ΣΕΜΕΛΗ Ἡ ΔΙΟΝΤΣΟΣ

94

τρεις γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
τοῖς εὖ φρονουῖσι· τὸν μὲν ὑγείας ἕνα,
ὄν πρῶτον ἐκπίνουσι, τὸν δὲ δεύτερον
ἔρωτος ἡδονῆς τε, τὸν τρίτον δ' ὕπνου,
5 ὄν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι
ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς·
ἕκτος δὲ κᾶμων· ἕβδομος δ' ὑπαπίων·
ὁ δ' ὄγδος κλητῆρος· ὁ δ' ἕνατος χολῆς·
10 δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ·
πολὺς γὰρ εἰς ἕν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
ὑποσκελίζει ῥᾶστα τοὺς πεπωκότας.

Athenaeus 2, 36 b Εὐβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέ-
γοντα κτλ. Suidas οἶνος. Cramer. Anecd. Ox. III 254, 6 (sine
auctoris fabulae indicio) το μὲν πρῶτον ὑγείας· τὸ δεύτερον ἡδο-
νῆς· τὸ τρίτον ὕβρεως· τὸ δὲ τελευταῖον μανίας. ad *Semelen vel
Dionysum* rettulit Grotius Excerpt. 649. 1. γὰρ] γίνεται C. 2.
ὑγείας Dindf.] ὑγείας. ἕνα] ἕνεκα Suid. 5. ἐκπιόντες C] εἰσπι-
νοντες. ἐκπίνοντες Suid. 6. ἔτι Suid.] ἔθ'. 7. ἡμέτερος] ἡμέ-
τερος A Suidae. ἐστ'] ἐστιν Suid. ὕβρεος Dindf.] ὕβρεως. cf.
Theopomp. 32, 3. 9. ὁ δ' ὄγδ. Casaub.] ὄγδ. κλητῆρος Flo-
rens Christianus Arist. Vesp. 1384] κλήτορος. 10. ὥστε καὶ βάλ-
λειν] ὥστ' ἐβάλλειν Suid. ὥστε καὶ σφάλλειν πόδας Iacobs. Add.
Ath. 35. ὥστε κἀβάλλειν Mein. Anal. Ath. 18. 11. μικρὸν et
12. ῥᾶστα om. Suid.

1. fortasse scribendum ἐγκεράννυμεν. cf. v. 7. 3. an ὄν
ἄκρατον ἐκπίνουσι? nam conlatis testimoniis ab Athenaeo 486 f.

487 adpositis adparet ἀγαθοῦ δαίμονος et ὑγείας eandem fuisse potionem: illa autem meraca erat. C. F. Hermann. Ant. priv. 28, 18. 10. ὥστε βαμβάλλειν ποιεῖ, i. e. balbutire. cf. Lobeck. Pathol. prol. 113 not. 2. 12. ὑποσκελίζει, i. e. mentem pervertit.

95

πρῶτον μὲν ὅταν ἐμοί τι θύωσιν τινες,
αἷμα, κύστιν, μὴ καρδίαν
μηδ' ἐπιπόλαιον. οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω
γλύκιον οὐδὲ μηρίαν.

Clemens Alex. Strom. 7, 6, 30 Εὔβουλος ὁ καὶ αὐτὸς κωμικὸς ὡδὲ πως περὶ τῶν θυσιαῶν γράφει (fr. 130). καὶ παραγαγὼν τὸν Διόνυσον ἐν Σεμέλῃ διαστελλόμενον πεποιήκεν κτλ. 1. θύωσιν Sylb.] θύωσι L. 2. θύουσιν αἷμα Sylb. post κύστιν plura excidisse suspicatur Mein. 3. μηδ' Sylb.] μηδὲ. 4. γλύκιον G. Hermann.] γλυκειαν. κοιλία Arsen. Viol. 299. οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω | γλυκύτερον οὐδὲν μηρίαν Grotius Excerpt. 655. γλυκειαν i. e. fel Mein. IIII 613 sq. quae in Mnem. nov. VI 68 Herwerdenus protulit ea, utpote graecae linguae legibus adversa, publica luce indigna erant. neque vero probanda quae G. Hermannus proponit Aeschyl. II 101 θύουσιν αἷμα, κύστιν· οὐ μὴ καρδίαν, μηδ' ἐπιπόλαιον· οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω | γλύκιον οὐδὲν μηρίων;

mihi conl. Pherecr. 23 non dubium videtur quin Bacchus his verbis illa recuset quae homines quippe quibus ipsi uti non possint deis inmolant, et ea poscat quae antiquitus deis dabantur μηρία. itaque sic haec constituo: μήθ' αἷμα μήτε κύστιν μήτε καρδίαν, | μηδ' ἐπιπόλαιον· ὡς ἔγωγ' οὐκ ἐσθίω | γλύκιον οὐδὲν μηρίων. Hesych. ἐπιπόλαιον· τὸν ἐπίπλου, ὑμένα. cf. Philetaer. 17.

96

Ἐρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, ὃν προσεύγμασιν
ἐν τῷ κυλικεῖῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον —

Athenaeus 11, 460 e εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἢ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη... Εὔβουλος... ἐν Σεμέλῃ ἢ Διονύσῳ κτλ. 1. προσεύγμασιν] προσευξάμην Fritzsche apud Toepfel. Progr. Neobr. 1857, 8. at quis praestet poetam orationem non sic continuavisse ὃν προσεύγμασιν — ἐκτετριμμένον τιμᾶμεν vel ἱκετεύομεν? 2. ἐκτετριμμένον rectissime. sic Polybius τὰς πανοπλίας ἐκτρίβειν. cum poculis in κυλικεῖῳ Mercurius marmoreus positus erat ut deus tutelarum cauponarum. id signum ut pocula abstergebatur. cf. Alexid. 119 et Toepfel. 8. 9. non audiendus est Herwerden. Nov. add. crit. 25.

κοχῶναι

μέμνηται καὶ Εὐβουλος ἐν Σκυτεῖ. Schol. Hippocr. Epid. 5, 7. Erotian. 20, 9 Klein. Εὐβουλος ἐκ Σκυτειῶν (i. e. Σκυτέων vel Σκυτέως) Goett. Gel. anz. 1852 p. 424.

ΣΤΕΦΑΝΟΠΩΛΙΔΕΣ

Cn. Naevii *Corollariam* Eubuleae fabulae imitationem fuisse probabilis est coniectura Fielitzii De Att. com. bip. p. 10. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 12.

μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμένοι ψιμυθίοις,
οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνω τὰς γνάθους
κεχρισμένοι. κἄν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορροαὶ δύο
5 ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἰδρῶς
ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ,
ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
εἷξασι πολιαῖς, ἀνάπλεω ψιμυθίου.

Athenaeus 13, 557 f αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες οὐκ εἰσὶ τοιαῦται, οἷας Εὐβουλὸς φησιν ἐν Στεφανοπώλισιν κτλ. Eustathius 976, 56 (sine fabulae nomine). 1. ψιμυθίῳ C et Eust. 3. κεχρισμένοι C et Eust. ἐξίητε A. 4. μὲν τῶν C et Eust. ὑδρορροαὶ A. 7. δ' αἱ] δὲ Eust. 8. εἷξασιν ἤγουν ὁμοιοῦνται Eust.

4. 5. Bekker. Anecd. 68, 17 ὑπογράμματα· οἷς ὑπογράφονται τοὺς ὀφθαλμούς· ἔστι δὲ τις μέλαινα σκευασία, ἣν καὶ στίβην (στίμμι) καλοῦσιν. cf. Aristoph. fr. 320, 5. 880. Pollux 5, 101 ἴσως δ' ἂν τοῖς κόσμοις προσήκοι καὶ τὸ ἐντριμμα, ψιμύθιον, ἄγχουσα, φῦκος, καὶ τὰ ὑπογράμματα. cf. Hesych. ὑπογράμματα. Phot. ὑπόγραμμα.

στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερ' ἐρφυλλίνους
ἢ μυρτινούς ἢ τῶν διηνηθμένων;
B. τῶν μυρτινῶν βουλόμεθα τουτανί· σὺ δὲ
τά γ' ἄλλα πῶλει πάντα πλὴν τῶν μυρτινῶν.

Athenaeus 15, 679 d καταλέγει δὲ Εὐβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους (fr. 105) κἄν τοῖς ἐξῆς τάδε φησί κτλ. cum 679 b Athenaeus ex Eubuli Corollariis quaedam excerpterit (fr. 104), dubium esse non potest quin hoc quoque fragmentum et 105 ad eandem fabulam pertineant.

1. *πότερ'* Canter.] *πότερον* A. 2. *διεξηγηθισμένων* Porson. at quid est *διεξανθίζειν*? cum apud Aeschylum. (Suppl. 73) inveniatur verbum *ἀνθεμίζεσθαι*, ab *ἀνθεμον* derivatum ut *ἀνθίζειν* ab *ἄνθος*, *ἀνθεμον* autem apud poetas Atticos sit frequentissimum, fortasse licebit scribere *διηνηθεμισμένων*. 3. *τουτωνί· σὺ δὲ* Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] *τούτῳ σὺ* A. 4. *τά γ' ἄλλα* G. Hermann.] *τάλλα* A. *ἅπαντα πᾶλει τάλλα* Dobr. *τούτων τῶν καλῶν· | σὺ δὲ τάλλα* Bergk. *τουτωνί δίδω· | τὰ δ' ἄλλα* Mein. in Ath.

3. *'myrteas volumus coronas; ceteras vendas licet.'* Mein.

100

λῦε τάλαβάστια

*θάττον σὺ καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πῶγωνά μου
καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.*

Pollux 10, 120 *Εὐβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπῶλισι τοῦτο μὲν (τὸ εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου) σπαθίδα, τοὺς δ' ἀλαβάστους ἀλαβάστια εἴρηκεν κτλ.* cf. Aristoph. fr. 205.

101

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἦπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

Athenaeus 9, 384c *χηνείων δ' ἠπάτων... μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανοπῶλισι λέγων οὕτως κτλ.* (εὐπολις ἐν στεφανοπῶλησι A).

102

Αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρεῖς λελουμένη

Athenaeus 15, 690e *Εὐβουλος δ' ἐν Στεφανοπῶλισιν κτλ.* ψαγδανι sine acc. A. cf. Eupol. 198. Aristoph. fr. 206. Epilyc. 1.

103

εὐχρων τι κιλλόν, μανθάνεις, θερίστριον

Herodian. I 158, 3. II 101, 9 Lentz. *τὰ εἰς λος ἐτέρῳ λ παραληγόμενα, οὗ τὸ α μὴ προηγείται, ὀξύνεται· κιλλός, εἶδος χρώματος (eselsgrau) ἐν Στεφανοπῶλισιν Εὐβούλου κτλ.* de *θεριστρίῳ* Valcken. Theocr. Adoniaz. p. 368c conferri iubet Meinekius. de *μανθάνεις* cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355. Av. 1003.

104

*ὦ μάκαρ ἦτις ἔχουσ' ἐν δωματίῳ
στρουθίον ἀεροφόρητον
λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεται τε
ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὐτριχα*

5 κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται
 ἀξόμενος ἕαρος ὀλολυγόνος
 ἔρωτι κατατετηκῶς.

Athenaeus 15, 679 b στέφανον... τὸν στρούθιον καλούμενον, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ἀσκληπιάδης, παρατιθέμενος τὰ ἐκ τῶν Εὐβούλου Στεφανοπαλίδων ταῦτα κτλ. πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου ἄνθους. 1. ἐν] ἐ in rasura m.¹ A. 3. sic, sine accentu tamen, non συνίλλεσται, A. cf. Cobet. N. l. 457. 5. κισσος, καλάμῳ et 6. ὀλολυγόνος A.

plurimae in pulcherrima hac ecloga commemorandae sunt hominum doctorum coniecturae. 1. δώματι Mein. fort. ἐνὶ δώματι | ὄ. 2. ἀβροφόρητον et (Anal. Ath. 328) ἀερόφοιτον Mein. idem lacunam indicavit, quam voce στέφανον explet G. A. Hirschig. Ann. crit. 7. mihi in exitu scribendum videtur ἀύροδόνητον. 3. περὶ γῶμα Herwerd. Mnem. nov. III 322. περιίδημα K. in exitu τε delendum est. 3. ἡδύτατον Mein., ἡδύπνοον, coniungendum cum περιίδημα, K. 5. scribendum est πλατάνῳ. 6. εἶαρος ἀξόμενον Mein., ἀξόμενας ὄρας Bergk.

1. μάκαρ ἦτις. cf. quae ad Arist. Av. 1723 adnotavimus. 4. νυμφίον εὔτριχα, ut εὔτριχι πῶλῳ Cratin. 87. 5. cf. Theophr. Caus. pl. 2, 18, 3. 6. ὀλολυγόνῳ Lobeckius Rhemat. 324 interpretatur *Käuzlein*. mihi hic quidem *luscinia* dici videtur. hederam arborem amplectitur, ut lusciniam in eius ramis canentem audiat. aliter tamen Meinekius: extrema 'ad incognitam nobis fabulam spectare videntur de Cisso (Nonn. 12, 97. 188. Paus. 1, 31) Ololygonis nymphae amore tabescente'. fallitur E. Rhodius Gr. Rom. 158. 9 de Cissi Calamique amore cogitans, cum Nonnus nihil nisi Cissum et Ampelon a Calamo sustineri narret. — excepto ultimo versus videntur dactylici esse. fortasse haec ea puella recitavit, quae fr. 105 adpellatur.

105

Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις
 στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,
 γρουπότατον, χαριέστατον, ᾧ Ζεῦ.
 τίς γὰρ αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει.

Athenaeus 15, 679 d καταλέγει δὲ Εὐβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους κτλ. — cf. fr. 99. 2. τὸν στ. Iacobs. Add. Ath. 355. 3. ὑγρότατον G. A. Hirschig. Ann. crit. 7. 4. τί γάρ; Bergk. φιλήσεις Mein. (τίς γὰρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἀφιλήτος; in Ath.) fortasse τίς γὰρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἀφιλος μένοι;

Αἴξ meretricum cognomen erat (Machon. Athen. 13, 583 cd, 584 ef), inprimis Nannii (587a), quam Hyperides commemoraverat ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. cf. Amphid. 23.

ΣΦΙΓΓΟΚΑΡΙΩΝ

Significatur servus (*Καρίων*) quiddid dicebat Sphingis instar tamquam aenigmatum tenebris involvens. Mein. I 277. 8. 366.

106

νή τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ, ὦ βέλτιστε σύ,
φαρουσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenaeus 3, 80ab ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι τῆς μεσημβρίας... Εὐβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι κτλ. cf. Pherecr. 80. Aristoph. fr. 463. Nicophont. 12.

107

ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρεινι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λειός,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων.
ἐν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.

5 τί ἐστὶ τοῦτο; τί ἀπορεῖς; B. Καλλίστρατος.

A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. B. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων.

A. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λάλος,
ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτός, ἄτρωτος, δασύς,
λειός· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.

10 ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλλος,
αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἔξαφανίζων.
ἰχνεύμων Αἰγύπτιος.

τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ὡς λαμβάνων,
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,

15 ἔπειτ' ἀφανίζει· διότι δ' ἔστ' ἀμφίστομος;
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χεῖλεσιν δάκνει.

οἶδ' ἐγὼ ὅς νεός ὢν ἐστὶν βαρὺς, ἂν δὲ γέρων ἦ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει.
πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ

20 νεός μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·

ὅταν δ' ἀποβάλλῃ τοῦτο, πέτεται κούφως ὢν
δήπουθεν, ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος.

ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεληνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετραμένον, ὃξὺ διαπρό,

25 ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἐν' ἑκάστου·
 ὧν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίον, οἱ δὲ πλανῶνται,
 αὐτὸ δ' ἑκάστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάττειν.

Athenaeus 10,449 e *Εὐβουλος ἐν Σφιγγοκαρίῳ τοιοῦτους γρί-
 φους προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς κτλ. ταῦτα δὲ (i. e.
 quae v. 23 sq. proposuit) ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει, ὑμεῖς δια-
 κρίνατε, μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν. 2. ἄλλοτε λειὸς
 VL] ἄλλο τει δεῖος A. 5. τί ἐστι] τίς ἐστι A. 6. σὺ δὲ A.
 9. τί βούλει; πνευμάτων Casaub.] τι βουλευπνευμάτων A. 10. μι-
 κρόστομος Casaub. μικρόστομος Mein. ἀμφικέφαλος Dindf., conl.
 Arist. Eq. 418] ἀμφικέφαλος A. 13. ἀν τῷ' ἐκεῖνος? 14. κατα-
 γνύει Porson. Eurip. Med. 743] κατάγνυσιν A. 15. δ' ἔστ' Gro-
 tius Excerpt. 655] δὲ A. 16. κεντεῖ κατω θε τοῖς A. δάκνει
 C] δάκνων A. 17. ὅς C] ὡς A. 18. κοῦφον C. κοῦφος Gro-
 tius. πέτεται nescio quis] πέταται A. 24. διαπρό Lobeck. Phryn.
 614] διάπρωτον A. 25. τίκτον ep. Hoesch. et ('ni fallor' Dindf.)
 C] τίκτειν A. τίκτει Schweigh.* 26. βίον A. 27. αὐτο et αὐτον
 A. οἱ δὲ πλανῶνται αὐτὸς ἑκάστος ἔχων αὐτόν, κόλπῳ δὲ φυλάττει
 Emperius Mus. Rhen. I 459. ceterum necessario aut φυλάσσειν
 aut φυλάσσει, et si illud verum est, fortasse κέλομαι pro καλέω
 scribendum.*

'primum aenigma quod Cario servus proponit ad *Callistrati*
 (Theopomp. 30. Antiph. 300) contumeliam spectat, hominis in re-
 publica administranda strenui, sed voluptatibus dediti.' Mein. ὄμ.
 ἄρρ. θ., quia podex maris feminaeque idem nomen habet. 'quae
 ad Callistratum translata quid significant haud obscurum est.' Mein.
 3 confert Iacobsius Eurip. Phoen. 1508 (1512) *δυσξύνετον ξυνετὸς*
μέλος ἔγνω Σφιγγός. νόμον ἐκ νόμου, modum ex modo, cantum ex
 cantu, *eine Melodie nach der anderen*. 4. *ἐν καὶ πολλὰ callidum*
Callistrati ingenium designant. 5. inter duas interrogationes in-
 tercapedo facienda est, dum is qui interrogat alterius responsum
 expectat. post v. 9. 11. 16. 18. 22 nonnulla ab Athenaeo omissa
 esse adparet. 10. Archestr. Athen. 4, 163 d. 7, 310 e *ῥσοί*
κεπφατελεβῶδη ψυχὴν κέκτηται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι.
 locustarum et ichneumonis oculos pro ratione capitis magnos esse
 Buffone auctore monet Schweighaeuser. *μὴ πρόστομος* reicit Casau-
 bonus, quod os vel rostrum ichneumonis sit acutissimum. ceterum
 ex v. 15 facile cognoscitur hic quoque scribendum esse *ἀμφίστο-*
μος. 'bicipitem ichneumonem dicit, quod cauda eius speciem ali-
 quam capitis prae se fert.' Mein. cf. tamen Brehm. Thierleben I
 474 sq., qui plurimas de eo narrationes fabulas esse docet. 14.
θηριοῦσθαι simili significatione atque *ἀνδροῦσθαι*. 15. *cur cum*
dicam ἀμφίστομον, scire cupis? 18. bene Meinekius confert Plat.
 Protag. 338a *φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων ἀποκρούσαντα γῆν*
 et Verg. Aen. 3, 291 *protinus acrias Phaeacum abscondimus arces*.

19. frustra Herwerdenus Mnem. nov. VI 68 versum explorare conatur: interponit enim suam Athenaeus, ut 12 et eis quae in exitu addit, interpretationem. Soph. fr. 783 γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φρωμένος. 23. etiam invito Casaubono scribendum μεμνκός ἄνω. camus enim (κημός) sine dubio tectus erat sive corio sive alia re, ita tamen ut fissura maneret, qua demitterentur calculi. cf. Cratin. 132. 25. ἔν' ἕκαστον 'quia de singulis sontibus separatim feruntur suffragia'. Casaub. 26. οἱ μὲν sunt ei qui absolvuntur; πλανᾶσθαι est in exsilium expelli.

108

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον· ἐν δὲ κύκλῳ νιν παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἔμῳν.

Athenaeus 12, 553 a ἕθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις . . . Εὐβουλος ἐν Σφιγγοκαρίῳ κτλ. 1. νιν] $\overline{\nu\iota\upsilon}$ A. ἔνδεκ' Ἀδωνιν Iacobs. Add. Ath. 293. 2. παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς Iacobs.] παρθενικά τρυφερά χλανιδάνα μαλακά A. χλιδάναί μάλα καὶ κατάθρυπτοι Mein. in Ath., praeferebat tamen dualem παρθενικά τρυφερά — καταθρύπτω. 3. μύροις Iacobs.] μύροισι A. ἔμῳν A] ἄμῳν vel ἄβρον Iacobs, ἔλλον 'pernicem' Mein., αἰνόν, Callistratum gripho significari censens, Bergk. sed quid hic esse possit griphi non intellego. — v. 1 κατακείμενον pendet a verbo posito in eis quae Athenaeus omisit; in exitu fortasse scribendum ἐν δὲ δύῳ νιν κτλ. de adiectivo παρθενικά pro παρθένω posito cf. quae ad Arist. Nub. 186 adnotavimus. 2. παρθενικά, τρυφερά, χλιδάνα, μαλακά, καταθρύπτω. 3. τὸν πόδα μύροις τρίβειν nemo umquam dixit. poeta scripsit τὸ πόδ' — μύροις χρίσουσι τυράννω.

ΤΙΤΑΝΕΣ

Fortasse non diversa a Τίτθαις. Mein. I 367.

109

προσγελωσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι,
πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

Athenaeus 6, 229 a Εὐβουλος . . . καὶ ἐν Τιτᾷσι κτλ. v. 2 Pherecrati tribuit Eustathius 1290, 45, cuius tamen contra Athenaeum auctoritas nulla est. v. 3 sine auctoris nomine idem adfert 1862, 17. 2. βαρβάρους λαλήμασιν Eusth. — προσγελωσα. cf. fr. 56, 2.

ΤΙΤΘΑΙ

De accentu cf. quae adnotavimus ad Antiph. 159, 4. *Τίτθη* fuit Menandri, *Τίτθη* vel *Τίτθαι* Alexidis, *Titthe* Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 71.

110

μη πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως ὅ τι ἂν ἦ,
 ὀσίας ἔνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια,
 πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
 μῆτραν, χόρια, πνόν, λάβρακος κρανίου
 5 εὐμέγεθες.

Athenaeus 7, 311 d ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν Τιτθαῖς φησι κτλ. 1. καθαρίως Α. ἂν ἢ Casaub. conl. Ephipp. 15] ἔανη Α. 2. σηπίδια Α. 3. μικρὰ Schweigh.] τὰ μικρὰ Α. πουλύποδος Dindf.] πολυποδος Α. 4. χόρια, πνόν Casaub.] χοριαπνον Α.

imitatus est, si quidem imitatus est, Ephippus Ὁμοίους fr. 15, 3. 4. cf. etiam Nicostr. (Philet.) 6, 2. Amphid. 35. καθαρείως est *honeste et modeste*. Strab. 3, 154 καθαρείως καὶ λιτῶς. τευθίδιον a τευθίς, τευθίδος Athen. 3, 106 c contra comicorum consuetudinem, apud quos semper τευθίδες et τευθίδια (Pherecr. 130, 10. Ephipp. 15, 4). ac fortasse Eubulus ex Ephippo emendandus καθαρείως· ὅ τι ἂν ἦ, ὀσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ. τευθίδια, σηπίδια.

111

καριδάς τε τῶν
 κυφῶν.

Εὐβουλος Τιτθαῖς (τηθαῖς Α). Athenaeus 3, 106 a. in poetae verbis nihil varietatis habet Α.

112

ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότε εἰς δόμους,
 εὐθύς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει·
 ἤρετο τράπεζα. παρέκειθ' ἄμα τετριμμένη
 μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

Athenaeus 15, 685 e Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας. . . Εὐβουλος Τιτθαῖς (post hanc vocem rasura in Α) κτλ. 2. στέφανος Erfurdts Obs. 457] ὁ στέφανος Α. 3. ἤρετο Α. — numeri sunt paeonici.

113

μύστακα

βραχέως. Εὐβουλος Τιτθη. Bekk. Anecd. 108, 28. i. e. μύστακα. cf. Strattid. 65 cum eis quae adnotavimus.

ΦΟΙΝΙΞ

114

καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ σπάνιον θαναμάζεται.

Athenaeus 9, 397ab ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δημοῖ . . . Εὐ-
βουλος· ἐν Φοίνικι κτλ. ταῶς Mein.] ταῶς A. Athenaei, non poetae
verba esse suspicatur Naber. Mnem. nov. VIII 247.

ΧΑΡΙΤΕΣ

115

καὶ γὰρ πόσω κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπόν ἐστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχη βίον,
ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθόν, ἢ πίδακον, ἐπίβουλον κακόν.

Athenaeus 12, 519a ἔφη Εὐβουλος ὁ κωμικός ἐν Χάρισιν οὐ-
τως κτλ. 2. ἂν ἔχη βίον om. C. — adpellatur aliquis qui aut
ipse matrimonium pertinaciter aversabatur aut filio matrimonium
inire non permittebat. 1. cum exclamatio sit, non interrogatio,
prorsus inusitatum est πόσω pro ὄσω, ut dubitem an scribendum
sit καὶ πάτερ, ὄσω. ἱκετεύω absolute, ut ἀντιβολῶ, Arist. Ran.
745. Eccl. 1071. Plat. com. 191. Philetaer. 7, 1. 2. ἂν ἔχη, ὁ
τρέφων δηλονότι.

ΧΡΤΣΙΑΛΛΑ

Meretrix sine dubio intellegenda est, sed diversa ab illa, quam
Teleclides commemorat fr. 17. Mein. I 367.

116. 117

κακός

κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερος
ἔρημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς·
ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
5 ὁ δ' οἶον ἦν γυνὴ κακὸν πεπυσμένος

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἴτ' ἐγὼ κακῶς ποτε
ἐρῶ γυναῖκας; νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπη δέ γε
10 μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακὴ·
"Αλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νῆ Δία

χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; οἴμοι δειλῆαιος,
ταχέως γέ μ' αἰ χρησταὶ γυναικὲς ἐπέλιπον,
15 τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Athenaeus 13, 559 b *Εὐβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ κακὸς — πεπυσμένος. καὶ προσελθὼν (προσελθὼν A) φησὶν ὦ Ζεῦ κτλ. 2. ἀπόλοιο A. δεύτερος Mein.] δεύτερον A. 5. πεπυσμένος Porson.] πεπεισμένος A. 6. πολυτίμητε A. κακῶς ποτε Iacobs. Addit. Ath. 296] ποτε κακῶς. 9. Πηνελόπη δέ γε Cobet. Mnem. V 91] πηνελόπη δὲ A. 10. πρᾶγμα A. 12. κακὴν Mein. Anal. Ath. 257. 13. τίς ἦν Mein.] τίς ἦν A, qui etiam secundo loco τίς.*

imitatus est Aristophon fr. 5. 2. δεύτερον γαμει' qui post prioris uxoris mortem alteram duxerit; at Eubulus' (cf. v. 4.5) 'de eo loquitur qui omnium hominum secundus uxorem duxit'. Toepffel. Progr. Neobr. 1857, 12. 8. cf. Plat. com. 98. Herodot. 5, 24. 13. cf. Arist. Nub. 787. 8. Plat. Phaedr. 340f ὄμνυμι γάρ σοι — τίνα μέντοι; τίνα θεῶν; de οἴμοι δειλῆαιος cf. Arist. Eq. 139 cum eis quae adnotavimus.

ΨΑΛΤΡΙΑ

118

τὰ κυλικεῖα δὲ

ἐξεῦρεν ἡμῖν.

Athenaeus 11, 460 e *εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. Εὐβουλος . . . καὶ Ψαλτρίᾳ δὲ ἔφη κτλ. 1. δ' A. — fortasse v. 2 explendus ἐξεῦρεν ἡμῖν ὁ Σεμέλης. sequitur enim apud Athenaeum ἐν δὲ Σεμέλῃ (fr. 96).*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

119

εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
ἓνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι
μεγάλους . . . . . μᾶλλον δὲ τρεῖς.
5 ὃν φασὶ ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλου τινὸς
εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, ὀπηνίκ' ἂν
εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἦ,
ἦκειν, ἔωθεν αὐτὸν εὐθύς ἡλίου
μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι
10 πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιαῆς,
ἔπειτα φάναι, μικρὸν ὀψιαίτερον
δι' ἀσχολίαν ἦκειν, παρόνθ' ἄμ' ἡμέρα.

Athenaeus 1, 8 b *Εὐβουλος ὁ κωμικός φησὶ που κτλ. 2. καὶ*

Φιλοκράτης L] καὶ φιλοκρήτης BCD. 4. μάλλον δὲ τρεῖς μεγά-
λους Bothius. cogit. μεγάλους ἰέρα κας συμποσίων vel tale
quid. 5. ποτε κληθέντ' Schweigh.] ποι κληθέντ' BC. πρὸς] ὡς
BC. φίλου τινὸς B] φίλου αὐτοῦ τινος C. φίλου... τινὸς D.
ὄν φασὶ παρακληθέντ' (sic iam VL) ἐπὶ δεῖπνον πρὸς τινος | εἰπόν-
τος αὐτῷ τῶν φίλων Porson. ὄν φασὶ ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον
πρὸς φίλου | εἰπόντος αὐτῷ τότε μάλισθ', ὀπηγνίκ' ἄν κτλ. Her-
werd. Mnem. nov. III 295. 11. ἔπειτα φάναι] φάναι δ' ἔπειτα
Porson. [ἔπειτα δὲ φάναι] Dindorf., lubricam tamen emendandi
operam esse in his priorum librorum corruptelis epitomes scri-
ptoris manu multifariam vitiatorum recte monens. 12. ἤκειν
παρόνθ' G. Hermann. De metr. 165] παρόνθ' ἤκειν.

1. πάρεισιν Iacobs. Add. Ath. 6. perperam: nondum enim ad-
sunt qui invitati erant. conloquuntur coquus et dominus ut viden-
tur de ingenio convivarum: duos enim esse prorsus invictos cet.
itaque fortasse ἔτ' εἰσίν. — fuerunt permulti illis temporibus Philo-
cratae, ex quibus quis potissimum hic exagitetur non constat.
5. δεῖπνον Eubulus dicit *vespertinam cenam*: ea enim erat recen-
tiorum consuetudo. cf. Etym. m. 262, 35. Hesych. δεῖπνον. iam
Philocrates ab amico invitatus, si viginti pedum umbra esset, eam
mensuram non ad vespertinum, ut debebat, sed ad matutinum
tempus referens primo mane ad cenam adfuit. cf. Fielitz. De Att.
com. bip. 55. Menand. 353 Mein. — in exitu v. 5 scribendum vide-
tur ἐπὶ δεῖπνον, προσφόρως κτλ., v. 6 τοῦ φίλου τόθ', ἡγνίκ'
ἄν κτλ., v. 11 κατ' ἀπολογεῖσθαι.

120

ἰχθὺν δ' Ὀμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ
τίνα τῶν Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὤπτων, ἐπεὶ
ἔφοντά γ' οὐ πεποιήκεν αὐτῶν οὐδένα.
ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδε τις
5 αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἑνιαυτοὺς δέκα.
πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οὔτινες πόλιν
μίαν λαβόντες εὐρυπρωκτότεροι πολὺ
τῆς πόλεως ἀπεχώρησαν, ἧς εἶλον τότε.

Athenaeus 1, 25c ὅτι δὲ καὶ ἰχθὺς ἦσθιον, Σαρπηδῶν δῆλον
ποιεῖ ὁμοίων τὴν ἄλωσιν πανάγρου δικτύου θήρα· καὶ τοὶ Εὐβουλος
κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν φησὶ παίζων κτλ. v. 1. 2 Eustath. 1720,
30 Εὐβουλος κωμικώτερον παίζων φησίν· ἰχθὺν — Ἀχαιῶν. 1.
δ' Grotius Excerpt. 659] δὲ ποῦ γ' VL. δὲ ποῦ B; δὲ ποῦ Eust.
εἴρηκε ποῦ Grot.] εἴρηκε BCD Eust. 2. τίνα Dindf.] τινά. 5.
αὐτῶν om. C. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς BCD. 6. εἶδον] εἶχον Mein.,
sed cf. V 83. 7. μίαν] βίᾳ Dobr. 8. πόλεως Dindf.] πόλεως, cf.
Theopomp. com. 32, 3.

4. οὐδὲ μίαν ἄλλην 'ex noto usu dicendi' explicat Meinekius. at non solum ea quae attulit Iacobsius. Add. Ath. 22. 3, sed omnia omnino eius usus exempla alienissima sunt. poeta scripsit ἄλλ' οὐδὲ μὰ Δία πάλιν ἐταίραν εἶδέ τις. nam postquam piscium usum carniūque elixarū herōica aetate ignotum esse docuit, etiam ἐταίρας tunc fuisse negat. πάλιν sic saepe, velut Antiphan. 144, 4. 191, 8. Menand. 295, 9 Mein.

121. 122

A. θεὸς ἐπτάκλινον. B. ἐπτάκλινος οὐτοσί.

A. καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. B. λέγ' ἄλλο τι.

A. Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε. (B. πέντ', ἰδού.

A. καὶ πέντε τρίποδας.) B. τρίποδες οὗτοι πέντε σοί.

5 A. καὶ πέντε — B. πεντηκοστολόγος γενήσομαι.

Athenaeus 2, 47f ὅτι καὶ τρίκλινοι οἴκοι καὶ τετράκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς... Εὐβούλος κτλ. (v. 1—3). idem 2, 49c Εὐβούλος τρίποδες οὗτοι πέντε — γενήσομαι. probabiliter in unum fragmentum coniunxit Meinekius. quae uncis inclusi, v. 3 ego supplevi, v. 4 Meinekius. cf. Eupolid. 149. 152. 3. 5. i. e. si totiens (decies) quinas nescio quas res in rationem referam, πεντηκοστολόγος γενήσομαι. Phot. πεντηκοστολόγοι· τελῶναι. Μέανδρος (904 Mein.). Poll. 2, 124 δεκατηλόγους δὲ καὶ πεντηκοστηλόγους Δημοσθένης (21, 133. 34, 7. [59, 27]). Boeckh. Oec. Att.² I 425—432. II 352—355. εἰκοστολόγος Arist. Ran. 363.

123

Athenaeus 2, 65e τὸ στρουθᾶριον παρ' ἄλλοις τε καὶ παρ' Εὐβούλῳ· περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας τρεῖς, στρουθᾶριά θ' οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας, βιττάκους, σπίνια, κερχνῆδας, τά τ' ἄλλ' ἅτ' ἂν ἐπιτύχης. λάβετε τέταρ' ἢ πέντε C. — nescio cur Meinekius in ed. min. de restituendis his versibus desperaverit, quod multo facilius est quam ipsi in ed. mai. successit. difficile est sententiam poetae ita interpretari, ut tibi ipse satisfacias. versus fere fuerunt hi:

περδίκια

λαβὲ (i. e. eme) τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας δὲ τρεῖς,

στρουθᾶριά θ' οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθίδας

καὶ βιττάκους, σπινίδια, κερχνῆδας τε καὶ

5 τᾶλλ', ἅτ' ἂν ἐπιτύχης.

in his nihil fere mutavi praeter ἀκανθίδας, quae non raro commemorantur, et σπινίδια, quae semper sic, numquam σπίνια vocantur. nescio tamen quid sit οἷον ἐντραγεῖν, etiamsi scribi possit ὅσον ἐντραγεῖν. quamquam enim aviculae illis temporibus inter τραγῆματα

numerabantur, tamen ἐντραγεῖν, cum pariter ad omnia quae commemorantur pertineat, aut primis aut extremis verbis, non mediae orationi erat inserendum. quae cum ita sint, scribo *στρονθάρια πίων'*, *ἀτταγαῖν*, vel secundum posteriorum consuetudinem (Phoenicid. 2, 5) *ἀτταγηῖν'*, *ἀκανθίδας*. si quis autem miretur *psittacos* (*βιττάκους*) et *κερχηῆδας* emi, Ach. 875 etiam *κολοιοί* veneunt.

124. 125

Θάσιον ἢ Χτον λαβῶν

ἢ Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγή.

B. ἄτοπον δὲ τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ
παρὰ ταῖς ἐταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
5 μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus 1, 28f *Εὐβουλος*. Θάσιον — νεκταροσταγή. idem 1, 25f *Εὐβουλος* δὲ φησιν ἄτοπον δὲ κτλ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις (282) σχεδὸν ἀπαρλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεὶ. Eustathius 1422, 48 *Εὐβουλος* δὲ ὁ κωμικὸς παίζει οὕτως κτλ. λέγεται δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν τι ἀπαρλλάκτως οὕτω γράψαι. ἄτοπόν γε Eust. ἀεὶ om. Eust. — in unum fragmentum coniunxit Meinekius, meretricem cum amatore conloqui censens. 2. νεκταροσταγή, ut Aristoph. fr. 579, 5.

126

Σίκων ἐγὼ

βεβρεγμένος ἦκα καὶ κεκωθωνισμένος.

B. πέπωκας οὗτος; A. ναὶ μὰ Δία, πέπωκ' ἐγὼ
Μενδαῖον.

Athenaeus 1, 23ab *Εὐβουλος* κτλ. v. 2. 3 (-οὔτος) Eustathius 890, 50. Cramer. Anecd. Paris. III 247, 10 *βεβρεγμένος* ἦκει, ὡς φησιν *Εὐβουλος*. ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγὼ Hanov. Exerc. crit. 45] πέπωκ' ἐγὼ μα Δία. *Sicon* et servorum et liberorum hominum nomen est. in nova comoedia *prodigum* significare Meinekius demonstrat conl. Themist. 34 p. 462 Dindf. (πλέον διδούς ἢ ὅσον τις ἦτησε) τίνα Σίκωνα οὐκ ἀποφαίνει Σμικρόλην; de vino *Mendaeo* cf. Cratin. 183.

127

γύναι,

θάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην
μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς.

Athenaeus 1, 34d *Εὐβουλος* δὲ πού φησι κτλ. 2. σὺ] σου Dobr. — 'mulier vini iraeque plena cum vehementer invecta esset in hominem nescio quem, illæ videris inquit me pro brassica habere,

in quam omnem tuam effundas crapulam. brassica enim crapulam diluere existimabatur'. Jacobs. Add. Ath. 30. cf. Anaxandr. 58. Amphid. 37. Alexid. 286.

128

κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπερίδος
τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνη διάπαυτε τὴν ὁδόν.

Athenaeus 2, 66 d εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέ-
περι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον. . . Εὐβουλος κτλ.
Cramer. Anecd. Ox. III 338, 10 τὸ δὲ πεπερίδος Εὐβουλος εἶπε.
1. κνίδιον VL] κνίδειον BCD. ἢ τοῦ] ἢ τοι Mein. πεπερίδος L.
2. διάπαυτε L] διαπάτει V. τὴν ὁδόν suspectum Meinekio. τήνδ'
ὄλην Herwerd. Obs. crit. 60, quod minime aptum, quia maxima
pars vasis vino sine dubio explenda est. fort. τὴν πρόχουιν. —
granum cnidium non a Cnido, sed ab *urtica* (κνίδη) nomen acce-
pisse sententia est Schweighaeuseri, nequaquam tamen necessaria.
Theophr. H. pl. 9, 20, 2 ὁ κνίδιος κόκκος στρογγύλον ἐρυθρόν τῇ
χροιά, μείζον δὲ τοῦ πεπερίδος, ἰσχυρότερον δὲ πολὺ τῇ θερμότητι,
δι' ὃ καὶ ὅταν διδῶσι κατάποτον, διδόασιν γὰρ πρὸς κοιλίας
λύσιν, ἐν ἄρτω ἢ στέατι περιπλάττοντες. cf. Plin. N. h. 13,
114 (*granum Cnidium*). 27, 70. apud Eubulum ad πρόπομα ad-
hiberi testatur Athenaeus.

129

πολλοί, φυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι
ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτιν.

Stobaeus Floril. 62, 32 Εὐβούλου A. tropice haec de cupi-
ditatibus tamquam dominis hominum videntur dicta esse.

130

αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνην
καὶ μηρόν ὥσπερ παιδερασταῖς θύετε.

Clemens Alex. Strom. 7, 6, 30 Εὐβουλος δὲ ὁ καὶ αὐτὸς κω-
μικὸς ᾧδὲ πως περὶ τῶν θυσιαῶν γράφει κτλ. 2. μηρὸς Cobet. N.
l. 138 conl. fr. 95.

131

ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ μιλιττιος
οἰνίσκος οὔπω πότιμος.

Athenaeus 1, 29 a Εὐβουλος κτλ. 1. Μιλήσιος L. 2. οὔπω L]
οὔτω BC. οὐ Λευκ. γὰρ ἐστὶ Mein. in Athen.

Milesium vinum nusquam commemorari adnotavit Meinekios.
οἰνίσκος, ut Cratin. 183. scribendum est A. οὐ Λευκάδιος γὰρ

ἔστι; (hoc vinum nonne Leucadium est?) Β. ναί, μελίτιον, οἰνίσκος οὔπω πότιμος. μελίτιον Arist. Vesp. 367. atque etiam nomen proprium est Μελίτιον.

132

Athenaeus 1, 28c Εὐβούλος δέ φησι Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια. κεράμια L] κεράμεια BC. βοτάνια C. — Μεγαρικὰ πιθάκνια 'amphorae species fuit. Schol. Arist. Nub. 1204 et Odys. 2, 90'. Mein. tantam brevium syllabarum multitudinem a poeta congestam esse vix crediderim. fort. scribendum Κνίδια κεράμια καὶ Σικελικὰ βατάνια, | Μεγαρικὰ δ' αὖ πιθάκνια.

133

καὶ μὴν οἴκαδε
πολλοστιαῖος ἀποτρέχω, γύναι.

Cramer. Anecd. Oxon. I 369, 1 τριακοστὸς τριακοσταῖος. οὕτως καὶ παρὰ τὸ πολλὸς πολλοστὸς καὶ πολλοσταῖος, παρὰ Εὐβούλῳ κτλ. οἴκαδε πολλοστιαῖος Nauck.] οἴκαδε τι πολλοσταῖος. γύναι] γύναι.

134

ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις στόρνυται.

Pollux 6, 10 ξυστίδες χρυσοπάστοι, ὡς Εὐβούλος κτλ. στόρνυται, ἢ κοίτη δηλονότι.

135

Athenaeus 2, 43 f Εὐβούλος εὐρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον, τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν. τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὀφελίων φησί. Ὀφελίων Porson. Misc. Kidd. 233] ὀφελί ms. a Porsono commemoratus. ὀφελίτας B. ὁ Φιλητᾶς ceteri. haec verba cum Athenaeus et apud Eubulum et apud Ophelionem inveniri testetur, non inter ἀμφισβητήσιμα referenda, sed utrique poetae tribuenda erant. versus ita fere restitui possunt

ποιεῖ τε τοὺς πίνοντας εὐρετικούς μόνον,
ὁ δ' οἶνος ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖ.

Plin. N. h. 23, 42 in proverbium cessit sapientiam vino obumbrari.

136

ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον.

Zenob. Milleri (Mélanges p. 353) εἴρηται ἡ παροιμία παρ' Εὐβούλῳ τῷ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῆ. ἦν δὲ ὁ Νικόστρατος ὑποκριτῆς τραγικῶς δοκῶν καλλίστους (κάλλιστα Miller) ἀγγέλους εἰρηκέναι. cf. Append. prov. Leutsch. 2, 9a. Macar. 3, 46.

Suidas ἐγὼ ποιήσω, qui perperam ut videtur *comicum* fuisse actorem narrat. Meinekii I 347 eum ante Ol. 90 fuisse docet.

137

φηγούς, κάρυα Καρύστια

Athenaeus 2, 52 b Εὐβουλος κτλ.

138

οἶνον γὰρ με ψίθιον γεύσας
ἠδὸν ἄκρατον, διψῶντα λαβῶν
ᾧξει παiei πρὸς τὰ στήθη.

Athenaeus 1, 28 f μέμνηται δὲ οὗτος (Εὐβουλος) καὶ ψιθίου οἴνου κτλ. cf. Anaxandr. 71. 'cum Psithium vinum mihi degustandum dederit, nunc sitientem videns acetum, i. e. vile vinum, mihi infundit'. Mein. conl. Theopomp. com. 65. — παiei, ut κροῦε 49.

139

οὔτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι,
ἀνόσιοι λάρυγγες,
ἄλλοτριῶν κτεάνων παραδειπνίδες, ᾧ λοπαδάγχοι
λευκῶν ὑπογαστριδίων.

Athenaeus 3, 113 f οὔτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι, κατὰ τὸν κωμικὸν Εὐβουλον, ἀνόσιοι λάρυγγες, ἄλλοτριῶν κτεάνων παραδειπνίδες, οὐχ ὁ προπάτωρ ὑμῶν Διογένης . . . ἔλεγεν ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ' ᾧ λοπαδάγχοι, κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὐβουλον, λευκῶν ὑπογαστριδίων, ἑτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγγεσθαι τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε. v. 1—3 (ἀνιπτόποδες — παραδειπνίδες) Eustathius 1058, 12 φέρεται γοῦν Εὐβούλου περὶ φιλοσόφων τὸ κτλ. 3. παραδειπνίδαι Mein. ed. mai. conl. Lobeck. Soph. Ai. 880. λοπαδάγχοι Dalecamp.] λοπαδάγχοι. 4. τῶν λευκῶν Mein. ed. mai. λευκανγῶν Herwerd. Nov. add. crit. 25. deinde 'fort. ὑπογαστριῶν' Mein.

metrum cum idem sit atque fr. 35, Meinekii ad *Echo* fabulam hos versus refert. ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι Selli dicuntur Hom. Il. 16, 235. apud Eubulum *cynici* his verbis significantur in summa simplicitatis specie voracissimi; χαμαιευνάδες autem pro χαμαιεῦναι eo consilio, quo apud Homerum *Ἀχαιίδες, οὐκέτι Ἀχαιοί*. — versus quarti, qui in fr. 35 deest, neque de metro neque de verbis constat.

140

προανύσχυμα παρθένου

Εὐβουλος ὁ κωμικὸς τὸ λαθρίδιον γέννημα . . καταγελάστως ἀνό-

μασεν. Pollux 3, 21. ἀνασύρεσθαι obscaena significatione Bekker. Anecd. 399, 8 ἀνεύσατο (Mein. ἀνεσύρατο)· ἐγύμνωσεν. Hesych. ἀνασῦραι· ἀποκαλύψαι. ἀνεσύρατο· ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν.

141

ἀπορησία

ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος. Bekker. Anecd. 433, 32. Suidas. cf. Lobeck. Phryn. 514.

142

γλωττοκομεῖον

εἴρηται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου φοινικιστὴν σκώπτοντος. Etymol. m. 235, 46. Hesych. γλωττοκομεῖον... καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. φοινικισταὶ sunt homines foede inpudici. Schol. Arist. Pac. 883 λείκτης διεβάλλετο ὁ Ἀριφράδης... ὡς φοινικιστὴς γὰρ λουδορεῖται. Hesych. σκύλαξ· σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων. Lucian. Pseudolog. 28 ἐπειδὴν κάκεινα λέγωσιν οἱ πολλοί, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν.

143

δεδιυῖα

Bekker. Anecd. 90, 1 δεδιῶς ὄντος (ὄντως cod.) τοῦ ἀρσενικοῦ, δεδιυῖα τὸ θηλυκόν. Εὐβουλος.

144

εὐκερματεῖν

Εὐβουλός που κέρχεται τῷ ὀνόματι. Photius. nummis bene instructum esse.

145

ἰστόπους

ὡς Εὐβουλος λέγει. καὶ κελόντες δὲ οἱ ἰστόποδες καλοῦνται. Pollux 7, 36.

146

νωδός

ὁ ὀδόντα μὴ ἔχων, ὡς Εὐβουλος λέγει καὶ Φρόνιχος ὁ κωμικός (79). Pollux 2, 96. cf. quae ad Eupol. 281 adnotavimus.

147

σικύαν

τὴν τῶν λατρῶν. οὕτως Εὐβουλος. Photius. cf. Antiphan. 208.

148

Στήνια

ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἧ ἔδοκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. οὕτως

Εὐβουλος. Photius. cf. Schoemann. Ant. gr.² II 461. Preller, Demet. u. Pers. 339.

149

τοκάδα

Εὐβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν. λεγόμενόν τι. Photius et Etymol. m. 761, 37. recte distinxisse videntur Dobraeus Adv. I 610 et Meinekios hunc in modum: τοκάδα· [τὴν γεννώσαν]. Εὐβουλος. (Suidas τοκάς· ἢ γεννώσα.) τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν. λεγόμενόν τι.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

150

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον,
ἔψειν τ' ἐλαίῳ θάφανον ἠγλαϊσμένην,
πυρίειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
5 τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὀμοῦ σπίνους,
ὀμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια,
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Athenaeus 2, 65 c σπίνου. Εὐβουλος κτλ. cf. 9, 370 d. 1. νομίζεται L] νομίζεται B. ὀνομάζεται V. 2. τυροῦς A 370. Χερρονη. BC. τόμον] τόμους A 370. 4. ἀρνίων A 370. 6. ὀμοῦ] κοινῇ A 370. μαινίσιν] τευθίσιν A 370. 7. πιλεῖν et ἐπιστροφῶς A 370. 8. εὐζωρεστέρους LV 65.

in epitome haec Eubulo adsignantur; at cum Athenaeus ipse 9, 370 d eosdem versus duobus aliis auctos ex Ephippi Geryone (fr. 3) excerptos commemoret, scriptori ipsi plus fidei habendum videtur quam epitomes auctori. poterat sane etiam Ephippus ab Eubulo mutuari. — de *Amphidromiis* cf. Schoemann. Ant. gr.² II 537. 7. cf. Aristoph. fr. 191. Bekker. Anecd. 293, 10 αἱ πλεκτάναι τοῦ πολύποδος οἱ λεγόμενοι ἱμάντες, οὓς εἴωθεν ἀποτείνειν. polypos autem et sepias Amphidromiis ab amicis donari solitas narrat Suidas ἀμφιδρόμια.

151

ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμεῖψαμεν,
ὔδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν,
[καὶ] ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδάτων ἄρδεται.

Athenaeus 2, 43 c τὸ ὔδωρ ποταμοῦ σῶμά φησί που Εὐβουλος ὁ κωμωδιοποιὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν κτλ. v. 1. 2 Eustathius 1545, 50. 3. ὑδ. Schweigh.] ἐξ ὑδ. — Chaeremonis esse duo versus priores, tertium Eubuli, ἡμῶν δὲ κτλ., Dindorfii est sen-

tentia. 'Eubuli locum, in quo ipsum illud ποταμοῦ σῶμα riserat, excidisse', tertium autem versum neque Chaeremonis neque Eubuli esse suspicatur Meinekius.

152

Cf. Eupolidis fr. 136.

153

Hygin. Astron. 29 *Eubulus autem Cecropem demonstrat esse (aquarium), antiquitatem generis commemorans et ostendens antequam vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum usos esse, et ante Cecropem regnasse quam vinum sit inventum.* num comicus Eubulus significetur incertum est.

154

Schol. Ven. Hom. Π. 22, 162 *περὶ τέρατα ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρατα. εἰς γὰρ τούτους τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέρατα δραμοῦσιν, εὐφρῶς κάμπειν οὐ δύνανται. οὕτως Εὐβουλος.* hic quoque quis Eubulus intellegatur dubium est.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Meinekius I 340 — 343.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ἀποσιμῶσαι

τὸ ἐπικῶσαι καὶ τὴν πυγὴν προτεῖναι γυμνήν. Φίλιππος. Suidas et omisso Philippi nomine Bekker. Anecd. 434, 22. Erotian. 93, 2 Klein. *λορδοῖατον· τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυριῷ λορδὸν καλεῖται, ὃ δὴ καὶ κυρὸν καλεῖ.* indicavit H. Iacobi Mein. ed. min. xvi. cum Erotiano fere consentit Photius λορδόν.

ΑΡΑΡΩΣ

Mein. I 343 — 346.

ΑΔΩΝΙΣ

1

ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει.

Athenaeus 3, 95e καὶ Ἀραρῶς Ἀδώνιδι κτλ. Bekker. Anecd. 113, 9, ῥύγχος· τὸ πρόσωπον. Ἀραρῶς κτλ. εἰς ἡμᾶς τρέφει cod.

Bekk. — fortasse significatur Mars in aprum mutatus. Mein. I 344. Preller. Myth. gr.² I 272. 3.

2

ἄλλος ἄλλον παρεκάλει

ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἀραρῶς Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 81, 8. ibid. 379, 9 ἄλλος ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.

3

κολοβωθῆναι

Ἀραρῶς Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 104, 3.

ΚΑΙΝΕΥΣ

Cf. Antiphanis *Caeneus* et Mein. I 344. 5.

4

παρθένος δ' εἶναι δοκεῖ
φορῶν κροσῶτους καὶ γυναικείαν στολήν.

Pollux 7, 65 (οἱ θύσανοι) καὶ κροσσοὶ δοκοῦν ἂν ὀνομάσθαι Ἀραρότος εἰπόντος ἐν Καίνει κτλ. ἔνιοι γὰρ οὕτω γράφουσιν ἀντὶ τοῦ κροκωτούς. Pollucem κροσ(σ)ωτούς scripsisse manifestum est. poetam κροκωτούς dedisse censet Meinekius, κροσός Atticis abiudicans. — Caenei anceps inter marem feminamque species designari videtur.

5

ἡ σὴ θυγάτηρ, ὅτ' ἐκείνος αὐτὴν ἐπελέα.

Bekker. Anecd. 112, 18 πελεκᾶν· εὔρηται καὶ ἐπὶ τοῦ κακεμφάτου. Ἀραρῶς Καίνει κτλ. αὐτὴν Bekker.] αὐτὸν cod. — si filia quae commemoratur Caenis est, Neptunus est qui eam dicitur πελεκῆσαι, adpellatur autem Elatus, Caenidis pater. Preller. Myth. gr.² II 11.

6

ἀνεμιαῖον ῥόν

Ἀραρῶς Καίνει. Bekker. Anecd. 81, 32. ὑπηνέμια dicuntur Arist. Av. 695. fr. 186. Plat. com. 19.

7

θυγατριδεῖν

ἀντὶ τοῦ θυγατέρα καλεῖν. Ἀραρῶς Καίνει. Bekker. Anecd. 99, 30. Meinekius θυγατριδεῖν. potius θυγατριδεῖν, ut πατεριδεῖν Arist. Vesp. 652. παππιδεῖν vel παππάδεῖν Vesp. 609. ἀδελφιδεῖν Apollon. 4. καρδαμιδεῖν Arist. Thesm. 617.

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ

Cf. quae ad Eubuli *Campylionem* adnotantur.

8

τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα νωγαλεύματα,
κόγχοι τε καὶ σωλῆνες, αἶ τε καμπύλαι
καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην
εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.

v. 1 Athenaeus 2, 47 d νωγαλεύματα ἐκάλουσαν τὰ ἡδέα βρώματα.
Ἀραρῶς κτλ. v. 1—3 Athenaeus 3, 86 d Ἀραρῶς Καμπυλίωνι
φησιν κτλ. v. 2—4 Athenaeus 3, 105 e ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε κα-
ρῖδα Ἀραρῶς ἐν Καμπυλίῳ αἶ τε καμπύλαι — ἄγγος. v. 1—3
(καρῖδες) Phot. νωγαλεύματα (sic): Ἀραρῶς Καμπυλίῳ κτλ. v. 3. 4
sine auctoris fabulaeve nomine Eustathius 1220, 54. 1. μὲν om.
A 86 et Phot., add. C. δῆ] δῆτα Porson. in Phot. νενωγάλισται
Eubul. 15, 7.

9

βανκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά

Aspasius Aristot. Eth. Nicom. 4, 58 Ald. βανκὸν ἔλεγον οἱ
παλαιοὶ τὸν τρυφερόν, ὡς ὁ ποιητὴς Ἀραρῶς ἐν Καμπυλίῳ κτλ.

10

ἀναλοῦν

ἀναλίσκειν. Ἀραρῶς Καμπυλίῳ. Bekker. Anecd. 83, 16. cf.
Aristoph. fr. 220.

11

ἀριστήσαι

Ἀραρῶς Καμπυλίῳ. Bekker. Anecd. 444, 14.

12

θεῶσειν καὶ θεῶσαι

κατ' ἔνδειαν τοῦ ι, τὸ περιενεγκεῖν θεῖον καὶ καθῆραι. Ἀραρῶς
Καμπυλίῳ. Bekker. Anecd. 99, 32. cf. Lysipp. 4.

Reliqua fragmenta exscriptimus in Eubuli *Campylione*.

ΠΑΝΟΣ ΓΟΝΑΙ

Cf. Mein. I 282.

13

ἀρπάσας μόνουλον εὐθύς, πῶς δοκεῖς;
κούφως ἀνήλλετο.

Athenaeus 4, 175 f Ἀραρώς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς κτλ. 1. ὁ δ' ἀρπάσας Valcken. Eurip. Hipp. 446. ἀναρπάσας Mein. possunt tamen etiam dimetri iambici esse ... ἀρπάσας | κτλ. describitur Pan recens natus statim naturam suam et ingenium aperiens.

14

ἄδικτος

ἡ παρθένος. Ἀραρώς Πανὸς γοναῖς. Bekker. Anecd. 82, 8.

15

λαμπρόφυχος

ἀντὶ τοῦ μεγάλουφυχος. Ἀραρώς Πανὸς γοναῖς. Bekker. Anecd. 106, 6.

ΤΜΕΝΑΙΟΣ

'Titulus fabulae sitne ad nuptiale carmen in fabula cantatum an ad mythicum illum Hymenaeum referendus definire non ausim. in nuptiis celebrandis versatam esse fabulam docet fr. 17.' Mein. I 345.

16

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε·
ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὀδὶ τρέφων σε τυγχάνει.

Athenaeus 6, 237 a τοῦ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρώς ἐν Ἰμεναίῳ (ἐμμεναιῳ A) διὰ τούτων κτλ. 2. ὀδὶ τρέφων Bothius] ὁ διατρέφων A, puncto addito supra α, Cobeto teste N. l. 139. quamquam nihil eiusmodi adnotavit Kaibelius. *Ischomachus* idemne sit cum eo quem in Oeconomico Xenophon cum Socrate conloquentem facit nescio. *Χαρίδημος ὁ Ἰσχομάχου υἱός* commemoratur [Demosth.] 58, 30.

17

ὅπως δὲ τὴν νύμφην, ἐπειδὴν καιρὸς ἦ,
μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσεις φέρων.

Suidas ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ ἀντό. Ἀραρώς Ἰμεναίῳ κτλ. 1. ἐπειδὴν Kusterus] ἐάν. cf. Cobet. N. l. 139. 2. ἀναθήσεις φέρων Touprius I 44] ἀναθήσει συμφέρειν. sunt verba sponsi πάροχον quid vesperi sit faciendum admonentis.

ΛΗΛΑΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

18

ἔργον δουλικόν

Ἀραρώς. Pollux 3, 75. indicavit H. Iacobi Mein. ed. min. xvi.

19

ἔωθας

Ἀραρώς. Photius et Suidas ἔωθώς. cf. Archipp. 48.

20

κοκκυμηλέαν, κοκκύμηλον

Athenaeus 2, 50b Ἀραρώς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρον. κοκκυμηλίαν BCD. Pollux 1, 232 κοκκύμηλον μὲν οὐδετέρως ὁ καρπός, ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον καλεῖ ἢ μέση κωμφθία, ὁ κοκκύμηλος. unde Casaubonus in Athenaeo τὸν κοκκύμηλον pro κοκκυμηλέαν. at arborum frugiferarum nomina maximam partem in ἑα (ἦ) desinunt.

21

χορτάζεσθαι

Ἀραρώς. Pollux 6, 43. cf. Eubul. 7, 5. 30, 1.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ

Meinekus I 346sq. Schol. Plat. 331 Bekker. καὶ τρίτον (Ἀριστοφάνης ἔσχεν υἱόν), ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίταρχον Φιλέταιρον. unde miro errore Porsonus unum eundemque hominem fuisse Nicostratum et Philetaerum coniecit, probato tamen a Walpolio Com. gr. fr. p. 99 et Clintono Praef. Fast. Hell. xlv Krueg. scilicet nihil aliud scholiasta significare voluit, quam Nicostratum ab Apollodoro tertium (Philetaerum secundum), a Dicaearcho secundum (Philetaerum tertium) Aristophanis filium dici. cf. Mein. III 278.

ΑΒΡΑ

1

πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται,
ἔχων ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

Athenaeus 4, 133c Νικόστρατος ἐν Ἀβρα κτλ. exponit ero coquus, quem cenae ordinem instituere velit. 1. μεγάλων] τελετῶν? quod cum ironia accipiendum. nam ὠμοτάριχος, crudum salsamentum, non coctum aut assatum, vilis cibus est. Dioscor. 2, 33 ὁ δὲ ὠμοτάριχος σάριξ ἐστὶ θύννου τεταριγευμένου. cf. Alexid.

15, 4. Archestr. Athen. 4, 135 a ὠμοτάριον ἐὼ χαίρειν, Φοινίκιον ὄψον.' Mein.

2

ταῦτ' ἀξιῶ·

εἶτ' ὀρνηθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γαστρίον.

Athenaeus 14, 654 b περιστέριον οὕτως . . . Νικόστρατος Ἄβρα κτλ. 2. περιστεριον sine accentu A. ἀξιῶ· τὸρνηθάριον Dindf. ἀξι' ἦν· τούρν. (*modico pretio venibant*) Dobr. Adv. II 349. ἀξιῶ (*haec probo*) retinendum arbitror: nam videtur domina servulam docere, quomodo deminutivis utatur elegantiorum hominum sermo. cf. Arist. Nub. 661. 680. 684. 6.

ΑΝΤΕΡΩΣΑ

3

μετανιπτρίδ' ἀντῶ τῆς ὑγιείας ἔγγχεον.

Athenaeus 11, 487 b Νικόστρατος Ἀντερώση κτλ. cf. Calliae fr. 6. Philetaer. 1. ἔγγχεον imperativus est aor., quod moneo propter Bothium. cum eundem versum plus tribus aliis auctum Athenaeus 15, 693 a ex Pandroso Nicostrati (fr. 19), quae bis praeterea commemoratur, adferat, mihi quidem Ἀντερώσα nihil nisi corruptela videtur esse tituli Πάνδροςος.

ΑΝΤΥΛΛΟΣ

Etiam Philetaero tribuebatur. est autem Ἀντύλλος deminutivum (ab Ἀντικλῆς), ut Θράσυλλος, Ἀρίστυλλος (Mein. I 347 sq.), Ἡρύλλος al. — fuit Isocratis (15, 93 sq.) discipulus Anticles, alius archon Ol. 113, 3. Diodor. 17, 110. et plures alii praeterea.

4. 5

Βυζάντιόν τε τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω.

ἀλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρός, ᾧ γῆ καὶ θεοί,
ταριχοπέωλον πάννυ καλοῦ τε κάραθοῦ

5 τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχυῆς, δυοῖν
ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
τριῶν ἤδη κατεσθίουντες οὐ δεδωκά γε·
ὑπερμέγεθες γὰρ ἐσσι.

Athenaeus 3, 118 e Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ Βυζάντιον — παρεισίτω. καὶ προελθῶν· ἀλλ' κτλ. 1. τε add. Schweighaeuser. mihi τι etiam melius videtur. 2. τε et παρεισίτωι A.

3. παρὰ et 4. καὶ ἀγ. Α. 5. τιλιτον Α. 6. ὃ γ' οὐκ Casaub.
7. sic Α. τριῶν κατεσθίοντες οὐδὲ δώδεκα (ac δώδεκά γε PB) Por-
son. Adv. 67. νῆ Δία (pot. μὰ Δ.) τριῶν κτλ. Mein. τριῶν κατ-
εσθίοντες ὄντες δώδεκα Cobet. N. 1. 37 conl. Hermipp. 45, 3. Arist.
Vesp. 693. fort. τριῶν ἐδεστὰς ἐστιῶντες δώδεκα. cf. Antiphan.
26, 15. Herodot. 3, 99.

de salsamento *Gaditano* cf. Eupol. 186. Antiphan. 77, de τιτῶ
Plat. com. 193. est 'desquamatum'. Mein. Hesych. τιτόν· εἶδος
ταριχίου.

6

τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ.

B. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, δασύποδα,
ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία,
ὀπόσα σὺ βούλει, καὶ κίχλας καὶ κοψίχους,
5 ὀρνιθάρια τέ τῶν ἀγρίων τούτων συχνά·
χάριεν γάρ.

Athenaeus 2, 65 d Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος κτλ. ad *Antyllum*
rettulit Mein. I 347. 1. ἀγοράσω Dobr. 6. χάριεν γάρ Casaub.]
χάριεν γάρ cod. Steph. ap. Casaub. χάρειν BCD. cf. Eubul. 110.

7

οὔποτ' αὐθις

σηπῖαν ἀπὸ τηγάνου

τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.

Athenaeus 3, 108 c ἡσθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς σηπίας. Νικό-
στρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ φησὶν κτλ. 1. οὔποτ' ἂν αὐθις
αὐ Porson. οὐδέποτ' αὐθις ἂν Mein. 2. σηπίας — μένος idem
Anal. Ath. 49. infeliciter Bernhardyus Eratosth. p. 142 trimetros
restituere conatus est. versus ut supra factum est distinxit Seidler.
V. d. 110.

ΑΠΕΛΑΤΝΟΜΕΝΟΣ

Amatorem dici existimo a puella exclusum.

8

εὖ γ' ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύῃ
οὔτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ', ὥστ' οἶμαι
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

Athenaeus 14, 664 bc ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰς-
εφῆρε το (ματτύῃ), Νικόστρατος φησὶν ἐν Ἀπελανομένῳ. μάγειρος

δ' ἐστὶν ὁ διηγούμενος ὡς λαμπρὰν καὶ εὐτακτον παρεσκευάσεν εὐωχίαν, προδιηγησάμενός τε οἶον ἦν τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως ἐπιφέρει κτλ. 1. εὐ γει' et σφόδρα A. εὐ γ' Casaub. — de *matthya* cf. Arist. Nub. 451. Athen. 4, 141e ἔστι δ' ἡ ματτύη φάτται, χῆνες, τρυγόνες, κίχλαι, κόσσυφοι, λαγῶ, ἄρνες, ἔριφοι. 2. διαθήσω, i. e. ὑμᾶς vel αὐτούς. 3. scribendum est οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν Μῶμον ἀντερεῖν. nam Arist. Eccl. 570 ὥστε . . . καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί exemplum est in summa similitudinis specie dissimile. Plat. Reip. 6, 487a οὐδ' ἂν ὁ Μῶμος τό γε τοιοῦτον μέμφαιτο. Lucian. V. h. 2, 3 οἱ δὲ ταῦροι τὰ κέρατα εἶχον . . . ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ Μῶμος ἠξίου. Trag. fr. adesp. 447 N. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς, οὐδ' εἰ Φθόνον γένοιτο δυσμενέστερος.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

9

λοιπή τις ὀξὺς ἐστὶ καὶ ψυκτήριον
τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

Athenaeus 6, 230 d τοιοῦτός ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ Νικιστράτῳ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαζὼν δ' ἐστὶ στρατιώτης περὶ οὗ λέγει κτλ. ἐξήλαννον γὰρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένοσ ἰδέαν. 1. λοιπή] λεπτή Pierson. Moer. 281. λιτή Mein. 2. τῆσδ' idem Anal. Athen. 99. — ἡ εὐπάρυφος quo tenuior erat, eo pretiosior, qualibus utebantur divites et nobiles. dicit nescio quis militi nihil reliquum esse nisi duo vasa tenuiora vel prae-texta ipsius.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ

I. e. *Calumniator*.

10

ἡ ναῦς δὲ πότερον εἰκόσορός ἐστ' ἢ κύκνος,
ἢ κἀνθάρος; τουτὶ γὰρ ἂν πύθωμ' ἔτι,
αὐτὸς περανῶ τὰ πάντα. B. ἀμέλει κυκνοκἀνθάρος.
[ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένους]

Athenaeus 11, 474 b Νικόστρατος Διαβόλω κτλ. 1. εἰκοσορος ἐστὶν A. ἐστ' Stephanus Append. Thes. κύκνος. 2. ἂν Dindf.] ἔαν A. πύθωμ' Iacobs. Add. Ath. 257] πύθωμαι A. ἔτι Iacobs.] ὅ τι A. 3. περανῶ Iacobs.] περιανῶ A, qui deinde πάντα. versus quartum a grammatico adiectum esse monuit Dindorfius. v. 3 quid sibi velint αὐτὸς περανῶ τὰ πάντα soluta sermonis perpetuitate non adparet.

ΕΚΑΤΗ

11. 12

τῶν κατεσταμνισμένων
 ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι τινές; Β. τρίχους.

τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον.

Athenaeus 11, 499 bc ἀρσενικῶς δὲ εἶρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος ἐν Ἐκάτῃ (v. 1. 2). καὶ πάλιν (v. 3). 2. post πηλίκοι verba ἀρσενικῶς δὲ εἶρηκε τὸν λάγυνον inepte repetit A. Pollux 10, 72 λάγυνος καὶ λαγύνιον· Δίφιλος δ' ἄμφω λέγει, τὸ μὲν ἐν τῇ Ἐκάτῃ πολλάκις, τὸ δὲ λαγύνιον ἐν Ἀδελφοῖς. unde *Nicostrati Hecaten a Diphilo iterum editam esse coniecit Meinekius*. Pollux 7, 162 εἶρηται ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κατασταμνίζειν τὸν οἶνον τὸ κατεράν (e dolio in lagenas diffundere).

ΗΣΙΟΔΟΣ

13

βεμβράδ', ἀφύην, ἐψητόν

Athenaeus 7, 301b πληθυντικῶς λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον (ac sic etiam ἀφύαι) . . . ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ κτλ. βαμβράδ' Α.

ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ

14

Athenaeus 3, 110a τούτου (τοῦ ἐγκρυφίου ἄρτου) μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱεροφάντῃ.

ΚΛΙΝΗ

15

ναστός τὸ μέγεθος τηλικούτος, δέσποτα,
 λευκός· τὸ πάχος γὰρ ὑπερέκλυπτε τοῦ κανοῦ.
 ὄσμη δέ, τοῦπίβλημ' ἵπει περιηρόθη,
 ἄνω βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη
 5 ἀτμῖς τις εἰς τὰς θύνας· ἔτι γὰρ θερμοὺς ἦν.

Athenaeus 3, 111c ναστός ἄρτος ζυμῆτης καλεῖται μέγας, ὡς φησι Πολέμαρχος· Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Νικόστρατος δ' ἐν Κλίνῃ κτλ. 2. πάχος γὰρ Porson. Adv. 242] γὰρ πάχος Α. δὲ πάχος Hanov. Exerc. crit. 150. 4. ἄνω βάδιζε Mein.] ἐβάδιζ' ἄνω Α. quod qui retinuerunt συμεμιγμένη Brunck., διαμεμιγμένη Meinekius antehac, προσμεμιγμένη Herwerd. Anal. crit. 30.

16

καὶ δυσχερῆς λάγννος οὔτος πλησίον
ὄξους.

Athenaeus 11, 499 c ἀρσενικῶς δὲ εἶρηκε τὸν λάγννον Νικόστρατος... ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίῃ κτλ.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ

17

ὄς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θροῖον δὲ καὶ κἀνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν
εἰς ματτῆν οὐδέτερον εἶδε πάποτε.

Athenaeus 12, 517 a μνημονεύει τοῦ κανδαύλου... καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ ὄς — κἀνδαυλον. et 14, 664 c Νικόστρατος... καὶ ἐν Μαγείρῳ θροῖον κτλ. in unum fragmentum coniunxit Mein. 2. θροῖον et κἀνδυλον A 664. 3. οὐδ' ἕτερον Mein. neutrum verum. nam post sententiam negativam οὐκ ἠπίστατο, verba θροῖον δὲ καὶ κἀνδαυλον ἢ τούτων τι inferri non poterant nisi adiecta gradatione item negativa. scribendum est οὐδ' ἔκταρ εἶδε. cf. Aesch. Ag. 117. Eumen. 988 et proverbia οὐδ' ἔκταρ βάλλει Plat. Reip. 9, 575 c et οὐδ' ἔκταρ ἦκει. Schol. Plat. ibid. cf. Ruhnk. Tim. 149. Blomfield. Gloss. Ag. 114 suae ed. — de *candaulo* Lydio copiosius Athenaeus paullo ante egerat 516 cd.

ΟΙΝΟΠΙΩΝ

Bacchi ex Ariadne filius, rex Chii insulae. cf. Apollodor. 1, 4, 3, 4 cum adn. Heyn. Preller. Myth. gr.² I. 352. 3. ab aliis Philetaero tribuebatur fabula. Mein. I 348.

18

ἀμφίας

μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοπίωνι. Suidas. Οἰνοπίωνι Meurs.] οἰνοποιῶ.

Cf. Philetaeri *Oenopion*.

ΟΡΝΙΘΕΥΤΗΣ

Harpocrat. ὀρνιθευτῆς... ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ δράμα Ὀρνιθευτῆς Νικόστράτου. fragmenta non exstant.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ

19

κἀγῶ, φιλλάτη,
μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγείας ἔργχον.

B. λαβὲ τῆς ὑγείας δὴ σύ. Γ. φέρε, τυχάγαθῆ.
 τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἢ πρόνοια δὲ
 5 τυφλόν τι κάσύντακτόν ἐστιν, ᾧ πάτερ.

Athenaeus 15, 693 a Νικόστρατος Πανδρόσω κτλ. 1. καὶ ᾧ
 φ. Jacobs. Add. Ath. 364. ἄγ' ᾧ φ. Mein. fort. καὶ σύ, φ. 2.
 μετανιπτρίδ' fr. 3] μετανιπτριάδ' A, qui autw sine acc. et i. 3.
 Γ. add. K. τυχάγαθῆ Dindf.] τυχααγαθη A. 4. πράγμαθ', ἢ
 Jacobs.] πράγματα A. 5. καὶ ασύντακτον A. πάτερ] περ A.
 versum 4 mutuatus est a Chaeremone (fr. 2 Nauck.) τύχη τὰ
 θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία. Cic. Tusc. 5, 25 vitam regit for-
 tuna, non sapientia (Mein.).

20

ἀλλ' ἐγγέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος
 ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκποδῶν.
 ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. B. ἀγαθοῦ δαίμονος.
 A. δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένευγκε ταύτην ἐκποδῶν.

Athenaeus 15, 693 b ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι (Πανδρόσω) καὶ
 τῆς τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος κράσεως μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες
 οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί. ἀλλ' ἔ γε Νικόστρατος οὕτως φη-
 σίν κτλ. 1. ἐγγέασα θᾶττον A. 2. et 4. ἐκποδῶν Mein. Anal.
 Ath. 338] ἐκ ποδῶν A. inter duas personas distribuit K.
 2. ἀπενεγκάτω serva quae adest. quod moneo propter Her-
 werd. Stud. crit. 73. 4. ταύτην, i. e. τὴν τράπεζαν.

21

ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
 πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματα
 αὐτὴν κέλευε, φησί, καὶ παρ' Ὀκμιον
 χαλκῶματα.

Athenaeus 13, 587 d Νικόστρατος ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῆς
 ἐν Πανδρόσω οὕτως κτλ. versus primus recte distinxit Dobraeus
 Advers. II 345. 3. κέλευε, φησί Dobr.] κέλευ' ἔφη. παρ' Ὀκμιον
 Cobet. N. I. 140 conl. Cratin. 98, 8. Anaxandr. 40. Cratin. min.
 14. [Theophr.] Char. 10 τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριῶν κομίσασθαι παρ'
 Ἀρχίου τοὺς ταρίχοις. attamen παρ' Ὀκμιον sic explicari potest:
 παρ' Ὀκμιον ἐλθοῦσα κέλευε αὐτὴν πέμψαι κτλ. — τῆς αὐτῆς ὁδοῦ,
 ut Arist. Pac. 1155 χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω.
 de Ocimo meretrice cf. Anaxandr. 9, 6. Eubul. 54.

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

Cf. quae ad Pherecrat. 11, 2 adnotavimus.

22

ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων,
 ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶται τιμι
 ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ.

Athenaeus 15, 700 b *Νικόστρατος ἐν Πατριώταις κτλ.* 2. τε φανὸν B] σφέφανον A. 3. ἀπέπεμψεν A. — φανοί sunt οἱ καλούμενοι λυγροῦχοι Athen. 699 f, quibus a caupone oleum statim infundebatur. cf. Menand. 63 Mein.

ΠΛΟΥΤΟΣ

Fortasse patris *Plutum* mutatis temporibus accommodatam tertium edidit.

23

Athenaeus 6, 247 e καὶ Ἄλεξις ἐν Ὁρέστη *Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ.* quid Nicostratus in Pluto de parasitis (de his enim agit Athenaeus) dixerit-frustra quaeras.

ΣΤΡΟΣ

Apud Eudociam solam Σύρος ἀπελαννόμενος. Mein. I 349.

24

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
 τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν στηθαί τινας
 ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα.

Athenaeus 14, 615 ef *Νικόστρατος ἐν Σύρῳ κτλ.* 2. scribendum εἰς μέσον. i. e. viam angustam inmissis baiulis ocluserat. cf. quae ad Amphidis Πλάνον adnotavimus et Dionys. 4.

ΤΟΚΙΣΤΗΣ

Plat. Alcib. II 149 e οὐ γὰρ τοιοῦτόν ἐστι τὸ τῶν θεῶν ὥστε ὑπὸ δώρων παραγέσθαι, οἶον κακὸν τοκιστήν. cf. Alexidis *Τοκιστής ἢ Καταψευδόμενος.*

25

καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο
 ἐτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότες
 καὶ στέφανον. B. εἶεν. καλὸς ὁ καιρός, Χαιρεφῶν.

Athenaeus 15, 685 e τοῦτο δ' ἦν ἔθος (τὸν στέφανον ἀρχὴν ποιῆσθαι τῆς εὐωχίας) καὶ παρ' Αἰγυπτίοις, ὡς *Νικόστρατός* φησιν ἐν *Τοκιστῇ.* Αἰγύπτιον γὰρ ὑποστησάμενος τὸν τοκιστήν φησι κτλ. 1. δὴ A. de *Chaerephonte* parasito cf. Antiphan. 199.

ΨΕΥΔΟΣΤΙΓΜΑΤΙΑΣ

26

καὶ σὺ μὲν
τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποίει.
κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν,
μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν, ἀνλητρίδα λαβέ.

Athenaeus 15, 685 cd ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ μύρων πρότερον εἴσοδος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρας τραπέζης, ὡς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματία διὰ τούτων κτλ. 2. εὐτρεπῆ, non εὐπρεπῆ A. λαβεῖν est emere et conducere.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

27

εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν
ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολὺ.

Stobaeus Floril. 36, 8 Νικοστράτου A. Boissonad. Anecd. I 114. Antonius Mel. 95, 157, ubi post εἰ inseritur ἐπί et v. 3 ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν φρονημώτεροι om. πολὺ. 2. παράσημ' A. 3. ἐγένοντ' et ἐμφρονέστεραι Mein. V cxc.

28

‘οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
νῆ τὴν Ἀθηναῶν συντόμως γε, φίλτατε
Εὐριπίδη, τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον.

Stobaeus Floril. 105, 48 Νικοστράτου A. Arsen. Viol. 372. 2. γ' ὦ φ. Bothius. — cf. Eurip. fr. 46. 662 N. Arist. Ran. 1217.

29

ἄρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὄπλον
ἢ παρρησία; ταύτην ἐάν τις ἀπολέσῃ,
τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου.

Stobaei App. Flor. 21, 24 (p. 29 Gaisf.). 1. ὄπλον ἐστὶν ἢ | παρρ. Mein. in Stob. ἄρ' οἶσθ' ὅτι | πενίας ὄπλον μέγιστον ἢ παρρησία; | ταύτην — ἀπολέσῃ, τί ἄλλο γ' ἢ κτλ. Mein. Stob. praef. xxxii. ἄρ' οἶσθ' ὅτι τῆς π. ὄπλον παρρησία | ἀριστόν ἐστιν; ἦν ἐάν τις κτλ. Herwerd. Nov. add. crit. 26. ac talia excogitari possunt sexcenta.

30. 31

πάλιν χρόνῳ τάρχαϊα καινὰ γίνεται.

οὐκ ἔστι δυσαρεστότερον οὐδὲ ἐν χρόνου·
οὐδέποτ' ἀρέσκει ταῦτά τούτῳ τῷ θεῷ.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 12 'in codicibus VAE Nicostrati nomen ad proximum versum' (fr. 31) 'trahitur. legitur autem is in codicibus continuo cum nostro, unde probabile est utrumque Nicostrati esse'. Heeren. 2. *δυσαρεστότερον* Heeren.] *δυσαρεστότατον* V. *δυσαρεσκότατον* A E. οὐδὲ ἐν Grotius] οὐδὲν.

32

μειράκιον δὲ κατὰ τύχην
ὑποσκαφιόκαρτον τι κεχλαμυδωμένον
κατάγεις ἀναγκόσιτον.

Athenaeus 2, 47e ἀναγκόσιτον δὲ . . . Νικόστρατος κτλ. 1. δὲ add. Porson. Misc. 234. 2. τι Porson.] τι καὶ. κατάγεις ἀναγκόσιτον Porson.] κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ. cf. Cratet. 44.

33

ἀλύσεις, καθετηῆρας, δακτυλίους, βουβάλι', ὄφεις,
περισκελίδας, ἐλλέβορον.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 123 λέγει γοῦν ὁ κωμικὸς Νικόστρατος κτλ. Pollux 5, 100 *περισκελίδας*· καὶ γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται Μένανδρος καὶ Νικόστρατος οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι. βουβάλια codices. Hesych. βουβάλιον· γυναικὸς κοσμάριον. cf. Aristoph. fr. 320. Diphil. 59.

34

ῥήτορες

ἔξωρμενικότες, δυσχερεῖς, παλιναίρετοι

Photius ὄρμενα· τὰ τῆς κράμβης . . . Νικόστρατῶ (Νικόστρατος Mein.) κτλ. ῥήτορες ἔξωρμενικότες Porson.] ῥήτορι ἔξωρμενηκότες cod. παλιναίρετοι Mein.] *πάλιν αἰρετοί*. Bekker. Anecd. 38, 17 ἔξωρμενίζειν· τὸ ἐξανθεῖν . . . ὄρμενα γὰρ καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τὰ τῶν λαχάνων ἐξανθήματα. cf. ibid. 24, 13. Eustath. 899, 15. Athen. 2, 62f Ἀτικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λέγοντες ὄρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνηθηκότα. Pollux 6, 54 πᾶν τὸ ὑπερξηνηθηκός, ὅπερ ἐκκεκαυληκός καλοῦσιν, ὄρμενον ὠνόμαζον. Photius ὄρμενον· τὸ ἄγριον τι λαχανον κυρίως οὕτως καλούμενον· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ ἐκκεκαυληκός παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους. Hesych. ἔξωρμενίζεις· ἐκκεκαυληκός, ἐκκέχσαι. Soph. fr. 294 N. *κἄξωρμενίζει* κοῦν ἐπισκολάζεται βλάστη. — παλιναίρετα sunt quae electioni adversantur, quae nemo facile eligat, incommoda et odiosa. Ruhnken. Tim. 203. 4.

35

νή τὴν Ἀφροδίτην, ὧ ξένη,
βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις.

Eustathius 677, 4 οἱ δὲ παλαιοὶ βλοσυρὸν φασὶ καὶ τὸ σεμνόν, παρ' οἷς καὶ χοῖσις Νικοστράτου φέρεται αὕτη κτλ. ψυχὴν] τέχνην Cobet. N. l. 74. 'Iona erat ut suspicor'.

36

εἰπέ μοι, τί νι

• ἐδιακόνεις;

Νικόστρατος. Cramer. Anecd. Paris. III 114, 11. indicavit H. Iacobi.

37

Bekker. Anecd. 342, 17 Suidas Ἀδράστεια, cod. Harpocrat. p. 6 Bekk. ἔμοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν (τὴν Ἀδράστειαν) τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος. ὡς μὴ διαφέρουσαν Suid. cf. Lehrs Popul. Aufs. 57. 8.

38

ζιγοῦν

τὸ ὑποπίνειν Κίλικες. οὕτως Νικόστρατος. Photius. Bekker. Anecd. 98, 6 ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ πίνειν Κίλικες λέγουσιν.

39

στήριγμα

τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ δίκρουν. οὕτως Νικόστρατος. Photius. scribendum στήριγγα. Hesych. στήριγγες· ἐρείσματα· οἱ δὲ τὸ δίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασιν τῷ τῆς ἀμάξης ζυγῷ. cf. Xen. Eq. 1, 5 τῶν κνημῶν τὰ ὀστιά... ἐστὶ στήριγγες τοῦ σώματος. ac στήριγγα Plut. Mor. 280 e.

40

Ταραντῖνον

λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον. οὕτως Νικόστρατος. Photius et Suidas, qui Ταραντινίδιον praebet. Hesych. Ταραντῖνον· ἱμάτιον γυναικειῶν λεπτόν, κρῶσσους (κρῶσσους) ἔχον ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

41

Schol. Euripidis Phoen. 1010 Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τοῦ Λαίου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα, Νικόστρατος δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός. 'si tamen is comicus Nicostratus est'. Mein.

στρῆνον

οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ τὸ ἀνατεταμένον. Νικόστρατος δὲ τὸ τραγὸν καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα. Photius et Etym. m. 730, 21 στρῆνον. indicavit H. Iacobi. musicum Nicostratum intellegit Stiehlus Philol. X 170.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Meinek. I 349. 50.

ΑΔΩΝΙΑΖΟΤΣΑΙ

Cf. Meinek. I 349 et Philippidis *Adoniazusae*.

ΑΝΤΥΛΛΟΣ

Cf. quae ad Nicostrati *Antyllum* adnotavimus.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

1

ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα
μεγάλην ὑπειπὼν τῆς Ὑγίειας τοῦνομα.

Athenaeus 11, 487a Φιλέταιρος Ἀσκληπιῶ κτλ. 2. ἐπειπὼν Schweighaeus.

2

Athenaeus 8, 342a Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῶ τὸν Ὑπερείδη ν πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν [αὐτόν] φησι.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

3

κἄν δέη, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,
τὸν Κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

Athenaeus 10, 416 f Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ κτλ. 1. δέη A. δῆ Dindorf. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 265. κἄν | δέη Mein. Anal. Ath. 354. 2. Ταυρέαν Valcken. Eurip. Phoen. 581 p. 219] ταυρίτην A. 3. ὑπερδραμῶ 'qua forma nemo umquam Graecorum usus est' delet Herwerd. Obs. crit. 60, e v. 2 supplens ὑπερβαλῶ. sed offendunt etiam futura v. 2 et 3. itaque dubito an ea quae praebet cod. A ex glossematis orta et v. 2 ὑπερπονῶ, 3 ὑπερτροφῶ vel ὑπερθῆῶ scribendum sit.

Bekker. Anecd. 114, 18 *τροχάζειν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ τρέχειν*. confert tamen Meinekius Hermipp. 4, 6. Lobeck. Phrynich. 582. 3. de *Sotade* nihil aliunde notum; nam Cretensis quidem leno [Demosth.] 59, 108 alius est. de *Taurea* Antiphan. 48, de *Ctesia* Athen. 10, 416 ef.

ΑΧΙΑΛΕΤΣ

4

Πηλεύς· ὁ Πηλεύς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως, ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ, ἀλλ' οὐ τυράννου νῆ Δία.

Athenaeus 11, 474 d ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἔκπωμα, Φιλέταιρος φησὶν ἐν Ἀχιλλεῖ κτλ. 3. Δί' Α. μὰ Δία Mein. at cf. Diphil. 32, 25. — Hesych. *κάνθαρος· ποτηρίου εἶδος, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος*. v. 1 'ludit Euripidem Iph. Aul. 701 *Πηλεύς· ὁ Πηλεύς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην*'. Mein. ed. min. xvi. itaque ante v. 1 interrogabat nescio quis similiter atque apud Euripidem τὰ δ' *Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα*; Arist. Thesm. 874 sq. 883 comparat Herwerden. Mnem. nov. III 314. pro ξηροῦ v. 2 scribendum *πηροῦ*.

ΚΕΦΑΛΟΣ

A solo commemoratur Suida. Mein. I 349. 50. cf. Eubuli *Procris*.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ

Steph. Byz. *Κορινθος . . . κορινθιάζομαι τὸ ἐταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταιρῶν· ἢ τὸ μαστροπεύειν*. Schol. Leid. Hom. II. 2, 572 *κορινθιάζειν τὸ καλλωπίεσθαι*. Lobeck. Aglaoph. 1021. cf. Aristoph. fr. 354. eodem nomine etiam Poliochi fabula inscripta erat. Meinek. I 350.

5

ὡς τακερόν, ᾧ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. οὐκ ἐτός ἐταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ, ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Athenaeus 13, 559 a *Φιλέταιρος Κορινθιαστῆ κτλ.* Hesychius *ἐταίρας ἱερόν· τῆς Ἀφροδίτης*. cf. Athen. 13, 571 c. 1. *βλέμμα* A. 2. *οὐκ ἐτός*, ut Aristoph. fr. 10. — cf. fr. 8.

ΚΤΝΑΓΙΣ

De forma cf. Lobeck. Phryn. 428. 9. *venatrix* an meretrix aliqua significetur dubium est. Meinek. I 350. idem tamen *Κυναιγίς* (concl. *κυναλώπηξ*) Anal. Ath. 362.

6

παῦσαι γέρων ὦν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι
ἥδιστόν ἐστιν ἀποθανεῖν βινουῦνθ' ἄμα,
ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον;

Athenaeus 13, 570 ef κατὰ τὴν Φιλεταίου Κυνηγίδα κτλ.
2. ἥδιστόν ἐστιν Τουρ. Addend. Theocr. 21, 26 p. 403] οὐκ ἔστιν
ἥδιστον Α. — de *Phormisio* cf. quae ad Platonis *Πρόσβεις* adno-
tavimus et Fritzs. Arist. Ran. 965.

7

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν,
πλήν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
ἐὰν ἔχη τις ὀπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
τοῦτ' αὐτό, τάνθρωπεί' ὄρωντα πράγματα,
5 εἰς αὔριον δὲ μηδὲ φροντίζειν ὃ τι
ἔσται· περιεργόν ἐστιν ἀποκείσθαι πάννυ
ἔωλον ἔνδον ἀργύριον.

Athenaeus 7, 280c Φιλέταιρος Κυνηγίδι κτλ. 2. καθ' ἡμέραν Α.
4. τάνθρωπια Α. 5. μηδὲ add. Grotius Excerpt. 875. ὃ τι Erfurd. 441] εἰ τι. 7. τἀργύριον Mein. Anal. Ath. 124. — ἱκετεύω, ut
Eubul. 115.

2. τὸν καθ' ἡμέραν βίον sine ulla necessitate Herwerdenus
Mnem. nov. IIII 319. hominem dicit nihil sapientius facere posse
quam cotidie vita suavissime frui. neque Meinekium secutus sum
fr. 6 et 7 in unum coniungentem incerta prorsus coniectura.

8

οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Athenaeus 13, 572 d περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν καὶ Φιλέταιρος ἐν
Κυνηγίδι τάδε φησὶν κτλ. cf. fr. 5, cuius v. 1 hic quoque adicien-
dum censet Meinek. —

9

οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια,
ἣ δὲ Διοπείδους ἀηδῆς Τέλεσις ἔτερα μυρία;
Θεολύτην δ' οὐδ' οἶδεν οὐδεὶς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.
οὐχὶ Λαῖς μὲν τελευτᾷσ' ἀπέθανεν βινουμένη,
5 Ἴσθμιάς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα;
Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω·
περὶ δὲ Ναῖδος σιωπᾷ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

Athenaeus 13, 587c *Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι κτλ.* 1. γέγον' Piers. Moer. 112] γέγονει Α. 2. ἀηδῆς, non ἀειδῆς, Α. 3. οὐδ' add. Mein., οὐκ Jacobs. 5. Φίλα; Κοσσύφας Schweigh.] φιλακος· συφας Α. 6. γαλείνας Α.

1. i. e. οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἀηδῆς γέγονεν ἔτη τρισχίλια, ἣ δὲ Δ. Τ. ἔτερα μυρία; 2. recte Α ἀηδῆς, nam ἀειδῆς Atticis est ἀόρατος. 4. i. e. Laïs nonne tamdiu corpore quaestum fecit, ut multis annis peractis tandem inter coitum sit mortua? 5. sine necessitate Herwerd. Nov. add. crit. 26 tamquam soloecismum eximens Ἴσθμιάς δὲ κατασ. καὶ Ν. 6. mirum in modum languet οὐ λέγω, cum praesertim sequatur σιωπῶ. scribendum videtur ποῦ λέγω; (coniunct. mod.) ea sententia qua Creon Sophocl. Antig. 183 dixit τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω. 7. de Naïde disputavit Hanov. Exerc. crit. 31 sq.

ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΟΙ

Λαμπαδοφόροι Suidas. Meinek. I 350. *λαμπαδηφοροῖαι* Athenis in honorem Vulcani, Minervae, Promethei, Fauni, Bendidis instituebantur. cf. Arist. Ran. 129 cum interpr. Herodot. 6, 105. 8, 98. Plat. Reip. init. Boeckh. Oec. Att. I 496.

10

καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας
θετταλότμητον κρέας

Athenaeus 10, 418c *τοῦτο δ' εἶπεν (Κράτης 19) ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις κτλ.* Eustathius 857, 30 ὄθεν ἔφη τις κτλ. alteri versui deest choriambus.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Fortasse alterum nomen *Atalantes*. Meinek. I 349. 50.

11

οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ κόρος. οἴκαδ', ᾧ κόρη,
ἄπιθ' ἀμπαλίνορρος.

Suidas *ἀμπαλίνορος· ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελεάγρῳ κτλ.* Zonaras 146 om. poetae fabulaeque nom. οἴκαδ' — ἀμπαλίνορρος. Hesychius *ἀμπαλίνορον· τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν. ἀμπαλίνορρος* Blomfield. Gloss. Aesch. Ag. 149] ἀμπαλίνορος BE. κόρος] χορός Porson. Adv. 295. καιρός G. A. Hirschig. Ann. crit. 8, metro pessumdato. sed non magis placet χορός. an ὁ τόπος? κόρη] παῖ Zon. — non credo Atticorum umquam fuisse ἀμπαλιν. Suidas, ut saepe, pravis codicibus videtur deceptus esse. poeta aut αὐτὸ παλίνορρος aut ἐμπαλίνορρος scripsit.

ΜΗΝΕΣ

12

τίς ἐστὶ μαιμακτηριῶν; B. μὴν δικάσιμος.

Schol. Ven. Arist. Av. 1047 ὡς ἐν τούτῳ (μουνηχιῶν) τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δέ, ἀλλ' ὁ μαιμακτηριῶν, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησί δηλοῖ κτλ. Hesych. δικάσιμοι μῆνες οὕτως ἐλέγοντο, ἐν οἷς ἐδίκαζον. confert M. Schmidt. Plat. Leg. 12, 958b. addo Aristoph. fr. 278.

ΟΙΝΟΠΙΩΝ

Etiam Nicostrato tribuebatur. cf. quae ad huius fabulam adnotavimus.

13

θυνητῶν δ' ὄσοι

ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,
ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω·
οὐκ ἂν θανῶν δῆπουθεν ἐγγελυν φάγοις,
ὃ οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

Athenaeus 7, 280d Φιλέταιρος . . . ἐν Οἰνοπίῳ δὲ ὁ αὐτός φησιν κτλ. Eustathius 1156, 48 πέμμα ἦν καλούμενον . . . γαμήλιος, ὡς δηλον ἐκ τοῦ 'πέττεται γαμήλιος'. 2. ζῶσι A. 4. οὐκ ἂν Dindf.] οὐ γὰρ. γε ante δῆπουθεν delevit Porson. an θανῶν γε δῆθεν?

2. κακῶς misere, i. e. nimis pame. 5. Bekker. Anecd. 229, 3 γαμήλιος· ὁ εἰς τοὺς γάμους πλασσόμενος πλακοῦς.

14. 15

ὁ μάγειρος οὗτος Πατανίων προσελθέτω.

πλείους Στρατονίου τοὺς μαθητὰς μοι δοκεῖ
ἔξειν Πατανίων.

Athenaeus 4, 169e πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π . . . Φιλέταιρος Οἰνοπίῳ ὁ μάγειρος — προσελθέτω. καὶ πάλιν· πλείους κτλ. πατανείων bis A. coqui nomen esse indicavit Schweighaeuser. conlaudari videtur coquus a symposiarcho: neque multum inter se distabant haec fragmenta.

Praeterea cf. Nicostrati Oenopionis fragmentum.

ΤΗΡΕΤΣ

16

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο
καὶ τρεῖς ἀκράτου.

Athenaeus 10, 430d Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς

τρεις ἀκράτου· λέγει δὲ οὕτως κτλ. Eustathius 1624, 56 οὕτω καὶ τὸ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου. Φιλῆταιρος· πεπωκέναι δεῖ (sic) κτλ.

17

ἐπίπλο[ι]ον

Athenaeus 3, 106 e ἐξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατα περιειλημμένα τῷ καλουμένῳ ἐπίπλω, ὃν Φιλῆταιρος ἐν Τηρεῖ ἐπίπλοιον (*omentum*) εἶρηκεν. ἐπίπλοον Dobr., Hesych. M. Schmidtii ἔπιπλον· ἐπίπλοιον· ὁ πιμελώδης ὕμην ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπίπλους λεγόμενος. Pollux 2, 212 ἐκ τοῦ περιφεροῦς τῆς κοιλίας ἐκπέφυκεν, αὐτὴν τε καὶ μέρος τοῦ ἄλλου ἐντέρου καλύπτου, τὸ ὀνομαζόμενον ἐπίπλου. et 2, 224 καὶ μὴν ἐκ γε τοῦ σπληνὸς ἕτερος ὕμην ἐκπεφυκώς, ὑπὸ τὸ περιτόναιον κείμενος, τὸ αὐτὸ διάφραγμα περιειληφώς, ἐπίπλους ὀνομάζεται· Ἀντιφῶν δὲ (ὁ ἰατρός) αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ. cf. Lobeck. Phryn. 142. 3.

ΦΙΛΑΤΛΟΣ

Cf. Meinek. I 350.

18

ὦ Ζεῦ, καλόν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον·
τούτοις ἐν ἄθου γὰρ μόνοις ἐξουσία
ἀφροδισιάζειν ἔστιν, οἱ δὲ τοὺς τρόπους
ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία,
5 εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετραγμένον.

Athenaeus 14, 633 e τὰ ἐκ Φιλαύλου Φιλῆταιρου κτλ. 1. αὐλούμενον *tibiae cantu delinitum*, ut Apollodor. Caryst. 5, 13 et ψαλλόμενος Machon Athen. 8, 348 f (Schweigh.). 5. τὸν πίθον, i. e. Danaidum dolium. Horat. C. 3, 11, 27.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

19

Athenaeus 1, 21 c Φιλῆταιρος· ἀμφὶ στέρνοις φᾶρος οὐ καθήσεις, τάλαν, μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει. ἀμφιστέρνοις φᾶρος B. Eustathius 1164, 3 σκώπτων τις ἀρρηθμίαν ἐνδύσεώς φησιν ἀμφίβαλλε στέρνοις φᾶρος. οὐ καθήσεις, τάλαν, μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξη· δοκεῖ γὰρ ὁ σκωπτόμενος ψιλὰ ἐνδύσεως προφαίνειν τὰ σκέλη, ἔχειν δὲ καὶ τὸ προκόλπιον ἀπόλυτον. καὶ ὅρα τὸ ἀμφέξη ἤγρουν ἐνδύση. tetrametros trochaicos Meinekius effinxit, creticos cum dochmiis Emperius (Mus. Rh. nov. I 459), creticos Cobetus (N. 1. 30. 1). itaque manus abstineo.

20

χλαμὺς ὀλόλευκος

ὡς Φιλῆταιρος ὁ κωμφοδοιδάσκαλος ὠνόμαζεν. Pollux 7, 46.

Α Μ Φ Ι Σ

Meinek. I 403 sq.

ΑΘΑΜΑΣ

1

εἶτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοικώτερον
 γαμετῆς ἑταίρα; πολὺ γε καὶ μάλ' εἰκότως.
 ἢ μὲν νόμῳ γὰρ καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει,
 ἢ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος
 5 ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

Athenaeus 13, 559a Ἄμφις ἐν Ἀθάμαντι κτλ. 3. μέγα φρο-
 νοῦσ' Herwerd. Anal. crit. 31. 4. οἶδ' ὅτι ἦτοι — ὠνητέος Cobet.
 N. 1. 62. at nihil mutandum videtur. iam Grotius docuit uxores
 superbas esse legum fiducia, quae dimitti vetent nisi dote reddita.
 etiam ὠνητέος rectissime: ut servus argento, sic amator *emitur*
 morum animique candore. sic *beneficiis emere* aliquem Plaut. Asin.
 1, 1, 57.

ΑΚΚΩ

Schol. Plat. 353 Bekk. (Ἀκκῶ) ἦν οὕτως εὐήθη λέγουσιν ὡς
 ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ θοιμάτιον καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι, εἷς τε
 τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν (*imaginem*)
 . . . ὡς ἑτέρα προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἐρμιππος (7)
 καὶ Ἄμφις ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι. cf. Ruhnk. Tim.
 18. 19. Meinek. I 404. 5. fragmenta non manserunt.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ

Pollux 7, 17 ἀλείπτριαν εἰρήκασιν οἱ μέσοι κωμικοί . . . Ἄμφιδος
 δὲ καὶ δράμα ἔστιν Ἀλείπτρια. etiam Alexidis. Meinek. I 393. 405.
 fragmenta non exstant.

ΑΛΚΜΕΩΝ

De forma nominis cf. Elmsl. Eurip. Bacch. 337 p. 58. Roehl.
 Ind. C. I. Kirchhoff. I. Att. 433 col. III et quae ad Antiphan. 191, 9
 adnotavimus. dubium est utrum significetur Amphiarai filius an
 philosophus Pythagoreus, de quo Diogenes L. 8, 83. Meinek. I 423.
 III 567. Pythagoreum etiam Isocrates cum Parmenide, Melisso,
 Empedocle, Gorgia commemorat 15, 268.

2

περιθῆτην

(κόμην), ὡς ἐν Ἄμφιδος Ἀλκμέωνι. Pollux 10, 170.
 Cf. praeterea fr. 50.

ΑΜΠΕΛΟΥΤΡΟΣ

3

οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας ἀνθρωπίνης
 παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης·
 ἐπὶ τοῦ μαθήματος γὰρ ἔστηκώς ὁ νοῦς
 αὐτὸν λέληθε παραπλέων τὰς συμφοράς.

Stobaeus Floril. 60, 1 "Ἀμφιδος ἐξ Ἀμπελουροῦ Α. 4. αὐτὸν Mein.] αὐτοῦ. παραπλέων Trinc. Gesn. 1] παραπλέον. scientia quasi navis est, qua homo calamitates tamquam cautes praetervehitur.

4

ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἀνθρωπος τόποις,
 ἦκιστα τούτοις πλησιάζων ἦδεται.

Stobaeus Floril. 104, 6 "Ἀμφιδος ἐξ Ἀμπελουροῦ Α. 'Phaedrus nemo libenter recolit qui laesit locum'. Valcken.

5

μικρόν τι κέρμα

ὥσπερ ἐν τῷ "Ἀμφιδος Ἀμπελουροῦ. Pollux 9, 88. idem 7, 170 κέρμα ἐνικῶς Ἀμφις εἶρηκεν ἐν Ἀμπελουροῦ. cf. Antiphan. 131. scilicet multo frequentius numero plurali.

ΑΜΦΙΚΡΑΤΗΣ

6

τὸ δ' ἀγαθὸν ὃ τι ποτ' ἔστιν, οὐ σὺ τυγχάνειν
 μέλλεις διὰ ταύτην, ἦττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ,
 ὃ δέσποτ', ἢ τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν. Β. πρόσεχε δῆ.

Diogenes Laert. 3, 27 Ἀμφις Ἀμφικράτει κτλ. Hesychius Mil. p. 48. 2. ταύτην, philosophiam ut videtur. 3. verba πρόσεχε δῆ 'eri sunt respondentis et quod' servulus 'nescit aperire parantis'. Cobet. N. l. 20.

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ

7

ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεργεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας.

Athenaeus 3, 123e τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς ... Ἀμφις ἐν Βαλανείῳ κτλ. ἀνεβόησ' Dindf.] ἀνεβόησεν Α.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ

Cum tamdiu antea δημοκρατία aut ἀριστοκρατία fuisset, quidni poeta etiam γυναικοκρατίαν proponeret, Aristophanis praesertim exemplo? est Γυναικοκρατία etiam Alexidis, quocum etiam alios titulos communes habet Amphis. Meinek. I 405.

8

πῖνε, παῖξε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρόνος·
ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ.

Athenaeus 8, 336 e καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατία τὰ ὅμοια λέγει ("Ἀμφίς) κτλ. 1. παῖξε Muret.] καὶ παῖξε A. οὐπιγῆ A. 2. ἀθάνατος Elmsl. Ach. Add. 47] θάνατος δ' A. ὁ θάνατος δ' ἀθάνατος Porson. Misc. 239. ἐστ', ἐπὰν Nauck. Mein. Anal. Ath. 149. παῖξε i. e. ama. Herwerd. Obs. crit. 61.

ΓΥΝΑΙΚΟΜΑΝΙΑ

9

ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον
ἀηλεσμένον; B. ναί· τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς·
ἄμητες, οἶνος ἠδύς, ῥά, σησαμαῖ,
μύρον, στέφανος, ἀύλητρις. A. ὦ Διοσκόρω,
5 ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελέλυθας.

Athenaeus 14, 642 a ἐδίδοτο δὲ καὶ ῥὸν ἐν τῇ δευτέρῃ τραπέζῃ ... "Ἀμφίς δ' ἐν Γυναικομανίᾳ κτλ. 2. ἀηλεσμενον sine acc. A. ναί Schweigh.] αἰ A. 3. ῥά] ὡσα A, qui statim σησαμαί et 4. ἀύλητρισωδιοσκορω. 5. δώδεκα] ἸΒ A. τῶνόματα Herwerd. Obs. crit. 62. non recte: nam septem tantummodo nomina commemoravit; excidisse autem versum quo quinque alia ciborum nomina recensita fuerint, inprobabilis est Casauboni coniectura. tales cibos B dicit sibi non minus gratos esse quam duodecim deos, de quibus cf. quae ad Arist. Av. 95 adnotavimus. in personarum notatione Meinekium in Athen. ed. secutus sum, quamquam pro ναί scribendum arbitror παῖ, verbis personae A addendum. Eustath. 1859, 48 ἀηλεσμένον βίον ζῆν λέγονται οἱ ῥαδίως καὶ ἀπόνως βιούντες. Suid. ἀηλεσμένος βίος ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. cf. Zenob. 1, 21. Diogenian. 1, 17.

10

Εὐρύβατε κνισολοχέ, οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάστρω εἶ σύ.

Athenaeus 9, 386 e τοῦ μὲν ὀλβιογάστρος "Ἀμφίς μέμνηται ἐν

Γυναικομανία οὐτωςὶ λέγων κτλ. Eustathius 402, 12 om. poetae fabulaeque nom. *κνισολοίχε* A. *κνισσολοιχὲ* C Eust. *Eurybatus* is qui adpellatur per translationem dicitur, non proprie. cf. Aristoph. fr. 184. ante οὐκ inserendum videtur νῦν 'nunc tibi occasio datur ventris explendi'. nam Dindorfii quidem tetrametri iambici vix cuiquam placebunt.

11

εὐκυβεῖν

ὅπερ νῦν εὐβολεῖν. "Αμφις ἐν *Γυναικομανία*. Hesychius. εὐκυβεῖν litterarum ordinem secutus I. Fr. Gronov.] εὐκολεῖν cod. "Αμφις ἐν *Γυναικομανία* Heringa] ἀμφεῖς δὲ γυναικομανίαν. — Poll. 7, 204 οἱ δὲ βελτίους (βόλοι), ἐφ' οἷς καὶ τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο. et 9, 94 δυσκυβεῖν τε καὶ εὐκυβεῖν.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

12

κατ' ἀγρόν

ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ. "Αμφις *Δακτυλίῳ*. Bekker. Anecd. 104, 25.

ΔΕΞΙΔΗΜΙΔΗΣ

Nomen aliunde mihi quidem non cognitum.

13

ὦ Πλάτων,

ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
ὥσπερ κοχλίας σεμνωῶς ἐπηρκῶς τὰς ὀφρῦς.

Diogenes Laert. 3, 28 "Αμφις... ἐν *Δεξιδημίδῃ* κτλ. om. poetae fabulaeque nom. Suidas *σκυθρωπάζειν*. 2. ἦσθα AVE Suid. Diog. od. Basil. cf. quae (contra Cobet. N. l. 685) ad Arist. Av. 19 adnotavimus. *Δεξιδημίδῃ*] δ' *ἐξιδημίδῃ* Monac. ἐν δὲ *ξιμίδῃ* Vindob. duo. Platonis in hac fabula partes fuisse (Mein. I 405) hoc fragmento nequaquam efficitur.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ

14

ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραν γε τὸν σοφώτατον.

B. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; A. καινὸν ἐξεύρημά τι ἡμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον

5 ἐν συμποσίοις ἰδίᾳ 'στί. B. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις εἰς τὸν ὄχλον αὐτόν; A. διότι φυλὴν περιμένω σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν'. οἶδα γὰρ ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσω κρότοις.

Athenaeus 4, 175 a μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν . . . "Ἀμφίς ἐν Διθυράμβῳ λέγων οὕτως κτλ. 1. γίγγραν γε Iacobs. Add. Ath. 113 extr.] γίγγραντε A. 3. οὐδεπώποτε ἔδειξ' Erfurdt.] οὐδεπώποτε' ἐδείχθη A. οὐδείς πώποτε ἔδειξ' Dobr. Adv. II 308. 4. Ἀθήνησιν A. 5. ἰδίᾳ K. 'στὶ Dindf.] ἡδιστον A. 8. πράγματ' est in A. ἀνατριαινῶσω K] ἀνατριαινῶσι A. cf. Plat. com. 24.

1. Pollux 4, 76 γίγγρας μικρός τις αὐλίσκος γοῶδη καὶ θρηνητικὴν φωνὴν ἀφίεις, Φοῖνιξ μὲν ὦν τὴν εὐρεσιν, πρόσφορος δὲ μούσῃ τῇ Καρικῇ. ἡ δὲ Φοινίκων γλῶττα Γίγγραν τὸν Ἄδωνιν καλεῖ, καὶ τούτῳ ὁ αὐλὸς ἐπωνύμασται. cf. Antiphan. 108. Axionic. 3. Poll. 4, 102. — gloriatur nescio quis se multo maiorem esse quam alium, cuius altera persona magnum aliquod inventum praedicaverat, gingra invento. publice se spectatoribus eum nondum monstrasse, sed in circulis urbis *privatis* (ἰδίᾳ 5) diu cognitum et probatum esse. itaque interrogatur ab altero, cur non iam in publicam lucem inventum suum produxerit. 8. fortasse ὅτι πάντα τὰ νῦν ἄδ' ἄν. κρ. 'ut Neptunus tridente terram, sic ego gingrao cantu audientium animos ita *percutiam*, ut omnes in honorem meum adsurgant et plaudant'.

15

τί φῆς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὠραῖον φιλῶν
τρόπων ἐραστής ἐστί, τὴν ὄψιν παρείς;
ἄφρων γ' ἀληθῶς. οὔτε τοῦτο πείθομαι,
5 οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

Athenaeus 13, 563 c περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν "Ἀμφίς ἐν Διθυράμβῳ φησὶν κτλ. 2. ὠραῖον φιλῶν Iacobs. Add. Ath. 297] ὠραίων φίλων A. ὠραῖαν φιλῶν Nauck. Bulletin Petersb. VI 29. 4. γ' Iacobs.] τ' A. σῶφρων τ' ἀληθῶς; delete post παρείς interrogationis signo Dobr. 5. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος A. — 4. 'id non magis credo quam pauperem cet.' Mein.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ

Cf. quae ad Alexidis *Septem* adnotantur.

16

γλαῦκοι δ' ὄλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὐσαρκα

Athenaeus 7, 295 ef "Ἀμφίς ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις κτλ. ραχιστὰ A. cf. Blomfield. Gloss. Aesch. Pers. 432. pisces ipsi toti, κρανία fissa adponuntur, quo commodius edi possint.

ΕΠΙΘΟΙ

Carminatrices Grotius. Meinek. I 406. Lobeck. Pathol. prol. 365. Demosth. 57, 45 *πολλαὶ καὶ τίθαι καὶ ἔριθοι καὶ τρυγή-τριαὶ γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως . . . συμφορῶν ἀσταὶ γυναῖκες.* cum his cf. fr. 17.

17

εἴτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστὶ προᾶγμ' ἐρημία;
ὁ πατὴρ γε τοῦ ξῆν ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός,
πενίαν τε συγκρούπτειν ἐπίσταται μόνος,
ἄστν δὲ θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον.

Stobaeus Floril. 56, 4 "Αμφιδος Ἐρίθων Α. 4. θέατρον Grot.] θέατρον ἐστὶν. σαφοῦς Α] σαφῶς. 2. nescio quomodo ager dici potuerit ὁ πατήρ τ. ζ. cum articulo. scribendum arbitror σωτήρ γε.

18

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς.

Athenaeus 10, 426a κατὰ τοὺς (τὰς Mein. I 406) "Αμφιδος Ἐρίθους παρακαλεῖσθαι κτλ. συχνοῖς L] συχνοῦς Α. συχνά super-scr. C. συχνοῦς ἀκράτους Mein. Anal. Ath. 192, coniectura infelicitissima, siquidem ἄκρατος singulari tantummodo numero usurpatur: nam unus inter multos versus Alexid. 255, 5 emendandus erat. — cf. Eubul. 49.

19

νεανισκεύεται

"Αμφὶς Ἐρίθοις. Photius et Suidas. Ἐρίθοις] ἐν Ἐρίθοις Suid. cf. Eupol. 29. 109. Posidipp. 7 Mein.

ΙΑΛΕΜΟΣ

Moeris Ἰάλεμος ἀττικῶς σημαίνει δὲ . . . καὶ ψυχρὸν ἄνθρωπον. Hesychius, Photius (100, 2) Suidas ἰαλεμῶδη· τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια. addit Hesychius καὶ παροιμία, ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος Ἰαλέμου. Zenob. 4, 39 Ἰαλέμου ψυχρότερος. Eustath. 636, 60. cf. Meinek. Menand. p. 82.

20

ἐν ταῖς θριδακίναῖς ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναῖς,
ἄς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἐξήκοντ' ἔτων,
ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν,
στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα, μηδὲ ἐν πλέον
5 ὧν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

Athenaeus 2, 69 bc θριδάκα, οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ κάπρου διεφθάρη. Ἄμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν κτλ. 2. κἀντὸς, 'vel sexagenario minor' Herwerd. Obs. crit. 62. fortasse ἐντὸς ἐξήκοντ' ἔτ' ὄν. cf. Arist. Eccl. 984. Menand. 140 Mein. 'hic veterum iudicio quasi terminus fuit robustae et vegetae aetatis' Mein. Anal. Ath. 346, ubi cf. quae attulit testimonia. 3. λαμβάνοι] λαμβάνει. BC. 4. μηδὲ ἔν Iacobs. Add. Ath. 54] μηδὲν BC. ἄν desiderabat Iacobs. scribendum utique στρέφοιθ' ὄλην τὴν νύκτ' ἄν οὐδὲ ἔν π. cum Mein. ed. mai. 6. τύχη] φύσιν Mein. cf. Philem. 4, 6. *membrum virile* dicit.

21

ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔᾶ,
μάταιός ἐστιν ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.

Athenaeus 8, 336 c Ἄμφις ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν κτλ. 3. ἔν γ' ἐμοὶ Iacobs. Add. Ath. 183] ἔργεμοι A. cf. Aristoph. fr. 267. Soph. OC. 1214. — 2. τὰ δ' ἄλλα, i. e. τὰ μὴ τερπνά.

22

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

Athenaeus 7, 309 a Ἄμφις ἐν Ἰαλέμῳ κτλ. cf. 26 et de *coracinis* Pherecr. 56.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ

Cf. fr. 47.

ΚΟΝΙΑΤΗΣ

Pollux 7, 124. 5 χρῆ τὰ οἰκοδομήματα . . . τιτάνῳ χρίειν . . . καὶ κονιάματα δ' ἄν εἴποις, καὶ τὸ εἶμα κονιάν, καὶ τὸν τοῦτο δρῶντα κονιατίν. Ἄμφιδος δὲ καὶ δρᾶμα Κονιατῆς. Mein. I 406. Suidas κονιαταί· οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες. Hesych. κονιαταί· ἀσβεστήριοι· καὶ οἱ χρίσται. — λάκκοι κονιατοί Xen. Anab. 4, 2, 22. cf. Demosth. 3, 29. *fragmenta non inveniuntur.*

ΚΟΤΡΙΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Κουρίδα* adnotavimus.

23

τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναι μοι δοκεῖ,
ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται,

παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκα καὶ Ναννίῳ
ἐτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου

5 ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται.

Athenaeus 13, 567 f τούτων τῶν (πλουσίων Mein. Anal. Ath. 357) ἑταιρῶν καὶ Ἄμφις μνημονεύει ἐν Κουρίδι λέγων κτλ. 4. ἑταίραις Α. — de Nannio quae Ἀἴξ ἐπεκαλεῖτο (Eubul. 105) copiosius Athen. 13, 587 a sq. παγίσι τοῦ βίου nimis mihi languidum et ne recte quidem dictum videtur. scribo παγίσι χρουσίου.

24

Athenaeus 13, 591 d εἶρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς (Φρύνης) . . . καὶ Ἄμφις ἐν Κουρίδι.

ΚΤΒΕΤΤΑΙ

25

τὸν σκιραφευτήν

Ἄμφις εἶρηκεν ἐν τοῖς Κυβευταῖς. Pollux 7, 203.

ΛΕΤΚΑΔΙΑ

Sic enim sine dubio, non Λευκάς inscripta fuit. etiam Alexis et Menander Λευκαδίαν scripserunt. Mein. I 406.

26

ὅστις ἀγοράζων ὄψον . . . . .

ἔξδὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν,

ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

Athenaeus 7, 277 c φησὶν Ἄμφις ἐν Λευκάδι (Λευκαδία). atque omisso fabulae titulo 2, 57 b. 1. ἀγοράζειν 57. 2. ἀπολαύειν] ἄπολλον 57. — cf. fr. 22. 'non intellego quo pacto ἰχθύες ἀληθινοὶ opponi possint ταῖς ῥαφανίδαι.' Mein. Anal. Ath. 29, conferens tamen Machon. Ath. 6, 244 b καράβων ἀληθινῶν. neuter poeta sic scripsit. Amphidis fuit ἰχθύων Φαληρικῶν. Arist. Ach. 901. Av. 76. fr. 507. Antiphan. 206, 7. Eubul. 75, 4. Sotad. 1, 30. Matron et Archestr. Athen. 4, 135 a. 7, 285 b. Aristot. H. an. 6, 15. Bur-sian. Geogr. gr. I 265.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

27

ἔριουσι τοὺς τοίχους κύκλω Μιλησίοις,
ἔπειτ' ἀλείφειν τῷ Μεγαλλεῖῳ μύρῳ,
καὶ τὴν βασιλικὴν θυμιᾶτε μίνδακα.

*B. ἀκήκοας σύ, δέσποτ', ἤδη πάποτε
5 τὸ θυμίαμα τοῦτο;*

Athenaeus 15, 691a τοῦ Μεγαλλείου μύθου μνημονεύει καὶ Ἄμφις ἐν Ὀδυσσεῖ διὰ τούτων κτλ. i subscr. ubique om. A. 4. δέσποτηδη A. — ante v. 1 ἐμπεταννύναι λέγω supplet Mein. ed. mai. et Anal. Ath. 337.

fortasse conloquuntur Penelope recepto marito domum exornari iubens et Eumaeus. — Hesych. μίνδαξ· θυμίαμα ποιόν.

ΟΠΩΡΑ

Cf. fr. 48.

ΟΤΡΑΝΟΣ

28

*εἰς τὴν ἐσπέραν χορτάζομεν
ἅπασιν ἀγαθοῖς.*

Athenaeus 3, 100a Ἄμφις ἐν Οὐρανῷ κτλ. χορταζόμενα πᾶσιν A. χορτάζομεν | ἅπασιν vel ἐσπέραν | χορταζόμεσθα πᾶσιν Porson. cf. Cobet, N. l. 32. χορτάζομαι | ἐν ἅπασιν Bergk. R. c. Att. 157. cf. Cratin. 142.

ΠΑΝ

29

δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς οὐ ποιεῖ παροινίαν.

Athenaeus 10, 421a ὡς Ἄμφις φησὶν ἐν Πανί. δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς K.] ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον A. εὐτελὲς C inter versus. Eustath. 881, 226 ἀτελεῖ κατὰ Πανσανίαν τὰ ἀδάπανα.

ΠΛΑΝΟΣ

Hesych. πλάνος· πλανήτης, ἀπατεῶν. Cephisodorum quendam (Nicostr. 24) et Pantaleontem potissimum πλάνους adpellatos esse narrat Athen. 14, 615 e sq.

30

*πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾶόν ἐστι μυρίαῖς
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου,
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν ὧν ἂν ἐπερωτᾷ τις, ἢ
πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπάλας ἐν ἀγορᾷ·
5 οὓς ἂν ἐρωτήσῃ τις ἀναλαβῶν τι τῶν
παρακειμένων, ἐκνυφεν ὥσπερ Τήλεφος
πρωῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ)*

ὥσει τε προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκῶς
 10 ἔκρουσε πουλύπουν τιν' ὃ δ' ἐπρήσθη καὶ τοτ' οὐ λαλῶν ὄλα
 τὰ ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελῶν, 'ττάρων
 βολῶν γένειτ' ἄν·' ἢ δὲ κέστρα;' 'κτῶ βολῶν·'
 τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὄψωνοῦντά τι.

Athenaeus 6, 224d Ἄμφις ἐν Πλάνῳ κτλ. 1. ἐστίν Α. 3. ὦν add. Porson. Misc. 237. 5. ἄν ἐρωτήσῃ τις ἀναλαβῶν Κ.] ἐὰν ἐπερωτήσῃ τις, λαβῶν Α. 9. ὥσει τε προσέχων Mein. Menand. 186] ὥσει προσέχων δ' Α. 10. πουλίπουν Mein.] πάλυπόν Α, qui deinde ut supra scripsimus. 11. τὰ ῥήματα Α. ττάρων Κ.] τετάρων Α. 12. βολῶν Schweigh.] ὀβολῶν Α. κτῶ Mein. Menand. 186] ὀκτῶ Α. βολῶν in exitu Α. 13. τοιαῦτα Α. — ex hac ecloga Hesych. βολοί· ὀβολοί.

2. μοῖραις, *um zehntausend Theile leichter*. similiter certe Plat. Leg. 11, 923b τὸ ἐνὸς ἐκάστου κατατιθεῖς ἐν μοῖραις ἐλάττωσι. 5. quos si emptor, piscem aliquem prope adjacentem qui ei placuit manu tollens interrogat quanti veneat, primum piscarius prono capite ut Telephus adstat ne verbum quidem hiscens ac quasi nihil eorum quae emptor interrogavit perceperit, polyrum percutit cet. 6. Telephus est Aeschylus in Mysis (Nauck. p. 35), qui Auges matris fratribus occisis (Append. proverb. 2, 85) expiationem petens tacebat. cf. Alexid. 178, 3. eis enim qui hominem occiderant antequam expiati essent loqui non licebat. Schol. Aesch. Eum. 272 οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν ἱερῷ προσήεσαν οὔτε προσέβλεπον (Amphis ἔκνυφεν), οὔτε διελέγοντό τινι. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· τί σιγᾶς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; cf. Welcker. Trag. gr. I 56. ἔκνυφεν, i. e. ταυρηδὸν ὑποβλέπων. 10. κρούειν πουλύπουν idem videtur esse quod πληγαῖς πιλεῖν. cf. Aristoph. fr. 191. ἐπρήσθη nemo dum explicavit. neque Meinekii coniectura ἐπρίσθη (Menand. 278) quicquam proficitur, siquidem πρίειν (τους ὀδόντας), non πρίεσθαι dicebant. verba κατ' οὐ (καὶ τοτ' οὐ Α) — ἀφελῶν Herwerdenus Nov. add. crit. 27 eicit. mihi quae ille retinet ὃ δ' ἐπρήσθη aliunde inlata videntur: quibus omissis reliqua quae Α habet facile inter se coeunt, ἔκρουσε πουλύπουν τινὰ κοῦ λαλῶν ὄλα | τὰ ῥήματ' κτλ. 12. verba ἢ δὲ κέστρα emptoris esse quanti constet quaerentis monet Mein.

31

παραδεδειπνημένος, παῖδες, πάλαι

Athenaeus 10, 423a παραδεδειπνημένος δ' εἴρηκεν Ἄμφις ἐν Πλάνῳ οὕτως κτλ. παραδεδειπνημένος Α. 'παραδεδειπνημένοι sunt cena frustrati.' Mein. V 85. Theophr. Char. 8 extr. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πόλεις τῷ λόγῳ κατὰ κράτος αἰροῦντες παρεδειπνήθησαν. est caput illud λογοποιίας.

διενεχθῆναι

ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι. "Αμφίς Σαπφοῦ. Bekker. Anecd. 89, 22.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον
 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἢπερ ὑμῶν τῶν μόνων
 ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.
 ἢ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὕσα, διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὀρμῶν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται
 διαλελογίσθαι δοῶ τι καὶ νεανικὸν
 10 καὶ θερμόν.

Athenaeus 10, 448 a "Αμφίς δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοποτῶν (φιλοπατῶν, ω corr. in o a manu rec. A) βίον φησὶ κτλ. v. 1—3 Eustathius 1015, 46 Demosthenis illud adferens καταπατημένον φέρειν ἐν πτέρυλαις Ἀθηναίους τὸν ἐγκέφαλον ita pergīt: ἢ κωμῳδία σκώπτουσα τοὺς σχηματιζομένους φιλοσοφίας λόγῳ σεμνοπροσώπειν εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῖς ἐπιγράφει τὸν νοῦν. λέγεται οὖν "Αμφίς ὁ κωμικὸς εἰπεῖν ὅτι ἐπαινῶ — εἰωθότων. 1. πολλὰ Α. 2. φιλοπατῶν Α (non corr.). 4. συντετάχθαι Wyttēnbach. Eunap. 79. 9. διαλελόγισται Α.

3. νοῦν solum ἐν τῷ μετώπῳ habent homines severi, non etiam vini calorem, quod interdum ipsum quoque utile esse dicit quisquis loquitur. 4. συντεταμένος et συντετάχθαι hac significatione Plato et Plutarchus. ἐπὶ τοῦ σ. οὕσα, ut Demosth. 4, 7 ἐπὶ τῆς τοιαύτης γενέσθαι γνώμης. 6, 4 κωλύσαιτ' ἂν ἐκείνον πράττειν ταῦτα, ἐφ' ᾧν ἐστὶ νῦν. 8, 14 οἴεσθε τοὺς Βυζαντίους μενεῖν ἐπὶ τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς ὥσπερ νῦν; cf. 21, 213.

"Απολλων, ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνιῶμενος
 ἄνθρωπος ἐφ' ἅπασίν τε δυσχερῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. 99, 24 "Αμφίδος Φιλαδέλφων Α. scribendum est ἔχων.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Philetærum* adnotavimus.

35

ἔχειν καθαρείως ἐγγελύδιόν τι καὶ
γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

Athenaeus 7, 295 f "Αμφις ... ἐν Φιλεταίρω κτλ. καθαρείως
Cobet. N. 1. 77. 8. 691] καθαρίως A. cf. Eubul. 110. deinde
ἐνκελιδιόν A.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

36

ποδαπὸς σύ; φράσον. B. Ἀκάνθιος. A. εἶτα πρὸς θεῶν
οἴνου πολίτης ὦν κρατίστου στρυφνὸς εἶ,
καὶ τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
ἔχεις, τὰ δ' ἦθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις;

Athenaeus 1, 30e ἐπαινεῖ "Αμφις καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως
οἴνον λέγων κτλ. 1. σύ Elmsl. Eurip. Bacch. 654 p. 94] εἶ. Mei-
nekius ποδαπὸς εἶ; φράσον. | B. ὀποδαπὸς εἰμ'; Ἀκάνθιος. 3. τοῦ-
νομ' αὐτό, i. e. ἀκάνθας ἔχεις, spinosis es moribus. 4. τῶν πο-
λιτῶν, i. e. vini, cuius civis es.

37

οὐκ ἔστιν, ὡς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοιοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύπην τιν'. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα
λήρον ὥστε τὰς φαρμάκους οὕτω δοκεῖν.

Athenaeus 1, 34e "Αμφις κτλ. 3. γὰρ ταχὺ | σφόδρα, λῆρον
κτλ. Dobr. 4. τήνδ', ὥστε λήρους (id quidem ex VL) Scaliger
ap. Grot. Excerpt. 523. 970. οὕτω] ὄντως Grotius. — cf. An-
axandr. 58. λῆρον, ut Arist. Lys. 859 λῆρός ἐστι τᾶλλα (es ist
alles Schwindel) πρὸς Κινησίαν. ὥστε postpositum ut hic Eurip.
Hec. 341 τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην. Phoeniss. 506 τὴν θεῶν
μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα. 1387 ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
(Pors. Advers. 264.)

38

ὁ συκάμινος συκάμιν', ὄραξ, φέρει,
ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα,
κράνεια μέσπιλα.

v. 1. 2 Athenaeus 2, 50f "Αμφις κτλ. v. 1. 3 Pollux 1, 233
(om. poetae nomine) συκάμινος. ἔστι δ' ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ ὁ μὲν
καρπὸς συκάμινον οὐδετέρως, τὸ δὲ δένδρον ἀρρενικῶς ἐκφέρεται,
κτλ. Eustathius 1657, 14. Cramer. Anecd. Paris. I 396, 4. 1.

φέρει] φορεῖ Poll. συνάμιν'] συναμίονος CD et Eust. 3. κράνεια Mein.] κρανία. cf. Anaxandr. 41, 54.

2. Theophr. H. pl. 3, 16, 4 ἡ κόμαρος ἢ τὸ μιμαίνυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον. de discrimine verborum φέρειν et φορεῖν Lobeck. Phryn. 585 sq. Cobet. N. 1. 140.

39

ἀσυμβόλου δέλπνου γὰρ ὅστις ὕστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιζε κἂν τάξιν λιπεῖν.

Athenaeus 1, 8c "Αμφις φησὶν ὁ κωμικός. 2. κἂν Mein.] καί. — parasitus aliquis 'se maius crimen nosse negat, quam si quis ad cenam invitatus sero veniat. eiusmodi hominem in bello quoque locum in quo conlocatus sit ocius deserturum esse.' Jacobs. Add. Ath. 6.

40

ἐν Θουρίοις τοῦλαιον, ἐν Γέλα φακοί,
Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

Athenaeus 1, 30b θαυμάζεται. δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος ὡς "Αμφις κτλ. v. 1 idem 2, 67b τοῦ δὲ ἐν Θουρίοις γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρον μνήμονεύει "Αμφις κτλ. 1. φακῆ 67. de Thurino oleo Hehn, Kulturpfl.² 99 et de vino Icario Aristoph. fr. 579.

41

ἐνῆν ἄρ', ὡς ἔοικε, κἂν οἴνω λόγος,
ἔνιοι δ' ὕδωρ πίνοντες εἰς' ἀβέλτεροι.

Athenaeus 2, 44a "Αμφις ὁ κωμικός ποῦ φησιν κτλ. concedit quisquis loquitur aquae amatores interdum prudentes esse posse, sed etiam in vino sapientiam inesse contendit.

42

ὅστις γὰρ ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται,
αὐτὸς ἐπιορκεῖν ῥαδίως ἐπίσταται.

Stobaeus Floril. 27, 4 "Αμφιδος A. Maximus Conf. 85, 144. 1. πείθεται B. cf. Antiphan. 241. 2. ἐπίσταται] νομίζεται Mein. Stob. III LXI.

43

πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας.

Athenaeus 4, 168b κατὰ τὸν "Αμφιν κτλ. δι' BD] δὲ' A. δύο C. cf. Hermipp. 4, 6. fortasse etiam quae sequuntur apud Athenaeum διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ex verbis poetae leviter inmutata sunt: οἴνω τ' ἀκράτω τοὺς κροτάφους σεσειόμενοι —. cf. Arist. Nub. 1276.

44

οὐκ ἔστι κρείττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἔν.

Stobaeus Floril. 33, 6 "Αμφιδος Trinc.

45

ὅπου τις ἀλγεῖ, κείσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.

Apostolius 12, 94a (Arsen.) "Αμφιδος. Stob. 99, 25 παροιμία Α, sed "Αμφιδος Trinc. Plut. Mor. 513o sine auctoris nomine ὅπου τις ἀλγεῖ, κείθει καὶ τῆν χεῖρ' ἔχει. ac τὴν χεῖρ' etiam Coebet. Mnem. nov. II 440.

46

οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ

τρίκλινον;

Athenaeus 2, 47. 8 καὶ τρίκλινοι οἴκοι . . . ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς . . . "Αμφις κτλ.

47

Hyginus Astron. 2, 1 ut ait *Amphis*, *comoediarum scriptor*, *Iuppiter simulatus* (add. in) *effigiem Dianae, cum virginem* (Callisto) *venantem ut adiuvans persequeretur, amotam a conspectu ceterarum compressit. quae rogata a Diana quid ei accidisset quod tam grandi utero videretur, illius peccato id evenisse dixit. itaque propter eius responsum in quam figuram supra diximus eam Diana convertit.* Scholiasta lat. Arati 38 Buhl. *Amphis autem, comicus poeta, refert Iovem in Dianae effigiem transfiguratum in venatione Callisto oppressisse; tempore partus plena (pleno?) cum vexaretur Dianae culpam indicasse et iratam Dianam in ursam transfigurasse. 'probabile est fabulam, ex qua haec derivata sunt, Καλλιστώ fuisse inscriptam, quo titulo etiam Alcaeus comoediam docuit.'* Mein.

48

Schol. lat. Arati 78 Buhl. *Iuppiter vero vulpem in lapidem convertit et canem astris intulit: cuius exortus origo (origine Mein.) continetur tali, ut Amphianus comoediarum scriptor refert. cum hominibus stellae relinquerent locum, missus est legatus Canis ad Doloram (Oporam Mein.), quam ut vidit eo tempore tempestivam esse adamavit: qui cum flagraret amore nec posset frui, magis asperius urebatur. at homines calamitate accepta deos (ventos?) adiutores ei invocare coeperunt. tunc Aquilo misit filios suos adolescentes qui Operam (Oporam Mein.) Cani traderent. ipse flatu suo Canis ardorem sedavit, qui flatus etesiae dicitur. 'ita haec scripsi maxime cod. Diezianum secutus. Oporam vero aptissime a Sirio amatam fingi praeter sententiam toti fabulae subiectam docet etesiarum memoria,*

quorum flatus exorto Sirio rapidos aestatis ardores frangebat atque ut autumnii fructus (ὄπωρα) maturescerent efficiebat. ac fortasse etiam fabulae, ex qua illa derivata sunt, *Oporam* titulum fecerat poeta. cf. Welcker. in libro cui titulum fecit Zeitschrift für Geschichte und Auslegung der alten Kunst I 500 sq.' Mein.

49

διαπαρθένια δῶρα

τὰ ὑπὲρ τοῦ τὴν παρθενίαν ἀφελέσθαι ὠνόμασεν Ἄμφις ὁ κωμικός. Pollux 3, 36. Ἄμφις] ἀμφίας C. ἀγίας A. Mein. I 404. ed. min. xvii.

50

παρακόμους

τοὺς κωμῶντας Ἄμφις εἶρηκεν ὁ κωμικός. Pollux 2, 33. ad Alcmeonem propter fr. 2 coniectura prorsus incerta referebat H. Jacobi Mein. ed. min. xvii.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

51

πυξίον

ὅπου οἱ ζωγράφοι γράφουσιν. Ἀγίας Ζωγράφω. Bekker. Anecd. 113, 1. Meinekius Ἄμφις conl. 49 var. script. — cf. quae ad Alexandridis Ζωγράφου adnotavimus.

ΕΦΙΠΠΟΣ

Meinekius I 351 sq.

ARTEMIS

Dianamne significaverit, cum Ἄρτεμις etiam mulierum nomen fuerit, dubitat Mein. I 351. III 322, conl. Diogen. L. 3, 42. Keil, Spec. Onom. 23. actam esse Ol. 103, 1 demonstravi Mus. Rhen. XXXVII 130 sq. 135.

1

παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θεταλίας
κολλικοφάγου κριβανος ἄρτων.

Athenaeus 3, 112 f τῶν δὲ κολλικίων ἄρτων (οἱ αὐτοὶ δ' εἶσι τοῖς κολλάβοις) Ἐφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕτως κτλ. κολλικοφάγου K.] κόλλικα φαγῶν A. Alexander est Pheraeorum tyrannus, tunc apud Athenienses propter societatem contra Thebanos ininitam gratiosissimus (Harpocrat. 11, 8. Plutarch. Pelop. 31. De-

mosth. 23, 120. Diodor. 15, 71), postea reipublicae hostis acerri-
 mus (Diod. 15, 95. Xenoph. Hell. 6, 4, 35). is tum pollicitus
 erat Atheniensibus ἡμιωβολίου τὴν μνᾶν κρεῶν ὄνιον παρέξειν.
 Plutarch. Mor. 193 de, ac sine dubio etiam frumenti copiam vel
 miserat vel promiserat. qua re cum Athenienses ut solebant magno-
 pere exsultarent, Ephippus levitatem civium inridens ad famem
 universi populi explendam iam totum panarium ex Thessalia Ale-
 xandri munificentia advectum esse dicit. κολλικοφάγον autem Thes-
 saliam vocat Aristophanem imitatus Ach. 872 κολλικοφάγε Βοιωτί-
 διον. Arcestr. Athen. 3, 112 α κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρ-
 χέτω. cf. Hermipp. 63, 6 et quae exposuimus in Museo Rhenano.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Busiridis fabulam post Cratinum multi tractaverunt. cf. Mein.
 I 351 et quae ad Cratini *Busirin* adnotavimus.

2

HP. οὐκ οἶσθ' ἀ μ' ὄντα πρὸς θεῶν Τιρύνθιοι
 Ἄργεϊον, οἷ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
 πάσας μάχονται; B. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεὶ.

Athenaeus 10, 442 d κωμφοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἄργεῖοι μὲν καὶ
 Τιρύνθιοι ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι· ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρακλέα λέ-
 γοντα κτλ. Macrob. Sat. 5, 21 *multibidum herosa istum fuisse...*
illud non obscurum argumentum est quod Ephippus in Busiride in-
ducit Herculem sic loquentem κτλ. v. 2. 3 omisso fabulae no-
 mine Eust. 1178, 34 (ὡς μεθύοντες κτλ.). 2. 3. αἰεὶ A. — con-
 loquuntur Hercules et Busiris. Eurip. Alc. 677 οὐκ οἶσθ' ἀ Θεσσαλὸν
 με κἀπὸ Θεσσαλοῦ πατρὸς γεγῶτα; contulit Toepffel. Progr. Neobr.
 1867, 8. 9.

ΓΗΡΤΟΝΗΣ

Scripta est fabula Ol. 111, 2 vel 3, eo tempore quo Gallorum
 legatis in Macedoniam missis illius gentis nomen primum ad Grae-
 corum aures pervenerat. Mein. I 351. 2. cf. fr. 5. Strab. 7, 301. 2
 φησὶ δὲ Πτολεμαῖος ὁ Λάγον κατὰ ταύτην τὴν στρατείαν (τὴν ἐπὶ
 Θράκας τοὺς ὑπὲρ τοῦ Αἴμου, Ol. 111, 2 Clinton) συμμῖξαι τῷ
 Ἀλεξάνδρῳ Κελτοὺς τοὺς περὶ τὸν Ἀδρίαν φιλίας καὶ ξενίας χάριν·
 δεξάμενον δὲ αὐτοὺς φιλοφρόνως τὸν βασιλέα ἐρέσθαι παρὰ πότον,
 τί μάλιστα εἶη ὃ φοβοῖντο, νομίζοντα αὐτόν' ἐρεῖν· αὐτοὺς δ' ἀπο-
 κρίνασθαι, ὅτι οὐδένα (οὐδέν), πλὴν εἰ ἄρα μὴ ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς
 ἐπιπέσοι· φιλίαν γε μὴν ἀνδρὸς τοιοῦτου περὶ παντὸς τίθεσθαι. Ge-
 ryonis nomine Alexandrum regem significari (?) coniecit Droysenus.

3

ἔπειτα πῶς
 οὐ στέφανος οὐδέεις ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν;

οὐ κνῖσα κρούει θινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας,
 Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
 5 ὅπι᾽ ἄν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους,
 ἔψειν τ' ἐλαίῳ θάφανον ἠγλαῖσμένην,
 πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
 τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνους,
 κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια,
 10 πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς,
 πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Athenaeus 9, 370c Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκνίαις κράμβη
 παρεσκευάζετο, ὡς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἐπιππος γοῦν ἐν
 Γηρυόνη φησὶν κτλ. 2. οὐδεὶς Dindf.] οὐδ' εἰς A. de ceteris cf.
 Eubul. 150.

4

καὶ συναγώγιμον

συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

Athenaeus 8, 365c καλοῦσι δὲ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα,
 ὡς . . . Ἐπιππος ἐν Γηρυόνη κτλ. 2. ἐπιπληροῦσιν Casaub.] ἐπι-
 κληροῦσιν A.

5

τούτῳ δ' ὁπόταν ναέται χάρας
 ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
 τῆς περικλύστου δ' ἄλλιας Κρήτης
 μείζω μεγέθει, λοιπὰς ἔστ' αὐτῷ
 5 δυνατῇ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.

καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη
 Σίνδους, Λυκίους, Μυγδονιαίτας,
 Κραναούς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
 κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἔψῃ
 10 τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας,
 καθόσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος,
 τοὺς δ' ὑποκαίειν, λίμνην δ' ἐπάγειν
 ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην,
 τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
 15 μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν·
 περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
 πέντε κέλητας πεντεσκάλμους,
 περιαγγέλλειν τε κούχ ὑποκαίειν

*Λυκίων πρυτάνεις· ψυχρὸν τοῦτί·
20 παύου φουσῶν, Μακεδῶν ἄρχων·
σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσης.*

Athenaeus 8, 346 f τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς ἐκόντες παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθὺν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμωδιοποιῷ, ὃν φησὶ τῷ Γηροῦνῃ σκενάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων κτλ. 2. ἔλωσ' Dindf.] ἔλωσιν A. 3. δαλλας A. 5. τούτους] Κνωσοῦς Herwerd. Stud. crit. 86 (!). 6. ταύτη] φασιν Naber. Mnem. nov. VIII 249. ταύτη Σινδοῦς Schweigh.] ταύτη εἰσὶν ἰνδοῦς A. ταύτης Σιντοῦς Droysen. de accentu nominis Σίνδος Meinek. Steph. Byz. 569, 27. 7. Μυγδονιατάς non sine dubitatione Schweigh. 11. ὄρος, τοὺς δ' ὄρος τήσδ', Mein. ed. min. 17. πεντεσκάλμους Cobet. N. l. 775. 6] πεντασκάλμους A. cf. Hermipp. 34. 18. τε κούχ A] τ' οὐχ Schweigh. ὑποκαίειν A] ὑποκάειν Dindf. κοῦ παρακούειν Schweigh. 19. Λυκίων Schweigh.] λυκίων A. 20. παῦ οὔν Cobet. V. 1.² 265 nusquam alibi inveniri παύου monens. 21. σβέννυ Κελτούς Schweigh.] σβεννυκελτούς A. προσκαύσης Schweigh.] προσκλύσης A. πρὸς κλαύσης Both. σβέννυ, Κελτούς μὴ προσκαύσης Mein. Anal. Ath. 153.

repetivit eclogam poeta Athenaeo teste (347 b) in *Peltasta* (fr. 19). non omnia sibi in his perspicua fuisse vel ipse Athenaeus indicat (347 b post eclogam ex *Peltasta* excerptam). propter miram rectae orationis in obliquam conversionem ante v. 6 non nihil excidisse suspicatur Meinek. *Sindos* ad paludem Maeoticam habitasse idem adnotavit. *Σιντοὶ* Macedoniae fuerunt natio. 'Κραναοῦς quos dicat obscurum est. Droysenus Athenienses intellegebat. ii rectius dicerentur *Κραναῖοι*. Steph. Byz. *Κρανάη*.' pro *Παφίους* 'fortasse *Παρίους*'. Mein. 11. 'quantum urbis ambitus patet. Eurip. Hec. 16 γῆς ὄρισματα.'

quae in obscurissima ecloga mihi emendari et explanari posse videntur, haec sunt. 2. οὐχ ἡμεδαπόν. cf. Arist. Pac 220. Plat. Theag. 124 d. 5. δυνατὴ πόντους χωρεῖν ἑκατόν. 8. fortasse *Κρονίους, Ταφίους*. cf. *Κρόνιος πόντος* Bernhard. Dion. p. 32. v. 11 fortasse post v. 8 conlocandus: utique corruptus est. 12. fortasse ὑποκάειν, τοὺς δ' ἐπάγειν λίμνην. 13. εἰς τὴν λεκάνην. 18. περιηγέλλειν θ' ὑποκάουσιν. 19. omittenda est alterius personae notatio: nam in eis quae sequuntur exponitur quid Lyciorum prytanes imperaverint: ψυχρὸν τοῦτί, i. e. haec piscis pars nondum mollita est. 20. παῦσαι φουσῶν, quia in illa parte calor iam nimius erat. 21. post μὴ προσκαύσης poeta fortasse addiderat *Ἑλλάδα πᾶσαν* vel *τὴν γῆν πᾶσαν*. *Μακεδῶν ἄρχων* Alexander rex videtur esse. quem, si in tantis tenebris restat coniectandi fiducia, poeta iocose adhortatur, ne contra ingens Persarum regnum quicquam moliatur, sed Gallicum periculum avertat, quo tota Graecia possit inflammari.

ΕΜΠΟΛΗ

Titulus quomodo explicandus sit non constat. nam Casauboni quidem interpretationem (Sueton. Calig. 40 p. 413) refutavit Meinekius I 352.

6

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἠδέως,
ἐφίλησεν οὐχὶ συμπίεσσα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
5 χανοῦσ' ὁμοίως, ἦσε, παρεμυθήσατο,
ἔποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφείλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν ἕλεων.

Athenaeus 8, 363c ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἕλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ Ἐπιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ ἐταίρας δὲ τινος λέγει κτλ. idem 13, 571e περὶ δὲ τῶν ἐταιρῶν Ἐπιππος (εὐσχημος A) ἐν Ἐμπολῇ τάδε φησὶν κτλ. Eustathius 1411, 8 τις κωμικὸς εἰπῶν ὡς ἐκολάκευσεν οὐ συμπίεσσα τὸ στόμα ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίῳ χανοῦσα ὁμοίως. — 1. ἐπεὶ τὰ γ' A 363. ἔπειτ' ἂν Mein. an ἔπειτά τ'? εἰσιόντα A utrobique. λυπούμενοις (sic) A 363. 2. ἡμῶν A 571. ἠδέως, ἐφίλησεν A 363] ἢ κατεφίλησεν A 571. ἐφίλησέ τ' Mein. 4. πολέμιον A 571] πολέμιος A 363. 5. χανοῦσ' Mein.] χανοῦσα utrobique A. ἦσε, παρεμ. Turneb.] ἦσε παρεμ. A 363. ἦς ἔπαρεμ. A 571. ἦσε, παρεμ. VL. 6. εὐθέως τε A 571] εὐθέως A 363. 7. λυποῦν A 363] λοιπὸν A 571.

πολέμιον v. 4 Meinekius utique corruptum censet. 5. pro ἦσε scribendum ὁμοίως ἔκνυσε. neque v. 6 ἱλαρὸν verum esse credo: Athenaeus enim ἕλεων pro ἱλαρὸν Ephippum dixisse testatur, non utrumque ταυτολόγως coniunxisse. fortasse ἐποίησέ τ' εὐφρον' εὐθέως κτλ.

7

κοινωνεῖ γὰρ, ᾧ μειράκιον, ἢ
ἐν τοῖσιν ἀύλοις μουσικῇ κἂν τῇ λύρα
τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις· ὅταν γὰρ εὖ
συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον,
5 τόθ' ἢ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκειται.

Athenaeus 14, 617. 18 περὶ δὲ τῆς ἀύλων πρὸς λύραν κοινωνίας... Ἐπιππος ἐν Ἐμπολῇ φησιν κτλ. 1. ἢ [ἐν Dindf.] ἢν A. εὖ | ἢ ἢ Mein. in Ath. 2. ἀύλοις — τῇ et 3. παιγνίοις A. 4. συνοῦσιν οἱ τρόποι Mein. Anal. Ath. 296. tum etiam συναρμόσωσιν scribendum erat. mihi praeterea initio κοινωνεῖ ex Athenaei verbis τῆς κοινωνίας ortum et scribendum videtur συμφωνεῖ γὰρ εὖ κτλ.

ΕΦΗΒΟΙ

8

χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιον,
 φοινικίνου βῆκος τις ὑπανεώγγυτο,
 ἴτρια, τραγήμαθ' ἦκε, πυραμοῦς, ἄμης,
 ὦων ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.
 5 ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἶχομεν.
 καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

Athenaeus 14, 642e Ἐφιππος Ἐφήβοις κτλ. v. 2 idem 1, 29 d φοινικίου (sic) οἴνου μέμνηται καὶ Ἐφιππος κτλ. et Eustathius 1445, 48 τὸ γοῦν 'οἴνου φοινικίνου βῆκος τις ὑπανεώγγυτο' οὐ πᾶν βραχὺ ἀγγεῖον τὸν βῆκον εἶναι δηλοῖ. v. 3. 4 Athenaeus 2, 58a Ἐφιππος κτλ. Eustathius 1063, 38 Ἀθήναιος . . πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν. et 1205, 55 τὸ ὦων ἑκατόμβη, παιχθὲν παρὰ τινι παλαιῷ. 1. μετὰ ταῦτ' Iacobs. Add. Ath. 341] μετὰ τ' Α. εἰσῆλθεν Α. 2. φοινίκιον Α 642. 3. ἴτρια Α 642. τραγήμαθ' ἦκε Porson. Miscell. 246] τραγήματα 58. τραγήματα θῆκε Α 642. deinde πυραμοῦς ἄμης, 4. ὦων, ἐχναυομεν, 5. ἐμασώμεθ', οσεῖχομεν Α. 5. εὐ τε κἀνδρικῶς Dobr. Adv. II 349. 6. παραμασύντας Casaub.] παρὰ μασυλτας Α.

φοινίκινος οἴνος non a Phoenicia denominatus, sed a palmis (Mein.). cf. Bekker. Charicl. II 272. 6. nempe παραμασθεται gnauiter ne quid superesset adiuvabant.

9

οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει;
 Β. οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης;

Athenaeus 11, 482bc ὅταν δὲ Ἐφιππος ἐν Ἐφήβοις λέγη κτλ., οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητὴν, ἀλλὰ τινὰ ὁμώνυμον αὐτῷ (Εὐριπίδην), ἦτοι φίλοινον τινὰ ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστὴν, ὡς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμωδία κωμωδομένων ποιητῶν. cf. 16, 5. Anaxandr. 32. 'Chaeremone[m] dicere videtur tragicum'. Mein. 2. Β. add. K.

10

φιάλην ἑκατέρω
 ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὀμηρικῶς.

Athenaeus 10, 423d Ἐφιππος Ἐφήβοις (ἐφηβῶς Α) κτλ. 2. ἔδωκεν Α.

ΚΙΡΚΗ

11

οἶνον πίους ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ

ὕδαρῃ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
A. αὐτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πῆι; B. τί φῆς;

Athenaeus 10, 430f Ἐφίππος ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας κτλ. 1. πῆις A. 2. ὕδαρῃν A. 3. πῆι Dindf.] πῆι A.

Ad *Circe*n aut Ehippi aut Anaxilae pertinere videtur fragmentum adespoton Etym. m. 592, 40.

ΚΥΔΩΝ

Zenobius 2, 42 αἰετὶς ἐν Κύδωνος· ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμῶν· παρόσον ὁ Κορίνθιος Κύδων φιλοξενώτατος ἐγένετο. cf. Diogen. 8, 42. Macar. 1, 32. Apostol. 16, 59. Phot. τίς ἐν Κύδωνος. Suid. τίς et αἰετὶς. Meinek. I 353.

12

θύνονου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
ρίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέροκης,
σαῦρος, φνκίς, βρίγκος, τριγλη,
κόκκυξ, φάργος, μύλλος, λεβίας,
5 σπάρος, αλολίας, θρίττα, χελιδών,
καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Athenaeus 7, 322d Ἐφίππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ τούτων κτλ. v. 4—7 (μύλλος — ὄρφως) habet etiam Mnesimachus 4, 31 sq. Athen. 9, 403b et v. 4—6 (μύλλος — τευθίς) idem Athen. 7, 329d. 2. κεφάλου Mein.] κεφαλῆς A. 3. σαῦρος Dindf.] σαυρός A. φνκίς] φνκία φνκίς A qui statim βριγκος. βρίγκος A 403. 4. φάργος] σαργός K. cf. Philyll. 13, 3. Matron. Athen. 4, 135 f (60). neque enim credo positionem debilem admissam esse ab Ehippo. μύλλος Dindf.] μύλος A. 5. σπάρος L] πάρος A 322. σπάρος, σκάρος A 403. θρίττα A 322] θραῖττα A 329 et 403. 7. πουλυπόδειον Dindf.] πουλυπόδιον A 322. πολυπόδιον A 403. — 8. dactylus cum anapaesto coniunctus raro quidem invenitur, sed non intolerabilior est proceleusmatico Arist. Nub. 916, ubi cf. quae adnotavimus.

13

καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος . . .
ἐρέβινθος . . . . . κύαμος,
χόνδρος, τυρός,
μέλι, σησαμίδες, βράχος, βουγγμός,

5 μνοῦς, πυραμίδες, μήλον, κάρνον,
γάλα, κανναβίδες, κόγχαι, χυλός,
Διὸς ἐγκέφαλος.

Athenaeus 14, 642e Ἐπιππος . . . ἐν Κύδωνι κτλ. v. 3—6
Eustathius 948, 38 Ἐπιππος συναριθμεῖ καὶ χόνδρον, πυρόν, μέλι,
σησαμίδας καὶ κανναβίδας. v. 4 Athenaeus 14, 646f μνημονεῦει
αὐτῶν (τῶν σησαμίδων) καὶ Ἐπιππος ἐν Κύδωνι. lacunas indicavit
Dindorfius. κόκκος Κνίδιος, ἐρέβινθος, ἀχράς, βολβός explet
Meinekius conl. Eubul. 128. displicet tamen syllaba brevis in
exitu v. 1.

sunt mensae secundae convivii fr. 12 descripti. 4. σησαμίδες
Eupol. 163. pro βράχος scrib. βάτραχος ex Mnesimacho 4, 37.
cf. Antiphan. 132, 5. Anaxandr. 41, 50. rana non inter pisces,
sed inter τραγήματα numeratur, ut κόγχαι v. 6. pro βρυγγός
fortasse βότρυες et pro μνοῦς scrib. ζοῦς, Alexid. 127, 6. 5.
πυραμίδες ut πυραμοῦς placentae genus. 6. κανναβίδες sunt cannabis
semen. Plin. N. h. 19, 175 semen eius in Italia cibus est. conditur
quippe duratque in urceis vel anni spatio. Mein. χυλός, cf. Cratin.
297. 7. Zenob. 3, 41 Διὸς ἐγκέφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων
ἡ παροιμία τέτακται. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ βίων φησὶ τὰ
πολυτελῆ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλον
καλεῖσθαι (Clearch. Athen. 12, 514e). Diogenian. 4, 24. Plutarch.
Prov. 1, 63. Apostol. 6, 19. Hesych. Suid. Διὸς ἐγκέφαλος.

ΝΑΤΑΓΟΣ

14

ἔπειτ' ἀναστὰς εὔστοχος νεανίας
τῶν ἐξ Ἀκαδημείας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων
πληγείς ἀνάγκη, ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ
5 συνῶν τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,
εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθιείς ἄτομα πάγωνος βάρθη,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν,
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλίγμασιν,
10 ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρία,
ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός'.

Athenaeus 11, 509c Ἐπιππος ἐν Ναυαγῷ (ναυαγῶ A) Πλά-
τωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κερκωμίσθηκεν ὡς καὶ ἐπ'
ἀργυρίῳ σκυφαντοῦντας, ἐμφαίνων ὅτι καὶ πολυτελεῶς ἡσκούντο καὶ

ὅτι τῆς εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν ἐποι-
οῦντο. λέγει δὲ οὕτως κτλ. 1. ἔπειτ' ἀναστὰς Iacobs. Add. Ath.
278] ἐπεὶ καταστάς A. εὐστοχος] εὐτροχος Dobr., εὐστομος Mein.
'si quid mutandum est'. 2. Ἀκαδημίας Dindf.] ἀκαδημίας A.
cf. quae ad Arist. Nub. 1005 adnotavimus. ὑποπλατωνικός Mein.
conl. ὑπατικὸς Tim. Sill. 19, 3. ὑπὸ Πλατωνικο | βρυσωνο — κερ-
μάτου | πλ. ἀνάγκης, λεπτολογ. τ. | συνῶν τε κούκ Herwerd. Anal-
crit. 36. 7. 3. sic Mein.] βρυσῶν ὁ θρ. A. 4. λημιλογομισθῶ
Mein.] λιπιγομισθῶ A, qui ἀναγκη et τέχνη. διφιλογομισθῶ Mein.
in Athen., quod διφολογ. scribendum erat. 5. συνῶν τις] συνε-
τοῖσιν Iacobs. 6. μαζαιρα ζύστα A. 7. δὲ ὑποκαθειῖσα τομα A.
corr. Scaliger ap. Grot. 8. πεδίλω A. πόδα Scal.] πολλὰ A. τι-
θεῖς] δεθεῖς Wyttenb. Plut. VI 442 (at debebat δεδεμένος). ξυρόν]
σφυρόν Casaub. ὑποξύλω Dobr., πέδιλον ὑπόξυλον interpretans co-
thurnum basi lignea instructum. at quis credat hominem elegan-
tem et delicatum talibus uti? 11. ἐπικαθεῖς A.

narrationem similem esse Arist. Eccl. 427 indicavit Meinek.
2. Theopompus Chius Platonem reprehendens Athen. 508c τοὺς
πολλοὺς, φησί, τῶν διαλόγων ἀχρεῖους καὶ ψευδεῖς ἂν τις εὐροι,
ἀλλοτρίους δὲ τοὺς πλείους, ὅντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν,
ἐπίους δὲ καὶ τῶν Ἀντισθένης, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν Βρυσωνος
τοῦ Ἡρακλειώτου. commemoratur etiam Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1405 b 9.
Plat. Epist. 13, 360c. *Thrasymachus* Chalcedonius notus ex Pla-
tonis Republica et Phaedro (261c. 266c. 267c. 271a). cf. Aristot.
Rhet. 2, 23 p. 1400 extr. post. v. 8 Dobraeus versum excidisse
suspicitur hac sententia εὖ δὲ περιδούμενος ἄρθρα. 11. Arist.
Eccl. 150 διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 12. ἀλλότριον ab
ἔλεξεν pendet. ac scribendum ἀλλότριον —, ὡς ἐμοί, λόγον ἔλεξεν.
cf. Soph. Ant. 1161. Bekk. Anecd. 74, 3. Toup. Suid. I 454.
Eurip. Ion. 1519.

necessariae videntur hae emendationes: 2. τῶν — ὑπὸ Πλά-
τωνα τῶν | Βρ. — κερμάτων |, πληγαῖς ἀνάγκης μαψιλογ. τέχνη |
συνῶν τε κούκ κτλ. πληγαῖς ἀνάγκης, i. e. *paupertate coactus*.
8. πεδίλω — ὑψιζύγω | κνήμαις κτλ., *alte ad suras ligato*.

ΟΜΟΙΟΙ Η ΟΒΕΛΙΑΦΟΡΟΙ

Sic Fritzsche Quaes. Arist. I 74. — cf. quae ad Antiphanis
'Ομοίους adnotavimus, Usener. Mus. Rhen. XXVIII 405 sq. Lobeck.
Phryn. 646. 7. Pollux 6, 75 ὀβελιαῖ ἄρτοι, οὓς εἰς Διονύσου ἔφερον
οἱ καλούμενοι ὀβελιαφόροι, ἐκ μεδίμνου ἐνὸς ἢ δυοῖν ἢ τριῶν τὸ
μέγεθος, δι' ὀβελίσκων τινῶν εἰργμένους, ἀφ' ὧν καὶ τοῦνομα.
Pherecr. 55. Aristoph. fr. 103. (440.)

15

ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·

ἅπαν γὰρ ἱκανὸν ἐστι. Β. φράζε δή ποτε.

A. μὴ πολυτελεῶς, ἀλλὰ καθαρείως. ὅ τι ἂν ἦ, ὀσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ τευθίδια, σηπίδια, 5 κἂν κάραβός τις ἦ λαβεῖν, εἰς ἀρκεσει ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν. ἐγγελεύδια Θήβηθεν ἐνίστ' ἔρχεται· τούτων λαβέ, ἀλεκτρονίου, φάτιον, περδίου, τοιαῦτα. δασύπους ἂν τις εἰσέλθῃ, φέρε.

10 B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής. πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. B. πότερ' ἔπεμψέ τις; A. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἢ γυνή. B. τὸ μοςχίον τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

Athenaeus 8, 359 a ἡδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῶ αὐτῶ ποιητῆ (Ἐπίπῳ) ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα (i. e. qui semper deminutivis formis utitur) τὰ περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε κτλ. v. 13 Athenaeus 359 d εἶπατέ μοι τίμη ἐννοία ὁ Ἐφίππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη 'τὸ μοςχίον τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν'. ἐγὼ γὰρ οἶμαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν. καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη 'Ροδιακὴν εἶναι λεγομένην ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύνασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχημέναι τῷ ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. 2. ἅπαν Dindf.] ἅπαντα A. ἅπαντα γὰρ ἰκάν' ἐστὶ Porson. φράζε δή ποτε VL] φράζεο δέ ποτε A. φράζε δ' ὅ τι ποτέ Dindf. φράζ' ὦ δέσποτα Hanov. Exerc. crit. 126. φράζε δέσποτα Cobet. N. 1. 118. 3. καθαρείως C] καθαρίως A. ἂν ἦ, | ὀσίας ἔνεκ' Casaub. ανοησίας ἔνεκα A. in interpungendo secutus sum Bergkium Mein. II 1051. 6. ἢ δὴ, non ἢδὴ A. ἐγγελεύδια B] ἐγγελεύδια A. 7. Θήβηθεν Palmer. Exerc. 510] Θήβη μὲν A. τούτων Jacobs Add. Ath. 195] ἐκ τούτων A. ἔρχεθ'· ἐν τούτων Mein. cf. Cobet. 9. non recte Bergkium τσαῦτα. alia id genus dicit. ἂν τις εἰσέλθῃ Porson.] ἐάν τις ἐπέλθῃ. cf. Diphil. 32, 24 λαγῶς τις εἰσελήλυθε. 10. δέ γε Casaub.] λέγε A. 11. κρέ' Dindf.] κρεσ A. 12. ἔθυσεν ἢ γυνή Grotius Excerpt. 823] εὐθύσεινηγυνή A. B. add. Dobr. μόςχιον A. cf. Eubul. 110. Nicostr. 6. Mnesim. 3, et de syntaxi v. 5 Eupol. 139, 2. 11. κρέα dicit carnes bubulas, agninas cet. 13. Theocleam meretricem, cui cognomen erat *Corone*, significari arbitratur Meinekius. cf. Philetacr. 9. Athen. 13, 583e. 587b sq.

16

Διονυσίου δὲ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι
καὶ Δημοφῶντος ἅττ' ἐποίησεν εἰς Κότυν,
ρήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεόδωρός μοι λέγοι,
Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν,
5 κυμβία τε παρέχοιμ' ἐστιῶν Εὐριπίδῃ.

Athenaeus 11, 482 d "Εφίππος ἐν Ὀμοίοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις κτλ. 1. δὲ] δ' εἰ Mein. δὲ δράματ' εἰ Bergk. R. c. Att. 86. 2. ἄτ' ἐποίησεν Petit. Misc. 7, 5] ἀτεποίησεν A. Κότυν Casaub.] κοτύλην A. 3. κατὰ] παρὰ Herwerd. Mnem. nov. III 315. δεῖπνον Pors. Miscell. 242] τὸ δεῖπνον. Θεόδωρος Mein.] Θέωρος. frustra adversatur Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 322 n. 1. μοι λέγοι] ἄς λέγει K. 4. Λάχητί τ' οἰκίσαιμι Porson.] λητι τοικῆσαιμι A. 5. Εὐριπίδῃ Dobr. in Pors. Miscell.] εὐριπίδῃσ A.

eologa similis videtur aut Arist. Ran. 151 sq. aut Lys. 233-236. si Lysistratae, retinendum in v. 1 quod codex praebet. — Dionysii maioris, Syracusanorum tyranni, tragoediae haud paucis Atheniensium videntur placuisse. Mein. I 362. Aelian. V. h. 13, 18 Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας τύραννος τραγωδίαν μὲν ἠσπάζετο καὶ ἐπῆνει καὶ οὖν καὶ δράματα ἐξεπόνθησε τραγικά, ἀλλοτρίως δὲ πρὸς τὴν κομωδίαν διέκειτο. cf. Diodor. 15, 74. Demophon aliunde non cognitus. alios Diodorus 15, 26 et Demosthenes in orationibus 27. 28. 29 commemorant. Cotys est Thraciae rex, Iphicratis socer. cf. Anaxandr. 41. 3. Theodorus nobilissimus est tragoediarum actor Philippi regis aetate. Demosth. 19, 246 saepe Antigona egisse narratur. Aristot. Pol. 7, 17 Θεόδωρος ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτῆς οὐθενὶ πώποτε παρήκεν ἑαυτοῦ προεισάγειν, οὐδὲ τῶν εὐτελῶν ὑποκριτῶν, ὡς οἰκειομένων τῶν θεατῶν ταῖς πρώταις ἀκοαῖς. Rhet. 3, 2 οἶον ἢ Θεοδώρου φωνὴ πέπονθε πρὸς τὴν τῶν ἄλλων ὑποκριτῶν· ἢ μὲν γὰρ τοῦ λέγοντος ἔοικεν εἶναι, αἱ δ' ἄλλότριαι. Plutarch. Mor. 18c ψόφον τροχιλίας... ἀκούοντες... δυσχεραίνομεν, ἐὰν δὲ τις πιθανῶς ταῦτα μιμηται, καθάπερ... Θεόδωρος τὰς τροχιλίας, ἠδόμεθα. quod Ephippus eum irridet, simultati adscribendum est comicorum et tragicorum. ῥῆσιν λέγει histrio, non poeta. 4. Lachetes illa aetate quattuor quos sciam fuerunt: dux navalis, Epaminondae Ol. 104, 1 adversarius (Diodor. 15, 79); Leuconoeensis Plut. Mor. 850e, quamquam is fortasse Ephippi non aequalis erat; Melanopi f., ob peculatus crimen in carcerem coniectus, [Demosth.] Epist. 3, 1480 R. (960, 39 Tur.); denique Eteobutades, Demeae pater, Alexid. 201. quis eorum significetur nescio. de Euripide potore cf. 9. Anaxandr. 32.

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ

Titulus fortasse ad inventum illud Iphicratis referendus est, de quo cf. Diodor. 5, 44. Corn. Nep. 11, 1, 3. 4 cum eis quae adnotavit Nipperd. — eodem nomine etiam Eriphi fabula ferebatur.

οὐ Μενεράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός;
Νικόστρατος δ' ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς;

Athenaeus 7, 289ab *Μενεκράτης ὁ Συρακόσιος, ὁ Ζεὺς ἐπι-καλούμενος . . . ὡς μόνος αἴτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ . . . συγγράφεσθαι ἠγάγαξεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὁ μὲν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς· Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος . . . μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφιππος ἐν Πελταστῇ λέγων ὧδε κτλ. 1. Ζεὺς Schweigh.] ὁ Α. ὁ Θεῶν Θεός Mein. Ζεὺς νέος delete μὲν Herwerd. Stud. crit. 5. 2. ἄργεῖος Dindf.] ὁ ἀργεῖος Α.*

Plutarch. Ages. 21 *Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησίλαφ χαί-ρειν· ἀντέγραψε Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. idem de Philippo narrat Athen. 7, 289d. Diodor. 16, 44 Ἀργεῖοι (regi Persarum contra Aegyptios Ol. 107, 2) τρισχιλίους στρατιώτας ἐξ-έπεμψαν, στρατηγὸν δὲ . . . τοῦ βασιλέως κατ' ὄνομα Νικόστρατον αἰτησαμένου συνεχώρησαν. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀγαθὸς καὶ πράξιαι καὶ βουλευσασθαι, μεμιγμένην ἔχων τῇ φρονήσει μανίαν. τῇ γὰρ τοῦ σώματος ῥώμῃ διαφέρων ἐμιμείτο τὸν Ἡρακλέα κατὰ τὰς στρα-τείας καὶ λεοντῆν ἐφόρει καὶ ῥόπαλον ἐν ταῖς μάχαις. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 428 sq.*

18

ἐνθ' ὄνων ἵππων στάσεις
καὶ γεύματ' οἴνων.

Athenaeus 9, 380f *Ἐφιππος ἐν Πελταστῇ κτλ. 1. ἵππων Mein.] ἵππων τε Α. 2. γεύματ' Mein.] γεύματα Α.*

19

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῆ
θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

Athenaeus 8, 347b *οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα (fr. 5) εἴρηκεν ὁ Ἐφιππος καὶ Πελταστῇ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις ὑποτίεταται κτλ. εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος Ἐφιππος εἴρηκεν ὦρα σοι ζητεῖν, ᾧ καλὸς Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς. 1. ζῆ Α. — coniung. ζῆ μετὰ μειρακίων. 3. Arist. Vesp. 656 λόγισαι φάυλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρός. Becker. Charicl.² II 35. magis perspicue dixisset ψήφοις ἀριθμεῖν. eundem Macedonum ducem dici atque in fr. 5 Meinekii est opinio, quae mihi quidem prorsus incredibilis videtur. sed nullam habeo probabiliorem.*

ΣΑΠΦΩ

20

ὅταν γὰρ ὦν νέος
 ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθη,
 ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλλῃ βορᾶ,
 διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον.

Athenaeus 13, 572c καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων (πόρων)
 "Εφίππος ἐν Σαπφοῖ φησιν κτλ. 2. ἐλθὼν Grotius] εἰσελθὼν A.
 neutrum scripsit poeta. ἐσθίῃ μάτην Mein. Anal. Ath. 357 conl.
 Menand. 173, 2. 3. προσβαλλῃ A. προσβαλεῖν et τοῦτον διδόναι
 νόμιζε Cobet. V. 1.² 621. 2. cum puta rationem reddere quid noctu
 faciat. Aeschin. 1, 75 τί χροῖ λέγειν ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὼν
 τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτερεύῃ, τὴν ὄψιν ἐτέ-
 ρων διαφέρων, καὶ πολυτελεῖ δεῖπνα δειπνῆ ἀσύμβολον.

ΦΙΛΤΡΑ

Meretricis nomen (Athen. 7, 286e), fortasse eiusdem, de qua
 Lysias Athen. 13, 586e Φιλύρα ἐπαύσατο πορνευομένη ἔτι νέα οὔσα.
 Meinek. I 353.

21

παππία, βούλει δραμῶν
 εἰς τὴν ἀγορὰν κᾶτ' ἀγοράσαι μοι —; B. φράζε τί.
 A. ἰχθυῖς φρονοῦντας, ᾧ πάτερ. μὴ μοι βρέφη.
 B. οὐκ οἶσθ' ὅτι τὰργύριον ἐστ' ἰσάργυρον;

Athenaeus 8, 358. 9 ἐκφάνλιζων δὲ καὶ "Εφίππος (φίλιππος A)
 τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρα φησί κτλ. v. 2 Eustathius
 1720, 54. 1. παππία Schweigh.] παπία A. 2. κᾶτ' ἀγοράσαι
 Mein.] καταγοράσαι A. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 409.
 τι sine accent. A. 4. ὅτι A. ἐστ' ἰσάργυρον Heringa Observ. 276]
 ἐσθ' εἰς ἄργυρον A. manifesto corruptum est τὰργύριον, natum ex
 eo quod sequitur. scribendum τοῦ ψάριον (ἰχθυῖς).

φρονεῖν dicuntur πάντες οἱ ἐν ἡλικίᾳ. hinc factum est
 ut inter se opponerentur βρέφος εἶναι, νήπιον, παιδάριον et φρο-
 νεῖν, quemadmodum dicitur ἤρχετο φρονεῖν Isae. 9, 20'. Cobet.
 Mnem. IIII 274.

22

πότερον ἐγὼ
 τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμὼν ἔψω — B. τί φῆς;
 A. ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

Athenaeus 7, 286e "Εφίππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρα δρά-
 ματι (ἐταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα) κτλ. 2. B. add. Mein. in Athen.

nam *A* post ἔψω orationem abrumpit alterius responsum exspectans; *B* autem, ex πότερον recte concludens interrogationem ut bipartitam nondum esse finitam, tacere alterum miratus quaerit τί φής; Archestr. Athen. 286 d καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθε. 3. πῶϊ σοι Elmsl. Ach. 300.

23

ὡς σκαιὸς εἶ κᾶρροικος αἰσχροεπῶν· ἔα,
ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.

Athenaeus 13, 571a κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν. 1. καὶ ἄγροικος *A*. ἔα, ἐπαρίστερ' Dindf.] επαρισστερα *A*. 2. γλῶσσαν *A*. — cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 1567.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

24

κάρνα, ῥόας, φοίνικας, ἔτερα νόγαλα,
σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ φοινικίνου,
ῥάρια, τοιαῦθ' ἔτερα πολλὰ παίγνια.

v. 1. 2 Athenaeus 1, 29 d φοινικίου οἴνον μέμνηται καὶ Ἐφίππου κτλ. v. 2. 3 idem 2, 57 e Ἐφίππος κτλ. v. 1 Eustathius 1163, 26 καὶ τρισυλλάβως νόγαλα, οἴον κτλ. 1. ῥόας Dindf.] ῥοιάς. νόγαλα Casaub.] νογαλίσματα. 2. μικρὰ deest 29. φοινικίνου Mein.] φοινικικοῦ. cf. 8. Antiphan. 65.

25

οἴνον σε πλῆθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.
B. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τάληθῆ λέγειν.

Athenaeus 2, 38 b φησί που Ἐφίππος κτλ. an οὔκον — λέγειν;

26

ὡς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι,
ὄπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἔστι, καὶ μύροις
λοῦμαι ψακαστοῖς.

Athen. 2, 48 bc φησὶν Ἐφίππος. indicavit H. Iacobi Mein. V cxcvi. 3. μύροις | λοῦμαι Boisson.] λούομαι μύροις. fortasse ἔστ', ἀλείφομαι | μύροις ψακ. Arist. Plut. 529 μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς.

27

ἔν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε.

Athenaeus 2, 60e. 61a (τῶν μυκήτων) εἰσὶν ἐδώδιμοι ὀλίγοι.

οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνύουσιν . . . "Ἐφιππος κτλ. ὥσπερ οἱ] ὥσπερ οἱ
Mein. μύκητες] μύκης τις K. (wie ein Giftpilz).

28. 29

φιλῶ γε πρᾶμιον οἶνον Λέσβιον.

πολλὴ δὲ Λεσβία σταγῶν ἐκπίνεται.

Athenaeus 1, 28f "Ἐφιππος κτλ. 2. ἐκπίνεται] ἐκπίνεται ἄγαν,
quod ex nomine quod sequitur Ἀντιφάνης ortum esse suspicatur
Meinek. ἄγαν φιλῶ γε v. 1 Jacobs. Add. Ath. 26. φιλῶ γέ τοι
πρᾶμιον Mein. sine dubitatione scribo φιλῶ γέροντα πρᾶμιον
κτλ. cf. Eubul. 124. 5. Alexid. 167, 5. Aristoph. fr. 579, 3.

ΑΝΑΞΙΛΑΣ

Meinek. I 406 sq. — cum Atheniensis sit genere, miror non
potius Ἀναξίλεων dici.

ΛΙΓΡΟΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis Ἀγροίκον adnotantur.

1

ἐπιτριῶσαι

ὡς ἐπιδευτερῶσαι. Ἀναξίλας Ἀγροίκο. Bekker. Anecd. 93, 18.
neutrum alibi inveniri memini. dici videntur usurae pecuniae. cf.
Xenoph. Vect. 3, 9. Harpocr. ἐπιτριῶσαι. pecuniam ita mutuam
dare, ut usurae sint $33\frac{1}{3}$ centesimarum. Boeckh. Oec. Att. I 135. 6.

ΑΝΤΙΑΔΟ . . .

Cf. Meinek. I 407.

2

κροταλίξειν

ἀντί τοῦ κροτεῖν. Ἀναξίλας Ἀντιδο. . . Bekker. Anecd. 103, 9.
verbum exstat apud Homerum et Herodotum; Attici videntur ab-
stinuisse.

ΑΥΛΗΤΗΣ

3. 4

ὑδατός τε λακκαίου. Β. παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι
νόμιξ' ὑπάρχειν.

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλεν.

Athenaeus 3, 124f λακκαίου ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Ἀύλητῇ οὕτως· ὕδατος — ὑπάρχειν. καὶ πάλιν ἴσως αἰτλ. 1. B. add. Mein. τουτί γέ Dindf.] το τι γε A. σοι τουτογι Elmsl. Arist. Ach. 108 (auct.). fortasse tamen eidem personae haec tribuenda ὕδατος γε λακκαίου παρ' ἐμοῦ ποτόν γε σοι ν. ὕπ. 2. νόμιζε A. 3. γε A. ἀπόλωλέ σοι Mein. an ἀπόλωλε νῦν?

ΒΟΥΡΤΑΙΩΝ

Βουρτλίων an Βουρυδίων fabulae nomen fuerit dubitatur. Meinek. I 407. 8. an Βουταλίων? cf. cognom. Antiphanis fabula.

5

οὐκ ἂν γ' ἐμοὶ τουτὶ γένηται κεράμινον.

Pollux 10, 190 Ἡρόδοτος δὲ καὶ κεραμίνην κύλικα ἔφη. καὶ ὁ Ἀναξίλας Βουρυλίωνι κτλ.

6

Diogenes Laert. 3, 28 χλευάζει δ' αὐτὸν (Πλάτωνα) καὶ Ἀναξίλας ἐν Βουρυλίωνι.

7

συνήλικα

Ἀναξίλας Βουρυλίωνι. Bekker. Anecd. 113, 22. ad Bast. Epist. crit. 150 relegat Bekkerus p. 1077.

ΓΛΑΤΚΟΣ

8

δεκατῶναι

οἱ τούτοις (τοῖς δεκατωνίοις) ἐφεστηκότες ... ὡς Ἀναξίλας ἐν Γλαύκῳ. Pollux 9, 29.

ΕΤΑΝΔΡΙΑ

Bekker. Anecd. 257, 13 ἀγών τις εὐανδρίας τοῖς Παναθηναίοις ἀγόμενος, οὗ κοινωνεῖν οὐκ ἔξῃν τοῖς ξένοις. Meinek. I 408. de tempore cf. quae ad Antiphanis Νεοτίδα adnotantur.

9

καὶ τὰς παλαιστρας σοι μὰ τὴν γῆν μὴ σύ γε
δῶς, ἀλλ' ἀπόδος. B. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Athenaeus 6, 224 a Ἀναξίλας ἐν Εὐανδρία (εὐανδρεία A) κτλ. 1. παλαιστρας σοι] παλάθας ἐμοὶ Casaub. Hesych. παλάθῃ· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θείσις. et παλάθαι· σύκων μαζία. Phot. παλάθαι· μᾶζαι σύκων. Meinek. καὶ τὰς παλάθας δώσω. B. μὰ τ. γ. κτλ. at talia quae celeriter consumuntur non possunt eadem reddi. fortasse καὶ τὸ σπάλαθρον δώσω. B. μὰ τ. γ. κτλ. Pollux 7, 22 σπάλαθρον τὸ

ἐργαλείον, ὃ οἱ νῦν σκάλευθρον. cf. 10, 113 et de antitheto Antiph. 169. Alexid. 7. 209. Andocid. 2, 22. 3.

ΙΩ

Titulus dubius. cf. fr. 33. Meinek. I 469.

ΚΑΛΥΨΩ

Cf. Meinek. I 407.

10

παραγεύσεται σοι πρώτον ἢ γραῦς τοῦ ποιοῦ.

Athenaeus 4, 171. 2 Ἀναξίλας ἐν Καλυψοῖ φησὶν κτλ. *παραγεύσεται* et *ποτου* A. scrib. *προγεύσεται*. Cinesiam cautiorem factum eis quae apud Circe perpersus sit (cf. fr. 11 et 13) poculumque oblatum attingere nolentem a Calypso confirmari censet Bergk. R. c. Att. 404 not. cf. fr. 13 cum adnot.

11

δύγχος φορῶν ὕειον ἡσθόμην τότε.

Athenaeus 3, 95 b Ἀναξίλας . . . ἐν Καλυψοῖ κτλ. Cinesiam quid a Circe perpersus sit apud Calypso narrare censet Bergk. sed haec prorsus incerta sunt. Καλυψοῖ Casaub.] *καμψοῖ* P, *καλυψοῖ*, sed ita ut *καμψοῖ* legi possit, A.

ΚΙΡΚΗ

Cf. Meinek. I 407. 227. 8.

12

*τοὺς μὲν ὄρειονόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ἡλιβάτους,
τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους,
λέοντας.*

Athenaeus 9, 374 ef Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἵρηκε τὸν δέλφακα καὶ ἐπὶ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπῶν κτλ. 1. ὄρειονόμους Bergk.] ὄρειονόμους A. ἡλιβάτους Mein.] ὑλιβάτους A. cf. Antiph. 133, 3. ἀκυληβότας ex Hom. Od. 10, 241 Lobeck. Phryn. 637, χιληβότας Paralip. 80. μεσπιλοβότας K. conl. Od. 10, 242 cum Amphid. 38, 3. sed ne ὄρειονόμους quidem sues esse comperi; fortasse ἐλειονόμους. nisi forte in conlocatione verborum Athenaeus aliquid turbavit, Anaxilas autem scripsit τοὺς μὲν ὑμῶν π. δ. μεσπιλοβ., | τοὺς δὲ π. ὄρειονόμους, ἄλλους δ' ἀγρ. κτλ. cum versus 2 sit tetr. creticus, v. 3 καὶ vel ἢ λέοντας Mein. — Eurylochum de sociorum casu narrare arbitratur Lobeckius.

13

δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑὸς
 ῥύγχος, ᾧ φίλε Κινησία.

Athenaeus 3, 95 b Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ κτλ. Κινησία, ex quo tota pendebat Bergkii quam commemoravimus fr. 10. 11 interpretatio, corruptum esse numeri arguunt manifesto glycei. Κινησία Mein. in ed. utr., κνησιᾶν I 228 (probatum Cobet. N. 1. 623). at suem κνησιᾶν nihil est quod mireris. cf. Xenoph. Memor. 1, 2, 30. apud Homerum autem Od. 10, 241 ὧς οἱ μὲν κλαίοντες ἔεργατο (iam commutati), unde manifestum est scribendum esse κλαυσιᾶν. Arist. Plut. 1098. nam lacrimare suem, id demum portentum est.

14

Diogenes Laert. 3, 28 χλευάζει δ' αὐτὸν (Πλάτωνα) καὶ Ἀναξίλας ἐν . . . Κίρκῃ.

Cf. praeterea quae ad Ephippi *Circen* adnotavimus.

ΑΤΡΟΠΟΙΟΣ

Titulus in libris ms. mirifice corruptus. Meinek. I 408. 9. cf. fr. 16.

15

ἐγὼ δὲ βαρβίτους, τριχόρδους, πηκτίδας,
 κινθάρας, λύρας, σκινδαψὸν ἐξηρτύμαν.

Athenaeus 4, 183 b μνημονεύει δ' αὐτοῦ (τοῦ σκινδαψοῦ) . . . Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῶ κτλ. τριχόρδους] τρίχορδον, quae legitima forma est, non τριχορδος, Mein. Pollux 4, 60 τρίχορδον δὲ (Ἀσσυρίων) ἦν τὸ εὔρημα. τρίχορδα Herwerd. Nov. add. crit. 28. 2. σκινδαψὸν Bernh. Eratosth. 139] σκινδαψοῦς A. ἐξήρτυνον ἄν Meinek. ἐξηρτύμην Bernhard. Cobetus Collect. crit. 343 Doriensem loqui existimans formas doricis restituit βάρβιτος, τρίχορδος, πακτίδας, σκινδαψος.

Athen. 182 f Ἀριστόξενος ἔκφυλα ὄργανα καλεῖ . . . πηκτίδας . . . καὶ σκινδαψοῦς. 183 a ἔστι δ' ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον. πηκτίδας commemorat etiam Arist. Thesm. 1217. Photius κινδαψός· ὄργανον ποιόν.

16

πῶς ἔχεις; ὧς ἰσχνὸς εἶ.

B. ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀργῶ χωρίον.

Stobaeus Floril. 57, 4 Ἀναξιλᾶου ἐκ Λυροποιού. 1. πῶς] παῖς A. ὧς] εἰς Trine. ἰσχνὸς Valeken.] ἴσχανος. Λυροποιού] μυρπίου 'sic fere A.' Gaisf. μυρεπίου B. fortasse igitur Μυροποιός

vel *Μυρσός* titulus fuit. confert Grotius Stob. Flor. 57, 7 (adsp. 429 Mein.) et Martial. *pascitur hic, ibi pascit ager.* cf. Herwerd. Obs. crit. 62. 3. attamen multo insolentius Anaxilas, cuius verba non dubito quin corrupta sint.

17

ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια.

Pollux 7, 167 Ἀναξίλας δὲ οὕτως (λουτήρια) ὀνομάζει τοὺς νῦν λουτήρας ἐν Λουτροποιῶ (Λυροποιῶ Schweigh.) λέγων κτλ. idem 10, 46 ἐπὶ δὲ τῶν νῦν λουτήρων Ἀναξίλας ἐν Λουτροποιῶ κτλ. ἐν deest 7, 167. — cum in omnibus publicis privatisque balneis λουτήρια, i. e. pelves vel labra fuerint, cum C. Fr. Hermanno (Becker. Charicl.² III 75) aut in exitu versus interrogationis signum ponendum aut οὖν pro οὐ scribendum est.

18

ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
 χλανίδας θ' ἔλκων, βλαύτας σύρων,
 βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
 ᾧὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
 5 Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
 ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
 Ἐφεσῆια γράμματα καλά.

Athenaeus 12, 548c τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ κτλ. *Αναξίλα Λυροποιοῦ* Casaub.] ἀναξιλανροποιοῦ A teste Dindorfio. in meo Kaibelianae conlationis exemplo nihil invenio.

4. ᾧὰ κολάπτων non aptum videtur. certissima emendatio est fratris mei ᾧ' ἐκλάπτων. sed etiam verba κήρυκας ἔχων corrupta esse demonstravit Coraes. Toupius ἔδων (Alcae. com. 36), quod hic minime placet. scrib. κήρυκας ἐμῶν. Eupol. 163. Nicomach. 4. 7. *Ephesiac litterae* videntur nomina Dactylorum Idaeorum esse. Clem. Alex. Strom. 1, 15, 73 τινὲς δὲ μυθικώτερον τῶν Ἰδαίων καλουμένων Δακτύλων σοφοὺς τινὰς πρώτους γενέσθαι λέγουσιν, εἰς οὓς ἢ τε τῶν Ἐφεσίων λεγομένων γραμμάτων . . . εὗρεσις ἀναφέρεται . . . Φρύγες δὲ ἦσαν καὶ βάρβαροι οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι. et 5, 8, 43 Ἀνδροκύδης ὁ Πυθαγορικὸς τὰ Ἐφέσια καλούμενα γράμματα . . . συμβόλων ἔχειν φησὶ τάξιν. Plut. Mor. 706e οἱ μάγοι τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς αὐτοὺς καταλέγειν. Hesych. Ἐφέσια γράμματα singula enumerat. cf. Strab. 10, 473. Poll. 2, 156. Wyttenbach. Plut. Mor. 85 b. Lobeck. Aglaoph. 1163. 1330 sq. Schoem. Ant. gr.² II 336. 7. — καλά apud Atticos incredibile. an καινά?

describitur homo superstitiosus, in summa rusticitate elegans videri cupiens.

ΜΑΓΕΙΡΟΙ

Fortasse Athenaei errore Anaxilae tributa. Mein. I 409.

19

τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ
 ἰχθύδι' ὀπιτᾶν. Β. τί σὺ λέγεις; ἰχθύδια;
 συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν; ὅσον
 ἀκροκῶλι' ἔπειν . . . ῥύγχη, πόδας.

Athenaeus 3, 95 b ποδῶν τε καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ ῥύγχους (μνη-
 μονεύει) Ἀναξίλας Μαγείρους κτλ. 1. μᾶλλον] μεῖζον Dobr. 4.
 ἔπειν Α. ἔπειν κρείττον ἔστι, ῥυγχία | πόδας Mein. Anal. Ath. 43.
 tum v. 3 necesse erat scribi ὅσφ. — v. 1 ita intellegatur, si haec
 fere antecessisse statuamus τοῦ νῦν ἀκροᾶσθαι σύμφορον τῶν δρα-
 μάτων | τῶν Αἰσχ. κτλ. Theophil. 8, 2. 3 confert Meinekius. συ-
 σσίτιον dixit pro συσσίτους. v. 4 ex Athen. inserendum ὠτία.

ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ

Fortasse Phrynichae fabulae aliquo modo similis fuit.

20

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
 ἀναρπάσας Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί.

Athenaeus 7, 307 c Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτων α τὸν
 σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργία διαβάλλων φησί κτλ. idem 8, 342 d καὶ
 Μάτων δ' ὁ σοφιστῆς ὕσφορος ἦν. δηλοῖ δὲ τοῦτ' . . . Ἀναξίλας ἐν
 Μονοτρόπῳ κτλ. 1. κατεδήδοκε et κρανεῖον Α 307. cf. Arist.
 Nub. 16. Vesp. 1006—1014.

ΝΕΟΤΤΙΣ

Meretricis nomen, quod comoediis inscripserunt etiam Ἄντι-
 phanes et Eubulus. Mein. I 409.

21

ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα . . .
 τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῆ πρὸς χάριν,
 ἐκ τῆς ἐταιρίας ἐταίρα τοῦνομα
 προσηγορεύθη· καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις
 5 πόρνης, ἐταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις
 ἐλληλυθῶς· ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἔστι γοῦν
 ἀπλῆ τις; Β. ἀστεία μὲν οὖν, νῆ τὸν Δία.

Athenaeus 13, 572b Ἀναξίλλας Νεοτιτίδι κτλ. 1. μέτρια VL] μέτρια καὶ A. λέγουσι C. lacunam indicavit Dindorf. μετρίως ἔχουσα χρημάτων Mein. Anal. Ath. 267. μέτρια φρονοῦσα τῶν φίλων Herwerd. Obs. crit. 63. μετρίως ἔχουσα τὰς φρένας K. sed etiam multa alia possunt excogitari. 2. δεομένοις] δυναμένοις epit. Hoesch. τινων (sine acc.) A. ἡμῶν K. 3. ἐταιρείας praefert Mein. 6. ἔστιν οὖν Herwerd. ἔστι νοῦν H. Iacobi.

22

- ὅστις ἀνθρώπων ἐταίραν ἠγάπησε πώποτε,
οὐ γένος τίς ἂν δύναίτο παρανομώτερον φράσαι;
τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ Χίμαιρα πύρπνοος,
ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων,
5 Σφίγξ, ὕδρα, λέαινα, ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἀρπυιῶν γένη,
εἰς ὑπερβολὴν ἀφίεται τοῦ καταπτύστου γένους;
οὐκ ἔνεσθ', αὐταὶ δ' ἀπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν.
ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα,
ἣτις ὡσπερ ἢ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.
10 εἰς μόνος δ' ἱκπεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο·
πάντα τὰ σκευὴ γὰρ ἔλκων ὄχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.
οἱ Σινώπη δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρα σύνεισι νῦν;
γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἢ Γνάθαινα πλησίον·
ὡστ' ἀπαλλαγείσιν αὐτῆς ἔστι διπλάσιον κακόν.
15 ἢ δὲ Νάννιον τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ;
οὐ δὴ ἀποπνίξασ' ἐταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπεσε πορθμῖς ἐλατίνῳ πλάτῃ.
ἢ δὲ Φρόνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ,
τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει;
20 ἢ Θεανῶ δ' οὐχὶ Σειρήν ἔστιν ἀποτετιμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου.
Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν,
αἱ λαλοῦσ' ἀπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισὶν,
ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἠδέως.
25 εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησί, τήνπρος ἢ θρόνος·
εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους.
εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς ὡσπερ Οἰδίπους,
οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σῴζεται δ' ἄκων μόνος.
οἱ δ' ἐράσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι,
30 καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἶθρα. συντεμόντι δ' οὐδὲ ἐν
ἔσθ' ἐταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον.

Athenaeus 13, 558a Ἀναξίλλας δ' ἐν Νεοτιτίδι φησίν κτλ. v. 1—8 (ἀρχῆς) Eustathius 1714, 38 sq. δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς Ἀναξίλλας . . . εἰπῶν κτλ. 1. πῶποτε om. Eust. 2. οὐ Wyttenb. Plut. VI 945] οὐ A. τίς om. C et Eust. οὐδὲν ἄν γένος δύν. Mein. in Ath. παρανομώτερον Grotius Excerpt. 859] παρανομώτατον A. 3. τίς Grot.] τί A. πύρπνος Eust. 7. οὐδ' ἔν ἐσθ' G. A. Hirschig. Ann. crit. 8. fortasse totus versus est interpolatoris. 13. αὐτη A. 14. ὥστ' ἀπαλλαγῆσιν αὐτῆς K.] ὡς τὰ πολλά γ' εἰσὶ ταύτης A. ὥστ' ἀπαλλαγῆσιν ταύτης Dobr. Adv. II 341. 15. νυνὶ Iacobs. Add. Ath. 295] νῦν A. νῦν δὴ Grot. δὴ νῦν Pors. 17. ἐξέπεσε] ἐξέπαισε Casaub. ἐξέπλευσε Pors. ἐξέσωσε K. 18. οὐχ ὑπορρωδεῖν ποιεῖ; τόν γε ν. — σκάφει. vel τῆς δὲ Φρύνης ἢ Χάρυβδιδος οὐχὶ πόρρω που ποφεῖ K. 21. τῷ σκέλει Mein. 23. λαλοῦσ' L] λαβοῦσ' A. 25. τήνπρος A] σκίμπους C. κλισμὸς G. Herm. εἶτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησί, τετράπους ἢ θρόνος Dobr. εἶτα τετράπους μ. γ., φησίν, ἀποροῦσῃ θρόνος K. 27. ἀπῆλθ' ἀθῶος K. ὥσπερ Οιδίπους Grotius] ὥσπερ γ' A. 28. ἰδεῖν A. σώζεται A (ι add. m.¹, sed postea). κούδ' ἰδεῖν — σώζεται πάντων μόνος K., ut Oedipus unus omnium incolumis fuit. 29. ἡφ- μένοι A. 31. ἔστιν A.

ante v. 1 scriptum fuisse ὡς τρισάθλιος suspicatur Meinekius. 4. τρίκρανος. sex capitum est apud Hom. Od. 12, 90 (Mein). πο- ντία κύων. Hesych. σκύλλος· ὁ κύων. Lobeck. Rhem. 276. cf. σκύ- λαξ. 9. βαρβάρους, i. e. divites ex Asia mercatores. 10. hic et in proximis versibus singulos casus attingit poeta ex vitis me- rettricum nobis ignotos. εἷς μόνος ἱππέυς, ut alter Bellerophontes. inlustrantur haec fortasse eis quae ex Mein. Anal. Ath. 355 ad- scripsi ad Alexid. 95. 14. διπλάσιον, quia Gnathaena duplo peior est quam Sinope. 16. θηρένεται λαβεῖν. similia conlegit Lobeck. Ai. 71 et add. 18. ut *Chimaera* cognomen fuit meretricis (Athen. 13, 583e), sic etiam *Charybdis*. Χάρυβδιδος ἀρπαγῆς Cleo vocatur Arist. Eq. 248. 20. spectare haec ad illam fabulam, qua Sire- nibus a Musis pennae evulsae ferebantur monuit Schweighaeuser. cf. Preller. Myth. gr.² I 481. 2. 25. Hesych. θρόνον· τετράπουν, quae ex hac ecloga excerpta videntur M. Schmidtio. v. 25. 26 ad Sphingis aenigma pertinere adnotavit Grotius. 30. Eurip. Phoen. 808 (confert Mein.) ἄ ποτε Καδμογενῆ. . . φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς γένναν.

ΝΗΡΕΤΣ

Cf. quae ad Anaxandridis fabulam adnotantur. Anaxandridi autem etiam fr. 23 tribuendum esse, per errorem ab Athenaeo Anaxilae adsignatum, suspicio est Meinekii I 372. 407.

23

καὶ τοι πολὺ γ' ἐσθ' ἥδιον· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐπινον ἄν τρις ὕδατος, οἴνου δ' ἐν μόνον.

Athenaeus 10, 426 c Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη κτλ. 2. ἂν add. Pors. τρις Α. τρι' vel τρεῖς et ἕνα Herwerd. Obs. crit. 23. cf. Alexid. 226, 2. Diocl. 6. Pherecr. 70, 4 et quae adnotavimus ad Pherecr. Coriannus titulum, extr.

ΟΡΝΙΘΟΚΟΜΟΙ

Nomen ex Atticis scriptoribus mihi quidem non cognitum.

24

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμῶζων ταῶς

Athenaeus 14, 655 a Ἀναξίλαος (sic Α) Ὀρνιθοκόμοις κτλ.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

25

διαρραγήτω χᾶτερος δειπνῶν τις εὔ,
μὴ Κτησίας μόνος. Β. τί γὰρ σὲ κωλύει;
Α. δείπνου γὰρ οὔτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτήν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

Athenaeus 10, 416 de Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου διαλεγόμενος. . . κὰν Πλουσίοις (πλουσιος Α) κτλ. Aelianus V. h. 1, 27 καὶ Κτησίαν δὲ φησί τινα Ἀναξίλας ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς πολλὰ ἐσθίειν. 1. utique scribendum est δειπνῶν γ' ἴσον et pro χᾶτερος fortasse καὶ Κραναὸς. cf. fr. 30. 2. τί γὰρ σὲ κωλύει, i. e. quid tibi illius libido nocet? certe te nihil impedit quominus quantum vis vores. 3. οἱ σοφοί ei sunt, qui hominem initium quidem vitae nosse dicunt, exitum non item. v. 3 et 4 a reliquis ut varietatem fr. 31 separandos censet Herwerd. Nov. add. crit. 28.

26

Diogenes Laert. 3, 28 χλευάζει δ' αὐτὸν (Πλάτωνα) καὶ Ἀναξίλας ἐν. . . Πλουσίοις (sic).

ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

Υάκινθος ἢ Πορνοβοσκός cum Schweighausero Mein. I 409.

27

ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Αιβύη πρὸς τῶν θεῶν
ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον
τίκτει.

Athenaeus 14, 623 e Ἀναξίλας ἐν Υάκινθῳ φησὶν κτλ. om.

fabulae nomine Eustathius 1422, 57. 1. δὲ Α. πρὸς τῶν θεῶν om. Eust. 2. αἰεὶ Α. *θηρίον* | *τίκτει* Morell. Dion. Chrys. II 572 Reisk.] *τίκτει θηρίον* Α et Eust. *αἰεὶ τι τίκτει κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον* Dobr. sed *καινόν* deesse non potest. interrogationis signum in fine posuit H. Jacobi Mein. V cxcvii. neque enim umquam πρὸς τῶν θεῶν pro *νῆ* τοὺς θεοὺς dixerunt Attici.

Aristot. H. an. 8, 28 *λέγεται τις παροιμία, ὅτι αἰεὶ Λιβύη φέρει τι καινόν*. Gen. an. 2, 7 τὸ περὶ τῆς *Λιβύης παροιμαζόμενον, ὡς αἰεὶ τι τῆς Λιβύης τρεφούσης καινόν*. Zenob. 2, 51 *αἰεὶ φέρει τι Λιβύη καινόν κακόν*. cf. Strab. 17, 826. 7. Diogenian. 1, 68. Gregor. Cypri. 1, 27. Plin. N. h. 8, 43 *vulgare Gracciae dictum, semper aliquid novi Africam [ad]ferre*.

28. 29

ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

σκεύαζε, παῖ, τοῦ ψάριον ἡμῖν.

Athenaeus 9, 385f *Ἀναξίλας Ὑακίνθῳ πορνοβοσκῶ κτλ.* (v. 1). *καὶ μετ' ὀλίγα κτλ.* (v. 2). 1. δ' ἰὼν Porson.] *δίῳ* Α.

ΧΑΡΙΤΕΣ

30

οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες τινές·

οὕτως ὁ Κραναὸς Κτησίῳ κατεσθίει

ἔλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέροισιν συχνά;

Athenaeus 10, 416e *κάν Χάρισι δὲ (Ἀναξίλας) Κραναὸν τινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ (Κτησίῳ) κτλ.* 1. με add. Dindf. *τινες sine acc.* Α.

ΧΡΤΣΟΧΟΟΣ

31

ἤδη σχεδὸν τι πάντα σοι, πλήν Κτησίῳ·

δείπνου γὰρ οὕτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,

ἄρχῃν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

Athenaeus 10, 416d *Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίῳ τινὸς διαλεγόμενος ἐν Χουσοχῶ δράματι φησιν κτλ.* 1. ἤδη] πλήρη probabiliter Herwerd. Nov. add. crit. 28. i. e. *saturi sunt omnes*.

ΩΡΑΙ

32

μᾶλλον μᾶλλον

ἀντὶ τοῦ αἰεὶ [καὶ] μᾶλλον... *Ἀναξίλας Ὁραῖς*. Photius et Sui-Comici graeci, ed. Th. Koek. II.

das. ἀεί] δεῖ cod. Phot. — cf. Arist. Ran. 1001 et πλέον πλέον Arist. Nub. 1288. Alexid. 29. 181.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

33

οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
εἰσδύς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
ἕως ἄν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
5 ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει.

Athenaeus 6, 254 c (οἱ κόλακες) ζῶντας ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησὶ γοῦν καὶ Ἀναξίλας κτλ. Eustathius 952, 51. 1. οἱ C] ἔνιοι A. unde ἐν Ἰοῖ Mein., ἐν Νηρεῖ Dindf. εἰσὶ Eust. post οὐσίας. 3. ὕκαθήμενος Herwerd. Nov. add. crit. 29. 5. ἕτερον δάκνει Casaub.] ἕτεροδακνεῖ A et Eust.

34

ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶν πολλῶ πάνυ,
οἷ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

Athenaeus 2, 63a Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλιῶν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξίλας δὲ κτλ. 1. ἀπιστότερος, i. e. ἤττον ἄλλοις πίστιν ἔχων.

35

καὶ πᾶς γυνή,
ὥσπερ θάλαττα, νῆσον ἀμφιέννυται;

Pollux 7, 52. 3 τὰ δὲ περιήνσα πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα ἔχον τὰ νήματα ἐξηρητημένα· ἢ πορφύρα κύκλω τὰ τέλη τοῦ ὑφάσματος περιέχεται νῆσον σχῆμα ποιοῦσα τῇ περιωροῇ τοῦ χρώματος. καὶ τοῦτ' ἴσως νῆσον Ἀναξίλας ἀπεκάλει, εἰ μὴ ἕτερόν τι ὑφάσμα δηλοῖ, ὅταν εἴπη κτλ. θάλαττα Mein.] θάλατταν. — ne sic quidem quadrat comparatio. nam mare insulam cingit, non cingitur insula.

36

τὰ δὲ σφύρ' ᾧδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων.

Athenaeus 2, 68 d Ἀναξίλας κτλ. Eustathius 211, 14 om. nomine auctoris. δὲ om. Eust. σφύρ' Dindf.] σφυρὰ.

37

φέρ' αὐτ' ἀνύσας. B. ἀλλ' ἔστι πενθηρὸν πάνυ.

Herodian. I 197, 15 Lentz. πενθηρός ἐπὶ ἱματίου μέλανος ἔφη Ἀναξίλας κτλ. idem I 530, 19. II 15, 22 (cf. Cramer. Anecd. Ox.

III 294, 22. Draco 75, 5) εἴρηται πενθηρὸς τὸ ἐπίθετον διὰ τοῦ η, ὡσπερ ἐπὶ ἱματίου μέλανος κτλ. οὕτως γὰρ ἔφη Ἀναξίλας.

38

τὴν Ἐκτόρειον, τὴν ἐφίμερον κόμην

Pollux 2, 29 ἐκαλεῖτο δέ τις καὶ Ἐκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησιν Ἀναξίλας κτλ. Τίμαιος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προεστάλθαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, τῷ δὲ τραχήλῳ περικεχύσθαι. Eustathius 1276, 29 περιάδεται κόμη Ἐκτόρειος, ἡ περικεχυμένη, φασίν. Hesych. Ἐκτόρειοι κόμαι· ὡς Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου ("Ἰλου?) τοῖς ὄμοις περικεχυμένην τρίχα. — ἐφίμερον Meurs.] ἐφήμερον. τήνδ' ἐφίμερον Herwerd. Nov. add. crit. 29.

39

ἡμεῖς δέ γ' ἐκτενίζομεν Τελέσιππον οἰκόσιτον.

Pollux 2, 34 καὶ διεκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος, καὶ Ἀναξίλας κτλ. sic apud Bekkerum. antea γε κτεν. — *Telesippus mihi quidem ignotus. nec quae haec sibi velint scio: nisi forte κτενίζειν per translationem intellegendum est, ut ἐπέχθη Arist. Nub. 1356. de οἰκოსίτῳ cf. Antiphan. 200. Anaxandr. 24.*

40

• καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν

Athenaeus 11, 784a ἀργυρίς. εἶδος ποτηρίου οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας κτλ. Eustathius 1205, 54. fortasse καὶ δὴ πίνειν Mein. Anal. Ath. 214. quidni καὶ δεῖ.

41

ἀντίκρισις

ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλας. Bekker. Anecd. 408, 9 et Suidas.

42

ἐβοστρύχιζον

παρὰ Ἀναξίλα. Pollux 2, 27.

43

φιλοδεσποτεύομαι

οὕτως Ἀναξίλας. Etymol. m. 794, 19 et Photius.

44

ψηλαφίζει

ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶ. οὕτως Ἀναξίλας. Suidas.

ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ

Meinek. I 410. Hanov. Exercit. crit. 29 sq.

ΒΑΒΙΑΣ

Viri nomen esse videtur. Meinek. I 410.

1

σαφῆς ὁ χειμῶν ἐστὶ τῆς πενίας λύχνος·
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

Stobaeus Floril. 96, 19 Ἀριστοφῶντος Βαβίον Α. 1. λύχνος Grotius] ὁ λύχνος. sic interpungendum esse (non post ἐστὶ) L. Friedlaender monuit (Mein. ed. min. xvii). hiems omnia paupertatis mala inlustrare dicitur lucernae instar.

Praeterea cf. fr. 15.

ΔΙΔΥΜΟΙ Η ΠΥΡΑΥΝΟΣ

Cf. Meinek. I 410. Photius πύραυνος· ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος. Eustath. 1548, 2 ἐκεῖθεν δὲ καὶ πύραυνος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος. Pollux 6, 89 πυραύνουσ· ἐστὶ δὲ ἀγγεῖα, ἐν οἷς τοὺς ἐμπύρους ἀνθρακας κομίζουσιν. 10, 104 τὸ δὲ πύραυνοϋ, ὃ τοὺς ἐμπύρους ἀνθρακας κομίζουσιν. Herodian. I 178, 10 Lentz. πύραυνος ὁ χυτρούπους προπαροξύνεται. fuit etiam Euphanis et Alexidis Πύραυνος.

2

ἐπειθ' ἠπάτια καὶ νῆστίν τινα
προσέθηκεν, οἶμαι, πεντέχαλκον προσλαβών.

Pollux 9, 70 καὶ πεντέχαλκον δὲ τοὺς πέντε χαλκοῦς ὠνομασμένους εὔρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμοις ἢ Πυραύνω κτλ. Πυραύνω Kuehn.] πυραύλω. dicitur lanis pro quinque chalcis aliquid de merce sua tamquam cumulum addidisse. de *pentechalco* Hulthsch. Metrol. gr. 168.

ΙΑΤΡΟΣ

3

αἱ τῶν ἑταιρῶν γὰρ διοπετεῖς οἰκίαι·
γεγόνασιν ἄβατοι τοῖς ἔχουσι μῆδ' ἔν.

Stobaeus Floril. 6, 27 Ἀριστοφῶντος Ἰατροῦ Α. 1. διοπετεῖς γὰρ Nauck. Mein. praef. Stob. I xvii. at ei ipsi numeri comicis sunt usitatissimi. — pauperibus meretricum aedes tam clausas esse

dicit, tamquam sint de caelo tactae. nam loca fulmine tacta adire non licebat. cf. Anaxipp. 3, 6.

4

βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους.
 ἂν τις ἐστῆ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
 . . . ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
 τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν μ' ὄραν.
 5 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρὸς
 κλιμάκιον . . . Καπανεύς, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων,
 κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών, τοὺς καλοὺς περὶ καπνός.

Athenaeus 6, 238b Ἀριστοφῶν ἐν Ἰατρῷ φησι κτλ. v. 5. 6 Eustathius 1951, 40 παράσιτος ἐν τοῖς τοῦ δειπνοσοφιστοῦ ἑαυτὸν σεμνύνων ἄλλα τέ τινα γλυκέως λέγει περὶ ἑαυτοῦ κατὰ εἰκασμὸν ἀστεῖον, καὶ ὅτι ἀναβῆναι πρὸς κλιμάκιόν εἰμι Καπανεύς (sic) — ἄκμων. 1. δὲ Α. 3. παρὰ νέων inserebat Grotius Excerpt. 839. at quidni ζωμὸς ὑπὸ πάντων vel quidvis aliud? τινα ἄρασθαι Α. 4. Ἀργεῖον Grotius] αὐταργεῖον Α. Ἀνταῖον Iacobs. Anthol. VII 163. at Antaeus ab Hercule ipse de terra sublatus erat. 5. προσβαλεῖν Grot.] προσβέδην Α. 6. κλιμακίδιον εἰμι K. Mein. Anal. Ath. 103.

cf. 10. Teleclid. 19. Antiphan. 195 et quae adnotavimus ad Arist. Nub. 260. 1. αὐτῷ non congruit cum νόμισον v. 4. itaque aut αὐτὸς cum Schweighaeusero aut ἐγὼ scribendum est. 2. ζωμὸν omnium ciborum primum adponi solitum Meinekius ex verbis poetae concludit: sed fortasse pro πρῶτος scribendum λιπαρός. cf. Anaxandr. 34, 5. 4. luctae palmam sibi vindicabant Argivi, Herculis qui Antaeum devicerat exemplo freti. Anthol. Pal. II p. 139 Ἀργείων ἀπάλα, οὐ Λιβύων (Mein.). Theocr. 24, 110. Iacobs. Del. epigr. 3, 45. 5. 6. πρὸς κλ. nemo adscendit: fortasse scribendum ἀναβῆν' ἐσπέρας κλιμάκιον ἐς Θυρίδα Καπανεύς. cf. Xenarch. 4, 10. 11. Menand. 555 Mein. 7. κονδύλους πλάττειν Schweigh.; sed ex vulgari sermone dictionem fortasse petitam esse monet Mein. Hesych. Τελαμώνιοι κόνδυλοι. . . μεγάλοι καὶ χαλεποί. καπνός, 'la fumée cherche les beaux' proverbium gallicum (Villebrun). Graecum id genus proverbium non novi, sed Aristophontem similitudinem inde petivisse arbitror, quod fumus per foramina omnia rimasque facile penetrat.

ΚΑΛΛΩΝΙΔΗΣ

'Nisi legendum Φιλωνίδης.' Mein. I 410. cf. fr. 14.

5

κακὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος
 θνητῶν· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκηι·

οὐπω γὰρ εἰδὼς οὗτος οἶον ἦν κακὸν
 ἐλάμβανεν γυναιχ'· ὁ δ' ὕστερον λαβὼν
 εἰς προὔπτον εἰδὼς αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν.

Athenaeus 13, 559 cd Ἀριστοφῶν ἐν Καλλωνίδῃ κτλ. 1. γέ-
 νοιθ'] ἀπόλοιθ' Iacobs. Exercit. crit. I 11. recte: nam quae Lo-
 bekius Paralip. 151 adfert exempla infimae sunt aetatis. cf. etiam
 Cobet. V. 1.² 205. N. 1. 118. 4. γυναῖκα A. — cf. Eubul. 116.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Eodem nomine fabulas scripserunt multi. etiam L. Afranii
 fuit *Depositum*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 171.

6

αἰσχροὺν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἄμα.

Stobaeus Floril. 96, 21 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) A. Ἀριστο-
 φῶντος Trinc. aut hoc Menandri est, aut Aristophontis etiam Stob.
 96, 20 a. — αἰσχροὺν] οἰκτροὺν Herwerd. Mnem. nov. VI 68. ἀσθενῆ]
 εὐσθενῆ Cobet. Mnem. III 136. εὐγενῆ Herwerd., si retineatur
 αἰσχροὺν.

ΠΕΡΙΘΟΥΣ

Sic, non *Περίθους*, Soph. OCol. 1594 et in vasorum inscriptio-
 nibus. tituli lapidei variant. cf. Roehlii ind. C. I.

7

καὶ μὴν διέφθαρται γε τοῦψον παντελῶς·
 κλειδες μὲν ὅπται δύο παρεσκευασμένοι.
 B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. θύνηου μὲν οὖν.
 B. σεμνὸν τὸ βρωμα. Γ. καὶ τρίτη Λακωνική.

Athenaeus 7, 303 a ἐπὶνον δὲ τῶν θύνηων καὶ τὰς κλειδας
 καλουμένας, ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Περίθῳ κτλ. v. 2—4 (βρωμα) sine
 fabulae poetaeve nom. Eustath. 1108, 21. 3. κλείουσιν; A. οὐ· θ.
 Mein. at graece dicitur οὐκ ἀλλά, non οὐ — μὲν οὖν. κλείουσι;
 A. τοῦ Iacobs. Add. Ath. 176. κλείουσι; A. θύνηνιοι K. 4. τὸ]
 καὶ A. — iocus duplici nominum κλείς et ὀπίος significatione con-
 tinetur. 'Graecis duo clavium genera erant in usu, communium et
 Laconicarum, quae etiam *καλυπταί* (*κρηπταί*) dicebantur. oppositum
 occulto est τὸ ὀπίον, quod cerni potest: nam ὀπίον utrumque si-
 gnificat, et *assatum* et *visibile*.' Casaub. cf. Menand. 335 Mein. —
 cum verba extrema personae A parum convenire viderentur, ter-
 tiam (Γ) notavi.

ΠΛΑΤΩΝ

Cf. Mein. I 287 et Aristoph. fr. 538.

8

ἐν ἡμέραις τρισὶν
ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.

B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκρούς ποιεῖς;

Athenaeus 12, 552 e Ἀριστοφῶν Πλάτωνι κτλ. om. fabulae auctorisque nom. excerpisit Eustath. 1646, 16. 1. τρισὶν ἰσχνότερον αὐτὸν Iacobs.] αὐτὸν τρισὶν ἰσχνότερον A. 3. ἐν ὀλίγαις ἡμέραις Dobr. — manifesto imitatus est Arist. Nub. 103. 853. 1112. de *Philippide* cf. 10. Alexid. 2, 7. 144. Athenaeus 12, 522 d sq.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΣΤΗΣ

Cf. quae ad Antiphan. fr. 160 adnotantur.

9

πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα, τοὺς πάλαι ποτὲ
τοὺς Πυθαγοριστὰς γινομένους οὕτως ἑνπᾶν
ἐκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
5 ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἓν,
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὐρόντες καλῆν
ὄρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
κᾶν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
10 ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

Athenaeus 4, 161 e Ἀριστοφῶν ἐν Πυθαγοριστῇ κτλ. v. 1. 2 Eustathius 1553, 30 τί ποτε οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ Πυθαγοριστὰς ἑνπᾶν. ὁ Ἀθήναιος δὲ οὕτω γράφει. — ἀριστοφάνης δ' ἐν πυθαγόροις τί πρὸς τ. θ. A. τί πάποτε οἰόμεθα C. τί ποτε οἰόμεθα Eust. ante v. 1 fortasse τί πάποτε restituendum cum interrogationis signo post οἰόμεθα. deinde scribendum τοὺς ὑδατοπότας. cf. 10. 13. 2. γινομένους A] λεγομένους Moïn. recte. οὕτως BDP] ὄντως A. 8. αὐτοῖσιν Schweigh.] αὐτοῖς A.

quae in exitu v. 1 codices praebent poeta scripsisse non potest, quia non de veteribus Pythagorae discipulis, sed de noviciis eius sectatoribus (Gell. 1, 9, 11) loquitur. Schol. Theocr. 14, 5 οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγορισταὶ περιεσταλμένη καὶ ἀχμηροῦ διαίτη χρῶνται. 9. cf. Hermipp. 24. Alexid. 172, 5.

10

πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἐν
νόμιξ' ὄραν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.
ὔδαρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λουῖσθαι ὄυπος,
5 ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνίγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μῆτε χρῆσθαι μῆθ' ὄραν
κουιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

Athenaeus 6, 238 c *κάν Πυθαγοριστῆ δέ φησι* (Ἀριστοφῶν) κτλ. v. 3 sq., *omisso tamen μῆθ' ὄραν v. 7, cum fr. 4* (non addito fabulae poetaeve nomine) continuo coniungit Eustathius 1951, 41. 1. πίνειν C. at cf. v. 3. 3. ἀπολαύσαι et 7. μῆτε ὄραν A. μῆτ' ἔραν Bothius. cf. Eupol. 326. *μὴ κεχρῖσθαι μηδὲ γού* Naber. Mnem. nov. VIII 253. *μηδὲ χρίεσθαι τὸ πᾶν* Wilamowitz. et Kaibel. Herm. XVIII 260. violentissime Herwerdenus Obs. crit. 64. 5 v. 8. 9 post v. 4 (λουῖσθαι ὄυπον) conlocatis verba ἐλαίῳ μῆτε χρῆσθαι μῆθ' ὄραν eicit, conl. Anaxandr. 34, 6. mihi versus nondum videtur persanatus esse. de sententia et syntaxi cf. fr. 4, de *Tithymallo* Antiphan. 210, de *Philippide* supra fr. 8.

11

εἴτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος
ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως τ' Ἔρως;
ἐτάραττε κάκεινους γὰρ ἐμβάλλων στάσεις,
ὄτ' ἦν μετ' αὐτῶν· ὡς δὲ λίαν ἦν θρασὺς
5 καὶ σοβαρός, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά,
ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
δεῦρ' αὐτὸν ἐφνυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω,
τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν
ἔδουσαν, περιφανὲς σκυῖλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Athenaeus 13, 563 b Ἀριστοφῶν ἐν Πυθαγοριστῆ κτλ. pauca excerpisit Eustathius 880, 5 et 987, 22. 2. τ' add. Pors. 4. ὄτ' ἦν] ὁ τὴν A. 6. οὐρανὸν] οὐρανὸν A. 9. τοῦ πολεμίου Eust. 987. — ἀπεψηφισμένος, i. e. decreto deorum ex Olympo eiectus.

12. 13

ἔφη καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν τῶν κάτω
ιδεῖν ἐκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ
τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνουσι γὰρ

τούτοισι τὸν Πλούτωνα σύσσιτεῖν ἔφη
 5 δι' εὐσέβειαν. Β. εὐχερῆ θεὸν λέγεις,
 εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἦδεται ξυνών.

ἔσθλιουσί τε

λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδαρ
 φθείρας δὲ καὶ τρίβωνα τὴν τ' ἄλουσίαν
 10 οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Diogenes Laert. 8, 38 Ἀριστοφῶν Πυθαγοριστῆ ἔφη — ξυνών. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ ἔσθλιουσι κτλ. Suidas Πυθαγόρα τὰ σύμβολα. 1. ἔφη Cobet.] ἔφη τε Diog., om. Suid. τὴν διαίταν Froben. Diog. et Suidas] διαίταν. τῶν] αὐτῶν Suid. 2. διαφέρει V Suid. 4. 5 σύσσιτον δι' εὐσέβειαν ἔφη V Suid. 5. εὐχερῆ] δυσχερῆ Cobet. at εὐχερῆ per ironiam dixit. 5. 6 λέγεις, | εἰ τοῖς] λέγειν σίτοις AV Suid. μεστοῖς AV Suid. 7. ἔσθλιουσί τε om. Suid., cuius aliquot codices post λάχανά τε inserunt γὰρ κατέδονται, quod deest in ABV. 10. τῶν ἐνεργέτων Naber. Mnem. nov. VIII 253. τῶν ἐνεωτέρων Nauck. Philol. VI 118: Pythagoreos enim sua sententia esse τοὺς σοφοὺς, reliquos omnes τοὺς ἐνεοὺς. ubi quid comparativus sibi velit nescio, sed desidero χαρισιτέρων vel μετριωτέρων vel tale aliquid. — ceterum cf. quae de hac ecloga disputavit E. Rhode Mus. Rhen. XXVI 557. 8 et Griech. Roman. 260 n. 3.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ

Melitensem Philonidem significari docuit Hanov. Exerc. crit. 28. 9. Mein. I 410. cf. Schol. Arist. Plut. 179. Plat. com. 64. Theopomp. com. 4. 5. Nicochar. 3. Philyll. 23:

14

τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
 δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύνκλωτον ἀσπίδα,
 ὑπεραφρίζουσαν, τρυφᾶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην,
 προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος εἶνεκα.
 5 εἴτ' ἔλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Athenaeus 11, 472c Ἀριστοφῶν ἐν Φιλωνίδῃ κτλ. 4. εἶνεκα K.] οὔνεκα A. — cf. Antiphan. 25, 4. 112 cum eis quae adnotantur. χρηστ. εἶν., ut in titulis. loquitur serva.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

15

τὸ τέλος ἅπασιν ἐστὶ τοῖς πτωχοῖσι νύξ.
 ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ.

Stobaeus Floril. 96, 23 Ἀριστοφῶντος Α. 1. τὸ τέλος] ὄφελος Mein. Stob. praef. xxxv. scrib. πρόβολος. cf. Arist. Nub. 1161 cum eis quae adnotavimus. — ad *Babiam* incerta coniectura refert Meinekius.

16

Athenaeus 2, 63a Ἀριστοφῶν κάππαριν, βληχῶ, θύμον, ἀσπάραγον, πίτταν, ῥάμνον, σφάκελον τύμπανον. πίτταν] πίτυν Bodaeus Theophr. 638. scrib. βλίτον. cf. Theophr. H. pl. 1, 14, 2, 7, 2, 7. 8. 3, 2, 4. 4, 1. ῥάμνον] ῥάφανον Bodaeus. σφάκελον] σφάκον Schweigh. τύμπανον] πήγανον Dalecamp. et Bod. an πύανον? cf. Πυανέφια.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 414. Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 29 cum adn.

ΑΜΑΖΟΝΕΣ

1

δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαιρῶς πάνυ
δοκοῦσί μοι.

Athenaeus 10, 422f Ἐπικράτης ὁ Ἀμβρακιώτης, μέσης δ' ἐστὶ κωμωδίας ποιητής, ἐν Ἀμαζόσιν κτλ. 1. δεδειπνάναι L] ἐνδειπνάναι A. ἄνδρες Mein.] ἄνδρες A. — cf. Hermipp. 60.

ΑΝΤΕΡΩΣ

Cf. Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 29 cum adn.

ΑΝΤΙΑΛΙΣ

Ol. 101 scriptam esse, si Laidem, quae nata est Ol. 88, 2, quinquagenariam tunc fuisse statuamus, conicit Meinekius I 414.

2. 3

τὰς μὲν ἄλλας ἔστιν ἀυλούσας ἰδεῖν
αὐλητριῶν πάσας Ἀπόλλωνος νόμον,
· · · · · Διὸς νόμον·
αὗται δὲ μόνον ἀυλοῦσιν Ἰέρακος νόμον
· · · · ·
5 αὕτη δὲ Λαῖς ἀργός ἐστι καὶ πότις,
τὸ καθ' ἡμέραν ὀρῶσα πίνειν κάσθιεν
μόνον· πεπονθέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ

τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ᾧσιν νέοι,
 ἐκ τῶν ὄρων πρὸβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγῶς
 10 μετέωρ' ἀναρπάζοντες ὑπὸ τῆς ἰσχύος·
 ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη τότε (θεῶν)
 ἐπὶ τοὺς νεῶς ἴξουσι πεινῶντες κακῶς·
 κᾶπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
 καὶ Λαῖς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας·
 15 αὕτη γὰρ οὖν ὀπότ' ἦν νεοιτὸς καὶ νέα,
 ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηργιωμένη,
 εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἄν.
 ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,
 τὰς ἀρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
 20 ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἐστι καὶ πτύσαι·
 ἐξέροχεται τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
 δέχεται δὲ καὶ στατήρα καὶ τριῶβολον,
 προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον·
 οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ᾧστ', ᾧ φίλτατε,
 25 τὰργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.

Athenaeus 13, 570b τὰς μὲν ἄλλας — 'Ἰέρακος νόμον, 'Επι-
 κράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαίδι. ἐν ᾧ δράματι καὶ περὶ τῆς πολυθρο-
 νλήτου Λαίδος τάδε λέγει· αὕτη δὲ κτλ. v. 5 et 24 Eustathius
 1403, 57 ὅμοιον τῷ 'κλυτὸς Ἴπποδάμεια' καὶ τῷ 'ἡ Λαῖς ἀργὸς
 ἐστὶ καὶ πότις'. καὶ τῷ 'τιθασὸς γέγονεν' ἢ αὐτὴ δηλαδὴ Λαῖς.
 1. τὰς μὲν γὰρ Schweigh. et quidni καὶ τὰς μὲν? 3. lacunam in-
 dicavit Dindorf. 'Ἐρμου νόμον, Πανὸς νόμον inserit Cobet. N. l. 33.
 5. αὕτη] αὐτὴ Schweigh. αὐτη, λαῖς ἀργος, ποτις A. 7. ταῦτά
 Schweigh.] ταῦτα A. 10. ὑπὸ Porson. Arist. Plut. 98 p. 11] ἀπὸ A.
 11. θεῶν add. Mein. ἤδη ποτέ, τότε Casaub. 12. ἴξουσιν A.
 14. γοῦν] νῦν Mein. in Ath. om. γοῦν A. 15. οὖν ὀπότ' ἦν
 νεοιτὸς A. νέα] καλὴ Herwerd. Nov. add. crit. 29. nubem exem-
 plorum conguessit Lobeck. Paralip. 61. 2 ad tutandam vulgatam;
 nihilo minus poetam scripsisse credo καὶ πλέα, conl. Arist. Eq.
 1129. 17. θᾶττον] ῥᾶόν Mein. Anal. Ath. 266. 20. ἐστὶν A.
 ἐστὶν ἢ πτύσαι Herwerd. Obs. crit. 65. 6. 'facilius est eam videre
 quam spuere' quod tamen omnium facillimum est. καὶ κύσαι Jacobs.
 Add. Ath. 304. 21. πιομένη in exitu versus tolerari non potest.
 πενομένη Mein. Anal. Ath. πον μόνη G. Herm. facillimum videtur
 πετομένη. cf. Arist. Lys. 55. 24. φίλταται A, fortasse recte.
 2. Pollux 4, 78. 9 νόμοι δὲ Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου... καὶ νό-
 μος δ' ἦν Ἰέρακος· ὁ δὲ Ἰέραξ νέος μὲν ἐτελεύτα, Ὀλύμπου (Arist.
 Eq. 9) δ' ἦν οἰκέτης καὶ μαθητῆς καὶ ἐρώμενος. iocus continetur
 confusione nominum Ἰέραξ et Ἰέραξ. 12. 'insident aquilae tem-

plorum fastigiis cibo e mactatis hostiis inhiantes'. Mein. ac sic praedae inhiat Lais. 18. confert Meinek. Plat. Protag. 329 b οἱ ῥήτορες . . δόλιχον κατατείνουσι τοῦ λόγου. 25. ἐκ τῆς χειρός, ut ferae mansuefactae cibum ex hominum manu sumunt.

4

ἰάρωτικ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμνυθίου.

Athenaeus 13, 605 e κατὰ τὴν Ἐπικράτους Ἀντιλαΐδα κτλ. ἰάρωτικ' ἐκμεμάθηκα Dobr. Append. Arist. p. 125] ἐρωτικὰ με- μάθηκα A. 2. Μελήτου Dobr.] μέλη τοῦ A. cf. Arist. Ran. 1302, et de Cleomene Chionid. 4. — Athen. 13, 597a ἑταίραν Λυδὴν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος . . . (ταύτης) εἰς ἐπιθυμίαν κα- ταστάς ἐποίησεν . . . ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδὴν. Phot. Λαμύνθιος ποιητὴς ἐρωτικῶν μελῶν (Mein.).

ΔΥΣΠΡΑΤΟΣ

Cf. Meinek. I 321. 414 et quae adnotavimus ad Antiphanis Δύσπρατον.

5

τί γὰρ
ἔχθριον ἢ 'παῖ παῖ' καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀρενείῳ μειρακυλλίῳ τινί,
ἢ τὴν ἀμίδα φέρειν, ὄρᾶν τε κείμενα
5 ἄμητας ἡμιβρωῶτας ὀρνίθειά τε,
ᾧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
γᾶστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγη
ἡμῶν τι τούτων.

Athenaeus 6, 262 d Ἐπικράτης ἐν Δύσπρατῶ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα κτλ. ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν λαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπικράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους (fr. 89) με- τε- ενεγκῶν. om. poetae fabulaeque nomine excerpit Eustath. 1885, 38. 2. ποτον A. 4. ἢ add. Porson. 7. χολᾶν Porson.] χοαῖν A. 8. ἡμῶν ὃς ἂν | φάγη Porson. — cf. Eupol. 351, 5.

ΕΜΠΟΡΟΣ

6

ἐπὶ τοῖς δ' ἐργᾶ
μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχῆσεται
τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,

οὐκ Ἥλις, ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
 5 κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα.

Athenaeus 14, 655f ὀπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης ἐν Ἐμπόρῳ κτλ. 3. κατ'] ποτ' ? 4. οὐκ Ἥλις ἔνθα Dindf.] οὐκ ἡλισενθα Α. οὐτ' Ἥλις Casaub. 5. κάλλιστοπωπαπυρος ἀκμαῖς ἡνθισμένα Α. ἀκμῆ ἔξανθισμένα recte Blaydes Arist. Ach. p. 130.

1. ἐπὶ τοῖς δ' ἐγὼ, i. e. his, aliis rei culinariae magistris, ego succedo. 2. de οὔτε — οὔ cf. Aesch. Prom. 450. Soph. Ant. 249. Eur. Or. 41. Iph. T. 373. Alex. 92 (Nauck. Philol. VI 419). 3. ἄρταμον, cf. Anaxandrid. 6.

ΤΡΙΟΔΟΤΣ Η ΡΩΠΟΠΩΛΗΣ

Tridens significatur is quo piscatores utebantur. cf. Plat. Sophist. 220cd. ῥωποπώλης est. *scrutarius*.

7. 8

λαβὲ τριόδοντα καὶ λυχνοῦχον

ἐγὼ δὲ δεξιᾷ γε τόνδ' ἔχω τινά,
 σιδηρότευκτον ἐναλίῳν θηρῶν βέλος,
 κερατίνου τε φωσφόρου λύχνου σέλας.

Athenaeus 15, 699f Ἐπικράτης δ' ἐν Τριόδοντι ἢ Ῥωποπώλη προειπὼν (v. 1) ἐπιφέρει (v. 2—4). 3. βέλος Casaub.] μέλος Α. Ἐπικράτης scriptum esse in Marciano Athenaei diserte testatur R. Schoell. Herm. III 169. — significatur genus piscandi, cuius rationem inlustrat Oppian. Halieut. 4, 640 τοὺς μὲν (τῶν ἰχθύων) ὑπηματίους, τοὺς δ' ἔσπερος εἶλε δαμέντας, εὐτ' ἂν ὑπὸ πρῶτον νυκτὸς κνέφας ἀσπαλιῆς πυρσὸν ἀναψάμενοι . . . ἰχθύσιν . . . αἶσαν ἄγῳσιν. ἔνθ' οἱ μὲν πεύκης λιπαρῆ φλογὶ καγχαλόωντες ἀμφ' ἀνάτω θύνουσι, κακὸν δ' ἴδον ἐσπέριον πῦρ, ὅπιης τριγλώχινος (i. e. τριόδοντος) ἀμελίκτιοι τυχόντες. cf. Plat. Sophist. 220e. — v. 2 pro τινά scr. κτένα.

ΧΟΡΟΣ

Titulus alioquin inauditus. *Charicles* inscripta fuisse videtur. cf. fr. 9.

9

τελέως μ' ὑπῆλθεν ἢ κατάρατος μαστροπός,
 ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν,
 τὰν Φερρέφατταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
 ὡς πῶλος ἀδμής· ἢ δ' ἄρ' ἦν μυωνιά

5 ὄλη.

Aelianus H. an. 12, 10 καὶ πάλιν παρὰ Ἐπικράτει ἐν τῷ Χορῶ (δρᾶμα δὲ ἐστὶ τῷ Ἐπικράτει τοῦτο)· τελέως κτλ. ἐς ὑπερβολὴν δὲ λαγνιστάτην αὐτὴν εἰπεῖν ἠθέλησε μὴ ὠνιὰν ὄλην ὀνομάσας. Apostol. 9, 28 ὁ δὲ θῆλυς μῦς εἰς τὰ Ἀφροδίσια λυττικός, ὡς Ἐπικράτης φησὶ κτλ. 1. τελέως] τελείως cod. μ'] δεῦμε, δευμε, δ' εὔμε, δεῖμε, δέ με, δῦμ' cod. et Apostol. δέ μ' Hercher. 3. Φερέφατταν Mein.] φερέφατταν, φερέφατταν. eiectis quae Hercherus iure proscripsit verbis δρᾶμα δὲ ἐστὶ — τοῦτο restant haec ENTΩΙΧΟΡΩΙΤΕΛΕΙΩΣΔΕΥΜΕ. quae mihi quidem ita discriminanda et emendanda videntur ἐν τῷ Χαρικλεῖ. ὡς δ' εὔ μ' ὑπῆλθεν κτλ. ὡς εὔ ut Eurip. Iph. T. 559. Phoen. 991. Arist. Vesp. 1294. fr. 73. Antiphan. 209, 5. Eubul. 76, inprimis autem Arist. Eq. 459. de nominibus hominum clarorum fabulis inscriptis cf. Mein. I 274. Chariclem autem arbitror significari generum Phocionis, de quo Plut. Phoc. 21. 22. 33. 35. 4. μυωνιά, ut ἀνθρακιά, ἀγρομιά, ἰωνιά, κρινωνιά, μυρμηκιά, νεοττιά, ῥοδωνιά, σποδιά, σφηκιά. ὄλη in fine addendum erat ex Aeliano ipso. — in iurandi formulis Athenienses haud raro formis doricis utebantur. cf. Lobeck. Phryn. 640. Theopomp. com. 23 et praeterea Cratet. 41. Epicrat. 11, 7. 28.

ΩΙΟΝ

Cf. Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 329 adn. 1.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

10

κατάβαλλε τὰκάτια, καὶ κυλίκια
αἴρου τὰ μείζω, κενὸν τοῦ κερκησίου
ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας
πλήρωσον, εὐτρεπῆ τε τὸν κοντόν ποιοῦ,
5 καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

Athenaeus 11, 782f ἄκατος ποτήριον εἰκὸς πλοῖω. Ἐπικράτης κτλ. 1. καὶ add. Iacobs. Add. Ath. 249. 2. κενὸν Dindf.] καὶ εὐθὺ. 3. τ'] δ' Casaub. ἐπουρίσας E] ἐπηυρίσας. 4. εὐτρεπῆ Valcken. Diatr. Eur. 235] ἐντρεπῆ. 5. κάλως Valck.] κάλους. πόδα C et cod. Levin.] πόδας epit. Hoeschel.

1. ἄγε δὴ supplet Iacobs. pro κυλίκια Mein. κυμβία: nam 'requiritur nomen quod et poculum et navigium significet'. de hac voce (κύμβη, κυμβίον) doctissima est disputatio M. Hauptii Opusc. I 231 sq. 4. 'contum compone: solve rudentes et pedem laxa'. Valcken. ridicula ambiguitate vocabula nautica ad res obscaenas significandas adhibuit (Villebr.). κοντός (a κεντεῖν, cf. Κένταυρος) ut πούς membrum virile designat. Schol.*Eurip. Med. 679 ἀσκού τὸν προύχοντα πόδα... μὴ λύσης. ἀσκού οὖν τῆς γαστροῦ, πόδα

δὲ τὸ μόριον, παρόσον ὡς ὁ ποδεῶν τοῦ ἀσκού προέχει... πο-
δεῶνα δὲ εἰώθασι λέγειν τὸ τοῦ ἀνδρός αἰδοῖον. quid sint γραῦς
et νέα inter se oppositae nescio.

11

τί Πλάτων

- καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος,
πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;
ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος
5 διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;
τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδῶς
ἦκεις, λέξον πρὸς γᾶς.
B. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς·
Παναθηναίους γὰρ ἰδὼν ἀγέλην
10 μειρακίων
ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας
ἦκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων·
περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι
διεχώριζον ζῶων τε βίον
15 δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.
κατ' ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην
ἐξήταζον τίνοσ ἐστὶ γένους.
A. καὶ τί ποτ' ἄρ' ὠρίσθησαν καὶ τίνοσ γένους
εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον, εἰ κάτοιισθά τι.
20 B. πρῶτιστα μὲν οὖν πάντες ἀναυδεῖς
τότ' ἐπέστησαν, καὶ κύψαντες
χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.
κατ' ἐξαίφνης ἔτι κυπτόντων
καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων
25 λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι,
ποῖαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος.
ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις
Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς κατέπαρδ' αὐτῶν
ὡς ληρούντων.
30 A. ἦ που δεινῶς ὠρίσθησαν
χλενάξασθαι τ' ἐβόησαν·
τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖσδε τοιαυτὶ
ποιεῖν ἀπρεπές.
B. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις·

35 ὁ Πλάτων δὲ παρῶν καὶ μάλα πράως,
οὐδὲν ὀρυνθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς
πάλιν . . .
ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους·
οἱ δὲ διήρουν.

Athenaeus 2, 59c Ἐπικράτης ὁ κωμωδιοποιός κτλ. v. 20. 1 Eustathius 864, 31 ἀναυδής, οὗ πληθυντικὸν οἱ ἀναυδεῖς παρὰ τινι κωμωδῶ οἶον 'πρώτιστα μὲν πάντες ἀναυδεῖς τότε ἐπέστησαν'. 3. νυνὶ διατριβουσιν Erfurdt. Obs. 438] νῦν διατριβουσι. 5. τοῖσιν] 'fortasse τούτοισιν' Dindf. 7. ποτὶ τὰς γὰς Grot. Excerpt. 671. δὴ πρὸς τὰς γὰς Erfurdt. φέρε πρὸς γὰς Porson. πρὸς Ἀθηνᾶς Cob. Obs. crit. 121. de dorismo cf. fr. 7. 10. τῶν μειρακίων Erfurdt. μειρακίων τῶν Mein. τινὰ μειρακίων Herwerd. in Excerpt. gr. 11. Ἀκαδημίας Dindf.] ἀκαδημίας. cf. Antiphan. 33, 6. 12. coniecturam pessimam ἄφαθ' ὡς ἀτόπων, multo ante Herwerdenum, qui bis eam commendat Nov. add. crit. 30 et Mnem. nov. III 297, protulit Bothius. 14. ζῶων τε καὶ δένδρων C. 20. οὖν add. Scalig. ap. Grot. πρώτιστον μὲν Mein. ed. mai. 23. κατ' ἐξαίφνης Erfurdt.] κάξαιφνης. 24. τῶν μειρακίων del. Herwerd. Obs. crit. 66. 28. κατέπαρδ' Schweigh.] κατεπέρδετ'. v. 30—33 alteri personae tribuit Coraes. 32. ταῖσδε C] τοιαῖσδε. τοιαυτὶ Mein.] τοιαῦτα. τοιαῖσδε τοιαῦτα π. ἀπρ. Dindf. 33. ἀπρεπές Casaub.] εὐπρεπές. ποιεῖν οὐκ (πῶς) εὐπρεπές ἐστὶν Dindf. 37. πάλιν ἐξ ἀρχῆς Porson. praeterea τὴν κολοκύντην Mein. ἐπέταξε πάλιν πορδὴν αὐτοῖς Emperius Mus. Rhen. I 460. ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν αὖ πορδὴν Mein. Anal. Ath. 31.

totam eclogam plenam esse vestigiorum dictionis Platonicae (ἀφορίζεσθαι, διατριβεῖν, διερευνᾶν, διαχωρίζειν, λόγοι ἄστοιχοι) Meinekus adnotavit V 87. 16. κολοκύντη tunc potissimum Athenas primum pervenerat. Hehn Kulturpfl. 271. 21. cf. Arist. Nub. 191. 26. ποίαν, ut Arist. Eq. 606. ποαστροίαι Archipp. 44. Ποάστριαι Magnetis et Phrynichi.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

12

πρωτόβαθρον

Ἐπικράτης φησὶν ὁ κωμωδοδιδάσκαλος. Pollux 4, 121. at Φερικράτης Bekkeri codices et Falkenb. cf. Pherecr. 226.
Praeterea cf. Pherecr. 248.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ

Meinek. I 411 sq.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Cf. Meinek. I 57. 413 et huius ed. I 19.

ΓΙΓΑΝΤΕΣ

Gigantes an Titanes fabulam inscripserit dubium est. Meinek. I 411. cf. fr. 2. Myrtili fuerunt Τιτανόπανες. cf. Cratini ipsius Titanes.

1

ἐνθυμῆ δὲ τῆς γῆς ὡς γλυκὴν
ὄξει, καπνὸς τ' ἐξέρχεται εὐωδέστερος;
οἰκεῖ τις ὡς εἴκεν ἐν τῷ χάσματι
λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός.

5 [παραπλησίαν ὄσμην λέγεις ἀμφοῖν γλυκὺς.]

Athenaeus 14, 661e ἐκσεμνύνει δὲ τὴν τέχνην (τὴν μαγειρικὴν) καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἰγασί λέγων κτλ. 1. ἐνθυμῆ cum interrog. signo post 2 Cobet. N. l. 119] ἐνθυμῆ A. 2. ἐξέρχεται A. εὐωδέστατος Bergk. R. c. Att. 277. 3. ἐν deest in A. 5. γλυκὺς om. C. totum v. 5 ut Athenaei verba (λέγει scribens et ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης, cuius ecloga sequitur) a Cratini versibus segregat Dobraeus. — 'loquitur de Gigantum felicitate, quibus et terra et fumes suavissime oleat'. Bergk. non liquet.

2

ὡς σφόδρ' εἶσ' Αἰγυπτιώδεις· Σωχάρης, Πααμύλης.

Hesychius Πααμύλης Αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Ἰγασί κτλ. σφόδρ' εἶσ' Αἰγυπτιώδεις K.] σφοδρῶς ἢ (i. e. σφόδρ' εἶσιν) Αἰγυπτιώδης cod. Σώχαρις] σόχαρ. . cod. Πααμύλης] παλμύλης cod. — Photius Παμύλης· Αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης. et 592, 2 ἐνομίζοντο δὲ (οἱ Τιτᾶνες) τῶν πριαπωδῶν θεῶν εἶναι. Eustath. 985, 51 ὁ κίναϊδος καὶ πειώλης (Παμύλης an πριαπώδης?) Τιτᾶν σκωπτικῶς λέγονται. cf. Jablonski Opusc. I 192. Wyttenb. Plut. Mor. 355e. Parthey Plut. Is. Os. p. 191 (M. Schmidt). repetit quisquis loquitur quae ab altero audierat. 'quam valde hi omnes Aegyptiam originem redolent: Sochares, Paamyles'. cf. Arist. Nub. 680.

ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ

Quis hoc nomine designetur incertum est. Meinek. I 411. 12.

3

Athenaeus 4, 177a χρῆσθαι δ' αὐτοῖς (τοῖς ἐλύμοις ἀύλοις) καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένει (θηραμένει A). cf. Call. 18.

ΟΜΦΑΛΗ

Cf. Meinek. I 412 et Cratin. fr. 241.

4

πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα
κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι μέλοι.

Athenaeus 15, 669a κατὰ τὸν νεώτερον Κρατῖνον, ὃς ἐν Ὀμφάλῃ φησὶν κτλ. 2. μάχης et πόνου Schweigh. πόνος Bergk. πολέμου G. A. Hirschig. Ann. crit. 9. — Herculis verba videntur esse. ante v. 1 fortasse erant ὡς κατ' οἰκίαν | π. μ. κτλ.

5

ὕμεῖς δ' ἐὰν
ἱπίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε

Pollux 7, 58 ἐν τῇ τοῦ νεωτέρου Κρατῖνου Ὀμφάλῃ εἴρηται κτλ., ὡς καὶ ταῦτα εἶδη χιτωνίσκων. non consentit Hesychius ἱπίσκος· ἐπίθεμα κεφαλής. ἢ γυναικειὸν κόσμιον. 2. ἱπίσκον A. — versus ut feci facillime dirimuntur. in fine alterius excidisse videtur λῆδιον. Herodian. II 542, 1 λῆδος τριβώνιον. Hesych. λῆδιον· τριβώνιον εὐτελές. et ληίδιον· εὐτελές ἱμάτιον. cf. Menand. 1036 (Mein.). Lobeck. Pathol. el. II 40. — τρίμιτον, Cratet. 34. Lysipp. 3. Aesch. fr. 355 N. Poll. 7, 78.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ

Cum Pythagoristarum inrisio novae comoediae temporibus admodum popularis esset, Cratinus et Alexis etiam Πυθαγορίζουσαν composuerunt. cf. Meinek. I 389.

6

Diog. Laert. 8, 37 ἔσκωψε δὲ αὐτὸν (Πυθαγόραν) Κρατῖνος μὲν ἐν Πυθαγορίζουσῃ. πυθαγορικοῖς cod. R. πυθαγορικαῖς cod. Arund. Pythagorizusa Aldobr. Suidas Ξενοφάνης· ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ Κρατῖνος ἐν Πυθαγορίζουσι (sic V). itaque 'fortasse Πυθαγορίζουσι' Mein.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ

Hae quoque fabula Pythagorei exagitabantur.

7

ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἄν τιν' ἰδιώτην ποθὲν
 λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον
 τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν καὶ κυκᾶν
 τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασιν,
 5 τοῖς ἀποπλάνοισ, τοῖς μεγέθεσιν νουβυστικῶς.

Diogenes Laert. 8, 37 ἀλλὰ καὶ ἐν Ταραντίνοις φησὶν οὕτως
 κτλ. Suidas Ξενοφάνης . . . καὶ ἐν Ταραντίνοις κτλ. ἄν] ἔάν Suid.

2. διαπειρωμένοις Scaliger. propter v. 4. 5 malim διαπειρωμένους.

3. ῥώμης, ut Plat. Protag. 311 b καὶ ἐγὼ ἀποπειρώμενος τοῦ
 Ἰπποκράτους τῆς ῥώμης διεσκόπουν αὐτόν. ceterum quae hic dicun-
 tur multo minus Pythagoreis quam sophistis conveniunt. 4. πέρασ
 idem quod ὀρισμός, definitio, παρίσωμα aequalis τῶν κῶλων termi-
 natio, ἀπόπλανος digressio, μέγεθος magnificentia orationis. 5.
 νουβυστικῶς ut Arist. Vesp. 1294. cf. Eccl. 441.

TITANEΣ

Cf. quae ad *Gigantes* adnotavimus.

8

Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο,
 ἦν μὴ σοι νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν,
 μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίση
 τοῦ Κορύδου· προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,
 5 χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.

Athenaeus 6, 241 a c ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος
 παρὰσίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ . . . Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Τι-
 τᾶσι κτλ. 2. ἦν μὴ A] εἰ μὴ Porson. οὐ μὴ Lobeck. Phryn. 458,
 refutatus a Meinekio in ed. mai. recte Emperius Mus. Rhen. I 460
 ἦ μὴ σοι νομισῆς, aut persuasum habeto eum nihil tibi relicturum
 esse, anticipata negatione et cum verbo regente coniuncta. μηδὲν
 B] μηθὲν A. 3. τοῦδ' οὐ πώποτε Lobeck. δαῖς ἢ A.

ex oraculo comice ficto haec excerpta sunt, qualia multa in-
 veniuntur in Equitibus. cf. Horat. Sat. 1, 9, 31 sq. v. 1 fortasse
 melius cum Mein. χαλκοτύπον, ex aere cusum, i. e. firmum et insa-
 tiabilem. cf. Eupol. 162.

ΧΕΙΡΩΝ

Non confundenda cum Cratini maioris *Χείρωσιν*. Meinek. I 412.

9

πολλοστῶ δ' ἔτει
 ἐκ τῶν πολεμίων οἰκαδ' ἦκων, ξυγγενεῖς

καὶ φράτερας καὶ δημότας εὐρών μόλις,
εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη· Ζεὺς ἔστι μοι
5 ἔρκειος, ἔστι φράτριος, τὰ τέλη τελῶ.

Athenaeus 11, 460f Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι κτλ. v. 4 Eustathius 1271, 31 κυλικεῖον ἢ τῶν κυλικῶν σκευοθήκη, οἶον 'μόλις εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη', ἤγουν εἰς τὸ συμπόσιον, ὡς οἶα πολιτογραφηθεῖς που. 1. ἔτει] ἔτι A. 2. οἴκαδε A. ἤκων Jacobs. Spec. animadv. ad auct. vet. 111] ἤκω. 4. ἐνεγράφη] ἐγράφη A. ἐνεγράφη Eust. 5. φράτριος Bergk. R. c. Att. 108] φρατόριος A. φρατέριος Mein. in Ath.

homo nescio quis post diurnam absentiam ex hostium terra rediens vix a se gentiles, tribules inventos esse, i. e. aegre sibi contigisse dicit ut ab illis agnosceretur. εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη per iocum et παρ' ὑπόνοιαν dicit pro εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον (nos *ich wurde ins Seidelbuch eingeschrieben* pro *ins Kirchenbuch*). hominibus enim id genus τὸ κυλικεῖον multo et gravius et suavius est ipsa civitate. τὰ τέλη τελεῖν Schoemannus Ind. Gryphisv. 1858 p. 7. 8 docuit eum dici, qui quae civibus praestanda sint conferendis tributis aliisque muneribus obeundis probe et iuste praestet conl. C. I. I 101, 25 τελεῖν αὐτὸν τὰ αὐτὰ τέλη ἐν τῷ δήμῳ, ἄπερ ἂν καὶ Πειραιεῖς. Dinarch. 2, 17 εἰ τὰ τέλη τελεῖ. oppos. 18 τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὗτος οὐδὲ τῶν δημοσίων καὶ ὧν ὄφλε τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτικεν.

ΨΕΥΔΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

Cf. Meinek. I 412. 13.

10

ἄνθρωπος εἶ δηλονότι καὶ ψυχὴν ἔχεις;
B. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν.

Diogenes Laert. 3, 28 Κρατῖνος Ψευδυποβολιμαῖω κτλ. v. 1. Meinek. ita distinguendum censet A. ἄνθρωπος εἶ; B. δηλονότι. A. καὶ ψυχὴν ἔχεις; 2. οἶδ' — ὧδ' ἔχειν G. Hermann.] οἶδα — ἔχειν.

11

βυβλιοθήκη

παρὰ τῷ νεωτέρῳ Κρατίνῳ ἐν Ὑποβολιμαίῳ. Pollux 7, 211. ἐν Ὑποβολιμαίῳ] ἀπεμπολημένη A. videtur tamen eadem fabula significari, quae alibi Ψευδυποβολιμαῖος dicitur. nisi forte Ἀπηνμπολημένη alter fabulae titulus fuit. cf. Arist. Ach. 374. βυβλ. K.] βιβλ.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

12

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσῶν ἀνῆρέθην.

*B. οὐπω τότε ἐν Δελφοῖσιν ἦν τα γραμματα
τὴν ἐγγύην αὐτὴν λέγοντ'; A. ἦν· ἀλλ' ἐγὼ
φιλέταιρον εἶχον ἦθος.*

Schol. Plat. 324 Bekker. et Gregor. Cypr. Leid. 2, 18 παρ-
οιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα . . . οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτω ἔχειν,
ἀλλὰ μόνον ἐγγύη αὐτῆ. καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον
τὸν νεώτερον λέγοντα κτλ. 1. τρεῖς] τρεῖς Naber. Mnem. nov. VIII
254. εἰσπεσῶν Bekker.] πεσῶν. ἐμπεσῶν Iacobs. Add. Ath. 72.
2. οὐπω τότε Bekk.] οὕτω ποτ'. 3. λέγοντ' add. Buttmann. ἦν
add. Bekker. 4. ἦθος Iacobs. Add. Ath. 282] ἔθος. eadem vitia
apud Gregorium, ubi cf. Leutsch.

13

καριῖδας ἢ ζάψ ἐκφέρει κίχθύδια.

Clemens Alex. Strom. 5, 8, 47 καλεῖται δ' οὕτως (ζάψ) ἢ θά-
λασσα . . . Κρατῖνος ὁ νεώτερος κωμικός κτλ. καριῖδας Sylburg.] κα-
ριῖδας L. crasis qualis est κίχθύδια Atticorum poetarum unum novi
exemplum Eurip. Hel. 1024 χίκετεύετε.

14

παρ' Ἀρχεφῶντος ἠδυπότιδας δῶδεκα

Athenaeus 11, 469 c Κρατῖνος ὁ νεώτερός φησι κτλ. ἠδυπότι-
δας VL atque antea semper Athenaeus] ἠδυπότια A. Hesych. ἠδυ-
πότις· ἔκπωμα ποιόν. Poll. 6, 96 καλοῦνται δὲ καὶ ἠδυπότιδες. de
Archephonte parasito Machon Athen. 6, 244 b—d.

Ω Φ Ε Λ Ι Ω Ν

Meinek. I 415.

ΔΕΤΚΑΛΙΩΝ

Solus Suidas commemorat mentionem eius in secundo Athenaei
libro fieri dicens. Meinek. I 415. fragmenta non inveniuntur.

ΙΑΛΕΜΟΣ

Cf. quae ad Amphidis *Ialemum* adnotantur.

1

*ὠρχοῦντο δ' ὥσπερ καριῖδες ἀνθρώκων ἐπι
πηδῶσι κυρτά.*

Athenaeus 3, 106 a Ὁφελίων . . . ἐν Ἰαλέμῳ κτλ. sine fabulae
auctorisve indicio Eustath. 1220, 54. sic ut supra scripsimus A.

ὠρχοῦντο ὡσπερ Eustath. ὠρχοῦντο δ' ὡς Dindf. ὠρχοῦνθ' ἄπερ Meinek. scrib. ὠρχοῦνθ' ὅπως. nam περ ex prima syllaba vocis καρῖδες ortum videtur. cf. Aristoph. fr. 68.

ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ

Cf. Meinek. I 415 et quae nos ad Theopompi *Callaeschrum* adnotavimus I 738.

2

κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ

Athenaeus 3, 106 a Ὁφελίων (ωφελλων Δ) Καλλαισχρω κτλ.

ΚΕΝΤΑΤΡΟΣ ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ ΜΟΤΣΑΙ ΣΑΤΤΡΟΙ

A Suida solo commemoratae. Meinek. I 415.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

Λιβυκὸν τε πέπερι, θυμίαμα, βυβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον

Athenaeus 2, 66 d ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον... Ὁφελίων κτλ. τε add. Elmsl. βυβλίον (βιβλ.) idem] καὶ βιβλίον. Λιβυκὸν πέπερι καὶ θ., β. Tourp. Emend. i 459. quomodo ea quae in πρόπομα iniciuntur coniungi possint cum libro Platonis in tanta fragmenti brevitate non perspicitur.

4

Athenaeus 2, 43 f Εὐβουλος (fr. 135) εὐρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον,

τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.

τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὁφελίων φησί.

5

ἐλαίῳ Καρικῷ

ἀλείφεται.

Athenaeus 2, 66. 7 Καρικῷ (ἐλαίου μνημονεύει) Ὁφελίων κτλ.

6

Hesychius Ἴσις· ἔνιοι ὀμνύοντες τὴν Ἴσιν ἐξ ἐτοίμου ἐνόσουν. ὁθεν Ὁφελίων διὰ τὸ συνεχῆς τῶν νόσων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ὁφελίων Mein.] ὠφελίμων. συνεχῆς Mein.] συνεχῶς. Iuvenal. 13, 92 putat esse deos et peierat... decernat quodcumque volet de corpore nostro Isis et irato feriat mea lumina sistro.

ΝΑΤΣΙΚΡΑΤΗΣ

Inter poetas incertae aetatis rettulit Meinekius, quamquam 'mediae poetis comoediae' adscribendum esse suspicabatur I 495. *Ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ* Aeschin. 1, 98, qui fortasse idem est cum poeta. de aetate hodie, si recte ut videtur Koehlerus supplevit I. A. 977 π *Ναυ[σικράτ]ης*, cum nomen eius Mnesimachum inter et Alexim sit positum, dubitari non potest. accedit quod in fr. 1. 2 dicendi genus simillimum est eius, quo in tali re uti solent Antiphanis Alexidisque aequales.

ΝΑΤΚΛΗΡΟΙ

1. 2

. . . δύο μὲν (φασίν) ἀπαλοὶ καὶ καλοί,
 . . . . τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
 ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
 ὄν καὶ τὰ θυητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
 5 B. γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας . . . .
 . . . .
 . . μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
 αἱ ξανθόχρωτες, ἄς κλύδων Αἰξωνικοῖς
 πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται·
 αἷς καὶ θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
 10 δειπνῶν ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
 B. τρίγλας λέγεις . . . .
 A. γαλακτόχρωτα Σικελὸς ὄν πήγνυσ' ὄχλος
 . . . .
 B. ῥόμβος.

v. 1—5 Athenaeus 7, 296a *Ναυσικράτης Ναυκλήροις κτλ.*
 v. 6—11 (λέγεις) idem 7, 325e *Ναυσικράτης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξωνικὰς (ἔξωνικὰς A) τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως κτλ.* v. 7—12 idem 7, 330b *Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἔστι τὸ ὄνομα Ἑλληνικόν· Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις. προειπῶν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει κτλ.* unde efficitur duo haec fragmenta proxime inter se afuisse.

1. φασίν A] φησὶν VL, quod Athenaei esse creditur. 2. ἐπώνυμοι supplent Iacobs. Add. Ath. 174 et Porson. Append. Toup. 477. παῖδες θεοῦ Dobr. Adv. II 315. 6. μετ' αὐτὸν Mein. 7. Αἰξωνικοῖς K.] ἔξωνικὸς A utrobique. 8. ἐν τόποις A 325] ἐν τόποις A 330. 11. τρίγλας A 325] τρίγλαν A 330. 12. γαλακτοχρῶτα et πήγνυσοχλος A. 11—13. discriptio versuum et

personarum Cobeti est N. l. 25. 6. usquequaque vestigia adparent orationis in cothurnos adsurgentis. unde v. 9 *θεάν*. cf. Cobet. N. l. 26. — Sphingocarionem aliquem, coquum sine dubio, audire mihi videor, piscium quos emit non nomina proferentem, sed naturam illis verborum ambagibus et involucris describentem, quibus tunc spectatores mirifice delectabantur. cf. Antiphan. 52 et Mein. I 292 sq. ei alter se intellexisse dicta eius breviter significat. itaque Nausicrates sic mihi scripsisse videtur: (καὶ νῆ) *Δί' ἡμῖν (εἰσὶν) ἀπαλοὶ καὶ καλοί· | ὁ μὲν θεοῦ (vel δαίμονος ὁ μὲν) τοῦ ν. — ἔγνωκας . . . | εἶτα μετὰ τοῦτον δ' εἰσὶν ἔκπρ. — Αἰξωνικοῖς — ἐν πόροις — ναυτίλοι. | Β. τρίγλας λ. . . | Α. γαλακτόχρως τε Σικελὸς ὄν π. ὄχλος | . . . (deest versus) | Β. ζόμβος.*

2. *glaucus piscis* dicitur nomen accepisse a *Glaucō* daemone vel deo *marino*, de quo cf. Preller. Myth. gr.² I 478 sq. Hesych. ἔξω Γλαῦκε. Append. prov. 2, 72 cum eis quae Leutschius adnotavit et Eubul. 44. 7. cf. Cratin. 221. Bursian. Geogr. gr. I 360. 1. 9. Athen. 7, 325a *τῆ δὲ Ἐκάτῃ ἀποδίδεται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομασίας κοινότητα. τριοδίτις γὰρ . . . καὶ ταῖς τριακάσι δὲ αὐτῇ τὰ δειπνα φέρουσι. ἐδ' Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται. καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ Τριγλανθίνῃ.* cf. Chariclid. 1 et Preller. Myth. gr.² I 246 sq. 12. haec nemo dum explicavit.

ΠΕΡΣΙΣ

Persicam mulierem intellegendam esse arbitratur Meinek. I 495. cf. 497.

3

*ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πάποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίου;
οὐ δασύποδ' εὐρεῖν ἐστὶν οὐχὶ ῥάδιον.*

Athenaeus 9, 399 ef *Ναυσικράτης* (sic Grotius Excerpt. 879, *ναυκράτης* A) ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι (πέρσιδι A) *σπανίως, φησὶν, ἔστιν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν. λέγει δὲ ὧδε κτλ. 2. ἢ τι τοιοῦτον C. 3. οὐ δασύποδ' A.*

Meinekii opinionem Menandrum (cf. fr. 824 Mein.) a Nausicrate perstringi suspicantis refutavit M. Haupt. Opusc. II 94. de conlocatione particulae negativae cf. quae adnotavi ad Arist. Nub. 687.

ΕΥΦΑΝΗΣ

Poeta antehac ignotus. in indice comicorum (U. Koehler I. A. n. 977) post Nausicratem commemoratur.

ΠΤΡΑΥΝΟΣ

Cf. quae ad Aristophontis *Πύρανον* adnotantur.

1

ἐς κόρακας· ἦξω φέρων τε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὄλον.

Stephanus Byzant. Πάρνης· τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. ἐνφανῆς (sic RV) ἐν πυραύνῳ κτλ. Ἀντιφάνης Mein., Ἄμφις Fritzschi; sed recte Koehlerus Ἐνφάνης. τε] γε Mein. Πάρνηθα AP, Πάρνηθός RV. τὸν Πάρνηθ' ὄλον magnum lignorum acervum dicit. cf. Arist. Ach. 347, ubi cum Bentleio scribendum Παρνήθιοι. θηλυκῶς ἢ Πάρνης Arist. Nub. 323 al.

Α Λ Ε Ξ Ι Σ

Meinek. I 374 sq. Droysen. Hellenism. II 242 n. 165.

ΑΓΚΤΑΙΩΝ

Fortasse Ol. 106 scripta. cf. Mein. I 359. 381 et quae ad Eubuli *Ancylionem* adnotavimus.

1

λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα· συγγενοῦ τρέχων
Πλάτωνι, καὶ γνώσει λίτρον καὶ κρόμμυον.

Diogenes Laert. 3, 27 Ἄλεξις . . . ἐν Ἀγκυλίῳ κτλ. συγγενοῦ Cobet. N. I. 284] συγγενῶς. cf. Plat. com. 128 cum eis quae adnotavimus. λίτρον καὶ κρόμμυον eodem ioco quo Epicrat. 9 Platonis discipuli quae sit cucurbitae natura quaerunt.

ΑΓΩΝΙΣ Η ΙΠΠΙΣΚΟΣ

Circiter Ol. 109 actam esse cum Clintono Fast. Hell. 127 Meinek. I 386. 7. — Suid. Ἀγωνίς· ὄνομα ἑταίρας. Cicero Divinat. in Q. Caec. 17, 55 *Agonis quaedam est Lilybaetana, liberta Veneris Erycinae.* de ἱππίσκῳ cf. Cratin. min. 5.

2

ἀπήντων τῷ ξένῳ,
εἰς τὴν κατάλυσιν ἡσουην αἰθῶν ἀνήρ·
τοῖς παισί τ' εἶπα, δύο γὰρ ἦγον οἰκοθεν,
τάκπωματ' εἰς τὸ φανερόν ἐκνευιτρομένα
5 θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τάκπώματα
ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας

ἴσως ἐτέρας, ψυκτηρίδιόν τε δέκ' ὀβολούς,
Φιλιππίδου λεπτότερον. Β. ἀλλὰ ταῦθ' ὄλωσ
πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἦν.

v. 1—8 (λεπτότερον) Athenaeus 11, 502. 3 Ἄλεξις ἐν Ἰππίσκῳ
ψυκτηρίδιον καλεῖ διὰ τούτων κτλ. v. 3 sq. idem 6, 230b Ἄλεξις
ἐν Ἰππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ ἐπιδεικνύμε-
νον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιῶν λέγοντα κτλ. 2. sic
A. ἢ συνῆν Grotius Excerpt. 557. ἦγον. ἦν δ' Mein. οὐ συνῆν
Ἀγωνίδι Herw. Mnem. nov. VI 68. 3. πασι A 502] πᾶσι A 230.
5. τὰκπώματα A 230] τ' ἐκπώματ' A 502. 6. τέτταρας ἴσως ἐτέρας
A 230] τέτταρας A 502. cf. Philet. 9, 1. 2. 7. ψυκτηρίδιόν τε A
503 (δὲ Schweigh.)] ψυκτηρίδιον 230. δέκ' A 230] δύ' 503.
v. 8. 9 ex 230 poetae contra Meinekium (Menand. p. 130) reddidit
Cobet. N. l. 361. quod praetermisit Kaibelius Herm. XVIII 259,
pro τέτταρας ἴσως ἐτέρας scribens δύ' ἐτέρας. νενοημένα Athen.
narrat amator Agonidis, quomodo ipsam cum nescio quo homine
(τῷ ξένῳ) in deversorio et exceperit et deceperit. Agonidem adfuisse
ipse Athenaeus testatur. v. 2 scribo eis τὴν κατάλυσιν ἦγον, ἦν ἐθεω-
σάμην, quam sulfuris suffitu purgandam curaveram. cf. Hom. Od.
22, 494. 23, 50. Plin. N. h. 35, 177. Schoemann. Ant. gr.² II
352 et de forma (pro ἐθειωσ.) Ararot. 12. Hesych. θεώματα· τὰ
περικαθαροτήρια. αἰθῶν apud comicos non invenitur nisi ubi Ho-
merum imitantur, Arist. Pac. 1328. Hermipp. 46, 7. — de Phi-
lippide cf. 144.

3

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαροδός εἰμ' ἐγώ.

Athenaeus 8, 339c Ἄλεξις ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ κτλ. 1.
'πίσειε VL] πείσειε A. Eurip. Or. 255 ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πί-
σειέ μοι τὰς αἱματωπὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας· αὐται γάρ, αὐται
πλησίον θρώσκουσί μου. de Misgola, citharoedorum amatore, cf.
Antiphan. 26, 14.

4

ὁ τρίτος οὗτος δ' ἔχει
σύκων κυλιστὸν στέφανον· ἀλλ' ἔχαιρε καὶ
ζῶν τοῖς τοιούτοις.

Athenaeus 15, 678e εὐρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς κυλι-
στὸν τινα καλούμενον στέφανον... Ἄλεξις ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ
(ἰππίσκῳ A) κτλ. 1. οὗτος δ' Mein.] δ' οὗτος A. 'mortuorum
quorundam hominum imagines contemplari videntur. verba ἀλλ'
ἔχαιρε κτλ. fortasse alteri interlocutori tribuenda sunt' Mein. cf.
Cobet. N. l. 20. 1. Nicander Athen. 678 f ἐκκύλιστοι στέφανοι καὶ
μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων. cf. 272, 5. 207. Archipp. 40. Eubul. 73.

5

μεστήν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν
κοίλην ὑπερθύουσαν.

Athenaeus 11, 471e "Αλεξίς . . . ἐν Ἰππίσκῳ (ἠπακῶι Α) κτλ. 2. ὑπερβρύουσαν Sylburg. ὑπεραφρίζουσαν (Eubul. 56, 2. Aristophont. 14, 3) vel ὑπερξέουσαν Herwerd. Obs. crit. 66. 7. 'sed quidni poculum vino plenum dicatur *superaestuarē*?' Mein. Anal. Ath. 217.

6

Athenaeus 3, 120b Φειδίππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχο-
πώλης, "Αλεξίς (μνημονεύει) ἐν Ἰππίσκῳ. cf. 218. Timocl. 21, 5.

ΑΔΕΛΦΟΙ

De tempore cf. quae ad Antiphanis Νεοττίδα adnotantur.

7

ἐγὼ δέδωκα γὰρ τι ταύταις; εἰπέ μοι.
Β. οὐκ ἄλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

Athenaeus 6, 223f "Αλεξίς . . . ἐν Ἀδελφοῖς κτλ. 1. ἐγὼ οὐκ
ἔδωκα G. A. Hirschig. Annot. crit. 9. cuius emendationis necessita-
tem auctor eis quae adnotavit mihi quidem nequaquam probavit. —
cf. 209. Antiphan. 169.

ΑΙΠΟΛΟΙ

Cf. Mein. I 396. 488.

8

Suidas τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον· τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι
τρία παρειτίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον. . . μέμνηται "Αλεξίς ἐν Αἰ-
πόλοις. Zenobius 6, 11 τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον· μέμνηται
ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις. Ἀναξανδρίδης Hemsterhus. Arist.
Plut. p. 324, Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός Th. Canterus. sed Zenobius
Milleri (Mélanges 355. 6) recte "Αλεξίς. de proverbio cf. Aristoph.
fr. 549.

ΛΙΣΩΠΟΣ

De tempore cf. Meinek. 381—390.

9

κομφόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ᾧ Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις, δεξιῶς θ' εὐρημένον.
Σ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
ἄκρατον. Σ. οὐ γὰρ ῥάδιον· πωλοῦσι γὰρ

- 5 ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
 οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὄνουμένων
 προνοούμενοι, τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
 ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἔσθ', ὄραϊς, Ἑλληνικὸς
 πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
 10 λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἠδέως·
 τὸ μὲν γὰρ ἔτερον λουτρον ἔστιν, οὐ πότος,
 ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις. Α. θάνατος μὲν οὖν.

Athenaeus 10, 431d Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης τὸν οἶνον ὕδαρῇ
 πωλούντων τῶν καπηλῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκραμένον ἐκέλευσεν
 αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστερον ὀνοῖντο. τὸ παραπλήσιον καὶ
 "Ἀλεξίς εἴρηκεν ἐν Αἰσώπῳ οὕτως κτλ. 1. ἐστὶ Α. ὃ Σόλων hic
 VL, initio v. 3 A. 3. συμποσίοισιν et πίνεται Α. 5. ἐν] ἐπὶ?
 9. ποτος et χρωμένος Α. τρόπος pro πότος Naber. Mnem. nov.
 VIII 254. 10. αὐτοὺς 'i. e. ἀλλήλους' Mein.] αὐτοὺς Α. 11.
 λουτρον et ποτος Α. 12. B. add. Herwerd. Nov. add. crit. 30.

4. ὄνιον pro ὀνάδιον G. A. Hirschig. Ann. crit. 9. debbat
 certe ὄνιος (ὁ ἄκρατος). sed ὀνάδιον rectissime dictum: non facile
 est merum bibere, quia iam mixtum venumdant. 5. Pollux 7,
 192 ἐπίπρασκον. τὸ γλεῦκος ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομίζοντες.
 7. προνοούμενοι primum cum τῶν ὄνουμένων coniungitur, deinde
 per ἐπεξηγήσειν additur τοῦ — ἔχειν. 8. Bekker. Anecd. 45, 13
 (attulit Mein.) κραιπάλῃ· ἢ ἀφ' ἐσπέρας ἄχρη εἰς ὄρθρον πό-
 σις. 10. λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν poetam scripsisse non credo, sed
 ἄδειν τι κτλ. — scaenam fabulae Athenis non fuisse ex verbis
 παρ' ὑμῖν κτλ. v. 1. 2 concludit Grauertus De Aesopo 29, non
 recte: cf. Arist. Ach. 729. 829. Lys. 170.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

10

ἡμίκακον

"Ἀλεξίς Αἰχμαλώτῳ. Bekker. Anecd. 98, 13. ἐμκαλώτῳ cod. —
 ἡμικάκῳ Arist. Thesm. 449. cf. Poll. 6, 161.

ΑΔΕΙΠΤΡΙΑ

Cf. quae ad Antiphanis Ἀλείπτριαν adnotavimus.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ

Fuit etiam Amphididis Ἀμπελουργός. quo iure Meinekius I 397
 Alexidi eam abnegandam censeat non intellego.

11

ἀναδενδράς

Ἀλεξίς Ἀμπελουργῷ. Bekker. Anecd. 82, 4. cf. Pherecr. 109.

12

ἀπολογηθῆναι

ἀντὶ τοῦ ἀπολογῆσασθαι. "Αλεξίς Ἀμπελουργῶ. Bekker. Anecd. 82, 5.

ΑΜΦΩΤΙΣ

Pollux 10, 75 εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν. εἰπόν-
τος. ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου (fr. 97 N.) ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις
πέλας. Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα Ἀμφωτίς. Hesych. ἀμφώτιδες
ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. Eustath. 1324, 88 ἀμφώ-
τιδες κατὰ Πανσανίαν, ἃς οἱ παλαισταὶ παρὰ τοῖς ὠσίν εἶχον. ἄλλως
δέ γε καὶ ἐκπώματος εἶδος αἱ ἀμφωτίδες. Athen. 11, 783d ἀμφω-
τίς· ξύλινον ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς ἀγροαίκους Φιλητᾶς φησι τοὺς
ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ καὶ οὕτω πίνοντας. *ultra ἀμφωτίς fabulae no-
men dederit ignoramus. neque de accentu constat.* Mein. I 396. 7.

13

ὄνοκόπος

τῶν τοὺς ἀλέτωνας τῶνδε κοπτόντων ὄνους.

Pollux 7, 20 τὸν δὲ νῦν μυλοκόπον ὄνοκόπον Ἀλεξίς εἶρηκεν
ἐν Ἀμφωτίδι κτλ. 2. ἀλέτωνας] ἀλέκτονας A. τῶνδε] τοῦσδε
Mein. ὄνοκόπος, eorum unus qui molares istos lapides caedunt.
Xenoph. Anab. 1, 5, 5 ὄνους ἀλέτας. Mein. — cf. 204.

14

μετάβα

ὥσπερ καὶ ἀνάβα καὶ κατάβα. Ἀλεξίς Ἀμφωτίδι. Bekker. Anecd. 108, 10. cf. Arist. Vesp. 979. Ran. 35.

ΑΝΤΕΙΑ

Cf. Meinek. I 32. 322. 377. 393 et quae ad Antiphanis *Anteam* nos adnotavimus.

ΑΠΕΓΛΑΤΚΩΜΕΝΟΣ

Hominem in Glaucum commutatum Casaubonus, glaucomate
adfectum Meinek. interpretatur I 397. *Caerulatum* vertit Grotius.
Glaucoma fabula fuit Cn. Naevii. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.²
15. — Timoleonem ἀπογλανκωθῆναι τὴν ὄψιν narrat Plutarchus
Tim. 37. idoneam comoediae fabulam habeas, si simulasse aliquem
γλαύκωμα et familiarium servorumque animos ea ratione examina-
visse statuas.

15

παρ' ἐμοῦ δ', ἐὰν μὴ καθ' ἕνα ἕκαστον πάντα δῶς,
χαλκοῦ μέρους δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.

- B. δίκαιος ὁ λόγος. A. ἀβάκιον, ψῆφον· λέγε.
 B. ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. A. λέγ' ἕτερον.
 5 B. μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. A. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
 λέγε. B. τῶν ἐχίνων ὀβολός. A. ἀγνεύεις ἔτι.
 B. ἄρ' ἦν μετὰ ταυῦθ' ἡ ῥάφανος ἦν ἐβοᾶτε; A. ναί·
 χρηστὴ γὰρ ἦν. B. ἔδωκα ταύτης δυ' ὀβολουός.
 A. τί γὰρ ἐβοᾶμεν; B. τὸ κύβιον τριωβόλου.
 10 A. ὄνειν κεχειρωῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἔν.
 B. οὐκ οἶσθας, ᾧ μακάριε, τὴν ἀγοράν, ὅτι
 κατεδηδόκασιν τὰ λάχαν' αἰ τρωξαλλίδες.
 A. διὰ τοῦτο τὸ τάριχος τέθεικας διπλασίον;
 B. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου.
 15 γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. A. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ' ἕτερον.
 B. τὸν ὀπτὸν ἰχθῦν ἐπριάμην δραχμῆς. A. παπαῖ,
 ὥσπερ πυρετὸς ἀνήκεν, εἴτ' ἐν ἐπιτέλει.
 B. πρόσθετες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
 ὑμῶν, χάας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

Athenaeus 3, 117e ἐν τῷ Ἀπεγλανκωμένῳ (ἀπευγλ. A) συμβολάς τις ἀπαιτούμενός φησι κτλ. v. 4 Athen. 3, 117c ὠμοτάριχον δέ τινα κέκληκεν Ἀλεξίς ἐν Ἀπεγλανκωμένῳ (ἀπευγλ. A). 1. δῶς] δ' ὡς A. θῆς Mein. ed. mai. ἐὰν | μὴ μοι καταλέγῃς καθ' ἐν ἑκαστον πάνθ' ἀπλῶς Dobr. Adv. II 303. 3. ψήφους Mein. λέγε. ἔστ' VL] λέγεσθαι A. 6. ἔτι] ὅτι A. 7. ἐβοᾶτε: A. ναί Kidd. Pors. Misc. 236] ἐβοᾶτ' εἶναι A. ἦ' πεβοᾶτε Mein. Anal. Ath. 55. 9. τριωβόλους A. 10. ὄλοιο· σίσαρον δ' οὐκ ἐπέθηκας οὐδὲ ἔν Mein. Anal. 12. κατεδηδόκασιν et λάχανα A, omittens αἰ, add. a Dindorfio. 13. τὸ add. Schweigh. 17. εἴτ' ἐπέτεινε δῆ Iacobs. Add. Ath. 82. εἴτ' ἐπέτεινεν αὖ Dobr. Adv. II 303. ἀνήκ', ἐπέτεινε δ' ἐπὶ τέλει Mein. ed. mai., πυρετὸς ἀνήκεν, εἴτ' ἐπέτεινεν ἐπὶ τέλει, deleteo ὥσπερ Anal. Athen. 55. 18. ὃν om. A. 19. οχοῦς A.

ἀπαιτούμενον τὰς συμβολάς recte Schweighaeuserus interpretatur eum a quo poscebantur symbolae, i. e. eum qui eas a singulis sodalibus acceperat ut nomine omnium pretium epularum cauponi coquoque persolveret. is ad rationem subducendam v. 3 *tabulam et calculos* postulat. 3. cf. Aristoph. Ran. 623. 637. 5. μῦς, ut tunc iam etiam ἰχθῦς pro ἰχθύες. dicuntur etiam μύακες. Epicharm. Athen. 3, 85 d. Speusipp. Athen. 86 d. 7. ἐβοᾶτε, ut ἀναβοᾶν τὴν εὐπυγίαν 98, 11. 12. 13. τὸ τάριχος, i. e. τὸ κύβιον v. 9. 17. Hippocr. Affect. int. II 217 Lind. ἀνήκεν ὁ πόνος, καὶ αὐθις ἐπέλαβεν ὀξύς δι' ὀλίγου.

1. καθ' ἐν ἑκαστον πάντα nemo umquam comicus coniunxit:

scribendum εἰν μὴ καθ' ἕνα κατὰ μέρος. 10. ἄνευ γε χλωρῶν, ὧν ἐπεπάσαι οὐδὲ ἔν. cybium adparaverat coquus cum administris nihil addens τῶν χλωρῶν ἡδυσμάτων. qua de re excusat fori inopiam, omnia id genus ab erucis consumpta dicens. cf. 84, 5. 127. 17. εἴτ' ἐπενετάρθῃ?

16

τοὺς μὲν στρατηγούς τὰς ὄφρυς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποιεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν.
5 τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὄφρυς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
εἰν δ' ἐρωτήσης 'πόσον τοὺς κεστρέας
πωλεῖς δὴ ὄντας;' 'δέκ' ὀβολῶν' φησίν. 'βαρὺ·
10 ὀκτὼ λάβοις ἄν;' 'εἶπερ ἄνεϊ τὸν ἔτερον.'
'ὦ τάν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε.' 'τοσουδί; παράτρεχε.'
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

Athenaeus 6, 224 f "Αλεξις Ἀπεγλαυκωμένω κτλ. 2. ποεῖν A. an παθεῖν? 4. μεῖζόν τι Wakefield. Silv. crit. II 71] μεῖζω A. 5. δὲ A. 8. δ' B] τ' A. ἐρωτήσης C] ἐρωτήσας A. ἐρωτήσω Dindf. in adnot. 9. φησί A. 11. τάν A. τοσουδί Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] τοὺς οὐδεὶ A. τόσου δεῖ Coraes.

11. versum pravissima caesura elumbem ab Alexide scriptum esse numquam adducere ut credam. fortasse λαβέ, μὴ παίσσης. τοσουδί, tam vili pretio? interrogat cetarius; abi in malam crucem. — cf. Amphid. 30.

17. 18

καὶ γὰρ ἐψητοὶ τινες
παρήσαν ἡμῖν δαιδάλοί πως

τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις;
οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἶον ἐψητῶν τινων;

Athenaeus 7, 301 ab "Αλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένω· καὶ γὰρ — πως. τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ πάλιν τῶν οὖν κτλ. Eustathius 1169, 12 Δαιδάλου γὰρ ἐκάλουεν ἔργον πᾶν τὸ καλόν. διὸ καὶ Ἀλεξίς φησιν ὡς ἐψητοὶ τινες παρήσαν δαιδάλοί πως, ἥγουν καλοί. verba τὰ γὰρ καλὰ — ἔργα ab Alexideis seclisit Meinekius. 2. δαιδαλαῖοι πως A. Reisig. Coniect. 131 παρήσαν ἡμῖν δαιδάλοισι, νῆ τὸν Δία. B. πῶς δαιδάλοισι; A. τὰ γὰρ

καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. Herodian. Π 909, 7 τὸ μέντοι δαιδάλεος τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. 3. λαμβάνεις] λ in rasura maiore m.¹ A. an οὐκ ἐλάμβανες; 4. οὐδ' οἶον, ut 201, 4. Phrynich. Epit. 372 οὐχ οἶον ὀργίζομαι· κίβδηλον ἐσχάτως... λέγειν δὲ χρὴ οὐ δήπου. Bekker. Anecd. 110, 13 οὐχ οἶον ὀρ(γ)ίζομαι καὶ τὰ ὅμοια. σὺ δέ· πολὺ ἀπέχω τοῦ ὀρ(γ)ίζεσθαι. (ὀργ. pro ὀρ. Lob.). ἐψητοί, κορακῖνοι, τριχίδες sunt pisces vilissimi. Eupol. 5. 154. Aristoph. fr. 52. Eq. 662. Pherecr. 56.

ΑΠΟΒΑΤΗΣ

'Ex prioribus poetae fabulis fuisse videtur' (Mein. I 380. 1), scripta circiter Ol. 103. Bekker. Anecd. 198, 11 ἀποβατῶ· ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἄρματα ἅμα θεόντων τῶν ἱππων ἀνέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸν δίφρον καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπταιστῶς· καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππέως. et 426, 30 ἀποβατῶν ἀγῶν· οὗτος ὁ ἀγῶν ἤγετο τῇ Ἀθηνᾶ κτλ. Harpocrat. 26, 10 ὁ ἀποβάτης ἱππικόν τι ἀγώνισμα, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην. similiter Etym. m. 124, 31 et Suidas ἀποβάτης. cf. etiam Lycurg. fr. 20 (p. 262). Dinarch. 10, 1 (p. 330). 64, 1 (p. 337 Saupp.). Plutarch. Phocion. 20 Φῶκον δὲ τὸν οὐκ ἐπιβουλόμενον ἀγωνίσασθαι Παναθηναίοις ἀποβάτην ἀφήκεν. καὶ γὰρ ἦν ἄλλως φιλοπότης καὶ ἄτακτος ὁ νεανίσκος. νικῆσαντος δὲ καὶ πολλῶν αἰτουμένων ἐστιᾶσαι τὰ νικητήρια, τοὺς ἄλλους Φωκίον παραιτησάμενος ἐνὶ τὴν φιλοτιμίαν ταύτην συνεχώρησεν κτλ. perverse eadem narrat Athenaeus 4, 168. 9. hoc ipsum certamen Alexidi comoediae scribendae occasionem praebuisse arbitror, ut *Autolyxi* victoria praebuit Eupolidi. Ἀποβάτης est etiam Diphili. similes tituli sunt Παγκρατιαστής Alexidis, Theophili, Philemonis, Ἰσθμιονίης Mnesimachi, Πένταθλος Xenarchi.

19

Χορόνικος ὁ ποιητῆς ὀδί.

B. τίνων ποιητῆς ἀσμάτων; A. σεμνῶν πάνν.

B. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; A. ἡμέρας δρόμου κρεῖττων.

Athenaeus 14, 638 c τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Ἀποβάτη οὕτως κτλ. Eustathius 1226, 15 ὁ συγκρίνας ἀσμάτων σεμνῶν ποιητὴν τινα πρὸς ἕτερον τοιοῦτον τοπικώτερον (κωμικώτερον;) καὶ εἰπὼν κρεῖττω ἐκεῖνον εἶναι ἡμέρας δρόμου. Ἀλεξίς δὲ λέγεται (!) εἶναι ὁ τοῦτο γράψας. 1. ὁ om. A. 3. τι A. *Choronicus* aliunde non cognitus. fortasse nomen est fictum, ut *Agoracritus* Aristophanis. de *Arga* cf. *Anaxandrid*. 15, et de comparatione Arist. *Nub*. 430. *Ran*. 91.

ΑΠΟΚΟΠΤΟΜΕΝΟΣ

Vel Ἀποκοπτομένη. Meinek. I 397. an Ἀποκοιμώμενος? cf. Eupol. 208. nam quid sit Ἀποκοπτόμενος nescio, nisi forte Amor intellegitur τὰ πτερά ἀποκοπτόμενος ὑφ' ἐταίρας. cf. Aristophont. 11, 5.

20

λέγεται γὰρ λόγος
ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν
τὸν Ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρωῶντας· αἰτίαν δ' ἔχειν
ἐκεῖνον ἄλλως, ἡγνοηκότας δὲ τοὺς
5 γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

Athenaeus 13, 562d Ἀλεξίς ἐν Ἀποκοπτομένῳ κτλ. Eustathius 987, 25 Ἀλεξίς δὲ οὐ τὸν Ἔρωτα πέτεσθαι λέγει, ἀλλὰ τοὺς ἐρωῶντας. 3. ἄλλως αἰτίαν ἔχειν, i. e. perperam alatum putari. cf. Pherecr. 147.

21

οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δῆμιος
ὁ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἰκοσιν.

Athenaeus 10, 431c Ἀλεξίς ἐν Ἀποκοπτομένῳ κτλ. quae post εἴκοσιν A praebet ἴσον ἴσῳ πάλιν τὴν μείζονα ἤτουν, ea ex Sophili fr. 3 (Athen. 431 a) temere repetita esse vidit Schweighaeuser. — *carnifex* per iocum dicitur Chaercas nescio quis, quod interficere voluerit convivas nimia potione.

ΑΡΧΙΑΛΟΧΟΣ

Ἀρχιλόχοι Cratini maioris fuerat comoedia. cf. hui. ed. I 11. Meinek. I 390.

22

ὦ τὴν εὐτυχῆ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
ἢ κάλλιστα φέρει χῶρα δύο τῶν συναπασῶν,
κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθου, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας.

Athenaeus 14, 644b ὅτι δὲ καλοὺς πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν ἔστιν οἱ ἐπιδημήσαντες μαρτυρήσουσιν. Ἀλεξίς γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ Πάρου· λέγει δὲ οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ κτλ. 1. εὐτυχῆ A] εὐτείχη Dindf.. εὐτείχη Mein. cf. Lobeck. Paral. 245. ὄλβιαε πρεσβυ A. 2. η A. quod M. Schmidtus (Hesych. πάγον εὐτείχη) ab Alexide Euripidis canticum Androm. 1010 ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτείχη πάγον parodia expressum esse dicit, paene ridiculum est. omnino malim quod Pari naturae magis convenit εὐαυγῆ. Eurip. Suppl.

652 *πύργον εὐαυγῆ*. Bacch. 662 *χιόνος εὐαυγεῖς βολαί*. (neque enim credo Elmsleio *εὐαγῆς* defendenti.) Verg. Aen. 3, 126. Horat. C. 1, 19, 6. Ovid. Met. 7, 465. — adpellatur ipse sine dubio sive praesens sive absens Archilochus.

23

λαβόμενος

ἀντὶ τοῦ λαβῶν. "Αλεξίς Ἀρχιλόχοις. Bekker. Anecd. 106, 16. confert Meinekius 78, 8.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΚΛΕΙΔΗΣ

24

*οὕτως δ' ὄψοποιεῖν εὐφρωῶς
περὶ τὴν Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον, ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ
ἐνίστε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.*

Athenaeus 4, 169 d *βατάνιον δ' εἶρηκεν . . . "Αλεξίς ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ κτλ. contra Pollux 10, 107 "Αλεξίς δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πατάνια εἶρηκεν. cf. fr. 110, 21 sq. 2. τὴν add. Casaub. 3. βατάνι' Schweigh.] βατάνεια A. λοπάδι' fr. 110. ἐμβαλεῖν Iungerm. Poll. 10, 107] ἐκβαλεῖν A Ath. ἐμβάλλειν fr. 110.*

ΑΣΩΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Athen. 8, 336 d *ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα τῆς μέσης καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακοσίων . . . οὐ περιέτυχον τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξίωθέντι σύνοιδα. cf. Mein. I 380. 397. 8. fragmentum Alexide nequaquam indignum videtur: quamquam aliter iudicat Meinekius.*

25

*τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὀιδείου πύλας,
λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ᾧ Σίκων, Σίκων,
5 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν.
τύρβαξε, Μάνη. γαστροὺς οὐδὲν ἡδίου.
αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
κόμπαι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὄνειράτων.
10 ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ·*

ἔξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα,
σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων.

Athenaeus 8, 336 de "Αλεξίς ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ . . . ὁ δὲ Σω-
τίων φησὶν ἐν τῷ δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι
προτρεπόμενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ
λέγοντα κτλ. 2. Ἀκαδήμειαν Dindf.] ἀκαδημιαν A. quod vera
nominis Ἀκαδ. forma legitimaque mensura usus est magnum testi-
monium videtur non a novicio versificatore haec conficta esse. cf. 94.
Antiphan. 33, 6. ὠιδείου A. 4. ἐν πινωμεν A. σικῶν semel
A. 6. Μάνη Muret V. l. 19, 3]. μανην A, qui etiam τυρβάζε
sine acc. cf. Pherecr. 10. Hermipp. 47, 7. 10. ψύξει σ' ὁ in ve-
teribus cod. reperit Muretus. 11. πῆς A. 12. σποδὸς Dobr.
Adv. II 317] σποδοὶ A. κόδρος C] κόδροι A.

2. Plut. Mor. 605 b ἐπὶ τὰς σοφὰς (ἐλθὲ) Ἀθήνησι σχολὰς καὶ
διατριβάς· ἀναπέμψασαι τὰς ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημία, τὴν
στοᾶν, τὸ Παλλάδιον, τὸ ὠδείου. Diog. L. 7, 184 (Χρῦσιππον)
ἐν τῷ ὠδείῳ σχολάζοντά φησιν Ἐρμιππος ἐπὶ θυσίαν κληθῆναι (Mein.).
ὠδείου πάλιν Sauppius ap. Wachsmuth. Athen. I 635 adn. 1. scri-
bendum potius est ὠιδεῖον, στοᾶς. nam et ante Zenonem Citiensem
philosophi porticibus utebantur et ipse Zenon, si circiter Ol.
117 stoicam sectam condidit, ex parte aequalis fuit Alexidis (Mein.
I 376). 4. cf. anon. 347 Mein. 5. scrib. χαίρωμεν οἷς ἔνεστι
κτλ., *gaudeamus rebus omnibus* quae ita comparatae sunt ut ge-
nium alant. 6. τυρβάζειν etiam Arist. Vesp. 257. Pac. 1007. ac
latine terram *percutere*, i. e. saltare. ἡδίων autem olim Meinekius
ipse (Cur. crit. 37. 8) contra Porsonum (Eurip. Or. 499) defendit.
cf. Eur. Suppl. 1101 (G. Hermannus ἡδίων πέλει). Arist. Eq. 1263
κάλλιον in melicis. Aesch. fr. 302 N. βέλτιον (al. βέλτερον). 8.
Simonid. 38 Bergk. πάντα γὰρ μίαν ἰκνεῖται δασπλήτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλα τ' ἄρεται καὶ ὁ πλοῦτος. 9. Bekker. Anecd. 48, 18
καινὰ (Mein. κενὰ) ψοφεῖν· καινῶς (κενῶς) κομπάζειν. 10. ψύξει
servi inpudentis ingenio aptissimum; forma passiva in re simillima
Plat. Phaed. 118a.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Turpili *Atalantam* ad Alexidis imitationem compositam fuisse
Meinekius arbitratur III 396.

26

μικρόφωνος

"Αλεξίς Ἀταλάντη. Bekker. Anecd. 108, 3.

ΑΤΘΙΣ

'Mulieris nomen est.' Meinek. I 398.

27

ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστῆς οὐδὲ εἷς
 ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν.
 ἐγὼ γὰρ ἤκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν
 ἔμψυχον. ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας
 5 μεγάλους· κρεάδι' ἀρνὸς ἔστι πίνους
 οὐ ζῶντος· οὐχ οἶόν τε γάρ. τί ἄλλο; καὶ
 ἠπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν
 δεῖξῃ τις ἢ φωνὴν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
 ἀδικεῖν ὁμολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

Athenaens 9, 386 c κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἔμψυχου μετα-
 λαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτιθίδι τάδε κτλ. 3. οὐδὲ ἐν L] οὐδὲν
 A. 5. ἔστι Schweigh.] ἐσθίειν A. 6. καὶ B] καὶ A. 9. ὁμο-
 λογῶ Grotius Excerpt. 563] προσομολογῶ A.

1. σοφιστῆς stare non potest: nam tantum aberat ut omnes
 sophistae sapientesve carnibus abstinerent, ut multi, velut Aristip-
 pus (σοφιστῆς εὐφυῆς fr. 36), id stultissimum esse iudicaret. ma-
 nifesto σοφιστῆς ex σοφός τις v. 2 ortum est. scrib. ὁ πρῶτος
 εἰπὼν Ἐπιθαγοριστῆς — ἐσθίει. nam Pythagoristarum legem
 (νόμον 9) inridet quisquis loquitur, ἔμψυχον vivum interpretatus,
 non ut Pythagorei animans. 6. fortasse οὐχ ὄσιον γάρ ἐστίν·
 ἀλλὰ καὶ κτλ.

28

ὅστις ἤδεται γὰρ ἐσθίων
 ὀσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτιῶν
 ἐπάξιόν τι, μηδὲ περινοστεῖν σχολὴν
 ἄγοντα, τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν.

Stobaeus Floril. 30, 8. deest in A. sed ἀλεξί' ἐξ ἀτιθίδος
 Vindob. cf. H. Iacobi Mein. V cciii. 2. δεῖ Porson. Adv. 303]
 ἀεί. 3. τι N. Trinc.] om. Gesn. τοι Vind. μηδὲ περινοστεῖν
 Porson.] μηδέν, περινοστεῖν δὲ. — de syntaxi cf. Eubul. 75, 13.

29

πῶς ἐπινέφει τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχῆ,
 ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον.

Photius et Suidas μᾶλλον μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ ἀεί [καὶ] μᾶλλον.
 Ἄλεξις Ἀτιθίδι κτλ. 1. πῶς] ὡς Mein. ἐπινέφει Cobet. V. 1.²
 135] ἐπινεφεῖ. — cf. Anaxil. 32. 'videtur poeta ingravescens ali-
 quod malum cum tempestate ingruente comparare.' Mein.

ΑΧΑΙΣ

Sic, non Ἀχαιῖς, codices omnes. cf. quae adnotavimus ad Antiphan. 44 et Arist. Nub. 821.

30

ἅπαντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκειται,
 ἂν μὴ προαποστῆς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς·
 ὅπου γὰρ εὐρήκασιν ἄνθρωποι τινες
 μέρος τι τῶν θείων τοσοῦτο τῷ τόπῳ
 5 ἀπέχοντες, ἄστρων ἐπιτολάς, δύσεις, τροπάς,
 ἔκλειψιν ἡλίου, τί τῶν κοινῶν κάτω
 καὶ συγγενικῶν δύναται' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;

Stobaeus Floril. 29, 33 Ἀλέξιδος Ἀχαιίδι Trinc. ἀλέξιδος ἀχλίδου, suprascr. γρ. ἀχαιίδι A. ἀλ. ἀχαιίδι B. 4. τοσοῦτον G. A. Hirschig. Ann. crit. 10. 6. κοινῶν κάτω καὶ συγγενικῶν A. συγγενῶν Grotius.

cum initio cf. Philem. 37. — Plautinum nihil tam difficile est, quin quaerendo investigari possit confert Herwerd. Obs. crit. 68. 6. τὰ κοινὰ κάτω sunt quae quivis in orbe terrarum tamquam usitata cognoscere possit. 7. συγγενικῶν corruptum videtur.

31

Bekker. Anecd. 338, 8 ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδος τι ἄμματος. Ἀλεξίς Ἀχαιίδι· ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος οὐ καλῶς ἔσφιγξας λυθεῖσαν. ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἄλλοι τῇ λέξει. fortasse ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος | ἔσφιγξας οὐ καλῶς λυθεῖσαν.

ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ

32

ὑποκροῦσαι

ἐμποδίσαι. Ἀλεξίς Βοστρύχῳ. Bekker. Anecd. 115, 12. ibid. 68, 10 ὑποκροῦειν τοὺς ῥήτορας· τὸ μεταξύ λεγόντων αὐτῶν ὑποφθεγγόμενον ἐμποδίζειν. Elmsl. Arist. Ach. 38. addo Arist. Eccl. 256. 588. 596. Henioch. 5, 4. [Plat.] Eryx. 395e.

ΒΡΕΤΤΙΑ

Cf. Mein. I 398. Dindorf. Aristoph. fr. 244 et quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 629. Antiphan. 45.

33

εἰδές ποτε

πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας
 ἐν ὕδατι; B. πολλοῖς πολλαῖς δήπου. τί οὖν;

- A. οὐκοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
 5 τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην ἀεὶ;
 B. δηλονότι.

Athenaeus 14, 650c ὅτι δὲ τὰς ἀπίους ἐν ὕδατι εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια Ἄλεξις ἐν Βρεττία (βρεντία A) παρίστησι διὰ τούτων κτλ. Schol. Arist. Eccl. 355 ἀγράς τις. στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει ὁ λεγόμενος παρ' ἡμῖν ἄπιος. οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις ἀπίους εἴρηκεν. οὐ μόνος δέ, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀλέξειδι. quae sine dubio ad hanc eclogam pertinent. Suidas ἄπια· εἶδος ὀπώρας... παρὰ Ἀλέξειδι. Bekker. Anecd. 425, 1 ἀπίους... ἔστι καὶ παρ' Ἀλέξειδι. — 2. πίνουσι Dobr. Adv. II 137] πείνουσιν A. 3. B. πολλοῖς πολλάκις K.] πολλῶ; πολλάκις A. B. vulgo ante πολλάκις. i. e. πολλοῖς πολλάκις παρακειμένας ἀπίους εἶδον. 6. δηλονότι] δη ὄντι A. — cf. Pherecr. 8.

in aqua adferuntur pira: multane sit aqua nihil interest, dummodo sufficiat. πολλὰ πολλάκις Mein., sed quae ad tuendam hanc emendationem adfert exempla (in ed. mai. et V 88) aliena sunt omnia, quoniam in omnibus πολλά est accusativus schematis etymologici.

34

τοιούτο τὸ ζῆν ἔστιν ὥσπερ οἱ κύβοι·
 οὐ ταῦτ' ἀεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ
 ταυτόν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει.

Stobaeus Floril. 105, 4 Ἀλέξειδος ἐκ Βρεττίας A. omisso fabulae indice Arsenius Viol. 101. confert Meinekii Terent. Adelph. 4, 7, 21 ita vita est hominum, quasi si ludas tessaris. Plut. Mor. 467a κυβεῖα ὁ Πλάτων τὸν βίον ἀπέκασεν. quod ubi fecerit nescio.

ΒΩΜΟΣ

35

γυνὴ λινοργὸς περιτυχοῦσ' ἀφείλετο.

Pollux 7, 72 τὴν δὲ ἐργαζομένην τὸ λίνον λινοργὸν ἂν εἴποις, Ἀλέξειδος εἰπόντος ἐν Βωμῷ κτλ. περιτυχοῦσ'. Pierson.] περὶ τοίχους.

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Fortasse Galatea tibicina, Dionysii Syracusani meretrix, vitiatā a Philoxeno, significatur, de qua Athenaeus 1, 6. 7 ποιῶν τὸν Κύκλωπα (Φιλόξενος) συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γινόμενον πάθος (in lautumias coniectus erat propter Galateae amorem), τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος, τὴν δ' ἀγλητρίδα Γαλάτειαν, ἑαυτὸν δ' Ὀδυσσεά. Philoxenus enim aliis quoque comicis largam praebuit fabulandi materiam.

36

ὁ δεσπότης οὐμὸς περὶ λόγους γὰρ ποτε
διέτριψε μαιρακίσκος ὧν καὶ φιλοσοφεῖν
ἐπέθετο· Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις,
ὡς φασ', Ἀρίστιππος, σοφιστῆς εὐφυνής,
5 μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἀπάντων τῶν τότε,
ἀκολαστία τε τῶν γεγυότων διαφέρων.
τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητῆς γίνεται
ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

Athenaeus 12, 544e κωμῶδων δὲ αὐτὸν (Ἀρίστιππον) "Ἀλεξίς ἐν Γαλατεία ποιεῖ τινα θεράποντα διηγούμενον περὶ τινος τῶν μαθητῶν τάδε κτλ. v. 6 Bekker. Anecd. 367, 24 ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀκολαστία δὲ Ἄλεξις. attamen ἀκολασία A. — 2. διέτριψεν A. 3. τις huc transtulit Schweigh., in A positum post Ἀρίστιππος. 4. φασ', non φησ', A. 5. τῶν add. Casaub.

7. Diog. L. 2, 65 πρῶτος τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς εἰσεπράξατο. 9. τὴν δ' ἀρτηρίαν συνέσπασεν Coraes: quo quid significari velit nescio. ἀρτηρίαν συνήρπασεν Mein. conl. (V 88) Cramer. Anecd. Ox. III 168 ὅποσα οὐδ' ὁ τρυφηλότατος τῶν φιλοσόφων Ἀρίστιππος κατηρτύσατο, τούτοις... ἀθρόα πάντα παράκειται, et Lucian. Vit. auct. 12, ubi ὀψοποιὸς ἐμπειρότατος dicitur. 'artem cibos condiendi enixo studio didicit' Mein., conl. Lobeck. Soph. Ai. 16. cf. ὀψαρτυσία.

37

νάρκην μὲν οὖν, ὡς φασιν, ὠνθυλευμένην
ὀπτᾶν ὄλην

Athenaeus 7, 314 d "Ἀλεξίς ἐν Γαλατεία κτλ.

38

εὐοψίαν

ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. "Ἀλεξίς Γαλατεία. Bekker. Anecd. 93, 1. Pollux 6, 38 "Ἀλεξίς εὐοψονίαν εἶπεν. possunt haec ad diversas poetae versus vel etiam ad diversas fabulas pertinere; fortasse tamen ita lusit, ut εὐοψίαν ab εὐοψος (ἀγορά) derivatam pro εὐοψονία poneret vel cum hac per iocum coniungeret. cf. Herwerd. Mnem. nov. VI 69.

39

νομικόν

τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων. "Ἀλεξίς Γαλατεία. Photius et omisso poetae et fabulae nomine Bekk. Anecd. 109, 11. γαλατία cod. Phot.

ΓΡΑΦΗ

Imaginem pictam significari concludit Meinekius III 402 ex fr. 40.

40

γεγένηται δ', ὡς λέγουσι, κὰν Σάμῳ
τοιούθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης
ἄνθρωπος ἐγκατέκλεισέ θ' αὐτὸν τῷ νεῷ.

Athenaeus 13, 606 a Κλείσοφος ὁ Σηλυμβριανὸς. . τοῦ ἐν Σάμῳ
Παρίου ἀγάλματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν ἑαυτὸν ἐν τῷ νεῷ, ὡς πλη-
σιάσαι δυνησόμενος. . τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει καὶ Ἀλέξιος ὁ
ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Γραφή, λέγων ὧδε κτλ. 1.
δὲ et λέγουσιν A. 3. ἐγκατέκλεισέν θ' ἑαυτὸν A. simillima est
Pygmalionis fabula Ovid. Met. 10, 243 sq. Preller. Myth. gr.² I 275.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ

Aristophanis Ecclesiazusas quodammodo imitatum esse poetam
coniecit Boettigerus Opusc. I 301. cf. Meinek. I 398. 9 et quae
nos ad Amphididis *Γυναικοκρατίαν* adnotavimus.

41

ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας.

Pollux 9, 44 προσαριθμητέον δὲ τοῖς δημοσίοις θεάτρον, καὶ
θεάτρον μέρος τοῖς προειρημένοις κερκίδα, ὡς ἔστιν εὐρεῖν ἐν Ἀλέ-
ξιδος *Γυναικοκρατία* κτλ. theatrum in theatro repraesentatum fuisse
Meinek. arbitrat. at tum ἐνθάδε dicendum erat, non ἐνταῦθα.
suadet mulier, quid sit faciendum, si in theatrum venerint: in
cuneo supremo esse considerandum.

42

ὁ δὲ Κίλιξ ὄδ' Ἴπποκλῆς,
ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτῆς

Athenaeus 3, 125 b Ἀλέξιος ἐν *Γυναικοκρατία* καὶ ζωμοτάριχόν
τινα ἐκλήκεν ἐν τούτοις κτλ. ὁζωμοτάριχος Nauck. Phil. VI 419
'nach Pockelfleisch riechend'. at id ὁζωμοτάριχος dicendum erat. ζω-
μοτάριχος est *Pockelbruche*, ac sic Hippocles iste, mihi quidem ali-
unde non cognitus, adpellabatur. *Cilicis* cognomine peregrinam ei
originem exprobrat.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

43

εἴτ' οὐχ ἀπάντων ἔστι τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

Athenaeus 10, 443 e καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις . . . κὰν Δακτυλίῳ κτλ.

44

ἐκκόψαι

ἀντὶ τοῦ νικῆσαι κύβοις. Ἄλεξις Δακτυλίῳ. Bekker. Anecd. 92, 5. Suidas et Zonaras 671 ἐκκόψαι· νικῆσαι. οὕτως Ἄλεξις. Hesych. ἐκκεκομμένος· ὁ διὰ τοῦ κυβεῖν τὰ αὐτοῦ ἀπολέσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Η ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Sexti Turpili *Demetrium* ex Alexidis fabula derivatam esse concentu fr. 46 cum Turpiliano 5 (O. Ribbeck.² 87) probatur. qua re concidit Meinekii opinio (I 388) *Demetrium* esse Poliorceta. cf. Fielitz. De Att. com. bipart. 10 adn. 12. iam cum Plauti verba Baech. 911. 12 *plura ex me audiet hodie mala quam audivit unquam Clinia ex Demetrio*, ad Turpili comoediam pertinere non possint, Romanis Cliniae Demetriique amicitiam iam antea Cn. Naevii fabula, quae Demetrius inscribitur (O. Ribbeck. 14), commendatam fuisse et Cn. Naevium ad Alexidis imitationem suam fabulam composuisse Fritzschi demonstravit in Toepfeli Progr. Neobr. 1867, 9 sq. itaque *Demetrius* nomen est fictum, non aequalis alicuius Alexidis, adulescens bene moratus, amicus (φιλέταιρος) *Cliniae*, juvenis luxuriosi, quem ille gravi et benigna adhortatione ad modestiam et prudentiam revocare studebat. fallitur Fr. Leo Herm. XVIII 559. fabula spectatoribus adeo placuit, ut repeteretur. cf. fr. 49.

45

ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἶνω τὴν φύσιν
τρόπον τιν' ἔστί. καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον
πολλή 'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποξέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ

5 σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ', ὧν λέγω
τούτων ἀπάντων ἀπαρθένητα τὴν ἄνω
ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, τότε
πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν,
ἡδύν θ' ἅπασι τοῦπίλοιπον διατελεῖν.

v. 1—5 (γενέσθαι) et 8 (α καὶ) 9 Stobaeus Floril. 115, 7 Ἄλεξιδος ἐκ Δημητρίου A. totam eclogam, sed om. fabulae nomine Athenaeus 2, 36 de Ἄλεξις δὲ πού φησιν ὡς κτλ. 1. ὁμοιότατος Ath.] ὁμοιότατον Stob. 2. καὶ γὰρ A Stob.] τὸν γὰρ. 3. πολλή 'στ' Dindf.] πολλή τ' BCD Athen. πολλή γ' Stob. 4. ἀφυβρίσαι τ' AB Voss. Stob. et BCDE Athen. (τε)] ἀφυβρίσαντ'. ἀπαν-

θήσαντα δὲ Valcken. Herodot. 9, 31] ἀποινήσαντα δὲ codices Stob. ἀπανθήσαι (ἀπανθίσαι C, ἀπαντούσαι E) πάλιν Ath. 7. τότε Boisson. ap. Schweigh.] ποτὲ.

Plutarch. Mor. 656 a τὸν γὰρ οἶνον ἐν ἀρχῇ μὲν εἶναι γλυκύν, γίνεσθαι δὲ ἡδύν, ὅταν εἰς τὸ αὐστηρὸν τῇ πέψει μεταβάλη παλαιούμενος. Demetrium amici peccata excusantem audire mihi videor. 3. 'confitentis et concedentis πολλή γ' ἀνάγκη, adfirmantis est omissio particulae restrictivae.' G. Hermann. Soph. Trach. 295. 5. non credo dici posse ὁ ἄνθρωπος παρακμάζει τούτων ἀπάντων. coniungenda sunt τὴν ἄνοιαν ταύτην τούτων ἂν λέγω ἀπάντων, imprudentiam illam omnium adulescentiae vanitatum.

46

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθῦς οὐκ ἐνῆν
οὐδενὶ φαγεῖν· νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν
τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος·
5 ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχη
ἔς τὴν ἀγοράν, τοῦψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν, ὥστε γίνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῶν ἢ μάχη.

Athenaeus 8, 338 d "Ἀλεξίς ἐν Δημητρίῳ Φάυλλον τινα κωμῶδει ὡς φίλιχθῦν ἐν τούτοις κτλ. Turpilius fr. 5 *antehac si stabat aquilo aut auster, inopia tum erat piscati.* 2. ἐνῆν] ἂν ἦν Porson. οὐκέτ' ἦν Mein. Anal. Ath. 150. at cf. 25, 5. Anaxil. 22, 7. 3. νυνὶ Schweigh.] νῦν A. 6. τοῦψον et 7. γίνεταί A. 8. ἐν τοῖς λαχάνοις, in foro olitorio. cf. 15, 11. 12.

47

ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως·
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις ἂν τε μή.

Athenaeus 6, 241 ab ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρασίτων... "Ἀλεξίς Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ κτλ. 4. ἂν Dindf.] ἔάν A. ἂν τε μή in fine add. A. Nauck. Bulletin. Petersb. VIII 397.

48

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἀπαλούς, ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτοις παθεῖν.

Athenaeus 7, 314 d "Αλεξίς ἐν... Δημητρίῳ κτλ. et ex Crateua (fr. 110, 9 sq.) Athen. 3, 107 c. 2. δεῖ C] δὴ A utrubique. 3. ἐν A 107] ἐν A 314. τούτους A 314] τούτων A 107. τούτους i. e. τοὺς δακτύλους. sed fortasse λυπρὸν π.

49

τοῦψον λαβοῦσαι τοῦτο τὰπεσταλμένον
σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε,
λέπεσθε, ματτυάζετε.

Athenaeus 14, 663 c συνεμφῆναι γὰρ βουλόμενος ὁ "Αλεξίς τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς προσέθηκε τὸ λέπεσθαι. ἔχει δ' ἡ σύμ-
πασα ἐκλογὴ οὕτως, οὐσα ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος, ὃ ἐπι-
γράφεται Δημήτριος κτλ. v. 2 (προπόσεις) 3 Eustathius 1752, 2
"Αλεξίς πρὸς δῆλωσιν ἀκολάστου παρασκευῆς προσέθετο τῇ ματτυῇ
(Arist. Nub. 451. Nicostr. 8. 17) τὸ λέπεσθαι, εἰπὼν κτλ. ἦν
δέ, φασί, λέπεσθαι... ἐπὶ ἀσελγοῦς καὶ φορτικῆς ἀφροδισίων ἡδονῆς.
inest verbo sane ea quoque significatio, cf. Mnesim. 4, 18. hic
tamen λέπεσθαι idem est atque Eupol. 255. 427. Antiphan. 135. —
1. ταπεταλμένον A. τούπεσταλμένον recte G. A. Hirschig. Ann.
crit. 10.

50

Athenaeus 3, 108 a τὰ γημιστῶν ἰχθύων μνημονεύει "Αλεξίς
ἐν Δημητρίῳ καθάπερ καὶ τῷ προκειμένῳ δράματι (fr. 110, 12).

ΔΙΑΠΛΕΟΥΣΑΙ

51

ἐπικαιρέακος εἶ καὶ φθονεῖς τοῖς πλησίον.

Bekker. Anecd. 91, 21 ἐπικαιρέακος "Αλεξίς ἐν Διαπλεούσαις
λέγει κτλ. ἐν Δίς πλεούσαις Mein. — cf. Anaxandrid. 59.

ΔΙΔΤΜΟΙ

52

στεφάνων τε τούτων χύδην πεπλεγμένων

Athenaeus 15, 686 a b κελεύω αὐτὸν κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Δι-
δύμους χυδαίοις στεφανωθέντα στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ συμποσίου.
τῶν δὲ χυδαίων στεφάνων μνημονεύων ὁ κωμωδιοποιὸς φησι κτλ.
τουτωνὶ Cant. L.] τούτων A. τούτων τῶν Mein. Anal. Ath. 335.
in tanta fragmenti brevitare non liquet.

53

τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ.

Athenaeus 10, 446 f καὶ σὺ οὖν, ᾧ ἑταῖρε, κατὰ τὸν "Αλεξίν,
ὃς ἐν Διδύμοις φησί κτλ. πρόπιθι et καὶ αὐτὸς A. emend. Dindf.

54

Pollux 9, 153 Ἄλεξις ἐν Ποιητρίᾳ εἶρηκεν ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ· τὸ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμαις. refert huc Meinekius fragmentum adespoton apud Stobaeum Floril. 62, 40, satis probabiliter scribens ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος pro ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος.

ΔΙΣ ΠΕΝΘΩΝ

Cf. Δίς ἑξαπατῶν Menandri, Δίς ἑξαπατώμενος Heniochi, Δίς κατηγορούμενος Augeae, Δίς ναναγός Aristophanis, et Meinek. I 384. 399.

55

καὶ Ζωπύρα,

οἴνηρόν ἀγγεῖον.

Athenaeus 10, 441 d ἐν δὲ Δίς πενθοῦντι Ζωπύρας τινὸς μνημονεύων (Ἄλεξις) φησὶ κτλ.

ΔΟΡΚΙΣ Η ΠΟΠΠΥΖΟΤΣΑ

Ῥόδιον ἢ Ποππύζουσα Schweighaeuserus ex Athen. 9, 395 b (fr. 57). alterius fabulae διασκευήν esse coniecit Meinekius. de tempore idem I 387.

56

τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
ὡς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
σωτήρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν.

Athenaeus 3, 104 d Ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν (Καλλιμέδοντα) ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ φίλιχθιν εἶναι κοινῶς παραδίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμωδιοποιῶν, λέγων οὕτως κτλ. 3. στήσειν C. — ἐν τοῖς ἰχθύσιν, in foro piscario. cf. quae adnotavimus ad Arist. Eq. 857. Ran. 1068. Eupol. 304. ἐν τῇ δεξιᾷ, ut Arist. Eccl. 50. 5. 6. si quid video scribendum est μέγαν σωτήρα, τοῖς ἄλλοις δὲ πάντως ζ. cf. Soph. OCol. 459. φίλιχθινες enim omnes sunt Athenienses; sed Callimedon propter voracitatem praeter ceteros de cetariorum gente bene meritus, civibus ea ipsa de causa perniciosus fuit.

57

περιστερὰς

ἔνδον τρέφω τῶν Σικελικῶν τούτων πάντων
κομψάς.

Athenaeus 9, 395 b ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποπυζούσῃ θηλυκῶς (περιστερὰ) εἴρηκε ("Ἀλεξίς) καὶ ὅτι αἱ Σικελικαὶ διάφοροι εἰσι κτλ.
2. τρέφω, non τρέφων, A. τούτων πάνυ τούτων A.

58

τῆς φιλοτησίας ἐγὼ
μεστὰς προπίνω γ' ἴσον ἴσω κεκραμένας.

Athenaeus 10, 431 a καὶ "Ἀλεξίς ἐν Δορκίδι ἢ Ποπυζούσῃ κτλ.
1. τῆς] τρεῖς recte Iacobs. Add. Ath. 234. γ' add. Mein. δ' Dindf. (vel προπίνων). cf. Theopomp. 32, 9 et quae adnotantur ad Alex. fr. 291. Bekker. Anecd. 70, 8 φιλοτησίας προπίνειν... ποτὲ μὲν κατὰ γενικὴν λέγεται, ἄλλοτε δὲ κατ' ὀρθὴν ἢ αἰτιατικὴν... ἂν μὲν οὖν κατὰ γενικὴν, σημαίνει αὐτὴν τὴν πρόποσιν... καὶ τὴν δεξιῶσιν τὴν ἐν τῷ (προ)πίνειν. ἐκλήθη γοῦν ἀπὸ τῆς φιάλης. τὸ δὲ κατ' ὀρθὴν ἢ αἰτιατικὴν μόνως τάττεται ἐπὶ τῆς κύλικος. ac κύλιξ φιλοτησία Arist. Lys. 203, χορὸς φιλοτήσιος fr. 675.

ΔΡΩΠΙΔΗΣ

Neque is quem Plato commemorat (Charmid. 157 e. Tim. 20 e) neque Cliti pater (Arrian. Anab. 4, 8, 1) comoediae nomen dedit; sed fortasse *Dropidas Atheniensis*, qui Curtio auctore (3, 13, 15) a civibus cum Iphicrate et Aristogitone legatus ad Persarum regem missus et ab Alexandro m. aliquamdiu in custodia retentus est. Arrian. 3, 24, 4.

59

εἰσηλθὲν ἡταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν
ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχῳ τινί,
ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὔτε τρουβλίῳ
οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν.

Athenaeus 3, 125 f ὅτι δ' ἔπινον καὶ γλυκὺν οἶνον μεταξὺ ἐσθίοντες "Ἀλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ (δρωπείδῃ A) κτλ. idem 11, 496 a πέταχρον· ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει "Ἀλεξίς ἐν Δρωπίδῃ. πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. 1. ἡ ἑταίρα et 2. πεταχῳ A 125. cf. Aristoph. fr. 288. v. 1 φέρουσ' οἶνον γλυκὺν K. 4. ῥυθμός (ῥυσμός) pro σχῆμα primus quod sciam Democritus philosophus usurpavit.

60

τὴν σπάθην
ἐν τῷ μύρῳ καθῆκεν.

Pollux 10, 120. 1 τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γέυματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον... Ἀλέξιδος... ἐν τῷ Δρωπίδῃ σπάθην τὴν σπαθίδα εἰπόντος κτλ. ἐν τῷ μύρῳ, ut Homerus ἐν πυρὶ βάλλειν. — cf. Aristoph. fr. 205. Eubul. 100.

παραγοράζειν

Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ. Athenaeus 4, 171 b. cf. Cratin. 92.

ΕΙΣΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

Opportune titulum inlustrat Aeschines 1, 124 ἐὰν εἰς ἕν δή-
που τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς εἰσοικίσηται,
ἰατρειὸν καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικίσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο
ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοικίσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη... ἐὰν δὲ πορνο-
βoscὸς καὶ πόρνοι, ἀπὸ τῆς ἐργασίας εὐθὺς ἐκλήθη πορνεῖον. sic
εἰσωκίσαμεθα Arist. Pac. 260, ἀνωκίσαντο Pac. 207, ἀνωκίσθεις Av.
1351, μετοικιζόμενος Eccl. 754. nos *der neue Miether*.

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμα τι
γινόμενον αἰεὶ, κρονικόν, ἀλλὰ τέτταρας
περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας
εἰς οὐχὶ ταῦτόν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον,
5 ἰδίῳ δ' ἐκάστην. πετόμεναι δ' αὐταὶ κύκλω
ἐρραῖνον ἡμῶν θαίματια καὶ στρώματα.
μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
ἠλειφόμην ὑόμενος ἰρίνω μύρω.

Athenaeus 15, 691 e ὡς λῆρον εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ
Ἄλεξιδος ταυτί κτλ. v. 1 Eustathius 1161, 30 παρ' Ἀθηναίῳ κεῖται
Ἄλεξιδος τὸ 'οὐ γὰρ ἐμυρίζετο ἐξ ἀλαβάστου'. 1. propter v. 6 scri-
bendum videtur aut ἐμύριζεν aut ἐμυριζόμεθ'. ἀλαβάστου
etiam A. πραγματι A. 2. τέτταρας] Ὡ A. 3. ἀποβεβαν-
μενας A. 4. τὴν αὐτὴν] τὰς πάσας G. A. Hirschig. Ann. crit.
10. τὴν ὀσμὴν Dobr. τὸν μέγαν (Δία) Herwerd. Obs. crit. 68. 9
conl. Arist. Nub. 1239. ληκύθιον Mein. Anal. Ath. 338. mihi
scribendum videtur δηλαδὴ. cf. inprimis Arist. Eccl. 1157. dictan-
tis scilicet vocem non recte interpretatus est librarius, non is tamen
qui codicem A scripsit. 5. ἰδίῳ A. scribendum utique ἰδίου.
deinde αὐταὶ A. 6. ἐρραῖνον (α in ras. m.¹) A. θαίματια A.
καὶ Dindf.] τὰ. 8. ἰρίνω Canter] ἠρίνω A.

2. γινόμενον rectissime dixit: 'quod quoniam semper fere fit
iam obsoletum est.' κρονικόν, ut Arist. Plut. 581. cf. quae adno-
tavimus ad Nub. 398. v. 7 Euripidis esse ex Telepho (701 N.)
Valckenarius adnotavit Theocr. Adon. 414. — scaena similis est
Arist. Ach. 86 sq. loquitur miles vel legatus ex Asia rediens.

ἔξοινος ἐποίει ταῦτα

Athenaeus 14, 613 c ὁ ἕξοινος... παρ' Ἀλέξειδι ἐν Εἰσοικιζομένῳ κτλ. idem 15, 685 f οὕτως (ἕξοινον) εἴρηκε τὸν μεθύσην (cf. Lucian. Pseudos. 5) Ἀλεξίς ἐν Εἰσοικιζομένῳ. ἐποίει ταῦτα τ' Α. Porsoni (Advers. 146) opinionem recte reiecit Meinek. in ed. min.

64

τρικότυλον ψυγέα

Ἀλεξίς ἐν Εἰσοικιζομένῳ φησί κτλ. Athenaeus 11, 502 d. Eustathius 1632, 12. Εἰσοικιζομένῳ Schweigh.] οἰκιζομένῳ Α. Praeterea cf. fr. 344.

ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ

Non Ἡ εἰς τὸ φρέαρ. Athen. 8, 340 c (fr. 67). cf. Lysipp. 1. hui. ed. I 701.

65

νυνί τέ μοι

ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον
τῶν ἐνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν. Β. μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τᾶλλα τοῦτ' ἔσται. Α. φιλιῶ
5 αἰσθητικὴν γραῦν.

Athenaeus 8, 364 f ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα δειπνα... Ἀλεξίς γοῦν ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ φησί κτλ. 1. μοι] με Schweigh. νυνί γέ τοι Mein. 2. ἡ δεσπότης Schweigh. προὔπεμψεν Α. 3. κομιοῦντ' ἐκεῖθεν L] κομιοῦντες κείθεν Α. ἐκεῖσε Herwerd. Mnem. nov. VI 69.

conloquuntur servus et sive era sive conserva vetula, quae tam multa ab ero gratis ad cenam alienae domi instruendam mitti indignatur. 5. propter v. 3 paene necesse est ne iocus pereat scribi μαθητικὴν γραῦν. amo anum tam bene quae audit intellegentem.

66

[τοῖς ἄρτοις] ὄσας

ἰστιάσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί.

Athenaeus 3, 109 b ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσεκομίζοντο καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη τοῖς ἄρτοις κτλ., φησὶν Ἀλεξίς ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ. in his ἄρτοις est Athenaei inepte ut solet Alexidis verba suae sententiae accommodantis. poeta πτηνοῖς vel tale aliquid scripserat.

67

Athenaeus 8, 340 c τὰ αὐτὰ λαμβεῖα (fr. 247) φέρεται ἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ φρέαρ.

ΕΚΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ

Cf. Κηρυττόμενος.

ΕΚΠΩΜΑΤΟΠΟΙΟΣ

68

ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος.

Athenaeus 15, 691 d οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν, ὡς "Αλεξίς φησιν ἐν Ἐκπωματοποιῶ κτλ., ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Soph. Ant. 1055 τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος attulit Herwerd. Nov. add. crit. 31.

69

ἄσημον

ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου "Αλεξίς Ἐκπωματοποιῶ. Bekker. Anecd. 82, 7.

ΕΛΕΝΗ

Fortasse eadem atque Ἐλένης ἀρπαγὴ et Ἐλένης μνηστῆρες. Meinek. I 391.

70

ὡς ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς τῶν σωμάτων
ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον,
τῆς ἡδονῆς ἐστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος,
ἀδικεῖ τε τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς θνητὸς θεόν,
5 ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν.

Athenaeus 13, 563 d "Αλεξίς Ἐλένη κτλ. 1. αὐτῆς Jacobs. Add. Ath. 297] αὐῖ A. 2. ἐρᾷ A. λόγον] χρόνον A. 5. ἄλλοις] καλοῖς recte Mein. Anal. Ath. 261.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ

71

ἀκόλαστός ἐστι, τὴν δὲ πολιὰν οὐκ ἐντρέπεται.

Priscianus 18, 211 *Attici ἐντρέπομαι τοῦτο καὶ τούτου. "Αλεξίς Ἐλένης ἀρπαγῇ κτλ.* Meinek. *ἀκ. εἰ, τὴν δὲ π. οὐκ ἐντρέπει vel ἀκ. ἐστι, τὴν δὲ πολιὰν τοῦ πατρὸς | οὐκ ἐντρέπεται.* at comici certe Graeci, ut Romani *canos* (capillos), non *canum*, semper dicunt *πολιάς*, non *πολιάν*. Arist. Eq. 520. 908. fr. 410. Vesp. 1064 *πολιώτεροι τρίχες*. Eubul. 98, 8. Philem. 179 pro τὴν *σεμνήν* *πολιάν* Meinek. ipse τὴν *σεμνήν* *τρίχα*. itaque adparet scribendum esse τὴν δὲ *πολιάν* *μητέρα* | οὐκ ἐντρέπεται. *mater* videtur esse *Leda*.

72

Bekker. Anecd. 106, 22 *Λάκαιναν τὴν παρθένον φασὶ δεῖν καλεῖν, τὴν δὲ χώραν Λακωνικήν.* "Αλεξίς Ἐλένης ἀρπαγῇ. *utrum Alexis dixerit dubium est.*

ΕΛΕΝΗΣ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ

73

οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς
δέξαιτ' ἄν αὐτῶν.

Athenaeus 14, 650e "Αλεξίς Μνησιτῆρσιν· ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. Apostol. 13, 16 b (Arsen.) οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς δέξαιτο ἄν· ἤγουν παρὰ πονηρῶν οὐδὲ χρηστὰ λαμβάνειν. unde quod supra scripsimus effinxit Leutschius, nisi quod οὐδ' ἄν ῥόαν posuit, nulla necessitate. cf. Theophr. H. pl. 2, 2, 5. C. pl. 1, 9, 2. Schneid. Theophr. V 496 (Leutsch. Philol. I 159).

74

εἰς ἕκαστος

"Αλεξίς Ἑλένης μνησιτῆρσιν. Bekker. Anecd. 96, 10.

75

θερμολουτεῖν

"Αλεξίς Ἑλένης μνησιτῆρσιν. Bekker. Anecd. 99, 20. cf. Hermipp. 76.

ΕΛΛΗΝΙΣ

76

ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
τᾶν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἄν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίνεται,
ληφθῆι νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως·
5 αὐτοὶ τ' ἐπὶ ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὄνουμένους.
τῆς οὐσίας γὰρ εἰσὶν ἡμῶν ὄνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθύς ἀποτρέχει.

Athenaeus 6, 226. 7 "Αλεξίς ἐν Ἑλληνίδι κτλ. 2. τᾶν Jacobs. Add. Ath. 133] ἐν A. 4. ληφθῆ] fortasse ὀφθῆ, a piscibus. sed videtur consulto ληφθῆ et v. 5 ληφθῶσιν scripsisse, quoniam bellum pisces inter et homines perpetuum esse v. 2 dixerat. νέων] ναίων A. νέων est natans. 7. ἡμῖν?

ΕΠΙΔΑΤΡΙΟΣ

Unum, sed ambiguum temporis quo fabula scripta videatur indicium continetur fr. 77. Dinarchi in Demosthenem oratio habita est Ol. 114, 1.

τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
εἰσήγαγεν τάριχος. [οὓς καὶ Τιμοκλῆς
ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη
ἐν τοῖς σατύροις εἶναι.]

Athenaeus 3, 119 f τσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιούνητα
περὶ τὸ τάριχος, ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ
ταριχοπώλου υἱούς, ὡς φησὶν Ἀλεξὶς ἐν Ἐπιδαυρίῳ οὕτως κτλ. 2
εἰσήγαγε Α. εἰσήγαγον G. A. Hirschig. Ann. crit. 10. verba uncis
inclusa ut Athenaei, non poetae Hirschigius recte ab Alexidis ver-
sibus separavit, scribitque οὓς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων
ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι. cf. Timocl. 17, 3. 21, 5.

Dinarch. 1, 43 προῖκα τοῦτον (Δημοσθένην) οἷσεθε γράψαι
τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φεῖδωνα καὶ Πάμ-
φιλον καὶ Φεῖδιππον (filios Chaerephili); cf. 6: 218. Bergk.
Epist. Schiller. 155 sq. Schaefer. Demosth. III 270 cum adn. —
v. 1 pro δ' υἱεῖς Meinekios ποιεῖν. scribendum videtur ποιεῖτ'
aut quod probabilius est ποιεῖς Ἀθηναίους. scilicet compellatur
Demosthenes, quem tamen non necesse est in scaena adfuisse.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae adnotantur ad Antiphanis Ἐπίκληρον.

·ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ἂν ὄψον πολὺ,
ἀπορούμενός τε τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
γυμνοὺς ἅπαντας. εἴτ' ἐπὶ τὴν ἐκδυθῆ,
5 τηρεῖν ἔωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν·
ὄν ἂν δ' ἴδη πρῶτον πένητα καὶ νέον
παρὰ Μικίωνος ἐγγέλεις ἀνούμενον,
ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Athenaeus 6, 227 d πρὸς δὲ τοὺς περιέρχων ὄψωνοῦντας τάδε
φησὶν Ἀλεξὶς ἐν Ἐπικλήρῳ κτλ. idem 6, 227 b Ἀλεξὶς ἐν Ἐπικλήρῳ
Μικίωνος ἰχθυοπώλου τινὸς μνημονεύει. 3. ποιεῖ Α. 4.
ἅπαντας suspectum Meinekio Anal. Ath. 98. εἴτ'] δεῖ τ' Mein.
δεῖ δ' G. A. Hirschig. Ann. crit. 11. scribendum videtur γυμνοὺς
ἅπαντα δεῖ δ', ἕαν κτλ. 5. τηρεῖ C. 6. ἂν δ' Dindf.] δ' ἂν
Α. 8. ἀπάγει C. — cf. 107.

ἀλλ' ἔγωγ', ὦ παῖ, δίδωμι, καὶ ποιήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

Bekker. Anecd. 81, 20 αἰτεῖσθαι γάρ φησι τὸν ἀποδιδόντα, τὸν δὲ μὴ ἀποδώσοντα αἰτεῖν. "Ἀλεξίς δ' Ἐπικλήρω ἐκδιδόντος τινὸς θυγατέρα κτλ. 1. ἔγωγ' ὧ Dobr. Arist. Ach. 254] ἔγῳ cod. ἔγωγε Bekker. 2. αἰτεῖται] αἰτεῖ παῖ cod. sibi ipse non constans.

80

κακουχία

"Ἀλεξίς Ἐπικλήρω. Bekker. Anecd. 104, 24. cf. Plat. Reip. 10, 615 b.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Cf. "Ἀσωτοὶ ἢ Ἐπιστολή Euthyclis (I 805 hui. ed.), Machonis, Ἐπιστολαὶ Timoclis. fuit etiam Caecilii Statii *Epistula*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 41.

81

προσέκοψεν

ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. "Ἀλεξίς Ἐπιστολῇ. Bekker. Anecd. 112, 9 et fabulae nomine omisso Photius et Suidas προσέκοψεν. προσέπταισεν Phot.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

82

πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.

Athenaeus 10, 443 f καλῶς πρὸς τοῖς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον "Ἀλεξίς . . . κὰν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη κτλ. ποεῖ A. cf. Philem. 104.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ

Cf. Mein. I 391. fere semper codices fluctuant inter Θήβαις et Θήβας. fuit etiam Amphididis comoedia Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

83

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πικρῆς μέλη
ὑπεργέμοντα

Athenaeus 7, 294 a "Ἀλεξίς ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις κτλ. 1. δὲ A. μέλη σωρευτὰ πικρῆς A. corr. Porson. 2. ὑπεργέμοντα Pors.] ὑπογέμοντα A.

ΕΡΕΤΡΙΚΟΣ

84

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
κρεάδι', ἐντερίδι'. ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμῶν, στεατίου

μικρὸν παραμύζας, περιπάσας ἠδύσμασιν
 5 λεπτοῖσι χλωροῖς ἀνθύλευσα.

Athenaeus 7, 326 d "Αλεξίς ἐν Ἑρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον κτλ. 1. σπιναι Α. πίνναι Gesner. Aquat. 885. 2. ἐντερίδια ἀλλὰ Α. ἀλλὰ metri causa delet Dindf. 3. πτερούγια Α. 5. λεπτοῖσι Schweigh.] λεπτοῖς Α.

1. δῆμος manifesto corruptum. χῆμος, i. e. χῆμη, Mein. Anal. Ath. 144. fortasse προημνάς, quae in cod. saepissime προημάς scribitur. ibid. 145 τευθίδες, | πῖναι — χῆμος — κρεάδια, | ἐντερίδι', .. ἀλλὰ κτλ. — ἠδύσματα λεπτὰ χλωρά 'condimenta ex herbis minutim concisis'. Schweigh.

ΕΡΙΘΟΙ

Cf. Παννυχίς ἢ Ἑριθοί et quae adnotantur ad cognominem Amphidis fabulam.

Η ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ

Cf. Εἰς τὸ φρέαρ.

ΗΣΙΟΝΗ

Teuceri mater videtur intellegenda esse. Preller. Myth. gr.² II 236.

85

γενόμενος δ' ἔννους μόλις
 ἤτησε κύλικα, καὶ λαβὼν ἐξῆς πυκνάς
 ἔλκει καταντλεῖ, κατὰ τε τὴν παροιμίαν
 αἰεὶ ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος
 5 ἀνθρώπος ἔστι.

Athenaeus 11, 470 e "Αλεξίς ἐν Ἠσιόνη θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἑρακλέα πίνοντα ὕταν οὕτωςι λέγῃ κτλ. 1. ἔννους, non εὔνους, Α et C. 2. κύλικα C] κυλῆν Α. 4. αἰεὶ ποτε Α. 5. ἀνθρώπος Mein.] ἀνθρώπος.

'Hercules post liberatam Hesionen viribus exhaustis in animi deliquium' incidisse videtur. Mein. 4. i. e. non minus bene uter propter vinolentiam quam saccus propter voracitatem esse putatur.

86

ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο
 φέροντας εἶσω ποικίλων παροψίδων
 κόσμου βρούουσαν, οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων —

Athenaeus 9, 367 f ἐπὶ σκεύους (?) οὖν εἶρηκεν (τὸ παροψίς)... καὶ "Αλεξίς ἐν Ἠσιόνη κτλ. 1. εἶδε Schweigh.] ἴδε Α. 3. κόσμου

Bergk. βλέπον Α. 'fortasse ἔμ' ἔβλεπεν' Dindf. si βλέπων verum est, oratio non est finita.

Cum hoc fragmento H. Iacobi Mein. V ccxv coniungebat fr. 261.

ΘΕΟΦΟΡΗΤΟΣ

Argumentum simile in Θεοφορομένηη et Τερεία tractavisse videtur Menander. Lobeck. Aglaoph. 628. Mein. I 400.

87

οἰμαί γ' ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντῶντων τινὰς
ἡμῖν, ὅτι τηρικαῦτα μεθύων περιπατῶ·
ποιός γάρ ἐστι φανός, ὃ πρὸς τῶν θεῶν,
τοιούτος οἶος ὁ γλυκύτατος ἥλιος;

Athenaeus 15, 700a ἐν Θεοφορήτῳ. "Ἀλεξίς κτλ. v. 3. 4
Eustathius 1571, 11 "Ἀλεξίς. ἐν ἄλλοις ἔφη· ποιός ἐστι φανός τοι-
οῦτος οἶος κτλ. 1. γ' Iacobs. Add. Ath. 368] γὰρ Α. ἀπαν-
τῶντων Α. 3. ἐστίν Α.

2. τηρικαῦτα, i. e. sole adhuc lucente. ridicule solem optimam esse dicit facem nocturnam.

88

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

Athenaeus 9, 369e "Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ κτλ. λαλῶ Α. ὀπτῆς
C. aut hoc aut γογγυλίδων scribendum. λάβ' ὃ Πτολεμαίε Mein.
ed. mai. 'sed in tam minutulo fragmento quis spondeat?'

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ

Fortasse τὸ νεκρομαντεῖον quod erat in Thesprotia significatur.
Herodot. 5, 92, 7. Pausan. 9, 30, 6 (3).

89

Ἐρμῆ νεκρῶν προπομπὴ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου
(Ἐκάτη) —

Athenaeus 12, 552 de "Ἀλεξίς ἐν Θεσπρωτοῖς φησιν κτλ. 1.
νεκρῶν Casaub. et Cobet. N. l. 119. 20] θεῶν Α. 3. Ἐκάτη in-
seruit K., oblitteratum in cod. Athenaei sequente καί. de Hecatae
cum Mercurio societate cf. Preller. Myth. gr.² I 246 sq. 316. de
Philippide cf. 144. Aristophont. 8. Φιλιππίδου κληροῦχε, ut tam
macilenti quam sunt mortui.

ΘΗΒΑΙΟΙ

90

ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Β. πλούσιος.
τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους
εἶναι· πένητας δ' εὐπάτριδας οὐδείς ὄρα.

Athenaeus 4, 159 d Χρῦσιππος . . . νεανίσκον φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις . . . πυνθανομένον δέ τινος αὐτοῦ ποδαπὸς ἔστιν, ἀποκρίνασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ἐν Θηβαίοις λέγων οὕτως κτλ. 'Plautus Capt. 2, 2, 27 quo de genere natust illi Philocrates? Polyplusio: quod genus illist unum pollens atque honoratissimum.' Mein. — prorsus sic A, nisi quod 3 οὐδὲ εἰς ὄρα. 2. πάντας G. A. Hirschig. Ann. crit. 11, nulla necessitate. 3. εὐπατριδας οὐδείς ἐρεῖ Heimsoeth. Comm. crit. XIII.

ΘΗΤΕΤΟΝΤΕΣ

91

ὄρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νεύσω μόνον.

Stobaeus Floril. 27, 3 Ἀλέξιδος ἐκ Θητευόντων Α.

ΘΡΑΣΩΝ

Fortasse Thrason ὁ Ἐρχιεύς, Thebanorum πρόξενος (Dinarch. 1, 38. Aeschin. 3, 138) fabulae nomen dedit: nisi forte fictum nomen est.

92

σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν
οὐπῶποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὔτε τρυγόν', οὐ
τέττιγα.

Athenaeus 4, 133b Ἄλεξις ἐν Θράσωνι φησι κτλ. Eustathius 1282, 40 ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κερκώπη ζῶον αὐτῇ ὅμοιον τέττιγι καὶ τριγονίῳ (τριγονίῳ Mein.), περὶ ὧν δηλοῖ ὁ κωμικὸς Ἄλεξις εἰπὼν κτλ. Libanius IV 143 τρυγόνος λαλιστέρα, κίττης, ἀηδόνας, κερκώπης. 1. λαλιστέραν Α Ath. 3. ἀηδόνα et τρυγόνα Α, idem οὔτε τρυγόνα. οὐκ ἀηδόν'] οὐ χελιδόν', οὐ . . . | οὐ τρυγόν' οὐ τ. Mein. Anal. Ath. 61. οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὐ χελιδόνα, | οὐ τρυγόν', οὐ τ. Cobet. N. l. 33. 'nam τὴν κωτίλην χελιδόνα in hoc grege avium loquacium omittere non potuit.' de οὔτε — οὐ — οὔτε cf. exempla ab Elmsleio Med. 1316 et Naber. Mnem. nov. VIII 256 congesta, imprimis Epicrat. 6.

Aelian. H. an. 12, 10 τρυγόνος λαλίστερον ἔλεγον· ἡ γὰρ τοι

τρογῶν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν ὡς φασι κάμπλειστα. Zenob. 6, 8. Diogenian. 8, 34. Greg. Cyr. Leid. 3, 12. Apost. 17, 31. Suidas τρογῶνος. Schol. Hom. II. 9, 311. Eustath. 751, 13. Clem. Alex. Strom. 1, 3, 22. Alciph. 3, 29. Aristoph. fr. 51. Menand. 405 Mein. Demetr. com. 3.

ΙΑΣΙΣ

'Nymphae nomen est, Pausan. 6, 22, 7 (4)' Meinek. I 391, dubitans tamen an fabulae titulus fuerit 'Ιάσων. an 'Ιασώ? Arist. Plut. 701. fr. 21. Hermipp. 73.

93

ἀμφιτάπητα

'Αλεξίς 'Ιασίδι. Bekker. Anecd. 83, 15.

ΙΠΠΕΤΣ

Scripta est oxeunte Ol. 115 vel ineunte Ol. 116. Mein. I 393. 4.

94

τοῦτ' ἔστιν 'Ακαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;
πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ
καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
ὡς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
5 ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς 'Αττικῆς.

Athenaeus 13, 610 e οὗς (φιλοσόφους) οὐ μόνον *Ανσίμαχος* ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων, ἀλλὰ καὶ *Ἀθηναῖοι*. 'Αλεξίς γοῦν ἐν *Ἰππῳ* ('Ιππεῖ Schweigh.) φησὶν κτλ. καὶ *Σοφοκλῆς* δὲ τις ψηφίσματι ἐξήλασε πάντας φιλοσόφους τῆς 'Αττικῆς. 1. 'Ακαδήμεια Dindf.] ἀκαδημία A. cf. Antiphan. 33, 6. 5. ἔρρειν φασὶν] ἐρρίφασιν Dobr.

Diog. L. 5, 38 (Θεόφραστος) ἀπεδήμησε . . καὶ πάντες οἱ φιλόσοφοι, *Σοφοκλέους* τοῦ *Ἀμφικλείδου* νόμον εἰσενεγκόντος μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξη· εἰ δὲ μή, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. Pollux 9, 42 ἔστι δὲ καὶ νόμος 'Αττικὸς κατὰ τῶν φιλοσοφούντων γραφεὶς, ὃν *Σοφοκλῆς* (ὁ νομοθέτης 3) *Ἀμφικλείδου Σουμειῦς* εἶπεν. Droysen. Hellenism. I 499 sq. *Xenocrates* Chalcedonius, Speusippi in Academia successor, mortuus est Ol. 116, 2. Clint. Fast. Hell. 181 Kr. *Demetrius* est Phalereus, qui Athenis principatum tenuit ab Ol. 115, 3 usque ad Ol. 118, 1, quo anno expulsus est a Demetrio Poliorceta. — 'sunt senis verba, philosophis irati, quod filium corruperint' Mein. haec igitur est Academia, hic Xenocrates, i. e. talia igitur nequissimi isti homines pueros docent.

95

τά τε κυμβία

ἄρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων;

B. νή τὸν Δί' ἦν γάρ. A. ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

Athenaeus 11, 481. 2 Ἄλεξις Ἰππεῖ κτλ. 2. ἄρ' add. Dobr. 3. ἐγὼ Dindf.] ἔγωγε A. personarum notationem add. Dobr. non recte Dindorfius tetrametros trochaicos constituerat, cum fr. 95 et 96 eiusdem sint scaenae. ac fortasse huc etiam fr. 270 pertinet. — sciscitari videtur mulier de poculis pretiosis furto similive calamitate amissis. 'nimirum eques iste meretrici quidquid haberet vasorum abstulerat miseramque in sicco destituerat. eodem fortasse respexit Anaxilas 22, 10. 11.' Mein. Anal. Ath. 355.

96

καὶ θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλω

ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

Athenaeus 11, 471e Ἄλεξις ἐν Ἰππεῖ κτλ. 2. ἔχουσαν A. ἐπίτηκτόν Porson. Miscell. 248 et Coraes] ἐπίτηκτόν. praeterea scribendum videtur ἔχουσα' ὀλόχρυσον, quod melius opponitur τῷ ἐπιτήκτω.

ΙΠΠΙΣΚΟΣ

Cf. Ἀγωνίς ἢ Ἰππίσκος.

ΙΣΟΣΤΑΣΙΟΝ

'Videtur meretricis nomen esse'. Meinek. III 422.

97

ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον, ὀρχεῖσθαι μόνον

βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα

καὶ σιτίων ἔχοντες, Ὀψων, Κάραβος,

καὶ Κωβίος, Σεμίδαλις.

Athenaeus 4, 134 c Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστάσιον ὄψων κτλ. idem 3, 127 c σεμιδάλεως μὲνηται . . . καὶ Ἄλεξις ἐν Ἰσοστάσιῳ. cum tamen 134 Σεμίδαλις sit nomen proprium, 127 autem tamquam nomen adpellativum commemoretur, dubitari potest an 127 aliud fragmentum Athenaeus respiciat. 4. Σεμίδαλις Dindf.] καὶ σεμίδαλις A.

de cognominibus cf. 168 et Antiphan. 26. *Cobius* parasitus amator fuit Pythionicae. Bergk. R. c. Att. 379. 80. ὀρχεῖσθαι v. 1 nequaquam aptum est neque defenditur fr. 222, 3. ἐγχεῖσθαι

Herwerden. Mnem. nov. III 300. *vorandi potius verbum desideratur. an ὄγκοῦσθαι?*

98

- πρῶτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ σὺλᾶν τοὺς πέλας
 πάντα ἰάλλ' αὐταῖς πάρεργα γίνεται· ῥάπτουσι δὲ
 πᾶσιν ἐπιβουλὰς· ἐπειδὴν δ' εὐπορήσωσιν ποτε,
 ἀνέλαβον καινὰς ἐταίρας, πρωτοπέιρους τῆς τέχνης.
 5 εὐθύς ἀναπλάττουσι ταύτας, ὥστε μήτε τοὺς τρόπους
 μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι.
 τυγχάνει μικρὰ τις οὔσα, φελλὸς ἐν ταῖς βανκίσιν
 ἐγκεκάντται· μακρὰ τις, διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ
 τὴν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται·
 10 τοῦτο τοῦ μήκους ἀφείλεν· οὐκ ἔχει τις ἰσχία,
 ὑπενέδυσ' ἔραμμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν
 ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας. κοιλίαν ἀδρᾶν ἔχει,
 στηθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί·
 ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα τοῦνδυτον τῆς κοιλίας
 15 ὥσπερ εἰ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον.
 τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλω.
 συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίω.
 λευκόχρως λίαν τίς ἐστι, παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
 καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δείκνυται.
 20 εὐφρεῖς ὀδόντας ἔσχευ, ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν,
 ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομπὸν φορεῖ.
 ἂν δὲ μὴ χαίρη γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν
 ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἂ παράκειθ' ἐκάστοτε,
 ἠνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
 25 μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χεῖλεσιν,
 ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἂν τε βούλητ' ἂν τε μή.
 [ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν.]

Athenaeus 13, 568a Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ δράματι Ἰσοστάσιον τὴν ἐταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις τῶν ἐταιρῶν οὕτως ἐπίθεται κτλ. omisso fabulae nomine v. 1. 2 (— γίνεται) 7—22. 24 (α ξυλήφιον) —26 Clemens Alex. Paed. 3, 2, 8. v. 7 Eustathius 1522, 10 βανκίδες ὡς τὸ 'φελλὸς ἐν τοῖς (sic) βανκίσιν ἐγκεκάντται'. v. 8 Eustathius ibid. διάβαθρον γυναικειὸν φόρημα ὡς τὸ 'διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ'. 1. πρῶτα Clem.] πρῶτον A Ath. πρὸς A Ath.] ἐς Clem. 2. ἰάλλ' A Ath.] τὰ ἄλλα ἔργα (τ' ἄλλα ἔργ' V) Clem. ῥάπτουσιν A Ath. 3. εὐπορήσωσιν] divites factae talibus

machinis non egent, verum ubi consenuerunt. itaque scrib. ἐκκορηθῶσιν, scortando exhaustae sunt. 4. καινὰς] κενὰς A Ath. 4. 5 scrib. πρωτ. τ. τέχνης, εὐθύς ἀναπλάττουσί τ' αὐτάς (ἀναπλάττουσιν αὐτάς G. A. Hirschig. Ann. crit. 12). 7. βαυκίσι] βλαύτησιν (βλαυτήσιν, βλαύτισιν) Clemens. φελλος et 8 λεπτοφορεῖ A. 8. ἐνεγκάττυται codices Clem. 9. τε om. Clem. τὸν ὤμον] τὸ νῶτον C Ath. 10. τοῦτο του, ἀφειλεν, ἰσχία A. 11. ὑπ' ἐνεδυσ ἐραμμενα A. 12. εἰσιδόντας Sylburg.] ἰδόντας. εἰσιόντας Clem. ed. Flór. εἰδόντας N Clem. ἀδράν add. Clemens. ἔχει A Ath.] τις ἔχει Clem. 13. σιηθί' ἔστ' αὐταῖσι Dindf.] σιηθίσταταισιν A Ath. τιθίαις ταύταισιν Clem. τιθί' ἔστ' αὐταῖσι Iacobs. Add. Ath. 301. 14. προσθεῖσα Clem. τοιαῦτα τοῦνδυτον Sylburg.] τοιαῦτα γοῦν αὐτῶν A Ath. ταῦτα ουτοντύνδυτον V Clem. (οὔτο-τοιαῦτ' F οὐ τὸν τυνδυτον M. οὔτον τήνδυτον vel τήνδητον BNR). προστιθεῖσα ταῦτα. τοῦνδυτὸν G. Dindorf. in Clem. ὦν ἔχουσ' οἱ κωμικοί, ὀρθά. προστιθεῖσα τοῦτο τοῦνδυτον τῇ κοιλίᾳ, ὡσπερὶ κοντοῖσι τοῦπισθ' κτλ. Emperius. ξυλάρια pro τοιαῦτα Iacobs. 302. an ὀρθά προσθεῖσαι τε ταῦτα? 15. ἀπήγαγεν Clem. 16. πυρρας, ζωγραφουσιν ἀσβολῶ A. 17. συμβεβηκέναι et κατέπλασεν ψιμυθῶ A. κατέπασε Clem. (κατέσπασε V). 18. λευκοχρως et ἔστιν A. παιδέρωτ'] πετεύρων δ' Clem. 19. τοῦτο] ταυτο A. δεικνύει Clem. 21. θεωρωσ' Clem.] θεωροῖεν A Ath. ὡς A Ath.] ὡς ὅτι Clem. 22. ἂν A Ath.] ἔάν Clem. διατελεῖ Clem.] διατελοῦσ A Ath. 24. κρανια et ξυληφιον A Ath. ξυλῆφιον Clem. F. ξυλύφιον P, defensum a Lobeckio Phryn. 78. cf. Herodian. II 557, 21. 25. μυρρινης A Ath. ἔχουσα etiam A Ath. ὀρθὸν om. Clem. 26. σέσηρεν Clem.] σέσηρσαι A Ath. σέσηρέν' Naber. Mnem. nov. VIII 258. βούλητ' Schweigh.] βούλετ' Clem. βούλωνται A Ath. 27. 'hunc trimetrum om. epitome et Clemens, videntumque est ne non sit Alexidis'. Dindf. τὰς μὲν ὕψεις διὰ τοιούτων σκευοποιούσιν τεχνῶν frustra Dobr.

4. πρωτοπείρους, cf. Theopomp. com. 94. 7. βαυκίσι, cf. Aristoph. fr. 342. 8. Hesych. διάβαθρα· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Pollux 7, 90 τὰ διάβαθρα κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Alciphron. 3, 46, 3 ὡς ἐν τῇ φυγῇ τῶν διαβάθρων θάτερον ἀποβαλεῖν. 13. Lucian. Saltat. 27 ἔῶ λέγειν προστερνίδια καὶ προγαστρίδια, προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνητὴν παχύτητα προσποιούμενος (ὁ τραγῳδός), ὡς μὴ τοῦ μήκους ἢ ἀρρυθμῆα ἐν λεπτῶ μᾶλλον ἐλέγχωτο. 'οἱ κωμικοί i. e. histriones'. Alciph. 162. Mein. 'habent mammas ficticias eius generis, quo in comoediis utuntur, ubi viri scilicet mulierum partes agunt'. Iacobs. 301. 14. 'venter adducitur, ut superne tumeat, quo mammosa videatur'. Dobr. Advers. II 343. neque quomodo σιηθία vel τιθία ὀρθά esse adponive possint neque quomodo ventris tumori mederi vel cum contis comparari possint intellego. de accentu vocis ξνδυτον Lobeck. Paralip. 491. 2. Herodian. I 390, 31 τὸ δὲ ἐρπειτόν ὀξύνεται καὶ ἐνδυτόν. . . ὡς τριγενές.

18. Phot. παιδέρωσ· σφραγίδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος. his Hesychius addit οἱ δὲ μύρου εἶδος. Athen. 12, 542 d (Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς) ἐπεμελεῖτο καὶ τῆς ὄψεως... παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος. idem de Demetrio Poliorceta, per errorem fortasse, narrat Aelian. V. h. 9, 9. Alciphr. 1, 33 ἀπαναισχυντήσασα δὲ εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπτεν. 22. 'verborum ordo hic est: τὴν ἡμ. ἔνδον διατ. μυρρ. ξυλ. ἐν τοῖς χ. ἔχουσα ὡσπερ αἰγῶν κρ. ἃ τοῖς μ. παράκειται. labia capitum caprinorum in macello venalium cur bacillo lanii distenderint in promptu est'. Mein. 26. Catull. 39, 1 *Egnatius, quod candidos habet dentes, renidet usquequaque.*

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ

Cf. quae adnotavimus ad Cratin. 30. Aristoph. fr. 320, 6. Schol. Arist. Av. 1294 ὁ δὲ καλάσιρις χιτῶν πλατύσημος. Photius καλάσ[ε]ρις· χιτῶν πλατύσημος (sic Naber., πλατὺς δῆμος cod.) πολεμικός· οὕτως Αἰγύπτιοι. Hesych. καλάσιρις· χιτῶν πλατύσημος, ἢ ἡνιοχικός καὶ ἑπικικός χιτῶν. Herodian. I 101, 29 καλάσιρις λινοῦς χιτῶν ἱερατικός, καὶ μοῖρα τῶν μαχίμων ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ καὶ Ἐρμιοτυμβεῖς. cf. II 437, 2 adn. et Steph. Byz. Καλάσιρις (Καλασίρις Mein.).

99

ποῖ δὴ μ' ἄγεις διὰ τῶν κύκλων;

Pollux 10, 18 ἵνα δ' ἐπιπράσκειτο τὰ σκεύη, τῆς ἀγορᾶς τὸ μέρος τοῦτο κύκλοι ὠνομάζοντο, ὡς Ἄλεξις ὑποδηλοῦν ἔοικεν ἐν Καλασίριδι κτλ. ποῖ] πῆ P. πῆ δὴ μ' ἄγεις; B. διὰ τῶν κύκλων Bentl. Epist. Hemsterh. 51. Harpocrat. κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινες (i. e. servi)· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλω περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. Menand. 190 Mein. Diphil. 55, 3. Dinarch. fr. xi 1.

ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΣ

Scrpsit etiam Menander Καρχηδόσιον et Plautus *Poenulum*.

100

βάκηλος εἶ.

Milleri Proverb. (Mélanges 365) 70 βάκηλος εἶ. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. λέγεται δὲ κυρίως βάκηλος ὁ ἀπόκοπος. μέμνηται αὐτῆς... Ἄλεξις ἐν Καρχηδονίῳ. cf. Menand. 468 Mein. Antiphan. 113, 2.

ΚΑΤΑΨΕΤΔΟΜΕΝΟΣ

Cf. Τοικιστῆς ἢ Καταψευδόμενος.

ΚΑΤΝΙΟΙ

Aristot. Rhet. 2, 25 οὐκ ἂν ἐλέγετο Καύνιος ἔρωσ, εἰ μὴ ἦσαν καὶ πονηροὶ ἔρωτες. Steph. Byz. Καῦνος, πόλις Καρίας ἀπὸ Καύνου, οὗ ἡ ἀδελφὴ Βυβλίς ἐρασθεῖσα φευγόντος ἐκείνου (ἀπῆρξατο add. Eustath. Dion. 533). ὅθεν ἡ παροιμία ὁ Καύνιος ἔρωσ. Suid. Καύνιος ἔρωσ· ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καῦνος γὰρ καὶ Βύβλις ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν. Diogenian. 5, 71 Καύνιος ἔρωσ· ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καύνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος ἀνεῖλεν ἑαυτήν. Hesych. Καύνιος Ἔρωσ· ἐν Καύνῳ τιμᾶται. καὶ ὁ σφοδρός. itaque quam ex Parthenio (11), Conone (Narrat. 2), Anton. Lib. (30), Ovidio (Met. 9, 454 sq.) novimus fabulam multis varie antiquitus narratam etiam Alexis videtur tractavisse. quae si cui tragoediae quam comoediae aptior videatur, is permultas tragicorum fabulas etiam in quibus corporum conversiones inessent comoediae fuisse accommodatas recordetur. ceterum cf. E. Rohde Gr. Rom. 94 sq.

101

ἐν τῷ βαλανείῳ μῆτε πῦρ ταῖς ἐσχάrais
ἐνὸν κεκλεισμένον τε τάλειπτῆριον.

Pollux 7, 166 μέρος δὲ βαλανείου ἐσχάρα καὶ ἀλειπτῆριον. φησὶ γοῦν Ἄλεξις ἐν Καυνίοις κτλ. 1. πῦρ [Iungermann.] τὸ πῦρ. 2. ἐνῆν Mein. V 88, coniectura infelicissima: opus enim erat οὔτε. fortasse sic interpretandum: '(quid igitur facerem), si neque ignis in focus erat' cet.

ΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ

Fortasse Ἐκηρυττόμενος. Meinek. I 400. quod si verum est, extorris significatur.

102

ὄστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον
μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν, ὑπὸ μάλῃς
τῆ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

Athenaeus 15, 1561 Dindf. Ἄλεξις δ' ἐν Κηρυττομένῳ κτλ. 1. λυχνούχου τὸν Elmsl. Arist. Ach. 963] λύχνου τὸν χουτὸν (non χαντον) A teste R. Schoellio Herm. III 168. (litterae λεξις δ' ἐν κηρυττομένῳ et τ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ hodie vix possunt dignosci.) 2. ἔλαθ' ἑαυτόν Elmsl.] ἔλαθεν αὐτόν A. μάλῃς] μέθῃς Herwerd. Nov. add. crit. 31. μάτης 'temere et inconsulto' Mein. An. Ath. 344. an ὑπαμελής?

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

103

Bekker. Anecd. 96, 9 ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον· Ἄλεξις Κι-

θαρωδῶ. ἐξέβη | τούνύπνιον ἡμῖν. Mein. sed quidni ἐξέβη | ἡμῖν
καλῶς (vel κακῶς) τούνύπνιον?

ΚΛΕΟΒΟΥΤΑΙΝΗ

Cratini Κλεοβουλίνας aliquo modo inmutatas fuisse censet
Meinek. I 390.

104

Athenaeus 13, 586a μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης)... καὶ
"Ἀλεξίς ἐν Κλεοβουλίνῃ. Suidas Σινώπῃ et Photius σινωπήσαι· τοῦτο
πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατα-
σχημονῆσαι (κακοσχ.), καθάπερ "Ἀλεξίς ἔφη. eadem fere Hesyehius
σινωπίσαι, quae vera verbi forma est. cf. Nauck. Philol. VI 419.
Append. prov. 4, 72 (σινωπίσαι) et Apostol. 15, 50 Leutsch.

ΚΝΙΔΙΑ

105

Διόδωρος οὐπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῶαν οὐσίαν·
οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασῆσατο.

Athenaeus 4, 165d ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἓνα μὲν,
οὗ μνημονεύει "Ἀλεξίς ἐν Κνιδίᾳ κτλ. 3. ἰκανῶς C. Diodorus
diversus a Diodoro Pythagorista, cuius mentio est apud Athen.
4, 163 de. σφαῖραν ἀπέδειξε, patrimonium veluti in pilulam con-
globatum devoravit (HSteph.). cf. 246, 3. Nicomach. 3.

ΚΟΝΙΑΤΗΣ

Cf. quae ad Amphidis Κονιατὴν adnotantur.

106

κνυβία,
φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες

Athenaeus 11, 500e τραγέλαφοι· οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια,
ὧν μνημονεύει "Ἀλεξίς ἐν Κονιατῇ (sic enim scribendum) κτλ.

ΚΟΤΡΙΣ

Cf. quae ad cognominem Antiphanis fabulam adnotavimus.

107

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . ἀνθρώπων ὄρω
πληθὸς προσιόν, ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν

ἐνθάδε συνόντων· μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
 νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόνιν
 5 ὑμῶν περὶ τὸν βαλλισμὸν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 θοιμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

Athenaeus 8, 362c Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί κτλ. 1. κῶμον] κῶμων Α. καὶ δὴ γὰρ ἐπὶ τὸν κ. ἀνθρ. Iacobs. Add. Ath. 196. κῶμον πλεῖστον ἀνθρ. Naber. Mnem. nov. VIII 258. 2. προσιὸν ἀστῶν Iacobs. προσιόντων ὡς κ. Mein. 3. Β. μὴ κτλ. Mein. in Ath. 4. 'malim κακῶς'. Mein. ed. min.

5. βαλλίζειν idem est quod ἐφορτάζειν. Athen. 362a βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τῇ θεῶ, quod ipse interpretatur κωμάζουσιν ἢ χορευόουσιν, unde Italorum ballare. adparet de comissatoribus nocturnis agi; multa tamen remanent obscura, quia quae proxima erant Athenaeus omisit.

108

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς νίος, οἷον ὑμεῖς ἀρτίως
 εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ
 Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ καὶ Τιμοκλῆς.
 μεθύει γὰρ οὐδὲν ἤττον· ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν
 5 τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς
 ἄνθρωπος.

Athenaeus 10, 443d Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλέον πίνοντος διαλεγόμενός φησιν κτλ. Eustathius 1623, 51 Ἄλεξις σκώπτων τινὰ ὡς μέθυσον καὶ ἐξώλη φησίν· Οἰνοπίων τις ἢ καὶ Μάρων ἢ Τιμοκλῆς· μεθύει γὰρ, οὐδὲν ἕτερον ἐμφαίνει ἢ ὡς ὁ Μάρων περὶ οἶνον ἠσχολεῖτο οὐ μόνον κτάμενος, ἀλλὰ καὶ πίνων. v. 4 (ab ὁ δ' ἕτερος) sq. Eustathius 962, 34 Ἄλεξιδος δέ φησι τοῦ κωμικοῦ ὁ λόγος. 3. καὶ add. Dindf. τις Porson. 4. ἤττον Porson.] ἕτερον Α. 5. τύχοιμι Α. — de *Oenopione* cf. Preller. Myth. gr.² I 352. 564. *Maron* notus ex *Odyssea*. *Timoclem* diversum a comico esse censet Meinek. I 389. 4. τί ἂν κτλ. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 1378. 5. γηγενῆς aliter, sed item translata significatione Arist. Nub. 853. — alterum filium helluonem, alterum stupidum solique agriculturae deditum esse pater nescio quis queritur.

109

ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν
 Ἄλεξις ἐν Κουρίδι. Athenaeus 10, 422e. cf. Hermipp. 60.

ΚΡΑΤΕΤΑΣ Η ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

Duplicem fuisse fabulae editionem, alteram ante Ol. 115, alteram post Ol. 118, 2 factam, Meinekii est sententia I 388. 395.

quis fuerit *Crataeas* ignoramus. medicum fuisse Meinekus concludit ex fr. 112, quo ipsius verba contineri monet. Ῥιζοτομικῶν scriptorem non fuisse docet I 389. de chronologiae difficultatibus Bergk. Mus. Rhen. XXXV 260 sq.

110

- πρῶτον μὲν οὖν ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ τινα
 ἰδῶν γέροντι φῦκος ἠμψιεσμένα
 ἔλαβον ἐχίνους τ'· ἔστι γὰρ προοίμιον
 δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρωτανευμένου.
- 5 τούτων δ' ἀπολυθεῖς, κειμένων ἰχθυυδίων
 μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται,
 θαρρεῖν κελεύσας ἔνεκ' ἐμοῦ ταῦτ', οὐδὲ ἐν
 φήσας ἀδικήσειν, ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.
 ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
- 10 ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
 ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτων παθεῖν.
 ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς,
 καρῖδα, φύκην, κωβιόν, πέρκην, σπάρου,
 ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.
- 15 κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, θύγγη τινά,
 ὠτάρι' ὕει', ἠπάτιον ἐγκεκαλυμμένον·
 αἰσχύνεται γὰρ πελιτνὸν ὄν τῷ χρώματι.
 τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται.
 οἰμῶξεται γὰρ νῆ Δί'· ἄλλ' ἐγὼ σοφῶς
- 20 ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως
 οὔτω, ποιῶ γὰρ τοὔψον αὐτός, ὥστε τοὺς
 δειπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ
 ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἠδονῆς.
 τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις
- 25 τούτων ἔτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
 προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλη τις μανθάνειν.

Athenaeus 3, 107a Ἄλεξις ἐν Κρατεύῃ (κρατεία A) ἢ Φαρμακοπῶλῃ... φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός κτλ. v. 9—11 etiam fr. 48, cui v. 12—14 quoque addendos esse censet Mein. cf. etiam fr. 24. v. 12 Athen. 3, 108a ταγηνιστῶν δ' ἰχθυῶν μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ καθάπερ καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ δράματι (Κρατεύῃ). v. 15. 16 Athenaeus 3, 95a ποδῶν τε καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ θύγγους Ἄλεξις (μνημονεύει) ἐν Κρατεύῃ (κρατεία A) ἢ Φαρμακοπῶλῃ. 1. οὖν add. Elmsl. ὄστρεια Dindf.] ὄστρεα A. τινα

Mein.] *τινι*. 2. φῦκος Elmsl.] φουκίους A. φουκί' Dindf. ἡμφιεσμένα Coraes] ἡμφιεσμένωι A. 3. τε A. 4. πεπρωτευμένον A. 7: 8. τάντου δὲ ἐν φησας A. 10. δεῖ C] δὴ A. 11. τούτων] τούτους fr. 48. fortasse λυπρόν. 12. τὸ] τό τε C. ψήττας] τήττας C. τινάς] κτένας Mein. 13. κωβίον A. 14. αὐτὸ C] αὐτὸν A. 15. κρεάδι' ἄττα Dobr. Arist. Plut. 228 p. 27] κρεάδια A. 16. ὠτάρι' ὕει', ἡπάτιον Dindf.] ὠτάρια ὕηπάτιον A. 17. πελιτνὸν Pors.] πελιδνὸν A. ὄν add. C. 18. ὅττεται C. 19. Δί' ἀλλ' ἐγὼ L et epit. Hoesch.] δία λέγω A. σοφῶς C] σαφῶς A. 21 et 22. ποῶ A. 22. λοπάδι' fr. 24] λοιπά δι A. 26. ἄν Pors. Adv. 232.

loquitur coquus. 1. *Nereus senex* dicitur, quia nomen commune habet cum Nereo marino, ut apud Homerum Proteus semper ἄλιος γέρον est. cf. quae ad cognominem Anaxandridis fabulam adnotavimus. 3. ἔλαβον, *emi*. 7. pisciculos minutos se ait contempsisse. 12. ἐπὶ τὸ τάγηνον, i. e. ad cibum in ταγήνω parandum. 17. imitatus est Crobylus 6, 2. Moeris 208, 8 πελιτνὸν ἐν τῷ τ ἀττικῶς. πέλιον ἢ πελιδνὸν ἑλληνικῶς. 18. manifesto corrupta. quid enim? *coquus* eis non accedet neque *videbit* talia, quae cuivis spectare liceat? quis igitur alius magis quam qui adparare sciat? scribendum est utique τούτοις δ' ἀπειρος οὐ πρόσσις οὐδ' ἄψεται. (atque ἄψεται iam Naber. Mnem. nov. VIII 258.) imperito scilicet sese opponit ut peritum: ἀλλ' ἐγὼ κτλ. 24. σκευασία vera nominis forma est, non σκεύασις. scrib. καὶ τὰς εὐρέσεις. ubi quidque et quando inveniatur eorum quae ad cenam opus sint se monstraturum esse promittit.

111

καὶ, τὴν μεγάλην δός, ὑποχέας
 φιλίας κνάθους μὲν τῶν παρόντων τέτταρας,
 τοὺς τρεῖς δ' ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
 ἐν' Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς,
 5 καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθου Δημητρίου.
 φέρε τὸν τρίτον . . . . .
 Φίλας Ἀφροδίτης· χαίρει' ἄνδρες συμπόται,
 ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστήν πίομαι.

Athenaeus 6, 254 a Ἄλεξις γοῦν ἐν Φαρμακοπόλῃ ἢ Κρατεῦα (κρατεία A) προπίνοντά τινα εἰσαγαγὼν ἐνὶ τῶν συμποτῶν· καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε κτλ. 1. ὑποχέας recte A. 2. μὲν add. Mein., melius tamen in Athen. scribens τῶν συμπαρόντων. 3. ἔρωτος A. versum corruptum esse arbitratur Cobetus N. l. 610. 11. 4. ἐν' add. Casaub. καλῆς idem. B. καλῶς. A. καὶ τοῦ κτλ. Dobr. 7. φίλης (supraser. α) A. 8. ὅσων P et Casaub.] ὕσην A.

1. οἱ οἰνοχόοι τὸν οἶνον ὑποχέαντες εἶτα τὸ ὕδωρ ἐπιχέουσιν'

Cobet. N. 1. 601. cf. Antiphan. 81, 2. Sophil. 4. Diphil. 5. 2. τῶν παρόντων pendet a φιλίας. 6. φέρε τὸν τρίτον τοῦ φῶμεν; οἶδ' ἔσται τρίτος Herwerd. Anal. crit. 47, non admodum amice erga Philam, tamquam post longam meditationem eius recorderetur. quidni ἐπάξιος γάρ· εἶτα δὴ φέρε τὸν τρίτον κτλ. sed talia sexcenta excogitari possunt.

vulgo haec ad victoriam navalem, non tam ab Antigono quam a Demetrio Poliorceta, apud Cyprum partam Ol. 118, 3, λαμπρὰν καὶ καλήν teste Plutarcho Dem. 17, et ad Philam, primam Demetrii uxorem, Antipatri filiam, referuntur. cf. etiam Droysen. Hellenism. I 501. sed cum Ol. 118, 2 Athenis Eurydicen, puellam Atheniensem, in matrimonium duxerit, tempora ita inter se pugnant, ut Bergkii Mus. Rhen. XXXV 261 sq. hos versus mortuo iam Alexide in fabulam eius esse insertos et *Antigonum Gonatam* uxoremque eius *Philam*, Seleuci filiam, *Demetrium* autem amborum filium et victoriam ex Alexandro Molossorum rege Ol. 129 partam, cui Demetrius minor fortissime pugnans interfuerat, significari staterit. *Φίλας Ἀφροδίτης* fanum in Attica fuit prope vicum, cui hodie Daphni nomen est (Θρηῆσι). Athen. 6, 255 c. C. I. I 507. 8. sed utrius Philae fuerit non constat.

112

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προϊτίδας
ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

Athenaeus 8, 340a περὶ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι . . . ἦν διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς. . . Ἀλεξίς ἐν Κρατεῦα (κρατία Α) ἢ Φαρμακοπώλῃ κτλ. ludit in ambigua significatione vocis κόρη. Diog. L. 6, 68 πρὸς Διδύμωνα τὸν μοιχὸν ἰατροῦντά ποτε κόρης ὀφθαλμόν, ὄρα, φησί, μὴ τὸν ὀφθαλμόν τῆς παρθένου ἰατροῦν τὴν κόρην φθείρης. Mein. de Callimedonte Carabo cf. Antiphan. 26, 5. de Melampode et Proeti filiabus Preller. Myth. gr.² II 56.

113

καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος

Athenaeus 8, 340c (Ἀλεξίς) ἐν Κρατεῦα (κρατία Α) κτλ. iocus a similitudine nominum Ὀρφεύς et ὀρφῶς petitur. cf. Archipp. 17.

114

στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους

Athenaeus 15, 678c μελιλωτίνων στεφάνων μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Κρατεῦα (κρατία Α) ἢ Φαρμακοπώλῃ οὕτως κτλ.

115

εἶθ' ὄρω τὸν Ἑρμαῖσκον τῶν ἀδρῶν τούτων τινὰ
κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον
στρωματέα καὶ γύλιον αὐτοῦ.

Athenaeus 11, 473 d Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεῦα (ὁ δὲ λόγος περὶ
τινος ἐν καπηλείῳ πίνοντος) κτλ. (κρατία Ἄ). 1. ἀδρῶν G.
Hermann. De metr. 118] ἀνδρῶν A. 3. στρωμάτεα τε (sic) A. —
si Alexis v. 3 sic ut supra nos scripsit, primus α accusativi nomi-
num in εὐς desinentium corripuit. Meinekius V 89 cum Casaubono
στρώματά τε καὶ κτλ. cf. etiam Mein. I 295. 6. *Hermaiscus* miles
est: eius enim supellex v. 3 describitur. 2. καταστρέφοντα, ut
Verg. Aen. 9, 163 *vertunt crateras aenos*, i. e. ebibunt (Schweigh.).
cf. Horat. C. 3, 29, 2. *invertunt* Serm. 2, 8, 39.

ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ

116

δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη·
ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον,
οἱ μέλανες ἡμεῖς· θάτερον ζητῶ γένος,
5 σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσον καλούμενον,
4 σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς
6 ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὄφρῦς ἔχον
χιλιοτάλαντους ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας.
νοεῖς σὺ τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.
A. τούτων ἐκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος
10 τῆς ἐργασίας εἰς ἐστί, κολακείας ἀγῶν·
ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δέ, τοὺς μὲν ἢ τύχη
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττωσι,
εἶθ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν.
ἄρα γε διδάσκω, Ναυσίνικ'; N. οὐκ ἀστόχως·
15 ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μὲ τι.

Athenaeus 6, 237 b παρασίτων εἶναι φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν
Κυβερνήτῃ διὰ τούτων κτλ. 1. ἐστὶν ἀυσίνικε A. v. 4 post 5
transposuit Dobr. Adv. II 310, ut accusativi penderent ab ὑποκρι-
νόμενον. 4. παρασίτους] μεγίστους vel χαρῆσους (ζαπλοῦτους)
Dobr. 5. ἐκ μέσον] ἐμμέτρως Herwerd. Obs. crit. 69 conl. Plat.
Cratyl. 395 e δοκεῖ τοῦνομα ἐμμέτρως κείσθαι. scribendum potius
ἐν μέσῳ, i. e. *ubique*. 6. ἔχον Grot. Excerpt. 573] ἔχοντα A. 7.
ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας Porson.] ἀνακυλιον τουσιας A. χιλιοτάλαντους
τ' ἀνακυλῖνον Herwerd., remota forma κυλίω, de qua Cobet. V.1.²

133. 8. σὺ add. Reisig. Coniect. 179. τό τε γ. Pors. Praef. He-cub. xviii. an νοεῖς τι τὸ γ.? 12. μεγάλοις VL] μεγάλαις A. δὲ ἐλάττωσι A. 14. ἄρ' εὖ σε δ. Herwerd. 70. scrib. ἄρ' ἐκδιδάσκω, cf. Arist. Ran. 64. N. οὐκ ἀστόχως Dutheil.] οὐκ ἀστόχως N. μέ τι Dutheil.] μέ τι A.

Nausinicus breviter respondet v. 8 et 14. 15, cetera parasitus dicit. 3. Poll. 4, 119 οἱ δὲ παράσιτοι μελαίνη ἢ φαῖᾶ (ἐσθῆτι ἐχρῶντο). deinde scribendum θάτερον ζηλωτέον et v. 4. 6 σατραπάς Μεγαβύζους καὶ στρατιώτας ἐπιφανεῖς ὑποκρινόμενον ἐν τοῖς βίοις. cf. Arist. Av. 484. Lucian. Tim. 22 ἀντὶ τοῦ τέως Πυρρόλου... Μεγάβυζος... μετονομασθεῖς. Aelian. V. h. 2, 2. Cratet. 33. Menand. 127. Quintil. 5, 12, 21 *statuarum artifices... numquam in hunc inciderunt errorem, ut Bagoam aut Megabyzum aliquem in exemplum operis sumerent.* Dobraei ξαχρύσους vel propterea reiciendum, quia qui sunt divites non fiunt parasiti. σατραπάται Μεγάβυζοι sunt praefecti Macedonii superbe omnia prae se contemnentes, sed inopes et petulantes. 12. μεγάλοις, *magnis patronis.*

117

εἰσέβαινον ἰσχάδες,

τὸ παράσημον τῶν Ἀθηναίων, καὶ θύμου δέσμαι τινές.

Athenaeus 14, 652c Ἀλεξίς ἐν Κυβερνήτῃ φησὶν κτλ. v. 1. 2 (Ἀθηναίων, pro quo cum C Ath. Ἀττικῶν habet) Eustathius 955, 8 sine fabulae auctorisve nomine. v. 2 idem 1411, 35 χρῆσις Ἀλέξιδος ἐν τῷ 'καὶ θύμου κτλ.' cf. Eubul. 37.

ΚΥΒΕΤΤΑΙ

118

ἠριστηκότων

σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός —

Athenaeus 3, 96a Ἀλεξίς Κυβευταῖς κτλ. 2. ἐξ] ἕξ Mein. 'cum nos numero ferme sex de acrocolio pranderimus.'

ΚΥΚΝΟΣ

119

φαιδρὸς δὲ κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἔστηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης, ἀφροῖζων· ὃν λαβῶν ἐγὼ κενὸν
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
5 στήσας, συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

Athenaeus 11, 472a Ἀλεξίς ἐν Κύκνῳ κτλ. 4. ποιήσας A.

5. ἀνάψας Mein. Anal. Ath. 217. aut hoc aut καρπίμους κλάδους recipiendum est. κισσοῦ consulto poeta ut in tragici sermonis imitatione. — 3. crateram quisquis loquitur antea purgaverat vacuam, nunc plena vini adstat. cf. Antiphan. 237.

ΚΤΗΡΙΟΣ

120

ἔπειτα πῶς ἤλθες; Β. μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. Α. ἐξόλοι'. ἀτὰρ
πόσους φέρεις; Β. ἐγκαίδεκ'. Α. οἶσε δευρό μοι.
Β. λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.

Athenaeus 3, 114 d τοὺς δὲ ὑπαρούς ἄρτους φαιούς ὠνόμασεν "Αλεξίς ἐν Κυπρίῳ οὕτως κτλ. 2. 3. ἐξόλοιο ἀταρπος οὗς Α. 3. ἐγκαίδεκα οἶσο Α. οἶσε Dobr. Adv. II 303. μοι, in Ath. δή, add. Mein. 4. λευκῶν Dobr.

121

τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαρῶν

Athenaeus 3, 110e αὐτόπυρον δ' ἄρτον μνημονεύει "Αλεξίς ἐν Κυπρίῳ κτλ. cf. Phryn. 38. Lucian. Pisc. 45 ἄρτους τῶν αὐτοπυριτῶν.

122

διπλάσαι

τὸ διπλασιάσαι. "Αλεξίς Κύπριδι (Κυπρίῳ). Bekk. Anecd. 89, 6. Hesych. διπλάσαι (διπλᾶ πᾶσαι cod.)· διπλᾶ ποιῆσαι. egregie Lobeck. Soph. Ai. 268.

ΔΑΜΠΙΑΣ

Cf. quae ad Antiphanis Λαμπάδα adnotantur.

123

καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον, μὰ τὴν γῆν, καὶ ταῶς, κατήσθιον.

Athenaeus 14, 654f "Αλεξίς ἐν Λαμπάδι κτλ. 2. τουσοῦτ' Α. οὐδεὶ et λαγοῦ post εἶχον Α. transposuit Schweigh., scribens simul λαγῶ. Dobr. Adv. II 349 tetr. troch. καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν, | οὐδ' ἄν εἰ λαγῶς μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς κατήσθιον. γάλα λαγοῦ defendit Mein. V 89.

ΛΕΒΗΣ

124

ἤψέ μοι δοκεῖ

πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον. ΓΛ. ἡδύ γε.

Α. ἔπειτα προσκέκωνκε. ΓΛ. μηδὲν φροντίσης.

λάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Α. τῷ τρόπῳ;

5 ΓΛ. ὄξος λαβὼν ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐργχέας

ψυχρόν, ξυνιείς; εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν

εἰς τοῦξος ἐνθῆς· διάπυρος γὰρ οὐσ' ἐτι

ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη

ὡσπερ κίσηρις λήφεται διεξόδους

10 σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέχεται·

τὰ κρεάδι' ἐσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,

ἔγχυλα δ' ἀτρεμὲι καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.

Α. Ἀπολλον, ὡς ἱατρικῶς. ὦ Γλαυκία,

ταυτὶ ποιήσω. ΓΛ. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,

15 ὅταν παρατιθῆς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.

ἀτμός γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται

ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγών.

Α. πολλῶ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἤσθ' ἄρα

λογογράφος ἢ μάγειρος. ΓΛ. ὃ λέγεις οὐ λέγεις,

20 τέχνην δ' ὄνειδίζεις.

Athenaeus 9, 383c παραγάγει αὐτὸν (ἕνα τῶν ἀρχαίων μα-
γείρων) Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε κτλ. 1. ἤψ' ἐμοὶ δοκεῖν
Mein. ἔψειν μούδόκει recte Hirschig. Dissert. 39. 2. τι Dindf.]
τιν' Α. scr. ὄψον τι πνικτόν. δελφάκειον Dindf.] δελφάκειον. 3.
προσκέκωνκα Hirschig. 5. ἦν Mein.] ἦν Α. τινὰ Α. 6. ξυνιείς
K.] ξυνιείς Α. 7. ἐνθῆς Dobr. Adv. II 322] ἐνθεις Α. 8. ἀύ-
της Dindf.] αὐτῆς Α. 10. εἰσδέχεται Mein. Anal. Ath. 168. 11.
κρεάδι' Casaub.] κρέα δ' Α. κρέ' ἠδέ' ἐσται κοῦν Iacobs. Add. Ath.
204. 12. ἐγχυλα Α. ἀτρεμει Α. an ἀμέλει? 14. αὐτά, παῖ]
αὐτίκα? 15. παρατιθῆς Schweigh.] παρατίθης Α. 16. ἀτμός
Schweigh.] ἀτμῖς Α. 17. ρισίν Α. ἄνω μάλ' εἰσι Scalig. ap.
Grot. Excerpt. 973] ἀνωμαλίσει Α. ἄνω βαδίζει Cobet. N. l. 21,
conl. Nicostr. 15, 4. at futuro opus erat. itaque βαδιεῖται Naber.
Mnem. nov. VIII 260. καταφυγών Schweigh.] καταφαγών Α.
18. πολλῶ γ' Casaub.] πολλῶν' Α. 19. εὐ λέγεις Dobr.

5. ἦν — ἐνθῆς, apodosis sequitur post parenthesin v. 11. 6.
ξυνιείς; cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355, et de forma
Diphil. 32, 13. 11. de forma ἀπεξηραμμένα cf. Cobet. V. l.² 227.
ἐξηρασμένος Antiph. 217, 13. 12. ἀτρεμει non significat paulla-

tim, ne Nub. 390 quidem. 17. fortasse ἄνω πάρεισιν ἀποφυγών. 18. ἦσθ' ἄρα. cf. quae ad Arist. Nub. 165 adnotavimus. 19. λογογράφος qui mercede conductus aliis orationes scribit. Demosth. 19, 250 εἶτ' οὐ σὺ σοφιστής; καὶ πονηρός γε. οὐ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐχθρός γε. ὃ λέγεις οὐ λέγεις 'quod vis dicere non dicis, i. e. quod dicis non significat id quod tu putas. laudem tu hanc esse opinaris, sed opprobrium in artem est.' Cobet. N. l. 21. — conloquitur Glaucia coquus cum administro ut videtur.

125. 126

οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
 Ἀριστοῦκου. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
 τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τι
 ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος
 5 ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμοπήριον
 εὐθύς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδοικότες
 τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν, ἢ τῆς ἐσπέρας
 σαπροῦς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
 10 πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.
 . . . . .
 οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς
 Ἀριστοῦκου νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
 νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δῆ,
 νυνὶ τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ
 15 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
 τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἐστηκότας·
 εἶτ' εἰς νέωτά φησι γράφειν κρεμαμένους,
 καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνούμενους,
 ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

Athenaeus 6, 226 a κἀν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής· οὐ γέγονε — κατὰ τρόπον. καὶ προελθῶν δέ φησιν· οὐ γέγονε μετὰ κτλ. 2. 'post Ἀριστοῦκου Athenaeus quaedam omisisse videtur.' Dindf. 'ἦνκε γὰρ Emperius. φησὶ γὰρ θήσειν νόμον Mein. Anal. Ath. 97. 3. τιμὴ Pors. Advers. 50] τὸν Α. 4. ἐπιτιμήσας Coraes. 7. τὰς ἀξίας ἀγαπῶσιν Mein. τῆς ἀξίας πωλῶσιν G. A. Hirschig. Ann. crit. 12. scrib. τῆς ἀξίας ἀποδῶσιν. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 1235. deinde εἶτ' εἰς (vel ἐς) ἐσπέραν C. 8. ἅπαντας Grot. Excerpt. 575] ἅπαντες Α. 9. fortasse κἀν γραῦς κἀν γέρων κἀν παῖς τις ἢ πεμφθεῖς. 10. ἀγοράσωσι C. 13. δῆ Grotius] δέ Α. initio νενομοθέτηκ' εἰς Herwerd. Mnem. nov. III

303. 15. καθημένους ἔτι Iacobs. Add. Ath. 132] ἔτι καθημένους
 Α. 17. φησιν Α. 18. ἀποπέμψουσι C] ἀποπέμπουσι Α. ser. ἵνα
 θᾶπτον ἀποπέμπωσι. cf. v. 6 sq.

fragmentum 126 non ex eadem comoedia excerptum esse Meinekus suspicatur Anal. Ath. 97: excidisse titulum fabulae alterius, ex qua haec posteriora petita sint. 19. οἱ θεοί, ut deus ex machina.

127

καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' οὐκ ἔχω.

B. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.

A. ὀρθῶς. τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.

B. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. Α. ἀσταφίδα κεκομμένην,

5 μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ, κανλόν, σίλφιον,

κορίαννον αὔον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,

ὀρίγανον, γήτειον, ἄννισον, θύμον,

σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

Athenaeus 4, 170a ἡδυσμάτων δὲ κατάλογον Ἄλεξις ἐποίησατο ἐν Λέβητι οὕτως κτλ. v. 3—8 Pollux 6, 66 Ἄλεξις ἐν Λέβητι... ὀρθῶς κτλ. 1. καὶ add. VL. 2. λέγ' ὅτου δεῖ Dobr. Adv. II 307] λέγοντα οὐδεὶ Α. 3. ὀρθῶς γε· πρῶτον Poll. 5. μάραθρον B] μάραθρον Α Ath., μάραθα Α Poll. 7. γήτειον] γήτιον Α Poll. ἄννισον Poll. Bekkeri cod.] σκόροδον Α Ath. om. Α Poll. σκορόδια, γήτειον Dobr. 208. 8. σέσελι Α Ath.] πέπερι Pollux, 'qui propter hoc ipsum (πέπερι) Alexidis versus attulit.' Dindf.

7. Schol. Theocr. 7, 63 (Mein.) ἄνηθον τὸ μάλαθρον ἢ ἄννισον τὸ γλυκάνισον ἱ. cf. Lobeck. Pathol. prol. 400 cum not. 8. — cum initio eclogae cf. Arist. Ach. 345.

128

καὶ τί δεῖ

λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἐκάστοτε

ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἷ κάτῳθε μὲν

τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σῦκων ἀεὶ

5 τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέποννα καὶ καλά.

εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος

τιμὴν, ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθου

ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.

Athenaeus 3, 76 d Ἄλεξις ἐν Λέβητι κτλ. 2. σῦκα Α. 3. ὑρίχοις Dindf. cf. quae adnotantur ad Aristoph. fr. 569, 5. κάτῳθεν Α. 4. καὶ] καὶ τὰ Α. 7. cf. Arist. Vesp. 791.

129

Athenaeus 14, 661 d Ἄλεξις ἐν Λεβητίῳ δηλοῖ, ὅτι ἡ μαγειρικὴ

τέχνη ἐπιτήδευμα ἦν ἐλευθέρων. πολίτης γὰρ τις οὐκ ἀπινῆς ἐν αὐτῷ δεικνυται ὁ μάγειρος. Athen. 14, 658 extr. οὐδὲ γὰρ ἂν εὐροί τις δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμῳδίᾳ, πλὴν παρὰ Ποσειδίππῳ μόνῳ. Plin. N. h. 18, 108 *nec coquos vero habebant in servitiis, eosque ex macello conducebant. scilicet Glaucia coquus significatur fragmenti* 124.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ Η ΔΡΑΠΕΤΑΙ

130

οἴνου γεραιοῦς χεῖλεσιν μέγα σκύφος.

Athenaeus 11, 498 e (σκύφος οὐδετέρως) "Ἀλεξίς ἐν Λευκαδίᾳ κτλ. γεραιοῦ Bergk. χεῖλεσι A. γεραιοῦ ᾿γχεῖτέ μοι? — γεραιός *tragicum colorem prae se fert.*

131

φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα.

Pollux 10, 144 "Ἀλεξίς ἐν Λευκαδίᾳ κτλ. Toupus Emend. III 243 πλατύλογχ' ἀκόντια. cf. Arist. Thesm. 1197 cum eis quae Fritzschius adnotavit et Arist. fr. 476. 7.

132

χορδαρίου τόμος ἦκεν καὶ περικομμάτιον.

Athenaeus 3, 95 a "Ἀλεξίς δ' ἐν Λευκαδίᾳ (λυκαδίᾳ A) ἢ Δραπέταις κτλ. περικομμάτιον Mein.] περικομματίων A. de metro Meinekius confert Antiphan. 174, 2. 5. 6.

ΛΕΥΚΗ

133

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
B. ἀλλ' ἂν διδάσκης. A. ἐξελὼν τὰ βραγχία,
πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω,
παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὄλον
5 τῷ σιλφίῳ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς,
τυρῶ τε σάξον ἄλσι τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

Athenaeus 7, 322 cd σαῦρος· τούτου μνημονεύει "Ἀλεξίς ἐν Λεύκῃ. μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων κτλ. 2. διδάξης Herwerd. Mnem. nov. VI 70. quod non necessarium esse cognoscitur ex eis quae adnotavi ad Arist. Eq. 1158, ubi cf. exemplum Nicomach. 1, 7. 3. scribendum videtur τὰς ἀκ. ἐν κύκλω. 5. τε Dindf.] γε A. cf. Lobeck. Paralip. 65. μᾶστιξον ab Alexide scriptum

esse non potest, quia Attici verbo *μαστίζω* non utuntur. Photii glossa *μαστίζω ἀντί τοῦ κνίσω* quo pertineat incertum est. fortasse *μάλαξον*. 6. ἡδ'] εἶτ' Mein. 'sed aliud latere videtur.' scilicet etiam *ἀλσι σάττειν* quid sit difficile erit dicere. itaque non dubito quin scribendum sit *τροφῶ τε σάξον, ἀλφίτοις, ὀριγάνω*.

1. Herodian. I 193, 5 *βαρύνεται φλαῦρος, σαῦρος... ταῦρος*. saurum piscem describit Aelian. H. an. 12, 25. 4. *παράσχισον* 'per medium *finde*, ut Epicharm. Athen. 7, 309e *κόκκνυγες οὐς παρασχίζομες*.' Mein. Herodot. 2, 86 *λίθω ὄξει παρασχίσαντες (τὸν νεκρὸν) παρὰ τὴν λαπάρην ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην*.

ΔΗΜΝΙΑ

134

καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ
σεισῶν τε κνάμων μεστός.

Pollux 10, 100 *βαῦνον ἂν εἴποις τὸν χυτροπόδα, καὶ πον καὶ ἀνθράκιον, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Λημνία κτλ. καὶ γὰρ ὁ σεισῶν ἀγγεῖον, ᾧ κνάμους ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐνέφρυνον*. Bekker. Anecd. 404, 9 *ἀνθράκιον· βραγὸν τριποδίσκιον παραλεξείδιον (παρ' Ἀλέξιδι Mein.)*. cf. Suidas *ἀνθράκιον et τρίπος*. Pollux 7, 181 ὁ δὲ φρυγεὺς καὶ σεισῶν καλεῖται. Hesych. *σεισῶν· ἄγγος κεραμεικόν (κεραμεοῦν), ἐν ᾧ τοὺς κνάμους φρύγουσιν*. nomen sine dubio acceperat, quod identidem ἐσειέτο. cf. Axionic. 7, 2.

ΛΙΝΟΣ

Cf. Meinek. I 392. Apollodor. 2, 4, 9 *ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς... κθαρωθεῖν ὑπὸ Λίνου*. cf. Schol. Hom. Il. 18, 570. Diodor. 3, 67 *Λίνου... μαθητὰς σχεῖν πολλοὺς, ἐπιφανεστάτους δὲ τρεῖς, Ἡρακλέα, Θαμύραν καὶ Ὀρφέα*. τούτων δὲ τὸν μὲν Ἡρακλέα κθαροῖζειν μανθάνοντα διὰ τὴν τῆς ψυχῆς βραδύτητα μὴ δύνασθαι δέξασθαι τὴν μάθησιν, ἔπειθ' ὑπὸ τοῦ Λίνου πληγαῖς ἐπιτιμηθέντα διοργισθῆναι καὶ τῇ κιδάρᾳ τὸν διδάσκαλον πατάξαντα ἀποκτεῖναι. quae magnam partem videntur ex comoedia deprompta esse.

135

ΛΙΝ. βυβλίον

ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθῶν γὰρ λαβέ,
ἔπειτ' ἀναγνώσει, πάνυ γε διασκοπῶν
ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
5 Ὀρφεὺς ἐνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοιρίλος, Ὀμηρος, ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα
παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν,

- ἐπὶ τί μάλισθ' ὤρμηκε. HP. τουτὶ λαμβάνω.
 ΑΙΝ. δεῖξον ὃ τι ἐστὶ πρῶτον. HP. ὄψαρτυσία,
 10 ὡς φησι τοῦ πύργου. ΑΙΝ. φιλόσοφος τις εἶ,
 εὐδηλον, ὃς παρὲς τοσαῦτα γράμματα
 Σίμου τέχνην ἔλαβες. HP. ὁ Σίμος δ' ἐστὶ τίς;
 ΑΙΝ. μάλ' εὐφυῆς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγωδίαν
 ὤρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
 15 κρᾶτιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
 τοῖς χρωμένους, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής.

ΑΙΝ. βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος. HP. ὃ τι βούλει λέγε.
 πεινῶ γάρ, εὐ τοῦτ' ἴσθι.

Athenaeus 4, 164 b Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ... ὑποτίθεται... τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον, καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. ἐκεῖνος δ' ὄψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χειροῖν περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δ' οὕτως ὁ Λίνος κτλ.
 1. βιβλίον Α. 2. γὰρ λαβέ] παῖ, λαβέ Jacobs. Add. Ath. 103. παράλαβε Erfurdt. λάμβανε G. A. Hirschig. Ann. crit. 12. 3. ἔπειτα Α. 5. τραγωδίαι Α. 6. χοιριλος Α. ἔστ' Ἐπίχαμος, γράμματα G. Herm.] ἐπίχαμος, συγγράμματα Α. Ἐπίχαμος, Ὀμηρος, Χοιρίλος, συγγο. Jacobs. 104. 8. μάλιστα Α. ὤρμηκε Mein.] ὤρμησε. 9. ὃ τι Κ.] τί. 11. τοιαῦτα 'argumenti tam seri' G. A. Hirschig. 12. Σίμου — Σίμος Dindf.] σιμοῦ — σιμός Α. 17. ἐσθ' ἄνθρ. Jacobs.] ἐστ' ἄνθρ. Α.

6. γράμματα pro συγγράμματα Xenoph. Mem. 4, 2, 1. 8 (H. Iacobi). Bekker. Anecd. 31, 30 γράμματα... καὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν, ὡς Ξενοφῶν. 12. de hoc Simo nihil aliunde cognitum. 16. τοῖς χρωμένους, den Kennern. cf. quae ad Arist. Ran. 1475 adnotavimus. post v. 16 versus aliquot excidisse videntur: βούλιμος neminem nisi Herculem quisquam adpellare poterat, quapropter haec verba Lino tribuenda sunt. non perspicitur tamen, cur eo nomine eum adpellaverit. similiter iam Iacobsius 104. Naekii (Choeril. Sam. 5. 6) interpretationem nequaquam probari posse arbitrator. 17. Hesych. βούλιμος· μέγας λιμός.

136

Athenaeus 7, 289 f μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνῳ (Λίνῳ Mein.). de Menecrate cf. Ephipp. 17. Praeterea cf. 298.

ΔΟΚΡΟΙ

Cf. quae ad Anaxandridis Λοκρίδας adnotantur.

137

αὶ δὲ παῖδες παρέχου

ἢ μὲν τὸ θερμόν, ἢ δ' ἑτέρα τὸ μετάκερας.

Athenaeus 3, 123 e τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν . . . "Ἀλεξίς ἐν Λοκροῖς κτλ. τὸ μετάκερας Bentl. Philem. p. 113 | μετάκερας. 'fortasse ἄτερα δὲ μετάκερας.' Dindf. cf. Philyll. 32.

138

ναυκληρεῖν

ἀντὶ τοῦ οἰκίας δεσπόζειν. "Ἀλεξίς Λοκροῖς. Bekker. Anecd. 109, 19. Photius ναυκληρεῖν καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν. "Ἀλεξίς. melius interpretatur Harpocrat. ναύκληρος . . . καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῶ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας. Bekker. Anecd. 282, 10 ναύκληρος . . . σημαίνει καὶ τὸν τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας ἐκλέγοντα. Hesych. ναύκληρος· ὁ συνοικίας προεστῶς. cf. Sannyr. 6.

ΛΥΚΙΣΚΟΣ

Archontem Ol. 109, 1 (Pseudodemosth. 58, 28) significari non crediderim.

139

Athenaeus 13, 595 d μνημονεύει δ' αὐτῆς (Πυθιονίκης) καὶ "Ἀλεξίς ἐν Λυκίσκῳ, fortasse una cum Harpalo. cf. Diodor. 17, 108. Philem. 16.

140

ζωδάριον

"Ἀλεξίς Λυκίσκῳ. Bekker. Anecd. 98, 2.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΙΖΟΜΕΝΗ

Theophr. H. pl. 9, 9, 1 τοῦ γὰρ μανδραγόρου. . . χρήσιμον εἶναι φασί . . . τὴν ῥίζαν. . . πρὸς ὕπνον καὶ φίλτρα. διδάσκει δ' ἐν οἴνῳ ἢ ὄξει. Caus. pl. 6, 4, 5 οἱ δ' ὑπνωτικοὶ (χυμοὶ) πλείους διδόμενοι καὶ θανατηφόροι, καθάπερ ὁ μανδραγόρας. Atropa Belladonna L. Fraas Synops. plant. 166. 7. cf. Aristot. De somn. 3. Plin. N. h. 25, 149. 50. Frontin. Strateg. 2, 5, 12. Xenoph. Symp. 2, 4. Plat. Reip. 6, 488c. Lucian. Tim. 2. [Demosth.] 10, 6 οὐδ' ἀνεγεροθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν ἢ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον εὐοίκαμεν. fuit etiam Ἀφροδίτη Μανδραγοῤῥιτις. Hesych. μανδραγοῤῥιτις. quomodo quaerenda sit herba narrat Theophr. H. pl. 9, 8, 8 περιγράφειν δὲ τὸν μανδραγόραν εἰς τρεῖς ξίφει, τέμνειν δὲ πρὸς ἑσπέραν βλέποντα· τὸν δ' ἕτερον κύκλῳ περιορχειῖσθαι καὶ λέγειν ὡς πλεῖστα περὶ ἀφροδισίων. itaque dubium est utrum mulier significetur philtro ad amorem sollicitata an ut Shakespearii Iulia mandragora sopita. cf. fr. 143. 144.

- εἶτ' οὐ περιεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτὸν
 ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
 ἐρῶμεν ἀλλοτριῶν, παρορῶμεν συγγενεῖς·
 ἔχοντες οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας·
 5 ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς,
 τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
 γλιχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῆ,
 ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
 τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῶ χρωῶμεν.
 10 καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
 τὸ δ' ὄψον ἂν μὴ θερμὸν ἢ διασύρομεν.
 καὶ τὸν μὲν ὄξυν οἶνον ἐκπντίζομεν,
 ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
 . . . . .
 οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον,
 15 τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' αἰεὶ,
 ἐπὶ γένηται δ' ὡς τάχιστα ἔχειν τέλος.

Athenaeus 3, 123f ὅτι δὲ καὶ χιόνας ἔπινον ἐν Μανδραγοριζο-
 μένῃ ἔφη Ἄλεξις κτλ. 5. ἀλλή A. 6. τακτῆς Mein.] τὰκ τῆς A.
 9. καλὸν δὲ] καλόν τε Mein. Anal. Ath. 57. δευσοποιῶ Porson.]
 τῶι δευσοποιῶ A. 11. ὄψον 'ex membranis' Casaub.] ὄλον A.
 ἂν Dindf.] ἔάν A. versus 14—16 manifesto aliunde excerpti sunt.

1. Plat. Tim. 90a ὡς ὄντας (ἄνθρώπους) φυτὸν οὐκ ἔγγειον
 ἀλλ' οὐράμιον. 4. οὐδὲν ad εὐποροῦμεν pertinere censet Schweig-
 haeuser. 7. neque γλίχεσθαι τι neque γλίχεσθαι ἵνα graece dici-
 tur. scribendum est δεχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἂν λευκὴ παρῆ, ut
 τακτῆς τροφῆς (partit.) pendeat a μᾶζαν. δέχεσθαι est laudare.
 Eupol. 119. Strattid. 57. 9. Tim. δευσοποιόν· ἔμμονον καὶ
 δυσαπόπλυτον, ubi cf. Ruhnken. — 'τὸ καλὸν χρῶμα dicit mazae
 candorem, quem cum δευσοποιῶ infici dicit, apertum est hoc δευ-
 σοποιόν ad ζωμὸν μέλανα referendum esse, cuius color recte δευσο-
 ποιός dici potest, quoniam mazae sentel nigro iure infectae pristi-
 nus candor reponi non potest.' Mein. 13. de ἀβυρτάκη cf. Phe-
 reer. 181. Theopomp. 17.

ἐὰν ἐπιχώριος

- ἰατρὸς εἶπη 'τρούβλιον τούτῳ δότε
 πτισάνης ἔωθεν', καταφρονοῦμεν εὐθέως·
 ἂν δὲ 'πιτσάναν καὶ τρούβλιον', θαυμάζομεν.
 5 καὶ πάλιν ἐὰν μὲν 'τευτλίον', παρείδομεν·

ἐὰν δὲ 'σεῦτλον', ἀσμένως ἠκούσαμεν·
ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταῦτόν ὄν τῷ τευτλίῳ.

Athenaeus 14, 621 de ἐμμειτό τις... ξενικὸν ἰατρὸν τοιαυτὶ λέγοντα, ὡς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τούτων παρίστησιν κτλ. v. 1—6 excerptis om. poetae fabulaeque nom. Eustathius 884, 24. idem 813, 42 (Ἀττικοί) τὴν κοινῶς σύρβην τύρβην λέγουσι, καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. 4. τρύβλιον A. τρούβλιον doricè Herwerd. Obs. crit. 71. recte: cf. Ahrens. Dial. II 124. 5. 5. τευτλίον Mein.] σευτλίον. 6. σεῦτλον Mein.] τευτλίον. Moeris 210, 11 τευτλίον Ἀττικοί, σεῦτλον Ἑλληνες, ubi cf. quae adnotant editores. cf. Euphron. 3. Cratet. 41. — fr. 142 cum 141 eiusdem scaenae fuisse arbitratur Meinekius.

143

ἦξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἄμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Athenaeus 8, 365 d τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων κτλ. 1. φέρων σοι H. Iacobi V ccviii, nulla necessitate. — *symbolas* ad convivium datas interpretantur Athenaeus et Casaubonus, ad sepulturam potius, si argumentum fabulae spectes, taeniae et ampullae unguentariae videntur pertinere. cf. Arist. Eccl. 1030 sq.

144

κακῶς ἔχεις, στρουθὶς ἀκαρῆς νῆ Δί' εἶ·

πεφιλippiδῶσαι. B. μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει.

ὄσον οὐ τέθνηκα. A. τοῦ τάλαιπῶρου πάθους.

Athenaeus 12, 552 e ὅτι δὲ καὶ πεφιλippiδῶσθαι (πεφιλippiῶσθαι A) ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι, Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησὶν κτλ. Eustathius 1646, 17 Ἄλεξις τὸν Φιλippiδην συγκόψας... πεφιλippiῶσθαι εἶπε τὸ λελεπτύνθαι, οὐ κατὰ τινὰ Φίλιππον..., ἀλλὰ κατὰ τὸν συγκοπέντα Φιλippiδην. scilicet prava scriptura deceptus erat homo sanctissimus. Aelian. V. h. 10, 6 Φιλippiδης... λεπτότατος ἦν. ὄθεν καὶ τὸ πᾶν κατισχνῶσθαι τὸ σῶμα πεφιλippiῶσθαι (πεφιλippiδῶσθαι Hercher) φασὶν ἔλεγον. μάρτυς Ἄλεξις. Photius et Suidas Φιλippiδης· τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίους εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλippiδῶσθαι (πεφιλippiῶσθαι) ἔφη ἀντὶ τοῦ (λ)ελεπτύνθαι. cf. 89. Aristophont. 8. 1. ἔχεις Casaub.] ἔχει A. στρουθὸς Casaub. γὰρ post στρουθὶς add. Dindf. ἔχεις, ὃ Στροῦθι· ἀκαρῆς νῆ Δία πεφιλ. Mein. 2. πεφιλippiδῶσαι Casaub.] πεφιλippiῶσθαι A. 3. ὄσον οὐ Tour. Emend. II 346] ὀσομον A.

1. Herodian. Π 947, 29 σημειῶδες τὸ στρουθὸς ὀξυνόμενον. Χαῖρις δὲ φησιν Ἀττικὸς βαρύνειν τὸ ὄνομα, ὡς καὶ Τρύφων. cf. Lentz. praef. xix. ἀκαρῆς 'haud multum abest quin passerculus factus sis. com. incertus Ammon. 10 κατέπεσον ἀκαρῆς τῷ δέει. Menand. 746 ἀκαρῆς παραπόλωλας' Mein., V 89 addens Alciphr. 3, 7 ἐρρύσατό με ἀκαρῆ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας λέγει. cf. Diphil. 55. eius significationis hoc primum est apud comicos exemplum. 3. fortasse A. ὅσον οὐ τέθνηκας. B. ὦ τ. π. cf. Philonid. 10. Hipparch. 3, 3. Archedic. 3, 3. Apollod. com. 1, 4. B videtur mulier esse ex sopore suscitata.

145

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἐτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγγελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

Athenaeus 8, 340 c ἐν Μανδραγοριζομένῃ (Ἀλέξιδος) κτλ. 2. εἰταίρους A. hoc prorsus intolerabile ducit, emi a Callimedonte. cf. de eo Antiphan. 26, 5.

ΜΑΝΤΕΙΣ

146

ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς . . πεπρακότες
τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν
γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.
ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν;
5 πικρὰν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς.
ἢ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ πρὸς ἐκείνην μέλι·
οἱ μὲν γε συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι,
αὐταὶ δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεργαλοῦσ' ἔτι·
ὦν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὦν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
10 ἀμελοῦσιν, ἐπιорκοῦσιν, οὐδὲ ἐν κακὸν
ἔχουσι καὶ κάμνουν λέγουσ' ἐκάστοτε.

Athenaeus 13, 558 e τὰ ἐκ τῶν Μάντεων Ἀλέξιδος ταυτὶ τῶν ἐπῶν κτλ. 1. ὦ] ὡς Naber. Mnem. nov. VIII 260. μὲν οὐ supplet Grotius Excerpt. 579. ἄρ' οὐ Mein. ed. mai. ὅσοι G. A. Hirschig. Ann. crit. 12. 13. 4. προῖκα A. πάσχομεν] φάσχομεν Nicol. Sturio ap. Casaub. 6. η τῶν et προσκεινῆν A. ἐκείνην Dindf. 6. 7. μέλι· οἱ] μενλιοι A. 7. ἔχουσιν A. 8. ἀδικοῦσι G. A. Hirschig, nulla necessitate. 11. λέγουσ' Dindf.] λέγουσιν A.

4. τιμὴ hac significatione Atticis prorsus inusitatum: nam de Plat. Gorg. 497 b cf. Heindorf. item quod Meinekius proposuit

ποινήν comicis ignotum. scrib. λύμην φάσκομεν; cf. Arist. Av. 1068. Plat. Leg. 11, 919 c.

ΜΕΡΟΠΙΣ

Τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν (Strab. 7, 299), de qua multa fabulosa narrat Aelian. V. h. 3, 18, comoediae nomen dedisse arbitrator. cf. etiam E. Rohde Griech. Rom. 193. 4. 204. 7.

147

εἰς καιρὸν ἤκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη
ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' ὥσπερ Πλάτων
σοφὸν οὐδὲν εὗρηκ', ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη.

Diogenes Laert. 3, 26 "Ἀλεξίς Μεροπίδι κτλ. Academicorum dubitationes inridet. τὰ σκέλη, ut Antiphan. 106, 3. Anaxil. 22, 21.

ΜΙΔΩΝ

Cf. quae ad Antiphanis *Midonem* adnotantur.

148

ὁ πρῶτος εὐρών μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
τῆς νυκτὸς ἦν τις κηδεμῶν τῶν δακτύλων.

Athenaeus 15, 700a "Ἀλεξίς Μίδωνι κτλ. et om. fabulae titulo Eustathius 1571, 10. — i. e. *pedum digitis* consuluit, quos *in tenebris* facile laedebant qui sine lucerna ambulabant. cf. Arist. Av. 8. Eq. 874.

ΜΙΑΗΣΙΑ

Μιλήσιοι Athen. 9, 379a et Stob. Flor. 112, 6. Mein. I 388. cf. Eubul. 42, 5.

149

οὐκ ἴστε ταῖς πλείστασι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκε', ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεται τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς;
5 B. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ καὶ τὸν ξένον μαθεῖν.
A. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοῦψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθῶν, ὠφέλησε τὴν τέχνην·
10 ἂν δ' ὑστερίξῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,

ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.

B. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.

- 15 A. ἐστήκαθ' ὑμεῖς, κάεται δέ μοι τὸ πῦρ,
ἤδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἐφραίστου κύνες
κούφως πρὸς αἶθραν, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
νόμοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὀρώμενος.

Athenaeus 9, 379a καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε κτλ. v. 16 Eustathius 1151, 40 ὁ καιρικὸς Ἀλεξίς τοὺς ἐκ πυρὸς σπινθήρας κύνας Ἐφραίστου ἔφη ἐν τῷ καίεται μοι τὸ πῦρ ἤδη, τουτέστιν ἐξάπτεται, πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἐφραίστου κύνες. Hesychius κύων ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ. - 2. οὐχ ἀρχιτέκτων Bothius. - 5. ποῖόν Porson.] οἶον (ante o unius litterae spatium) A. 7. τοῦπον Pierson. Moer. 274] τοῦτον A. 8. κρινεῖν Dindf.] κρινεῖν A. κενύκρινεῖν Mein. Anal. Athen. 167. post v. 10 versum excidisse ἢ πρότερος ἔλθῃ . . . conicit Herwerd. Obs. crit. 72. 3 (fortasse ἢ πρότερος ἔλθῶν τὸν μάγειρον καταλάβῃ). sed nulla mutatione opus est, si scribas ἄν δ' ἀστοχήσῃ τῆς τ. ἀκμ. 12. διοπτήσαντα Dobr. 14. B. adscriptit Meinekios Anal. Ath. 167, simul v. 15 plura excidisse statuens. a superiore fragmento discernenda esse G. A. Hirschig. censet Ann. crit. 10. cui non accedo. 16. ἤδη ad v. 15 refert Eust. 17. αἶθραν A. οἷς τὸ Petav. Themist. p. 393] οἷσθ' ὁ A. 19. νόμοις K.] μόνους A. nam etiam aliis rebus nascendi intereundique tempus idem est, ut fulguri, sono cet.

cum v. 1--4 cf. Philem. 72, 4. 5, cum v. 16 Eubul. 75, 7. 5. τὸν ξένον, i. e. qui artis imperitus sim, quod moneo propter Herwerd. Obs. crit. 72.

150

εἰ μὴ γὰρ ὦν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις
ὑπηρετήσω, ποῦ φανήσομαι φρονῶν;

Stobaeus Floril. 112, 6 Ἀλέξιδος Μιλησίων A. 2. ποῦ Pors. Eur. Or. 792. Adv. 282] εἶτ' οὐ A. γ' οὐ B.

151

Athenaeus 6, 240c παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος, οὗ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Μιλησίοις.

ΜΙΑΚΩΝ

Nomen aliunde mihi quidem non cognitum. *Μίκων Μικίων* est apud oratores, *Μίκων Μίκκων* in inscriptionibus.

152

κἄν μὴ παραθῶσι θερμά; Β. τὰγαθὸν Πλάτων
ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
τό θ' ἤδὲ πάντως ἡδύ, κἀκεῖ κἀνθάδε.

Athenaeus 8, 354 d οὐδεις γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν· ὁ Κύνουλος ἔφη, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμωδιοποιοῦ Μίλκωνα, ἐγώ, φησίν, κτλ. 1. κἄν Schweighaeuser.] ἐὰν Α. 'fortasse παραθῶ σοι.' Mein. cf. 172, 5. 1. 2. Πλάτωνα πανταχοῦ φημι Α. corr. Grotius Excerpt. 581. 3. τό θ' Β] τό δ' Α.

nescio quis edere cupit quam celerrime. 'etiamne nondum cocta?' interrogat alter. — 'nihil interest: nam cet.'

ΜΙΝΩΣ

Cf. fr. 136. fuit etiam Antiphanis *Μίνως*.

ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ

Cf. Ἐλένης μνηστῆρες.

ΜΥΛΩΘΡΟΣ

Cf. quae ad Eubuli *Μυλωθρίδα* adnotantur.

153

καὶ γὰρ Ἀργείους ὄρω.

Miller. Proverb. II 46 (Mélanges 363) καὶ γὰρ Ἀργείους ὄρω· καὶ αὕτη Σοφοκλείου ἐστὶν ἰαμβεῖου μέρος· πεποιήται γὰρ ἐκεῖ Περιφυλῆ (sic) πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα κτλ. μέμνηται ταύτης Ἀλέξιδος ἐν *Μυλόθρῳ* (*Μυλωθρῷ* Miller). Append. prov. 3, 35 Leutsch. καὶ γὰρ Ἀργείους ὄρωσ' . . . εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐντενῶς πρὸς ὀτιοῦν βλεπόντων καὶ καταληπτικόν τι δοκούντων ὄρω. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων· κωμωδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ. cf. Macar. 2, 38. Hesych. Ἀργείους ὄρω. Suid. Ἀργείους ὄρωσ. Soph. fr. 200 Nauck.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ ΑΠΟΝΙΖΟΜΕΝΟΣ

'Lavacrum Ulixi ab Euryclea ministratum' significari censet Meinek. I 392. ἀπονιζόμενος scripsi secutus Arist. Vesp. 608. Phe-recr. 41. Dromon. 2, 3.

ἦδιον

Ἄλεξις Ὀδυσσεῖ ἀπονιπτομένῳ. Bekker. Anecd. 98, 17. quod cur notandum duxerit Antiatticista non intellego: nisi forte syllabam mediam Alexis corripuerat. ἴδιον Naber. Mnem. nov. VIII 261.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΤΦΑΙΝΩΝ

Quis texentem Ulixem fecerit nescio.

καὶ τοὺς ἀλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλῳ.
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.

B. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου,
ἢ ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννουσ ἔχειν.

Athenaeus 7, 302 f Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησιν κτλ. 1. ἀλιέας δὲ et ἐμβάλῳ A. 2. γὰρ ὀψάρια θηρῶσί Herwerd. Nov. add. crit. 31. 3. σηπίδια] σικχηπίδια A. 4. κεφαλὴν A] κεφάλαιον Mein. λάβοι θύννου A] θύννον λάβοι Erfurdt. κεφαλὴν τιν' εἰ λάβοι θύμου Dobr. 5. ἐγγέλεια hic etiam A. θύννας A.

1. Arist. Eq. 1362 contulit Meinekius. — loquuntur duo, quorum alter cetarios sibi nihil nisi viles pisces vendere queritur, alter spectatoribus vel tertiae fortasse personae hunc ipsum, nunc divitem, antea pauperem, olim si vilissimos cibos emisset, Croesi alicuius epulas eas putasse indicat. quae cum ita sint, mirum est pro vilissimo cibo commemorari θύννου κεφαλὴν (cf. Calliae 3), cum praesertim sequatur ἐνόμιζε θύννουσ ἔχειν. quapropter Dobr. Adv. II 318 θύμου: sed quid est θύμου κεφαλὴ? fortasse scribendum κεφάλαιον εἰ λάβοι κυνός, τοῦ θαλαττίου δηλονότι, cuius ὑπογάστρια (Archestr. Ath. 7, 310c) et οὐραία (Mnesim. 4, 36. Menand. 289 Mein.) laudantur, sed ita ut Archestratus vulgus ea aspernari dicat. ac κεφάλαιον fortasse contemptissimum erat.

φιλεῖ γὰρ ἢ μακρὰ συνουσία

καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν. ἢ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλείον ἢ τέρπει πολὺ.
τοῦ κακῶσ λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνετ'. ἂν δ' εἴπῃσ ἅπαξ,
ἢ εὐθύσ ἀντήκουσασ· ἦδη λουδορεῖσθαι λείπεται.
εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. B. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως. καὶ τί μάντεωσ ἔδει;

Athenaeus 10, 421 a. οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλακισμοὺς (ποιεῖ εὐτελεῖς δεῖπνον), ὡς Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ διὰ τούτων κτλ. sine fabulae auctorisve indicio v. 3 (ἡ σκῶψις) — 6 (τύπτεσθαι) Eustathius 1312, 38. 2. καθήμεραν A. 3. πλείον Schweigh.] πλέον A et Eust. in exitu fortasse ἢ τέρπει πότος. 4. γίνεται A. ἄν] ἄν Valcken. Phoen. 1651 p. 556. 6. B. add. Wilamowitz. Herm. VII 147. 8. 7. τί μάντεως L] τιμᾶν τέως A. ἔδει] σε δεῖ Hirschig (?). fortasse οὕτως κοῦχι μάντεώς γε δεῖ.

2. καθ' ἡμέραν συμπόσια sunt *comprolationes diurnae*. Epicharm. Athen. 2, 36 cd (attulit Mein.) ἐκ μὲν θυσίας θοίνα, ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο. . . ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κῶμου δ' ἐγένεθ' ὑανία, ἐκ δ' ὑανίας δίκαι τε (καὶ καταδίκαι), ἐκ δὲ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμίαι. — conloquuntur senes duo, similes illorum in Terentii Heautontimorumenos, alter admodum severus, alter mitis et ad ignoscendum facilis.

157

Athenaeus 6, 240 c παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο μὲν Τιθύμαλλος, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις . . . ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι

ΟΑΤΜΠΙΟΔΩΡΟΣ

Olympiodori antiquitus cum omnino multi fuerunt tum Alexidis aetate. sed quis eorum fabulae nomen dederit dubium est.

158

σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὖτον ἐγένετο,
τὸ δ' ἀθάνατον ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα.

B. ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος;

Diogenes Laert. 3, 28 Ἄλεξις Ὀλυμπιοδώρῳ κτλ. 2. ἐξῆρε] ἐξῆξε post alios Cobetus in ed. Diog. — Eurip. fr. 1002 N. (adfert Mein.) τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' αὖ βλέπει. cf. Lehrs. Pop. Aufs. 339. sed apud Alexin quis haec loquitur?

ΟΑΤΝΘΙΑ

Ὀλυνθία an Ὀλύνθιος an Ὀλύνθιοι fabulae fuerit titulus non constat. Meinek. I 389.

159

ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὃ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ
δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὡς φασιν, μόνον.
ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.

Athenaeus 6, 240 c Ἄλεξις . . . ἐν Ὀλυνθίοις φησὶν κτλ. 1. ἔστω, 2. φασιν, 3. θάνατος A. ἀθάνατος L. — conloquuntur mu-

lieres dives et pauper. dives se mariti mortem timere dixerat, pauper eam mariti *sui* senectute consolata erat. 'at tuus' illa respondet 'pauper est, cui generi mirum in modum mors parcit'. — femina pauper eadem loqui videtur fr. 162.

160

οὐ τοῖς γὰρ ὀμνύουσι τὸν φρονοῦντα δεῖ,
τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν ἀεὶ.

Stobaeus Floril. 27, 9 Ἀλέξιδος Ὀλυνθίων Α. 1. οὐ] ἐν^{οὐ} Α.

161

Εὐήμερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι

Photius et Suidas εὐήμερία· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ. Ἀλεξίς Ὀλυνθία κτλ. cf. Pherecr. 213. Arist. Av. 1322. Eur. El. 196. Pindar. Isthm. 1, 35 (56).

162

ἔστιν ἀνὴρ μοι πτωχός, κἀγὼ
γραῦς, καὶ θυγάτηρ καὶ παῖς υἱός,
χῆδ' ἢ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες.
τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν,
5 δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν
μάξης μικρᾶς. φθόγγους δ' ἀλύρους
θρηνοῦμεν, ἐπὰν* μηδὲν ἔχωμεν,
χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων
γίνεται ὄχρον. τὰ μέρη δ' ἡμῶν
10 χῆ σύνταξις τοῦ βίου ἐστίν
κύαμος, θέρμος, λάχανον, . .
γογγυλῖς, ὄχρος, λάθυρος, φηγός,
βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς,
τό τε θειοφανὲς μητροῶν ἐμοὶ
15 μελέδημ' ἰσχάς,
Φρυγίας εὐρήματα σνκῆς.

Athenaeus 2, 54 f Ἀλεξίς κτλ. v. 14 sq. idem 3, 75 a b Ἀλεξίς δ' ἐν Ὀλυνθίῳ Φρυγίων σύκων μνημονεύων φησί κτλ. v. 12 (ὄχρος) 13 om. poetae fabulaeque nom. Eustathius 948, 41. v. 14 sq. idem 1572, 63 (sine poetae fabulaeve nom.). 3. χῆδ' Schweigh.] καὶ ἦδ'. 4. δειπνοῦσιν Grotius Excerpt. 597. μὲν δειπνοῦσιν Schweigh. 5. δύο δ' αὐτοῖσιν κοινωνοῦμεν Mein. Anal. Ath. 28. 10. ἐστίν Dindf.] ἔστι. 11. λάχανον secludit Elmsl., ut glossema voci θέρμος additum. λάπαθον Mein. lacunam post λάχανον indi-

cavit Dindf. 13. τέττιξ] πέξιξ Mein. Anal. Ath. 28. 'quae fungi species est. v. interpr. Athen. 61e.' 14. θειοφανές 75] θειοπαγές 55 et Eust. 15. ισχάδας 75. 16. εύρηματα Schweigh.] εύρημα. Συκῆς Mein. Anal. conl. Pherenico Ath. 3, 78 b.

3. ἦδε, ipsa puella Olynthia, ut arbitratur Casaubonus. 6. ἀλύρους. adfert Meinekius Eur. Iph. T. 146. Helen. 185. addo Alcest. 447. Phoen. 1028 (1035). 9. μέρη, ciborum portiones (Schweigh.). 16. Paus. 1, 37 (Schweigh.) Φύταλός ποτε δέξατο σεμνήν Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπάρας καρπὸν ἔφηνεν, ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἔξονομάζει. *Sycae* id inventum tribuerat Phere-nicus. εὐρήματα sunt 'fructus'.

'Phrygiam mulierem haec loqui' (eandem de qua fr. 159) recte propter v. 14. 16 monet Meinekius. est πνῖγος, quod paroemiacum non admittit nisi in fine: itaque falsum v. 4 δειπνοῦμεν, vel propterea intolerabile, quia ubi tres *cenant* et duo reliqui pane certe vescuntur nondum extrema egestas regnat, quam apud se domi esse anus queritur. scribendum est (conl. Arist. Ach. 751) τούτων δ' οἱ τρεῖς διαπεινῶμεν, δύο δ' αὐτοῖς (i. e. ἀλλήλοις ut saepe) συγκοινωνοῦμεν κτλ. ac συγκοινωνεῖν etiam Demosth. 57, 2. ordine instituto igitur bini semper quamvis tenui victu vitam tolerant, terni esuriunt. 11. scrib. Θέρμος, λάπαθον, μαλάχη κτλ. Horat. Epod. 2, 57 *herba lapathi . . et gravi malvae salubres corpori.*

ΟΜΟΙΑ

Etiam Antidoto adsignabatur. Meinek. I 377. 392. an Ὅμοιοι?

163

οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,
τραγήμασιν χαίρω δὲ μᾶλλον. B. εὖ πάνυ.
A. τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται
τοῖς νυμφίοις μειοῦσι τὴν νύμφην λέγεις
5 παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῶα καὶ κίχλας.
τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἦδωμ' ὧ θεοί;

Athenaeus 14, 642 d Ἄλεξις . . ἐν Ὅμοιᾳ (τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀντιδότου φέρεται) κτλ. 2. τραγήμασι A. χαίρω δὲ Erfurdt. Obs. 456] δὲ χαίρω A. 3. τραγήματ' (τ' in ras. m.¹) A. νομίζετε A. 5. λαγῶα A. 7. ὄψοισιν A. ἦδ' ὀμωθεοὶ A. ζωμοῖς ἀνήδωμ' ὧ θ. Mein. οὐδάμ', ὧ θ. Jacobs. Add. Ath. 341. ἦδωμ' ὧ θ. H. Iacobi. at coniunctivus interrogative ponitur in deliberatione, numquam pro modo potentiali. scribendum utique ζωμοῖσι μηδάμ', ὧ θεοί (χαίροισι), ut Soph. Ant. 500 μηδ' ἀρεσθεῖν ποτέ. μηδαμά Rav. Arist. Thesm. 1162, οὐδαμά Aristoph. fr. 835. —

v. 4 quemadmodum emendandus sit nescio. alibi sponsis καταχύσματα praebentur. Schoemann. Ant.. gr.² II 533.

ΟΠΩΡΑ

Meretricis nomen esse Athenaeus testatur 10, 443 e. 13, 567 e. *Nympham* Oporam meretricis habitu ad Pacis Aristophaneae exemplum inductam fuisse suspicatur Meinekius III 321. cf. Amphid. 48.

164

οἶνον πόλυν

οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις μεστὸς ὧν κούκ ἐξεμεῖς;

Athenaeus 10, 443 e Ἄλεξις ἐν Ὀπώρα . . . φησὶν κτλ. 2. σὺ add. Mein.

165

ἐρρέτω μέλαιν' Ὀπώρα· πᾶσι γὰρ χαρίζεται.

Macar. 4, 8 ἐπὶ τῶν ῥαδίως τυγχανόντων καὶ ἀποσκορακίζόντων αὐτὸ τὸ ῥαδίως τυγχάνειν. κυρίως ἐπὶ μάχων γυναικῶν. Alexidis ex *Opora* esse coniecit Leutschius Philol. III 572. μέλαιν' Ὀπώρα [Leutsch.] μέλαινα ὄπωρα. est tetr. troch. aut reliquiae trimetrorum.

ΟΡΕΣΤΗΣ

166

Athenaeus 6, 247 e καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστη (παράσιτον εἰσάγει?). Ad Alexidis Oresten refert Meinekius Aristotelis Poet. 13 extr. ἐκεῖ γὰρ (ἐν τῇ κωμῳδίᾳ) ἂν οἱ ἐχθιστοὶ ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται καὶ ἀποθνήσκουσι οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός. sed quamquam Orestes solius Alexidis commemoratur (Timochlis fuit Ὀρεστιανοκλείδης), tamen in tam immensa deperditarum comoediarum copia quis haec non ex alia aliqua fabula deprompta esse spondeat?

ΟΡΧΗΣΤΡΙΣ

167

γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ
πίνειν διαρκῆς. Β. ἀλλὰ μὴν, νῆ τὸ θεῶ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἠδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἦδη σαπρός,
5 λέγων, γέρον γε δαιμονίως. Α. ἀσπάζομαι
γραῦν σφίγγα.

Athenaeus 10, 441 c Ἄλεξις Ὀρχηστρίδι κτλ. πρὸς ἐμὲ ὡς αἰνίγματα λέγει (λέγε Α) καὶ τὰ λοιπά. Eustathius 1449, 7 οἷον γέρον

Θάσιος οἶνος, ὅπερ ἡδύτερον ὁ κωμικὸς Ἄλεξις φράζων φησίν· οἶνος καὶ μάλα πολὺς γε, ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρὸς, γέρων δαιμονίως. 2. τῶι θεῶι A. 3. ὄσον C] ὕς A. 4. ἡδύς] πολὺς Eust. γε A. ἡδύς, πολίος (πολὺς Eust.), ὀδόντας οὐκ ἔχων, σαπρὸς | ἤδη, γέρων γε κτλ. Hirschig. Diss. p. 60. nihil mutandum est propter Eustathium. 5. λέγων om. C et Eust. οἶνος λέγων quomodo H. Iacobi (Mein. V 90) interpretetur praetereo. scribendum est utique πέπων. cf. Aristoph. fr. 579, 5. 6. verba quae post σφίγγα sunt in Athenaeo, neque poetae neque Athenaei esse iudicavit Dindf.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

Scripserunt *Pancratiasten* etiam Theophilus et Philemon, et latine Q. Ennius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 5.

168

πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος,
ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων,
ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. Β. Ἡράκλεις φίλε,
ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἶρηκας, γύναι.

Athenaeus 6, 242 d ἐν τῷ Παγκρατιαστῇ Ἄλεξις τρεχεδεῖ-
πνους καταλέγων φησίν κτλ. Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικρά-
της ὁ Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς φησι Δημοσθένης. 1.
πρῶτος C. 2. κωβίος C. cf. 97, 4. 3. ὁ] θ' ὁ C. ἦ] ἦ A
et C.

Demosth. 19, 287 δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότων. . . καὶ τοῦ κατ-
αράτου Κυρηβίωνος, ὃς ἐν ταῖς πομπαῖς ἀνευ τοῦ προσώπου κωμάζει.
Harocrat. 80, 30 Ἐπικράτης Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής. . .
οὗτος μέντοι ἐπωνύμιον εἶχε Κυρηβίων, ὡς Δημοσθένης φησίν. cf.
117, 25 et Phot. Κυρηβίων. de eiusmodi cognominibus Anaxandr.
34. ἡ Σεμίδαλις, quamquam vir fuit, ut Φιλόξενος ἡ Πτερονοπίς.
Κύρηβος nomen, non cognomen est Xen. Mem. 2, 7, 6. — enum-
rat mulier eos qui in convivio adfuerant.

Praeterea fr. 272. 3 ad Pancratiasten refert Meinekius III 505.

ΠΑΛΛΑΚΗ

Fuit *Παλλακή* etiam Menandri et Diphili ac *Paelex* Cn. Nae-
vii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 17.

169

οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὃ τι
εἶπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον.

Photius et Etymol. m. 761, 55 τοναίαν· Ἄλεξις Παλλακῆ κτλ.

ἢ γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται *τοναία*. Hesych. *τοναία*· φωνῆς τάσις. cf. Lobeck. Paralip. 314. 5.

ΠΑΜΦΙΛΗ

170

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει
ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
βολβούς, μέγαν τε πουλύπουον ἰχθῦς θ' ἄδρους.

Athenaeus 8, 356e ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Πامφίλῃ τοῦ πολὺποδος τὸ χρησίμον λέγων ὧδε κτλ. 1. κτησων Α. 3. θ'] τε Α.

171

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἀμάξας —

Athenaeus 9, 380e Ἄλεξις Πامφίλῃ κτλ.

Praeterea ad Pamphilam fr. 279 referebat Hemsterhusius.

ΠΑΝΝΤΧΙΣ Η ΕΡΙΘΟΙ

Cf. quae ad Amphidis Ἐρίθους adnotantur.

172

ὅτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα
παραθήσομεν. Β. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
(κάνδαυλον) οὐδ' ἀκήκο' οὐδεπώποτε.

Α. θαυμαστὸν ἐμὸν εὔρημα. πάνυ πολλὴν δ' ἐγὼ
5 ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους
σαυτῶ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν —

Β. ἄνθρωπε ποίει λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς . . .

Α. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
κρεῶν βατανίων εὐθέως . . .

10 δίπυρον παραθήσεις, ὧν ἐπιτετημημένον,
πνόν, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀποταγηνιδῶ,
τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμῶν,
βοτρυδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ αἰεί πως μέρος

15 ἐπιπαίξεται· κεφαλή δὲ δεῖπνον γίνεται —

Β. ἄνθρωπ' ἐπίπαιξε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου·
(τοὺς σοὺς δὲ) κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν (ἀφανεῖς) τὴν ἡδονήν.

Athenaeus 12, 516 de καὶ κἀνδαυλον δὲ τινα ἔλεγον οἱ Ἀυδοί, οὐχ ἓνα, ἀλλὰ τρεῖς· οὕτως ἐξήσκητο πρὸς τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτὸν φησιν ὁ Ταραντίνος Ἡγήσιππος ἐξ ἐφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει αὐτοῦ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρλίθους· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος κτλ. v. 5 Eustathius 1144, 18 φησὶν Ἄλεξις ὡς κἀνδαυλον ἐὰν παραθῶσι, προσκατεδῆ τοὺς δακτύλους. 1. ὕτι A] ἔτι VL. ἔπειτα Iacobs. Addit. Ath. 281. προσέτι δὲ alii ap. Mein. 3. κἀνδαυλον add. Mein. οὐδ' εἶδον Iacobs. fortasse τοιοῦτον. οὐδεπώποτε Iacobs.] οὐδέποτε A. 4. εὔρημα πάνυ. πολὺν B. 5. προσκατεδεῖ A. 6. σαυτῶ γε] σαυτὸν τε? ἔρια] Ἴτρια Dalecamp. χόρια Herwerd. Nov. add. crit. 32. θροῖον Bergk. θρία H. Iacobi V cxx. ποιήσομεν, | ὠνθρωπε. B. ποῖα; A. λευκά καὶ λέπτ' εἰς ἄκρον· | εἰτ' ἀντακαῖον ἰχθύων τάριχος ἢ | κρεῶν βατάνιον κτλ. Iacobs. 7. βλέπ' εἰς τὸ πῦρ Dobr. εἰς ὃ δεῖ Mein. 8. τάριχος Dobr. 9. βατάνιον Dobr. 11. ἀποταγηνιῶ A. ἐπὶ ταγηνιῶν (α ταγηνίας) Dobr. 13. χόμιον Schweigh.] χορειον A. 16. ἄνθρωπε A. μόνον L] μόνον ἄλλ' A. ἀπαλλάγηθι] ἀποφθάρηθι M. Schmidt. Philolog. XVIII 231 propter Moer. 53 ἀποφθάρηθι μου· Ἀττικῶς. ἀπαλλάγηθι μου· Ἑλληνικῶς. 17. χορια A. supplementa v. 17 et 18 sunt Dobraei.

5. cf. Hermipp. 24. Aristophont. 9, 9. 10. δίπυρον ranem interpretatur Meinekius conl. Alcaei com. fr. 5. 12. Poll. 6, 63 εὐδοκίμων... τυρὸς Κύθνιος τε καὶ Σικελικός. Aelian. H. an. 16, 32 γάλα (τῶν Κείων προβάτων) τρεφόμενον τυρὸν ἐργάζεσθαι κάλλιστον· καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν Κύθνιον. Steph. Byz. Κύθνος... καὶ Κύθνιος τυρός. 13. Athen. 14, 646e χόρια βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα. cf. tamen Cratin. 326. Aristoph. fr. 318, 5. 569, 4. 14. γλυκύν, οἶνον δηλονότι.

unum in his tenebris video, versuum 6. 7 eandem esse rationem atque 15. 16. utrobique A (coquus) ab altero interpellatur: id quod v. 15 vel ex eo cognosci poterat, quod vinum dulce nullo modo, ut fit nisi post ἐπιπαίξεται plenius interpungas, κεφαλή δειπνοῦ dici potest. iam adparet et v. 6 ἔρια ac 7 λευκά eandem rem esse debere et versum 7 eadem sententia finiendum esse qua v. 16 clauditur: ἀπαλλάγηθι μου. itaque fortasse ἄνθρωπε, ποίει ~ καὶ τρέξ' ἐς φθόρον. praeterea v. 10 παραθήσω (κῶδον) vel παραθήσομεν necessarium videtur.

θερμοτέροις χαιρείς αἰεὶ

τοῖς ὄψαρίοις, ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;

B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὕτοσι

ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρά σοι

5 ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

- B. "Απολλων. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. B. δηλαδή.
 A. τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ —
 B. οὐκ οἶομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ᾧν σὺ νῦν ποιεῖς.
 A. ἐγὼ δ' ἐρῶ τοῖσιν γὰρ ἔστιωμένοις
 10 τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.
 B. σὺ πρὸς θεῶν . . . ἔθυσας τὸν ἔριφον,
 μὴ κόπτ' ἐμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. παῖδες, παράγετε.
 A. ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;
 B. δηλονότι. A. μὴ μοι δῆλον· ἀλλ' ἔχει κάπνην;
 15 B. ἔχει. A. κακόν, εἰ τύφουσαν. B. ἀπολεῖ μ' οὔτοσί.

Athenaeus 9, 386 a καὶ γὰρ "Αλεξίς ἐν Παννυχίδι περιθεις μαγεῖρω τὸν λόγον φησί κτλ. 1. χαιρεῖς αἰεὶ A. χαιρεῖν λέγεις Mein. Anal. Ath. 353. 3. σὺ; ποδαπὸς Dobr. Arist. Plut. 48 p. 5] δέσποτα πῶς A. τί λέγεις σὺ, δέσποθ'; οὔτοσί ἄνθρωπος οὐκ κτλ. Jacobs. Add. Ath. 205. 4. ἄνθρ. Dobr.] ἄνθρ. A. 6. B. add. Mein. ed. mai. 7. post ποιεῖ cum Cobeto N. l. 34. 5 signum interruptae orationis posui. 9. ἐγὼ δὲ πρῶτος. τοῖς (sic A, non τοῖσιν) γὰρ κτλ. Cobet. scribendum videtur ἐγὼ δ' ἐρωτῶν τοῖς γὰρ ἔστ., conl. v. 1. 2. 5. 11. οὐ πρὸς θεῶν ἐμ' ἔθυσας, ἀλλὰ τὸν ἔριφον Cobet. at tum dicendum erat οὐ μὰ τοὺς θεοὺς. scr. σὺ πρὸς θεῶν δ', ἐπεὶ γ' ἔθυσας τὸν ἔριφον, μὴ κόπτ' ἐμ' κτλ. 12. κόπτ' ἐμ' Dindf.] κόπτε με A. verba παῖδες, παράγετε fortasse personae A sunt. 13. ὀπτάνιον Schweigh.] παῖδες ὀπτάνειον A. 14. B. ante ἀλλ' del. K. 15. B. ἔχει A. C. Kock] ἔχει. deinde fortasse κάπνην τύφουσαν;

2. κατωτέρω, 'i. e. ψυχρῶς ὀπτημένοις' Mein. conl. Eubul. 7. 6. "Απολλων, ἀποτροπαιε δηλονότι. 9. interrogando unicuique cenantium se *permittere* gloriatur ut definiant ipsi quo temperamento cibos habere velint, θερμοτέρων an μέσως an κατωτέρω. 12. Poll. 6, 119 λάλος . . . κόπτων τὰ ὦτα. Alciphr. 2, 3, 7 ἵνα μὴ κόπτω σε (Mein). Hegesipp. 1, 3 (Cob.). Sosip. 20 (H. Iac.). Anaxipp. 1, 23. est *obtundere, enccare*.

- κύκλω δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
 ἄν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σὺ
 ἤδη παρελθῶν· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
 οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
 5 οὐ θρόιον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,
 οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήθρον,
 οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας,
 οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,

οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ·
 10 οὐ στάμνος ἔστι· διακενῆς δ' ἔστηκ' ἐγὼ
 ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεξωσμένους.

Athenaeus 4, 170b ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις, μάγειρον δὲ ποιεῖ ("Ἀλεξίς) λέγοντα, κτλ. 6. γήθρον Mein.] γήτειον Α. οὐχὶ βολβόν, οὐ | γήτειον Dobr. 9. ἱμονιάν P] ἱμονίαν Α. Herodian. I 298, 15 τὸ ἱμονιά τὸ ἀντλητήριον παρ' Ἀττικοῖς ὀξύνεται. cf. II 452, 4.

indignatur coquus quod sibi non ultro quidquid opus sit adferatur, sed per totam domum currenti clamantique quaerendum sit. 3. παρελθών, i. e. ubi domum reverteris, statim etiam cenam flagitabis. 6. Herod. II 486, 16 γήτειον τὸ χλωρὸν κρόμμον... καλεῖται καὶ γήθρον. 11. περιεξωσμένος, cf. Anaxandr. 41, 12.

175

ἡμίопτα μὲν
 τὰ κρεάδι' ἐστί, τὸ περίκομμ' ἀπόλλυται·
 ὁ γόγγρος ἐφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω.

Athenaeus 3, 96a Ἀλεξίς... κὰν Παννυχίδι ἢ (om. Α) Ἐρίθοισιν κτλ. Ἐρίθοισιν· ἡμίопτα] Ἐρίθοις· ἴν' ἡμίопτα Dindf.

176

εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωναί μοι,
 παλαιὸν οἰκῶν κτῆμα.

Athenaeus 11, 483c Ἀλεξίς Ἐρίθοις κτλ. 1. εἶτα Porson. Eur. Med. 48] εἶτ' ἐν Α. 2. παλαιὸν Porson. ex Euripide, quem Alexis traducit] πλέον Α.

177

ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος.

Athenaeus 6, 248a σιτοκούρου Ἀλεξίς μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις κτλ. ἔση Α. — Menand. 409 M. σιτόκουρον ἄθλιον, ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν. cf. Menand. 235 M. Hesych. σιτόκουρος· ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρεφόμενος. Eustath. 1854, 7 ὃς ἀεργὸς χοίρινος ἐθέλει ἄπιεσθαι, καὶ μάλιστα νέος ὦν, κληθεῖν ἂν σιτόκουρος.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

Athen. 6, 235c τὸν δὲ νῦν λεγόμενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ διδασκαλιῶν εὔρεθῆναι φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος, ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος... παρὰ πότον αὐτὸν εἰσῆγαγε. et 237a τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρῶς (fr. 16). scilicet Carystius in libro de commissionibus scaenicis

scripto Alexin dicit primum fabulam docuisse, quae inscripta fuerit *Παρασίτον* nomine. itaque Antiphani's *Parasitus* post Alexideam acta est. Meinek. I 377. 381. cf. fr. 179.

178

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
 παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
 δειπνεῖ δ' ἄφρωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
 πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις
 5 αὐτὸν ὁ κεκληκῶς τὰ Σαμοθράκι' εὐχεται
 λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
 χειμῶν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Athenaeus 10, 421 d ἐν δὲ τῷ *Παρασίτῳ* "Αλεξίς περὶ πολυφάγου τινὸς διαλεγόμενός φησι κτλ. 2. μέλει] μέλλει A. — 2. καλοῦσιν αὐτὸν παράσιτον ὑποκόρισμα, ut κ. αὐτ. π. ὄνομα. 3. de *Telepho* cf. *Amphid.* 30 et de syntaxi *Cratin.* 52. 5. τὰ Σαμοθράκι' εὐχεται non est 'precatur numina Samothracia' (Lobeck. *Soph. Ai.* 268 p. 198) — id enim Graeci dicunt εὐχεται τοῖς Σαμοθρακίοις θεοῖς —, sed εὐχεται τὰς Σαμοθρακίας εὐχάς, *preces Samothracum more receptas*, λῆξαι τὸν χειμῶνα πνέοντα. *Diodor.* 4, 43 (Mein.) φασὶν Ὀρφέα... ποιήσασθαι τοῖς Σαμόθραξι (Samothracae incolis) τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εὐχάς. 48 τοῦ δ' Ὀρφέως... εὐχάς ποιησάμενον... λῆξαι μὲν τοὺς ἀνέμους, φανῆναι δὲ πλησίον τῆς νεῶς... *Γλαῦκον.* cf. *Arist. Pac.* 277. *Lobeck. Aglaoph.* 1218 sq. — 6. γαληνίσαι et transitive et intransitive recte accipitur. cf. *Lobeck. Soph. Ai.* 268 et *Arist. Eq.* 646.

179

καὶ γὰρ βούλομαι
 ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἐστὶ μοι μέγα
 φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.

Athenaeus 3, 123 e "Αλεξίς γοῦν ἐν *Παρασίτῳ* φησί κτλ. 2. μέγα *Toup. Emend.* 11 142] μέτα A. praeterea χρῆμα pro πρᾶγμα *Bergk.*, recte ut videtur. πρᾶγμα enim in periphrasi illa notissima non usitatum. *Eubulus* 117, 9. 10 certe huc non pertinet. 3. *Araros* est filius *Aristophanis*, *Alexidis* aemulus.

180

ἢ μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας

Diogenes Laert. 3, 28 "Αλεξίς... ἐν *Παρασίτῳ* κτλ. ἀδολεσχεῖς *Menagius.* at sententia ita videtur conformata fuisse ut *Arist. Ran.* 1491 sq. — κατὰ μόνας, ut *Menandr.* 157 *Mein.* *Thucyd.* 1, 32. 37.

Xen. Mem. 3, 7, 4. Plat. Alcib. I 114 b. Leg. 11, 873 d. 12, 942 a. Isae. 7, 38.

ΠΕΖΟΝΙΚΗ

Cf. Meinek. I 401.

181

μαῖλλον μαῖλλον

ἀντὶ τοῦ ἀεὶ [καὶ] μαῖλλον... "Αλεξίς Πεζονίκη. Photius et Suidas. Bekker. Anecd. 108, 5. cf. Anaxil. 32.

ΠΟΙΗΤΑΙ

182

ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοῦνομα
ἐν τοῖσι μοχθηροῖσιν ἔστι κείμενον.
ἔδει γὰρ ὅστις χρηστός ἦν ἡδύς τ' ἀνῆρ
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον.
5 νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν
ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Athenaeus 3, 74e "Αλεξίς ἐν Ποιητῇ φησιν κτλ. 2. ἐν] ἐπὶ Herwerd. Nov. add. crit. 33 conl. Xenoph. Cyr. 2, 2, 12. at μοχθηροῖσι neutrum est (ὀνόμασι). 3. verba coniungenda sunt in hunc modum: ἔδει γὰρ τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον ἀνδρός, ὅστις χρηστός ἦν ἡδύς τε.

183

πάνυ τοι βούλομαι
οὔτω γελᾶσθαι καὶ γέλοι' ἀεὶ λέγειν
μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολὺ.

Athenaeus 6, 241d ὅτι δὲ γελοῖα ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι ἠθέλην ὁ αὐτὸς "Αλεξίς ἐν Ποιηταῖς φησι κτλ. 1. τοι A] τι C. 2. οὔτω] οὔτος A. γέλοια A. 3. μάλιστα A. 2. Herodian. I 137, 14 ὁμοῖος, γελοῖος. οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν Ἀττικῶν τὸ γελοῖος καὶ ὁμοῖος προπαροξύνουσιν. de Corydo Athen. 6, cap. 39.

ΠΟΙΗΤΡΙΑ

184

Pollux 9, 153 ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. τοῦτο μὲν γὰρ "Αλεξίς ἐν Ποιητοῖς εἶρηκεν ὡς ἐπὶ τὰ πολλά τοῦτο ποιῶ. dubium videtur τοῦτο ποιῶ utrum Alexidis sint an Pollucis poetae dictionem exemplo inlustrantis. — cf. 54.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ

Nominis rationem explicat Athenaeus 14, 642c fr. 185.

185

ὁ πρῶτος εὐρῶν κομφὸς ἦν τραγήματα·
τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξευρέ πως
κάργους ἔχειν μηδέποτε τὰς διαγόνους.

Athenaeus 14, 642 c "Αλεξίς Πολυκλεία (ἑταίρας δ' ὄνομα Πολυκλεία) κτλ. Eustathius 1594, 10 "Αλεξίς ἐν τῷ· συμποσίου διατριβὴ τὰ τραγήματα, ὥστε ἀργούς κτλ. 2. πως om. A. 3. μηδέποτε B] μηδεπωποτε A.

ΠΙΟΝΗΡΑ

I. e. Πονήρα, amore aegra. Cramer. Anecd. Ox. I 373, 4 οἱ νεώτεροι τῆς κωμῆδίας ποιηταί. . . πονηρούς ἐξήνεγκαν τοὺς ἐρῶντας παρὰ τὸ πονεῖν ἐν τῷ ἐρᾶν. Herodian. I 197, 19 τὸ πόνηρος . . . οἱ Ἀτικοὶ . . . προπαροξύνουσιν, ὅταν τὸν ἐπίπουνον. . . σημαίνῃ. cf. Eupol. 321.

186

ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἔμαυτὸν βούλομαι
καθεξόμενος ἐνταῦθα τὴν ὀψωνίαν,
ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον,
ἡδυντέον τε πᾶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
5 τάριχός ἐστι πρῶτον ὠραῖον τοδί.
διωβόλου τοῦτ' ἐστι. πλυτέον εὖ μάλα.
εἴτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα
ἐνθελίς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
ἐπεσκέδασα τοῦλαιον· εἴθ' ἔψων ποιῶ
10 μυελόν, ἀφείλον τ' ἐπιγανώσας σιλφίω.

Athenaeus 3, 117 cd ὁ δ' αὐτὸς ("Αλεξίς) ἐν Πονήρα περὶ σκευασίας τὰρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα τάδε κτλ. 1. πρὸς A] πρὸς γ' Jacobs. Add. Ath. 81. ὅμως δὲ Dindf. λογίσεσθαι Mein. ed. mai. fortasse λογίσασθαι δὴ. 5. ἐστι om. A. τοδί. | διωβόλου Dindf.] τὸ διο | βόλου A. dein ἔστιν A. 7. εἴτ' εἰς] εἴ τις A. 9. ποῶ A et C. 10. σιλφῶ A.

cum v. 1 cf. Arist. Nub. 20. 10. μυελόν, 'coquens ut sit tenerum et molle veluti medulla.' Schweigh. 9. 10 scribendum videtur ἐπισκεδάσας τ' ἔλαιον εἴθ' ἔψων ποιῶ μυελὸν ἀφειδῶς ἐπιγανώσας σιλφίω. nam quamquam in talibus coquorum meditationibus haud raro praesens tempus cum aoristo coniungitur, hic tamen mirum in modum contaminantur. cf. praeterea fr. 187. 8, quae huic in fabula sine dubio proxima erant.

187

σηπίας τόσας

δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερόγια συντεμῶν ἐφθὰς ποιῶ,
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοὺς κύβους
5 σμήσας τε λεπτοῖς ἄλσι, δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιῶν φέρω.

Athenaeus 7, 324 b περὶ δὲ ἐψησεως σηπιδίων "Αλεξις ἐν Πο-
νήρᾳ παράγει μάγειρον τὰδε λέγοντα κτλ. 1. σηπίας τόσας
Schweigh.] σηπίαι τόσους A. 3. ἐφθὰς ποιῶ Dindf.] ἐφθὰ ποῶ
A. 6. ἐπεισιῶν] ἐπισείων Mein., sc. ἐπὶ τὸ τάγηνον. sed exempla
desidero. fortasse ἐπὶ τοῦ ταγήνου σίζον ἐπινέων φέρω.

'triplo maiorem sepiarum copiam una drachma se emisse dicit.
in superioribus alios pisces commemoraverat.' Mein. πλεκτάναι
sunt brachia polyporum et sepiarum, πτερόγια rinnæe piscium. Plin.
N. h. 11, 258 (polypi, sepiæ, loligines) brachia in contrarium
movent. 4. cf. Ephipp. 22. 6. σίζον coniungendum cum σῶμα.

188

τῆς ὀριγάνου

πρώτιστον ὑποθεῖς εἰς λοπάδα νεανικὴν
τὸ τριῖμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον
ὄξει, σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ

5 πικνῶ πατάξας —

Athenaeus 4, 170 c "Αλεξις ... κὰν Πονήρᾳ κτλ. 2. ὑποθεῖς
Casaub.] ὑποτιθεῖς A. 3. τριῖμμα A. 4. σιλφίνῳ A.

2. νεανικὴν *ingentem patinam*, ut νεανικὸν κρέας Arist. Plut.
1137 (Schweigh.). τριῖμμα apud poetas novae comoediae saepe
est vinum aromatis odoratum (Würzwein), cf. Athen. 1, 31 e. Poll.
6, 18, sed etiam idem est quod ὑπότρομμα. Poll. 6, 70 μυττωτός,
τριῖμμα ἐκ σκορόδων δριμύ. Axion. 3, 8. Timocel. 3. Diphil. 44, 5.
5. πατάξας nequaquam firmatur exemplis a Meinekio adlatis Alexid.
133, 5, de quo supra diximus, et Axionic. 8, 4. Diphil. 17, 12,
de quibus infra dicemus. scribendum videtur καταπάσας conl.
Menand. 679 Mein. — ceterum mediam coqui orationem abrumpit
Athenaeus.

189

τριωβόλου κρεῖσκον ἀστεῖον πάνν
ῦειον· ὀπτόν, θερμόν εὐχυλον τέρεν
ὄταν ἧ προσφέρων.

Athenaeus 14, 655 f "Αλεξις ἐν Πονήρᾳ κτλ. 1. κρεῖσκιον recte
Mein. 2. θερμόν Casaub.] καὶ θερμόν A. εὐχυλον, τέρεν Porson.

Xenoph. Anab. LIII] εὐχλύτερον Α. 3. ὅταν η Α. ὅταν ἤ τι Porson. προσφέρων] πρόσφερ' Pors. προσφέρω Mein., quod melius, siquidem idem loqui videtur cuius verba sunt fr. 186. 7. 8. praeterea aliquid excidisse videtur. fortasse ὅταν γένηται, προσφέρω vel ὅταν ἤ, πὶ πίνακος πο., ut ὀπτόν pendeat a προσφέρω, reliqua adiectiva coniungantur cum ἤ vel γένηται.

190

μύροις
ὑπαλείφεται τὰς ρίνας, ὑγείας μέρος
μέριστον, ὄσμάς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

Athenaeus 2, 46a οὐ κακῶς οὖν Ἄλεξις φησιν κτλ. idem 15, 687d οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὀδμαῖς ἡδelaίς παρηγοροῦνται προσέτι τε θεραπεύονται, κατὰ καὶ Ἄλεξις φησιν ἐν Πονήρῳ οὕτως (οὕτος Α) ὑγείας κτλ. Clemens Alexandr. Paedagog. 2, 8, 68 κατὰ καὶ ὁ κωμικός φησί που κτλ. indicatus a Nauckio Philol. V 554. 1. μύροις add. Clem. 2. ὑπαλείφεται Clem.] ἐναλείφεται. cf. Cobet. N. l. 331. 2. ρίνας] χειρας perperam Clem. Hippon. 40 βακκάρει δὲ τὰς ρίνας ἤλειπον apte comparat Brink. Philol. VI 48. 3. ποιεῖν Α Athen. 687 et Clem.] ποιῶν.

191

καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ Θετταλικὸς πολὺς.

Athenaeus 3, 127c ἐν δὲ Πονήρῳ πάλιν ὁ Ἄλεξις κτλ. cf. Antiphan. 34, 2. 3. Hermipp. 63, 6. Ephipp. 1 et quae exposui in Mus. Rhen. XXXVII 131.

192

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον

Athenaeus 9, 385b ἀκρολιπάρους δὲ τινὰς ἀνθρώπους κέκληκεν Ἄλεξις ἐν Πονήρῳ οὕτως κτλ. 'fortasse ὑπόξυλοι' Mein.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Ponticum* adnotantur.

193

ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,
ὑπὲρ δὲ μητρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος
ἐφθῆς ἴσως προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν.

Athenaeus 3, 100c Ἄλεξις γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κάραβον δὲ ἐπικαλούμενον, κωμωδῶν, ἦν δ' οὗτος εἰς τῶν κατὰ Δημοσθένη

τὸν δῆτορα πολιτευομένων, φησὶν κτλ. 3. προσεῖτ' ἄν ἄλλως Schweigh.] πρὸς ἰταλῶν A. προσεῖτ' ἄν ΑΩΝ, i. e. εἰς ὧν, solus, 'quo ducit oppositum πᾶς τις. cf. Arist. Eq. 861. Soph. OR. 247 al.' Herwerd. Mnem. nov. VI 70. quod mihi quidem hic minime aptum videtur. sed ut Aristophanes fr. 661 dixit ἀλοῶν τὰς γνάθους, i. e. vorare, sic vulgo etiam ἀλοῶν absolute ea significatione videtur usurpatum esse. quapropter existimo Alexim scripsisse προσεῖτ' ἄν ἀλοῶν ἀποθ.

ΠΡΟΣΚΕΔΑΝΝΤΜΕΝΟΣ

Quid hoc titulo faciendum sit nescio.

194

ἰσχυρικός

ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. "Αλεξίς Προσκεδαννυμένω. Bekker. Anecd. 100, 13. Photius et Suid. ἰσχυρικός· ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως "Αλεξίς. ἰσχυρικός Mein.] ἰσχυρικός ubique. sed Photius ἰσχυρικοί· ἰσχυροί. ac Plat. Theaet. 169 b codices ut videntur omnes ἰσχυρικότερος.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ

Etiam Antidoto adsignabatur. Meinek. I 377. 392. 3.

195

ἐπιπουνώτερον

ἔργον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληψ' ἐγώ,
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.

5 B. ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

Athenaeus 7, 287 f ("Αλεξίς) ἐν Πρωτοχόρῳ κτλ. 2. ἔργον add. Porson. εἴληψ' Casaub. 3. παρασιτῶ et μεμβράδας, non βεμβράδας, A. recte: nam illius formae testimonia se prolaturum promiserat 287 d. cf. Phrynich. 50.

loquitur parasitus opulenti alicuius peregrini, sed Graeci. praeferendum esse dicit victum tenuissimum cum homine Attico splendidissimis epulis Croesi alicuius ineruditi. 2. Phot. 12, 20 ἔργον· ὁ μισθός. καὶ λαβεῖν ἔργον τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν. victum suum comice sic dicit parasitus. 3. μεμβράδες, aruarum genus, sunt pisces vilissimi. Arist. Vesp. 493. 5. ὀνησιφόρον κτλ., si eidem parasito tribuatur post κρεῖττον ἦν mirum in modum languidum, alteri personae dedi. sed fortasse ὀνησιφόρον ἦν τοῦτ' ἄν. ὀνησιφόρος senioris est graecitatis. cf. adesp. 430, 11 Mein. Plut. Mor. 555 e. Lucian. Vit. auct. 26 extr.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΤΣΑ

Cf. quae ad Cratini minoris *Πυθαγορίζουσαν* adnotantur.

196. 197

ἢ δ' ἐστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
τοῖς Πυθαγορείοις. Β. νῆ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν
ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὧ βέλτιστ', ἔχῃς.

5 ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ρύπον,
ῥίγος, σιωπῆν, στρυγνότητ', ἀλουσίαν.

Athenaeus 4, 161cd (*Ἀλεξίς*) ἐν *Πυθαγορίζούσῃ* ἢ δ' ἐστίασις — ἔχῃ. καὶ μετ' ὀλίγα ἔδει κτλ. Eustathius 1560, 60 καὶ ἄλλως οἶδεν (*Ὀδυσσεύς*) ὑπομένειν ὥσπερ ἀσιτίαν καὶ ρύπον καὶ ῥίγος καὶ γυμνότητα, οὕτω καὶ ἀλουσίαν. 3. *πυθαγορείοις* A. — 4. ἂν Casaub.] οὖν A. ἔχῃς Mein.] ἔχῃ. 5. *μικροσιτίαν* Porson.] *μικρὸν ἀσιτίαν* A. 6. *στρυγνότητα* A. *στρυγνότητ'* Herwerd. Mnem. nov. III 301 conl. Amphid. 36, 2. Arist. Vesp. 877. praefero cum Eustathio *γυμνότητ'*.

198

προπίνω σοι φιλοτησίαν λαβῶν
ὑδατος ἀπέφθου κύαθόν· ἂν δ' ὤμὸν πίης,
βαρὺ καὶ κοπῶδες.

Athenaeus 3, 122f *προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν... παρ' Ἀλέξιδος λαβῶν ἐκ Πυθαγορίζούσης* κτλ. 1. Alexidis verbis ex Athenaeo addidit K. 2. *πίης* Herwerd. Obs. crit. 73] *πίνῃ* A. — Pythagorizusa haec amicae dicere videtur. cf. Theopomp. com. 32, 9. Alexid. 58. 291.

199

Gellius N. A. 4, 11 *porculis quoque minusculis et haecis tenerioribus victitasse* (Pythagoram) *idem Aristoxenus refert... ac de animalibus Alexis etiam poeta in comoedia, quae Pythagorizusa inscribitur, docet.*

ΠΥΛΑΙΑ

Cf. Cratini maioris *Πυλαία* hui. ed. I 65 et Meinek. I 402. V 90.

200

νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
τοὺς ἰχθυοπάλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι

ἅπαντες εἰσι λαμβάνοντες βασιλικούς
 φόρους· μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ
 ὅ τας οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσιν καθήμενοι,
 ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Athenaeus 6, 225 f ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν (τοὺς
 ἰχθύς) Ἄλεξις ἐν Πυλαίαις (Πυλαία Mein.) φησὶν κτλ. 4. φόρους.
 B. φόρους μόνον; οὐχὶ Cobet. N. l. 35. φόρους μονόλυκοί γ'· οὐχὶ
 G. Hermann. conl. Plut. Demosth. 23 Ἀλέξανδρον . . . μονόλυκον
 προηγόρευσεν. neutrum placet. fortasse μόνον γὰρ οὐχὶ δεκατεύ-
 οῦσ' ἔτι pro οὐχὶ γὰρ μόνον κτλ. 5. πόλεσιν A] πύλαις Mein.
 'in portis enim statio erat decumanorum.' Anal. Ath. 97. at ceterarii
 non sedent in portis. scrib. ἐν ταῖς σπυρίσιν. cf. Arist. Pac.
 1005 Κωπάδων σπυρίδας. in mediis sportis tamquam in regno suo
 sedent ipsi.

ΠΤΡΑΤΝΟΣ

Cf. quae ad Aristophontis Διδύμους ἢ Πύραυνον adnotantur.
 scripta est circiter Ol. 117: commemoratur enim Seleucus rex fr.
 204. Clint. Fast. Hell. 183 Kr. Meinek. I 37. 394.

201. 202

ΣΤΡ. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
 ἢ τοῖς Βορεάδαῖς ἢ εἰ τι θᾶττον ἔτι τρέχει,
 ἢ Δημέα Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ·
 πέτεται γὰρ οὐχ οἶον βαδίζει τὰς ὁδοὺς.

ὅ Στράτιε, φιλεῖς δήπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
 ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
 Α. εὖχει τ' αἰεὶ με ζῆν. ΣΤΡ. ἅπασιν τοῖς θεοῖς·
 ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;

Athenaeus 6, 244 de Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ (παρῦνοι Α) Στρά-
 τιον παρασιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ
 λέγοντα τάδε ἐμοὶ — τὰς ὁδοὺς. καὶ μετ' ὀλίγα Στράτιε κτλ. 2. εἰ
 add. C. ἔτι Schweigh.] ἔτι τούτων Α. τούτων ἔτι C. eiecto priore
 ἢ Kaibelius Herm. XVIII 259 τοῖς Βορεάδαῖς ἢ θᾶττον ὅτι τούτων
 τρέχει. 3. δημέα λαχητος ἔτεοβουτάδῃ Α. 4. πετε γαρουχοιον Α.
 7. εὖχη Α.

2. de Boreadis cf. Preller. Myth. gr.² II 149. 323. 331. 3.
 Hesych. Ἐτεοβουτάδαι· γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν. Phot. Ἐτεο-
 βουτ[ι]άδαι· γένος Ἀθηναίσις· οἶον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου γεγνό-
 τες. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία (ἱερεία cod.) τῆς Πολιάδος.
 cf. C. F. Hermann. Ant. rel. 61, 11. 12. 4. οὐχ οἶον, ut 18, 4.
 5. 'plus quam meum patrem' te amo. Cobet. N. l. 614. 7.
 ἅπασιν τοῖς θεοῖς, εὖχομαι σε ζῆν.

203

πειραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν,
 ὄν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὕγρον.
 τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
 διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου
 ἢ ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.

Athenaeus 6, 258 b οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου (Antiphan. 202) βίον ὕγρον ὀνομάζων, οὐ πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἀλεξίς ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως κτλ. 1. ἐπιθυμῶν deleta post v. 2 interpunctione Naber. Mnem. nov. VIII 263. 5. ἀφ'] ἐφ' Mein. Anal. Ath. 113. ἐργαστήριον est κουρεῖον vel μαστροπεῖον vel aliquid simile.

204

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὴν θύραν· ἐλάνθανον
 πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, ἀλέτων ὄνος,
 ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις.

Athenaeus 13, 590 b ἀρσενικῶς εἶρηκε τὸν τίγριν Ἀλεξίς ἐν Πυραύνῳ οὕτως κτλ. 2. ἀνδριάς Dalecamp.] ἀνδρείας A. ἀλέτων, non ἀλετών, A. cf. fr. 13. 3. τοῖχος ut lapis molaris v. 2 pro ἀναισθήτῳ dicitur.

cf. Arist. Nub. 181. adulescens Alexideus paratus est artis magistris se dedere, sed qui βίου ὕγρου artem docere possint.

205

ἐγὼ δ' ἐπειδὴν ἀσχολουμένους λάβω,
 ἀνέκραγον ὅσῳ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;

Athenaeus 14, 663. 4 Ἀλεξίς ἐν Πυραύνῳ (sine accentu A) ἀμφιβόλως εἶρηκεν κτλ., ὥσπερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγε. in tanta fragmenti brevitate neque poetam neque Athenaeum intellego.

ΡΟΔΙΟΝ Η ΠΟΠΗΤΖΟΥΣΑ

Fortasse διασκευή fabulae quae inscribitur Δορκίς ἢ Ποπύζουσα. Meinek. I 387. fragmenta supra exscripta sunt.

ΣΙΚΤΩΝΙΟΣ

206

οὐχὶ τῶν μετρίων, ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί.

Bekker. Anecd. 84, 1 βαβαὶ βαβαί· κτλ. Ἀλεξίς Σικωνία. οἱ

βαβαί homines sunt quos vulgus propter divitias potentiamve admiratur. — partem versus Eupolidei esse — deest enim basis — Meinekius statuit I 301 conl. fr. 237. quod si credimus, huic fabulae sicut Trophonio parabasin poeta inseruit vel chori certe opera usus est. cf. Fritzs. Fragm. Eup. vers. conscr. 14.5. at τῶν οὐχὶ μετρίων scribendo trimetrum restituit Naber. Mnem. nov. VIII 263. de orationis forma Meinekius contulit Arist. Vesp. 666 τούτους τοὺς 'οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν.'

ΣΚΕΙΡΩΝ

Latro a Theseo domitus sine dubio significatur.

207

ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος

Athenaeus 15, 678e Ἄλεξις . . . ἐν τῷ Σκειρώνι φησι κτλ. in Scirone etiam Sinis ὁ πιτυοκάμπτης apte commemorabatur. itaque unum ex illis quos is ex arboribus suspenderat significari arbitror.

ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΣ

Σπονδοφόρον *mysteriorum* fuisse Pollux refert 1, 35. idem 4, 94 τάχα δ' ἂν τις τοὺς κήρυκας καὶ σπονδοφόρους ὀνομάσειεν. cf. 8, 137. Arist. Ach. 216. Pind. Isthm. 2, 23 (35). quid hic nomen significet incertum est.

208

Ἄριστογείτονα

τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἡμφιεσμένον
τῶν ἀνθρακηρῶν.

Pollux 10, 111 τάχα δὲ λάρκους τούτοις προσονομαστέον . . . τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθρώπων . . . ἐν δὲ τῷ Ἀλέξιδος Σπονδοφόρῳ ἐστὶν εἰρημένον κτλ. Σπονδοφόρῳ Hemsterh.] σπονδοφορικῶ. *Aristogilon* est Cydimachi filius, contra quem scriptae sunt orationes Dinarchi 2, [Demosth.] 25 et 26. — fortasse somnium aliquis narrat.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

De tempore cf. quae adnotantur ad Antiphanis *Νεοτιίδα* (fr. 169).

209

ἀπόλαβε

τουτέ. B. τί τοῦτο δ' ἐστίν; A. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἤκω πάλιν.

B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ

5 ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐ δεδώκαμεν. A. τί δαί;
 B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

Athenaeus 6, 223 e "Αλεξίς ἐν Στρατιώτῃ κτλ. 2. τουτί. τί
 τοῦτο δ' ἐστίν; K.] τουτί τοῦτο δ' ἐστὶ τί; A. 4. ἔστιν A. 6.
 τοῦτο A. τότ' K. οὐκ ἐδώκαμεν G. A. Hirschig. Ann. crit. 9.
 οὐδ' ἐδώκαμεν Mein. ed. min. xviii. δαί G. Herm. ap. Erfurdt.
 Obs. 434] δέ A. 7. ἀπεδώκαμεν Casaub.] ἀποδεδώκαμεν A. προσ-
 ῆκόν μοι Mein.] προσῆκον ἐμοὶ A. λαβεῖν] λάβω; K. — fert
 nescio quis puerum quem educandum acceperat eis quos putat pa-
 rentes esse.

ΣΤΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ

Idem titulus etiam Diphileae fabulae fuit, ex qua Plautus
Commorientes fecit. Terent. Adelph. prol. 10 sq. Mein. I 402. 456.

210

ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν
 ἄκλητος· ἦδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·
 οὕτω τι τᾷλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

Athenaeus 4, 165 a οὐκ ὀκνεῖ...καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποι-
 εῖσθαι τῆς γαστροῦ χάριν, ὡς δ' αὐτὸς "Αλεξίς εἶρηκεν ἐν Συναπο-
 θνήσκουσιν (cum i adser. A) κτλ. 1. ἐλθὼν ad verbum pertine-
 bat in versu ab Athenaeo omisso. de *Chaerephonte* parasito cf.
 Antiphan. 199.

211

ὅστις διαπλεῖ θάλατταν, ἢ μελαγχολᾷ,
 ἢ πτωχός ἐστιν, ἢ θανατᾶ· τούτων τριῶν
 ἐνός γ' ἀποτυχεῖν τουλάχιστον οὐκ ἔνι.

Stobaeus Floril. 59, 2 Ἀλέξιδος ἐκ Συναποθνήσκόντων A. 1.
 δὲ πλεῖ G. A. Hirschig. Ann. crit. 13, quia non dicatur διαπλεῖν
 θάλατταν. cf. Cobet. N. l. 120. 3. γ' Mein.] τ'. — cf. Hom. Od.
 8, 138.

212

μάθοις τ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακὸν
 ἔστιν ἢ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ, ἀναγκάζει θ' ὄσα.
 εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος,
 οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοι τᾶν ἐκῶν.
 5 νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερεῖ.

Athenaeus 10, 422 a μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἢ γαστήρ, περὶ
 ἧς φησιν "Αλεξίς ἐν Συναποθνήσκουσι (cum i adser. A) κτλ. v. 3

—5 Eustath. 1837, 20 εἰς ὃ χρησιμεύει Ἀλέξιδος τὸ εἶ τις ἀφέλη κτλ. — 1. ἀνθρώποις κακὸν Grotius Excerpt. 587] κακὸν ἀνθρώποις A. 2. ἔστιν Dindf.] ἔσθ' A. οἶα A. 3. τοῦτ' C et Eust.] ταῦτ' A. τοῦτ' ἄρ' ἡμῶν Mein. ed. mai. τοῦτό γ' K. τὸ μέρος ἐν τοῦ σ. Herwerd. Nov. add. 33. 4. οὔτ' Dindf.] οὐδ' A. ἀδικοῖ γ' οὐδὲν Ahrens De cras. 9. ὑβρίζοι τῶν Ahrens] ὑβρίζοιτ' ἄν. ἐκῶν] θέλων G. Herm. Opusc. III 385. 5. γίνονται Eust.

ΣΤΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ

Συντρέχοντας esse quos nos dicimus *Concurrenten*, opinio est Toeppelii Progr. Neobr. 1867, 13 infelicissima. neque enim umquam eam significationem verbum *συντρέχειν* habuit. *aequales* aetate melius intellegas. eodem nomine Sophilus fabulam docuit. cf. etiam L. Afranii *Aequales*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 165.

213

ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει·
μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν
οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως
5 λιμῶ παρελθεῖν . . ἃ δεῖ καθ' ἐν
ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα. [μεγαλείως δέ.]

Athenaeus 4, 137c Ἀλέξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησιν κτλ. μεγαλείως δέ sunt verba Athenaei sic pergentis: μεγαλείως δὲ εὐτράπεζοι εἰσιν ὄντως οἱ Θετταλοί.

1. λαβεῖν est *conducere* coquos ex macello. cf. 129. 4. ἀπηκριβωμένως 'parce' Mein. (*genau*). 5. λιμῶ παρελθεῖν (vel περιελθ.) τοὺς ξένους με δεῖ, καθ' ἐν Herwerd. Obs. crit. 74, quod cum ipsi non suffecisset, λιμῶ με παρατεῖναι τὸν ἄνδρα δεῖ, καθ' ἐν | ἕκαστον αὐτῶ παρατιθέντα βρώματα Mnem. nov. VI 70. 1. quae Toeppelius proposuit Progr. Neobr. 1867, 12. 13, ea quamquam ipsi certa videntur, neque commemoratione neque refutatione digna sunt. λιμὸν παρέχειν φίλοισιν, ἀλλὰ δεῖ — προτιθέναι μεγαλοπρεπῶς Heimsoeth. Comm. crit. xviii. fortasse λιμῶ μ' ἀνελεῖν ξένους ἀνιῶντα δεῖ, καθ' ἐν κτλ. — duos coquos conducit, quia cibos non singulos separatim, sed cunctos una adponi vult.

214

λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός.
ὁ δὲ Διώνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·
εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.

Athenaeus 9, 395a Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερόν καλοῦσιν.

"Αλεξίς Συντρέχουσι κτλ. v. 1 Eustathius 1712, 45 "Αλεξίς· Ἀφροδίτης εἰμί περιστέρως. idem 1770, 13 συντελεῖ δέ τι καὶ τό· οἶδε Διόνυσος τὸ μ. — οὐ πεφρόντηκε (sic). 1. λευκός Schweigh.] ὁ λευκός Α. 2. ὁ δὲ Schweigh.] οἶδε Α. οἶδε] οἶδε Α.

λευκός περιστέρως, i. e. νέος. Venus iuvenes amat; Baccho perinde est, iuvenem an senem inveniatur potandi sodalem. νέον ἢ παλαιόν, i. e. ἑταῖρον, non οἶνον. de columba alba cf. Hehn. Kulturpfl.² 289 sq., qui adfert Catull. 29, 8. Tibull. 1, 7, 17. Ovid. Met. 2, 536. Martial. 8, 28, 13.

215

Athenaeus 8, 340 a σκώπτει (Καλλιμέδοντα) κὰν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι.

ΣΤΝΤΡΟΦΟΙ

Eodem nomine Diphilus, Posidippus, Damoxenus fabulas scripserunt.

216

ὡς ἦδ' ὅ πᾶν τὸ μέτριον. οὔθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἠδέως
ἔχων ἔμαντοῦ. Μνησίδεος γὰρ φησι δεῖν
φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

Athenaeus 10, 419 b τῶν δειπνῶν δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξίς . . . ἐν δὲ Συντρόφοις κτλ. v. 1—3 (ἔμαντοῦ) Eustathius 1413, 48 nullo nomine addito. 1. ὑπεργεμων Α. 3. δεῖ Α. 4. αἰεί Α. — 2. ἀπέρχομαι, a convivio. 3. Mnesitheus Atheniensis, medicus illo tempore celeberrimus; scripserat περὶ ἐδεστών. Athen. 2, 54b. 57b. 3, 80cd cet. sepulcrum eius commemorat Pausan. 1, 37, 3 (Mein.).

ΣΤΡΑΚΟΣΙΟΣ

Syracusii fabula fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 71. voluptuosum hominem notari existimat Meinekius I 402.

217

τοῖς γὰρ κακοῖς
τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾶστα χρωμένους ὀρω.

Stobaeus Floril. 108, 47 Ἀλέξιδος ἐν Συρακουσίῳ Α.

ΣΩΡΑΚΟΙ

Pollux 10, 129. 30 τάχα δὲ καὶ σώρακος (ἀγγεῖον ἐστὶν ὑποδεχόμενον τὴν ὀπώραν), εἰ καὶ παρὰ τοῖς κωμωδιοποιοῖς οὕτως ὀνο-

μάζεται τὸ ἄγγειον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν . . . Ἀλέξιδος δὲ καὶ δραῖμα Σωράκου.

218

Φεῖδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος

Athenaeus 3, 120 b Φεῖδιππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἄλεξις (μνημονεύει) ἐν Ἰπίσκῳ. κἂν Σωράκοις (κανσωρακοῖς A) κτλ. cf. fr. 6.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ

Tarentilla Cn. Naevii num imitatio sit Alexideae fabulae incertum est. O. Ribbeck, Com. Rom. fr.² 19. Alexis Pythagoristas inrisit, nihil eiusmodi in fragmentis Naevii.

219

οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως
 ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἷ τῶν πέλας
 οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν· ἄρ' οὐκ οἶσθ' ὅτι
 τὸ καλούμενον ξῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
 5 ὄνομ' ἐστίν, ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
 μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
 φήσει με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι φράσαι·
 ἔγνωκα δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
 εἶναι μανιώδη πάντα τᾶνθρώπων ὄλως,
 10 ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς αἰὲ
 τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυριν τινα
 ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
 εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ
 ὀρωῶμεν. ὅς δ' ἂν πλεῖστα γελᾶση καὶ πῆ
 15 καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
 τοῦτον ὃν ἀφείται, κἂν τύχη γ', ἐράνου τινός,
 πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

Athenaeus 11, 463c καὶ ἡμῖν . . . οὐδεὶς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους, οἷ τῶν πέλας κτλ. v.1 et 2 maximam partem poetae verbis adiunxit Dobraeus Adv. II 329. 2. φθονήσαι A. 3. οὐδέν' P] οὐδένα A. fortasse οὐδέν' ἀδικοῦμεν οὐδέν. οὐκ add. Dobr. 7. φήσει Dobr.] φήσσει A. ἂν σοι Dindf.] ἂν A. 8. δ' οὖν Mein.] γοῦν A. 10. ἐπιδημίας Blomfield. Gloss. Aesch. Sept. 206 p. 127. cf. Menand. 470, 8 sq. Mein. αἰεὶ] αἰεὶ A. 14. γελᾶση] φάγη τε G. A. Hirschig. Ann. crit. 30, caesura pessima. 16. κἂν Mein. in Ath.] καὶ A. τύχη γ' VL] τύχη τ' A. 17. ἥδιστα A.

4. 'scin illud quod ludi iocique causa dictum est vita, merum esse nomen.' Dobr. Grotius χάριεν διατριβῆς | ὄνομα. 10. ἀποδημία est commeatus. eum accipiunt, qui suo quisque ordine in vitam mittantur (τοὺς ἀεὶ ζῶντας). 15. cf. 271, 4. 16. καὶ τύχη ac, 'si res ita tulerit'. Mein. ἐράνον pendet ab ἀντιλάβηται. ἔρανος hic est sodalicium. — de sententia cf. Ampis. 22.

220. 221

οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἐν
ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.

B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
5 τῶν Πυθαγορείων εἷς. A. ἀποκτείνας γέ που·
οὐκ ἔτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.

Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι

λεπτοὶ διεσμιλευμένοι τε φροντίδες
τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
10 ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρω, ποτήριον
ὑδατος· τσαῦτα ταῦτα. B. δεσμωτηρίου
λέγεις δίαιταν. πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσιν; A. οὐ·
τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἐτέρους. ἄρ' οἶσθ' ὅτι
15 Μελανιππίδης ἐταῖρός ἐστι καὶ Φάων
καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἳ δι' ἡμέρας
δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν;

Athenaeus 4, 161 b Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις οἱ πυθαγορίζοντες —
ἔμψυχον. προελθὼν τέ φησι Πυθαγορισμοὶ κτλ. 3. τε A. 4. μέν-
τοι Jacobs. Add. Ath. 102] μὲν τὰς A. ἐπεὶ Χαρίδης μέντοι Hecker.
cf. fr. 246. 5. γέ που K.] γενοῦ A. μὲν οὖν Casaub., quod non
aptum huic loco. 9. τα δεῖ et deinde ταδὲ A. 12. λέγειν A.
οὕτως Villebrun] οὗτοι A. κακοπαθοῦσιν; A. οὐ· K.] κακοπα-
θοῦσί που. 14. οὗτοι Cobet. N. l. 120. 1] ἕτεροι. ἄρ' οἶσθ']
ἄρισθ' A. 16. Φᾶνος Lehrs Arist. 291. Lobeck. Paralip. 342
(H. Iacobi). [Demosth.] 29, 23. 58. ἡμέρας μίᾳς A.

13. interrogatus omnesne sapientes tanta mala perpetiantur,
'minime' respondet; 'sed multo maiora multi, ut illi prae his
delicate vivere videantur'. οὗ eodem modo in responsione positum
Soph. Phil. 631 οὐ· θᾶσσον ἂν... κλύοιμ' ἐχίδνης. cf. etiam Phe-
recr. 82.

τοῦτο γὰρ νῦν ἐστὶ σοι
 ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
 ἅπαντες ὄρχοῦντ' εὐθύς ἂν οἴνου μόνον
 ὁσμὴν ἴδωσιν. B. συμφορὰν λέγεις ἄκραν.
 5 A. φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθῶν ἄφρω.
 καὶ τοῖς μὲν ἀγευεῖοις ἴσως ἐπεστὶ τις
 χάρις· ἀλλ' ἐπὶ δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
 ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον
 βανκιζόμενον τὰ λευκὰ τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα,
 10 ἦδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβῶν.

Athenaeus 4, 134a Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις
 φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὄρχεῖσθαι ὑποπιόντας κτλ. v. 10 Eustathius
 892, 47 Ἄλεξις· ἀναπήξαιμι ἂν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβῶν. 3.
 ὄρχοῦντ' prius o ex ω corr. m.¹ A. εὐθύς C et epit. Hoesch.]
 εὐθέως A. 4. ἄκραν Dobr. Adv. II 305] ἄρ' ἂν A. 5. φαίης
 γ' ἂν Mein. 7. χάρις] σοι χάρις A. 8. ἴδω, non ἰδῶν, AC.
 τὸν παραμασύντην εἰσὶδω deleto ἢ Mein. in Ath. 9. τ' ἀναβάλ-
 λονθ' Iacobs. Add. Ath. 93] τον αβαλλονθ' A. 10. ἦδιστ' ἂν
 ἀναπήξαιμ' Dobr.] ἦδιστον ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν A. τοῦ ξύλου]
 ξύλου G. A. Hirschig. Ann. crit. 14. at ἐν τῷ ξύλῳ (Eq. 367. 705.
 Nub. 592) non minus recte dicitur quam ἐν ξύλῳ (Eq. 393).

4. ὁσμὴν ἴδωσιν non sollicitabit qui Lobeck. Rhem. 337—346
 attente perlegerit. 5. φαίης ἂν τὸ ὄρχεῖσθαι συμφορὰν εἶναι εἰς-
 ελθῶν (εἰ εἰσέλθοις) εἰς συμπόσιον. 7. Theodotus mihi aliunde
 non cognitus, siquidem qui Demosth. 34 aliquotiens commemoratur
 ab hoc diversus videtur. 8. παραμασύντην, i. e. *parasitum*. Ephipp.
 8, 6 et παραμασήτης 236. Timocl. 9, 6. 9. Hesych. βανκισμός·
 Ἰωνικὴ ὄρχησις. Poll. 4, 100 βανκισμός Βαύκου ὄρχηστοῦ κῶμος
 ἐπῶννος, ἄβρα τις ὄρχησις καὶ τὸ σῶμα ἐξυγραίνουσα. Schol. Hom.
 II. 22, 391 ἢ δὲ ἀπαλή ὄρχησις μόθαν (Arist. Eq. 697) καὶ βαν-
 κισμός... τοῖς μαλακοῖς δέδοται. τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν, oculorum
 albuginem tollere (G. A. Hirschig. Diss. 41. Ann. crit. 14), 'extre-
 mae lasciviae et mollitiei indicium putabatur.' Mein. Anal. Ath. 243.
 Athen. 12, 529 a προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλῶν τοῖν
 ὀφθαλμοῖν (sic Mein. pro τοῖς ὀφθαλμοῖς). Pollux 2, 60 (H. Iacobi)
 Κτησίας δὲ πού φησιν ἀναβάλλειν τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν
 Σαρδανάπαλλον. 10. ἀνασκολόπισιν dici existimat Herwerd. Mnem.
 nov. III 300.

Νάννιον δὲ μαίνεται

ἐπὶ τῷ Διονύσῳ.

Athenaeus 13, 587 b *μνημονεύει τῆς (μνημονευτῆς Α) Ναννίου καὶ Ἄλεξις ἐν Ταραντίνους οὕτως κτλ. κωμωδῶν αὐτῆν ὡς μέθυσον (μέθυσσαν Α).*

224

κάθου

Ἄλεξις Ταραντίνους. Bekker. Anecd. 100, 31. cod. τυραντίνους. cf. Aristoph. fr. 620. Anaxandr. 13.

225

ὁ οἰκοδεσπότης

ἔστι καὶ Ἄλεξιδος ἐν Ταραντίνους. Pollux 10, 21. Phrynich. Epit. 373 οἰκίας δεσπότης λεπτέον, οὐχ ὡς Ἄλεξις οἰκοδεσπότης, ubi cf. Lobeck. Thom. M. 259, 3.

Sine idonea causa ad hanc fabulam Valckenarius Diatr. Eur. 244 b referebat Bekker. Anecd. 300, 16 συνοίσειν· τὸ εἰς ταὐτὸ συμφέρειν. Ταραντῖνοι. complectuntur enim illae λέξεις ῥητορικαί permulta quae dialectorum propria fuerunt, veluti 205, 30. 223, 32. 226; 1 cet.

ΤΙΤΘΗ

Cf. quae ad Eubuli Τίτθας et Antiphan. 159, 4 adnotantur.

226

*ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος. οὐκοῦν ἐγγέω,
Κρίτων, πολύν; ΚΡ. βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.
Α. ὕδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιῶν
. . . λέγε τι καὶ διατριβὴν γε τῷ πότη
5 ποιῶμεν.*

Athenaeus 10, 426 c Ἄλεξις δ' ἐν Τίτθῃ ἔτι σωφρονικώτερον κινεῖναι παρακελεύεται κτλ. v. 2. 3 Eustath. 1624, 48 Ἄλεξις εἰπῶν· ἐγγέωμεν ἕνα καὶ τέτταρας, ἀκούει ὡς ὕδαρῆν ἢ ὕδαρῆ λέγεις, κύλικα δηλαδή. 1. ἰδοὺ γὰρ Α. 2. Κρίτων, πολύν; B. Dobr. Adv. II 326] κρίτωνα· πολὺ Α. 3. ὕδαρῆ C] ὕδαρην Α. utrumque Eust. 4. γε] τε Α. ante λέγε Pors. κομψόν, Dobr. πιθάνον. λέγε τι καλὸν σὺ διατριβὴν τε Herwerd. Anal. crit. 42. in quibus omnibus displicet singulorum sententiae membrorum coniunctio. scribendum γριφον (vel μῦθον) λέγ', ἕνα καὶ διατριβὴν γε κτλ.

227

*ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τὰ γέλοι' εἰδισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. Β. νοῦν γ' ἔχων·
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.*

Athenaeus 6, 241 b "Αλεξίς... ἐν Τίτῳ κτλ. 1. γέλοια A. 2. βούλετ' εἶναι Schweigh.] εἶναι βούλεται A. — νούν γ' ἔχων et quae sequuntur: Iacobsius Add. Ath. 148 alteri personae tribuit, quod quamquam non necessarium, probabile tamen est. de *Corydo* Athenaeus totum illud caput scripsit. *Blepraem* τὸν τραπεζίτην inter homines divitissimos commemorat Demosthenes 21, 215. cf. 40, 52 (Mein.).

228

ἤδη γὰρ ὁ βίος οὐμὸς ἐσπέραν ἄγει.

Stobaeus Floril. 116, 19 Ἀλέξιδος Τίτθης A (τιθῆς).

229

βαυβαλίσαι

ἀντὶ τοῦ βαυκαλίσαι. "Αλεξίς Τιτθαῖς. Bekker. Anecd. 85, 14. βαυβαλίσαι cod. — cf. Cratin. 312.

ΤΟΚΙΣΤΗΣ Η ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad Nicostrati *Τοκιστήν* adnotavimus. *Καταψευδόμενον* scripserunt etiam Philemo, Menander, Sosipater, *Fallaciam* Caecilius Statius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 42.

230

A. μὴ παντελῶς ἀντῷ δίδου

ὑδαρῆ. κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. καλῶς.

B. ἡδύ γε τὸ πᾶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;

TP. Θάσιος. B. ὅμοιον. καὶ δίκαιον τοὺς ξένους

5 πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

Athenaeus 10, 431 a "Αλεξίς Τοκιστῆ ἢ Καταψευδομένῳ κτλ. 2. ὑδαρῆν A, ut 226. 3. ποδαπὸς Dindf.] ποταπὸς A. cf. Phryn. Ecl. 56 et ibi Lobeck. Τρύφη A, non τρυφῆ. personas distinct partim Dindorfius, partim Dobraeus. 4. ὅμοιον Meinekius cum Dobraeo interpretatur *gleichviel, cinerlei*, conl. Aesch. Ag. 1403 σὺ δ' αἰνεῖν εἶτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον. sed neque perinde est hospiti quale vinum bibat (cf. 3. 4), neque ὅμοιον eam significationem habere potest nisi adiecta, ut fit apud Aeschylum, sententia disiunctiva. scribendum est utique ὄναιο. cf. Soph. OC. 1042. Eur. Or. 1677. Iph. Aul. 1008, et prorsus ut hic Helen. 646. 1418. cf. etiam Arist. Plut. 1062 et de significatione nominis *Βρομίου* Alexid. fr. 276.

231

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὐχ ὄτι

ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.

5 τοῦτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.

Athenaeus 6, 258 e "Αλεξίς ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα νόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησὶν κτλ.

232

ἀλλ' ἔρχεον

αὐτῷ Διὸς γε τήνδε σωτήρος, θεῶν
θνητοῖς ἀπάντων χρησιμωτάτου πολὺ.

B. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἂν ἐγὼ διαρραγῶ,

5 οὐδέν μ' ὀνήσει. A. πῖθι θαρσῶν.

Athenaeus 15, 692 f "Αλεξίς ἐν Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ κτλ.
1. ἀλλενχεον A. 2. αὐτῷ διος γε A. Διὸς σὺ Dobr. Διὸς ἔτι Co-
bet. N. 1. 121. 3. θνητοῖς ἀπαντων A. [χρησιμωτάτου Mein.]
χρησιμωτάτου A. 4. ἂν Dindf.] ἂν A et tum εγω διαρραγω, ου-
δεν μονησει. corr. Pierson. Moer. 72. 5. πῖθι Canter.] πειθει A.

fortasse eiusdem personae ac fr. 231 et in comoedia non multo ante hoc positum.

233

πάντως ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι
διακαρτερεῖσθαι τηλικαύτην ἡμέραν.

Suidas ἀνάριστος· μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος... "Αλεξίς Καταψευ-
δομένῳ κτλ. cf. Aristoph. fr. 454.

ΤΡΑΓΜΑΤΙΑΣ

234

τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους;
εἰ δεῖ γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους
εἶναι, πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασιν
μάλιστα, προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ,

5 ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους
ἐν τοῖς ἀπόροις, βλέποντας ἀθλιωτάτους.

Athenaeus 13, 562 f ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητῆς καὶ περὶ τῶν
ἐρῶντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τραυματία φησὶν οὕτως κτλ. ὁ αὐτὸς
οὗτος ποιητῆς in Athenaei oratione necessario est Chaeremon, cuius
eclogam paullo ante exscripserat. attamen Alexidem auctorem ho-
rum versuum esse demonstravit Meinekius I 519 sq.

1. μόνους poetae esse non potest, cum amantes misere vivere
dicat. scrib. ζῆν πόνοις, ut Pherecr. 13 στραβήλοις ζῆν. 2. εἰ

δεῖ Dobr.] ἔδει Α. γε Α] τὸ Dobr. οὓς δεῖ τὸ πρ. Mein. in Ath. 5. ποιητικούς] νοητικούς Mein. V 91. an προνοητικούς? εὐ πόρους ἐν τ. ἀπ. βλέποντας, Jacobs. Exercit. crit. I 213. 6. ἀθλιωτάτους] ἀλκιμωτάτους Dobr. ἀμυλωτάτους Herwerd. Obs. crit. 76. βλέποντας ἐν ἀλαωτάτοις Emperius et G. Herm. sed ἀλαός non est comicorum. neque omnino quicquam mutandum est.

235

τὸν γὰρ ὕστατον
τρέχων διάυλον τοῦ βίου ζῆν βούλομαι.

Stobaeus Floril. 119, 15 Ἀλέξιδος ἐκ Τραυματίου Α. 2. ζῆν om. ΑΒ. in eis quae sequebantur dictum erat *quemadmodum* vivere vellet: ζῆν βούλομαι | μετὰ σοῦ vel ἐν ἡσυχίᾳ cet.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ

Trophonii fabulam praeter Alexin Cratinus, Cephisodorus, Menander tractaverunt. cf. Meinek. I 392.

236

εἶθ' ὁ Μοσχίων
ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς ἀνδρώμενος

Athenaeus 6, 242c Μοσχίωνος δέ τις παρασίτου μνημονεύων Ἀλεξίς ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις καλεῖ κτλ. Euripidis aliusve tragici parodiam esse recte adnotavit Meinek. Anal. Ath. 105. de *Moschione* cf. Axionic. 4, 13. Menand. 469 Mein. Straton. 13.

237

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελοῦς Βοιωτίοι
φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις,
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ ποεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὄλην,
ὁ γυμνοῦθ' αὐτοὺς θᾶπτον ἅπαντες.

Athenaeus 10, 417e Ἀλεξίς Τροφωνίῳ κτλ. 3. ἀκίνητοί 'στε βοᾶν νυνὶ Porson. Arist. Nub. 518 p. 20. ἀνίκητοι Sylburg. ἀνίκητοι σύχ' αἰὶ βοᾶν Erfurd. ἀνίκητοί τε βοᾶν ἔστε Mein. (εἴτε Fritzs. Eupol. vers. fr. 14.) ποεῖν] πίνειν Casaub. et Palmer. 5. ἑαυτοὺς Α.

metrum est Eupolideum (cf. fr. 206): choro igitur, ut Aristophanes in Pluto, Alexis videtur usus esse. *pallium deponere* (γυμνοῦν αὐτούς) iubentur, quo sint ad saltandum habiliores. Schol. Arist. Pac. 729 γυμνὸν γὰρ ποιούσι τὸν χορὸν οἱ κωμικοὶ αἰεί, ἵνα

ὀρχήται. cf. Arist. Ach. 627 (Mein.). Plat. Menex. 236 d εἴ με κελεύεις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι.

3. non sollicitandum est ἀκίνητοι. ut Arist. Ran. 899 οὐκ ἀκίνητοι φρένες Atheniensium dicuntur ad artis poeticae dulcedinem sentiendam facile commotae, ita Boeotorum aptissime dicuntur ἀκίνητοι, omni elegantiae alienae. scrib. autem ὡς ἀκίνητοι ξυνέσει, βοᾶν καὶ πίνειν μ. κ. δ. ἐπιστάμενοι. Plat. Tim. 51e ἀκίνητον πειθοῖ. *ne nimis Boeoti videamini, utpote qui prudentia non facile moveamini neque quicquam didiceritis nisi bibere et clamare.*

238

ὄφθαλμὸν ἐπιβάλλειν

τὸ περιέργως θεᾶσθαι. "Αλεξίς Τροφώνιῳ. Bekker. Anecd. 110, 15 et sine nomine fabulae Photius et Suidas.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ

Quamquam ex Athenaei verbis fr. 239 certo conligi non potest titulum fabulae fuisse *Tyndareum* — potuit enim personae non minus quam comoediae nomen esse —, veri simile tamen est. sic Sophili fuit *Τυνδάρεως* ἢ *Λήδα*, Eubuli *Leda*. cf. Meinek. I 391.

239

ἄνθρωπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖς·
κάκει γὰρ ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῆ,
πάρεισιν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι, καὶ δέκα
ἄρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα.

5 τούτοις δὲ δεῖ σε τάπιτήδει' ἐμβαλεῖν,
ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα.

Athenaeus 12, 510a ἄνθρωπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖς, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων, κάκει γὰρ κτλ. Eustathius 1148, 32 "Αλεξίς ἐν τῷ ἄνθρωπος εἶναι μοι δοκεῖς Κυρηναῖος. κάκει γὰρ τις ἄν ἐπὶ δεῖπνον κτλ. cf. Schol. Luciani 253 Iac. 3. ὀκτωκαίδεκα A. 4. τε om. A. add. VL. 5. τάπιτήδεια A.

recte v. 1 Meinekium Alexidis verbis addidisse cognoscitur ex Eustathio; sed cum *Κυρηναῖος* ubique syllabam primam producat (cf. Alexid. 36, 3), bene Herwerd. Obs. crit. 78 ἄνθρωπε, *Κυρηναῖος εἶναι μοι δοκεῖς*.

ΤΙΠΝΟΣ

Antiphanis esse a multis credebatur. cf. fr. 241. 242. ab Antiphane scriptam, ab Alexide repetitam fuisse Meinekius existimat I 393. cf. 377.

240

οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
 σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
 μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰεὶ
 καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
 5 ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὦν.

B. αἰεὶ σὺ χαίρεις ὃ γύναι μ' αἰνίγμασιν.

A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.

B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;

A. ὕπνος, βροτείων, ὃ κόρη, παυστήρ πόνων.

Athenaeus 10, 449 d καὶ "Αλεξίς ἐν "Υπνῷ τοιοῦτους γοῖφους
 προβάλλει κτλ. v. 9. 1—5 Eustathius 1336, 15 "Αλεξίς δὲ σεμνύ-
 νων τὸν ὕπνον βροτείων πόνων παυστήρα καλεῖ. καὶ γοῖφον ἐπ'
 αὐτῷ τοιοῦτον προβάλλει· οὐ θνητὸς κτλ. 3. θεοῦ] θεοῖς C et
 Eust. τ' αἰεὶ] τε αἰεὶ A. 4. scrib. τὴν παροῦσαν αὐτὴν πάλιν,
 ἡμέραν δηλονότι. 6. αἰεὶ A et cum ὦν coniunctum Eust. παί-
 ζουσα χαίρεις ex Musuri interpolatione Valck. Eur. Phoen. 180.
 αἰεὶ σὺ περὶ Mein. at sine dubio Alexis scripsit ἀνιῶσα χαίρεις
 κτλ. cf. Mus. Rhen. XXX 402. 8. τοιαύτην Herwerd. Obs. crit.
 78. G. A. Hirschig. Ann. crit. 12] τοσαύτην A.

2. ἐν μέρει, ut Plat. Theaet. 155e ἐν οὐσίας μέρει. Reip. 1,
 348e ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας μέρει. 2, 370e ἐν παρέργον μέρει. 4, 424d
 ἐν παιδιᾶς μέρει. ac sic Demosth. 2, 14. 18. 3, 31. 21, 165. 23, 56.
 148 (bis). Aeschin. 1, 126. 7. coniung. λέγω ἀπλᾶ καὶ σαφῆ μα-
 θεῖν.

241

οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἔστιν ἔννομα,
 οὐ φασὶ τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις
 δεῖξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, εἰς τὴν αὔριον
 πωλεῖν ἀδείπνοις ἃ παρέθην' αὐτοῖς ἰδεῖν.

Athenaeus 15, 671 d δυσχεράνας ἀνεβόησε τὰ ἐξ "Υπνου (sic
 Schweigh., ὑπονοίας A) Ἀλέξιδος κτλ. τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται καὶ
 παρὰ Ἀντιφάνει ἐν "Υπνῷ. 2. ου φασιν A. 3. δεῖξαντα A. 4.
 ἃ παρέθην' Mein. ac sic A (απαρέθηναντοῖς). παρέθηνεν ἰδεῖν di-
 xit παρὰ προσδοκίαν pro ἔσθλειν. cf. fr. 258 (G. A. Hirschig. Ann.
 crit. 14).

242

διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων
 ἐκάστοτ' ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν,
 ἵνα μὴ τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλιῶν.

Athenaeus 13, 572 bc δὲ ὑμέτερος φιλοσοφομερικίσκος τοιοῦτος οἶον Ἀλεξίς ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ἰππῶ παράγει κτλ. 2. ἐπεδείπνει Bothius. 3. φιλῶν, *si osculetur*.

243

ἐμπειρικῶς

ἀντὶ τοῦ ἐμπειρῶς. Ἀλεξίς Οἰνῶ. Bekker. Anecd. 95, 15. Ἰππῶ Mein. I 393.

ΤΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

Cf. Meinek. I 375. 393. quae leguntur fr. 244 ab Alexide scribi non potuisse propter temporum rationes docuit Droysen. in Bergk. Ephem. philol. I 55 sq. cf. Hellenism. II 241. 2 cum adn.: significari enim necessario alterum Ptolemaei Philadelphi cum Arsinoe sorore coniugium et belli Chremonidei aetatem, quam Alexis attingere non potuerit. ac ne Menandri quidem Hypobolimaeo assignari possunt, utpote mortui OC. 122, 1 vel 3. pacem qua bellum illud κοινῆς ὁμονοίας γενομένης τοῖς Ἑλλησι finitum est Ol. 128, 3 compositam esse Dittenbergerus censet, Ol. 128, 2 Bergk. Mus. Rhen. XXXV 260, post Alexidis mortem haec in Hypobolimaeum eius, cum repeteretur fabula, inserta esse probabiliter coniciens.

244

ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα
 χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν
 τῆς τοῦ βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν
 ὡς ἂν τις ἦδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον,
 5 καὶ τῆς ὁμονοίας, διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω
 ἄνευ λυχνούχου πρὸς τὸ τηλικούτο φῶς;

Athenaeus 11, 502b χυτρίδες. Ἀλεξίς ἐν Ἰπποβολιμαίῳ (A sine poetae nomine ἐβολιμαίῳ) κτλ. v. 3 (ἀπνευστί) — 6 idem 10, 431b Ἀλεξίς . . . ἐν Ἰπποβολιμαίῳ κτλ. 2. χυτρίδια A. 3. ἀπνευστί τ' A 431] ἐκπνευστ' A 502. 5. ὁμονοίας δύο, τί νῦν κτλ. Mein. 6. λυχνούχου Pors.] λύχνου A. τηλικούτο Pors.] τηλικούτον A. — cf. fr. 111. 4. ὡς ἂν τις ἦδιστ' ἐκπίοι.

ΦΑΙΔΡΟΣ

Phaedri Myrrhinsii mortui nomen fabulae dedisse poetam, ut hac tamquam nota argumentum comoediae indicaret, contra Bergkium Epist. Schiller. 133 demonstrare conatur Meinek. I 381 sq. cf. etiam Φαίδων.

245

πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν
 καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι.

- καί μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
 τὸν Ἑρωτα, συντομώτατον δ' εἰπεῖν, ὅσοι
 5 τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας.
 ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρσην, πάλιν
 οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος
 οὔτ' αὐθις ἔμφρων, ἀλλὰ συνηνεγμένος
 πανταχόθεν, ἐνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἶδη φέρων.
 10 ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία
 γυναικός, ἡ δ' ἄνοια ματίας, ὁ δὲ λόγος
 φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ θηρός, ὁ δὲ πόνος
 ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.
 καὶ ταῦτ' ἐγώ, μὰ τὴν Ἀθηναῖν καὶ θεούς,
 15 οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι
 τοιοῦτον, ἐγγύς τ' εἰμὶ τούνοματος.

Athenaeus 13, 562 a ὁ Πλούταρχος ἀπεμνημόνευσε τῶν ἐκ Φαίδρου
 Ἀλέξιδος κτλ. v. 3—12 (φρονοῦντος) Eustathius 988, 14 ὁ κωμικὸς
 Ἀλέξις. λέγει κτλ. 1. πορευομένων A non recte: nam philosophatur
 sine dubio solus ambulans, non cum amicis. 4. συντομώτερον C et
 Eust. 6. ἄρσην Dindf.] ἄρσην A. 8. συνηνεγμένος K.] συν-
 εννημένος A. συνηνεγμένος C et Eust. που συνηγμένος Mein. in Ath.
 (Anal. 260) συμμεμιγμένος Herw. Obs. crit. 79. 9. τε add. Schweigh.
 πάντοθεν, ἐν ἐνὶ τύπῳ τε Mein. in Athen. φέρων] φορῶν Her-
 werd. Mnem. nov. III 317. 10. δὲ om. A. 12. 'nisi πόνος
 de duritie adamantis et in ferendis ictibus quasi patientia inter-
 pretari licet, suspiceris scribendum esse Ἀτλαντος.' Mein. Anal.
 Ath. 260. 13. δαίμονος corruptum videtur. 14. διὰ ταῦτ'
 Mein. 16. εἰμὶ] εἰμὴ A. τούνοματος Dindf.] τοῦ ὀνόματος A.
 τοῦ νοήματος Emper. Mein. V 91. τοῦ ἵνοήματος Mein. που τοῦ
 πράγματος Dobr. Adv. II 341.

1. ἐκ Πειραιῶς. cf. Pherocr. 34, ubi addenda exempla Can-
 thar. 5. Mnesim. 4, 47. Philisc. 2. Criton. 3, 4. Arist. Pac. 144.
 fr. 608. 2. non paupertatem dici, sed amoris labores docet Mei-
 nekjus I 383. 8. Xenoph. Mem. 3, 5, 22 οἶμαί σε (στρατηγή-
 ματα)...πολλὰ πανταχόθεν συνηνηνοχέειναι.

246

σχολῆ γε, νῆ τὸν ἥλιον, σχολῆ λέγεις.
 Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
 σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρώαν οὐσίαν.
 οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

Athenaeus 4, 165 e ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους, ἕνα μὲν

οὗ μνημονεύει Ἄλεξις... ἐν δὲ Φαίδρω φησὶ κτλ. v. 2 — 4 Eustathius 1554, 2 πέπαικται τινι παλαιῷ εἰς ἄσωτον βραχνήλικα τό· Χαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις κτλ. 2. Χαρίδης Eust., unde ἐπεὶ Χαρίδης Mein. cf. fr. 220, 4. ὁ μικρὸς Bergk. 4. οὕτω Eust.] οὕτως A.

1. *tarde tu quidem* (vel ille quidem) *rem familiarem dilapidavisti* (dilapidavit), siquidem Epicharidi quinque dies suffecerunt. 2. Κλειγένης ὁ μικρὸς Arist. Ran. 708, Ἀριστόδημος ὁ μικρὸς Xenoph. Mem. 1, 4, 2 et Plat. Symp. 173 b (Mein.). 3. cf. fr. 105. Nicomach. 3. 4. cf. Cobet. V. 1.² 376.

ΦΑΙΔΩΝ Η ΦΑΙΔΡΙΑΣ

Titulus Meinekio suspectus non diversam a Phaedro fabulam indicari censenti. scriptam esse suspicatur Ol. 110. I 385.

247

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσης καταγιζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

5 μάχιμος γὰρ ἀνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

Athenaeus 8, 340 b εἰς δὲ ὄψοφαγίαν (Καλλιμέδοντα σκώπτει Ἄλεξις) ἐν Φαίδωνι ἢ Φαιδρία οὕτως κτλ. 1. θέλωσι, σύ, ἵνα] θέλωσιν σὺνα A. 5. ἀνήρ Dindf.] ἀνήρ A. — cf. fr. 67.

1. de *agoranomis* cf. Arist. Ach. 723. 824. Schoemann. Ant. gr.² I 431. 2. cf. Arist. Nub. 82. 3. δι' ὅλης ἡμέρας, ut Arist. Pac. 27 δι' ἡμέρας ὅλης. sed cum versari in foro per totum diem possit, intruere in forum non possit, scribendum videtur δις τῆς ἡμέρας. cf. Plat. com. 207. Polioch. 2, 3. scilicet δις τῆς ἡμέρας δειπνεῖν luxuriosi erat hominis. 5. δόκιμος γὰρ ἀνήρ χρήσιμός τε τῇ πόλει?

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ Η ΚΡΑΤΕΤΑΣ

Cf. Κρατεύας ἢ Φαρμακοπώλης.

ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ

248

παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ

ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν. Ἄλεξις Φιλαθηναίω. Bekker. Anecd. 111, 11. cf. Aristoph. fr. 451.

249

παιδικόν

ἀντὶ τοῦ παιδαριῶδεξ^ψ Ἄλεξις Φιλαθηναίω. Bekk. Anecd. 112, 3.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Cf. Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος.

• ΦΙΛΙΣΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Philiscum* adnotantur.

250

ἀρτέον

τράπεζαν, ἀπονίψασθαι δοτέον, προσοιστέος
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἀπτέον.

Athenaeus 14, 642 f "Αλεξίς Φιλίσκῳ κτλ. 2. ἀπονίψασθαι
Α] ἀπονίψαι Porson. δοτεον Α. ἀρτέα | τράπεζ', ἀπονίψασθαι δο-
τέον Mein. Anal. Ath. 313. 3. ἐσχαρίς Α. 4. τράγημα Porson.]
τραγήματα Α.

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ Η ΝΤΜΦΑΙ

251

κατάκεισο κἀκείνας κάλει.

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμνοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.

Athenaeus 8, 365 b καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς
"Αλεξίς ἐν Φιλοκάλῳ ἢ Νύμφαις κτλ. cf. Posidipp. 26 (24 Mein.),
12 et Arist. Vesp. 1357. Aristot. Mor. m. 1, 25 ἔστι τῆς ἀνελευ-
θεριότητος εἶδη πλείω, οἷον κίμβικας τινας καλοῦμεν καὶ κυμνο-
πρίστας καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ μικρολόγους.

ΦΙΛΟΤΡΑΓΩΔΙΟΣ

252

σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν.

Stobaeus Floril. 108, 52 Ἀλέξιδος ἐκ Φιλοτραγωδοῦ Α. ὀρ-
θῶς] εὖ Vindob. Trinc.

ΦΙΛΟΤΣΑ

253

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἐταίραις ἢ πόλιν·
ἔτετρα δὲ χωρὶς ἐστὶ ταῖς ἐλευθέραις.
ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος
ἔστιν, νόμος τε τὰς ἐταίρας ἐνθάδε
5 μεθύειν μεθ' ἡμῶν.

Athenaeus 13, 574 b ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι (ἐν Κορίνθῳ) αἱ ἑταῖραι, Ἄλεξις ἐν Φιλοῦσῃ φησὶν κτλ. 5. μεθύειν add. Porson. κωμάζειν ἔθος | ἔστιν μεθ' ἡμῶν τὰς ἑταίρας ἐνθάδε Bothius. v. 3—5 ut Athenaei verba exterminat G. A. Hirschig. Ann. crit. 14. 15. at quid tum ἐνθάδε μεθ' ἡμῶν?

254

ἀλλ' ἔγωγε τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Athenaeus 10, 419 b τῶν δειπνῶν δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοῦσῃ παραδίδωσιν κτλ. 1. δέοντα A. τοῦ] τῷ Erfurdt. Obs. 456. πον. — ἔχων Jacobs. Add. Ath. 227. τοι — ἔχων Mein. in Athen. Emperius verba τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν suspendit a τὰ περιττὰ, conl. Xenoph. Ages. 9, 3 τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν. at ut recte dicitur τὰ περιττὰ τῶν δέοντων, ita non recte ni fallor τὰ περιττὰ τοῦ τὰ δέοντα ἔχειν. scribo ἔγωγ' ἐρῶ τὰ δέοντ' ἔχειν. cf. Eupol. 326. Arist. Plut. 1009. fr. 51. Timocl. 10, 2. an ἀγαπῶ? — cf. 259.

ΦΡΥΓΞ

Τοῦ Φρυγίου διασκευὴν commemorat Athenaeus 10, 429 e: unde Meinekius conicit 7, 307 d scribendum esse Ἄλεξις Φρυγίῳ. I 403. ac fortasse poeta illam de amore Phrygii et Pieriae fabulam tractavit, quam narrat Plutarchus Mor. 253 f. 254. cf. E. Rohde Griech. Rom. 41.

255

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
παρεγίνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἰς οἶνον ποτε
προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τῆν
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
5 ἦξιεν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

Athenaeus 10, 429 e καὶ Ἄλεξις ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν κτλ. 3. πλείω Mein. in Ath.] πλείον A. 5. τοὺς] τὰς Mein. mihi articulus omnino ineptus videtur. nam prorsus aliter Clearch. 3. scribendum est aut προχειρότερον aut προχείρως πῶς ἀκράτον.

256

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἰκαδ' ἀποτρέχω.

Athenaeus 7, 307 d ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νῆστις... Ἄλεξις Φρυγί κτλ. cf. Cratin. 52 et de cestreo Aristoph. fr. 156.

ΦΤΓΑΣ

Caecillii Statii *Exsulem* ex Alexidea fabula ductum esse censet Spengelius. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 42.

257

ἀεὶ γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὐρίσκει τέχνην·
καὶ νῦν πορίζεται γε τὰ δειπν' ἀσύμβολα.
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις, εὐθύς ἐξ ἑωθινοῦ
5 ἔστηκεν ἔλθῶν· κἄν ἴδῃ μισθούμενον
εἰς ἔστιασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος
τὸν ἔστιῶντα, τῆς θύρας χασμωμένης
ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.

Athenaeus 4, 164f περιέρχεται τὰς οἰκίας, ἐξετάζων ὅπου δειπνα λαμπρὰ παρασκευάζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκείνον, περὶ οὗ φησιν Ἀλεξίς ἐν Φυγάδι κτλ. v. 3. 4 (μαγείροις) Athen. 6, 229b τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον κτλ. 1. αἰεὶ A. 2. eiciendum videtur γε (Mein.). 3. κερασμὸς A 229. 4. ὁ τοῖς] τοῖσιν Bothius. εὐθύς Porson.] εὐθὺς A. 5. fortasse κἄν τιν' ἴδῃ.

de *Chaerephonte* parasito cf. Antiphan. 199. 3. κέραμος sunt vasa figlina quibus ad coquendum utuntur. ἐν τῷ κέραμῳ, i. e. in ea fori parte ubi illa vasa erant, coqui conducebantur. 8. εἰσελήλυθεν. cf. Antiphan. 204.

ΧΟΡΗΓΙΣ

Cf. Meinek. I 403. Athen. 13, 577c (Ἀριστοφῶν ὁ ῥήτωρ) ἀπεδείχθη... ἐκ Χορηγίδος τῆς ἐταίρας παιδοποιησάμενος.

258

ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
πρώην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.

Athenaeus 7, 287 of Ἀλεξίς ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ̄ εἴρηκεν (μεμβράδας) κτλ. 1. ἐσθίειν Schweigh.] ἐσθίῶν A. ἐστιῶν Villebrun. Hesyeh. τετραδισταί· σύνοδος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη. Bekker. Anecd. 309, 28 τετραδισταί· οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες. scilicet haec interpretatio pertinet ad proverbium τετράδι γέγονας (cf. Plat. com. 100), Hesyehii ad convivia in Herculis honorem τῇ τετράδι habita. Athen. 14, 659d. erant autem talia sodalicia conviviis certa die instituendis admodum usitata. sic εἰκαδισταί Epicuri diem natalem celebrabant. Athen. 7, 298d, cf. 12,

551 f. Schoemann. Antiq. gr.² II 519 (νουμηνιασταί, κακοδαιμονισταί). — inridet nescio quem, qui convivas vilissima cena exceperit.

ΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

259

τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἠτισοῦν.

Athenaeus 10, 419 b τῶν δεῖπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπά-
ζονται, ὡς Ἄλεξις... Ψευδομένω κτλ. Eustathius 1413, 47 ὡς δηλοῖ
ὁ γράψας· τοῖς ὑπερβάλλουσι δαπάνη κτλ. cf. 254.

260

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ·
οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφω παρασίτῳ.

Athenaeus 6, 255 b Ἄλεξις γοῦν φησιν ἐν Ψευδομένῳ κτλ. 1.
κολάκων C.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

261

ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο.
κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἥκ' ἔχων,
ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἔλαῶν γένη,
οὐδὲ παρέχουσαι κῦσαν ἡμῖν πλείονα
5 παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη
ὑπερηφάνως ὄξουσα τῶν Ὠρῶν λοπάς,
τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον·
ἅπαντ' ἐνῆν τάκει γὰρ ἐν ταύτῃ καλὰ,
ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,
10 ὑπέφαινεν ὦων ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας.
ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὁ μὲν ἐμοὶ λαλῶν
ἅμα καὶ διανεύων ἡσχολεῖθ', ὁ πᾶς δ' ἀγῶν
ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ' ἔως
τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον.

Athenaeus 2, 60a Ἄλεξις ὁ χαρίεις πρόπομα ὄλον παρατίθησι
τοῖς διακρίνειν δυναμένοις κτλ. v. 5—10. 13. 14 excerptit Eusta-
thius 1348. 9 σεμνύνων τις (!) παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ ἀστείως ἔφη
τὸ παρετέθη κτλ. v. 10 Athenaeus 2, 57e Ἄλεξις δὲ ἡμίτομά που
ὦων λέγει. 1. ἠβούλετο] ἠπείγετο, i. e. ἐσπεύδετο Casaub. 3.
ἐλάῶν cum apud Atticos quidem non inveniatur, L. Dindorfius in.

Thes. (ἐλάα) proposuit ἐλαῶν. scrib. οὐ θλαστῶν. cf. Aristoph. fr. 393. 4. κνῖσαν Dindf.] κνίσσαν. πλείονα] πίονα Mein. 6. ὑπερηφάνως Iacobs. Add. Ath. 50] ὑπερήφανος. 9. ἰχθῦς] ἰχθύες B. 12. ἡσχολεῖθ', ὁ Herwerd. Anal. crit. 41] ἡσχολεῖτο. 14. ἀπεδεδείχη?

ad *Hesionam* referebat H. Iacobi Mein. V cccxv. 1. ἔλαθον γ., i. e. *clam*, non *vocatus* ut *parasitus* perveni ad *cenam*. 5. καὶ λῆρος. exempla conguessit Iacobs. Add. Ath. 49. 6. τῶν Ὠρῶν, quia *delicias omnium anni temporum continebat*. 7. ὁ πόλος est *universi mundi compages*. 8. *zodiacum* dicit, in quo ipso quoque sunt *pisces*, haedi, scorpius. 10. ῥῶν ἡμίτομα, *flava* scil. 14. *cribrum facit patinam* eo quod *suavissima quaeque inde tollit*.

262

τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾶ ποτε
γαμεῖν, διαπραξάμενος ἥδιον βίον;
εἶτ' οὐχὶ κρεῖττον ἐστὶ τῷ γ' ἔχοντι νοῦν
ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκα ἔχειν;
5 πολλῶ γε τοὺς μὲν γοῦν ἀτίμους οὐκ εἶ
ἀρχὴν λαχόντας ὁ νόμος ἄρχειν τῶν πέλας·
ἐπὶ δὲ γῆμης, οὐδὲ σαντοῦ κύριον
ἔξεστιν εἶναι· τὰς γὰρ εὐθύνας μόνον
ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτημένα.

Stobaeus Floril. 68, 2 Ἀλέξιδος A. 2. ἥδιον] ἥδιστον B. ἥθειον Mein. in Stob. ἰδίᾳ γ' ἀρξάμενος ἥδιον βίων A. Nauck. Philol. VI 419. διαπραξάμενος τὸν ἥθειον βίον Cobet. Mnem. nov. II 426. at quid quaeso est διαπραξάσθαι τὸν ἥθ. β.? et quis priusquam uxorem duceret non fuit caelebs? scrib. διαπλέξας ἂν μόνος ἡδῖω βίον, cum *solus suaviorem vitam acturus esset*. cf. Arist. Av. 754 cum exemplis ibi congestis. 8. scrib. μόνοι, i. e. *solī enim mariti cotidie vitae rationem reddere debemus*, magistratus *quotannis tantummodo*.

263

ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων
εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρούθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
ἔξω καλῶς· οὐ μήτε πρᾶττεται τέλος
μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
5 ἐτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις
δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὀρῶσιν ἡδονήν,
κόσμον δὲ τῷ βίῳ, τὸ τοιοῦτον γέρας
τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῶτο φάσκων νοῦν ἔχειν;

Athenaeus 1, 21cd Ἀλεξίς φησιν κτλ. Suidas ἀναλαμβάνειν. v. 1. 2. 5 (α φέρει) — 7 (βίω) Eustathius 1164, 32. 2. ἀροῦθμος Suid. 4. μηδέν Suid. μηδέν τις ἡμᾶς Kuster. πράττοιτ' ἂν τέλος μηδεὶς ἂν ἡμῶν Dobr. Arist. Plut. 256 p. 30. πράττεται τ. μηδεὶς παρ' ἡμῶν G. A. Hirschig. Ann. crit. 15. 4. γὰρ add. Dindorf. τιμὴν Dindf.] μὴν BCD. δόντια Dobr.] δόντας BCD. δεῖ Casaub.] δι' BCD. 5. ἐτέρω Dobr. χρωμένους B] χρωμένοισιν εὖ CD. 7. τοιοῦτο γῆρας A Suid. 8. αὐτῷ κτῶτο Dindf.] κτῶτο αὐτῷ BCD.

264

ἂν πιττοκοπούμενον τιν' ἢ ξυρούμενον
 ὄρας τούτων ἔχει τι θάτερον·
 ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
 καὶ πάντα τῷ πάγωνι δοῦν ἔναντία,
 5 ἢ πλουσιακὸν τούτῳ προσπίπτει κακόν.
 τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν,
 δι' ἃς ἄνῆρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται,
 εἰ μὴ τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς;

Athenaeus 13, 565 b (ex Chrysippo) διὸ καὶ Ἀλεξίς ἔφη που κτλ. v. 6. 7 Eustathius 1910, 3 ἕτερος δέ τις παλαιὸς εἶπε· τί γὰρ — φαίνεται; Clemens Alex. Paed. 3, 11, 61 τὰς δὲ τοῦ γενείου (τρίχας) μηδέν τι παραλυπούσας οὐκ ἐνοχλητέον. 1. ἂν add. Mein. τιν'] τινα A. 2. τοῦτον A. σὺ τοῦτον ἴσθ' ἔχοντα Iacobs. Add. Ath. 299. δυοῖν τούτων Erfurdt. ἔχειν δεῖ Cobet. N. 1. 36. 3. ἢ μαστροπεύειν Iacobs. ἦτοι γὰρ ἐταιρεῖν Herwerd. Nov. add. crit. 34. ac desideratur tale aliquid. 5. πλουσιακὸν manifesto corruptum. τούτῳ A. τοιοῦτο Dindf. τούτῳ τι Mein. 7. διας A. 9. ἐπινοεῖς Iacobs.

1. πιττοκοπούμενον. cf. quae ad Philemonis fabulam ita inscriptam adnotantur.

265

τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς
 δεῖ ξῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ
 ποιεῖν· ὁ γὰρ θεὸς δεδωκὼς τάγαθὰ
 ὧν μὲν πεπόρικεν οἴεται χάριν τινὰ
 5 ἔχειν ἑαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ
 πράττειν μετρίως φάσκοντας, ἀχαρίστους ὄρων
 ἀνελευθέρως τε ζῶντας ἐπὶ καιροῦ τινος
 λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

Athenaeus 2, 40e τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν καὶ πολυτελεῖς οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγα. φησὶν Ἀλεξίς κτλ.

1. ἐπιφανῶς] πολυτελῶς G. A. Hirschig. Ann. crit. 15. 16. 3. θεὸς add. G. Herm. El. d. m. 140. θεὸς ὁ Cobet. N. l. 121. 4. ὦν μὲν πεποίηκεν libri. τῶν μὲν ὦν CD. ὦν εὖ πεποίηκεν Dobr. τούτους μὲν ὦν πεποίηκεν οἶεται χάριν | ἔχειν Hirschig. 16. τῶν ὦν πεποίηκεν οἶεται χάριν τινὰ | ἔξειν Mein. Anal. Ath. 22. ὦν εὖ πεποίηκεν ἀξιοὶ αὐτ' δεῖν ὦν πεποίηκεν οἶεται Herwerd. Mnem. nov. VI 71. τινὰ] τιν' BC. 6. πρᾶττειν μετρώς Casaub.] μετρώς πρᾶττειν. ἀχαρίστους Elmsl. ap. Dindf. in addend.] ἀχαρίστους. 7. ἀνελευθέρως L] ἀνελευθέρους BC. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ C. 8. πάλαι] πάλιν Mein.

1. ἐπιφανῶς vel πολυτελῶς coniungendum cum ζῆν. 2. φανεράν ποιεῖν, infra oppos. ἀποκρυπτομένους. 4. τινὰ est subiectum, χάριν obiectum.

266

μὴ ὄρασι μὲν

τὰ τῶν κακῶν ἴκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγῶν,
ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὅτι κατέλιπεν,
ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγῶν· μάλιστα δὲ

5 Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι
ὁ τραγικὸς αὐτοῦς· οὐθενὸς γὰρ πάποτε
ἀπέβαλεν ὄσπριου λέπος·
οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερῆς ἀνήρ.

Athenaeus 2, 55 c θέρμοι κτλ. Alexidis versus esse docet Pollux 6, 45 θέρμους δὲ Ἄλεξις εἴρηκε· τοὺς θέρμους φαγῶν ἐπὶ τῶν προθύρων τὰ λέμμαθ' ὅτι κατέλιπεν. 1. ὄρασι Dindf.] ὄρασι. cf. quae adnotavit ad Arist. Lys. 391. μὲν | τὰ G. Herm. Epit. d. m. xix] μετὰ. v. 2 nondum persanatus. 7. ἀπέβαλεν BC] ἀπέβαλλεν. post λέπος rursus Κλεαίνετος add. Casaub. μὰ τὸν Δί' οὕτως ἀπέβαλ' ὄσπριου λέπος Mein. Anal. Ath. 28. ἀπέβαλεν οὕτος οὐδ' ἂν ὄσπριου λέπος vel ἀπέβαλεν οὐδ' ἂν ὄσπριου λεπύχανον K.

Aeschin. 1, 98 Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος. duo eius fragmenta Nauck. Trag. gr. fr. p. 631. nimia eius parsimonia perstringi videtur. ita habilem et sollertem esse poeta dicit, tamquam id astutiae suae, non avaritiae debeat. 1. *in malam rem abeat qui lupinorum quos comedit putamina in atrio reliquit, neque comesis (lupinis) suffocatus est.* Mein. λέπος apud Atticos alibi frustra quaeras.

267

οὐκ ἤξιωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα,
πρώτην δὲ σώζειν· τοῖς γὰρ ὀρθῶς εἰδόσιν
τὰ θεῖα μείζω μητρὸς οὐκ ἔστιν ποτέ.
ὄθεν ὁ πρώτος οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχων

5 ἰδρῦσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δείξας σαφῶς
ποιίας, εἰάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς τοῦνομα.

Stobaeus Floril. 79, 13 Ἀλέξιδος A. 1. ἡξίωσα] ἡξίωσ' A.
3. μείζον B. 4. πρῶτος] Προμηθεὺς G. Herm. 6. δ' om. AB.

2. 3 constr. τὰ θεῖα οὐκ ἔστιν ποτὲ μείζω μητρός τοῖς ὀρθῶς
εἰδόσιν. cf. Arist. Nub. 1241. vel deorum verecundiam verecun-
diae matris postponendam esse dicit. 4. nescio an scribendum
sit ὄθεν Βροτέας ποτ' conl. Paus. 3, 22, 4 ἐπὶ Κοδδίνου πέτρῃ
(in Sipylo monte) Μητρός ἐστὶ θεῶν ἀρχαιότατον ἀπάντων ἄγαλμα·
ποιῆσαι δὲ Μάρνητες αὐτὸ Βροτέαν λέγουσι τὸν Ταυτάλου. 6. fortasse
ὑπονοεῖσθαι τοῦνομα.

268

τῶν ἐπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,
ἔστιν μερίστη, δευτέρα Σαρδῶ, τρίτη
Κύρος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
5 Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Schol. Platonis 392 Bekk. ἰστέον δὲ ὅτι Ἀλέξις ὁ κωμικός φησι
κτλ. Stephanus apud Constantinum Porphyrog. Them. II 10 et
omisso auctoris nomine Eustathius Dionys. 568. 1. δέδειχεν] ἔδει-
ξεν Eust. 3. ἔστιν] πρῶτη Eust. μερίστη] an κρατίστη propter
v. 2? 6. ἑβδόμην] ἑσχάτην Eust.

Schol. Arist. Ach. 112 Σαρδῶ γὰρ νήσος ἐστὶ τῶν ἐπτὰ, στα-
δίους ἐξήκοντα Κύρον διέχουσα. cf. Strab. 14, 606. Scyl. 12.
Aristot. Mund. 7 (Stob. Ecl. phys. 1, 42). Appian. Hist. Rom.
praef. 6 p. 6 (Mein.). de poetica huius eclogae indole prudenter
iudicavit Meinekius I 378.

269

ἐπὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἰδῆς,
ἢ μὴ ποθοῦντ' ὥδ' ἀς ποιητὴν καὶ μέλη,
τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἡμισυν
ἀπολωλεκέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
5 τὴν ἡμίσειαν, ζῶσι δ' ἀμφοτέροι μῦθις.

Athenaeus 2, 47c ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξιδι κτλ.
2. ποθοῦντ'] ποιοῦντ' Mein. an κυοῦντ'? quo verbo ita saepe
utitur Plato. ποιητὴν] ποιητᾶς CD et optimaefidei libri Levinii
ap. Casaub.

1. ἰδιώτης hic opponitur poetae, homo nullius artis studiosus.
is si solus cenat — hoc enim hic est μονοσιτεῖν, quod moneo pro-
pter Casaubonum —, i. e. sodalium societatem spernit, non minus
stultus est quam poeta qui non dat operam carminibus.

270

τὴν ὕψιν εἶπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι
 πρῶτιστον; ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ,
 παλαιόν, ὧτα συντεθλασμένον σφόδρα,
 ἔχον κύκλω τὰ γράμματα'. Β. ἄρά γ' ἔνδεκα;
 5 χρυσᾶ; Διὸς σωτήρος; Α. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

Athenaeus 11, 784 d. 466 γραμματικὸν ἔκπωμα· τὸ γράμματα
 ἔχον ἐγκεχαραγμένα. "Αλεξίς κτλ. Eustathius 1960, 13 γραμματικὸν
 ἔκπωμα, ἡγουν, ὡς "Αλεξίς ἂν εἴποι, τὸ ἔχον κύκλω τὰ γράμματα.
 1. σοι Schweigh.] σου. 4. τὰ Eust.] τε. γράμματα Α. ἄρά
 Dindf.] αρα Α.

ante v. 1 ἵνα vel θέλεις fuisse consentaneum est. confert Mei-
 nekius V 92 titulum Boeckh. C. I. n. 2852, 43 κέρας ἐπιγεγραμμέ-
 νον Διὶ σωτήρι. 3. miror poetam ὧτα sine articulo posuisse. 4.
 5 ad singulas interrogationes alter adnuendo respondet. 5. οὐκ
 ἄλλου, Iovis nomen inerat, non alius ullius. — ad Ἰππέα Meine-
 kius eclogam refert propter fr. 95. 6.

271

τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σῶφρονα.
 τρεῖς δ' εἰσὶν αἶδε τὴν δύναμιν κεκτημέναι
 τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ,
 τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν.
 5 τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρῆ καλεῖν.

Plutarchus Mor. 21 d οἶον τοῦ Ἀλέξιδος κινουόντος ἐνίουσ ὅταν
 λέγη κτλ. ὑπομνηστέον ὅτι Σωκράτης τούναντίον ἔλεγε. v. 4. 5 idem
 Mor. 445 f omisso auctoris nomine. 2. αἶδε Herwerd. Anal. crit.
 41] αἶ γε. 4. τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν Hercherus ex 445] τὸ πιεῖν τὸ
 φαγεῖν. 5. ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ 445.

1. συλλέγειν est diligenter quam plurimas conligere.

272

καὶ μὴν ἐνύπνιον οἶομαί γ' ἑορακέναι
 νικητικόν. Β. λέγ' αὐτό. Α. τὸν νοῦν πρόσεχε δῆ.
 ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
 ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν . . .
 5 στεφάνῳ κυλιστῶ κοκκυμήλων. Β. Ἡράκλεις.
 [πεπόνων]

Athenaeus 2, 49 e "Αλεξίς κτλ. 1. ἐνύπνιον Schweigh.] ἐν
 ὕπνοις C. ἑορακέναι Dindf.] ὠρακέναι. ἑωρακέναι Β. 2. νικητι-
 κόν C] νικητήριον. πρόσεχειν C. 4. ἐδόκει L] ἔδοξε V. in ex-

Plut.

itu ως ἐμὲ add. Casaub. 5. κυλιστῶ Casaub.] κυλιστῆ. 6. πε-
πόνων delevit Dobr. Adv. II 297 ut ex fr. 273 intrusum.

273

ἑώρακας ἤδη πάποτ' ἐσκευασμένον
ἦνυστρον ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ἀνθυλευμένον,
ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; (νῆ Δία),
τοιούτ' ἔχει τὸ μέτωπον.

Athenaeus 2, 49 f "Αλεξις πάλιν κτλ. Eustathius 211, 15 καὶ ἐν τῷ ἑώρακας πάποτε κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; τοιοῦτον ἔχει τὸ πρόσωπον. 1. ἑώρακας Dindf.] ἑώρακας. ἤδη inseruit Dobr. ἐσκευασμένον ἦνυστρον Dobr.] ἦνυστρον ἐσκευασμένον. 2. ἀνθυλευμένον idem] μεμονθυλευμένον. cf. Phrynich. Epit. 356 ibique Lobeck. 3. νῆ Δία add. Dobr. 4. τοιοῦτ' Mein.] τοιοῦτον. — pugilem dici facie pugnis contusa censet Casaubonus. confert Meinekus adesp. Aristot. Rhet. 3, 11 φήθητε δ' ἂν αὐτὸν εἶναι συκαμίνων κάλαθον. idem fr. 272 et 273 ad Pancratiasten refert.

274. 275. 276

Λεσβίου δὲ πάματος
οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν.

Θασίοις οἴναριοις καὶ Λεσβίοις
τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
5 καὶ νωγαλίζει.

ἡδύς γ' ὁ Βρομίου τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου
ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε,
ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῆ δ' ἀποστέλλων πόλιν
κἂν κύαθον, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.

Athenaeus 1, 28e Λεσβίου — πιεῖν, φησὶν "Αλεξις. Θασίοις — νωγαλίζει. ὁ αὐτός· ἡδύς κτλ. idem 2, 47d νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα... "Αλεξις Θασίοις — νωγαλίζει. 1. δὲ πάματος Porson.] πάματος. 3. οἴναριοις καὶ Λεσβίοις Pors.] καὶ Λεσβίοις οἴναριοις. 6. ἡδύς γ' Pors.] ἡδύς. Βρομίου K.] Βρόμιος. 8. δ' (quod post ὃς habebant VL) transposuit Pors. 9. κύαθον L] κύσθον V. ἐγγράφων L] ἐγγράφω BCD.

commode fragmentum alterum ante primum poni et cum hoc coniungi potest. 4. 'ὑποβρέχειν ἡμέραν οἶνω dicitur qui diem computationibus transigit.' Mein. 5. laudatur nescio quis qui legem tulerat ut eis qui vinum Lesbium in Atticam inportarent

immunitas daretur. coniungenda sunt verba hunc in modum: ἡδύς γ' ὁ ποιῶν τὴν ἀτέλειαν Βρομίου Λεσβίου εἰσάγουσι τὸν οἶνον ἐνθάδε. pro εἰσάγουσιν fortasse τοῖς ἄγουσιν. ita non solum comici interdum, sed etiam Plato. Protag. 313 d. Leg. 8, 847 c. Sophist. 224a. Βρομίου Λεσβίου, ut ποδαπὸς ὁ Βρόμιος 230. cf. Μάρων Cratin. 135. Eur. Cycl. 412.

277

ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά·
οὔτε γὰρ ὕπνος δῆπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι,
οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἂν·
ὁ νοῦς γὰρ ἔστι τῆς τραπέξης πλησίον.

Athenaeus 1, 23 c κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν Συμπόσις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις κτλ. 1. ὅση ᾽στί G. A. Hirschig. Ann. crit. 16. at quis sciat quid praecesserit? . 3. οὔθ' ἂν Iacobs. Add. Ath. 14] οὐδ' ἂν.

278

οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἶνω τὴν φύσιν·
ὁ μὲν ἀπογηράσκων ἀηδῆς γίνεται,
οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν·
B. ὁ μὲν δάκνει γὰρ, ὁ δ' Ἰλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Athenaeus 2, 36 f ἀλλαγῶ δὲ τοῦναντίον (fr. 45) φησὶν Ἄλεξις κτλ. Eustathius 1449, 23 κεῖται δὲ παρ' αὐτῶ (Ἀθηναίῳ) καὶ Ἀλέξιδος τὸ κτλ. 1. γ' add. VL. magis placet οὐδέν' ἄρ' ἔοικ'. 2. ὁ μὲν γὰρ libri. ὁ μὲν γὰρ ἀπογηράς Elmsl. Edinb. Rev. V 187. ἀπὸ γήρωσ Bothius. ὁ γὰρ ἀπογηράσκων Pors. Arist. Nub. 893 p. 34. ὁ μὲν ἀπογηράσκων Mein. in Ath. ὁ μὲν γ' ἀπογηράσκων K. 4. B. add. K.

279

πίννας, κάραβον,
βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, ῶ', ἀροκάλια,
τοσαῦτα· τούτων ἂν τίς εὔροι φάρμακα
ἐρωῶντι ἐταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;

Athenaeus 2, 63 e Ἄλεξις ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναμιν φησὶ κτλ. 2. ὡὰ libri. 3. τοιαῦτα Mein. ed. mai. ἂν τις Coraes. τουτωνὶ τίς ἂν Mein. Anal. Ath. 33 (ed. min. xviii). τούτων τίς ἂν ἀνεύροι Herwerd. Obs. crit. 80. εὔροι B et C corr. 4. ἐρῶν et ἄτερα Iacobs. Anthol. VIII 234. scribendum videtur τοιαῦτα· τούτων ἂν τίς εὔροι φ. | ἐρωῶντι γραδὸς (vel γραιάς, cf. Arist. Thesm. 1024) ἔτ. χρ.; nam meretricem pul-

chram amanti talibus adiumentis non opus est. ad *Pamphilam* referebat Hemsterhusius. cf. fr. 170.

280

ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανος ἐστὶ μοι τὸ σὲ
θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον
παρὰ τοῦ πατρὸς, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί.

Stobaei Floril. append. 2, 13, 11 Ἀλέξιδος. 2. παρελάβον
K. nam *hereditate accipere est παραλαμβάνειν*. — ἔρανος tropice,
ut Lycurg. Leocr. 143 et Arist. Lys. 653. ceterum cf. fr. 304.

281

τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει·
ἀβεβαιοτάτον γὰρ ἐστὶν ὧν κεκτήμεθα.
τὰ δ' ἄλλ' ἐπιεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει.

Stobaeus Floril. 95, 8 Ἀλέξιδος A.

282

ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν σφόδρα
παρὰ ταῖς ἐταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus 1, 25 f Εὐβουλος δὲ φησιν κτλ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ
Ἀλεξίς σχεδὸν ἀπαρράλκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ
αἰί. Eustathius 1422, 48. cf. Eubul. 124.

283. 284

οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός·
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνῶν
ἄνδρασι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδευτῶ βίῳ.

Athenaeus 2, 39 b οὐδεὶς — βίῳ, φησὶν Ἀλεξίς. καὶ ὅτι οἶνος
φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλεῖον πίνοντας αὐτόν.
1. ἐστὶν ἄνθρωπος Casaub.] ἄνθρωπός ἐστι. alterum fragmentum
variis modis constitui potest.

285

κοτύλας τέτταρας
ἀναγκάσας μεστὰς ἔμ' αὐτίτου σπάσαι
ἔξους Δεκελικοῦ δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

Athenaeus 2, 67 e ἐθανμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελικὸν ὕξος. Ἀλεξίς

κτλ. 1. κοτύλας τέτταρας Brunck.] τέτταρας κοτύλας. 2. μεστὰς ξμ' Brunck.] με μεστὰς. αὐτίτου K. Mus. Rhen. XXX 401] αὐτοῦ. 3. δεκελεικοῦ VI] δεκελεικοῦ BCD. ἄγεις] ἄγειν C.
pro αὐτίτου οἴνου παρ' ὑπόνοιαν dixit ὄξους Δ., nam vinum Decelense pro deterrimo aceto erat. — cf. Teleclid. 9. Polyzel. 1. Poll. 6, 18 αὐτίτης δὲ οἴνος ὁ ἐπιχώριος. Bekker. Anecd. 464, 30 αὐτίτην· τὸν αὐθιγενῆ οἶνον.

286

ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλαῖς.
κατανύστασον· παύσει γάρ. εἶτά σοι δότω
θάφανόν τις ἐφθῆν.

Athenaeus 1, 34d Ἀλεξίς κτλ. 2. παύσει Dindf.] παύση. 3. ἐφθῆν L] εὐθύν V. — cf. Nicochar. 15. Anaxandr. 58. Eubul. 127.

287

οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας·
οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἤτύχει ποτέ.

Stobaeus Floril. 107, 4 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 102. 2. ἂν om. Voss. τοιοῦτος, talis qualis is erat de quo loquitur qui haec dicit.

288

κἂν εὐτυχῆ τις, ὡς ἔοικε, προσδοκᾶν
ἀεὶ τι δεῖ, καὶ μὴ τι πιστεύειν τύχῃ.

Stobaeus Floril. 105, 27 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 102. δεῖ] δὴ A.

289

οὐκ ἔστι παιδαγωγὸς ἀνθρώποις ἄρα
ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος.

Stobaeus Floril. 63, 13 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 101. coniuncti sunt apud Stobaeum cum his duobus versibus quinque alii, quos Menandri esse (fr. 227 Mein.) Tyrwhittus ap. Gaisf. docuit. — 2. ἄλλος] μᾶλλον A. Nauck. Philol. VI 419.

290

οἴνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμὸς ἔστι.

Athenaeus 1, 30f Κορινθίου οἴνου Ἀλεξίς μνημονεύει ὡς σκληροῦ κτλ. Eustathius 953, 33 παράγεται οὖν Ἀλεξίς γράφων οὔτω κτλ. nescio quomodo Meinekius ex his verbis scaenam fuisse Corinthi conligat. nempe de re aliqua Corinthi facta narrabatur.

291

φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ
 ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλικα προτίομαι.

Athenaeus 11, 502b φιλοτησία κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προὔπινον . . . "Ἀλεξίς κτλ. Suidas φιλοτησία· φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλου. ὡς . . . καὶ "Ἀλεξίς. Photius et Harpocration. p. 181, cod. D φιλοτησία· ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς . . . καὶ "Ἀλεξίς. quae tamen etiam ad fr. 58 vel 198 pertinere possunt. — 2. κύλικα [Jacobs.] τὴν κύλικα. προτίομαι Schweigh.] προπίνομεν.

292

τῶν μετρίων αἱ μελίζονες
 λῦπαι ποιοῦσι τοῦ φρονεῖν μετάστασιν.

Stobaeus Floril. 99, 28 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 102. mae-
 rore qui modum superet insaniam gigni dicit.

293

μετὰ ταῦτ' ἀναπесεῖν
 ἐκέλευον αὐτήν παρ' ἐμέ.

Athenaeus 1, 23e "Ἀλεξίς κτλ. ἀναπесεῖν est accumbere. cf.
 ibid. 23 d.

294

ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν συντόμως
 ἀριστόδειπνον.

Athenaeus 2, 47e ἀριστόδειπνον εἶπεν "Ἀλεξίς κτλ. 1. 'σύν-
 τομον videtur esse in C.' Schweigh. Hesych. ἀριστόδειπνον· ὅταν
 τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσιν.

295

φεῦγ' ἠδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην.

Stobaeus Floril. 6, 24 Ἀλέξιδος A. cf. Menand. monost. 532.

296

λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά.

Stobaeus Floril. 99, 9 Ἀλέξιδος A. cf. Antiphan. 295.

297

ὦ δέσποθ', ὑγίαν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας.

Lucianus Pro lapsu in salutando 6 πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τῇ τρα-

γῶδια καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῶδιᾳ εὐροῖς τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθύς λεγόμενον... "Ἀλεξίς κτλ.

298

τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

Photius 388, 26 παναρμόνιον· ὄργανον μουσικόν. "Ἀλεξίς· ἐν ᾧ τὸ παναρμόνιον κτλ. παραρμόνιον cod. τεχνῶν] Τέχνων Mein. conl. Athen. 8, 344 c. τέκνον M. Schmidt De dithyr. 260. pro ἐν ᾧ cum Meinekio aut ἐν τῷ aut Ἀίνῳ scribendum.

299

πολὺν πιῶν Εὐβοϊκὸν οἶνον

Athenaeus 1, 30 f Κορινθίου οἶνον "Ἀλεξίς μνημονεύει... καὶ Εὐβοϊκοῦ δέ κτλ. πιῶν] ποιῶν CD.

300

Athenaeus 1, 18 c ἠὔξεται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀσοποιῶν περιεργία καὶ ἡ τῶν μυρεψῶν, ὥστ' οὐδ' ἂν κολυμβᾶν εἰς κολυμβήθραν μύρου ἀρκεῖσθαι τις ἂν δύναίτο, φησὶν "Ἀλεξίς. Eustathius 1842, 20 καθά φησιν ὁ κωμικὸς "Ἀλεξίς κτλ. κολυμβῶν Dobr. Adv. II 94. οὐδ' ἂν κολυμβῶν εἰς κολ. μ. | δύναίτ' ἂν ἀρκεῖσθαι Mein., ubi in fine addendum erat τις.

301

οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον,
τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα.

Athenaeus 2, 40 c φησὶν "Ἀλεξίς. 1. οὐδὲ μεθύω Schweigh. οὐχὶ μεθύω Dindf. τοσοῦτον Casaub.

302

οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον
εἰσορᾶν γυναικός· ἀπ' ἑμαυτῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι.

Stobaeus Floril. 73, 39 'Ἀλέξιδος A. 2. εἰσορᾶν A Voss. perperam omisit Gaisford.

303

[Plutarchus] De nobilit. 618 a τί οὖν 'Ἀλέξιδος ἀναιδέστερον, ὅς τῆς στρατηγίας τὴν γεωργίαν προτιμῶν οὐκ ἐν νῶ εἶχεν ὕσον τοῦ τῶν κεκτημένων τὸ δουλωτικὸν πρᾶγμα διαφερόμενον τυγχάνει. videntur fuisse tetr. troch. τῆς στρατηγίας | τὴν γεωργίαν προτιμῶ.

304

Vitruvius 6 praef. 3 *Alexis Athenienses ait ideo oportere laudari, quod omnium Graecorum leges cogunt parentes ali a liberis, Atheniensium non omnes, nisi eos qui liberos artibus erudiissent.* cum fr. 280 aliquo modo coniunctum fuisse censet Meinekius.

305

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάργα

ταύτης μέμνηται... "Αλεξίς. Zenob. 2, 17. cf. Cratin. 442.

306

διηπειλεῖτό σοι

Bekker. Anecd. 82, 25 ἀπειλοῦμαι· ἀντὶ τοῦ ἀπειλώ. "Αλεξίς κτλ. *contendebat, altercabatur tecum minis. fallitur Antatticista. ἀπειλεῖν διαπειλεῖσθαι ut ἀκοντίζειν διακοντίζεσθαι, βοᾶν διαβοᾶσθαι, κελεύειν διακελεύεσθαι, τοξενεῖν διατοξενεῖσθαι cet. Cobet. N. 1. 625 sq. Aeschin. 1, 43 διαπειλησαμένων δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις. 2, 136 διηπειλοῦντο (sic Cob. pro διηπειλουν) τοῖς Θηβαίων πρέσβεσιν.*

307

καύσιμα ξύλα

"Αλεξίς. Bekker. Anecd. 105, 4.

308

νάροdon Βαβυλωνιακὴν

ὡς "Αλεξίς. Pollux 6, 104.

309

τίνι σπενύδεις

ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάξεις· οὕτως καὶ "Αλεξίς. Photius 530, 9 et Suidas σπουδάξω.

310

φορμὶς ἰσχάδων

παρ' Ἀλέξιδι. Cramer. Anecd. Ox. I 225, 5.

311

(τὴν) βαρυφωνίαν

παρ' Ἀλέξιδι. Pollux 2, 112.

312

γηροβοσκειᾶ

"Αλεξίς (εἶπε). Pollux 2, 14. ut τροφεῖα, πρωτεῖα al.

313

δακρυροοῦντα

"Αλεξίς. Pollux 2, 64. haud raro apud Sophoclem et Euripidem.

314

διαπεπαρθενευκότα

"Αλεξίς. Pollux 3, 42. cf. Diocl. 16. Antiphan. 75.

315

ἐπιλήσμη

"Αλεξίς. Schol. Arist. Nub. 790. Suidas ἐπιλησμοτάτον. cf. Cratin. 410.

316

εὐοψωνίαν

"Αλεξίς εἶπεν. Pollux 6, 38. cf. quae ad fr. 38 adnotantur. utique Alexidis est.

317

εὐφύεια

(pro εὐφυῖα) εὔρηται παρὰ Ἀλέξειδι. Etymol. m. 462, 22.

318

ιάτριαν

"Αλεξίς. Eustathius 859, 51.

319

(τῶ) καμύειν

"Αλεξίς κέχρηται . . ἡμελημένως ἐσχάτως. Phrynichus Epit. 339. (pro καταμύειν, connivere). cf. quae adnotavit Lobeckius.

320

κεραμοπωλεῖν

τὸ ῥῆμα "Αλεξίς. Pollux 7, 161.

321

λευκόπυγον

"Αλεξίς ὁ κωμικός ἔφη τὸν ἄνανδρον. Eustathius 863, 29. λευκόπρωκτος Call. 11. opp. μελάμπυγος, δασύπρωκτος.

322

Νήστης

Σικελικὴ θεός. "Αλεξίς. Photius. cum Meinekio scribendum est Νῆστις. scilicet significatur Empedoclea Νῆστις, i. e. ὕδωρ.

323

ὄξυχειρία

παρ' Ἀλέξειδι. Pollux 2, 149.

324

οὐλόκομος

εἴρηται παρ' Ἀλέξειδι. Pollux 2, 23. Photius οὐλοκόμος· Ἀλεξίς. cf. Pherecr. 223.

325

παλαιστρικός

Ἀλεξίν φασίν εἰρηκέναι· ὁ δὲ ἀρχαῖος παλαιστικὸν λέγει. Phrynich. Ecl. 242, ubi cf. Lobeck. Thom. M. 290, 5 παλαιστρικός Ἀλεξίς εἶπε· σὺ δὲ παλαιστικός.

326

πατριώτης

Ἀλεξίς. Bekker. Anecd. 113, 20. quod ideo adnotavit, quia Archippus συμπατριώτης dixerat. Lobeck. Phryn. 172.

327

πίσον

τὸ ὄσπριον. Ἀλεξίς. Photius. dicebant enim alii πίσος (πισός). Aristoph. fr. 22. Eupol. 301.

328

ποικιλεύς

Pollux 7, 35 ὁ δὲ ποικιλήτης ὠνόμασται παρὰ Ἀλέξειδος ποικιλεύς.

329

περυνίδα

Pollux 4, 182 (ἐργαλεῖον ἱατρῶν) καὶ λεκάνη, ἧς τὸν πυθμένα Ἀλεξίς περυνίδα καλεῖ. et 2, 197 περυνίδες ἐν τῇ μέσῃ κωμῶδιᾳ καλοῦνται οἱ πυθμένες τῶν ἱατρικῶν λεκανίδων. Hesych. περυνίς· τὰ πυθμένα τῶν ἱατρικῶν λεκανίδων, ἃ μέχρι νῦν προσδέουσι ἀλυσειδίους μακροῖς ἐν τοῖς ἱατρείοις. cf. Phot. περυνίδες et Eustath. 870, 29.

330

Pollux 7, 113 πρίων, πρίστης, ἡ καλουμένη ῥίνη. καὶ ῥίνη δὲ ὑπὸ Ξενοφῶντος εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ τὰ Ἀλέξειδος ἂν θείης. verba Alexidis exciderunt.

331

Σκυθαίνας

Σκυθίδας. Ἀλεξίς. Photius. Arist. Lys. 184 contulit Meinekius.

332

στόλον

τὰ πλοῖα. "Αλεξίς. Photius.

333

ὑπόμακρον

τὸ ὑπόμηκες. "Αλεξίς. Bekker. Anecd. 115, 14.

334

φιλαδελφία καὶ φιλειταιρία

"Αλεξίς. Bekker. Anecd. 115, 26. cod. φιλαιτερία.

335

φιλεριστήν

"Αλεξίς εἶπε. Pollux 6, 168.

336

φιλοθεωρόν

"Αλεξίς εἶπε (τὸν φιλοθεάμονα). Pollux 6, 168.

337

χαλκίζειν

ἀντὶ τοῦ χαλκῶ κυβεύειν. "Αλεξίς. Bekker. Anecd. 116, 10.
 Pollux 7, 206 κυβείας δὲ εἶδη... χαλκίζειν καὶ χαλκισμός. Hesych.
 χαλκίνδα· τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. alia ludi genera sunt quae
 Pollux 7, 105 et 9, 118 χαλκίζειν et χαλκισμὸν dicit.

338

ψυχικός

.. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρειόθυμον. οὕτως "Αλεξίς. Photius
 et Suidas ψυχικός.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

339

οὐκ ἔστιν οὔτε τείχος οὔτε χορήματα,

οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Stobaeus Floril. 73, 42 'Αλέξιδος A. eadem Stobaeus Floril.
 74, 13 ex Euripidis Danae excerpit (fr. 322 N.). fortasse Alexis
 in parodia eisdem versibus usus erat.

340

ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χορήματα

ταῦτ' ἔστιν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 93, 1 Ἀλέξιδος, οἱ δὲ Μενάνδρου Α. cf. Antiphan. 327.

341

οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

Ἀλέξιδος. Apostol. (Arsen.) 13, 39 t. at cf. Antiphan. 329.

342

οὔτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετρητής.

Athenaeus 2, 66 f Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἀλεξίς κτλ. cf. Antiphan. 331.

343

οὐκ ἀνδρῶν ὄρκοι πίστεις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

Ἀλεξίς. Apostol. (Arsen.) 13, 21 a. at Αἰσχύλου (fr. 385 N.) Stob. Floril. 27, 2. scr. ἀνδρὸς — πίστις.

344

Athenaeus 15, 700 e [ξύλολυγροῦ]χον. οὗ μνημ[ονεύει Ἀλεξίς] ἐν Εἰσοικίς[ομένῳ οὕτως·] ὁ δὲ ξυλο[λυγροῦχος]... epitome: ξυλολυγρούχου δὲ μέμνηται Ἀλεξίς. cf. Eustathius 1571, 21 ὁ δὲ παρὰ Ἀλέξιδι ξυλολυγροῦχος τάχα, φασίν, ὅμοιός ἐστι τῷ παρὰ Θεοπόμπῳ (fr. 7) ὀβελισκολύχῳ. de Athenaeo cf. G. Kaibel. Ind. Rost. 1883 p. 9. 10.

345

ἀκολαστία

Ἀλεξίς. Bekker. Anecd. 367, 24. fortasse pertinet ad fr. 36, 6.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ

Aetas eius adhuc incerta nunc indice poetarum comicorum, ubi non potest dubitari quin Koehlerus (I. A. n. 977) recte suppleverit Κλέ[αρχ]ος, satis inlustratur. exstat autem nomen eius Alexim inter et Timoclem.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

1

τὴνδ' ἐγὼ
μεστήν ἄπαξ ἐπονομάσας προπίομαι

πίστωμα φιλίας συγγενέσι. πῶν ἔρω
τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. Β. ἀλλ' ἐπιρροφει.

Athenaeus 10, 426 a ταῦτα μὲν Κλέαρχος ἐν Κιθαρωδῶ. 1. ἄπαξ Dobr. Add. Arist. p. 113] ἄπασαν Α. 3. πίστ. φ. σ. Mein.] σ. πίστ. φ. Α. ἔρω τὰ λοιπά Schweigh.] ἔρωτα λοιπόν Α. 4. Β. add. Mein.

2. cf. Cratin. 273. Eubul. 56, 6. Philetaer. 1. 4. 'non uno haustu poculum ebibendum esse monet, sed per intervalla exsorbendum. Aristot. Probl. 27, 3 διακλύζονται (οἱ ἀγωνιῶντες) καὶ ἐπιρροφῶσι, καθάπερ Παρμένων ὁ ὑποκριτής.' Mein.

2

γόγγρων τε λευκῶν πᾶσι τοῖς κολλώδεσι
βρόχθιζε. τούτοις γὰρ τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ φωνάριον ἡμῶν περιίσταρον γίνεται.

Athenaeus 14, 623 c ἀνεφώνησε τὰ ἐκ τοῦ Κλεάρχου Κιθαρωδοῦ τάδε κτλ. 1. γόγγρων — λευκῶν Emperius] γόγγρω — λευκῶ Α. πᾶσι] κρέασι Emper. fortasse ἦ πασι. 3. περιίσταρον Schweigh., περιλάμπρον Casaub.

ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ

3

εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἐκάστης ἡμέρας
ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν
τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἰς ἔπινεν ἄν.
νυνὶ δὲ πρότερον τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν
5 προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τάγαθου.

Athenaeus 14, 613 b Κλέαρχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Κορινθίοις φησὶν κτλ. 4. sic Porson. Adv. 50. νυνὶ δὲ πρότερόν γε Α. — cf. Alexid. 255. ὑστεροῦμεν τάγαθου, ut ἀσυμβόλου δείπνου ὑστερεῖν Amphid. 39.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ

4

λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. Β. μηδαμῶς· καλῶς ἔχει.
Α. λάβ', ὡγάθ'· οὐδὲν χεῖρον. ἡ παῖς, ἐπιτίθει
ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρνα καὶ τραγήματα.

Athenaeus 14, 642 b Κλέαρχος Πανδρόσω κτλ. 2. ὡγάθ' Α. ἡ παῖς Dobr. Adv. Π 349] παῖς. παισεπιτίθει Α.

1. καλῶς ἔχει. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 508 et de οὐδὲν χεῖρον Arist. Eq. 37.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

5

οἶνος Λέσβιος

ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων μοι δοκῶ.

Athenaeus 1, 28e φησὶ Κλέαρχος. Eustathius 1623, 47 Κλέαρχος τις. ἔφη τὸ κτλ. (om. αὐτός). — cf. Hom. Od. 9, 197. Cratin. 135. Alexid. 108. ἐξεποίησεν vel ἐμοὶ δοκῶ Mein. μοι δοκῶ ut Menand. 67 (Mein.), 3. anon. 430 (M.), 9. Hippoloch. Athen. 4, 129a ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες... ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ.

ΑΝΤΙΔΟΤΟΣ

Mein. I 415. 6.

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΟΣ

1

ὑπογάζτριον

(τὸ οὔθαρο) ἠνώμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμψιμοίρῳ. Athenaeus 14, 656e.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ

Cf. Alexidis Πρωτόχορος.

2

κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον,
περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος,
τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
5 καὶ παιδομαθῆς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.

Athenaeus 6, 240b Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτόχορῳ παράγει τινὰ... τοιαῦτα περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα κτλ. 4. αἰεὶ Α. κατεπίνετο Dalecamp.] καταπίνετω Α.

1. Mein. κατὰ στάσιν 'confertim, denso coctu'. 2. πρὶν ἐγγραφῆναι, sc. ἐμέ. Harpocrat. ληξιαρχικὸν γραμματεῖον... εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παιδῶν, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τοῦνομα (λέγουσι) γεγρονέναι διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχεῖν. λήξεις δ' εἰσὶν οἷ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι. cf. Isae. 7, 27. Lycurg. Leocr. 76. Aeschin. 1, 44. — τὸ χλαμύδιον, τὸ ἐφηβικόν. cf. Philem. 34. 4. Arist. Ach. 484 καταπιῶν Εὐριπίδην. Lucian. Iup. trag. 1 τὸν Εὐριπίδην ὄλον καταπεπώκαμεν. 5. παιδομαθῆς vocabulum noviciūm, simili significatione ac θυμόσοφος Arist. Nub. 877.

3

λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὐ;
τούτους ἀνειλίττουτα βάπτειν εἰς γλυκύν.

Athenaeus 3, 109 c ἐσχαρίτην. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτοχόρῳ κτλ. Πρωτοχόρῳ Schweigh.] πρωτόχρῳ A. — cf. Aristoph. fr. 125. Crobyl. 2. cum ἀνειλίττειν sit *evolvere*, adparet τοὺς ἐσχαρίτας coqui solitos fuisse *convolutos*, qualia placentarum genera nos quoque habemus.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

4

Θάσιον ἔγχει . . .
ὃ γὰρ λαβὼν μου καταφάγη τὴν καρδίαν,
ὅταν πῖω τοῦτ', εὐθύς ὑγιῆς γίνεται.
Ἄσκληπιὸς κατέβρεξεν.

Athenaeus 1, 28 e Χίου δὲ οἶνον καὶ Θάσιον μέμνηται . . . Ἀντίδοτος κτλ. 2. ὃ γὰρ ἄν Jacobs. Add. Ath. 24. λαβὼν Schweigh. καταφάγη Jacobs.] καταφάγει C. καταφαγεῖν Corsel. 3. γίνεται C] γίνομαι Corsel. Ἀντίδοτος Kidd. Porson. Miscell. 390] ἀντίδοτον. — scrib. (καὶ) Θάσιον ἔγχει (λαβὼν). ὃ γὰρ ἄν δάκνον μου καταφάγη τὴν καρδίαν, ὅταν πῖω τοῦδ', εὐθύς ὑγιῆς γίνεται (ἢ καρδία). τοῦδε, non τοῦτο, quia Θάσιος, non Θάσιον dicitur vinum Thasium. 4. eam vim, ut aegros sanaret, *Aesculapius* viti Thasiae *adpersit*.

ΑΥΓΕΑΣ

Meinek. I 416. 7.

ΑΞΙΟΝΙΚΟΣ

Meinek. I 417. 8.

ΤΥΡΡΗΝΟΣ

Titulus fortasse ad epularum luxuriam, qua insignes erant Tyrreni (Athen. 4, 153 d. 12, 517 d — 518 b), referendus. sed cum *Τυρρηνός*, non *Τυρρηνοί* inscripta sit, magis eo inclino ut *Polystratum*, Theophrasti discipulum, cui Tyrreni cognomen dederant, significari credam. Athen. 13, 607 f οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον *Τυρρηνόν*, ὅτι τῶν ἀύλητρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυνεν.

1

ὁ Πυθόδηλος οὔτοσι
ὁ Βαλλίων προσέρχεται ἐπικαλούμενος,
μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἢ σοφωιάτη
ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

Athenaeus 4, 166 c Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιόνικος ἐν Τυρρηνῶ οὔτως κτλ. 1. 2. οὔτοσι ὁ Βαλλίων Elmsl. Edinb. Rev. V 192 et Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] οὔτος ἴσο βαλλίων A. deinde ἐπικαλούμενος ἀσωτότατος ἄνθρωπος A. 4. παρατίλτρι' Ἰσχὰς Add. Ath. 109. ἀγλήτρις Ἰσχὰς Mein. ipse incertus Anal. Ath. 79. πρὸς τύμπαν' Ἰσχὰς (σοφωιάτη) Fritzschius ap. Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 22, i. e. τυμπανίστρια, conl. Lucian. Somn. 12. περὶ τύμπαν' Ἰσχὰς Herwerd. Anal. crit. 43.

2. Cic. Philipp. 2, 6, 15 dat natalicia in hortis. cui? . . putatum Phormioni alicui, tum Gnathoni, tum etiam Ballioni. Rose. com. 7, 20 Ballionem illum inprobissimum et periurissimum lenonem agit (Mein.). scilicet Ballio leno est in Plauti Pseudulo. nomen cohaeret cum verbis βαλλίξιν, βαλλισμός. Alexid. 107. 4. Ischas meretricis nomen vel cognomen est Menandr. 288 Mein. de cuius origine cf. Eupol. 345.

2

οἶνος οὐκ ἔνεστιν
αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινας,
ὅπερ ποιεῖν εἶωθε Γρυλλίων ἀεὶ.

Athenaeus 6, 244 f Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικός ἐν τῷ Τυρρηνῶ (τυρηνικῶι Α) Γρυλλίωνος τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει κτλ. 1. ἔνεστι νῦν VL. οὐκ ἔνεστ' ἔτι | ἀλτεῖσθ' ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινα Emperius ap. Mein. V '92. πρὸς ἑτέρους πρόφασις ἐπὶ κῶμόν τινα Mein. fortasse οἶνος οὐκ ἔνεστ' ἔτι | σκύφοις. B. προφαίνεις πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινα κτλ. 3. Γρυλλίων K.] Γρυλλίων.

ΦΙΛΕΤΡΙΠΙΔΗΣ

Consilium fabulae ex titulo cognoscitur et fr. 3. Mein. I 417.

3

οὔτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τᾶλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

Athenaeus 4, 175 b Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ κτλ. 3. γιγγραντὰ] γίγγρατα A. καὶ κακὸν μέγα] κατακεκλασμένα K. — cf. Antiphan. 108. Amphid. 14.

4

ἄλλον δ' ἰχθύν

μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
ἦκει κομίσας

γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεοῦς

5 σίτον ὀψοφάγων καὶ λίχνων ἀνδρῶν
ἀγάπημα φέρων κατ' ὤμων.

τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;

πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας,

ἢ τῆς ἀγρίας ἄλμης πάσμασι

10 σῶμα λιπάνας

πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;

ἔφα τις ὡς ἐν ἄλμῃ θερμῇ

τοῦτο φάγοι γ' ἐφθόν ἀνὴρ Μοσχίων φίλανλος.

βοᾶ δ' ὄνειδος ἴδιον, ᾧ Καλαΐδῃ·

15 σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ τάριχ' ἀγάλλει,

τοῦ δ' ἐν ἄλμῃ παρεόντος οὐ γεύει χαρίεντος ὄψου.

Athenaeus 8, 342 b Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερείδην πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτὸν φησι, καθάπερ καὶ Καλλιᾶν τὸν ἤγτορα Ἀξιόνικος (ἀξιόνεικος A) ἐν Φιλευριπίδῃ κτλ. τὰ μὲν σῦκα ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ τάριχῃ μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιοῦντος. 1. δὲ A. 4. γλαῦκος (om. in ult. acc.) et γα- λούς A. 6. φέρων Iacobs.] φέρω A. 9. τῆς ἀγρίας] τοῖς Θα- σίας K. cf. Cratin. 6. πάσμασι Erfurdt. Obs. 464] λιάσμασι A. νάμασι Mein. in Ath. 12. εφάτις A. φάτις Iacobs. ἐν ἄλμῃ, sic A. 14. καλαΐδῃ A. Καλλία, | εἰ Mein. 15. ἀγάλλει et 16. γεύει A. 15. ἀμφὶ τε σῦκα et τάριχ' A] τάριχ' Mein. 16. ἐν ἄλμῃ βρέοντος K.

insanabiliter plurima corrupta esse videntur Meinekio. 4. γλαῦκον τοῖς ἐν πόντῳ γαλεοῖς | σίτ', ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν | ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων amicis Erfurdtii (Dind. add. p. 1897). 8. τρίμματι. cf. Alexid. 188. Timocl. 3. Sotad. 1, 4. 17. Diphil. 42, 5 M. 12. ἔφα τις, ut Aesch. Ag. 369 οὐκ ἔφα τις θεοῦς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν (Mein.). 13. de Moschione cf. Alexid. 236.

ceterum permirum est quomodo Athenaeus his versibus demon- strari posse crediderit Calliam fuisse *aleatorem*. nam Meinekii quidem ratio verbo *κυβεύειν luxuriosam vitam* significari censentis admitti nullo modo potest, cum Athenaeus cum πρὸς τῷ ὀψο- φαγεῖν καὶ κυβεύειν dicat. sed omnes in hac ecloga et emendandi et interpretandi conatus, cum praesertim ne de metro quidem constet, nihil aliud sunt quam desperationis indicia.

ΦΙΛΙΝΝΑ

Cf. quae ad Hegemonis *Philinnam* adnotantur hui. ed. I 700

5

γυναικὶ δὴ πιστεύε μὴ πίνειν ὕδωρ.

Athenaeus 10, 442a Ἀξιόνικος ἐν Φιλίννῃ φησὶ κτλ. i. e. *hō sane mulieri credere poteris neganti se bibere aquam. nam si vinum se bibere negaverit, non erit credendum. 'πέιδομαί σοι μὴ ἔχειν χρήματα* (Xen. Anab. 7, 8, 3) significat *πέιδομαί σοι ὅτι χρήματα οὐκ ἔχεις. sequiores aut λέγοντι addebant aut alio modo talia omnia formabant* (Xen. Hell. 5, 2, 1).’ Cobet. N. l. 509.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΟΣ

Χαλκιδικός an *Χαλκίς* nomen fabulae fuerit dubitat Meinekius II 533. *Χαλκίς* meretrix ei fuisse videtur comparatis nominibus *Χρυσίς* (Timoclis 25, 4), *Ἀργυρίς* (Theogn. 1212). *Χαλκιδικός* non tam civis est Chalcidensis, ut Meinekiō videbatur, sed homo qui Chalcidensium mores imitatur. — fortasse aliquid lucis adferunt Hesychius *χαλκιδίζειν... ἐπὶ τῶν παιδεραστιούτων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ’ αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες* et Suidas *χαλκιδῖτις· ἡ πόρνη ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος*, quae recte ad comicorum dictionem rettulit Bernhardus. cf. Eustath. 1329, 37. 1921, 62 Plutarch. Proverb. 1, 84 *χαλκιδίζειν· ἐπὶ τῶν γλισχρονομένων* (hac tenus etiam Suidas). *οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμῶδουσιντο.*

6

ὄτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθη μετὰ
 Φιλοξένου τῆς Πτερονοκπίδος νέος ἔτ’ ὢν,
 πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων
 ὄστων τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με
 5 ἐνίοτε τοῦλάχιστον ὀκτῶ τραύματα
 ἔχειν· ἐλυσιτέλει γὰρ ἤττων εἰμὶ γὰρ
 τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινα
 τὸ πρᾶγμα μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
 οἷον φίλερὶς τίς ἐστι καὶ μάχεται τί μοι·
 10 μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον, ὅσα τ’ εἰρηκὲ με
 κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
 πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναι φησὶ τις·
 ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
 γλαύκου βεβρωκῶς τέμαχος ἐφθὸν τήμερον
 15 αὔριον ἔωλον τοῦτ’ ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
 τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἢ φύσις τέ μου.

Athenaeus 6, 239 f Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ (χαλκιδικῷ A) φησιν κτλ. et 241 e ἦν δὲ καὶ Φιλόξενος τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἶπεν ἐν τῷ Χαλκιδικῷ. 1. ἠράσθην] an ἠψάμην? 3. ὑπέμενον Grotius Excerpt. 821] ὑπομενων A. κονδύλων Schweigh.] κονδυλλίων A. fortasse σφονδύλων, quod σπονδύλων scribebatur. nam πληγαὶ κονδύλων vix potest dici, cum praesertim sequatur τρυβλίων et ὀστῶν. 4. ὥστε γε? nam ὥστε με soloecum est. deinde aut 6 ἐλυσιτέλει aut 8 λυσιτελές corruptum videtur. 7. ἔπειτα χᾶτερον τρόπον Mein. ed. min. κάλλον τινα τρόπον idem Anal. Ath. 104. 12. πονηρός ὢν τ' εἰ Mein. in Anal. praetulerim πονηρός ὢν τις χρηστός εἶναι φησ' ὅμως.

Philoxenus Eryxidis f. ex Anaxagorae disciplina profectus erat teste Aeschine Athen. 5, 220 b (Mein. I 417. 8), eius familiae, quam etiam Aristophanes intriserat Nub. 686. Ran. 934 et Eupolis 235. Πτερονοκόπης, i. e. *pernarum perniciēs*. cf. Menand. 269 Mein. — cum v. 9 Buechelerus Coni. lat. 19 contulit comici incerti (O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 116) fr. 19 *ea est seditiosa, ea cum viro bellum gerit.*

7

τρύβλια, χύτρα, λοπάδιον, ὄξεις, χοῦς, ἀμῖς,
λεκάνη, θυῖα, κάνθαρος, σείσων, λύχνος.

B. ὑπηρεσία σοι παντελής, γραῦ, κεραμίων.

Pollux 10, 122 κεραμεῶν σκευῶν ὀνόματα ἐν Ἀξιόνικου Χαλκιδικῷ κτλ. 2. σείσων, Alexid. 134. 3. B. add. Kuhnius.

8

ζωμὸν ποιῶ

θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, ἡμίβρωτα λείψανα
συντιθείς, οἶνω διαίνων, ἔντερ' ἄλλ' καὶ σιλφίω
σφενδονῶν, ἀλλὰντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον,

5 ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων, ὥστε πάντας ὁμολογεῖν
τῶν γάμων κρείττω γερονένοι τὴν ἔωλον ἡμέραν.

Athenaeus 3, 95 c Ἀξιόνικος ἐν Χαλκίδι φησί κτλ. 1. ζωμὸν ποιῶ Casaub.] ζωμοποιῶ A. 3. οἶνω διαίνων Emperius] οἰονται ανω A. ἔντερ' ἄλλ' καὶ Seidler.] ἑτεράλικα A. 5. πιέζων Dindf.] πιέζω. sed etiam τέμνων et παραφέρων cum Emperio et v. 1 ποιῶν scribendum est. dixerat enim coquus gloriabundus 'ex vilissimis ac paene corruptis delicatissimos cibos facio, ζωμὸν ποιῶν κτλ.'

ΛΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

9

εἰ Μελέαγρος μὲν συγγενεῖς αὐτοῦ δύο
διὰ δέρι' ὑεῖκὸν μαχομένους ἀπέκτονεν.

Etymol. Milleri (Mélanges 291) ὡς *παριξιονίκω* κτλ. Etym. 1 775, 30 et Philem. gramm. 172 *ύεικόν* (*ύικόν*) *δέρμα ούχ εὔρητ ἐν χρήσει εἰ μὴ παρὰ Ἀξιονίκω*, omissis tamen versibus. Cramer Anecd. Ox. II 270, 15 *εἴρηται δὲ καὶ ύεικόν δέρμα*. — 1. αὐτὸ K.] αὐτοῦ. 2. *δέρμ' Miller.] δέρμα*. 3. *ύεικόν* Cramer. Anecd. ύικόν. *ἀπέκτοεν* K.] *κάκτανε*. *κατέκτανε* Miller. at *κατακτείν* ignotum comicis. cf. Antiphan. 191, 10.

10

*ὅταν δανεῖξῃ τις πονηρῶ χρήματα
ἀνήρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει.*

Stobaeus Floril. 2, 2 Ἀξινίκου Α. 2. *δικαίως*] *δικαίως αὐτῶν* vel *αὐτὸν*. *αὐτῶν δ. τὸν τόκον λ. ἔχει* Α. Nauck. Philol. VI 419 cod. Marcianus *δικαίως ἀντὶ*. itaque scribendum *χρήματα | δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων λύπας ἔχει*.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 418.

ΜΟΣΧΙΩΝ

Ab aliis quoque comicis saepe intrisus. cf. Alexid. 236.

1

Athenaeus 13, 586 a *μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης) ... καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίῳ*.

ΕΠΙΓΕΝΗΣ

Mein. I 354. 5.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Fragmentum in Antiphanis fabula cognomine exscriptum.

ΒΑΚΧΙΣ

Βάκχαι an *Βακχεία* an *Βακχίας* titulus fuerit dubitat Meinekius I 355. III 537. mihi *Βακχίς* veri simillimum videtur. fuit meretrix quam commemorat Athenaeus 13, 595 a. nam antiquiorem illam, de qua cf. Ath. 13, 594 b (Archiloch. fr. 18), non puto significari, quamquam quae ibi narrantur optime comoediae conveniunt. cf. Plauti *Bacchides*.

1

εἴτ' ἔρχεται

χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἀδρῶς
πῖνακίσκος.

Athenaeus 3, 75 c χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχίδι (βραγχίῳ Α) κτλ. Plin. N. h. 15, 71 *novissima sub hieme maturatur chelidonia (ficus)*.

2

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβῶν
ἔτρεφέ με —

Athenaeus 9, 384 a Ἐπιγένης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Βάκχαις φησὶν κτλ. σιτευτὸν λαβῶν | ἔτρεφέ με Dindf.] ἔτρεφέν μοι λαβῶν σιτευτὸν Α. χῆν' ἐμὲ | ἔτρεφε λαβῶν σιτευτὸν Porson. *omissa est ἀπόδοσις: 'si quis me ut anserem alebat', ea non mea culpa est.*

3

τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Athenaeus 11, 498 e Ἐπιγένης ἐν Βακχίᾳ κτλ.

ΗΡΩΙΝΗ

I. e. Ἡρώνη. Cf. Arist. Nub. 315.

4

ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους,
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἀδρούς, ταπεινὰ δὲ
καὶ γλαφυρὰ πάντες, ὥσπερ εἰ . . .
αὐτὰ τὰ ποτήρι', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

Athenaeus 11, 474 a Ἐπιγένης Ἡρώνη κτλ. 3. κανθαρίδι' add. Mein., quod ea mensura praesertim (i) nusquam exstat. ὥσπερ εἰ P] ὡς περὶ Α. ὥσπερ εἰ τὰ ποτήρια | αὐτ', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι Pors. 4. πιομένοις Mein. Anal. Ath. 218. mihi πάντες suspectum est: quapropter scribo καὶ γλαφυρὰ πετάχνη', ὥσπερ εἰ τὰ ποτήρια | αὐτ', οὐ τὸν οἶνον πιομένοις. de πίομαι cf. Plat. com. 603. et de πετάχνοις Athen. 11, 496 a. Aristoph. fr. 288. Alexid. 59. de sententia Pherecr. 143.

5

τὴν Θηορίκειον δεῦρο καὶ τὰ Ῥοδιακὰ
κόμισον λαβῶν τοὺς παῖδας. εἰσοίσεις μόνος
ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ἄρτα τέτταρα,
ἡδυνποτίδας τρεῖς, ἡθμὸν ἀργυροῦν.

Athenaeus 11, 502e Ἐπιγένης ἐν Ἡρώλῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει· τὴν Θηρόκλειον — κυμβία. idem 11, 469c μνημονεύει δ' αὐτῶν (ἡδυποτίδων) καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρώλῃ διὰ τούτων· ψυκτῆρα — ἀργυροῦν. in unum fragmentum coniunxit Meinek. — 2. εἰσοίσεις] εἴτ' οὔσεις Mein. 3. ψυκτῆρια A 469. idem κυμβία, ζυγα, ἠθμόν. Athen. 11, 497e Δωρόθεος ὁ Σιδώνιος φησι· τὰ ζυγα κέρασιν ὅμοια εἶναι, διατεταγμένα δέ, ἐξ ὧν κρουμιζόντων λεπτιῶς κάτωθεν πίνουσιν. et 11, 461b (magna pocula sero in Graeciam invecta narrans) πλὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἡρωικοῖς. τὸ γὰρ ζυγὸν ὀνομαζόμενον μόνοις τοῖς ἡρωσιν ἀπεδίδουσαν. ignorant vocem quod sciam tragici, comicorum primus Epigenes usurpat. cf. Dionys. 5, 3. Diphil. 5. Epinic. 2, 1. 4. Damox. 1. Demosth. 21, 158.

ΑΤΤΡΟΤΜΕΝΟΣ

Koehler. I. A. 975 V 2 [Ἐπι]γέ[ν]ης Ἀττρουμένω.

ΜΝΗΜΑΤΙΟΝ

Pixodarus, Hecatomni filius natus minimus, Ada sorore expulsa rex Cariae factus est Ol. 109, 4. Diodor. 16, 74, regnavit usque ad Ol. 111, 1. itaque fabulam Epigenes scripsit ante Ol. 109, 4. cf. etiam Mein. I 354. 5.

6

κρατῆρες, κάδοι,
ὀλκεία, κρουνεῖ. B. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; A. ναί.
λουτήρι. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν;
ὅψει γὰρ αὐτός. B. βασιλέως υἱὸν λέγεις
5 Καρῶν ἀφ᾽ ἑχθραῖ; A. δηλαδὴ, Πιξώδαρον.

Athenaeus 11, 472 ef Ἐπιγένης ἐν Μνηματίῳ φησὶν κτλ. et 480a κρουνεῖα. Ἐπιγένης Μνηματίῳ· κρατῆρες — ναί. 486b λουτήριον. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησὶ· κρατῆρες — αὐτός. 2. κρουνεῖ] κρουνεῖα A 472 et 480. γὰρ κρουνεῖα, ναί A 480] δὲ κρουνηναί A 472. 486 v. 2 nihil nisi ολκεία κρουνηναί A. 3. λουτήρι' deest 472 in A. λουτήρια 486. καθ' ἕκαστον A 472] καθ' ἕκαστα A 486. 5. Καρῶν add. Bergk. Mus. Rhen. XXXIII 329 n. 1. δηλαδὴ πιξώδαρον A. — cum nomine Πιξώδαρος cf. Ἀμισώδαρος Hom. Il. 16, 328. Πιξώδαρος ὁ Καρίας σατραπῆς Plutarch. Alex. 10. recte Πιξώδαρος Strab. 14, 656.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis Ποντικόν adnotantur.

7

τοὺς τρεῖς μόνους
σκάληκας ἔτι τούτους μ' ἔασον καταγαγεῖν.

Pollux 7, 29 *κατάγειν, κάταγμα*. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μῆρυμα. τῶν δὲ νέων τις κωμικῶν Ἐπιγένης ἐν Ποντικῷ ἔφη κτλ. 1. τοῦς add. K. 2. μ'] δέ μ' A. — cf. Pherecr. 46.

8

διαπίνειν

προπίνειν. Περιγένης. Hesychius. Ἐπιγένης Ruhnken. cf. Mein. V 93. Schol. Apoll. Rhod. 3, 1378. Lobeck. Aglaoph. 341.

Non ad comicum, sed ad grammaticum Epigenem pertinent quae Athenaeus tradit 11, 468c, ubi ἐπιμένης A.

Δ Ρ Ο Μ Ω Ν

Meinek. I 418.

ΨΑΛΤΡΙΑ

1

ὑπερησχυνόμην

μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνν

αἰσχρὸν γάρ. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ

ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὄρα̃ν·

5 οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθεῖς.

Athenaeus 6, 240 d *Δρόμων ἐν Ψαλτρῷ κτλ.* 1. ὑπερησχυνόμην A. 3. γάρ add. Schweigh. γοῦν — ὄρα̃ν] γ' οὐκ — ὄρα̃ν; K. 5. ἐρυθριᾷ A. versum 5 exterminat Herwerd. Obs. crit. 80. immo si deesset desideraretur,

2

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἤμεν ἠρισθηκότες,

(ὁ παῖς) περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα

ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν

τοὺς ἰρίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

Athenaeus 9, 409e *Δρόμων ἐν Ψαλτρῷ κτλ.* 1. ἤμεν ἠρισθηκότες] ἠρισθηκότες ἤμεν, non ἤμεν ἠρ. ἤμεν, A. 2. ὁ παῖς add. Porson. ἡ μὲν Schweigh. ἀφεῖλε Herwerd. Obs. crit. 80. νίμματα Dindf.] νίμματ' A. 4. τοὺς ἰρίνους Casaub.] δὲ σπορίνους A. — 'coronantur autem denuo, ut secundis mensis se praeparent.' Mein.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ

Meinek. I 418. 9.

ΑΤΛΗΤΡΙΣ

1

ἐπὶ κυάθους πῆ τις, ὦ Κρίτων, δέκα,
 ἀεὶ παρ' ἑκαστον ἐνδεδελεχῶς τὸ ποτήριον
 πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
 ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν.

Athenaeus 10, 431 c Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἀγλητρίδι κτλ.
 1. πῆ Naek. Choer. 174] πίνημι A. 2. ἀεὶ Dobr.] εἰ A. εἴτα K.
 3. πίνει Dobr.] πίνειν A. πίνων τ. λογισμοὺς ἐξεμεῖ Herwerd. Nov.
 add. 35. τὸ λοιπόν] τε λοιπόν A. τὸν οἶνον Naber. Mnem. nov.
 VIII 266. δ' ἐξεμεῖ Dobr.] δέξαμι A. *si quis cyathos decem ex-*
hausit, deinde perpetuo ad singula quae porro bibit pocula quanto
plus bibit vini, tanto plus sanae rationis evomit.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis Ἐπίκληρον adnotavimus.

2

βούλομαι δεῖξαι σαφῶς
 ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
 καὶ τῶν θεῶν εὖρημα, τὰς δ' ἄλλας τέχνας
 οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
 5 τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὖρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
 ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
 οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
 οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν,
 οὐδ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ
 10 παρακειμένην τε τὴν τραπέξαν πάνθ' ἃ δεῖ
 ἔχουσαν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως
 ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγῶν, πιῶν,
 ἀπέρχετ' οἰκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
 κάρῳ ποιῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὶ κλίνας ἴδω
 15 ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
 καὶ τὴν θύραν ἀνεωγμένην, εἰσέρχομαι
 ἐνθάδε σιωπῇ, καὶ ποιήσας εὐσταλῇ

- ἔμαυτόν, ὥστε μὴ ᾽νοχλεῖν τὸν συμπότην,
 πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιῶν,
 20 ἀπέροχον οἶκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος.
 ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμα ἔνδοξον ἀεὶ καὶ καλόν,
 ἐκείθεν ἂν γνοιή τις ἔτι σαφέστερον.
 τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις
 ἐν ἅπασιν τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη,
 25 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
 οὐ πάποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν
 εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
 ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
 ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δὴ ἀστῶν γεγονότας,
 30 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας.
 εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
 τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι
 τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριστάτους
 ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
 35 καὶ πάντ' ἐπαινέειν· οἷς ἐπειδὴν προσερεύγη,
 ῥαφανίδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγῶν,
 ἴα καὶ ῥόδα φασὶν αὐτὸν ἠριστηκέναι.
 ἐπὶ δ' ἀποπάρδη μετὰ τινος κατακείμενος
 τούτων, προσάγων τὴν ῥίνα δεῖθ' αὐτῷ φράσαι,
 40 πόθεν τὸ θυμιάμα τοῦτο λαμβάνει.
 διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
 τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν ἀίσχρὸν ἔστι νῦν.

Athenaeus 6, 239 b Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ
 τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησὶν κτλ. v. 28 sq.
 Athenaeus 6, 235 d ἱστορεῖ Φιλόχορος... μνημονεύων τῶν καταλεγ-
 μένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων, καὶ Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς κωμωδιο-
 ποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ. cf. quae adnotavimus ad titulum Aristophanis
 Daetalensium. — 2. τοῦτ' αἰεὶ G. A. Hirschig. Ann. crit. 16, conl.
 v. 21. 10. τὴν add. Casaub. cf. 14. 15. 11. συγκατακλιθεῖς
 Dobr. Adv. II 310] κατακλιθεῖς A. κατακλιθεῖς καὶ Schweigh. κατα-
 κλιθεῖς μάλα Mein. Anal. Ath. 104. κατακλινεῖς Herwerd. Obs. crit.
 81. 12. ἀριστίσας V] ἀριστήσας A. πιῶν Grot. Excerpt. 837]
 ἐπιῶν A. 14. ποῶ νῦν τοῦτο A. 16. ἀνεωγμένην εἰσέροχον' A.
 18. ᾽νοχλεῖν P] ἔνοχλεῖν A. 19. ἀν φαγῶν, | πιῶν ἀπέροχον' ὥσπερ
 κτλ.? 21. πρᾶγμα A. καὶ om. idem. 24. δήμοις Casaub.]
 δήμοισι A. deinde ποιουμένης A. 27. κατέλεγ' A. 29. δὴ
 ἀστῶν Cobet. Orat. 61 et N. l. 121] δυναστῶν A. 30. οὐσίας
 marg. Q Villebr.] θυσίας A. 32. τινὰς Casaub.] τινὰς A. 35.

ἐπειδὴν προσερεύγη K.] ἐπειδὴ προσερεύγοι A. ἐπεὶ μὲν Mein. Anal. Ath. 104. ἐπεὶ τις Herwerd. Obs. crit. 81, perperam: nam solius patroni fert tales iniurias parasitus. 36. ἢ Dindf.] καὶ A. 37. ῥόδα A. φασὶν K.] ἔφασαν A. 38. ἐπὶν K.] ἐπειδ' ἂν A. ἀποπάροδην A. 39. τούτων Dobr.] τούτω A. δεῖθ' αὐτῶ K.] δεῖται αὐτῶ A. 42. νῦν] νυνί A.

de *parasitis illis antiquioribus* cf. Polemonis aliorumque apud Athenaeum 234 d — 235 d testimonia. 26. non casui dicit neque sorti urbem commisisse, qui parasiti faciendi viderentur, sed accurate unumquemque elegisse. 38. *si patronus cum aliquo horum qui nunc sunt parasitorum accumbens pepercit*, parasitus *ab eo petit ut dicat* cet. — ita ut fecimus poetae verba refingenda esse manifesto docet codicis A v. 38. 9 testimonium.

ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΣ

Utramque fabulam Diotimo archonte, i. e. Ol. 106, 3 in scaenam commisit histrione usus Aristomacho. C. I. I 354. Meinek. I 419. Koehler. I. A. n. 972.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΑΙ

A Suida solo commemorata ex Athenaei libro 12, ubi hodie nullum eius vestigium. scripsit eo nomine fabulam Bato, Πανήγυριν Philemo. Meinek. I 419.

ΛΑΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

3

ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἑμαυτῶ τουτουὶ
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν·
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναῖκ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
5 τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 72, 1 Διοδώρου A. 1. τουτουὶ Gesn. marg.] τουτόν. 4. κακῶς] κακὴν Grotius. at supplendum (κακῶς) τεθραμμένην. 5. καὶ ταῦτα] μετὰ ταῦτα Mein. in Stob. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 704. — 2. εἴρηται, in eis scil. quae perierunt.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ

Meinek. I 419. 20.

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΟΣ

Ἀκοντιζομένη est Antiphanis, *Acontizomenos* Cn. Naevii. Mein. I 420. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 5.

1

ὄστ' ἐνίοτ' ἄν τούτοισι ποιῶν ματτήν
 σπεύδων ἄμ' εἰσήνεργα διαμαρτῶν μίαν
 ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

Athenaeus 14, 664 d Διονύσιος ἐν Ἀκοντιζομένῳ· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων κτλ. 1. τούτοισι VL] τούτου τοῖσι A. Xenoph. Cyr. 2, 2, 4 περιέφερε τὸ τρίτον, ὅπερ δὴ λοιπὸν ἦν τῆς περιφορᾶς. sunt singula fercula singulis convivis oblata. quamquam densa caligine haec premuntur, tamen veri simile est coquum gloriari se mat-tya aliquando adparata damnum uno ferculo admissum sarsisse. cf. Philem. 79, 25.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΣ

Titulus quid significet ambiguum est.

2

σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νῆ τοὺς θεοὺς,
 ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδένα
 πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
 τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν·
 5 ἂν μὲν γὰρ ἐν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνου
 τοῦψου ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
 τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
 δεῖ, μὴ προῖδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
 οὐκέτι μάγειρος, ὄψοποιὸς δ' ἐστὶ που·
 10 οὐ ταῦτό δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν·
 . . στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ
 δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
 ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
 στρατηγὸς ἐστίν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον,
 15 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
 ἡδύσμαθ' ἐψῆσαι τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ

ὁ τυχῶν δύναται ἄν, [ὄψοποιὸς δ' οὖν μόνου
 ἔστιν ὁ τοιοῦτος,] ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι
 συνιδεῖν τόπον, ὦραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
 20 δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι
 . . . . . πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
 αἰεὶ γάρ, οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
 ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
 Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
 25 παρὰ τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρησίμου,
 τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κούδὲ ἓν λέγει.
 μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε
 τῶν βυβλίων ὅσ' ἐστὶ καταγεγραμμένα·
 κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτ' ἦν οὐδέπω γεγραμμένα
 30 οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς· ἐπεὶ
 εἶπ' ἀρτίως . . . . .
 ὄρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν, οὐδ' ὁ καιρὸς,
 αὐτῇ δ' ἑαυτῆς ἐστὶ δεσπότης· εἰάν δ'
 εὖ μὲν σὺ χρῆση τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τύχης
 35 καιρὸν δ' ἀπολέσης, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
 ΣΙΜ. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτουὶ δ' ὄν ἀρτίως
 ἔφης ἔχοντα πείρα ἤκειν πολυτελῶν
 πολλῶν τε δειπνῶν ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
 πάντων ποιήσω, θροῖον ἄν δείξω μόνου
 40 παραθῶ τε δειπνῶν ὄρον αὔρας Ἀττικῆς.
 ἐξ ἀντλίας ἤκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
 φορητικῶν μοι βρωμάτων κάρωνίας
 τῆμῃ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

Athenaeus 9, 404e καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ (διονύσιω Α) δὲ ἐν
 Θεσμοφόρῳ μάγειρος. . . τί φησιν; κτλ. 1. κεχάρισαι Σι(μ)μία Por-
 son.] καὶ χάρις αἰεὶ μία Α. 3. αἰεὶ Α. 5. ἄν Casaub.] ἐὰν Α.
 6. scribendum τίνα (quae) | τίσιν παραθ. et πότε ἢ ποῦ σκευάσαι,
 qui cibi et quibus adponendi ac quando et ubi parandi sint. 7. δ'
 ἢ πότε Mein.] δέ ποτε Α. 8. δεῖ add. Mein. προῖδηται Dobr.]
 προῖδητε Α. 9. ἐστὶ που Mein.] ἐστίν Α. ἐστίν· οὐ ταῦτόν γάρ ἐστι
 Dobr. 11. διήλλαχεν, πολὺ. Mein. καὶ γὰρ Casaub. melius vide-
 tur ὡς γὰρ στρατ. — ἠγεμῶν δὲ θάτερον, οὕτως (15) κτλ. 15.
 ἐφ'] ἐν Κ. ἐφ' ἡμῖν· σκευάσαι κτλ. Mein. An. Ath. 176. 16.
 ἡδύσματα Α. 17. οὖν L] οὐ Α. mihi verba ὄψοποιὸς — τοιοῦ-
 τος eicienda videntur, utpote perperam repetita ex v. 9. 21. οὐ
 τοῦ τυχόντος supplet Dobr. mihi ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι, συνιδεῖν

— ἀγοράσαι μόνος πέφυκεν scribendum videtur. 22. αἰεὶ bis A. χάριν Iacobs. Add. Ath. 213] ἀρχὴν A. ἀκμὴν Iacobs. ap. Schweigh. 23. ἔχεις Iacobs.] ἔχει θ' A. ἔξεις Mein. An. Ath. 176. 24. γέγραφέ B] γέγραφέν A. τε] τι Mein. in Ath. 28. τῶν βιβλίων Emperius] βιαίων A. ὅσ' ἐστὶ καταγεγραμμένα K.] ἐσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα A. de v. 29 quem solus addit A despero, nisi quod cum eis quae sequuntur coniungendum esse suspicor. κενὰ μᾶλλον ἐστὶν οὐδέπω γεγραμμένων Emperius. 32. οὐ ὁ καιρός A] οὐδὲ κύριον Mein. Menand. praef. xvi. οὐδ' ὁ κύριος Dindf. (οὐχ ὁ κύριος Schweigh.). ἧς ὁ καιρός, οὐκ | αὐτὴ δ' ἑαυτῆς κτλ. Herwerd. Anal. crit. 44. 33. δεσπότης A] δεσπότις P. 34. τύχης Mein.] τέχνης A. 35. καιρὸν δ' Casaub.] δὲ καιρὸν A. προσ- ἀπόλωλεν G. A. Hirschig. 36. μέγας Adam. ap. Villebr.] μέγας γὰρ A. δὲ A. 38. Σμία Mein.] σήμεια A. 40. τε add. V L. 41. δ' post ἀντλιάς add. Fritzs. Com. gr. fr. 8. ἦκοντα Mein.] ἦκοντι A. γέμοντι' ἔτι Mein.] γεμωντετι A. fortasse ἦκοντι κατα- γέμοντι τε (suspens. a παραθῶ) Mein. Anal. Ath. 176. 42. φορ- τηγικῶν Mein.] φορτηγικῶν A. κἀγωνίας Fritzs.] ἀγωνίαις. 43. τῆμῃ Fritzs.] εἰ μὴ A. νυστάσαι] ποππύσαι vel aliquid eius- modi. v. 43 ante 41 transponendum censebat Mein.

conloquitur erus cum coquo: dixerat ante de amicis quos exspectaret, imprimis de opulento aliquo transmarino lautissimarumque epularum perito (36 sq.).

2. προείπας, ut Philem. 42, 3 εἶπας. 3. πολὺ coniungendum cum πρότερον. 5. gravissimum coquo esse dicit scire quis sit invitatus et quem gustum habeant ei qui sint vocati. cf. 19. 36. 21. λήψει, emere poteris. 24. Archestratus Syracusanus vel Gelen- sis, cuius reliquias conlegit W. Ribbeck. Progr. Berol. 1877. 27. noli ex libris discere omnia quae (in illis) perscripta sunt. 28. de sententia cf. Sotad. 1, 34. 5. 30. negat de arte sua scribi posse, cum ne dicere quidem apte de ea facile sit: tam variam et mul- tiplicem esse. neque definiri posse, quae semper opportunitati pa- reat. 42. φορτηγικούς cibos dicit quibus in πλοίῳ φορτηγικῶ (Xen. Hell. 5, 1, 21. Poll. 1, 83) vescuntur.

ΟΜΩΝΤΜΟΙ

3

ἄγε δὴ Δρόμων, νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν
ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερὸν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.
νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
5 εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰτρεχε·
ἀριθμῶ διδώσι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα,

- τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγχεον.
 ἰχθὺς ἄδρος πάρεστι· τάντός ἐστι σά.
 10 κἂν τέμαχος ἐκκλίνης τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,
 ἕως ἂν ἐνδον ᾧμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν.
 ἐξαιρέσεις καὶ τᾶλλα τὰκόλουθ' ὅσα
 οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
 περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
 15 εἰς αὔριον σὲ κάμὲ ταῦτ' εὐφρανάτω.
 λαφυροπώλη παντάπασι μεταδίδου,
 τὴν πάροδον ἴν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν.
 τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
 ἐμός εἰ μαθητῆς, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
 20 μέμνησο τῶνδε καὶ βιάδιζε δευρ' ἄμα.

Athenaeus 9, 381bc πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς ἐξαιρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἡ ἐξαιρέσις...) διακλύσας ἐπιμελῶς οὖνο πολλάκις ἐκρέμασα... τὴν δ' ἐξαιρέσειν Διονύσιος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις τῷ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον κτλ. 1. δριμῶν A. 6. τηρουσῆσε A. 7. τακερὰ Casaub.] τὰ κρέα A. 10. ἐκκλίνης A. ἐκκλέψῃς Herwerd. Obs. crit. 81 'parum probabiliter' Mein. Anal. Ath. an ἐκκλύσῃς? ut Ath. διακλύσας. 11. ἔξω δ' Schweigh.] δ' ἔξω A. 13. οὔτ' ἀριθμὸν Dindf.] οὐδὲ ἀριθμὸν A. 15. εὐφρανάτω Grotius] εὐφρανα τῶι A. 18. τὰ πολλὰ A. Nauck. Philol. VI 420 conl. Babr. 95, 24. Wyttēnb. Iulian. in Const. p. 141 sq.

fallitur Athenaeus coquum cum discipulis conloqui narrans. immo ianitor (cf. v. 17) coquo furandi artem exponit. 5. κατὰτρεχε ut de incursione hostili. 6. ἀριθμῶ 'i. e. numeratas' carnes Mein. 8. ὡς λέγω σοι, ut et saepe antehac tibi dixi et nunc dico. iubetur coquus eri numeros confundere ita ut carnes particulas diutius coquendo dissolvat. 11. ἔξω, τῶν θυρῶν δηλονότι. 14. περικόμματα 'hic dicuntur particulae e singulis cibis decerptae et furto ablatae.' Casaub. cf. Arist. Eq. 372. 16. Emperii et Herwerdeni coniecturae (Mein. V 93. Anal. crit. 44) parum habent probabilitatis. scr. ταῦτ' εὐφρανάτω λάφυρα (praedae loco, als Kriegsbeute)· κωλῆς παντάπασι μεταδίδου, sc. ἐμοί.

4

- Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον
 πλάνου τιν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι, τὴν σχολὴν
 εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον.
 τοῦτον ἐντυχόντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν,
 5 ἢ συγκαθεῖναι τῇ πλ τῇ βακτηρίᾳ.

Athenaeus 14, 615 ef Διονύσιος μὲν ὁ Σινωπεὺς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὀμώνυμοι (ὁμονύμῳ Α) μνημονεύει Κηφισοδώρου τοῦ πλάνου διὰ τούτων κτλ. Eustathius 1382, 40 ὁ πλάνος. τέχνην αὐτὸς ἔχων τινὰ καὶ τὸ ἀποπλανᾶν τοὺς θεωμένους (!), ὁποῖοι Κηφισόδωρος τις καὶ Πανταλέων. 1. φησιν Α. 5. τηπι Α. ἤσυχα καθεῖναι (intransitive) Iacobs. Add. Ath. 328. alia Dobraeus et Emperius. scr. τοῦτον ταχὺν ὄντα πρὸς τὸ σ. ἀνατρέχειν, ἤσυχα δὲ κατιέναι ᾽πὶ τῇ β. scilicet aliter omnia atque ceteri homines Cephisodorus faciebat.

2. Lucian. Prometh. 4 τὴν ἐν μέσῳ ταύτην σχολὴν ἐς ἀκρόασιν καταχρήσασθαι, quo exemplo concidit Herwerdeni (Obs. crit. 81) emendatio τῆ σχολῆ. εἰς τοῦτο τὸ μέρος in hanc vitae condicionem (Lebensberuf). 4. τὸ σιμόν est divus arcis. cf. Aristoph. fr. 74.

ΣΩΙΖΟΤΣΑ

Vel fortasse Σώτειρα. cf. fr. 6.

5

ὅσα δ' ἐστὶν εἶδη Θηριζκλείων τῶν καλῶν,
γύναι, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας
χωρῶν μετροτήν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά.
B. ποτήρι' ἢ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει.

Athenaeus 11, 467 d Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων ὀνόματα ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου (τοῦ δεῖνου) λέγων οὕτως κτλ. 11, 497 c Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη ὡς προείπον. 1. δὲ Α. 2. γύναι] κοτύλαι Mein. fortasse κύμβαι. Athen. 483 a κύμβη· Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς κύλικος εἶδος. 3. μετροτήν Α.

6

πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, κἄν σφόδρα
ζῶν ἐχθρὸς ἢ τις, γίνεται φίλος τότε.

Stobaeus Floril. 125, 8 Διονυσίου Σωτείρας Α. cf. Mein. I 429. 2. ζῶν Mein.] ὦν. ἢ] ἦν Β. — τότε, ὅταν ἀποθάνῃ (ὁ ἐχθρὸς). falso Dionysio tragico adsignavit Welckerus Trag. gr. III 1233.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

7—11

ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις ὅτι
τοῖς οὐδὲν οὔσιν οὐδὲ εἰς ὅλως φθονεῖ;

. . . . .

ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.

ἄπαν τὸ λίαν συντετόν ἐστ' ἐπίφθονον.

5 λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

εἰδὲν τινες νῦν οὖς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

Stobaeus Floril. 38, 2 Διονυσίου Α et 6 Διονυσίου Α. Voss.
3. κέκτηται Α. 5. λιτὸς γενόμενος] αὐτὸς πενόμενος G. Α.
Hirschig. Ann. crit. 17. dubium est ad tragicum haec an ad comicum pertineant: quamquam duo ultimi magis comoediae speciem referunt.

ΕΡΙΦΟΣ

Meinek. I 420. 1.

ΑΙΟΛΟΣ

1

λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων.
οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ᾧ πάτερ,
πεῖθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.

Athenaeus 4, 134c Ἐρίφω τῷ κωμικῷ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε κτλ. Eustathius 1770, 7 τὸ τοῦ κωμικοῦ Ἐρίφου, εἰπόντες (scr. εἰπόντος) ὅτι κτλ. 3. οὐκ ἐθέλοντας Eust. poeta anon. Ath. 10, 428a οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν, unde κούκ ἐθέλοντας Mein. in Ath.

ΜΕΛΙΒΟΙΑ

Nescio an huc pertineant quae Servius narrat Verg. Aen. 1, 724: *Meliboea et Alexis amore se mutuo dilexerunt et iuramento se adstrinxerunt ut cum tempus nuptiarum venisset sibimet iungerentur. sed cum virginem parentes sui alii despondissent, . . Alexis . . spontaneum subiit exilium. virgo autem ipso nuptiarum die semet de tecto praecepitavit. quae cum inlaesa decidisset, in fugam conversa pervenit ad litus ibique scapham adscendit, ex qua sponte funes soluti esse dicuntur: voluntate itaque deorum pervecta est ubi amator morabatur: quam cum ille . . suscepisset, . . templum constituit (Veneri Automatae).* cf. E. Rohde, Griech. Rom. 41.

2

[καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἡλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὡσπερ πρὸς ἀπλήστους.] ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
παρθένε, τὰ μῆλα. B. καλὰ γε. A. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί.
νεωστὶ γὰρ τὸ σπέσμα τοῦτ' ἀφιγμένον

5 εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.

B. παρ' Ἑσπερίδων, ᾤμην γε. A. νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία
μόνον ἐστίν. A. ὀλίγον τὸ καλὸν ἐστὶ πανταχοῦ
καὶ τίμιον. B. τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολὺ,

10 τίθημι. λογιόυμαι γάρ. A. αὐταὶ δὲ ῥόαι.

B. ὡς εὐγενεῖς. A. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἐν μόνον.

B. βέρβεια πολυτίμητε. κᾶτα τρεῖς μόνας
καὶ τᾶσδ' ἐκόμισας; A. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.

Athenaeus 3, 84 b ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης
κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτόν τοῦτο (τὰ κίτνια μῆλα) ἔστιν
εὐρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμωδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ
μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται.
Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίδι (fr. 58). Ἐριφος δ' ἐν Μελιβοία αὐτὰ
ταῦτα τὰ λαμβεῖα προθεῖς ὡς ἴδια τὰ τοῦ Ἀντιφάνους ἐπιφέρει κτλ.
de v. 1—9 cf. Antiphan. 58. 10. ῥόαιγ' A. 13. βερβεια A.
ἔρμαια πολυτίμητα Seidler. κᾶτα] κατὰ A. 14. τᾶσδε κομίσας
A. εἶχεν, scil. τὸ δένδρον, G. A. Hirschig. Ann. crit. 17. — βέρ-
βεια vel simile fortasse nomen Veneris fuit apud Cyprios. πολυ-
τίμητος enim epitheton est deorum. Arist. Nub. 293. 328. Av. 667.
Ran. 324.

3

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι
ὑπογᾶστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίον
λάβρακος, οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας,
ἄς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

Athenaeus 7, 302 e Ἐριφος Μελιβοία κτλ. et om. auctoris
fabulaeque nomine Eustathius 1720, 59 οἱ πένητες κτλ. unde Dobr.
Ἐρ. M. ταῦτα γράφει· οἱ πένητες κτλ. 1. ταῦτα γὰρ] ταῦθ'
Casaub. ταῦτ' ἄρα πένητες H. Iacobi V 94. ταῦτα γὰρ | οἱ μὲν πέ-
νητες Mein. An. Ath. 134. ἀτὰρ οἱ π. K. 4. μάκαρας BC Eust.]
μακρανη A. — verbum finitum in eis sequebatur quae Athenaeus
omisit, nisi forte scribendum est ἔχουσιν.

4

ἐκπεπήδηκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτα δαίμονος λαβεῖν,
πρὶν Διὸς σωτῆρος.

Athenaeus 15, 693 c Ἐριφος Μελιβοία κτλ. 1. ἐκπεπήδηκας
Cobet. N. l. 121. 2] ἐκπεπήη δέκας Α. πρῶτα Dindf.] πρῶτον Α. —
exprobrat nescio quis alteri, quod e domo sua eruperit, priusquam
cet. cf. Arist. Eq. 604. Eubul. 2. Menand. 387 Mein.

5

ἡματῶσθαι

Ἐριφος Μελιβοία. Bekker. Anecd. 98, 26 (ἡματ. cod.). cf.
Arist. Pac. 1020. Ran. 476.

Cf. praeterea fr. 7.

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ

Cf. Meinek. I 420. 1. est etiam Ehipphi Πελταστής, ubi cf.
quae adnotantur.

6

τάδ' οὐ Κόρινθος οὐδὲ Λαῖς, ᾧ Σύρε,
οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί,
ᾧ οὐκ ἄμοιρος ἦδε χεῖρ ἐγίνετο.

Athenaeus 4, 137 d εὐτραπέζοι δ' εἰσὶν ὕντως οἱ Θετταλοί, καθὰ
καὶ Ἐριφός φησιν ἐν Πελταστή ὁῦτως κτλ. Eustathius 331, 14 δη-
λον ἐκ τοῦ· τάδ' οὐ Κ. — οὐδ' εὐτρο. Θετταλῶν χεῖρ. 1. οὐδὲ Dindf.]
οὔτε Α. 2. τροφαί, ᾧ] τροφῶν Α. τροφαί, ᾧ Mein. Anal. Ath.
67. — cf. τάδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

7

ᾠά. Β. λευκά γε
καὶ μεγάλα· χήνει' ἐστίν, ᾧς γ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Α. οὔτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.

Athenaeus 2, 58 a χηνείων δ' ᾧων Ἐριφος (μνημονεύει) κτλ.
Eustathius 1686, 43 Ἐριφος, λόγιος δὲ ἦν καὶ αὐτὸς ἀνὴρ, χήνεια
ληρεῖ ᾧὰ λευκά τε καὶ μεγάλα τὴν Λήδαν τεκεῖν. 1. λευκά om.
Eust. ed. Lips. γε] τε Eust. personarum notas add. K. conl.
fr. 2, 3. 7. ad Meliboeam propter similitudinem fr. 2 referebat
Meinek. I 420.

ΕΥΒΟΤΑΙΔΗΣ

Meinek. I 421.

ΚΩΜΑΣΤΑΙ

1

σοφιστιᾶς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέει
τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

Athenaeus 10, 437 d τῇ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξενία τοὺς γνωρίμους, ὡς φησὶν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως κτλ. 1. δέει Dindf.] δέει A. οὐκ ἀδείπνω σὺν τρυφῇ Emper. Mein. V 94. σῦκα δειπνῶν ἐν τρ. Mein. in Ath. 'qui in aliorum luxurie vili cibo vesceris.' ἐντρυφᾶς Porson. σῦκα δειπνῶν ἐντρυφᾶς Dobr. quae omnia non sufficiunt. σοφιστιᾶς, i. e. sophistae condicionem appetis.

ΗΝΙΟΧΟΣ

Meinek. I 421. 2.

ΓΟΡΓΟΝΕΣ

1

πιεῖν, πιεῖν τις ἔγχει πυριγενῇ
λαβῶν βραχύωτον κυκλοτερῇ παχύστομον
κώθωνα, παῖδα φάρυγος.

Athenaeus 11, 483 e Ἠνίοχος Γοργόσι κτλ. 1. ἔγχει Dobr. Add. Arist. p. 128] ἔγχειτω A. πυρ. λ. βρ. κυκλ. Dobr.] λ. πυρ. κυκλ. βρ. A. 3. φάρυγος Dobr.] φάρυγγος. πιεῖν, πιεῖν τις ἔγχειτω λαβῶν | μέγαν, πυρ. κυκλ. παχύστ. Hanov. Exerc. crit. 136. παῖδα φάρυγος, gulae ministrum (Toup. Emend. II 35) dici posso cothonem quis credat? rectius poeta scripserit κώθωνα, παγίδα φάρυγος, gulae irritamentum bibendi: quae comparatio sermoni eclogae tumidiori non male convenit.

ΔΙΣ ΕΞΑΠΛΩΜΕΝΟΣ ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ ΘΩΡΤΚΙΟΝ (?)

Tituli a Suida solo commemorati. Meinek. I 421. 2.

ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ

Significatur fortasse Polyuctus Sphettius, Demosthenis in republica gerenda socius, propter luxuriam famosus. Meinek. I 422. cf. Anaxandr. 45.

2

ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθός δεκάπαλαι,
ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

Athenaeus 9, 396 d Ἠνίοχος Πολυεύκτω κτλ. 1. alterum ὁ. add. Porson. ἂν ἐφθός Pors.] ἀνεφθός A. δεκάπαλαι Jacobs. Add. Ath. 207] δὲ καὶ παλαι A. cf. Arist. Eq. 1154. 2. τέθυκε A] τέτοκε VL. τὸν] νῶν?

de bove aeneo in arce Athenarum cf. Plat. com. 210. — morae inpatiens aliquis, fortasse Polyuctus ipse, coquum compellat diu cunctantem, qui porcellum ad cenam emptum nondum adparaverit.

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

3

ὁρῶ δὲ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβίους, σπάρους,
ψήττας, ἐρυθρίους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
5 τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους.

Athenaeus 6, 271 a φησὶν Ἠνίοχος ἐν Πολυπράγμωνι. 1. δὲ Schweigh.] γὰρ A. 2. κωβίους A. 3. ἐρυθρίους A. 5. ἐλεδώνας A.

3. Hesych. ἐρυθρίνοι ... εἶδος ἰχθύος. 'rubellio piscis vulgaris ἐρυθρίνος dicebatur: sed v. Oppian. Halieut. 1, 97.' M. Schmidt. cf. Aristot. ind. ἐρυθρίνος. Lobeck. Path. prol. 207. 8. latine erythinus dicitur. Plin. N. h. 9, 56. 166. 32, 101. 139. 148. 152. Ovid. Hal. 104.

ΤΡΟΧΙΑΟΣ

Servi nomen esse arbitraturs Meinekius I 421. Eropis servus est in Avibus. servi nomine etiam Eubuli *Sphingocarion* inscripta est.

4

πρὸς ἔμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεοὺς,
ὄσφ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ
Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι;
A. καὶ πράγμα γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνν
5 ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

B. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως.

A. ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὐ. B. χάριεν οἷς γινώσκειται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσανος. ὡς δ' αἰεὶ ποτε

10 περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστής [τέλος].

Athenaeus 9, 408 a ἔτνος δὲ κυάμινον μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ
κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως κτλ. 2. σὺ δὲ οὐδὲ A, quae ma-
nifesta est dittographia eius generis, de quo Kaibelius egit in Ind.
Rost. 1883. 3. δεῖνα L] δειναὶ A. 4. πρᾶγμα γ' ἡρώτα Dindf.]
πρᾶγμ' ἡρώτα A. ναί, πρᾶγμ' ἐπηρώτα Jacobs. Add. Ath. 217. ναί,
πρᾶγμ' ἀνηρώτα Mein. 5. ἔχον τε Jacobs.] ἔχων δὲ A. διεξόδους
Boisson.] δυσεξόδους A. 6. λέγε et ἐστισως A. ἀγέλαιον Nauck.
Philol. VI 420. 8. χάριεν οἷς Boisson.] χαριενοῖς A. 10. τέλος
A] ὕλος Dalecamp. πολὺς Jacobs. cum proximis Athenaei verbis
coniunxit Dobr. Adv. II 324 (τέλος τοιούτων [οὐν] πολλῶν λεγομένων
ὔδαρ ἐφέρετο).

1. ante hunc v. deest ἀνηλθον ἐκ τοῦ Πειραιῶς vel tale ali-
quid. 2. Horatianum illud (Epist. 1, 7, 23) *quid distent aera
lupinis* contulit Mein. 3. 'Pauson philosophus ut videtur Pytha-
goreus.' Mein. I 422. 5. compositus est hic versus ex Soph.
Ant. 225. OR. 67. cf. Soph. fr. 433 N. ἀνέμων διεξοδοί, Eur.
Androm. 1086 ἡλίου διεξόδους. Antiphan. 176, 4. Alexid. 124, 9.
7. Philostr. Vit. sophist. 483 Boiss. Χαίρεφῶν... διὰ τί, ἔφη, ᾧ
Γοργία, οἱ κύαμοι τὴν γαστέρα φυσῶσι, τὸ δὲ πῦρ οὐ φυσῶσιν; si-
miles sunt illi in Nubibus ioci. 8. Menand. 98 Mein. γέλοιον, ὅς
κόρης ἐλευθέρως εἰς ἔρων ἦκων σιωπᾶς. 205 ὡς οἰκτρόν, ἢ τοιαῦτα
δυστυχῶ. sed neque haec prorsus similia nec Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμε-
νος τοῖς εἰδόσιν. fortasse χάριεν, ᾧ Διοσκόρω, τὸ πρ. κτλ. cf.
Amphid. 9, 4.

ΦΙΑΕΤΑΙΡΟΣ

A solo Suida commemorata. Meinek. I 421.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

5

ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἐκάστην ἀντίκα
λέξω, συνάπασαι δ' εἰσι παντοδαπαὶ πόλεις,
αἱ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον.

τάχ' ἂν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι ποτ' ἐνθάδε

5 νῦν εἰσι κἀνέροιτο· παρ' ἐμοῦ πεύσεται.

τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλω

Ὀλυμπία,· τηρδὶ δὲ τὴν σκηπὴν ἐκεῖ

σκηπὴν ὄραν θεωρικὴν νομίζετε.

- εἶεν. τί οὖν ἐνταῦθα δρωῶσιν αἱ πόλεις;
 10 ἔλευθέρῳ ἀφίκοντο θύσουσαι ποτε,
 ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν.
 κάπειτ' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας διέφθορεν
 αὐτὰς ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
 ἀβουλία κατέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον.
 15 γυναικε δ' αὐτὰς δύο ταράττετον τινε
 ἀεὶ συνοῦσαι· δημοκρατία θατέρω
 ὄνομ' ἐστί, τῇ δ' ἀριστοκρατία θατέρω,
 δι' ἧς πεπαρωνήκασιν ἤδη πολλάκις.

Stobaeus Floril. 43, 27 'Ηνιόχου Tr. Frob. deest ecloga in A. 1. ὀνόματα Grotius. 3. ἀνοηταίνουσι Salmas.] ἀνοηταίνουσαι. 5. scribendum utique νῦν εἰσί· χ' ἂν ἔροιο, i. e. καὶ ἂν ἔροιο, et quae forsitan libenter interroget, ex me comperiet. 6. γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν] πᾶν τόδ' ἐστὶν Voss. unde Mein. πᾶν τόδ' ἐστὶν ἐν κύκλῳ. 7. τηρδί δὲ Valck. Diatr. 276] τὴν δ' εἶδε. 8. θεωρικὴν] Πυθικὴν Voss. Gesner. marg. νομίζετε Grot.] νομίζεται. 10. ἐλευθέρια Gesner. marg.] ἐλευθερία. 13. αὐτὰς Grot.] αὐτήν. 15. δύο ταράττετον Mein.] δὴ ἔταραττετον. an δὴ ἔταραττετήν? 16. συνοῦσαι] συνοῦσα Mein. vel potius συνόντε et 18. δι' ᾧ scribendum, si Cobetum sequere V. l. 70.

fabulam inscriptam fuisse Πόλεις et eclogam ex prologo fabulae excerptam esse sententia est Meinekii. volebat is qui loquitur deinceps nomina singularum civitatum recensere. *olim* (ποτέ v. 10), non nunc, dicit urbes convenisse ut libertati sacra facerent, inter bellum Peloponnesiacum et sociale (Mein.), 'quo consilio nunc convenerint, in sequentibus quae Stobaeus omisit poeta exposuerat'. mihi quidem nulla aptior occasio, qua rursus Olympiam convenire potuerint, videtur excogitari posse, quam belli Chremonidei finis, quo composito Ol. 128, 3 κοινὴ ὁμόνοια τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο. cf. quae ad Alexid. 244 exponuntur. quamquam, si haec coniectura vera est, poetae vitam Menandri aetatem superasse necesse est. — 4. Bekker. Anecd. 68, 10 ὑποκρούειν τοὺς ῥήτορας· τὸ μεταξὺ λεγόντων αὐτῶν ὑποφθεγγόμενον ἐμποδίζειν. cf. Alexid. 32. Arist. Eccl. 596. 6. τὸ χωρίον πᾶν κύκλῳ vel ἐν κ. — utrumque enim recte dicitur — est orchestra, qua in hac fabula Olympia repraesentabatur, σκηνὴ est tentorium in proscaenio erectum. 'hoc' inquit 'putate illic (Olympiae) esse tentorium legatorum a singulis urbibus ad ludos Olympicos missorum.'

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ

Meinek. I 422. 3. Schaefer. Demosth. I 401 sq.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ἀλεκτρούνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὼν
 ἀπὸ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
 κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.
 ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν
 5 Χάρης Ἀθηναίων τόθ', ὡς γενναῖος ἦν.

Athenaeus 12, 532 e (Χάρης) ἐδείπνισεν Ἀθηναίους ἐν τῇ ἀγορᾷ
 θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους.
 ὧν ἠγείτο μὲν Ἀδαῖος, Ἀλεκτροῦν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ
 καὶ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητῆς μέμνηται οὕτως κτλ. τὰ
 αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις. Zenobius 6, 34 Φιλίππου Ἀλεκτροῦν·
 αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἐλαξονουμένων.
 Ἀλεκτροῦν γὰρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ὃν ἀπέκτεινεν..
 Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ κωμικός καὶ
 Ἀντιφάνης (303). Eustathius 1479, 37 Ἡρακλείδης ὁ κωμικός ὡς
 περὶ ὄρνιθος λέγει ὅτι κτλ. cf. Apostol. 17, 85 et Damox. 1, 5. 1.
 παραλαβὼν A] λαβὼν Eust. καταλαβὼν Mein. in Athen. 2. καὶ
 πλανώμενον] ἀπτερωμένον Herwerd. Mnem. VI 71, tamquam sint
 galli etiam non alati. significatur impressio bellica, qua agri late
 vastabantur. 3. post hunc versum nonnulla excidisse statuit Mei-
 nekus. 4. ἕνα κατακόψας] κατὰ κόψας epit. et Eust. 5. Ἀθη-
 ναίους epit. et Eust.

similis iocus est Arist. Nub. 1356. 3. εἶχεν οὐδέπω λόφον.
 adulescentiam et inperitiam Adaei notat poeta. 5. ὡς γενναῖος
 ἦν ad Adaeum refert Dobraeus Adv. II 355, ἀλεκτρούνα γενναῖον
 interpretans μάχιμον (Kampfhaht). mihi Chares potius intelle-
 gendus videtur et scribendum aut ὡς γενναῖος ὧν aut B. ὡς γεν-
 ναῖος ἦν.

Praeterea cf. fr. Heracliti et Chariclidis Ἀλύσεως. Mein. I 422.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Meinek. I 422. 3.

ΞΕΝΙΖΩΝ

Athenaeus 10, 414 d Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην
 φησὶ τινα γυναῖκα πλείστα βεβρωκέαι. Ἡρακλείδης Mein. I 422.

ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΣ

Meinek. I 423.

ΑΛΚΜΕΩΝ

Cf. Mein. I 423. III 567 et quae ad Amphidis *Alcmeonem* adnotavimus.

1

ὡς Πυθαγοριστὶ θύομεν τῷ Λοξίᾳ,
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίουντες παντελῶς.

Diogenes Laert. 8, 37 *Μνησίμαχος Ἀλκμέωνι κτλ.* 1. *Πυθαγοριστὶ* Cobet.] *Πυθαγοριστῆ. Πυθαγορισταὶ* Menag. Ambros. *Pythagoreo more.* titulus fabulae in codicibus et editionibus mirum in modum variatur. *Ἀλκμαίωνι* cod. Arund.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Argumentum a Cratino, Antiphane, Ephippo tractatum.

2

εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος,
ὀλίγα μὲν ἄλλων δίκαια ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων.

Athenaeus 10, 417e *Μνησίμαχος Βουσίριδι κτλ.* sic A. *ὀλίγα μὲν λαλῶν, ἀναγκαῖ' αὐτὰ* Emperius ap. Mein. V 94. *ὀλίγα μὲν λαλῶν δίκαια, ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων* Mein. Anal. Ath. 184. utrumque mire dictum est. fortasse *ὀλίγα μὲν λαλεῖν δικαίων φαῦλα, πολλὰ δ' ἐσθίων.* cf. Soph. OR. 6. 575. 640. Trach. 1244. *φαῦλα, i. e. simplicia, ut φαῦλα καὶ πρόχειρα.* est tetr. troch. — loquitur Hercules.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

Cf. Usener. Mus. Rhen. XXVIII 406 et quae ad Antiphanis et Ephippi *Ὀμοίους* adnotavimus.

3

ἄλλ' ἀντιβολῶ σ' ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηγορωμένα,
μέτρια δέ γ' ὡς θείῳ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι
μετριώτερο', ᾧ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ
5 ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθύς μοι κάλει
ἰχθύδι'. ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὄψάριον. ἦδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ.

Athenaeus 8, 359c ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι Δύσκολος φιλάργυρος ὦν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησὶν κτλ. 1. πολλὰ A. 3. δέ γ' ὡς K.] δὲ τῷ A. 4. μετριώτερα A. δαιμόνι'. — ὅπως; G. A. Hirschig. Ann. crit. 17] δαιμόνιε. πῶς A. 6. ἰχθύδι' Dawes. Miscell. 14] ἰχθύδιον A. δὲ ἐὰν A.

patruus ab adulescente petit ut si multa poscat, tamen sibi faciliorem faciat sumptum magna deminutivis formis significando.

ΙΠΠΟΤΡΟΦΟΣ

4

- βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων
 ἔξω, Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγοράν
 πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
 οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
 5 τοὺς τε μαθητὰς τοὺς ὠραίους,
 οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
 μελετᾷ Φείδων καὶ καταβαίνειν.
 οἷσθ' οὓς φράζω;
 τούτοις τολύνη ἄγγελλ' ὅτιη
 10 ψυχρὸν τοῦψον, τὸ ποτὸν θερμόν,
 ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
 σπλάγχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἤρασται,
 κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται,
 • τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
 15 χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
 διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον.
 κρατῆρ ἐξερροίβδητ' οἴνου·
 πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
 ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
 20 πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
 μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
 χάσκεις οὗτος;
 βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
 αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
 25 ἤκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν,
 τῷ τε μαγεῖρω μὴ λυμαίνεσθ',
 ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
 ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
 καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλάα,

- 30 σκόροδον, κανλός, κολοκύντη, ἔτνος,
 θροῖον, φυλλάς· θύννον τεμάχη,
 γλάνιδος, γαλεοῦ, δίνης, γόγγρου,
 φοξίνος ὄλος, κορακῖνος ὄλος,
 μεμβράς, σκόμβρος,
- 35 θυννίς, κωβίος, ἠλακατῆνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 νάρκη, βάτραχος, πέρηκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ, τρυγῶν, σμύραινα, φάγρος,
- 40 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 θραῖττα, χελιδῶν, καρίς, τευθίς,
 ψήττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόλαι,
- 45 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγγελος, ἄρκτος.
 κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
 χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρούνος, νήττης,
 κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.
- 50 καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ'
 ἀγαθῶν πλήθη.
 πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
 τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
 χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ,
- 55 πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βινεῖ].
 σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
 μολπὰ κλαγγὰ θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
 κούραν κασίας
 ἀπὸ γᾶς ἀγίας ἁλίας Συρίας
- 60 ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
 λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
 στύρακος, βάρου,
 λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου.
 τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
- 65 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

Athenaeus 9, 402f Μνησίμαχος ἐν Ἴπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-
 σκευάζει κτλ. γ. 17 Eustathius 1719, 43 τὸ κρατῆρ δ' ἔξεροῖβδητ'

οἴνου ἴσον. . . τῷ ἐξηντλήθη καὶ ἔξω πίθου ἐφάνη. v. 35 Athen. 7, 301 d ἡλακατῆνες. Μνησίμαχος Ἴπποτρόφῳ σκόμβρος. Θύννος κωβίος ἡλακατῆνες. v. 36 (τῶν κ.) — 39 (κόκκυξ) Athenaeus 7, 322 e Μνησίμαχος ἐν Ἴπποτρόφῳ κτλ. v. 40. 41 Athenaeus 7, 329 d μνημονεύει (τῆς θραύτης) Μνησίμαχος ἐν Ἴπποτρόφῳ ποιητῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς μέσης κωμωδίας· λέγει δ' οὕτως κτλ. Eustathius 1524, 8 οἱ κωμικοὶ . . . ὁποῖος καὶ ὁ γράψας τὸ (52—55 βινεῖ). οἷς ἐπάγει ἐκεῖνος καὶ τὸ (57—63). v. 63 Eustathius 315, 18 ἰστέον δὲ ὅτι λίνδος . . . καὶ τι ἀρωματικὸν εἶδος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὁσμῆ λιβάνου σμύρνης καλάμου στύρακος λίνδου. et 1524, 12 λίνδος ἀνθηρόν τι εὐώδες ὁμάνυμον Λίνδῳ τῇ Ῥοδία πόλει. μίνθος δὲ οὐ πάντως κόπρος ἢ παρὰ τῇ κωμωδίᾳ παρ' ὑπόνοιαν, ἀλλ' ἢ λεγομένη διαλελυμένως μὲν καλὰ μίνθη, συνθέτως δὲ καλαμίνθη. περὶ δὲ λίνδου ζητητέον.

1. κυπαρισσορόφῳν Casaub.] κυπαρισσοτρόφῳν A. 2. μανη-
 στείχ A. 7. φίδων A. 9. ἄγγελ' A. 12. σπλάγγνα A.
 ᾧπτηται Casaub. χναῦμ' Mein.] χναυω A. ἥροπαστια] ἥροπται
 Mein. 13. ἐξήρηται A. 17. ἐξεροιβδητ' A. 18. λέπεται Mein.]
 λείπεται A. 19. κολασταίνει A. μειρακίων Schweigh.] μειράκιον
 A. 20. πάντως Iacobs. Add. Ath. 212. πάντ' ἔστ' ἔνδον Dobr.
 21. μέμνησθ' A. 22. οὗτος Casaub. cf. Cobet, N. 1. 122] αὐτὸς
 A. αὐτως Iacobs. 23. δευρί· πῶς Dobr.] δεῦρ' εἶπως A. αὐτα
 A. 24. αὐτίκ' αὐθις Mein. Anal. Ath. 174. 29. ἐλάα Dindf.]
 ἐλαία A. 33. φοξίνος Dalecamp.] φυξικινος A. 35. θυννίς]
 θύννος A 301. κωβίος A 301. ἡλακατῆνες A 301] ἡλακατινος
 A 403. 36. οὐραῖον A 301 in Menandri fr. 289 Mein.] οὐραϊον
 A 403. καρχάρων A 322. 37. σαῦρος A 403] σανρός A 322.
 38. συκίς A 322. βριγκος A 322] βρίγγος A 403. 40. μύλος
 in Ephipp. 12 A 322. μυλλος A 329. μυλλός A 403. σπάρος A
 329] πάρος A 322. σπάρος σκάρος A 403. 41. θραττα A. θρίττα
 Ephipp. 12. 43. πολυπύδειον Mein.] πολυπόδιον A. ὀρφός A.
 45. ἄρκτος Mein.] ἄρκτοι A. 53. τέμνει om. Eust. δεύει Dindf.]
 εὔει C cum Eust. ευει A. 56. ἀραναί Iacobs.] ἄραν αἰ' A. βινεῖ
 et 57 νεῖται seclisit Mein. 57. μολπᾶ κλαγγᾶ A. θραύττει om. C
 cum Eust. 58. κούραν et 59 γᾶς A. κούρα — ὁσμῆ σεμνῆ Mein.
 Anal. Ath. 175. malim αὔρα κασίας δ' — ὁσμῆ σεμνῆ κτλ. 59.
 ἀγίας] Ἀσίας Dalecamp. 61. μάρου Dalecamp.] μακροῦ A. 62.
 βάρου Dindf.] καὶ βαρου A. om. C cum Eust. 63. λίνδου A. κι-
 σθοῦ L] μισθοῦ A. 65. ἀναμέστους K.

erus servum non attentum et indiligentem repetita admoni-
 tione castigans ad invitandos convivas mittit. 1. Athen. 5, 207 e
 τοὺς τοίχους δ' εἶχε (navis Hieronis) καὶ τὴν ὀροφήν κυπαρίττου.
 3. de Hermis cf. Bursian. Geogr. gr. I 286. 7. Harpoerat. Ἐρμαῖ
 . . . Μενεκλῆς ἢ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταυτί·
 ἀπό γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἐρμαῖ

καλούμενοι· διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς κείσθαι καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων ταύτην τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι συμβέβηκεν.' 7. μελετᾶν pro γυμνάζειν nusquam alibi inveniri adnotavit Mein. 'Phidon fuisse videtur unus ex phylarchis, quos praefuisse equitum exercitiis notum est ex Xenoph. Hipparch. 1, 8.' ἀναβαίνειν (Lys. 24, 5. 11. 12) sine ullo nequitiae indicio (quod moneo propter Jacobs. et Meinek.) nihil significat nisi equis insilire, ut καταβαίνειν desilire. cf. etiam ἀποβάτης. 12. Hesych. χναῦμα· βρωῶμα. χναύματα· βρώματα. καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα. Eur. Cycl. 357 ὅπτι καὶ ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν. Zenob. 5, 73 χναύματα λέγουσι τὰ ἀποθραύσματα τῶν ἰσθίων καὶ πλακούντων. 16. διαλαίμοτομείται. Horat. Epist. 1, 12, 21 porrum et caepe trucidas (Mein.). 18. πρόποσις ea opinor significatione quam indicat Photius προπίνει· διὰ τοῦ οἴνου τιμᾶ. cf. propinare salutem Plaut. Stich. 3, 2, 15. propinatio Senec. Benef. 2, 21. λέπεται. Athen. 14, 663 d τῷ δὲ λέπεσθαι χρωῶνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελοῦς καὶ φορτικῆς δι' ἀφροδισίαν ἡδονῆς (Mein.). cf. Alexid. 49. 'es erfrecht sich der Cancan.' 22. frustra etiam in χάσκεῖς obscaenitatem quaeras: apertone ore hias non attendens quid dicam? 25. Arist. Ran. 1508. 9 contulit Mein. 30. κολοκύντη, cf. Phryn. Epit. 437 et Lobeck., ac de his versibus et 40—44 Ephipp. 12, de 35 Menand. 289 Mein. 33. Photius φόξιμος (scr. φοξίνος)· ἰχθύς ἐνθὺς γενόμενος ἔχων κήμα· τίκει δ' ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. a capitis forma nomen videtur accepisse. Photius φοξός· ὄξυκέφαλος. cf. Ind. Aristot. et Lobeck. Pathol. prol. 207. 35. Hesych. ἡλακατήνες· θαλασσίων ἰχθύων οἱ κητώδεις. Eustath. 1423, 12 ἡλακατήνες... ἰχθύες... κωβιώδεις, ταριχενόμενοι ὡς φησι Πανσανίας. cf. Herodian. I 16, 7. II 923, 12. 36. κύων piscis est τῶν γαλεῶν καὶ γαλεοειδῶν. cf. Ind. Aristot. 419a. 40. cf. Aristoph. fr. 414 et ea quae ibi de ἀρκτῷ adnotavimus. 44. non praetermittendus dactylus cum anapaesto coniunctus. cf. Ephipp. 12, 8. de ἐσχάρῳ cf. Archipp. 24. Hesych. ἐσχάρός (sic cod.)· ἰχθύς. 47. οἶός. cf. Eubul. 84, 4 et quae adnotavimus ad Arist. Eq. 139. 53. δέυει. cf. Aristoph. fr. 271. 55. λορδοῖ. cf. Arist. Eccl. 10. fr. 140. 58. Melanippid. 1, 5 Bergk. ἱερόδακρον λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε πατεῦσαι, τέρενα Σύρια σπέρματα. 59. consulto quattuor vocabula in ας desinentia coacervavit. 61. Hesych. μάρον.. καὶ πόα. Lobeck. Pathol. prol. 310. elem. 21. falso μάρον Theophr. fr. 4, 33. 4. Plin. N. h. 12, 111 in Aegypto nascitur et maron, peius quam Lydium, maioribus foliis et variis. cf. 13, 12. 18. 62. βάρου. Hesych. ἀβαρό· ὄργανον Μακεδόνες βαρό· τινὲς μὲν φησι θυμίαμα εὐώδες. Bekker. Anecd. 225, 16 βαρό· θυμιαμάτιον εὐώδες (Mein.). Herodian. II 941, 11 τὸ βάρου ὁμοίως Ἀτικὸν ὑπάρχον. cf. I 190, 11. 529, 30. II 19, 3. Lob. Path. prol. 515. 63. κισθοῦ. Eupol. 14, 5. 64. ὀμίχλη ἀγαθῶν, ut σμήνος αἰοιδῆς Arist. Nub. 297.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΗΣ

5

Aelianus H. an. 13,4 οὐ βραδίως δὲ αὐτοῦ (τοῦ καλλιωνύμου) μνημονεύουσιν ἐν ταῖς ὑπέρ τῶν ἰχθύων πανθοιναίαις, ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι, ποιηταὶ θέμενοι σπουδῆν εἰς μνήμην ἔνθεσμον, Ἐπίχαρμος μὲν . . . Μνησίμαχος δὲ ἐν τῷ Ἰσθμιονίῳ. Athen. 7, 282 d confert Mein.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

6

Schol. Aristoph. Av. 471 τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζώων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δὲ τινες οἳ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας (Συβαριτικούς Mein.), καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Macedoniae regem significari docent Meinek. I 423 et M. Haupt. Herm. VIII 11. cf. fr. 10:

7

ἀρ' οἶσθα,

ὅτι ἡ πρὸς ἄνδρας ἐστὶ σοι μαχητέον,
οἷ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἡκονημένα,
ὄψον δὲ δᾶδας ἡμμένας καταπίνομεν;

5 ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δείπνον ἀκίδας Κρητικὰς,
ὡσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
10 καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

Athenaeus 10,421 bc Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ . . . πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως κτλ. Eustathius 1085, 47 καλὸν δὲ . . . προσθεῖναι καὶ τὸ Φιλιππίδου (sic) τὸ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἢ κονημένα (sic ed. Lips.). 1. οἶσθα A. οἶσθα σύ Porson. 2. μαχητέον A] μάχη C. 3. ἡκονημένα Eust.] ἡκονημένοι A. 8. κατεαγότα A. 10. καταπέλταισι Pors.] καταπέλται A. καταπέλταις C. δὲ στεφανούμεθα?

militem exercitus Macedonici, fortasse Philippum ipsum gloriari conicit Meinekius. cf. Timocl. 12, 5.

8

τῶν Φαρσαλίων

ἤκει τις, ἵνα καὶ τὰς τραπέζας καταφάγη;

Β. οὐδεις πάρεστιν. Α. εὖ γε δρωῶντες· ἄρά που
ὀπτήν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαιικὴν;

Athenaeus 10, 418 b καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμωδοῦνται ὡς πολυ-
φάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί κτλ. 2. καὶ add. Grot.
Excerpt. 663. 3. αρα Α. 4. Ἀχαιικὴν Κ.] Ἀχαιικὴν. cf. quae
adnotavimus ad Arist. Nub. 821. Antiphan. 44, 6. — fortasse ex
eadem scaena excerptum ac fr. 7.

9

καὶ τὸ λεγόμενον
σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα,
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Athenaeus 9, 387 a Μνησίμαχος ἐν Φιλίππῳ (εἰς δὲ καὶ οὗτος
ἔστι τῶν τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησί κτλ. 2. σπανιώτατον
Mein. γάρ ἐστιν ἢ Grot. Excerpt. 663. καὶ | τὸ λεγόμενον πά-
ρεστιν ὀρν. γ. Herwerd. Nov. add. crit. 35. τάλα Α. fortasse καὶ
σπανιώτερον | τὸ λεγόμενον πάρεστιν κτλ. cf. Arist. Av. 733.

10

οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

Athenaeus 8, 338 b ὅτι δ' ἦν ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία
διαβόητος φανερόν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φι-
λίππῳ δράματι κτλ. Eustathius 1151, 13 et Philemon. gramm. 191
Osann. ἐξ αὐτῆς (φύσης) δὲ καὶ τις ὀψοφάγος λοπαδοφυσητής
ἔσκώφθη. 1. ἐστι Δωρίων ἔνδον Jacobs. Add. Ath. 185] δωρίων
ἔνδον ἐστιν Α. 2. in fine ὕδε add. Porson. (apud Ath. sequitur
οἶδα). *Dorion* claudus erat *tibicen*, unde cognomen λοπαδοφυση-
τής petitum est. facete dicta eius refert Athen. 8, 337. 8. inter
sodales Philippi etiam pugnae ad Chaeroneam commissae interfuit.
Athen. 10, 435 bc. librum scripsit de piscibus. cf. M. Haupt.
Herm. VIII 10 sq.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

11

ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.

Schol. Homer. Il. 14, 231 Μνησίμαχος ὁ κωμικὸς περὶ ὕπνου
διαλεγόμενός φησιν ὅτι κτλ. Eustathius 981, 3 φησὶ δὲ καὶ ὁ κω-
μικὸς Μνησίμαχος κτλ. Cramer. Anecd. Par. III 20, 3. sic ut supra
editum Eust. ὕπνος ἐστὶ μικρὸν καὶ μερικὸν θανάτου μυστηρίου
Schol. Hom. et Cram. Anecd.

Φ Ι Λ Ι Σ Κ Ο Σ

Meinek. I 423. 4.

ΑΔΩΝΙΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΓΟΝΑΙ ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΙ

A Suida et Eudocia commemoratae. Mein. I 424.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ

A Suida solo commemorata. Mein. I 424.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

A Suida et Eudocia commemorata. tragici Philisci esse censet
Meinek. I 424.

ΟΛΤΜΠΟΣ ΠΑΝΟΣ ΓΟΝΑΙ

A Suida et Eudocia commemoratae. Meinek. I 423. 4.

ΦΙΛΑΡΓΤΡΟΙ

1

εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥαδίως ἃ βούλεται
πιθανοὺς ἔχειν εἰώθειν ἢ κλίνη λόγους.

Stobaeus Floril. 73, 53 Φιλίσκου Φιλαργύρων Α. Φιλαργύρων
Mein. 2. ἢ κλίνη est lectus genialis; nam liber 73 Stobaei in-
scriptus est ψόγος γυναικῶν.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

2

ὁ Πειραιεὺς κάρουον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν.

Anthologia Palat. 11, 441. cf. Arist. Pac. 145. fr. 608. Pherecr.
34. Alexid. 245, 1.

3

χρηστῶν σφόδρ' ἔσθ' ἢ Χαλκίς Ἑλλήνων πόλις.

Dicaearchus Vita Graec. 30 Buttm. δουλεύοντες γὰρ (Chalci-
denses Euboici) πολὺν ἤδη χρόνον, τοῖς δὲ τρόποις ὄντες ἐλεύθεροι,
μεγάλην εὐλήφασιν ἔξιν τοῦ φέρειν ῥαθύμως τὰ προσπίπτοντα. ὁ στί-
χος Φιλίσκου κτλ. at ῥαθύμοι non sunt χρηστοί.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

4

οὐκ ἔστιν, ὧ μάταιε, σὺν ῥαθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 29, 40 Φιλίσκου Α. 'fortasse tragici est.'
Mein. V 95. Nauck. Tr. gr. fr. p. 637.

5

πολιτογραφεῖν

Polluc. 3, 56 δημοποίητοι, ὅποσοι ἐκ δόγματος κοινοῦ πολιτείας
τύχουεν. τοῦτο δὲ πολιτογραφεῖν Φίλιστος καλεῖ. Φίλιστος^{σ*} Falck.
'non utitur Pollux alias auctoritate Philisci; at frequens apud eum
Philisti memoria.' Mein. V 95. Hesych. πολιτογραφεῖ· πολιτικὰ γρά-
φει, ubi εἰς πολίτας ἐγγράφει M. Schmidt.

ΣΙΜΥΛΟΣ

Meinek. I 424. 5.

(ΕΦΕ)ΣΙΑ

Boeckh. C. I. I 353. Meinek. I 424. Koehler. I. A. n. 972.

ΜΕΓΑΡΙΚΗ

Fortasse commemoratur in titulo Koehler. I. A. n. 975 Π 7
'Εράτων Με[γαρικῆ Σιμύλου.]

1

περιστροφάματα

εὔρηται . . . ἐν τῇ Σιμύλου Μεγαρικῆ. Pollux 10, 42. Mein. I
424. 5. V CCXXIII.

Non videntur esse comici Simyli ea fragmenta, quae ex Sto-
baeo (Flor. 60, 4), Io. Damasceno (Gaisf. Stob. append. 73. IIII
236. 7 ed. Mein.), Theophilo (Ad Autol. III 385) Meinekus ex-
scripsit I XIII sq.

ΣΩΦΙΛΟΣ

Meinek. I 425. 6.

ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ

Androcles quidam fenerator notus ex Demosthenis or. 35. sed
dederitne is comoediae nomen prorsus incertum est.

1

Athenaeus 3, 123 δε τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετὰ κερὰς
καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ.

2

Athenaeus 6, 228 b (praemisso Diphili fr. 32) τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ ὀψονόμους ἀξίων αἰρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δὴ ἢ καὶ τρεῖς. Eustathius 867, 60 τὸ ὀσοφαγεῖν. . . οὐ ἔνεκα ἤρρεσεν (!) ὀψονόμους Ἀθήνησιν αἰρεῖσθαι κτλ.

ΓΑΜΟΣ

Cf. quae ad Diphili fr. 23 adnotantur.

ΔΗΛΙΑ

Commemorant Suidas et Eudocia. *Δηλία* cod. Paris. Suid. ceteri *Δημία*.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Ἐγχειρίδιον etiam Philemon et Menander, *Gladiolum* Livius Andronicus (O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 3) scripsit.

3

συνεχῆς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ· πάλιν
τὴν μείζον' ἤτουν.

Athenaeus 10, 431 a Σώφιλος ἐν Ἐγχειριδίῳ κτλ. 1. συνεχῶς Mein. Anal. Athen. 195. συνεχῆς Herwerd. Mnem. nov. III 311. ἐδίδοτο et μείζονα A.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

A Suida solo commemorata. Meinek. I 425.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Cf. quae ad Aristophontis *Παρακαταθήκην* adnotantur.

4

ἠδὺ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστὶν Ἑλλήνων αἰεὶ
συνάγειν· τὸ πρᾶγμα χάριεν· οὐχὶ δῶδεκα
κνάθους· ἀνεβόησέν τις ὑποχεῖς; κωμάσαι
πρὸς τὴν Ταναρχικὴν δεῖ γάρ, ἔν' ἐκεῖ κατακλιθεῖς
5 ἐπιδορπίσῃται τὰς ὀνειᾶς ματτύας.

Athenaeus 14, 640 d Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκῃ κτλ. 1. αἰεὶ A. 2. συνάγειν] διάγειν K. οὐχὶ δῶδεκα Cobet. V. l. 123, conl. Menand. 11] οὐχὶ B A. 3. ὑποχεῖς; Cobet.] ὑπόχει A. 4. κατακλεισθεῖς A. κατακλινεῖς Herwerd. Obs. crit. 81.

2. ὁ οἰνοχόος solet ὑποχεῖν τὸν οἶνον, deinde τὸ ὕδωρ ἐπιχεῖν. Cobet. cf. Diphil. 5. 107. 4. Ταναρχικὴ γυνή est Menand.

978 Mein., *Tanagraea meretrix* Cic. De dom. 43, 111. Ἰν' ἐκεῖ ἐπιδορπίσθηται coniungenda sunt cum ἀνεβόησέν τις. — inridet nescio quis epulas Graecorum. 5. οὐείας ματτύας per ironiam dicit cibos vilissimos. Hesych. Σκύθης· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων μὲν τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων· ἰδὼν γὰρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα . . . verba deperdita supplet Append. provn. 4, 74 δεῖπνόν τοι, ᾧ Σκύθα. ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον· αὐτίς δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονείτο. equum pro asino ponunt Zenob. 5, 59 ὁ Σκύθης τὸν ἵππον. Diogenian. 7, 12. Plut. Prov. 20. Apostol. 14, 88. Eustath. 2, 16. Pindar. fr. 186 Bergk. ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισι λόγῳ κτάμενον ἐν φάει· κρυφᾶ δὲ σκολιούς γένυσιν ἀνδρείοισιν πόδας ἠδὲ κεφαλᾶς. cf. Boeckh. Pind. fr. p. 665.

ΣΤΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ

Cf. quae ad cognominem Alexidis fabulam adnotavimus.

5

ὁ πορνοβοσκὸς γὰρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
χορδὴν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι
ἐκέλευσε ταυτηνί με.

Athenaeus 3, 125 e ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοιχίαν εἴρηκεν (Σώφιλος) ἐν τούτοις κτλ. 1. με Α. 2. τινα Α. 3. ταυτηνί με Schweigh.] ταυτην ἐμέ Α.

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ Η ΔΗΔΑ

Commemorant Suidas et Eudocia. Meinek. I 425.

ΦΤΛΑΡΧΟΣ

Cf. Mnesim. 4, 4. — Φιλάρχος Athen. 3, 125 e et Suid. Σώφιλος. Meinek. I 425.

6

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλῆς· τὰ προοίμια
ὄρω . . . . . χορτασθήσομαι.
νῆ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη στρηνηῶ.

Athenaeus 3, 100a Σώφιλος ἐν Φυλάρχῳ κτλ. v. 2 explere conati sunt Jacobs. Add. Ath. 66. Mein. Anal. Ath. 45. Herwerd. Mnem. nov. III 299. taedet talia tentamina referre. de verbo στρηνηῶν cf. Antiphan. 82.

7

ὄφοπάγος εἶ καὶ κνισολοιχός.

Athenaeus 3, 125 e ὁ κνισολοῖχος (scr. κνισολοιχός) ἔστι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλάρχῳ οὕτως κτλ. Eustathius 1817, 38 ὥσπερ τὸ κτλ.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

8

ὁ πατήρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι
κριὸς ἐρέβινθος.

Athenaeus 2, 54 f Θεόφραστος δ' ἐν φντικοῖς τῶν ἐρεβίνθων
τινάς καλεῖ κρείους. καὶ Σώφιλος κτλ. Eustathius 948, 46 ἐλέγοντο
δέ τινες ἐρέβινθοι καὶ κρεῖτοι, ἴσως ὡς μεγάλοι, ὁμωνύμως τῷ μυ-
θνευομένῳ Κρείῳ. 2. κριὸς Mein. ed. mai.] κρεῖος. Theophr. H.
pl. 8, 5, 1 κριοὶ ὄροβιαῖοι. Athen. 2, 55 b οἱ Μιλήσιοι (ἐρέβινθοι κρεῖ-
τους) τῶν λεγομένων κρείων. κριὸς veram nominis formam esse
cognoscitur ex Plin. N. h. 18, 124 est enim (cicer) arietino capiti
simile, unde ita (i. e. κριὸς) adpellant. obscaenam significationem
subesse indicavit Meinekius. cf. Arist. Ran. 545. sunt iambicorum
aut tetram. aut, si cum Mein. ἐστι γὰρ scribas, trim. reliquiae.

9

Athenaeus 4, 158a τραγικὸν γὰρ ἡ φακῆ 'στιν, Ἀρχάγα-
θος ἔφη πο γεγραφέναι ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου
πεπαυμένον, φησὶ Σώφιλος ὁ κωμωδιοποιός. sic A. ἀρχάγαθος
ἔφη ἧς καὶ ῥοφεῖν C. videtur poeta non Archagathi alicuius, sed
celeberrimi pictoris Agatharchi tabulam aliquam aliunde non cog-
nitam respicere, qua Orestes insania liberatus repraesentabatur. Mei-
nekius ex parte Dobraeum secutus

τραγικὸν ἡ φακῆ 'στιν, ἧς καὶ φασιν Ἀγάθαρχόν ποτε
γεγραφέναι ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον.

sed fortasse sunt trimetri: τραγικὸν φακῆ 'σθ', ἧς φασ' Ἀγάθαρχον
γεγραφέναι | ῥοφοῦντ' Ὀρέστην κτλ.

Qui in Stobaei Append. Floril. III 29 Gaisf. Sophilo (Σοφί-
λου) tribuuntur quattuor versuum cum duo priores sint Sophoclis
OC. 810. 11, ceteri quoque Sophoclis sine dubio sunt. quocirca
non exscripsi.

Σ Ω Τ Α Δ Η Σ

Meinek. I 426.

ΕΓΚΛΗΘΜΕΝΑΙ

'Εγκλειόμενοι Bekker. Anecd. 102, 28.

1

καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα
ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας,

- ὥπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμῆαν
 ἔψω ποιήσας τριῖμα σνκαμίνινον.
- 5 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
 ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
 χλόην, κύμινον, ἄλας, ὕδωρ, ἐλάδιον.
 λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα,
 ἔσται δι' ἄλλης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόη,
- 10 ἀποδοὺς ὅσ' ἔστιν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά.
 τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλὰς,
 ἔροισα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει,
 ἄλλη τε λιπαρᾶ παρατίθημ' ὀρίγανον.
 ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
- 15 ἀστεῖον ἐφθῆ τευθὶς ἀνθυλευμένη
 καὶ πτερύγι' ἀπαλῶς σηπίας ὥπτημένα.
 τριμμάτιον ῥκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπὸν. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά,
 ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
- 20 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα,
 κατέπνιξ' ἐν ἄλλῃ τοῦτον εὐανθεστέρα.
 κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δὴ τινα
 ἰχθυῖδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρω . . . τοιούτῳ τινί,
- 25 πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 θροῖοσι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
 ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν.
- 30 ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικὴν,
 εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεῖς πολὺ·
 τεμῶν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
 κἂν ἢ δικότυλος λήκνθος, καταστρέφω.
 τί λοιπόν; οὐδέν· ἀλλὰ τοῦτ' ἔσθ' ἢ τέχνη,
 35 οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

Athenaeus 7, 293a Σωτάδης... ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέ-
 ναις (οὕτω γὰρ ἐπιγράφει τὸ δράμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα
 κτλ. 1. καρίδας et 25. καρῖσι Dindf.] καρίδας, καρῖσι A. ἀπε-
 ταγήνισα Mein.] ἀπετηγανισα A. 4. σνκαμίνινον Casaub.] σνκά-
 μινον A. 5. γλαύκων Bothius. 7. ἐλάδιον Casaub.] ἔλαιον A.
 8. μετὰ τ' A. 10. ὅσ' Adam.] ὅσ' A. ἀπ' ὀβελίσκων Schweigh.]

ἀποβέλισον Α. ὀπιανά Dindf.] οπιανα Α. 12. ταύτας VL] ταυτα Α. ἄνθρακα Α. ἔχει non habet quo referatur, neque sufficit ἔχω. scrib. ὡς πρέπει. 13. παρατίθημι Α. scrib. λιπαρῶ τ' ἐν ἄλλῃ παρατίθημι ὀριγάνου (τὰς τρίγλας καὶ τὰς κίχλας). 14. ταύταις Schweigh.] ταύταισι Α. 15. ἐφθῆ Dobr.] ὠφθῆ Α. 16. πτερύγι' Ρ] πτερύγια Α. ἀπαλῶς Dindf.] ἀπλῶς Α. 17. τριμματίον Α. ἀνθινον Α. 18. ταύτας τινά Dobr.] ταῦτ' αστινα Α. ἐψητόν singulari numero raro dicunt. Eupol. 5. fortasse ἐψητῶν — τινάς. cf. v. 19 τούτοις. 21. κατέπυξα Α. 23. ἰχθύδι' ὄνπερ parum probabiliter Herwerd. Stud. crit. 5. κροαία Α. 24. πάντα vel ταῦτα supplet Casaub. scrib. ἐμόλυν' ἀλεύρω, ἔδευσα μυττωτῶ τινι. 27. ἄλις Porson.] ἄλας Α. 29. τε Α. 30. ἀφύην Mein. τε ἀμὰ Α. 32. καὶ πλείονα] ἔλαιον αὖ (ut v. 7. 27) Κ. 34. οὐδέν' ἀλλὰ τοῦτ' Κ.] οὐδέν' ἄλλο. τοῦτ'.

1. ἔλαβον ἐπι. Bekker. Anecd. 11, 10 ἀποταγηνύσαι· ἀντὶ τοῦ ταγηνύσαι, ὡς ἀποδραμεῖν τὸ δραμεῖν. 3. Etym. Gud. 130, 5 γρυμεία... τὰ εἰκῆ συμπεφορημένα. καὶ ἔστι πολιτικώτερον ἄνευ τοῦ ἰ, γρυμεία. Bekker. Anecd. 33. 34 γρυμεία· ἦν οἱ πολλοὶ γρύτην καλοῦσι. Δίφιλος (127) ἄνευ τοῦ ἰ γρυμεία. ἔστι δὲ παρ' Ἀθηναίοις πήρα τις γρυμεία καλουμένη, ἐν ἣ παντοῖα σκευὴ ἔστι. cf. Hesych. γρυμεία. Phrynich. Ecl. 230. 'γρυμειοπάλης inter adfectata numerat Lucian. Lexiph. 3.' Lobeck. nos *Phunder*, Reuterus *Schurr-Murr*. 4. τρίμμα. cf. Alexid. 188. 10. Hesych. ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθύς· ἀναπεπαρμένοι. 'τὰ ἀπ' ὀβελίσκων ὀπιανά sunt carnes in verubus assatae.' Schweigh. ἀποδούς pertinet ad λάβραξ. is postquam omnia dedit, i. e. demptis ei omnibus partibus quae in verubus assari possunt. 11. κίχλαι hic sunt *pisces*. cf. Diphil. 64. 13. ἄλλη ὀριγάνου est *muria ex origano confecta*. cf. Aristoph. fr. 416. 16. ἀπαλῶς ὀπιάν, i. e. μαλακῶ πρὸς ὀπιάν Ath. 7, 288 e (Philem. 79, 8). Dobr. Adv. II 314. Wesseling. Diodor. 3, 112. 18. ταύτας, i. e. τὰς τευθίδας καὶ τὰς σηπίας. 25. πέμπω τὴν αὐτὴν ὁδόν, 'i. e. ἀποτηγανίζω' Mein. 26. χήραν 'inconditam' Mein. quomodo adparetur describit Archestratus Athen. 7, 278 c. 27. Hesych. διεῖς· διηθήσας. 29. cf. Hom. Od. 5, 488. 30. ἀφύην conlective dicit. 33. κἄν ἢ δ. λ., i. e. nequaquam parce. καταστρέφω *inverto*, i. e. effundo.

2

κλέπτρια

Σωτάδης Ἐγκλειομένοις. Bekker. Anecd. 102, 28.

ΠΑΡΑΛΤΤΡΟΤΜΕΝΟΣ

3

παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλω·
τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

Athenaeus 9, 368a Σωτάδης δ' ὁ κωμικός Παραλυτρομένω κτλ. *Crobylus* est cognomen *Hegesippi* Suniensis. clarissimus fuit Demosthenis aequalis, cuius sunt qui putent esse orationem de Halonneso. Harpocrat. κρωβύλος... Ἠγήσιππος μὲν ἔστιν ὁ Κρωβύλος, καθὰ φησι Θουκυδίδης (1, 6). cf. idem Ἠγήσιππος. Schol. Aeschin. 18, 32 Κρωβύλον καλεῖ... τὸν Ἠγήσιππον τὸν μισοφιλιππον, καθὸ αὐτὸς ἤλειπε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐφιλοκάλει τὰς τρίχας. cf. Demosth. 9, 72. 18, 75. 19, 72 sq. 331. loqui videtur unus aliquis ex oratoribus, qui a Macedonibus stabant, τοῦτον autem dicit Philippum regem ipsum.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Meinek. I 428.

ΚΤΝΑΡΙΟΝ

1

πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι.
εἰς ἐπτάκλινον δ' ἔστιν, ὡς ἔφραξέ μοι,
ἂν μὴ παράβυστος που γένηται Χαιρεφῶν.

Athenaeus 6, 243c Τιμόθεος Κυναρίω κτλ. 1. πειρώμεσθ' Α. ὑποδύντ' ἐς Cobet. N. 1. 51] ἀποδόντες Α. ἀποδύντ' ἐς Schweigh. 2. εἰς] τὸ δ' K. om. postea δ'. 3. ἂν Schweigh.] ἔαν Α.

de *Chacrephonte* parasito eo ipso capite Athenaeus copiosius disputat. 1. ὑποδύντε, *furtim in domum convinatoris invadentes*. 3. Athen. 6, 257a καλεῖται... παράβυστος διὰ τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων... παραπίπτειν ἐς τὰς ὀμιλίαις. Harpocr. παράβυστον... κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παραπληρωμάτων. ac sic Phot. et Suidas. Plut. Mor. 617f Λαμπρίας ἐκ παραβύστου καθήμενος. non exstat id vocabulum apud antiquiores.

ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ Η ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΠΥΚΤΗΣ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Commemorantur a Suida. Meinek. I 428.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

2

οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρωτος,
ὁ Κύπριδος κυναγός, ἢ φρενῶν ἀκίς,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας.

Appendix Florent. Stobaei 23, 7 Gaisf. *Τιμοθέου*. Timotheo lyrico tribuit Bergk. (fr. 13) dubitans tamen an sit Timoclis comici. nec lyrici nec comici esse arbitratur Meinek. 1. οὐθ' ὁ Bergk.] θ' ὁ. 2. Κύπριος cod. 3. 'Ἀφροδίσιος γὰρ ὄρκος οὐκ ἐμποῖνι-
μοσ.' Mein.

ΤΙΜΟΚΛΗΣ

Meinek. I 428 sq.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

1

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἴβις ἢ κύων;
ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς
ἀσεβοῦντες οὐ διδάσιν εὐθέως δίκην,
τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπιτρέψειεν ἄν;

Athenaeus 7, 300a *Τιμοκλῆς ἐν Αἰγυπτίοις κτλ.* v. 2—4
Phaedrus Epic. De nat. deor. 25 Peters. (Vol. Hercul. p. 154)
διόπερ ἔμοιγε τὸ τοῦ Τιμοκλέους εἰρημένον ἐν Αἰγύπτῳ δράματι περὶ
τῶν ἐν τῇ χώρᾳ θεῶν ἐπὶ τούτους ἐπέρχεται μεταφέρειν· ὅπου γὰρ,
φησὶν, κτλ. 1. πῶς ἂν με νῦν Mein. scr. πῶς ἂν τιν' οὖν. K.
ἴβις A. 2. τοὺς Phaedr.] θεοὺς A. 'ubi enim in deos quos esse
constat inpii non statim poenas dant, quem tandem felis ara pu-
niat?'

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ

2

καὶ τὸ γλωττοκομεῖον βαλανεύεται.

Pollux 10, 154 *γλωττοκομεῖον ἢ θήκη τῶν ἀυλῶν. . . οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὐρεῖν,
ὡς ἐν τῷ Τιμοκλέους Βαλανείῳ κτλ. γλωττοκομεῖον]* γλωττόκομον
Nunnesius, cui non obsecutus est Bekkerus. Bekker. Anecd. 32, 28
*γλωττοκομεῖον· ἐπὶ μόνου τοῦ τῶν ἀυλητικῶν γλωττῶν ἀγγείου. . .
καλοῦσι δ' αὐτὸ οἱ ἅμα θεῖς γλωσσόκομον.* cf. Lobeck. Phryn. 98. 9.
— quid poetae verba significant nescio: nisi forte βαλανεύειν dixit
pro βαλανοῦν.

ΓΕΩΡΓΟΣ

Cf. fr. 36.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

3

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

Athenaeus 7, 295 b Τιμοκλής ἐν Δακτυλίῳ φησί κτλ. et 9, 385 a καὶ ὁ Τιμοκλής... ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ ὀξύλιπαροῦ λέγων οὕτως κτλ. δακτυλίῳ A 385] δακτύλοι A 295. 1. ὄσα τ' αὐτῶν γένη? 2. τρέμματι. cf. Alexid. 188.

ΔΗΛΟΣ

'Rectius fortasse Δήλιος.' Meinek. III 591. acta est circiter Ol. 113, 4. cf. fr. 4.

4

- A. Δημοσθένης τάλαυτα πεντήκοντ' ἔχει.
 B. μακάριος, εἴπερ μεταδίδωσι μηδενί.
 A. καὶ Μοιροκλής εἴληφε χρυσίον πολύ.
 B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων.
 5 A. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.
 B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
 A. ὁ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
 B. τοὺς ἰχθυοπώλας οὕτως ἡμῖν πλουτεῖ
 ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Athenaeus 8; 341 ef καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὡς φησι Τιμοκλής ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ (Δηλίῳ Mein.) διηγούμενος τοὺς παρὰ Ἀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως κτλ. 5. εἴληφε VL] εἴτ' εἴληφε A. an εἴτ' ἔλαβε? τι Dobr.] τε A. 8. πλουτεῖ C] πλουτεῖ A. 9. ὀψοφάγος] ὀψοφάγος γὰρ A. οὐψοφάγος Bergk. post Σύρους sine dubio addiderat παρ' αὐτόν. vel ὀψοφάγος οὕτως, ὥστε τοὺς λάρους Σύρους | εἶναι παρ' αὐτόν.

3. Moeroclem, Demonem, Callisthenem Alexander ut Athenienses sibi traderent postulavit teste Plutarcho Demosth. 23. de Moerocle cf. Demosth. 19, 293. [58, 53. 56. Epist. 3, 959 b, 32 sq.]. Harpocrat. Μοιροκλής. Ruhnken. Hist. crit. orat. LXXIX. Saupp. Orat. fr. p. 275. Schaefer. Demosth. I 174. III 127 sq. 292. 318. Demones plures fuerunt illa aetate. de Callisthene cf. Antiphan. 26, 10. Hyperidi Ol. 114, 2. Leosthene in pugna ad Lamiam occiso, cum Demosthenes propter pecuniam ab Harpalo acceptam condemnatus in exsilium abiisset, ut primo post Demosthenem oratori oratio funebris demandata est. Diodor. 18, 13. cf. Droysen. Hellenism. I 60 sq. 69 sq. 88. 94. 9. 'lari, piscium avidissimi, prae Hyperide Syri esse videbuntur', qui piscibus prorsus abstinebant. Menand. 112 Mein.

ΔΗΜΟΣΑΤΤΡΟΙ

5

οὐδ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρεῖς κείρεται,
 ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδρασίῳ.

Athenaeus 4, 165f Τιμοκλής ἐν Δημοσατύροις φησὶν κτλ. 1. ἐπὶ τρεῖς Bergk. ap. Mein. V ccxxiv. 2. ἐν] οὖν K. — cf. Menand. 352, 6 Mein. Ctesippus Chabriae f. inter luxoriosissimos Atheniensium recensetur et cum Lucullo Hortensioque comparatur Aelian. H. an. 3, 42 extr. cf. Wolf. Proleg. Demosth. Leptin. LIII (Mein.). Diphil. 38. — Eurip. Or. 754 οὐ γὰρ αἰχμητῆς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

ΔΙΟΝΤΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

6

ὦ τάν, ἄκουσον ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν.

ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπήσ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.

παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο

5 ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβῶν

πρὸς ἄλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.

τοὺς γὰρ τραγωδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὡς ὠφελούσι πάντας. ὁ μὲν ὦν γὰρ πένης

10 πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθῶν τὸν Τήλεφον

γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει.

ὁ νοσῶν τι μανικὸν Ἀλκμέων' ἐσκέφατο.

ὀφθαλμιᾶ τις, εἰσὶ Φινεΐδαι τυφλοί.

τέθνηκέ τῷ παῖς, ἢ Νιόβη κεκούφικεν.

15 χαλός τις ἐστι, τὸν Φιλοκλήτην ὄρα.

γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.

ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις

ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος

τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἤττον στένει.

Athenaeus 6, 223 b Τιμοκλής δ' ὁ κωμωδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησίμην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγωδίαν φησὶν ἐν Διονυσιαζούσαις κτλ. Stobaeus Floril. 124, 19 Τιμοκλέους A. 1. τάν] τῶν A Ath. δοκῶ Stob.] μέλλω A Ath. cf. Reisig. Coniect. 25. 6. 3. λυπηρὰ A Ath. 4. γοῦν A Ath. ἀνεύρετο Dindf.] ἀνεύρατο A Ath. 7. θ' ἅμα Mein. 9. πάντως A Stob. ὁ μένων γὰρ A Ath. ὦν μὲν γὰρ Stob. 11. ἤδη] οὕτω Stob. 12. τι μανικὸν Stob.] δὲ μανικῶς A Ath. Ἀλκμέων' Elmsl. Eur. Bacch. 337 p. 58] Ἀλκμαίαν' A Ath. Ἀλκμέωννα Stob. Voss. A m. pr. cf. quae ad Amphidis Alceonem adnotantur. 13. οἴσι φινεΐδαι A Ath. 15. ἐστίν A Ath. τὸν om. A Stob. 16. κατέμαθε A Ath. 18. ἢ ἄλλοις γεγοντ' A Ath. ἐννοούμενος A Stob. 19. ἤττον στένει Stob.] ῥᾶον φέρει A Ath. cf. v. 11.

10. de *Telepho* Euripidis cf. Arist. Ach. 415 sq. 12. *Alcmeonem* Euripidis potissimum sine dubio respicit. 13. de *Phinidis* cf. Soph. Ant. 970 sq. Verg. Aen. 3, 210. fuit *Phineus* Aeschyli, duplex Sophoclis, *Φινεΐδαι* commemorantur Aristot. Poet. 16 p. 1455 a 10. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 654. 16. cf. Arist. Ach. 418 sq. — in apodosi praesens, perfectum, aoristum promiscue posuit. cf. Antiphan. 204, 3. 19. de conlocatione verborum, tragica potissimum, cf. Aesch. Prom. 924 *καλαιστὴν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὐτῶ*. Ag. 803 *τοῖς αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται*. Soph. Ai. 1132. OC. 929. 1356. Philem. 134, 2. M. Haupt. Opusc. II 185.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ

7

ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;
 B. οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
 A. πῶς; ἢ τί πρᾶττων; βούλομαι γὰρ εἶδέναι.
 B. θάργγηλον ἀγκάλη χύτραν φέρει.

Athenaeus 9, 407 e ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνέως ὁ Τηλέμαχος, ὁ αὐτὸς ποιητῆς (Τιμοκλῆς) φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως κτλ. 1. δὲ A. 2. οὗτος δ' οὐκ ἄλλ' Mein. in Ath. fortasse A. ὁ δ' Ἀχ. Τηλέμαχος; B. ἔτι δημηγορεῖ. τούτοις δ' ἔοικε κτλ. cf. Herwerd. Nov. add. crit. 36. 4. θάργγηλον Mein.] θανατηγόν A. ἀγκάλη Jacobs. Add. Ath. 215] καλὴν A. οὗτος post θάργγηλον olim inserebat Mein.

Eustath. 1394, 26 παροιμία ἢ λέγουσα 'Τηλεμάχου χύτρα' ἐπὶ τῶν διὰ πενίαν ἐν ὄσπριοις ἢ ὄλως εὐτελέσιν ἐδεστοῖς πολυπραγμονούντων... ἔκ τινος Ἀττικοῦ Τηλεμάχου Ἀχαρνέως τὸν δῆμον. Athen. 3, 114a Κράτης ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου θάργγηλον (φησὶ) καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς συγκομιδῆς (ex messe) πρῶτον γινόμενον ἄρτον. Hesych. θάργγηλος χύτρα· ἱεροῦ ἐψήματος. Phot. (θάργγηλος) ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἐψήματος. quid vero rei sit servis recens emptis cum illa olla obscurum est. cf. Mein. III 721.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΝ

Tituli significatio dubia est. fortasse mulieris nomen.

8

ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
 κακῶς λέγειν; ἤμιστά γ'· οὐδὲν ἔστι γὰρ
 ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
 εἰ δ' ἔστι τὸ φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν,
 5 ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.

- ἐρᾶς, συνεργαστῆς ἀπροφάσιστος γίνεται,
 πράττεις τι, πράξει συμπαρῶν ὅ τι ἂν δέη,
 δίκαια ταῦτά τῳ τρέφοντι νενομικῶς,
 ἐπαινέτης θανμαστός οἶος τῶν φίλων.
- 10 χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
 τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἤρωσ ἢ θεός
 ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;
 ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
 τεκμηρίον τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
- 15 ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος·
 γέρα γὰρ αὐτοῖς ταῦτά τοῖς τῶλύμπια
 νικῶσι δίδονται χρηστότητος εἵνεκα,
 σίτησις. οὗ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
 πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορευτέα.

Athenaens 6, 237 d χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρόθμως τὸν παράσι-
 τον ὁποῖός τις ἔστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως κτλ. 2. ἤμιστα
 οὐδέν· ἔστι A. γ' add. P. γε B. 3. ἐν τοῖσιν οὖσι Grot. Excerpt.
 691. ἐν τοῖς βροτοῖσι Herwerd. Mnem. nov. III 304. scr. θνητοῖσι
 τούτων. 4. τὸ add. Casaub. 7. πράττεις Dindf.] πράσσεις A.
 8. ταῦτά L] ταῦτα A. 11. interpunctio est Meinekii. 13. ἵνα
 μὴ δὲ Grotius] ἵνα δὲ μὴ A. 16. ταῦτα et τὰ ὅλ. A. 17. εἵνεκα,
 non οὔνεκα, A. 18. σύμβολον C. 19. προσαγορευτέα Mein.] προσ-
 αγορεύεται A.

6. 'συνεραστῆς adiuvans in amore, ut Bion. 9, 8 ἐρασσαμένῳ
 συνέρασθαι.' Mein. An. Ath. 103. 10. 'at' inquit 'nullo suo sumptu
 convivantur.' Mein. 12. Hesych. ἀποδοκιμάζει· ἀποβάλλει. 17.
 χρηστότητος εἵνεκα 'ex solemnī decretorum formula.' Mein. 18.
 σίτησις, ut in pnyaneo.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

9

- ὁ Δημοτίων δὲ παραμένειν αὐτῷ δοκῶν
 τὰργύριον οὐκ ἐφείδεται, ἀλλὰ παρέτρεφεν
 τὸν βουλούμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
 οἴκαδε βαδίζειν ᾤετο, ὡς τάλαντατος.
- 5 καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνου,
 τὸν παραμασήτην λαμβάνειν δίκρον ξύλον·
 οὗτ' εὐρυθμός γάρ ἐστιν οὗτ' ἀχρήματος.

Athenaeus 6, 243 b Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοτίωνι τῷ
 ἀσώτῳ παρασιτοῦντος αὐτοῦ (Χαιρεφῶντος) μνημονεύει κτλ. 1. παρα-
 μενεῖν Schweigh. αὐτῷ Dindf.] αὐτῷ A. 4. ὤιετο ὡ A. 5. ἔτι

γε Dobr. ἔτι τοῦτ' οὐκ ἔστ' ἀνάξιον Toup. Schol. Theocr. 8, 51 p. 217. 6. τὸ — λαμβάνειν — ξύλον; Schweigh. probata Toupii coniectura: non hoc per se indignum facinus est hominem furciferum pro mensae sodali adsumere? 7. ἀγρήματος] (οὐκ) ἀγράμματος, i. e. σιγματίας Toup. οὐκ ἐυχρώματος, i. e. παντελῶς ἄμουσος Herwerd. Mnem. nov. III 304. nihil horum sufficit. graviter corrupti sunt v. 4. 5. 7, perobscurus v. 6.

10

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ. μὰ τοὺς θεοὺς,
 Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν
 οὔτω σφόδρ', οὐδὲ Κόρυδος ἱμάτιον λαβεῖν,
 οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
 5 κινεῖν ὀδόντας.

Athenaeus 6, 240e Τιμοκλῆς... ἐν Ἐπιστολαῖς κτλ. 4. νεῖλλος
 Α. ἄλφιτ', οὐ Casaub.] ἀλφιτου Α. ἀσυμβόλους Nauck. — 1.
 ἐρῶ, απο. — cf. Euphron. 8, 6.

ΕΠΙΧΑΙΡΕΚΑΚΟΣ

Cf. quae ad Anaxandrid. 59 adnotantur.

11

ἀγορὰν ἰδεῖν εὖοψον εὐποροῦντι μὲν
 ἠδιστον, ἂν δ' ἀπορῆ τις ἀθλιώτατον.
 ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 γενόμενος ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε.
 5 ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον, οἴμοι, τέτταρας
 χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγγέλεις ὄρῶν,
 θύννεια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
 καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο
 ὀπόσου, πνθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Athenaeus 6, 241a μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Κορύδου) Τιμοκλῆς
 ἐν Ἐπιχαιρεκάκῳ οὕτως κτλ. L. Pomponius Bononiensis 80 Ribb.
 (p. 238 ed. alt.) cenam quaeritat; si eum nemo vocat, revertit ma-
 stus ad macenam miser. 4. ὠψώνει Schweigh.] ὠψωνεῖ Α. καθ'
 αὐτὸν Mein. An. Ath. 105. 5. οἴμοι] οἴμαι Dobr. 6. ἄνθρ. Κ.]
 ἄνθρ. 7. ἡμωδία Casaub.] ημωδία Α. 8. πάντα μὲν] πάντα ημεν
 Α. πάντη μὲν Dindf. 9. δὲ Α. ἀπέτρεχ' εἰς Casaub.] ἀποτρέ-
 χεις Α. itaque (nam offendit hic quidem imperf.) fortasse ἀποτρέχει
 ἢ τὰς μ. cf. Arist. Lys. 2. Ran. 187.

4. 'piscis emebat ad se domum ferendos.' Mein. 9. i. e. in
 eam fori partem abiit, ubi membrades, vilissimum piscium genus,
 venibant. cf. Alexid. 195.

ΗΡΩΕΣ

De tempore cf. quae ad Antiphanis *Νεοτιίδα* adnotantur. fortasse Heroes dicit viros tum in administranda republica primarios.

12

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. B. πάνυ γε. A. θράσω τοῦτό σοι.
καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσεται Δημοσθένης
ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος; A. ὁποῖος; ὁ Βριάρεως,
ὁ τοὺς καταπέλτας τὰς τε λόγχας ἐσθίων,
μισῶν λόγους ἄνθρωπος, οὐδὲ πάποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

Athenaeus 6, 224 a Τιμοκλῆς ἐν Ἡρωσιν κτλ. 1. με Elmsl. Ach. 963 p. 91] μετὰ A. 2. B. et A. inseruit Cobet. N. l. 21. 22. 4. ὁ ποῖος; — ὁποῖος; Mein.] ὁ ποῖος A. βριαρὸς Dindf. Βριαρεὺς Mein. sed recte Elmsleius καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσεται σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως; | A. ὁ τοὺς καταπέλτας κτλ. nam Δημοσθένης glossema est. 6. λόγους τ' Elmsl. fortasse λόγους γ'.

2. τὰ προσόντα. Plat. Menex. 235 a οὕτω καλῶς ἐπαινοῦσιν, ὥστε καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰ μὴ περὶ ἐκάστου λέγοντες . . . γοητεύουσι . . . τὰς ψυχὰς. cf. Cratyl. 394b. Antiphont. 5, 9 ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσὸν ἀπέδειξαν. 5. confert Meinekius Mnesim. 7, 3 sq. 6. 7. haec per ironiam scilicet dicuntur. 7. ἀντίθετον, quale famosum illud de δοῦναι et ἀποδοῦναι. cf. Antiphan. 169.

nescio quis alteri, postquam quaesivit verumne ipsi dicere debeat, suadet ut ante omnia Demosthenis iram placet. sententia postulare videtur ut v. 1 scribatur νῦν με μηδὲν μᾶλλον.

13

ὡς δ' ἦν ἡριμένη
βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
τράπεζα. B. περιέργως γε νῆ τὸν οὐρανόν,
ὅξον φράσαι τράπεζα συντόμως.

Athenaeus 10, 455 f Τιμοκλῆς ἐν Ἡρωσιν κτλ. v. 2—4 (τράπεζα) Eustathius 1586, 20 om. fabulae auctorisque nomine. 4. γε add. Casaub. 5. φράσαι σοι τὴν τράπεζαν σ. Grotius Excerpt. 693. — in v. 4 pro voce τράπεζα alia aliqua eius περιφρασις videtur restituenda esse.

ΙΚΑΡΙΟΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

Ἰκάριοι ἢ Σάτυροι Meinek. I 429, duas fuisse fabulae recensiones statuens, 'quarum altera Ἰκάριοι, altera Ἰκάριοι ἢ Σάτυροι inscripta fuerit.' cf. III 600. non credo. Icarios Satyros dixit ab *Icaria*, pago Attico, ubi primam vitem Icarus vel Icarius Bacchi beneficio posuerat. cf. Preller. Myth. gr.² I 525. 6.

14

ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται,
καί σου κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ.
ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γάρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσίν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλοισ καὶ πλατυρρύχουσι τισίν.

Athenaeus 8, 339d Πυθιονίκην δὲ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱοῦς, ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις (Νικοκλῆς ἐν ἀκαρίοις A) φησίν (fr. 17). καὶ πάλιν κτλ. 1. δὲ et 3. δῶρα A. 4. σαργάνας Schweigh.] σαργανίας A. 5. αὐτην A. 6. ἔχουσ', ἐπεὶ K. σύνεστι σαπέρδαις Scaliger] σύνεστις ἀπέρδ' εἰς A. σαπέρδαιν δυοῖν K. 7. πλατυρρύχουσι A.

rationem doni Pythionicae missi et cur σαργάνας ab ea poscantur non intellego. cf. 21, 7. 7. ἀναλτος, si hunc versum excipias, apud solum quod sciam Homerum.

15

τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην περᾶς,
ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου
κόμπους παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν
πρὸς πανδυσας ἔχει,
5 μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Athenaeus 8, 342a καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ φήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὡς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ, διηγουόμενος τοὺς παρὰ Ἀρπάλου δωροδοκῆσαντας... καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητὴς φησι κτλ. 1. τε A. περᾶς Dobr.] πέρας. πέρα Iacobs. 2. ὃς ἠπίαις Iacobs.] ον σηπίαις (quattuor primae litterae in ras. m.¹) A. 3. κωμικὸς παφλάζων αἰμύλοις πυκνώμασιν | πρὸς πᾶν ἀναιδεύσαιτ' ἂν εὐφρῶς τ' ἔχει — ἄρδειν Dobr. mihi pro κόμπους scribendum videtur βομβεῖ. 4. sic A. primum constat λύσας scribendum esse pro δύσας, deinde poetam in translatione incepta permansisse. itaque tale aliquid scripsit: πρὸς πᾶν τε λύσας ἔνευμάτων (vel ἔνημάτων) πηγὰς ἀεὶ μισθ. ἄρδει κτλ., ubi ἀεὶ coniungendum cum μισθωτὸς.

videtur nescio quis alterum iter ingredientem adhortari. Aesch. Prom. 717.8 contulit Iacobsius. Hyperidem igitur fluvium facit, et ἰχθυόρουσιν propter ὀψοφαγίαν. Harpali pecunia significari non potest, siquidem eo tempore Pythionico (fr. 14. 17) iam diu mortua erat. Diodor. 17, 108. Theopomp. Athen. 13, 695a (Mein.).

16

ὦστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν· νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεύδον, εἶτα Θουδίππος βδέων
 παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.
 ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
 5 οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμῶν
 Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρὸν τε κνάμων καταλαβῶν
 ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὄρα,
 (ὥσπερ εἰ) Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδετο.

Athenaeus 9, 407 f (Τιμοκλῆς) ἐν Ἰκαρίοις Σατύροις φησὶν κτλ. ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κνάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέσια πορδὴν ἐορτήν. 1. οὐδὲν Schweigh.] οὐδὲ ἐν A. 2. καθεύδον Iacobs. Add. Ath. 215] καθεύδω A. βδέων Mein.] ὁ λέων A. ὁ Θουδίππου Κλέων Bergk. conl. Isae. 9, 2—37. 3. ἔπηξεν] ἐπιξεν Mein. 4. ἐφέρετο] ἐφερόμεσθ' οὖν et ἐφερόμην δὲ Mein. εἶτ' ἐφείροπον Iacobs. (melius ἀφείροπον). 5. οὐθὲν A. 7. ὁ add. VL. ὡς A. 8. ὥσπερ εἰ Mein.] ὁ A. εὐθέως Herwerd. Stud. crit. 87.

2. 'Thudippus fortasse is est quem Athenienses Ol. 115, 3 cum Phocione supplicio adfecerunt. Plut. Phoc. 35. Mor. 189 b.' Mein. 4. Dion quis dicatur nescio. 5. χρηστὸν 'fatuum' Mein. 8. de Cephisodoro oratore Ruhnken. Hist. crit. orat. LXXXII. Harpocrat. Κηφισόδωρος . . . κευωμάδεται δὲ οὗτος ὡς ὀνώδης (sic D. νωθής Bekker.). fragmentum nondum persanatum.

17

Ἄνυτος ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγη τι· καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὡς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοῦς δύο σκόμβρους ξενίσση μεγάλους ἠδομένη. Athenaeus 8, 339 d. cf. fr. 14. μεγάλους] μεγάλως Casaub. μεγάλ' Mein. sunt enim σκόμβροι pisces minuti. Athenaeus 3, 119 f (τοῦς Χαιρεφίλου), οὗς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι. cf. Alexid. 77. G. A. Hirschig. Ann. crit. 10. 'Anytum cum παχύν dicit, dubitari potest obesum an opulentum significare voluerit. σκόμβρους vocat Chaerephili filios eodem sensu quo (fr. 14) τάριγος et σαπέρδας, quae stultorum hominum sunt convicia.' Mein. — versus restituere conatus est G. Hermannus in

Mein. ed. mai.: mihi videntur trimetri esse, incertae tamen emendationis.

ΚΑΤΝΙΟΙ

Cf. quae ad Alexidis *Καννίους* adnotantur.

18

ἤδη προσενήνεκται; τί μέλλεις; σπεύδετε,
ὦ τάν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω
κομιδῇ τεθυηκώς, τῶν ἀν' ὀκτώ τοῦβολοῦ
θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκατέρησε γὰρ
5 ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκατέρησ', ὦ φίλτατε,
πεινῶν.

Athenaeus 6, 240d *Τιμοκλῆς...Καννίους* κτλ. 1. μέλλεις Iacobs. Add. Ath. 147] μέλλει A. σπεῦδε δὴ Iacobs. 2. τάν A. οὔτος Dalecamp. 3. κομιδῇ A. ἀν' ἑκατὸν τοῦβολοῦ — ἀνακάψας Herwerd. Nov. add. crit. 36. 4. θερμούς A. 5. ἐκατέρησεν A. 6. πεινῶν Mein.] πίνων A.

1. post προσενήνεκται interrogationis signum posui. iubet aliquis esurienti et inedia paene mortuo nescio quid cibi *adferrī*. προσφέρειν sic Plat. com. 55. Antiphan. 140. Alexid. 189. Damox. 2, 28. sperat ea ratione (οὔτως 2) esurientem similiter in vitam rediturum esse ac redierit Tithymallus fabarum multitudine consumpta. de *Tithymallo* cf. Antiphan. 210. Aristophont. 10. Alexid. 159 et de quaesitis id genus antithetis (*καρτερεῖν, ἀποκαρτερεῖν*) Antiphan. 169. Anaxil. 9. Alexid. 7. 209. 3. ἀν' ὀκτώ τοῦβολοῦ, fabae quarum octoni modii obolo constant. 4. μαλάξας, i. e. *postquam manducavit*, comedit. non sibi *prae inpatientia mortem fame conscivit, sed famem patienter pertulit*. adesp. Mein. II 746, 10. 11 ὥστε μάλλον ἀν θέλειν ἀποκαρτερεῖν (*fame se necare*) ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν.

ΚΕΝΤΑΤΡΟΣ Η ΔΕΞΑΜΕΝΟΣ

Apollodor. 2, 5, 5 Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὀλενον πρὸς Δεξαμενὸν ἦκε. .καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχην τὴν θυγατέρα. ὑφ' οὗ παρακληθεῖς βοηθεῖν. .Εὐρυτίωνα ἀπέκτεινε. cf. Callim. Del. 102. Paus. 5, 3, 4. 7, 18, 1. Hygin. Fab. 33. — tragoediae cognomines (*Δεξαμενός*) Iophontis et Cleophontis commemorantur a Suida.

19

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν

Athenaeus 6, 240d e *Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ* (δεξαμένω A) κτλ. *Tithymallum*, i. e. famelicum.

ΚΟΝΙΣΑΛΟΣ

I. e. daemon Conisalus. Schol. Arist. Lys. 982 δαίμων πρι-
απόδης ὁ Κονίσσαλος. Strab. 13, 588 (Πριάπος) ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς
Ὁρθάνῃ καὶ Κουισάλῳ καὶ Τύχωνι καὶ τοῖς τοιούτοις. cf. Plat. com.
174, 13 et quae ad eius Ὁρθάνῃν adnotavimus.

20

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηροῖς
μεγάλοις ἄπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

Athenaeus 10, 430 f ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κουισάλῳ (κου-
ισάδῳ A) κτλ. παταξάτω τις Dindf. nescio qua de causa. numquam
eredam πατάσσειν idem esse posse ac *permutere*. prorsus aliter
Eubul. 138. scr. μαλάξω (αὐτὸν ὥστε) φράσαι.

ΔΗΘΗ

21

μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγγανεν.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάννυ
ἔπειτα 'χρησόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας
ἐν αἴσιν ἤψες τοὺς κνάμους.' καὶ ταῦτά τε
5 εἶρητο καὶ παριόντα Φείδιππον πάννυ
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδῶν τὸν παχὺν
ἐπόπυσ', εἴτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

Athenaeus 9, 407 d Τιμοκλῆς ... ἐν δράματι Λήθη φησί κτλ.
4. αἴσιν ἤψες (ἔψεις in Ath.) Mein.] αἴς συνῆψας A. 5. εἶρητο
Pors.] εἶρηται A. Φείδιππον Pors.] φίλιππον A. πάννυ] πάλιν
Mein. πάννυ coniungendum cum πόρρωθεν. — cf. Alexid. 6. 218.
extrema non magis intellego quam fr. 14, 4.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ

22

ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ
χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι, βαβαί.
ἢ στιφορότης, τὸ χρωῶμα, πνεῦμα, δαίμονες,
τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα, δεῖν δέ τι
5 ἀγωνιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί τε καὶ
πληγὰς λαβεῖν ἀπαλαῖσι χερσίν. B. ἠδὲ γε
νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον.

Athenaeus 13, 570 f ἢ ἠδιστόν ἐστί σοι, ὡς ἐν Μαραθωνίοις

φησὶ Τιμοκλῆς κτλ. cf. Suid. Τιμοκλῆς. 1. ὄσον Iacobs.] θεὸν Α. 3. τὸ πνεῦμα Mein. 5. ἀγωνιασαί Α. τε Iacobs.] γε. 6. B. add. K. — 3. qua re color virginis et meretricis inter se differant, idque noctu, non expuato.

NEAIPA.

Meretrix sine dubio significatur famosissima. fuit *Neaera* etiam Philemonis et Licinii Imbricis. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 35.

23

ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχῆς
Φρούνης ἐρασθεὶς, ἠνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει,
πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἐκάστῳ τῆς θύρας
5 ἀπεκλειόμην.

Athenaeus 13, 567e θρηνηῶν τις αὐτὸν παράγεται ὑπὸ Τιμοκλέους ἐν Νεαίρα κτλ. idem 591d εἶρηκε δὲ περὶ τοῦ πλοῦτου αὐτῆς (Φρούνης) Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Νεαίρα (πρόκειται τὸ μαρτύριον). 4. πάμπολλα Α. 5. ἀπεκλειόμην Α. — ἐφ' ἐκάστῳ 'ad singulos coitus obtinendos.'

24

ἔπειτα διὰ τε ταῦτ' ἀναρίστητος ὦν

Suidas ἀνάριστος μᾶλλον ἢ ἀναρίστητος... Τιμοκλῆς Νεαίρα κτλ. τε] γε Bernhardy.

ΟΡΕΣΤΑΤΤΟΚΛΕΙΔΗΣ

Harpocrat. Αὐτοκλείδης... οὔτοι παιδερασταὶ σφοδροί, ὡς καὶ Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου. Aeschin. 1, 52 ὑπερβαίνων τοῦσδε τοὺς ἀγρόους (cf. Arist. Nub. 349 cum interpr.), Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρασανδρον κτλ. eum a meretricibus ut Orestem a Furiis fuisse vexatum in Timoclis fabula ex fr. 25 coniecit Mein. I 432.

25

περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
εὐδουσι γράες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα,
Γνάθαινα, Φρούνη, Πυθιονίκη, Μυρορίνη,
Χρυσίς, Κοναλλίς, Ἰερόκλεια, Λοπάδιον.

Athenaeus 13, 567e καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεσταντοκλείδης ὁ αὐτὸς Τιμοκλῆς φησι κτλ. 2. ναννιον et 4. χρυσισκοναλις Α. 'forsitan Κοβαλίς' Mein., qui scaenam prorsus ut in Eumenidum prologo cogitandam esse arbitrat.

26

Harpocratio παράβυστον· οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα' . . . μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Τιμοκλῆς ἐν Ὁρεσταντοκλείδῃ. Hesych. παράβυστον . . . δικαστήριον οὕτω καλούμενον. 'itaque Areopago et Areopagitis Parabystum et undecim viros substituit, quos de cuiusvis generis maleficis iudicium exercuisse constat.' Mein. I 432. cf. Schoemann. Ant. gr.² I 494.

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

27

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω
ὁ Κάραβος προσῆλθεν, ἐμβλέπων δ' ἐμοί,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει, συνειὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
5 ὦν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς. B. τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι.

Athenaeus 8, 339 ef περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλιχθος ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς Τιμοκλῆς ἐν Πολυπράγμωνι κτλ. 3. γοῦν Pors.] δ' οὖν A. δ' ex v. 2 in v. 3 post πρὸς transponit Pors. 4. συνειὶς Dindf.] συνειὶς A. 5. B. add. K.

6. 'aliorum spectant ac videntur spectare.' dubito tamen an scribendum sit χωρὶς (vel ἄλλοσ') ἢ κτλ.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Ponticum* adnotantur.

28

πολλοὺς γὰρ ἐνίοθ' ἢ πενία βιάζεται
ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 96, 22 Τιμοκλέους Ποντικοῦ A. 1. ἐνίοθ'] εὔ' ἴσθ' K. cf. Plat. com. 19.

ΠΟΡΦΥΡΑ

Cf. quae ad Xenarchi *Porphyram* adnotantur.

ΠΥΚΤΗΣ

Pugil fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 68.

εὐρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
τούτων τιν', οἱ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
τάλλοτρι', ἑαυτοὺς ἀντι κωρῦκων λέπειν
παρέχοντες ἀθληταῖσι.

Athenaeus 6, 246 f κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς μὲν ἐν Πύκτῃ ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε κτλ. 2. τιν' Herwerd. Stud. crit. 5] τινὰς A. 3. τάλλοτρια A. λέπειν Mein.] λέγειν (sed γ in ras. m.¹) A. δέρειν Porson. cf. Plat. com. 12.

2. Hesych. διασφυδῶσαι· ἀύξῃσαι. ἀπὸ τοῦ σφύξειν. *cibis distenti et quasi tumentes.* de κωρῦκοις cf. quae ad Antiphanis Κώρυκον adnotavimus. 'sunt sacci sabulo vel farina vel ficuum granis distenti, quos a lacunari suspensos athletae' (Mein.) pro adversario verberabant. ζυγομαχεῖν τῶ κωρῦκῳ Aristot. Rhet. 3, 11. πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι Diogen. 7, 54. Diogen. Vind. 3, 70. Suid. Apostol. 14, 86. ἡ κωρυκομαχίη Hippocr. Diaet. 2 (I 701 Kuehn.).

ΣΑΠΦΩ

Eidem fere tempori adsignanda atque Alexidis *Agonis*. Mein. I 386. 7. 429.

ὁ Μισρόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

Athenaeus 8, 339 c Τιμοκλῆς ἐν Σαπφοῖ φησιν κτλ. cf. Antiph. 26, 14.

ΣΑΤΥΡΟΙ

Cf. Ἰσάριοι Σάτυροι et Alexid. 77.

ΣΤΝΕΡΓΟΙ

Rectius fortasse *Συνερίθοι*. cf. Meinek. I 433 et quae ad Amphididis *Ἐρίθους* adnotantur.

τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικῆς θεός,
τοῖς ζῶσι δ' ἔτερον ἀνοσιώτατος φθόνος.

Stobaeus Floril. 125, 10 Τιμοκλέους *Συνεργικά* A. Τιμοκλέους Voss. Theophil. ad Autolyicum 378 f τούτοις ἀκόλουθα εἶρηκε καὶ Τιμοκλῆς λέγων 'τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικῆς θεός'. 2. ἀνοσιώτατος AB] ἀνοσιώτατον. ἔτερον] ἔφεδρος Mein. ed. min. xix. ἔργων Herwerd. Mnem. nov. VI 76, conl. Menand. 521, 9 Mein. ἔτερος M. Haupt. Opusc. III 608. mihi Timocles scripsisse videtur ἐχθρὸς ἀνοσιώτατος.

ΦΙΛΟΔΙΚΑΣΤΗΣ

32

ἀνοίγει' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς
 ὤμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἔαν
 βούληθ' ὁ γυναικονόμος τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν,
 κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν,
 ὅ τῶν ἐστιωμένων. ἔδει δὲ τοῦμπαλιν
 τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.

Athenaeus 6, 245 b Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησιν οὕτως κτλ.
 3. τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν Dobr. Adv. II 311] λαβεῖν ἀριθμὸν A.
 τὸν ἀριθμὸν καταλαβεῖν Schweigh. ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμὸν Dindf.
 — conl. Menand. 265 Meinek. Anal. Ath. 107 (in hac re
 consentiens cum Hirschigio Ann. crit. 18) delet v. 4, quia quam
 legem Menander novam dicat Timocles novam dicere non possit.
 propterea etiam Menandri Timoclisque apud Athenaeum eclogas
 transponendas esse, non credo. potuit lex Timoclis aetate lata,
 sed mox ut fit in oblivionem adducta, Menandri tempore iterum
 ferri. praeterea Timoclem Menandri tempora attigisse ipse Meinek-
 ius docet I 430.

2. ἐφοδεύων. cf. Arist. Av. 1160. legenda etiam lepida illa
 de Chaerephonte parasito narratio, quam Athenaeus 6, 245 a Ti-
 moclis eclogae praemittit.

ΨΕΥΔΟΛΗΣΤΑΙ

33

καταμαθὼν δὲ κειμένην
 θερμὴν σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν ἤσθιον.

Athenaeus 3, 109 c (ἄρτου ἰπνίτου) μνημονεύειν Τιμοκλέα ἐν
 Ψευδολησταῖς οὕτως κτλ. 2. εἴσθιον A. κειμένην σκάφην | θερ-
 μὴν ἰπνιτῶν Dobr. Arist. Plut. 718 p. 90. scr. κειμένην | μεστὴν
 σκάφην θερμῶν κτλ.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

34

ὅστις φοβείται τὸν πατέρα ἀσχύνεται,
 οὕτως πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγόν,
 καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 79, 17 Τιμοκλέους A. 2. οὕτως, non ὄντως,
 A. melius convenient v. 2 et 3, si scripseris οὕτως ὀπλίτης ἀγ-
 ἔσται καταλεγείς. cf. Arist. Eq. 1369.

35

τάργυρίον ἔστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.
ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο μηδ' ἐκτῆσατο,
οὗτος μετὰ ζώντων τεθνηκῶς περιπατεῖ.

Stobaeus Floril. 91, 15 Τιμοκλέους Α. 2. ἔχη Α. μηδ' ἔχων
ἐκτῆσατο Mein. V ccxxvi.

36

σῦκ', ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

B. σὺ μὲν εἰρεσιώνην, οὐ γεωργίαν λέγεις.

Clemens Alex. Strom. 4, 2, 7 οἱ στραωματεῖς ἡμῶν κατὰ τὸν
γεωργὸν Τιμοκλέους τοῦ κωμικοῦ σῦκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι προσοδεύ-
ουσι, καθάπερ ἐκ παμφόρου χωρίου. δι' ἣν εὐκαρπλίαν ἐπιφέρει σὺ
μὲν κτλ. ex fabula cui Γεωργός nomen fuerit eclogam depromptam
et Γεωργίαν in scaenam productam fuisse arbitratur Meinekius.

37

Χιοὶ πολὺ

ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὄψαρτυτικὴν.

Athenaeus 1, 25 f μαρτυροῦνται γὰρ καὶ Χιοὶ οὐκ ἔλαττον τῶν
προειρημένων ἐπὶ ὄψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς κτλ. πρῶτιστ' αὐτ' ὄψαρ-
τυτικά Mein. Anal. Ath. 12.

38

μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.

Plutarchus Mor. 845 b προελθὼν (Δημοσθένης) πάλιν εἰς τὰς
ἐκκλησίας νεωτερικῶς τινα λέγων διεσύρετο, ὡς κωμωδηθῆναι αὐτὸν
ὑπὸ Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους κτλ. cf. Antiphan. 296.

39

Hesychius ἀπυξίνος· ἀπονεύρ. . . Τιμοκλέους. ἀπεξίνου (ab
ἀπεξινῶ) et ἀπενεύρου H. Stephanus. Poll. 4, 179 τὸ δὲ κενῶσαι
διὰ καθάρσεως καὶ ἐξινῶσαι λέγουσιν, καὶ ἐξινωμένον ἢ κωμῶδία
τὸν κεκαθαρωμένον φησὶν ὡς ἐκ τῶν ἰνῶν φερομένης τῆς χολῆς. cf.
Hesych. ἐξινώμενον· ἐκκενούμενον. ἐκστραγγιζόμενον· λέγεται δὲ ἐπὶ
τῶν (τῆν) χολῆν καθαιρομένων. adparet in lemmate Hesychii scri-
bendum esse non ἐξινωμένον, ut apud Pollucem, sed ἐξινούμενον.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ

Meinek. I 434.

ΒΟΥΤΤΑΛΙΩΝ

Cf. quae de Antiphanis *Butalione* diximus.

1

φθίνει δόμος

ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
 τύχαις, ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
 ἄστυτος οἶκος, κοῦτε βυσαύηνη θεᾶς

- 5 Δηοῦς σύνοικος, γηγενῆς βολβός, φίλοις
 ἐφθὸς βοηθῶν, δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι·
 μάτην δὲ πόντου κυανέαις δίναις τραφεῖς
 φλεβὸς τροπωτήρ, πουλύπους, ἀλοὺς βρόχων
 πλεκταῖς ἀνάγκαις, τῆς τροχηλάτου κόρης
 10 πίμπλησι λοπάδος στεροσώματον κύτος.

Athenaeus 2, 63 f Ξέναρχος κτλ. ex *Butalione* excerpta esse Suidas docet Ξέναρχος . . τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βουκαλίων (scr. Βουτ.), ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν. nulla enim Xenarchi praeter hanc ecloga in secundo Athenaei libro exstat. v. 4 (ἄστ. οἶκ.) et 1—3 (τύχαις) Eustathius 1283, 26 ἄστυτος, οἶον παρὰ Ξενάρχῳ, Πελοπιδῶν ἄστυτος οἶκος, ἤγουν ἄκαρπος, ἄγονος, καὶ φθίνει δόμος — τύχαις. οἶκος ἄστυτος etiam Eustath. 862, 44. — tragicum aliquem parodia inridet. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 728.

2. ἀσυστάτοισι Blomfield. Gloss. Aesch. Ag. 1443 p. 303] ἀσυντάτοισι BCD. ἀστυτοῖσι Eust. unice verum est ἀνεντάτοισι. cf. Theopomp. com. 71. 3. Πελοπιδῶν L] καὶ πελοπιδῶν BCD. 4. κοῦτι Nauck. Fr. tr. p. 728. κοῦδὲ K. βυσσαύηνη C. 5. Δηοῦς Schweigh.] δηοῦν BCD. 7. στραφεῖς Mein. An. Ath. 33. 8. βρόχων Porson. Miscell. 234] βροτῶν. 9. τροχηλάτης C. cf. Lobeck. Paralip. 458. 10. στεροσώματον Lobeck. Phryn. 176] στεροσώματον. στεγνοσ. Dobr.

2. ἀσυστάτοισι Herwerdenus Mnem. nov. VI 72 in eius tragici quem inrideat versu positum fuisse censet, Xenarchum autem id in ἀσυντάτοισι mutavisse. at τὸ αἰδοῖον non συντείνεται, sed ἐντείνεται. 3. 'Pelopidarum ἀλάστορα in domum intruisse, i. e. domum esse interituram, affirmat.' Mein. εἰσπέπαικε. cf. Arist. Plut. 805. Soph. OR. 1252. 4. Hesych. βυσαύηνη· ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν ἀνέχνα μικρὸν ποιῶν καὶ τοὺς ᾄμους ἀνέλκων. Pollux 2, 135 ὁ τοὺς μὲν ᾄμους ἀνέλκων, τὸν δὲ ἀνέχνα συνέλκων, ὃν ἐπί-

βουλον Ἀριστοτέλης φυσιογνωμονεῖ. — ἄστυτος detortum ex ἄστυλος οἶκος. Eur. Iph. T. 57. 5. φίλοις Xenarchus invenerat in tragico suo, sed sine dubio detorsit in τύλοις. Poll. 2, 176 ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τύλος τὸ αἰδοῖον. cf. Pherecr. 204. Hesych. et Zonar. τύλον· τὸ αἰδοῖον. Etym. m. 125, 24 τύλος· γὰρ τὸ αἰδοῖον. 8. τροπωτήρ. cf. Arist. Eccl. 1091 δικωπεῖν. Plat. com. 3, 4.

ΔΙΑΤΜΟΙ

2

ὡς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι.
 ἢ τὰγαθοῦ γὰρ δαίμονος συνέσεισέ με
 ἄκρατος ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς,
 ἢ τοῦ δὲ σωτήρος Διὸς τάχιστά γε
 5 ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέν μ' ὄρῳς.

Athenaeus 15, 693 b Ξέναρχος ἐν Διδύμοις κτλ. 1. ὑπό τι Pors.] εὐποτι A. cf. quae idem adnotavit ad Arist. Vesp. 281. 2. ητ' αγαθοῦ A. γὰρ add. Mein. in Ath. συνέσεισέ A. 3. ἄκρατος ex A add. Cobet. Or. 105. cf. Schoell. Herm. III 163. 5. ἀπώλεσε ναύτην Canter.] ἀπώλεσεν αὐτήν A. scr. ἀπώλεσ' ἀνέδην, quod adverbium frequens est apud Platonem philosophum. nam *natantem* quidem potior se dicere potest, *nautam* vix potest. κατεπόντωσέν Schweigh.] κατεπόντωσέ A. — de ioci genere Arist. Plut. 1174. 5 contulit Dobraeus. ὄρῳς. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355. inter duos fratres distribuit Naber. Mnem. nov. VIII 267.

3

πίμπλη σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν·
 ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

Athenaeus 10, 426 b ταῦτα ἔφη Ξέναρχος (ξενόχαρτος A) ἐν Διδύμοις. 1. πίμπλη Mein.] πίμπλα A. Πάμφιλε Herwerd. Anal. crit. 43. recte Kusterum Xenarchi nomen restituisse testatur Suidas Ξέναρχος. alterum versum proverbialiter dictum esse monuit Schweigh.: quamquam nihil eiusmodi apud paroemiographos.

ΠΕΝΤΑΘΛΟΣ

4

δεινά, δεινὰ κούκ ἀνασχετὰ
 ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι.
 ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκιων μάλ' εὐπρεπῶν
 ἐπὶ τοῖσι πορνείουσιν, ἃς ἔξεσθ' ὄρῶν
 5 ἐλληθερούσας, στέρν' ἀπημφιεσμένας,

- γυμνὰς ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένας·
 ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ἢ τις ἤδεται,
 λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ρικνῇ,
 νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρῳ,
 10 μὴ κλίμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα,
 μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν εἰσδύναί στέγης,
 μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνη.
 αὐταὶ βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε,
 τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
 15 πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους.
 καὶ τῶνδ' ἐκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελεῶς,
 μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἐσπέραν, πάντας τρόπους·
 ἄς δ' οὐτ' ἰδεῖν ἔστ' οὐθ' ὄρωντ' ἰδεῖν σαφῶς,
 αἰεὶ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον,
 20 δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα·
 ἄς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποτὶα Κύπρι,
 βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
 ὁπότεν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;

Athenaeus 13, 569a ἐπιτιμᾶ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ τοῖς
 ... ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἐταίρας καὶ τὰς ἐλευθέρους
 τῶν γυναικῶν ταυτὶ λέγων κτλ. v. 9 Eustath. 883, 36 χρῆσις δὲ
 τῆς λέξεως ἐν τῷ κτλ. v. 13—15 Eustath. 886, 34 οἷον αὐταί,
 ἡγουν αἱ ἐταιρίδες, βιάζονται εἰσελθεῖν τοὺς μὲν — πατρίδια,
 ὅπερ ἔστι πατέρων ὑποκορισμός, τοὺς δ' — νεωτέρους. idem 565, 24
 ἐκ τοῦ ἄπφα γίνεται καὶ τὸ ἄπφιον, ὑποκόρισμα ὃν ἐρωμένης. 3.
 ὄπου παρουσῶν Mein. in Ath. μειρακίων C. 5. εἰληθερουσας A.
 στέρν' ἀπημφισμένης Tyrwhitt. Toup. III 419] στερνα τ' ἡμφι-
 εσμένης A. 6. ἐπικέρως V] ἐπικαιρως A. 7. ἢ τις] ητισ A. 10.
 κλίμακα στησάμενον Mein.] καὶ μα καιτησάμενον A. 11. εἰσδύναί
 Dobr.] ἐκδύναί A. ἐκδυναστείης C. 13. αὐταὶ Dobr.] αὐταί A.
 15. δαπφάρια A. 16. ἐκάστην Dalecamp.] ἕκαστον A. 17. τρό-
 πους· | ἄς P] τροπουσας A. 18. τὰς δ' Jacobs. ὄρωντ' ἀθρεῖν
 σαφῶς Nauck. Philol. VI 420. ουτιδειν ἔστ' οὐθορωντιδειν A. 19.
 αἰεὶ A. τετρεμαίνοντα VL] τετραμένοντα A. 20. delet Mein. ἐν
 χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα, δεδιότα Dindf. ψυχὴν] scr. ψωλήν. cf.
 Arist. Av. 560. Nub. 734. post v. 20 versus excidit talis fere:
 ταύτας διώκουσ' ἀναπεσεῖν ἰκνούμενοι. 23. προσκινούμενοι, non
 προσκυν., A.

3. nihil sequitur quo ὄπου referatur, sed prorsus mutata ora-
 tione v. 18 ἄς δ' οὐτ' ἰδεῖν κτλ. 6. etiam Eubul. 67, 4. 11.
 στέγης pendet a κάτωθεν. frustra στενῆς Mein. Anal. Ath. 357,
 'angustam cellae subterraneae fenestram' dici existimans. 12.

paene ut Falstaffius apud Shakespearium. 14. *γέροντας ὄντας*. cf. de talibus parechesibus Lobeck. Soph. Ai. p. 108. Paralip. 53. 20. 'formula *ψυχὴν ἐν χειρὶ ἔχειν* de hominibus vitae discrimen adeuntibus infimae graecitatis' est. Mein. 21. Eurip. Hippol. 415 *αἶ πῶς ποτ', ᾧ δέσποινα ποντία Κύπρι, βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευετῶν*; 22. de *Draconis* legibus in adulteros datis cf. Taylor. Lect. Lys. p. 303 Reisk.

5

*ἔμοι γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,
ἐλευθέριον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν.*

Athenaeus 10, 440 e *ὅτι δὲ φιλοῖνον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ ἀχαριστῶς δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναικᾶ τινα παρεισάγει φρικτότατον ὄρκον ὁμνύουσαν τόνδε κτλ. 2. ἐλευθέριον Mein.] ἐλεύθερον A. cf. Cobet. N. l. 104. — cupit serva, priusquam moriatur, viva puella quam diligit, libertatem consequi: sed pro ἐλευθέριον ὕδωρ ut ebriosa οἶνον dixit. cf. Antiphan. 25.*

6

ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Athenaeus 10, 441 e *Ξέναρχος Πεντάθλῳ κτλ. Helladius Photii Bibl. 530, 15 ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιάζόμενος 'ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω' ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους . . . οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντές φασιν 'ὄρκους ἐγὼ γυναικῶν εἰς οἶκτον γράφω', ubi Scaliger γυναικὸς et οἶνον. Bekker. Anecd. 55, 17 ὄρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χροῖ γράφειν' ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ δεῖ ὁμνύουση. ut in fr. 5, hic quoque ridicule οἶνον pro ὕδωρ.*

ΠΟΡΦΥΡΑ

Inter Timoclis fabulas refert Suidas. cf. fr. 8. 9 et Meinek. I 433.

7

*οἱ μὲν ποιηταὶ λήρως εἰσιν· οὐδὲ ἐν
καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
5 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
φαίνειν (ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ),
εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνν
ξηραιομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθύς, μάχην*

- 10 ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὐ πάνυ·
 ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
 δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
 ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
 ὕδωρ ὕδωρ'. ὁ δ' εὐθύς ἐξάρας πρόχου
 15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
 κατέχευε, κατὰ τῶν ἰχθύων δ' ἀπαξάπαν.
 εἰποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι.

Athenaeus 6, 225c *Ξέναρχος Πορφύρα κτλ.* 3. ταῦτ' Dindf.] ταῦτ' A. 8. εἰς τις G. Herm. ap. Erfurdt. Obs. 445] εἰτ' εἰς A. an εἶθ' εἰς? 9. εἶδε C] ἴδε A. 10. ἐποίησ' ἐν Schweigh.] ἐποίησεν A. 14. ὕδωρ iteravit Jacobs. Add. Ath. 127. 15. ἀκαρεῖ C. 16. τῶν ἰχθύων δ' Dindf.] δὲ τῶν ἰχθύων A. ἀπαξάπαν Casaub.] ἀπαξ ἐπάνω A. 17. εἰπές K. 'diceres', non dicas vel dixeris. γ' C] τ A.

7. 'causa legis erat ut piscatores celerius et viliores pretio vendere cogentur.' Jacobs. 11. cf. Arist. Av. 1014. 12. cf. quae ad Arist. Eq. 1146 adnotavimus.

8

εἶθ' ἀλιεὺς ὦν ἄκρος σοφίαν
 ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
 ἰχθυοῖσι εὐρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
 γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
 5 συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἴη.

Athenaeus 7, 319a τούτων (τῶν παγούρων) μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ *Ξέναρχος ἐν Πορφύρα οὕτως κτλ.* 1. εἶθ' ἴτ' A. οὕτωςί· ἀλιεὺς Mein. An. Ath. 141. εἶπερ Dobr. ἄκρος σοφίαν] ἀκρόσοφος Mein. an τί δ'; ὦν ἀλιεὺς σοφίαν ἄκρος? 2. ἐπὶ Herwerd. Mnem. nov. VI 72] ἐν A. ad captandos paguros. μὲν παγούροις τοῖς Dobr.] παγούροις μὲν A. θεοῖσι καὶ ἰχθυοῖσι Cobet. 4. δὲ Schweigh.] τὸ A. 5. in fine haud inepte addideris νῆ Δία. — voce βούγλωττος, quod est piscis nomen, simul stolidum senem designat. καλόν γ' ἂν εἴη per ironiam addit. nos das wäre eine schöne Geschichte.

9

μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ λάπτεις ἴσον ἴσω.

Athenaeus 10, 431a *Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρα κτλ.* ὢν add. Schweigh. λάπτεις K. Mus. Rhen. XXX 398] κάπτεις. Διόνυσος simul deus est et vinum.

ΠΡΙΑΠΟΣ

Verbum Livii Andronici contulit O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 3.

10

σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς ἀργυροῦν·
εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον,
παιδάριον, ἔγχει. B. νῆ Δία, νῆ τὸν κάνθαρον.

Athenaeus 11, 473f Ξέναρχος ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε κτλ. 2. δὲ πάλιν A. A. σὺ δὲ — τὰργυροῦν. B. εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν. A. εἰς τὸν κάνθαρον — ἔγχει, νῆ Δία. Γ. ναί, τὸν κάνθαρον. Dobr. Append. Arist. p. 113 (B est minister, A et Γ convivae). εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν Mein. 3. νῆ Δί' εἰς τὸν κ. Hanon. Exerc. crit. 151. ac νῆ Δί' A. sed poterat eum ridicule per cantharum etiam iurantem facere.

1. nescio quo iure opponatur vas *argenteum profundo*. 2. si vera est Meinekii emendatio, ἐπανάγωμεν (vel ἐπαναγώμεθ') peti- tum est e re nautica.

ΣΚΤΘΑΙ

11

ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια.
B. τί λέγεις; καπάνας; A. ναί· καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

Athenaeus 10, 418e Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις κτλ. 1. Ὀλύμπια Mein. An. Ath. 185] ὀλυμπίαν A. 2. καπάνας; ναί, καπάνας G. Hermann. ap. Erfurd. Obs. 465] καπάνας A. — ἔτρεφον, at non *quadrigas*, sed *equos* alebat. sic tamen etiam τρέφειν τὰς ναῦς Thucyd. 8, 44. Xen. Hell. 1, 5, 6. 5, 1, 24.

12

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι
κακόν, τὸ θυγάτριόν τέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.

Athenaeus 9, 367 a Ξέναρχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη κτλ. v. 2. 3 Eustathius 1061, 5 ἐκ τοῦ σίνηπι καὶ ρήμά ἐστι κωμικὸν σιναπῶ, οἷον τὸ θυγάτριον κτλ. ἤγουν ἐδοιμύξατο. 2. τέ om. Eust. σεσινάπικεν Dalecamp.] σεσινάπημεν A et Eust. etiam in dimetros digeri posse monuit Meinekios. de voce σίναπι pro νᾶπυ apud sequiores usitato cf. Lobeck. Phryn. Epit. 288. 9. Hehn. Kulturpf.² 183. 4. initium soluto sententiarum nexu non intellego, ne post Meinekium quidem. videtur pater queri, quod filiolum suam nescio quis hospitae ope *deceperit*.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

13

φιλύρας είχε γὰρ
ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον.

Athenaeus 15, 679c Ξέναρχος Στρατιώτη κτλ. 2. ἀφύλλου A.
cf. Horat. C. 1, 38, 2.

ΤΠΝΟΣ

14

εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
ᾧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὄτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Athenaeus 13, 559a Ξέναρχος ἐν Ἰπνω φησὶν κτλ. Eustathius
1423, 28 Ξεναρχου τὸ κτλ., ὡς δηλαδὴ τῶν θηλέων τεττίγων ἀφώ-
νων ὄντων. 1. εἰ τιςιν A. Aelian. H. an. 1, 20 καὶ τοῦτο μὲν τὸ
φιλόμουσον ἔδωκε τοῖς ἄρρεσιν ἢ φύσις· τέττιξ δὲ θήλεια ἄφρονός
ἔστι. cf. Strab. 6, 260.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Meinek. I 434. 5.

ΑΠΟΔΗΜΟΙ

1

καί τοι τί φημι καὶ τί δρᾶν βουλευόμεαι;
προδοὺς ἀπιέναι τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην,
τὸν τροφέα, τὸν σωτήρα, δι' ὃν εἶδον νόμους
Ἑλλήνας, ἔμαθον γράμματ', ἐμνήθην θεοῖς;

Bekker. Anecd. 724, 26 ὁ γοῦν παρὰ τῷ Θεοφίλῳ τῷ κωμικῷ
θεράπων ἐν τοῖς Ἀποδήμοις λέγει κτλ. 1. βουλευόμεαι Bast.] βου-
λομαι. δρᾶσαι βούλομαι Mein. 3. τροφέα. cf. Philem. 80. εἶδον
cognovi, ut saepe. cf. Fritzsche. Arist. Ran. 714 p. 270. 4. ἐμ-
νήθην. Lobeck. Aglaoph. 16. Meinekio libertus loqui videtur, qui
tamen in domo et clientela domini remanserit.

ΒΟΙΩΤΙΣ

Cf. quae ad Antiphanis Βοιωτίδα adnotavimus.

2

τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμεῶν τινα
τῶν Θηρικλείων, πῶς δοκεῖς; κεραρνύει

καλῶς, ἀφρῶ ζέουσαν· οὐδ' ἂν Ἀυτόκλης
οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
5 ἄρας ἐνώμα.

Athenaeus 11, 472 d Θεόφιλος ἐν Βοιωτία κτλ. 1. κεραμεῖαν
H. Jacobi] κεραμεῖαν. 2. δοκεῖς P] δοκεῖ A. κεραννύει Porson.]
κεράννυσιν A. 4. γῆν Schweigh.] τὴν A. ἄρας ἐνώμα Jacobs.
Add. Ath. 255] ἀρασαν ὤμον A.

non recte Meinekius An. Ath. 217 aut post κεραννύει aut post
ζέουσαν lacunam esse statuendam censet, quia addendum fuerit ali-
quid, quo pincernae in porrigendo poculo elegantia laudaretur.
potuit hoc fieri, necesse non fuit. 3. Ἀυτόκλης. multi eius no-
minis et Theophili aetate et ante eum in Attica fuerunt, quorum
quis significetur dubium est. cf. Bergk. R. c. Att. 251. 2.

ΕΠΙΔΑΤΡΙΟΣ

3

Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

Athenaeus 10, 417a Θεόφιλος ἐν Ἐπιδαύρῳ (Ἐπιδαυρίῳ Mein.
I 435) κτλ.

ΙΑΤΡΟΣ

4

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . .
. . . ἐγγέλειον· παρατέθεικε τῷ πατρί.
'τευθὶς ἦν χρηστή, πατρίδιον'· 'πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;'
ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· δητόρων οὐ γεύομαι.

Athenaeus 8, 340 d Θεόφιλος ἐν Ἰατρῶ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ
(Καλλιμέδοντος) καὶ τὸ ἐν λόγοις ψυχρόν κτλ. 1. in fine
addendum ἔχει. 2. ἐγγέλειον Schweigh.] ἐγγέλιον A. τέμαχος
ἔλαβεν ἐγγέλειον· παρατέθεικε κτλ i. e. ubi emit cet., statim ad-
ponit patri. cf. Antiphan. 204, 3 et de protasi paratactica etiam
Philem. 4, 11. 3. ἦν] ἦν K. 'ecce'. — τέμαχος ἐγγέλειον, ut Phe-
reer. 45. de Callimedonte Carabo cf. Antiphan. 26, 7. πῶς ἔχεις
πρός, ut Antiphan. 140, 2. δητόρων, quia Carabus orator erat.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

Dubium est, Κιθαρωδός titulus fuerit an persona fabulae.
Meinek. I 435.

5

μέγας
θησαυρός ἐστι καὶ βέβαιος μουσική
ἅπασιν τοῖς μαθητοῖσι παιδευθεῖσι τε.

Athenaeus 14, 623 f μέγας γὰρ .κατὰ τὸν Θεοφίλου Κιθαροφδόν, θησαυρός ἐστι κτλ. 2. ἐστὶν ἐτ ἡ μουσικὴ Α.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ

6

οὐ συμφέρον νέα 'στὶ πρεσβύτη γυνή·
ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πείσμ' ἀπορρηξάσα δὲ
ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

Athenaeus 13, 560 a Θεόφιλος ἐν Νεοπτολέμῳ ἔφη κτλ. 1. σύμφορον Valcken., conl. Theogn. 457. νεαστὶ Α. 3. ἐν] τῷ Herwerd. Obs. crit. 82. contra Mein. 'non uno se regi patitur gubernaculo ut cymba.' An. Ath. 258. at tum negatio ante ὥσπερ ropenda erat. πίσμ' Α. δὲ om. Α. 4. λιμένα Α.

Theogn. 457 οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι· οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος, οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν, ἀπορρηξάσα δὲ δεσμὰ πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. 'πηδάλιον ambigue, ut Arist. Pac. 142.' Mein.

7

πονηρόν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα
ἔστιν μαγαδίξειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένουσ·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταῦτόν ἄσεται μέλος.

Athenaeus 14, 635 a Θεόφιλος ἐν Νεοπτολέμῳ (νεοπτολέμου Α) τὸ τῇ μαγάδι διαψάλλειν μαγαδίξειν λέγει ἐν τούτοις κτλ. 3. ταυτον Α. ἡμῶν Mein. An. Ath. 305. 'minanti cuidam tormenta respondet servus: frustra torquebis: nihil confitebimur.' Dobr. Adv. II 348. de μαγάδι cf. Anaxandr. 35.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

Cf. Alexidis fabula cognominis.

8

ἐφθῶν μὲν σχεδὸν
τρεις μνᾶς. Β. λέγ' ἄλλο. Α. ὄυγγιον, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους. Β. Ἡράκλεις. Α. βοὸς δὲ τρεῖς,
ὄρνιθ'. Β. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. Α. σύκων δύο
5 μνᾶς. Β. ἐπέπιες δὲ πόσον; Α. ἀκράτου δώδεκα
κοτύλας. Β. Ἄπολλον, Ὄρε καὶ Σαβάζει.

Athenaeus 10, 417 b ἐν Παγκρατιαστῇ παραγαγῶν (Θεόφιλος) τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ ἐσθλόντά φησιν κτλ. v. 1—3 idem

3, 95a Θεόφιλος Παγκρατιαστῆ κτλ. 2. μνᾶς A 95] μνας A 417. λέγε A 95. 3. ὑοὺς A 417. τρεῖς A 95] τρις A 417. 4. ὄρνιθα A. 5. μνας. ἐπιες δὲ πῦσον A. ἐπέπιες Iacobs. Add. Ath. 223. cf. Arist. Eq. 354. πόσον ἀκράτου; Porson. non credo. 6. Ἄπολλον, Ὡρε Lobeck. Aglaoph. 628 d] ἀπολλώωρε A. σεβάζει A. insanum artis athleticæ amorem perstringit et quantam ciborum molem consumant athleticæ ridicule exaggerans demonstrat. idem ante Theophilum fecerant multi, in primis Euripides haud semel. reddit autem athleta apud cauponem ut videtur rationem eorum quæ comederat. 3. 4. *avium* carnibus athleticæ meo iudicio non vescabantur. praeterea βοὺς δὲ τρεῖς non habet unde pendeat nisi πόδας (v. 2). at πόδα βόειον οὐδὲ εἷς ὅτια Diphilo teste 123. scribendum videtur βοὺς δὲ τρεῖς | χόλικας. cf. Pherecr. 108, 15. Aristoph. fr. 82. Eubul. 63, 4. de *Horo* Aegyptio Herod. 2, 144. 156. Plut. Is. Os. saepius. de *Sabazio* Aristoph. fr. 566. cf. quæ ad Arist. Horas adnotavimus.

9

εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῆ

Pollux 9, 15 παίζοντι (?) τὸ στρατόπεδον ἕξεισι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι, παρεχόμενόν τινα τῶν νεωτέρων Θεόφιλον ἐν Παγκρατιαστῆ εἰρηκότα κτλ. at τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὥσπερ δίφιλος καὶ κριτῶν ABC. itaque dubia res est. παρεμβολή haud raro apud Polybium. cf. Diphil. 57. Criton. 1.

ΠΡΟΙΤΙΔΕΣ

De *Proctidum* fabula cf. Preller. Myth. gr.² II 55 sq.

10

καὶ κύλικ' ἀκράτου) Θηρίκλειον εἰσφέρει
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἑπτ'. B. ἀγαθῆ τύχη.

Athenaeus 11, 472 e Θεόφιλος . . ἐν Προιτίσι κτλ. 1. κύλικ' ἀκράτου K.] κύλικα A. cf. Alexid. 5. μεγάλην supplet Dindf., κοίλην, πλήρη, μεστήν vel in exitu versus τινὰ Mein. 2. πλέον A. ἑπτ'] Z A. B. ἀγαθῆ τύχη K.] ἀγαθῆς τύχης A. cf. Nicostr. 19.

ΦΙΛΑΤΛΟΣ

11

τοῦ μὴ ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαῖδα
φερόμενον ἢ Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον
ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν, ἢ τούτων τινὰ

ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί,
5 ἢ Ναννάριον ἢ Μαλθάκην.

Athenaeus 13, 587 f Θεόφιλος Φιλανύλω κτλ. 2. *μηκωνίδα* A. 3. *θάλλουσα* A. 4. *λίνοις* Dalecamp.] *λίθοις* A. 5. *Ναννάριον* Mein.] *ναυσιον* A. *μαλθάκην* BP] *μαλαθακην* A. cf. Antiphanis *Μαλθάκη*. non recte Meinek. v. 5 aut delendum aut cum lacunae signo post v. 3 (2?) transponendum censet.

1. verbum unde pendebat τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν (i. e. ἵνα μὴ ἐμπέσῃ) in eis quae antecedeabant posuerat poeta. 4. obiectum verbi ἐμπλέκουσι quod iam Meinek. desiderabat deesse non potest. ΛΙΘΟΙΣ nihil est nisi ΝΕΟΙΣ. scribendum igitur ὧν ἐμπολῶσι τοῖς νέοις αἱ μ., unam de eis quas lenae vendunt adulescentulis. nam ἐμπολῶν etiam est vendere. Arist. Pac. 448. 1201. Thesm. 452.

12

τίς φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
ἢ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος·
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπει' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.

5 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τὸς κιθαριστρίας ἐρῶν,
παιδὸς κόρης, οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;
κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνη σοφῆς·
ἦν ἐστ' ἰδεῖν ἡδίων ἢ τὸ θεωρικὸν
ἔχουσιν ὑμῖν διανέμειν ἐκάστοτε.

Athenaeus 13, 563 a Θεόφιλος ἐν τῷ Φιλανύλω κτλ. v. 1—4 Antiphanis 324, ubi cf. quae adnotavimus. v. 7 om. fabulae auctorisque nomine Eustathius 1558, 14. v. 6 ante 7 ponendus videtur. 8. ἦν ἐστ' ἰδεῖν ἡδίων Burnei. ap. Gaisf. Eur. Suppl. 1101] ἦν ἰδεῖν ἴδιον ἐστιν A. ἦν εἰσιδεῖν Mein. An. Ath. 261. θεωρικὸν L] θεωρητικὸν A. 9. ἔχουσιν] ἐκοῦσιν Emper. αἰτοῦσιν Dalecamp. ὑμῖν Grotius Excerpt. 707] ἡμῖν A. διαμένειν ἐκὰς πόνων Iacobs. Add. Ath. 297. ἔχουσιν ὑμῖν διαπονεῖν ἐκάστοτε Herwerd. Stud. crit. 88. 'histrio qui agit amatorem ridicule par-tibus suis excidit. virginem osculari, inquit, aliquanto dulcius est quam mimum actitare coram vobis, qui theatriali pecunia fracti a miseris ludis nihil non soletis exigere.' διαλαλεῖν K. cf. Eur. Cycl. 175.

6. παιδὸς κόρης, ut Arist. Lys. 595 παῖδα κόρην (Mein.).

Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν

Meinek. Menandri et Philem. reliquiae XLII sq.

Droysen. Hellenism. II 220. 247.

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Ἀγροικον* et ad Philemonis *Ἵποβολιμαῖον* adnotantur.

1

Athenaeus 3, 81 d *Φιλήμων ἐν Ἀγροίκῳ τὰ κωδωνία μῆλα στρουθία καλεῖ. στρουθία VL] στρουθία A. cf. Lobeck. Soph. Ai. 116. Eubul. 104 στρουθίον στέφανον.*

ΑΙΓΥΠΤΗΣ

Μητραγύρτης est Antiphanis, *Ariolus* Cn. Naevii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 9.

2. 3

ὦ πῶς πονηρόν ἐστὶν ἀνθρώπου φύσις
τὸ σύνολον· οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἐδεήθη νόμου.

οἶε τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων
ἄνθρωπον; οὐδὲ μικρόν ἀλλ' ἢ σχήματι·
5 πλάγι' ἐστὶ τᾶλλα, τοῦτο δ' ὀρθὸν θηρίον.

Stobaeus Floril. 2, 26 *Φιλήμονος Ἀγύρτου* A et Marc. ap. Morellium Bibl. ms. gr. lat. 319. *Λυκούργου* Gesn. marg. et Schowius. 1. ὦ πῶς A, quod ne graecum quidem est. φεῦ ὡς 3 cod. Schow. φεῦ (extra v.), ὡς *παμπόνηρον* Duebn. πάντως π. C. Fr. Herm. Mus. Rhen. V 608. πῶς οὐ G. A. Hirschig. Ann. crit. 18. recte Naber. Mnem. nov. VIII 408 οἷμ' ὡς, quod frequentissimum est apud comicos. cf. inprimis Arist. Pac. 425. Thesm. 920. 1185. Cratin. 183, 3. Pherecr. 108, 20. quod in Gnomol. Urbin. W. Meyeri 25 est ἀεὶ πονηρόν, ab homine Christiano excogitatum esse videtur. 4. ἄνθρωπον add. Gesner. ἀλλ' ἢ Mein.] ἀλλὰ. cf. quae ad Arist. Eq. 780 conguessimus exempla. οὐδὲ μικρόν, ἀλλὰ σχήματα πλάγι' ἐστὶ κτλ. Duebn.

versus a tertio ultimos a reliquis separandos et incerto poetae adsignandos esse censet Meinekius. cuius rei causam non perspicio. aut alteram personam haec loqui cum Schowio aut inter v. 2 et 3 nonnulla omisisse Stobaeum credo, omnia tamen ex eadem fabula petita. — cum hoc fragmento aliquo modo coniunctum fuisse 133, cuius v. 3 expressus videatur a Cn. Naevio in fr. incertae sedis 1 (106) *patī necessest mūlta mortalés mala*, O. Ribbeckii est sententia.

ΑΔΕΛΦΟΙ

4

- σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων·
 σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον νόμον,
 δημοτικόν, ᾧ Ζεῦ, πρᾶγμα καὶ σωτήριον,
 (καὶ μοι λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἀρμοστόν, Σόλων)
- 5 μεστὴν ὄρωντα τὴν πόλιν νεωτέρων,
 τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν
 ἀμαρτάνοντάς τ' εἰς ὃ μὴ προσῆγον ἦν,
 στῆσαι πριάμενόν τοι γυναικας κατὰ τόπους
 κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας.
- 10 ἐστᾶσι γυμναί· μὴ ἕξαπατηθῆῃς· πάνθ' ὄρα.
 οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων· ἔχεις
 . . . . πῶς· ἢ θύρα 'στ' ἀνεωγμένη.
 εἰς ὀβολός· εἰσπῆδησον· οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἰς
 ἀκκισμός οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρασεν·
- 15 ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει σὺ χῶν βούλει τρόπον.
 ἐξῆλθες· οἰμῶζειν λέγ', ἀλλοτρία 'στὶ σοι.

Athenaeus 13, 569 de Φιλήμων ἐν Ἀδελφοῖς (sic Schweigh., δελφοῖς A) προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος . . . οὕτως φησὶν κτλ. 1. σὺ] εὖ Grotius Excerpt. 765. εἰς — ἦσας (ab ἦδειν) Herwerd. Mnem. nov. III 318, conl. Ephipp. 6, 5, ubi cf. tamen quae adnotavimus. ac dicendum erat εἰς ὧν κτλ. 2. parenthesi includit Dobr. λέγουσιν A. νόμον A] βροτῶν Casaub. mihi transponenda videntur νόμον et Σόλων (v. 1): σὺ δ' εἰς — ἀνθρώπους νόμον· σὲ γὰρ λ. — πρῶτον, Σόλων, δημ. κτλ. 3. δημοτικόν A. 4. κάμοι Mein. 5. ὄρωντα Grotius] ὄρωντι A. 8. τοι] τότε Mein. in Ath. 12. ἐστυκότως suppl. Bntl. ἔχων· ἴσως | σπασμός τις ἔλαβεν (vel τέτανος) Dobr. 'στ' Bntl.] ἔσται A. 15. σὺ χῶν Bntl.] συχρὸν A. 16. λέγε A. 'στὶ Grotius] τί A.

lenonem loqui conligas ex v. 4. 6. τὴν ἀναγκαίαν τύχην Amphid. 20, 6. 11. de hac protasi paratactica (sine εἶ) cf. H. Iacobi Mein. V ccxxviii. C. F. Hermann. Ind. Gott. 1850. Horat. Sat. 1, 2, 33 (Schweigh.). 14. Moer. 190, 1 ἀκκισμός Ἀττικοί, προσποίησις Ἑλληνας, ubi cf. Pierson. nos Ziczerrei. ὑφήρασεν non illae se subtrahunt'. Dalecamp. 15. cf. Xenarch. 4, 17.

5

- οὐκ ἂν λαλῆ τις μικρόν, ἐστὶ κόσμιος,
 οὐδ' ἂν πορεύηται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων·

ὁ δ' ἡλίκων μὲν ἢ φύσις φέρει λαλῶν,
μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 10 Wachsm. Φιλήμονος Ἀδελφοῖς. Ἀδελφοῖς· οὐκ ἂν Gaisf.] ἀδελφεοῦ κἂν cod.

ΑΙΤΩΛΟΣ

6

ἐλαφρός

ὁ τὰς φρένας κοῦφος. Φιλήμων Αἰτωλῷ. Bekker. Anecd. 96, 6. cf. fr. 171.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΩΝ

Rectius fortasse Ἀνακαλυπτήρια. cf. Poll. 3, 36. Bekker. Anecd. 390, 26. Hesych. ἀνακαλυπτήριον. Harpocr. ἀνακαλυπτήρια.

7

οἴμοι· τὸ λυπεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τὸ θῆμ' ἄγει
τοῦτ' εὐθύς, ὡς ἔοικε, τὸν λυπούμενον.
λυπούμενῳ δ' ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ
χαῖρ', ἐξ ἀνάγκης οὗτος οἰμώζειν λέγει.

Stobaeus Floril. 99, 3 Φιλήμονος Α. v. 3. 4. idem 112, 13 Φιλήμονος Ἀνακαλύπτοντος Α. Clericus Ἀνακαλυπτομένη, Fabricius Ἀνακαλυπτήρια, i. e. secundus tertiusve a nuptiis dies vel dona recens nuptae oblata. 1. τὸ θῆμα τοῦτο, i. e. οἴμοι. 4. οἰμώζω Trinc. 112.

ΑΝΑΝΕΟΤΜΕΝΗ

'Vetula repuerascens.' Mein. I 473. 'Der Jungbrunnen.'

8

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὔτοσί.

Athenaeus 6, 262 a ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει ... Φιλήμων Ἀνανεουμένη κτλ. οὔτοσί Bentr.] οὔτος Α.— cf. Aristoph. fr. 167.

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ

Titulum, quo Bato quoque usus est, conl. Euphron. 10, 10 et Amphid. 30, 8 inlustravit Meinekius Men. et Phil. 360. fraudulentus et raras.

9

πιεῖν τις ἡμῖν ἐγγεάτω, καὶ ματτῆν
ποιεῖτε θᾶπτον.

Athenaeus 14, 663f Φιλήμων. . . ἐν Ἀνδροφόνῳ κτλ. cf. 12 et 68.

ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

Cf. quae adnotantur ad Timocl. 18, 4.

10

νῦν δ' οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία,
οὐδ' ἔστι πρόην, ἀλλὰ μετὰ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, ὅταν γινώμεθ', εὐθὺς χῆ τύχη
προσγίνεθ' ἡμῖν συγγενῆς τῷ σώματι·

5 κούκ ἔστιν ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην.

Stobaeus Ecl. 1, 6, 11 Wachsm. Φιλήμονος Ἀποκαρτεροῦντι.
2. ἔτι Par.¹ πρόην Bentl.] πρώτη. 3. γινώμεθ' Bentl.] γίνωντ'.
χῆ Bentl.] καὶ ἡ. 4. προσγίνεσθ' Farn. Par.¹ 5. κούκ Farn.]
ούκ Par. ἕτερον et τύχην Farn. Par. — Herwerd. Nov. add. crit.
37 v. 3 ἡμῖν et v. 4 οὐσα pro ἡμῖν. mihi scripsisse videtur ἡμῖν,
ὅταν — ἀεὶ συγγενῆς κτλ.

ΑΠΟΛΙΣ

Fortasse hanc Caecilius Statius in *Exsule* imitatus est. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 42. sed cf. quae ad Alexidis *Φυγάδα* adnotavimus.

11

οὐχὶ μόνον οὗτος εὔρε πῶς λαλήσομεν
αὐτοῖς, ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον,
οὐδ' ὄν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἰς πάλιν
ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν, ἐμβλέψας δέ που
5 τὰκ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσεται, ἀλλὰ καὶ
ψυχῆς ἱατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα.

Stobaeus Ecl. 2, 4, 10 Wachsm. Φιλήμονος ἐξ Ἀπόλλωνος (ἀπόλλω S). Ἀπόλιδος Clericus. cui emendationi favet sententia eclogae.
1. εὐρ' ὅπως Mein. λαλήσομεν (corr. ex λαλήσω) S] λαλήσε. . A¹.
λαλήσετε A². 2. αὐτοῖς (i. e. ἀλλήλοις) Mein.] αὐτοῖς. perperam
δέλοις Jacobs. Animadv. Stob. 206. πολλοὺς — χρόνους Trinc.
πολλῶν (corr. in πολλύν) χρόνων S. πολὺν τόπον G. A. Hirschig.
Ann. crit. 18 conl. Alexid. 30, 4, 5, et Cobet. Mnem. nov. II 433.
at cf. v. 5. 3. εἰς A. 4. ἐπιλήψεθ' AST.

1. οὗτος, i. e. ὁ εὐρὼν τὰ γράμματα. non credo Palamedem
Prometheumve nominatum fuisse. Sexti Turpili fr. inc. 1 (213)
sola res est quae praesentes homines absentes facit contulit O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 111. 4. ἐμβλέψας, i. e. εἰς τὰ γράμματα.
nam που est opinor.

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΟΣ

Alii Ἀρπαζομένη. eadem varietas in Caecilii Statii fabula sic
inscripta. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 44.

12

γυμνῶ φυλακὴν ἐπίταττε, καὶ διὰ τριῶν
ποτηρίων με ματτύης εὐφραίνεται.

Athenaeus 14, 663f ὅτι καὶ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης εὐωχίας ὁμοίως (ματτύης) ἐλέγετο, Φιλήμων φησὶν ἐν Ἀρπαξομένῳ κτλ. v. 2 Photius ματτύης· σκενασία τις περιφορημάτων, χρήσιμος εἰς πότον καὶ κῶμον πλείω. Φιλήμων (φιλήβων cod.). 1. ἐπιταττέω Dindf. ἐπίταττε, παῖ Mein. scr. ἐπιτάττειτ' (mod. indicativ.)· ἀλλὰ μετὰ κτλ. διατριῶν A. ὁ ματτύης ἢ ματτύη ut ὁ γύης ἢ γύη (Mein.). Hesych. ματτύης· (ἢ μὲν φωνὴ Μακεδονική.) ὄρνις καὶ τὰ ἐκ τοῦ ζωμοῦ αὐτοῦ λάχανα (λάχανα Athen. 14, 663e) περιφερόμενα. Poll. 6, 70 ἢ ματύλλη Μακεδονικὸν εὐρημα, δίδυμος ἐγεργικὸν βρωῖμα, ᾧ ἐχρῶντο μεσοῦντος τοῦ πότου. cf. 9 et Arist. Nub. 451. de proverbio γ. φ. ἐπιτάττειν Pherecr. 144.

13

ὄρῳ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην.

Pollux 10, 104 τυρόκηστις, ἣν καὶ κύβηλιν καλοῦσιν... ἢ δὲ κύβηλις ἐν Φιλήμονος Ἀρπαξομένῳ κτλ. μαγείρους Clericus. μάγειρον Mein. cf. Cratin. 315.

14

ὁ νακοτίλτης

(τὸ ὄνομα), εἰ καὶ Φιλήμων αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἀρπαξομένῳ, ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν. Pollux 7, 28. cf. Cratin. 41.

ΑΥΔΗΤΗΣ

15

γεγενεῖακεν

Φιλήμων Αὐλητῆ. (α γενειάζειν.) Bekker. Anecd. 87, 27. φιλίμ cod.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΣ

16

βασιλίσσ' ἔσει Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχη.
τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἄρπαλον.

Athenaeus 13, 595 c μνημονεύει τούτων (Πυθιονίκης καὶ Ἄρπαλον) καὶ Φιλήμων ἐν Βαβυλωνίῳ κτλ. 1. βασιλίσσ' ἔση Bentl.] βασιλίσσαις ἢ A. de forma βασιλίσσα Lobeck. Phryn. 225. — militem audire mihi videor amicae montes auri pollicentem.

Diodor. 17, 108 (Ἄρπαλος ἐν Βαβυλῶνι) τὴν ἐπιφανεστάτην τῶν ἑταιρῶν ὄνομα Πυθιονίκην μετεπέμψατο (Ol. 113, 2) καὶ ζῶσαν τε αὐτὴν βασιλικαῖς δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ μεταλλάξασαν ἔθαψε πολυ-

τελῶς καὶ τάφον κατὰ τὴν Ἀττικὴν κατεσκεύασε πολυδάπανον. cf. Paus. 1, 37, 5 (4). Theopomp. Athen. 13, 586 c μετὰ τὸν τῆς Πυθιονίκης θάνατον ὁ Ἄρπαλος μετεπέμψατο τὴν Γλυκέραν Ἀθήνηθεν ἣν καὶ ἔλθοῦσαν οἰκεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῶ καὶ προσκυνεῖσθαι . . . βασιλίσσαν προσαγορευομένην, ἀπειρησθαι τε ἐπὶ πᾶσι μὴ στεφανοῦν Ἄρπαλον, ἐὰν μὴ καὶ Γλυκέραν στεφανῶσιν.

ΓΑΜΟΣ

Vel Γαμῶν. cf. fr. 19.

17

ὄλκειον εἶδον ἐπὶ τραπέξῃ κείμενον
πυρῶν τι μεστόν.

Pollux 10, 176 ὄλκειον, ἀγγεῖον ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν χάλκοῦν, ὡς . . . ἐν Φιλήμονος Γάμφῳ κτλ.

18

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα.

Schol. Platonis 322 Bekk. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῶν ὁ κίνδυνος . . . Φιλήμων ἐν Γάμφῳ κτλ. B. οἶδα Cobet. N. l. 22. non opus. servus animadvertens fore ut erus ipsum in discrimen committat 'in me' inquit 'periculum facere statuisti; scio, domine'. cf. Cratin. 16.

19

Bekker. Anecd. 92, 16 ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἔμαντόν, σὲ ἀντὶ τοῦ σαντόν. Φιλήμων Γαμοῦντι· σῶζε σαντόν, ἐγὼ δ' ἐμέ. fortasse Γάμφῳ· οὐκοῦν σὺ σῶζε σαντόν, | ἐγὼ δ' ἐμέ, ut sint tetrametri iambici. ac σὺ iam Herwerd. Mnem. nov. VI 73.

20

Θρασέα γυνή

Bekker. Anecd. 99, 24 Θρασέα· Φιλήμων Γάμφῳ· θρ. γυνή. Γάλλῳ et Θρασεῖα cod. — fortasse Θρασέα, i. e. Thraseae uxor, quod nomen in titulis haud rarum est. cf. Roehl. Ind. C. I.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Cf. quae ad cognominem Sophili fabulam adnotantur.

21

κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλῆλαι φρένες.

Stobaeus Floril. 8, 10 Φιλήμων ἐν Ἐγχειριδίῳ A. δειλαὶ αἱ Trinc. fortasse δειλαὶ καὶ φρ. nam Stobaei liber octavus est περὶ δειλίας.

ΕΜΠΟΡΟΣ

Plautus Mercat. prol. 9 *graece haec vocatur Emporos Philemonis, eadem latine Mercator Macci Titi.* cf. fr. 71. etiam Diphili fuit *Ἐμπορος.*

ΕΞΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae de *Ἐξοικιζομένῳ* Alexidis adnotavimus.

22

κἄν δοῦλος ἦ τις, οὐδὲν ἦττον, δέσποτα,
ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν, ἂν ἄνθρωπος ἦ.

Stobaeus Floril. 62, 28 *Φιλήμονος Ἐξοικιζομένου* A. 1. ἦ B] ἦν. *δεσποτὶς* A. at semper *δέσποινα* Attici. 2. ἂν ἄνθρωπος ἦς C. F. Hermann. Mus. Rhen. V 609. ἂν ἀγαθός τις ἦ Herwerd. Obs. crit. 83. sed cf. Menand. monost. 562 et Lobeck. Paralip. 556. Cf. praeterea fr. 124.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. Meier. Schoem. Att. Proc. 462. Schoemann. Antiq. gr.² I 369.

23

ἦδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον
ἔστ' ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν·
ὁ λοιδορῶν γάρ, ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται λοιδορῶν.

Stobaeus Floril. 19, 2 *Φιλήμονος ἐκ τοῦ δικαζομένου* A. ἐκ *δικαζομένου* Voss. rectius titulus adfertur ibid. 13, 11 (fr. 24). v. 1. 2 Plutarchus Mor. 35d *φέρειν δὲ πράως καὶ σκώματα καὶ λοιδορίας καὶ γέλωτας, μάλιστα μὲν τὸ τοῦ Φιλήμονος ἔχοντας πρόχειρον κτλ.* v. 3 Anton. Mel. 53 p. 79. 4. ὁ λοιδορῶν m. pr. A Stob. ἂν μὴ προσποιῆται, *cum se laedi dissimulat.*

24

πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν

Stobaeus Floril. 13, 11 *Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου* A. constructio verborum sententiae non integrae admodum ambigua.

ΕΤΡΙΠΟΣ

Quia in Euripo Euboico fluctus septiens cotidie variabat, homines *inconstantes εὔριποι* ab Atheniensibus vocabantur. cf. Hesyech. *εὔριπος.* Thom. mag. 339, 14. Liban. Ep. 533. Aeschin. 3, 90 cum schol.

25

στρωμα μηλωτήν τ' ἔχει.

Pollux 10, 176 εἴποις δ' ἂν καὶ μηλωτήν τὴν τοῦ προβάτου δοράν, Φιλήμονος εἰπόντος ἐν Εὐρίπω κτλ. Photius 265, 26 μῆλα· πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται. Herodian. I 343, 27 τὸ μέντοι μηλωτὴ. ὀξύνεται.

ΕΦΕΔΡΙΤΑΙ

Ἐφεδρισταί vel Ἐφεδρίζοντες (cf. fr. 27) Meinekus III 10, i. e. homines ἐφεδρισμόν ludentes. cf. Poll. 9, 119. Hesych. ἐφεδρίζειν et ἐφεδριστήρας· τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ.

26

σκιμπόδιον ἐν καὶ κώδιον καὶ ψιάθιον
ἴσως παλαστῆς

Photius παλαστή· θηλυκῶς . . . Φιλήμων Ἐφεδρίταις κτλ. cf. Cratin. 133.

27

χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥάδιον.

Stobaeus Floril. 114, 2 Φιλήμονος ἐξ Ἐφεδρίζόντων Α. κελεῦσαι] καὶ λεῦσαι Α.

ΕΦΗΒΟΣ

28

οὐ τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν γίνεται
μόνοισι χειμῶν, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ
τοῖς περιπατοῦσί που, Λάχης, ἐν τῇ στοᾷ,
καὶ τοῖς μένουσιν ἔνδον ἐν ταῖς οἰκίαις.

5 χολὴ μὲν πλείοντες ἐνίοθ' ἡμέραν μίαν
ἢ νύκτα χειμασθέντες εἶτ' ἐκ τοῦ κακοῦ
σωτηρίας ἐπέτυχον· ἢ τὸ πνεῦμα γὰρ
αὐτοὺς τὸ σῶζον ἤκεν ἢ φάνη λιμῆν.
ἐμοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν· οὐκ εἰς ἡμέραν
10 χειμάζομαι μίαν γὰρ, εἰς τὸ ζῆν δ' ὄλον,
ἀεὶ τὸ λυπεῖσθαι δὲ μείζον γίνεται.

Stobaeus Floril. 98, 20 Φιλήμονος Ἐφήβῳ Α. 7. ἢ τὸ] ἦτοι Nauck. 8. ἦκεν ἢ φάνη Koen. Greg. Cor. p. 146] ἢ μένη ἐφάνη. ἡμέρα ἐφάνη Α. ἦλθεν ἢ ἐφάνη Salmas. 10. ὄλον | ἀεὶ, τὸ κτλ. Κ.

5. Hor. Sat. 1, 1, 7 horae momento cita mors venit aut victoria laeta.

Κρομμύων πόλις

πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος. Φιλήμων ἐν Ἐφήβῳ. ὁ πολίτης Κρομμύωνος. Stephanus Byz. alterum πόλις add. R. ἐφήβῳ AV] ἐφήβοις R.

ΗΡΩΕΣ

ὑπέρου περιτροπή

ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ μηδὲν ἀνυόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πρατόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἡρώσει. Schol. Plat. 367 Bekk. cf. Zenobius 6, 25. Plat. com. 1.

ΘΗΒΑΙΟΙ

ἐμοῦ γάρ ἐστι κύριος μὲν εἰς ἀνήρ,
τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος,
ἐτέρων τύραννος, τῶν τυραννούντων φόβος·
δούλοι βασιλέων εἰσίν, ὁ βασιλεὺς θεῶν,
5 ὁ θεὸς ἀνάγκης. πάντα δ', ἂν σκοπῆς, ὅλως
ἐτέρων πέφυκεν ἦττον', ὧν δὲ μείζονα.
τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν αἰεί.

Stobaeus Floril. 62, 8. Φιλήμονος Θηβαίων A. 1. μὲν add. B. om. A. 2. τοῦτον A. τούτου Mein. 3. ἐτέρων] νόμου Herwerd. Anal. crit. 37, inter v. 3 et 4 nonnulla excidisse censens. 6. ἦττον' ὧν Dobr.] ἦτόνων. ἦττον A. 7. τούτοις] οὕτως Dobr. ταῦτα] πάντα Dobr. ἦττον' ὧν δὲ μείζονα, τούτοις ἂν. ταῦτα κτλ. Halm. Lect. Stob. 53. — 5. ἂν σκοπῆς absolute. cf. 104, 2. 134. Menand. 528 M. alia exempla conguessit Iacobs. Lect. Stob. 15.

civi Atheniensi, qui ipsi servitutem exprobraverat, servus respondet per totam rerum naturam nihil esse liberum. recte mea sententia Dobraeus, nisi quod inter v. 3 et 4 haec fere inserenda videntur χοὶ μὲν ξεναγοὶ τῶν σατραπῶν, οἱ δὲ σατράπαι. tum μὲν — δέ posita ut v. 1. 2, deinde asyndeton ut v. 3. 3. ἐτέρων, i. e. barbarorum, qui Graecis, inprimis Atheniensibus, soli legi parentibus (v. 2), opponuntur. 6. ὧν δὲ pro τῶν δέ, ut 99, 2. 3. — Horat. C. 3, 1, 4. 5 contulit Clericus.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Plautus Trinumm. prol. 18 huic graece nomen est *Thesaurο fabulae*: *Philemo scripsit, Plautus vortit barbare: nomen Trinummο fecit.* etiam Menander *Thesaurum* scripsit; fortasse altera fuit alterius διασκευῆ. cf. fr. 33.

32

οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ', οὐδ' ἔχειν
ὀψάρια χρηστά.

Athenaeus 9, 385e Φιλίμων Ἐθσαυρῶ κτλ. 1. παραλογίσεσθ' Bentr. ἀληθῶς σε παραλογίσεσθ' G. Herm. Plaut. Trin. praef. xxvi. οὐδ'] ὡστ' G. Herm. οὐκ ἔστ' ἐναλήθως (cum veri specie) παραλογίσεσθ' — χρηστά; Fritzs. Ind. Rost. aest. 1878, 6 conl. Lucian. Ver. hist. 1, 2. οὐκ ἔστ', ἄλαστε, π. Mein. fortasse οὐκ ἔστιν, ὄλεθρε, σὲ παραλογίσεσθ' ὡδ' ἔχοντ' ὀψάρι' ἄχρηστα. atque ὀψάρι' ἄχρηστα Mein.

erus servo in ratione reddenda fraudem et fallacias exprobrat.

33

Κανθάρου σοφώτερος

ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακούργων· ἐπειδὴ τις Ἀθήνησι κάπηλος Κάνθαρος καλούμενος ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ προδοσίᾳ θανάτου(ω) ἐξημιώθη. Zenob. 4, 65. μέμνηται ταύτης Φιλίμων ἐν Ἐθσαυρῶ addit Zenob. Milleri (Mélanges 354). cf. Menand. 231 Mein.

Praeterea ad *Thesaurum* fr. 196. 9. 205 refert G. Hermannus Plaut. Trin. xxvi. vii.

ΘΥΡΩΡΟΣ

34

ἐγὼ γὰρ ὡς τὴν γλαμύδα κατεθέμην ποτὲ
καὶ τὸν πέτασον —

Pollux 10, 164 τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα πέτασος καὶ γλαμύς· Φιλίμων ἐν Ἐθσαυρῶ κτλ. ὡς Cobet. N. 1. 122] ἐς. 'postquam excessi ex ephebis. opponuntur λαβεῖν τὴν γλαμύδα et καταθέσθαι, ut ponere praetextam et sumere togam virilem.' cf. Antidot. 2, 2. ποτέ, tandem aliquando. deest apodosis.

ΙΑΤΡΟΣ

35

καὶ γύλιόν τιν' ἀργυρωμάτων

Athenaeus 6, 231a Φιλίμων Ἰατρῶ κτλ. γύλιόν Casaub.] γυλίαν A. in exitu addo πλέων.

36

Κυδώνιον μῆλον

βραχέως (i. e. non Κυδώνιον). Φιλίμων Ἰατρῶ. Bekker. Anecd. 104, 13.

Praeterea ad *Medicum* fr. 112. 113 referebat Clericus.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

Cf. Alexidis *Τοκιστής ἢ Καταψευδόμενος*.

37

πάντ' ἔστιν ἔξευρεῖν, εἰ μὴ τὸν πόνον
φεύγη τις, ὅς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

Stobaeus Floril. 29, 28 *Φιλήμονος Καταψευδομένου* A. ἔξευ-
ρεῖν] εὐρεῖν B Trinc. cf. Alexid. 30 et com. anon. 421. 2 Mein.
πάντ' ἔστιν εὐρεῖν, πάντ', εἰ μὴ nimia cum gravitate O. Hense Krit.
Blätter 86. qui quae de caesura penthemimere apud novae comoe-
diae poetas dicit somnia sunt.

ΚΟΙΝΩΝΟΙ

38

δεδράμηκα

Φιλήμων Κοινωνοῖς. Bekker. Anecd. 88, 25. cf. Menand. 740
Mein. Lobeck. Phryn. 619.

ΚΟΛΑΞ

Cf. fr. 225.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

39

εἰ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοισιν εἰδείης κακά,
ἄσμενος ἔχεις ἄν, Νικοφῶν, ἃ νῦν ἔχεις.

Stobaeus Floril. 108, 7 *Φιλήμονος ἐκ Κορινθίας* A.

40

Athenaeus 3, 123 de τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετὰ κε-
ρας καλοῦσιν, ὡς... *Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ*.

ΜΕΤΙΩΝ Η ΖΩΜΙΟΝ

Ὁ μετιών est amator puellam ambiens. *Ζωμίον* parasitum dici
censet Meinekius conl. Anaxandr. 34, 5 et Aristophont. 4, 3.

41

ἰχθὺς τί σοι
ἐφαίνεθ' οὐφθός; B. μιαρὸς ἦν. ἀκήκοας;
ἄλμη τε λεική καὶ παχεῖ' ὑπερβολῆ,
κούχλι λοπάδος προσῶξεν οὐδ' ἠδυσμάτων.
5 A. ἐβῶν δ' ἅπαντες ὡς ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς.'

Athenaeus 4, 133 a ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμασιν βρώμασιν . . . Φιλίμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ κτλ. 1. τί σοι B] τισσοὶ A. 2. οὐφθός Dobr.] ἐφθός A. μαρὸς Bentr.] μικρὸς A. χρηστὸς G. A. Hirschig. Ann. crit. 19. 3. παχεία A. 5. A. add. Herwerd. Mnem. nov. VI 73. δ' add. Mein. — conloquuntur coquus et erus cenae adparatu minime contentus. ὑπερβολῇ (v. 3) etiam ad λευκή pertinet.

42

Ἀγύρριος δὲ παρατεθέντος καράβου,
ὡς εἶδεν αὐτόν 'χαῖρε πάππα φίλτατε'
εἶπας — B. τί ἐποίει; A. τὸν πατέρα κατήσθιεν.

Athenaeus 8, 340 e Φιλίμωνος ἐν Μετιόντι εἰπόντος Ἀγύρριος — κατήσθιεν, Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπομνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν ὄντα τὸν Ἀγύρριον. Eustathius 1283, 37 χοῆσις δὲ αὐτοῦ (πάππα) παρὰ Φιλίμονι ἐν τῷ Ἀγ. κτλ. ἦν γὰρ. Ἀγύρριος υἱὸς Καράβου τοῦ φιλήθου. 1. Ἀγύρριος Eust.] ἀγύριος A. 2. πάππα] πα A. 3. τονπατέρα A. — cf. Schaefer. Demosth. III 335. ceterum non necesse est in his duas personas discernere.

ΜΕΤΟΙΚΟΣ

Scripsit Μέτοικον etiam Antiphanes, Μετοίκους Crates, Pherecrates, Plato.

43

τάκ τῶν ἀμαξῶν

ἐπὶ τῶν ἀσελγέστερα σκωπτόντων τάττουσι ταύτην. Ἀθήνησι γὰρ ἔνιοι μεθυσθέντες κωμάζουσι μεθ' ἡμέραν ἐφ' ἀμαξῶν καὶ τοὺς ἀπαντιῶντας σκώπτουσι. μέμνηται ταύτης Φιλίμων ἐν τῷ Μετοίκῳ. Zenobius Milleri (Mélanges 358). similia, ommissa tamen Philemonis mentione, Append. prov. 4, 80. τάκ] τὰ ἐκ. ἀμαξῶν Append. prov.] ἀμαξίων.

ΜΟΙΧΟΣ

44

ἔδει παρῆναι, Παρμένων, ἀύλητροῖδ' ἢ
νάβλαν τιν'. ΠΑΡΜ. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστίν . . .

A. . . . οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ;

ΠΑΡΜ. μὰ Δία. A. τί φῆς; οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν οὖν
5 οἶσθ' ἀγαθόν. οὐδὲ σαμβυκίστριαν;

Athenaeus 4, 175 d Φιλίμων ἐν Μοιχῷ κτλ. v. 1. 2 (τινά) Pollux 4, 61 ἀλλὰ μὴν καὶ νάβλας μνημονεύει Φιλίμων κτλ. 2. νάβλα τινά A. εἰπέ μοι add. Casaub. ἐστὶ δέσποτα Mein. in Ath. 3.

νάβλας ὅ τι ἔστ' οὐκ οἶδας Mein. οὐκ οἶσθας Herwerd. Obs. crit. 84. cf. Cratin. 105. 4. οὐδὲν οὖν L] οὐδέουν A. 5. sic A. οὐκοῦν οὐδὲ Mein. in Ath. — varie constituerunt eclogam Iacobs. Add. Ath. 114. 5. Seidler. Vers. dochm. 398. Porson. Adv. 73. atque alia excogitari possunt. — Athen. 14, 633 f ὀξύφθογγον εἶναι μουσικὸν ὄργανον τὴν σαμβύκην. . . χρῆσθαι αὐτῷ Πάρθους καὶ Τρωγλοδύτας τετραχόρδω ὄντι. cf. Aristoph. fr. 241.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ

45

Erotianus 73, 11 Klein. ἔστιν ἐχίνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως. . . καὶ Φιλήμων ἐν Μυρμιδόσι.

ΜΥΣΤΙΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Mystin* adnotantur.

46

πολὺ μείζον ἔστι τοῦ κακῶς ἔχειν κακὸν
τὸ καθ' ἓνα πᾶσι τοῖς ἐπισκοπουμένοις
δεῖν τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν.

Stobaeus Floril. 100, 5 Φιλήμονος Μύστιδος A. 1. constr. πολὺ μείζον κακὸν ἔστι κτλ. — ἐπισκοπεῖν (-εἰσθαι) dicitur sive medicus sive amicus, qui aegrotantem visit. Cobet. N. 1. 692.

ΝΕΑΙΡΑ

Cf. Timoclis fabula cognominis.

47

ὥσπερ Σέλενκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν,
ἣν εἶδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει
ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον.
B. τρυγέρανον· οὐ γὰρ γίνεταί τοῦτ' αὐτόθι.

Athenaeus 13, 590a Φιλήμονα γὰρ οἶδα τοῦτ' εἰρηκίτα ἐν Νεαίρῳ κτλ. Hesychius et Phavorinus τρυγέρανος· φάσματι (φάσση Mein.) εἰκίως. 2. εἶδομεν Dindf.] ἴδομεν A. 3. ἡμᾶς τι Schweigh.] τι ἡμᾶς A. τι del. Clericus. 4. τρυγέρανον et γίνεταί A. — quid sit τρυγέρανος prorsus ignotum. sed fuit fortasse cognomen hominis.

ΝΕΜΟΜΕΝΟΙ

48

ἀπὸ στόματος ἅπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ.

Bekker. Anecd. 436, 6 et Suidas ἀποστοματίζειν. ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης. (μὴ add. Suid.) Φιλίμων Νεμομένοις κτλ.

ΝΟΘΟΣ

Nothus Nicasio fabula fuit Caecillii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 55.

49

Eustathius 880, 30 Αἴλιος Διονύσιος λέγει ὅτι Φιλίμων ἐπισκώπτει τὸ ὄνομα (βουνός) ὡς βάρβαρον· λόφον γὰρ καλοῦσιν. ἔτεροι δὲ ὅτι βουνὸν Φιλίμων ἐν Νόθῳ ὡς σύνηθες τίθησιν, ἄλλοθι δὲ ὡς ξενικὸν ἐπισκώπτει. cf. 142.

50

πανοικία

ἀντὶ τοῦ πανοικί. Φιλίμων Νόθῳ. Bekker. Anecd. 112, 15. cf. Lobeck. Phryn. 514. Praeterea cf. 183.

Ν Τ Ξ

51

τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περιέεισι τὴν ἄλλως ἔχων.

Photius et Suidas τὴν ἄλλως· μάτην... ὁ Φιλίμων Νυκτί κτλ.

52

νησίγδα

ἐν νυκτί. ἀποδιδόασι μασημάτων ποιόν. Hesychius. ad Philemonis Νύκτα referebat Dobr. Adv. II 581. νησίγδαι Phavorinus. Oedipum suum exspectat.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

Cf. *Pancratiastes* Alexidis.

53

καυτόν τι πράττειν· οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῇ τύχῃ χροῖ, παιδίου, πάντως ἔχει ὧν βούλεται τις, ἀλλὰ καυτόν τῇ τύχῃ συλλαμβάνεσθαι· ῥᾶον ἢ τύχῃ πονεῖ,
5 εἰ μὲν μεθ' ἐτέρου τοῦτο, μὴ μόνῃ, ποιῇ.

Stobaeus Ecl. 2, 8 (7), 6 Wachsm. Φιλίμωνος Παγκρατιαστή. 1. καυτόν Grot.] καὶ τόν Par. (καὶ τόν Farn. μόνον] μὲν οὖν Mein. 2. χροῖ add. Grot. πάντων olim Mein. 3. τύχῃ Grotius] ψυχῇ Farn. Par. βούλεται τις, ἀλλὰ καυτόν — συλλαμβάνεσθαι· ῥᾶον Herwerd. Nov. add. crit. 37. Mnem. nov. VI 73] βούλεται

τις. ἀλλὰ καὶ τὸ (sic FP) — συλλαμβάνεσθαι ῥᾶον. 4. συλλαβά-
νεσθαι Farn. πονεὶ Wachsm.] ποιεῖ. 5. καὶ ἔαν Par. καὶ in
marg. add. Farn., unde ἄν καὶ Wachsm.

54

δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου.

Bekker. Anecd. 112, 5, Photius et Suidas πρὸ· ἀντὶ τοῦ ἀντί.
Φιλήμων Παγκρατιαστῆ κτλ. Aristot. Polit. 1, 7 κατὰ τὴν παροι-
μίαν δοῦλος κτλ. πρὸ] πρὸς bis cod. Bekk. Anecd. — cf. Erasm.
Adag. II 3, 445 (Mein.). apud paroemiographos frustra quaesivi.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ

55

Ἑλλην γυνή

Φιλήμων Παιδαρίω. Bekker. Anecd. 97, 3.

ΠΑΙΔΕΣ

56

κακὸν ἔστι δούλω δεσπότης πράττων κακῶς·
μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίνεται.

Stobaeus Floril. 62, 29 Φιλήμονος Παίδων A. 'fortasse Παι-
δίω vel Παιδαρίω.' Mein. 1. πράττων Mein.] πράσσων.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

57

τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς
ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου.

Stobaeus Floril. 9, 21 Φιλήμονος ἐν Παλαμήδει. παλαμη^{δι} A.
Φιλήμονος ἐκ Παλαμήδους Vind. 'Philiscus Palamede Grotius, qui
in annot. ms. corrigit Philemon.' Gaisf. 1. κἂν θεοῖς Mein.] καὶ
θεοῖς. 'videtur ex Euripidis Palamede esse.' Mein. Stob. I xx.
cf. Nauck. Tr. fr. 637. cum tot argumenta tragicorum comicorum-
que communia sint, nullam video causam, cur de Philemonis Pa-
lamede dubitetur.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

58

τὴν πλατεῖαν σοὶ μόνῳ
ταύτην πεποιήκεν ὁ βασιλεύς;

Pollux 9, 38 τάχα δ' ἂν εὔροις· εἰρημένην καὶ πλατεῖαν, ὡς
οἱ νῦν λέγουσι, Φιλήμονος ἐν Πανηγύρει εἰπόντος κτλ. 1. πλατεῖαν

σοὶ K.] πλατεῖάν σοι. μόνῳ Bentr.] μόνον. uno tetrametro troch. continuavit Bentrleius scribens πεποίηχ'. deturbatus aliquis ab altero de via indignabundus interrogat, ipsine soli rex eam fecerit.

59

Αἰγύπτιος θοιμάτιον ἠρδάλωκέ μου.

Etymol. m. 436, 41 ἠρδάλωσε. Φιλίμων κτλ. ἀντι τοῦ ἠσβόλησεν, ἐμόλυνεν. Erotianus 56, 10 Klein. τὸ μολῦναι ἢ ἑνπᾶναι ἀρδαλῶσαι λέγεται καὶ ἀρδαλος ἄνθρωπος ὁ μὴ καθαρῶς ζῶν. μέμνηται τῆς λέξεως... Φιλίμων ἐν Πανηγύρει. Eustathius 1761, 29 Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς... προσφέρων καὶ τὸ Αἰγ. κτλ. ἠρδάλωσε Eust. fortasse tamen non quem exscripsimus versus, sed ἀρδαλος ἄνθρωπος ad *Panegyria* pertinet.

ΠΑΡΕΙΣΙΩΝ

Tituli rationem inlustrat Philippides 8 ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν ἀεί. cf. Mein. Men. Phil. p. 375.

60

τοὺς ἐν τῇ πόλει
μάρτυρας ἔχω γάρ, ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
κάνδαυλον, ῥά, θροῖον ἐν στενωῷ. τί γὰρ
τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ ἠμάρτημα τί;

Athenaeus 12, 516 f μνημονεύει τοῦ κανδαύλου καὶ Φιλίμων ἐν Παρεισιῶντι οὕτως κτλ. 2. φυσκην A. 3. ωαθριον A. στενω A. γάρ add. Mein. 4. ἐγένετο A. τι] μοι K.

3. 'ἐν στενωῷ *brevi tempore*' Mein. conl. Menand. 401 στενὸν χρόνον. at ἐν στενωῷ pro ἐν βραχεῖ positum nullo exemplo confirmatur, sed ubicumque invenitur, est *in angustiis*. neque vero interest celeriusne an tardius τὸ θροῖον faciat, dummodo bonum sit. scribendum ἐν τέχνῳ, antiquioribus ignotum (quamquam ἐντεχνος apud Platonem philosophum), sed recentioribus non inusitatum. cf. Phryn. Epit. 344 et Lob. 345. conlato schol. Arist. Eq. 954 forsā aliquis praeferat ἐν ζωμῷ.

commendat coquus artem tota urbe notam.

61

περὶ τοῦ πτάνιον οὐ γίνεθ' ἢ σκευωρία.
τραπεζοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.

Athenaeus 4, 170 f ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἄλλης ἐνδοσμίας. Φιλίμων Παρεισιῶντι κτλ. 1. γίνεται A. σκευωρία Pursan. ap. Villebr.] σκεπτωρία A. 2. ὁ τραπ. K. ἐστ' Dindf.] ἐστιν A.

cf. Antiphan. 152. negat coquus τοῦ τραπεζοποιοῦ in culina ullam esse potestatem, quippe qui administri tantummodo partes agat.

ΠΑΡΟΙΝΟΣ

Cf. Antiphan. 146. παροινικός ἀνήρ Arist. Ach. 981.

62

μῦς λευκός

ἐπὶ τῶν ἀκράτων (scr. ἀκρατῶν) περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται . . . ταύτης μέμνηται Φιλήμων ἐν Παροίνῳ. Zenob. Milleri (Mélanges 355). perperam Millerus ἐν Παρεισίῳντι. — cf. fr. 126, quod fortasse totum huc transferendum est. Cratin. 53. Epierat. 9.

ΠΙΤΤΟΚΟΠΟΥΜΕΝΟΣ

Homo qui picis ope pilos e corpore evellit, i. e. effeminatus. Pollux 7, 165 πιττοκόπος . . . πιττοκοπεῖσθαι, παρατίλτρα, παρατίλθεσθαι. cf. Alexid. 264, 1.

63

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας· τριτημόρου
ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς τοὺς τέτταρας
εἴληφεν ὑμῖν οὐτοσί τριώβολον.

Pollux 9, 66 ὅτι δὲ τοὺς ἕξ χαλκοὺς τριτημόριον ὠνόμαζον, ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος . . . Πιττοκοπουμένῳ κτλ. τετάρων γὰρ καὶ εἴκοσι χαλκῶν ὄντων ἐν τῷ τριωβόλῳ, ἕξ ἐκάστῳ γίνονται χαλκοὶ τέτταρσιν οὖσιν, οὓς εἴρηκεν τριτημόριον. Photius τριτημόριον . . . ὅτι δὲ τριτημόριον ἔστιν ἕξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει. Suid. et Zonar. τριτημόριον τοὺς ἕξ χαλκοὺς τοῦ ὀβολοῦ εἴρηκε Φιλήμων. Etym. m. 753, 50 τριτημόριον τοὺς ἕξ χαλκοὺς εἴρηκε Φιλόξενος (Φιλήμων Mein.). Bekker. Anecd. 306, 26 τριτημόριον ἔστιν οἱ ἕξ χαλκοῖ. 2. τοὺς add. Clericus. 3. ὑμῖν Hemsterh.] ἡμῖν. οὐτοσί Salmas.] οὐτωσί.

‘conductor quattuor mercennariorum debebat singulis sex chalcos: cum tot aenei chalcis non essent ei ad manum, dedit uni tres obolos argenteos, aequivalentes quater sex chalcis, quos ipsi postea κερματίζειν possent.’ Bentl.

64

ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνέχεεν
καὶ τετάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα. Β. καὶ μάλα·
τρὶ ἡμιωβόλι' ἐστί· χαλκοῦ θερμοῦν ἦν.

Pollux 9, 67 ὅτι δὲ οἱ τέτταρες χαλκοὶ ἡμιωβόλιον εἰσιν, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι Φιλήμονος ἔστιν κτλ. et 9, 70 τουτὶ μέντοι τὸ

παρὰ τῷ Φιλήμονι 'χαλκοῦ θερμοὺν ἦν'... ἀντικρὺς δηλοῖ τὴν τοῦ θερμοῦ πόσιν. 1. ἐνέχεεν Mein.] ἐνεχθῆν. — cf. fr. 74.

qui conloquuntur 'rationem computant eorum quae in taberna vinaria consumpserunt. *primum*, unus inquit, 'obolo nobis caupo infudit, postea quattuor chalcis. recte, infert alius, *summa rationum tribus constat semiobolis*. quibus dictis singulorum rationem computat: χαλκοῦ θερμοὺν ἦν etc.' Mein.

Praeterea cf. anon. 478 Mein. et Wilamowitz. Herm. X 326. 7 n. 1.

ΠΤΕΡΤΙΩΝ

Tituli significatio obscura est.

65

τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας
οἶον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοός;
ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐὰν ἐχῆς, λέγε
πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
5 φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι.

Stobaeus Floril. 91, 13 Φιλήμονος Πτέρυγες Α. Apostolius 16, 97. 1. ἀμαλθείας Β] ἀμαλθαίας. illud verum esse testatur Herodian. I 273, 31. 3. τοῦτ' Vindob. Trinc. Apost.] τοῦτο δ'. λέγε] λέγ' εἰ Α. 4. τοῦτ' εἰ] τοῦθ' ὁ Β. τοῦθ' ὅ τι Wakef. scribendum est τοῦτό γ' ἂν ἐχῆς, λέγειν πάρεσθ' ὅ τι β. 5. συνοικίαι] συνήγοροι Mein. III xxx, ante v. 5 alium excidisse statuens, in cuius exitu fuerit οἰκίαι. συναίτιοι Gust. Krueger. ap. O. Hensium Lect. Stob. 44.

66

νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν
τὰς Ἰππονίκας τὰςδε καὶ Ναυσιστράτας
καὶ Ναυσινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω —

Stephanus Byz. Ἀθηναί· λέγεται (Ἀθηναία) καὶ ἐπὶ γυναικός, ὡς ἄλλοι μὲν πολλοί, Φιλήμων δὲ οὕτως ἐν Πτερυγίῳ (πτερυγίῳ R) κτλ. v. 2. 3 Suidas Ἀθηναία· Φιλήμων ἐν Πτέρυγι. 2. Ναυσιστράτας] Λυσιστράτας Suid. 3. Ἀθηναίας, ut Pherecr. 34. — deest apodosis.

ΠΤΩΧΗ Η ΡΟΔΙΑ

67

Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
ὃ πότνι', ἀμφιφῶντα καὶ σπονδήσιμα.

Athenaeus 14, 645 a ἀμφιφῶν πλακοῦς Ἄρτεμιδι ἀνακείμενος,

ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δάδια. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδία (πτω-
χῶι ηροδιαί Α) κτλ. Πτωχῇ Casaub. 2. σπονδῆν ἄμα Mein.
σπονδᾶς ἄμα Coraes Schneider Suppl. lex. 178.

2. ᾧ πότνια producta syllaba prima, ut Arist. Eccl. 369 ᾧ
πότνι' Εἰλείθνια. fortasse tamen πότνια, τὸν ἀμφ. — in exitu, si
crederem Aeschylea voce Philemonem usum esse, scriberem καὶ
σπονδῆς λίβα. cf. Choeph. 292. Eum. 54 (Burges). fr. 54. 69
Nauck.

68

ἔξὸν ἀποσάττεσθαι δ' ὄλην τὴν ἡμέραν,
ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας ἐκεῖ —

Athenaeus 14, 664 d ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρειτο
(ματτύη) . . . Φιλήμων ἐν Πτωχῇ κτλ. ἀποσάττεσθαι *saburrari* Dale-
camp. cf. Diphil. 43, 41. saepius sic σάττεσθαι. ceterum ex his
quidem nequaquam conficitur mattyam semper ultimo loco adpositam
fuisse.

69

εἰ πάντες ἀποθανούμεθ' οἷς μὴ γίνεται
ἂ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανούμεθα.

Stobaeus Floril. 108, 8 Φιλήμονος Πτωχῆς ἢ Ῥοδίας Α (ὄ-
δίας).

70

σπάθην παραφαίνων δηλαδὴ χρυσένδετον

Pollux 10, 145 εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον (σπάθη idemne sit ac
ξίφος), Φιλήμων ἐν Ῥοδίαῖς (Ῥοδία Mein.) σαφέστερον αὐτὸ ποιεῖ
λέγων κτλ. cf. *chrysendeta* apud Martialem.

ΠΤΡΟΣ

Titulus ambiguae significationis.

71

οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν, ὡς ἀκήκοα,
περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος,
τί ἐστὶν ἀγαθόν, κοῦδὲ εἰς εὖρηκέ πω
τί ἐστὶν. ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, καὶ
5 λέγουσι πάντα μᾶλλον ἢ τί τὰγαθόν.
ἐν ἀγρῶ διατρίβων τὴν τε γῆν σκάπτων ἐγὼ
νῦν εὖρον· εἰρήνη ἴστί· ᾧ Ζεῦ φίλτατε,
τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ.
γάμου, ἑορτᾶς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους,

10 πλοῦτον, ὑγίειαν, σῖτον, οἶνον, ἡδονὴν
αὕτη δίδωσι· ταῦτα πάντ' ἂν ἐκλίπη,
τέθνηκε κοινῇ πᾶς ὁ τῶν ζώντων βίος.

Stobaeus Floril. 55, 5 Φιλήμονος ἐκ Πύργου Α. Φιλήμονος Ἐμπορίου Mein. 2. τ' αὐτοῖς] θ' ἑαυτοῖς A Voss. ἀναλοῦται πολὺς Α. 3. τὰγαθόν ἐστίν Brunck. Arist. Plut. 985. ἐστὶ τὰγαθόν, οὐδὲ Mein. κούδὲ εἰς] οὐδεὶς Α. 5. λέγουσι Brunck.] πλέκουσι. fortasse βλέπουσι. 7. εἰρήνη στίλν Grotius] εἰρήνης τίλν'. 10. ἡδονὴν om. Voss. 11. αὕτη δίδωσι ταῦτα πάνθ', ἂν ἐκλίπη Mein. ser. αὕτη δίδωσι ταῦτα πάντ'· ἂν δ' ἐκλίπη (sc. αὕτη, ἡ εἰρήνη).

ΠΤΡΦΟΡΟΣ

Pollux 8, 116 πυρφόρος παῖς αἰρετὸς ἐκ καθαρευούσης οἰκίας ὑπὸ χλανίδι καὶ στροφίῳ περιέχεται, πῦρ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐπιτιθεῖς. cf. C. F. Herm. Ant. rel. 36, 14.

72

οὐκ ἐστὶν οὔτε ζωγράφος, μὰ τοὺς θεοὺς,
οὔτ' ἀνδριαντοποιός, ὅστις ἂν πλάσαι
κάλλος τοιοῦτον, οἶον ἀλήθει' ἔχει.

οὔτ' ἀνδριάντος γὰρ καλῶς πεπλασμένον,
5 ἂν μὴ τὸν αἰσθησόμενον ἢ τέχνη λάβῃ.

Stobaeus Floril. 65, 6 Φιλήμονος Πύρφορου Α. 1. μὰ] μετὰ Α. 3. τοσοῦτον Α. ἀλήθει'] ἢ ἀλήθει'. post v. 4 versum excidisse talem fere οὔτ' ὄφελος οὐδὲν εὖ γεγραμμένης γραφῆς coniecit Porson. Tracts 255.

de sententia v. 4. 5 cf. Alexid. 149, 1—4. conflata sunt duo fragmenta, quorum alterum nusquam tantam esse quantam veritatis venustatem, alterum nihil artem posse, nisi fruens ea animus accedat, docet; atque alterum supplemento eget (οὔτ' αὖ γραφῆς ὄνησις εὖ γεγραμμένης).

ΣΑΡΔΙΟΣ

Anulus significatur signatorius, quales saepissime ex sardonyche faciebant. Theophr. Lapid. 8. 23. 30. Plin. N. h. 37, 86 sq. fortasse testamentum sardonyche signatum argumentum fabulae praebuit.

73

εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον,
ἄει θ' ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο,
ἡλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χρυσίον·
νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει

5 εἰς ταῦτα, δέσποτ', ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,

ἐάν τε κλάῃς ἄν τε μή, πορεύεται.
 τί οὖν ποιεῖς πλέον; Α. οὐδέν· ἢ λύπη δ' ἔχει
 ὥσπερ τὰ δένδρα τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον.

Plutarch. Mor. 105 f ἀπηρημένως δὲ τούτοις ὁ κωμικὸς ἐπὶ τῶν δυσπαθούτων ἐπὶ ταῖς τοιαύταις συμφοραῖς ταυτὶ λέγει κτλ. v. 1—4. 6—8 Stobaeus Floril. 108, 1 Φιλήμονος Α. v. 1—3 idem 124, 18 Φιλήμονος Σαρδίου Α. v. 7. 8 idem 122, 12 Φιλήμονος Α. 1. ἡμῶν Stob. 108. 2. αἰεὶ Plut. 3. χρυσίω Β Stob. 108. 4. νυνὶ Α Stob. 5. αὐτῶν codices Wyttenb. 6. πορεύεται Plut. 7. τί οὖν πλέον ποιούμεν; Plut., quod eiecto οὐδέν probat Cobet. V. l. 371. τί οὖν πλέον σοί γ'; οὐδέν Brunck. ποιεῖς] ποιεῖς Α Voss. Stob. 122. λύπη σ' Α Stob. 8. τὰ δένδρα Plut.] τὸ δένδρον Stob. τι δένδρον Cobet. Mnem. VIII 143. τοῦτο om. cod. Wytt. τὰ δάκρυα Plut. — verba οὐδέν — τὸ δάκρυον recte domino tribuit cur lacrimet excusanti Valckenaer. Diatr. 150. an ἢ λύπη δ' αἰεὶ | ὥσπερ τὰ δένδρα τὸ δάκρυον καρπὸν φέρει?

74

χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. μέμνησ'; Β. ἐγὼ
 σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ γ' ἐμοὶ τριτήμορον.
 τοὺς ἕξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

Pollux 9, 65 ὅτι δὲ τοὺς ἕξ χαλκοῦς τριτημόριον ὠνόμαζον, ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος Σαρδίῳ κτλ. Harpocratio 178, 11. ὅτι τριτημόριον ἔστιν ἕξ χαλκοῦ Φιλήμων ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου (δίου Α Β Γ) διδάσκει. cf. fr. 63. 64. 2. γ' add. Salmas. De mod. usur. 262. τριτήμορον Salmas.] τριτημόριον. ac recte Pollux 9, 66 τὸ δὲ παρὰ Φιλήμονι τριτήμορον (quamquam τριτημόριον Α).

ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ

Etiam Diphili est Σικελικός, fortasse διασκευή Philemoneae. cf. fr. 78. — aut *coquus* (Cratin. min. 1. Antiphan. 90. Epicr. 6) aut *medicus* (Epicr. 11, 28) intellegendus videtur.

75

ἄλλω πονοῦντι ῥάδιον παραινέσαι
 ἔστιν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥάδιον.
 τεκμήριον δὲ τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγὼ
 ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα
 5 πάντας λαλοῦντας, εἴτ' ἐὰν πταίσωσί τι,
 αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἶων τότε.
 ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἔστ' ἴσως.

Stobaeus Floril. 102, 4 Φιλήμονος Α. v. 3 (τοὺς ἰατρ.) — 7

idem 114, 1 Φιλήμονος ἐκ Σικελοῦ. 1. ἄλλω πονοῦντι Bentl.] ἄν-
θρωπον ὄντα. 3. δέ· τοὺς γὰρ multo ante Cobetum Mnem. VIII
143 Schaeferus: non recte. 5. ἐὰν] ἐπὶ 114. πταισώσι τι | αὐτοί,
Naber. Mnem. nov. VIII 409. 7. καὶ] καὶ τὸ Brunck. ἕτερόν τι
τάλγειν τοῦ θ. Cobet. Mnem. VIII 143 et nov. II 444 conl. Phi-
lippid. 15, 5. — 6. τότε, 'cum ipsi aliorum morbos curarent.' Mein.
ἴσως per ironiam dicit pro certissime.

76

ἐγὼ πρότερον μὲν ῥόμην τῇ Σικελίᾳ
ἐν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν
καλοῦς· ἔτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκωῶς,
ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά.

5 B. σκευή μὲν οὖν καὶ κτήματ' ῥόμην φέρειν.

Athenaeus 14, 658 a Φιλήμων ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Σικελικῷ
κτλ. 1. ῥόμην Bentl.] ῥῶμην A. τῇ Σικελίᾳ (suspensum ab ἀπό-
τακτον) Dobr. Adv. II 288] τὴν Σικελίαν A. 2. sic VL. εντου-
ταποτακτοναυτὸν A. 3. ἔτι Bentl.] ἔτι τε. post v. 3 A τυροὺς
Σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν αἴ τε περισσεραὶ Σικελικαί, eiecit Bentl.
4. ποικίλα A. 5. B. add. K. ῥόμην L] ῥῶμην A. non recte
Meinekus nec σκευή nec κτήματα defendit Anal. Ath. 319. scrib.
ξεύγη μὲν οὖν κώχηματ'. cf. Critias Ath. 1, 28 b εἶτα δ' ὄχος
Σικελὸς κάλλει δαπάνη τε κράτιστος. ὄχημα est Arist. Pac. 866.

77

τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Μυσῶν ἔσχατον
ἐνόμιξ' ὄραῖν τὸν νῆον ἐκπλέουθ' ὄραῖν.

Schol. Eurip. Rhes. 248 τῆς ἔσχατος (sic L. Dindf. pro ἔσχα-
της) Μυσῶν παροιμίας μέμνηται Φιλήμων ἐν σκελετῷ (Σικελικῷ
L. Dindf.) κτλ. 2. ἐνόμιξ' Cobet.] ἐνόμιζεν A. — de proverbio
cf. Magnet. 5. — dicitur nescio quis filio in mare evehente non
magis perturbatus fuisse, quam si ignotus aliquis proficisceretur.

78

Pollux 4, 175 ἔνιοι δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι κωμωδούντων τῶν
νέων, οἷον Φιλήμων ἐν Σικελικῷ... λίτρας μνημονεύουσι. idem
9, 81 ὅτι δὲ καὶ τῶν κωμωδῶν τινες τῆς λίτρας μνημονεύουσιν...
προεῖρηται. οὐ γὰρ οἱ Λωριεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν τινες,
ὡς Δίφιλος ἐν Σικελικῷ (fr. 71). Photius 227, 17 λίτρα ἦν μὲν καὶ
νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος. his testimoniis comparatis constat utrum-
que poetam id nummi genus commemoravisse. ac commemoravit
etiam Posidippus 6 Mein.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

79

- ὡς ἕμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῶ
 λέξαι μολόντι τοῦψον ὡς ἐσκεύασα.
 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν ἠδύ γ' ἔστ' εὐήμερεϊν
 ἐν ἅπασιν· ἰχθύς ἀπαλὸς οἶος γέγονέ μοι,
 5 οἶον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
 τυροῖσιν, οὐδ' ἄνωθεν ἐξανθισμένον,
 ἀλλ' οἶος ἦν ζῶν, κώπτὸς ὦν τοιοῦτος ἦν·
 οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ
 ὀπτῶν τὸν ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι.
 10 ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπότεν ἀρπάσῃ
 τοῦ καταπιεῖν μείζον τι· περιτρέχει κύκλω
 τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
 ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην. ταῦτόν ἦν.
 τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
 15 τῆς λοπάδος, ἀνεπήδησε κᾶφευγεν κύκλω
 τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
 ἐξῆν ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἤρπασάν τι γάρ,
 οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
 ἰχθύς ποταμίους ἐσθλίοντας βόρβορον·
 20 εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρου, ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς
 γλαυκίσκον, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργου ἀπρον,
 ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
 φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἄν θεοί.
 25 ἀθανασίαν εὕρηκα· τοὺς ἦδη νεκρούς,
 ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

Athenaeus 7, 288 d Φιλήμων δέ, τῆς κωμωδίας ὁ ποιητής, καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι διαφόρων γόγγρων, ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Στρατιώτῃ τάδε κτλ. v. 20. 1 Eustathius 853, 39 ἱστορεῖται δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος εὐδοκιμοῦντος ἐν Ἄργει εἶναι, ὡς δηλοῖ καὶ 'ἐξ Ἀττικῆς γλαυκίσκον, ἐξ Ἄργου ἀπρον.' v. 25. 6 Athenaeus 290a ὁ προειρημένος μάγειρος κτλ. 1. ᾧσθ' ex Eurip. Med. 57 Koenius. καὶ οὐρανῶ A. 5. οἶον] τοῦτον C. τοῖον Tour.: quod non est comicorum. scr. ὀπτὸν παρατέθεικ', οὐ πεφ. cf. 7. 'qualis mihi ementi obtigit, tener et molliculus (ἀπαλός), (talem) assum adposui.' 6. ἐξανθισμένον Naber. Mnem. nov. VIII 410] ἐξανθισμένον. cf. Epicrat. 6, 5. Pherecr. 108, 16. 7. κώπτὸς Dindf.] καὶ ὀπτὸς A.

τοιούτος 10 in ras. m.¹ A. 8. πρᾶον A. 9. ὀπτῶν τὸν C] τὸν ὀπτὸν A. in medio v. 9 non nihil videtur excidisse. 10. ὀπτόταν ὄρνις ἀρπάση Mein. An. Ath. 127. cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 167. 12. καταπιεῖν Mein.] καταπιεῖν μείζον τι περὶ δ' A, male repetitis litteris ex v. 11. 13. διώκουσιν Dindf.] διώκουσι A. 15. ἀνεπήδησεν A. 17. ἐξῆλθ' ὀλολύζων Dobr. Adv. II 288. quod non sufficit. 18. οἶδ' et οἶδε A. absurdum est quod cum alii iam aliquid adriperint, alii dicuntur *omnia* rapuisse. scr. οἶ δ' οὐδέεν, οἶ δ' ἐδέοντο, *orabant* illos ut sibi partem darent. 20. εἰ δ' ἔλαβον L] εἰ δὲ λαβῶν A. deinde ἄρτι σαργόν vel σαυρόν Mein. ed. mai. etiam ἄρτι admodum languidum. scr. ἄρκτηον, σκόμβρον. Archestr. Ath. 3, 92d τὰς ἄρκτηους Πάριον. Aristot. H. an. 5, 17 extr. αἱ καλούμεναι ἄρκτοι . . τοῦ χειμῶνος καὶ πρὶν ἐκτεκεῖν τοῦ ἔαρος ἄρισται εἰσιν, ὅταν δ' ἐκτέκωσι, χείρισται. 23. Ποσειδῶν Casaub.] ὁ ποσειδων A. 26. ὅταν μόνον Casaub. ὅταν-περ Porson.

1. inridet Medeam Euripidis 57. cf. Theognet. 1, 9 (Mein.). 2. μολόντι. confert Porson. Iph. Aul. 492 ἄλλως τέ μ' ἔλεος εἰσῆλθε . . ἐννοουμένῳ. 5. Hesych. φαρμάσσων βάπτων. Hipponax 35, 2 Bergk. οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων. 8. ἀπαλόν, *modicum et lenem ignem*. 18. tam ingens erat plausus et acclamatio, quamquam pisces erant vilissimi quos adparaveram. *atqui (καίτοι) si bonos emere potuissem, quantus fuisset*. 21. Archestr. Ath. 7, 305e ἐς Ἀμβρακίαν ἔλθων . . τὸν κάπρον ἦν ἐσίδης, ὄνου . . καὶν ἰσόχρυσος ἔη . . τὸ γὰρ ἔστιν νέκταρος ἄνθος. unde efficitur *Argos esse Amphiloichicum*. 25. Plaut Pseud. 3, 2, 40 *ducenos annos poterunt vivere, meas qui esitabunt escas quas condivero*. (Mein.). — totam eclogam ac fortasse fabulam Philemonis minoris esse suspicatur Schweighaeuser. cf. infra Philem. min. fr. 1.

ΣΤΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ

80

ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν.

Athenaeus 7, 307e Φιλῆμων Συναποθνήσκουσιν (ι adscr. A) κτλ. κεστρέ'] κεστρέονα A. de elisa ᾗ cf. Dobr. Auct. Pors. Miscell. 384. Theophil. 1, 3. Machon. Athen. 577d τὸν βασιλέ' εὐμελῶς. pisces etiam ὀπτούς emptos commemorat Alexis quoque 15, 16. cf. 27, 7.

ΣΤΝΕΦΗΒΟΣ

81

λιμάτια διαφαίνοντα καὶ πέδην τινὰ
χρυσῆν .

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 122 πέδας δὲ περισφυρούους τῆν

περὶ τοὺς πόδας ἀκοσμίαν τῶν γυναικῶν Φιλήμων ἐν Συνεφήβῳ προσεῖπεν κτλ. Plin. H. n. 33, 151 *luxu feminarum plebis com-pedes sibi ex eo (argento) facientium*. fort. addendum περισφύριον.

ΤΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 26 τὸν Κώκαλον τὸν ποιηθέντα Ἀρα-ρότι τῷ Ἀριστοφάνους νιῶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν Ἵποβολιμαίῳ ἐκωμώδησεν. unde primam fuisse hanc Philemonis fabulam Meinekius coniecit Men. Phil. xlv. cf. Bergk. Mein. II 1091 et quae ad Aristophanis *Cocalum* adnotavimus I 482. 3. Menandri est Ἵποβολιμαῖος ἢ Ἄγροικος. atque Ἄγροικος est etiam Philemonis.

82

ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.

Stobaeus Floril. 57, 8 Φιλήμων ἐν Ἵποβολιμαίῳ A. sine poe-tae nomine Etym. m. 600, 56. Zonar. νέωτα. Zenob. 2, 43. Apostol. 1, 39. Gregor. Cyrp. Leid. 1, 28 (γεωμόρος). App. prov. 1, 6 (γε-ωμόρος). Macar. 1, 34.

83

στοιχεῖον

ἢ σκιά. Φιλήμων Ἵποβολιμαίῳ. Photius.

ΦΑΣΜΑ

Cognomines fabulae sunt Menandri et Theogneti (Φ. ἢ Φιλ-άγγρος). ex Philemonis comoedia expressa est Plauti *Mostellaria*, quae etiam *Phasma* dicebatur. Fest. 162. 305 Müll. et *Phasma* mimum inscripsit Catullus. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 392. — Herod. 6, 69 ἦλθέ μοι φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι.

84

ἔπιεν ἢ ῥόδη

κνυβίον ἀκράτου· κατασέσειχ' ὑμᾶς ἄνω.

Athenaeus 11, 481 d κνυβία, τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρά... Φιλήμων Φάσματι κτλ. Macrobius Saturn. 5, 21 (— ἀκράτου). 1. ἔπιεν Paris. Macr.] ἐπεὶ δ' A Ath. 2. κατασέσειχ' Dindf.] κατα-σέσεικεν A. ἡμᾶς Mein. ἄφνω K.

contulit Meinekius Menand. 11. nos *unter den Tisch trinken*.

Horat. Epod. 12, 7 sq. (Plaut. Most. 274 sq.) et C. 2, 13, 5 sq. (Plaut. Most. 479 sq.) aliquo modo ex Philemonis Phasmate ducta esse existimat Fr. Leo Herm. XVIII 563.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

85

φιλοσοφίαν καινήν γὰρ οὗτος φιλοσοφεῖ·

πεινῆν διδάσκει καὶ μαθητὰς λαμβάνει.
εἰς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ.

Diog. Laert. 7, 24 Φιλῆμων φησὶν οὕτως ἐν δράματι Φιλοσόφους κτλ. Clemens Alex. Strom. 2, 20, 121 Ζήνωνι τῷ Στωικῷ τὴν διδασκαλίαν μαρτυροῦσι καίτοι διασύροντες οἱ κωμικοὶ ὡδὲ πως κτλ. Suidas Ζήνων Μνασέου . . . οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίαιταν καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρήσαι (Ζήνωνος ἐγκρατέστερος). φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος ἐφιλοσόφει. 1. καινὴν Diog.] κενὴν Clem. cf. Cobet. N. 1. 330.

Cf. praeterea fr. 91 et 146.

ΦΤΛΑΚΗ

86

βοῦς ἑβδομος

ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθητῶν εἴρηται ἡ παροιμία . . . μέμνηται τῆς παροιμίας Φιλῆμων ἐν Φυλακῇ. Zenobius Milleri (Mélanges 357). cf. Euthycl. 2. Posidipp. Ἀρσινόη (fr. 6).

ΧΑΡΙΤΕΣ

Cf. fr. 226.

ΧΗΡΑ

87

Athenaeus 11, 497 ef σαννάκρα. Κράτης . . . ἔκπωμά φησιν εἶναι οὕτω καλούμενον. ἔστι δὲ Περσικόν. Φιλῆμων δ' ἐν Χήρα βατιακῶν μνησθεῖς καὶ τῇ γελοιώτητι τοῦ ὀνόματος προσπαίξας φησὶ· σαννάκρα, ἱπποτραγέλαφοι, βατιάκια, σαννάκια. verba prorsus obscura, ut non opus sit hominum doctorum opiniones referre. offendit non solum idem vocabulum repetitum, quod vitare possis, si alterum σαννάκια alteri personae cum interrogatione tribuas, sed etiam quod βατιάκια post σαννάκρας inferuntur contra Athenaei ipsius fidem (βατιακῶν μνησθεῖς).

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

88

πολύ γ' ἐστὶ πάντων ζῶν ἀθλιώτατον
ἄνθρωπος, εἴ τις ἐξετάξοι κατὰ τρόπον·
τὸν γὰρ βίον περιέργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων
ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους πονεῖ τ' αἰεί.
5 καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις πᾶσιν ἡ γῆ θηρίοις
ἐκοῦσα παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν,
αὐτὴ πορίζουσ', οὐ λαβοῦσα . . .
. . . . . πάνυ μόλις

ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος κεφάλαιον ἐκτίνει
 10 τὸ σπέρμα, τοὺς τόκους δ' ἀνευρίσκουσ' ἀεὶ
 πρόφασιν τιν' ἀνύχμον ἢ πάχνην ἀποστερεῖ.
 καὶ δὴ τυχὸν μὲν διὰ τὸ παρέχειν πράγματα
 μόνους ἑαυτῇ καὶ ποιεῖν τᾶνω κάτω
 ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν.

Stobaeus Floril. 98, 17 Φιλήμονος A. 7. lacunam indicavit
 Mein. 9. ὥσπερ] ὅπερ B. τι κατάχρεων Mein. Stob. III xxxix.
 10. ἀνευρίσκουσ' Gesner] εὐρίσκουσ'. 11. ἀποστερεῖ] ἀποστέλλει
 A B. 12. δὴ om. A B. 13. ἑαυτῇ Grotius] ἐν αὐτῇ. ταύτη A.

5 sq. 'sententia haec est: et reliquis quidem animalibus terra
 cotidianum victum suppeditat nullo semine creatum; nobis autem,
 etiamsi multum seminis acceperit, aegerrime id ipsum rependit.'
 Mein. itaque quae exciderunt sic fere expleas οὐ λαβοῦσα σπέρμα-
 τος | οὐδέν, βροτοῖς δὲ πολὺ λαβοῦσα πάνυ μόλις κτλ., unde
 etiam causa cur exciderint cognoscitur. 10. confert Meinekius
 Horat. C. 3, 1, 30 sq.

89

τί ποτε Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι
 καὶ τᾶλλα πάντα ζῶα, τοῖς μὲν θηρίοις
 ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν;
 ἅπαντες οἱ λέοντες εἰσιν ἄλκιμοι,
 5 δειλοὶ πάλιν ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγῶ.
 οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἢ μὲν εἴρων τῇ φύσει
 ἢ δ' ἀνθέκαστος, ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας
 ἀλώπεκάς τις συναγάγῃ, μίαν φύσιν
 ἀπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα.
 10 ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἔστι τὸν ἀριθμὸν
 καθ' ἑνός, τοσοῦτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν.

Stobaeus Floril. 2, 27 Φιλήμονος A. 1. ποθ' ὁ A. 5. λαγῶ
 Mein.] λαγοί. λαγωί A. 9. ἀπαξαπασῶν cod. Marc. ap. Mein.]
 ἀπαξάπασιν. 11. καθ' ἕνα τοσοῦτους Mein.

5. Iph. A. 341 διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσιν. Arist. Eccl. 638
 ἐξῆς τὸν (scr. τότε) πάντα γέροντα. Eurip. fr. 658 N. πάσας ...
 γυναῖκας ἐξῆς. Plat. Theaet. 152e 193b πάντες ἐξῆς. attuli haec
 propter G. A. Hirschig. Ann. crit. 19. 7. ἀνθέκαστος, 'simplex,
 candida' Mein. cf. Wytttenbach. Plut. Mor. 11e.

90

μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί, δέσποτα,
 αὐτοὶ δι' αὐτοὺς ἢ πέφυκε τῇ φύσει.

- οἶον τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί,
 ἢ νῆ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις·
 5 ἂν μὲν λάβῃ τοῦτ' ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν,
 τοσοῦτο γέγρονε τὸ κακὸν ἠλίκον περ ἦν.
 ἐὰν δ' ἀβίωτος ὁ βίος, οὐκ ἔτ' ὄψομαι,
 ἀπόλωλ', ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῆ, κακὰ
 πρὸς τοῖς κακοῖς οὗτος ἕτερα συλλέγει.
 10 ὁ δὲ τῷ λογισμῷ πάντα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν
 τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ, τάγαθὸν δὲ λαμβάνει.

Stobaeus Floril. 108, 33 Φιλίμονος Α. 5. ἂν Mein.] εἰ. ὁ Α. λάβῃ] λαλῆ Bentl., quod 'nonnumquam est dicitare' Mein. τοῦτ'] τότ' K. 6. τοσοῦτο Bentl.] τοσοῦτον. 7. δ' om. Α. 8. ἀπόλωλ' (ἀπόλωλα) Jacobs. Add. Ath. 57] ἀπόλωλεν. κακὰ in v. 8 ex fino v. 9 transtulit Jacobs. 9. κακοῖσιν Jacobs. 8 et 9 concidens ἀπόλωλ', ἕτερα κακοῖσιν οὗτος συλλέγει O. Hense Leet. Stob. 10. 11. neutrum verum est, sed πρὸς τοῖς κακοῖς τοῖς οὖσιν ἕτερα συλλ. 2. contulit Meinekius Soph. Phil. 79. Eur. Bacch. 896. Alexid. 156, 7. Baton. 2, 8.

91

- ὄν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἐν ποιῶν,
 οὐδ' αὖ ποιήσων, οὐδὲ πεποιηκῶς πάλαι,
 οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὗτός εἰμ' ἐγώ,
 Ἀήρ, ὄν ἂν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.
 5 ἐγὼ δ', ὃ θεοῦ ἔστιν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ,
 ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ,
 ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις
 πάσαις, ἐν ὑμῖν πᾶσιν· οὐκ ἔστιν τόπος,
 οὐ μή ἔστιν Ἀήρ· ὁ δὲ παρῶν ἀπανταχοῦ
 10 πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε πανταχοῦ παρῶν.

Stobaeus Eclog. 1, 1 (2), 32 et 1, 10, 10 Wachsm. Φιλίμονος. v. 1—4 Vita Arati II 438 οἱ δὲ Δία τὸν ἀέρα ἀκούσαντες φέρουσι μάρτυν Φιλίμονα τὸν κωμικόν· φησὶ γὰρ κτλ. Schol. lat. Arati II 37 Buhl. *Iovem dictum aera: et Crates quidem eiusdem est opinionis, testemque esse Philonem (Philemonem) comicum ὄν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἐν ποιῶν, ΟΥΤΟ κακῷ ΟΥΤΕ ῥεος ΘΑΝΟΙσεΥΜειω.* ita ms. Dietz. v. 4 Etym. m. 389, 38 φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός κτλ. 1. ὄν om. Farn. Par. 1, 10. ἐνποιῶν Par. 2. fortasse Christiani interpolatoris est. αὖ Wakefield.] ἂν. 3. οὔτε κακὸν οὔτ' ἄρ' ἔσθλόν Mein. εἰμὶ FP 1, 10, εἰ μὴ 1, 1. 5. ὃ Farn. 1, 10] ὁ FP 1, 1. θεοῦ ἔστιν om. FP 1, 1 spatio relicto. 6. om. FP 1, 1. εἰ ταῦθ' F 1, 10. 8. πᾶσιν F] πᾶσα P 1, 1. 9. οὐ P 1, 1 et

P² 1, 10] οἷς FP¹ 1, 10. μὴ σιν FP 1, 10. μὴ ἔστιν FP 1, 1. deinde ἴδε FP 1, 1. 10. οἶδε F 1, 10] ὁ δὲ FP 1, 1. οἷ δὲ P 1, 10. πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε, πάντα πανταχοῦ iteratione usus quam mirum in modum delectatur O. Hense Lect. Stob. 15. πανταχοῦ παρών del. Wachsmuth.

cum Etymologico Platoni comico hanc eclogam tribuunt Porson. Adv. 299 et Cobet. Obs. crit. Plat. 180 sq., Euripidis iri- sionem Platoni magis quam Philemoni convenire iudicantes. sed quamquam Euripidis cavillatio ne novae quidem comoediae poetis inusitata est, non Aera Iovem esse dixit Euripides, sed Aethera. cf. Mein. III 875 et Plat. com. 260. neque omnino haec ad Euripidem, sed ad veterum philosophorum, Ionicorum potissimum, placita pertinent, inter quos iam Anaximenes aera omnium rerum principium esse statuerat. cf. etiam Diogen. Apollon. ap. Simplic. Aristot. Phys. fol. 32 b. 33 a b. quod Aera deum adpellat Philemon, idem Anaximenes fecisse, falso sane, narrat Cicerò Ndeor. 1, 10. — his igitur placitis ita usus est Philemon, ut Aera, in *Philosophis* opinor, prologi partes agentem faceret.

92

ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει,
φθόνου τ' ἐπήρειάν τε καὶ μῖσος πολὺ,
πράγματά τε πολλὰ κάνοχλήσεις μυρίας,
πράξεις τε πολλὰς συλλογὰς τε τοῦ βίου.
5 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς εὐρέθη θανών,
ἄλλοις καταλείψας εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν.
ὄθεν πένεσθαι μᾶλλον ἠδέως ἔχω,
ἔχειν τε μέτρια κάμεριμονον ζῆν βίον,
καὶ μήτ' ἔχειν πλοῦτόν με μήτε πράγματα·
10 πᾶς γὰρ πένης ὧν μεγάλα κερδαίνει κακά.

Stobæus Floril. 97, 19 Φιλίτου A. Philemoni tribuit Grotius. Comparatio Men. et Phil. 358. 1. τὸ πλουτεῖν] ὁ πλοῦτος Compar. 2. τ' ἐπήρειάν τε Salmas.] τε ἀπήρειαν. τ' ἐπήρειαν καὶ Compar. 3. κάνοχλήσεις Bentr.] καὶ ὀχλήσεις. 4. delendum censet Mein. συμπλοκάς τε τοῦ βίου Nauck. scribo μυρίας | θράξεις τε φάυλας ἀλλαγὰς τε. θράττειν Cratin. 363. Pherecr. 39, 3. Mnesim. 4, 57. cf. Ruhnk. Tim. 93. 4. 5. ἔπειτα Bentr.] εἶτα. εἶτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς τις Mein. in Stob. 6. καταλείψας] καταλιπὼν Mein. Stob. III xxxvi. καταλείπων Cobet. Mnem. VIII 141. fortasse καταγράφας. cf. Plut. Mor. 482 c. 7. ἔχω] ἔχει Mein. θέλω Nauck. 9. delendum censet Mein. πλοῦτόν με Bentr.] με πλοῦτον. ἠδέως ἔχω — ἔχειν με certe dici non poterat.

1. cf. Tr. gr. fr. adesp. 465 Nauck. 10. 'pauperes multa mala compendifaciunt.' Grotius. cf. Trag. gr. fr. adesp. 98 Nauck. Lucian.

Asin. 16 ἔγνω σιγῇ προΐεναι καὶ κερδαίνειν τὸ μὴ παίεσθαι. Xen. Apol. Soer. 9 αἰρήσομαι τελευτᾶν μᾶλλον ἢ ἀνελευθέρως; τὸ ζῆν ἔτι προσαιτῶν κερδᾶναι τὸν πολὺ χεῖρω βίον. Palladas Anthol. Pal. 10, 59 τοῦτο δὲ (θανάτου προσδοκίαν) κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος. Cobet. V. 1.² 261. 379.

93

ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια
τὰ θηρί', οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος·
οὔτ' εἰς ἔλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται,
οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδὲν ἔστ' αὐτοῖς κακὸν·
5 ἐπακτόν, ἣν δ' ἂν εἰσευέγκηται φύσιν
ἕκαστον, εὐθύς καὶ νόμον ταύτην ἔχει.
ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον·
δουλεύομεν δόξαισιν, εὐρόντες νόμους,
προγόνοισιν, ἐγγόνοισιν. οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν
10 κακοῦ, πρόφασιν δ' αἰεὶ τιν' ἐξευρίσκομεν.

Stobaeus Floril. 98, 14 Φιλήμονος A. 2. ἔνεστι A. 3. οὐδὲν αὐτῶν Grotius] αὐτῶν οὐδὲν. 7. ἄνθρωποι Cobet. N. 1. 577] ἄνθρωποι. 9. ἐγγόνοισιν Mein. cf. Menand. 520 Mein. ἐγγόνοισι. κοὐκ K.

2. τούτων, i. e. νόμων. cf. 6. 8. 5. εἰσφέρεισθαι, i. e. *aliquid de suo conferre* (sicuti *dotem*), σπουδῆν, προθυμίαν, φιλονεικίαν, alia eiusmodi haud rara apud posteriores; sed εἰσφέρεισθαι φύσιν sic dici posse non credo. fortasse ἣν δ' ἂν εἰς τι κεκτῆται φύσιν. cf. fr. 89. 8. 'servimus opinionibus, maioribus, posteris: ut rem, potentiam, gloriam ab illis acceptam his tradamus.' Bentl.

94

ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται·
οὐδ' ὅς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
ἀλλ' ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
5 ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως·
οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον,
ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν
εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.

Stobaeus Floril. 9, 22 Φιλήμονος A. v. 1. 2 Menand. monost. 638. 9 Anton. Mel. 40 p. 61. 2. μῆ] οὐ AB² Mel. monost. 6. διατηρεῖ μόνον Grotius] διαθηρώμενος. διατηρεῖ μόνως A marg. B².

8. Aesch. Sept. 592 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει (Mein.).

κἄν δοῦλος ἢ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει·
 φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ
 [ἀπὸ τοῦ πάλαι πλάσαντος ἀνθρώπων γένος.
 ἴσῃν δὲ πάντων διάθεσιν τοῦ σώματος
 5 ἐποίησεν οὗτος ὡς ἐλευθέρου γένους.
 ἐλευθέρους ἐποίησε πάντας τῇ φύσει,
 δοῦλον δὲ μετεποίησεν ἢ πλεονεξία].
 ἢ δ' αὖ τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο.

v. 1. 2. 8 Compar. Men. Phil. 361. v. 3—7 accesserunt ex cod. Paris. 1773 (Revue de philologie II 238). cf. H. Iacobi Mein. ed. min. cix.

1. ἢ τις Mein.] ἔστω. 'Eur. Or. 1523 κἄν δοῦλος ἢ τις, ἦδε-
 ται τὸ φῶς ὄρων.' 3. ἀνθρώπων H. Iacobi] ἀνθρώπινον cod. 4.
 διάθεσιν Iac.] διάθεσεν. 5. οὗτος — ἐλευθέρου γένους Iac.] ὄντως
 — ἐλεύθερον γένος cod. 6. ἐποίησε πάντας Iac.] οὖν ἅπαντας
 ἐποίησε cod. — versus recens additos ut suspectos uncis inclusit
 H. Iacobi. de aoristo ἐγενήθη v. 2 cf. Lobeck. Phryn. 109.

νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον ὦμην, Σωσία,
 ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς πένητας ζῆν μόνους
 ὀδυνωμένους, τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον
 ἱλαρόν τιν' εἶναι καὶ φέρειν εὐθυμίαν·
 5 νυνὶ δὲ διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν
 δαπανήμασιν δὴ τὸν βίον ὀρω μόνου,
 λύπας δ' ἔχοντας μείζονας τοὺς μείζονας.

Stobæus Floril. 97, 18 Φιλήμονος A. 2. μὲν τοὺς Mein.] τοὺς.
 τοὺς μὲν A. μόνους B] μόνου. 5. νυνὶ Bentr.] νῦν. 6. δὴ τὸν
 βίον ὀρω] νῆ τὸν Δία, διορω Bentr. νῆ τὸν Δί' εἰσορω Mein. δῆτ'
 αὐτὸν εἰσορω K. non credo bis in tam brevi ecloga positum esse
 νῆ τὸν Δία. 7. τοὺς μείζονας] τοὺς πλείονας (τῶν πλουσίων) K.

τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἐν
 μακρὸν νόμιζε, κἄν δ' εἴπη συλλαβάς,
 τὸν δ' εὖ λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρὸν,
 μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπη πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον.
 5 τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λαβέ·
 οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
 ἀλλ' οὐδὲ εἰς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρὸν.

Stobaeus Floril. 36, 18 Φιλήμονος Α. 7. εἴρηκεν Grotius] εἴρηκε.

Martial. 2, 77. Plin. Epist. 5, 6 contulit Grotius, Plut. Mor. 504 d Gaisford.

98

ἐγὼ τὸν ἀγρὸν ἰατρὸν ἐλελήθειν ἔχων·
 τρέφει γὰρ οὗτος ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με,
 σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἴνου θ' ὅσον
 ὄσμῆν, λαχάνου τ' αἰεί τι καὶ νῆ τὸν Δία
 5 τὰ πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον,
 ἀσπάραγον, αὐτὰ ταῦτα· καὶ δέδοικα μὴ
 λίαν ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν.

Stobaeus Floril. 57, 6 Φιλήμονος Α. 3. μικρὰ Α. 4. λαχάνου Α] λαχάνων. τ' αἰεί Dobr. Adv. II 289] ἄγει, quod non recte retinent Bentleius et Meinekius (in Stob.): nam ager φέρει, non ἄγει (ut navis). 5. πετραῖα Salmas. ap. Grot.] πετραγεία (πετραγεία Β). 6. ἀσπάραττον Α.

3. ὅσον ὄσμῆν, ut ὅσον στίλην Arist. Vesp. 213 (Bentl.). 6. αὐτὰ ταῦτα, haec sola, praeterea nihil. Heind. Plat. Gorg. 488 d. 7. ποιήσῃ νεκρόν, quod ut vulgus opinatur medici faciunt (v. 1).

99

ἂν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα,
 ἃ δ' οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν, ὧν μὲν διὰ τύχην,
 ὧν δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι·
 [εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
 5 μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
 ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ,
 φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.]

Maximus Conf. 22 p. 602. Floril. Vat. Mai. Coll. script. vet. II xxvii. v. 1—3 Stobaeus Flor. 16, 1 Φιλήμονος Α. Anton. Mel. 42, 64. at v. 4 sq. sunt Euripidis ex Antiopa (198 N.) teste Stob. Floril. 16, 4.

1. ἔχομεν, τούτοισι Mein.] ἔχομεν, τοῖς γε Stob. ἔχομεν τούτοις Ant. Mel. ἔχομεν τούτοις Flor. Vat. οἷς μὲν ἔχομεν, τοῖσδε Porson. Miscell. 255. 2. ζητῶμεν Flor. Vat.] ζητοῦμεν Stob. 5. δόμοισι Stob.] δ' ὁμως τι. πειράσεται] θηράσεται K. 7. εὐδαιμόνων G. Hermann.

2. ὧν μὲν, ὧν δὲ pro τῶν μὲν cet., ut 31, 6. 3. δι' ἑαυτοὺς, i. e. ἡμᾶς αὐτούς. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 960.

100

ὅταν δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρην,
ἢ τίς ἐλάλησεν, ἢ τίς ἐστὶν ὁ προϊῶν
σκοποῦντα, πωλῶ τοῦτον εὐθύς ἐν ἀγορᾷ.

αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρυνται·

5 ἕκαστος ἡμῶν, οὐχὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει.

τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτω γίνεταί.

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 25 ὁ κωμικός δὲ Φιλήμων καὶ τὰ
τοιαῦτα κωμῶδει κτλ. Theodoretus Aff. gr. cur. 87, 50. v. 1—3
(εὐθύς) Cramer. Anecd. Ox. III 250, 27. 1. δὲ παρατηροῦντ' ἴδω
Grotius Excerpt. 777] ἴδω παρατηροῦντα. 2. προϊῶν Theod.
Cram. An. 3. πωλῶ Sylb.] πῶλῳ L. ἀπολῶ Theod. Cram. An.
4. αὐτῷ Theod.] ἑαυτῷ. 6. πράγμαθ' — γίνεταί Theod.] πράγματα
— γίνεσθαι L. οὕτω Theod.] οὕτως.

3. πωλῶ 'ut servum vendo', pro servo aestimo.

101

ἐγὼ λίθον μὲν τὴν Νιόβην, μὰ τοὺς θεοὺς,
οὐδέποτε' ἐπέισθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι
ὡς τοῦτ' ἐγένετ' ἄνθρωπος· ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν

[τῶν συμπεσόντων τοῦ τε συμβάντος πάθους]

5 οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα,

προσηγορεύθη διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος.

Schol. Ven. Hom. Il. 24, 617 Φιλήμων δὲ ὁ κωμικός φησιν
κτλ. Eustath. 1368, 5 ὁ κωμικός Φιλήμων λέγει, ὅτι λίθον κτλ. 1.
μὲν non habet quo referatur, et deest infinitivus qui pendeat ab
ἐπέισθην. scrib. aut ἐγὼ λίθον εἶναι aut λίθον γενέσθαι τὴν N.
2. πεισθήσομαι Eust.] πείθομαι. νυνὶ πείθομαι Nauck. 3. ἐγένετ'
ἄνθρωπος· ὑπὸ δὲ τῶν — τοῦ τε cod. Townl. cf. Porson. Eur.
Med. 139 ix] ἐγένετο καὶ κήδεα πέσσει, ἀλλ' ὑπὸ τῶν — καὶ τοῦ.
ὡς ἐγένετ' οὐδ' ἄνθρ. Herwerd. Nov. add. crit. 37. v. 4 mihi
videtur subditivus esse.

102

πρόσεστι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία·

κἂν σοφὸς ὑπάρχη κἂν λέγη τι συμφέρον,

δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς.

τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος.

5 ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ,

δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν ἀσφαλές.

Compar. Men. Phil. 357. 1. 'fortasse τῷ γὰρ πένητι μὲν
πρόσεστ' ἀπιστία.' Mein. multa alia excogitari possunt: sed illa

Menandri et Philemonis Comparatio eiusmodi est, ut rarissime certa ratione quae corrupta sunt sanari possint. 6. ἀκούουσιν] κλύουσιν Mein., si sit tragici poetae ecloga, quales plures in Comparationem inlatae sint. fortasse παροῦσιν. ἀσφαλές] σαφές Dobr. cf. Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 92.

aut unum fragmentum est aut duo. si unum, delendi v. 3 (cum Dobraeo Arist. Plut. 689) et 4 cum Meinekio. si duo, alterum cum D. Heinsio a v. 4 incohandum est. — sententiam optime Bentleius indicavit: 'adhaeret pauperi non credi.'

103

ἤκουσα τούτων αὐτός, οὐδὲ φύεται
αὐτόματον ἀνθρώποισιν, ὧ βέλτιστέ, νοῦς
ὡσπερ ἐν ἀργῷ θύμος· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καὶ
ἐτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι . . .

5 κατὰ μικρὸν αἰεί, φασί, φύονται φρένες.

Stobaeus Eclog. 2, 31, 17 Wachsm. Φιλήμονος. 1. (ἦ)κουσα Laur. τοῦτο καὶ αὐτός Mein. Stob. III xxxiiii. si τούτων poeta scripsit, 'philosophos dicere videtur'. Mein. 2. αὐτόματος Mein. 3. θύμος] θύμ' Mein. λέγειν] παθεῖν Usener. βλέπειν Wachsm. κλέγειν K. 4. τί που supplet Mein. λόγους C. F. Hermann. et quidni μόλις?

104

τί ζῆν ὄφελος ὧ μὴ 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι;
B. ἀλλ' οἶνος ἦν· οὐδεὶς δὲ μεθύων, ἄν σκοπῆς,
ὅς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι·
ὅσα μ' οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐπόλουν ταῦτ' ἐγώ.

5 ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.

Stobaeus Floril. 18, 6. 7 Φιλήμονος A. Stobaei ecl. 6 et 7 coniungit Trinc., sequitur 8 τοῦ αὐτοῦ A. (Φιλήμονος) ἅπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' αἰεί. cf. fr. 193. A. Nauckius (Mein. V ccxxxv) A. πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν. B. ἅπας (vel ἀπλῶς) πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' αἰεί. 5. ὁ πονηρὸς οἶνος αἰτίος ἐστι, Νικοφῶν F. W. Schmidt. Fleckeis. annal. CVIII 376, conl. Anaxandr. 53, 3. in Stobaeo Meinekio v. 1 et v. 5 a reliquis separavit.

1. inutilem esse vitam ei qui quid vita sit nesciat non est sententia Philemone digna; sin autem τὸ ζῆν cum Cobeto Mnem. VIII 114 interpreteris ἠδέως ζῆν, luxuriose vivere, abhorret ab eis quae sequuntur. scr. ὧ μὴ 'στ' ἔτι ζῶντ' εἰδέναι, i. e. qui, utpote ebrius, se vivere non amplius intellegit.

105

δικαιότατον κτῆμ' ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός·
 ὧν ἡ φύσις δεῖται γὰρ ἐπιμελῶς φέρει,
 πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας, μέλι·
 τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἢ τε πορφύρα
 5 εἰς τοὺς τραγωδοὺς εὔθεται, οὐκ εἰς τὸν βίον.

Stobaeus Floril. 56, 15 Φιλήμονος A. v. 4. 5 Diogenes Laert. 2, 25 καὶ συνεχῆς (Σωκράτης) ἐκείνα ἀνεφθέγγετο τὰ ἱαμβεῖα τὰ δ' ἀργ. κτλ. Clemens Alex. Paed. 2, 10, 108 πρὸς δὲ καὶ ἡ πορφύρα καὶ τὰ ἀργυρώματα, ὡς φησιν ὁ κωμικός, εἰς τοὺς τραγωδοὺς χρῆσιμα, καὶ οὐκ εἰς τὸν βίον. 3. τὰ δ' ἀργυρώματ' Grotius] τὰ ἀργυρώματα δ'. 5. τραγωδοὺς] στρατηγούς B Stob. εὔθεται] χρῆσιμ' Diog. et Clemens.

106

πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν
 λύπη· διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίνεται
 πολλοῖσι καὶ νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα·
 αὐτοὺς τ' ἀνηγήκασι διὰ λύπην τινές,
 5 ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ἢ τὸ σῶζον ἦ.

Stobaeus Floril. 99, 1 Φιλήμονος A. Μενάνδρου Trinc. Cler. p. 354. v. 2—4 omisso auctoris nomine Plutarchus Mor. 102c πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν ἡ λύπη τὸ χαλεπώτατον πέφνεν εἶναι πάντων· 'διὰ λύπην γὰρ' φησὶ κτλ.

2. λύπην AB Gesn. marg.] λύπης. 5. πλεῖον] πλέον Voss. Trinc.

107

ἂν γνῶς τί ἐστ' ἀνθρώπος, εὐδαίμων ἔσει.
 τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι.
 κεκύηκέ τις, οὐ κεκύηκέ τις· ἠτύχηκέ τις·
 βήττει τις· οἰμῶξει τις· ἡ φύσις φέρει
 5 ἅπαντα ταῦτα. φεῦγε τὰς λύπας.

Stobaeus Floril. 108, 39 Φιλήμονος A. 1. ἂν γνῶς τί Grotius] ἀγνώς τις. 2. 3. τέθνηκέ τις, κεκύηκέ τις, ἠτύχηκέ τις C.F. Hermann. τέθνηκέ τις, οὐ κέκληκέ τις, ἠδίχηκέ τις Nauck. Ztschr. f. d. Alt. 1855, 117, omissis uterque ceteris. 3. κεκύηκέ τις Grot.] κεκύηκέ τις μὴ δεινόν. κεκύηκεν, οὐ κεκύηκεν, ἠτύχηκέ τις Mein. κέκμηκέ τις, τέτηκέ τις, ἠψύχηκέ τις (ἀψυχεῖν Hippocr. De morb. II 141, 4) Herwerd. Mnem. nov. VI 74, eiciens simul φεῦγε τὰς λύπας. κέκμηκε, προσκέκρουκεν, ἠτύχηκέ τις K. 4. φέρει Grot.] φέρει δ'. 5. μόνον in fine add. Grotius, non ut ipse ait ex A. — ceterum cf. Diphil. 113.

108

τί ποτ' ἐστὶν ἄρα διότι βούλεται μ' ἰδεῖν;
ἢ καθάπερ οἱ νοσοῦντες ἀλγοῦντες σφόδρα,
τὸν ἰατρὸν ἄν ἰδῶσιν, οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι,
οὕτως, ἐπὶ τὴν τυγχάνη λυπούμενος,
ὅ ἦττον ὀδυνᾶται, φίλον ἔαν παρόντ' ἴδῃ;

Stobaeus Floril. 113, 10 Φιλήμωνος Α. 1. ἄρα Mein.] ἄρα.
5. παρόντ' ἴδῃ] παρόντα δεῖ Α.

109

ὅταν ξενισθῆς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον,
ἐν ταῖς περισσαῖς καὶ πικραῖς ὁμιλίαις,
ἔαν μεγίστην ὁ φίλος λέγῃ πόλιν,
σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ συγκρίνης·

ὅ ἔχθρους ποιοῦσι τοὺς φίλους αἰ συγκρίσεις.

Compar. Men. et Phil. p. 363. 1. ὃ 'τάν, ξενισθεῖς Mein.
τὸν φίλον] τοῦ φίλου Mein. fortasse τῶν φίλων. 2. περισσαῖς]
περιταῖς, si est comici.. 3. ἦν (suam) post φίλος add. Grotius.
λέγῃ Mein.] λέγει. 4. σεαυτοῦ Grotius, nulla necessitate. μὴ
σύγκριν', ἐπεὶ Bentl. πατρίδ' ὅπως μὴ συγκρινεῖς Pflugk. πατρίδα
μῆπω (?) συγκρινεῖς Duebner. — talia emendare nihil aliud est
quam laterem lavare. 'videntur versus esse politici.' Mein.

110. 111

μὴ

λύπει σεαυτόν, τοῦτο γινώσκων ὅτι,
ὅταν ποτ' ἀνθρώποισιν ἢ τύχῃ γελᾷ,
πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν εὐρίζεται·
ὅταν δὲ δυστυχῆ τις, οὐδ' εὐφραίνεται.

ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχῃ.

Compar. Men. et Phil. p. 357. v. 6 Stobaeus Ecl. phys. 1, 6,
15 Χαίρημονος Α ἅπαντα — τύχῃ, οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης
τῆς τύχης. itaque v. 6 certe a reliquis segregandus est; qui autem
apud Stobaeum cum eo coniungitur, eum comici poetae esse suspi-
catur Nauckius Tr. gr. fr. p. 611 (Chaerem. fr. 19).

2. λύπει Mein.] λυπῆς. 5. δυστυχῆ Mein.] δυστυχεῖ. 6.
νικᾷ] κινεῖ Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 XV, III.

112. 113

ἄφ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος.

ὡς σπληνίου πρὸς ἔλκος οἰκείως τεθὲν
 τὴν φλεγμονὴν ἔπανσεν, οὕτω καὶ λόγος
 εὐκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων
 5 εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ.

Compar. Men. et Phil. p. 362. v. 1—3 Stobaeus Ecl. 2, 4, 3 Wachsm. (φ)ιλῆτα A. φιλητ S. Φιλήμονος Trinc. 1. ἄρ' ἔστι S, ρ' ἔστι A¹, ἄρα ἔστι A². τοῖς ν. χρ. λ. A²B Stob.] λ. τοῖς ν. χρ. — πάρεστιν ὁ λόγος Compar. ἄρ' ἔστιν ὁ λόγος Grotius. 4. φίλου Dobr. Adv. II 287. primum versum a reliquis separavit Grotius. sed videtur potius argumenti indicium esse. in Comparatione adicitur fr. 207, quod Meinekius a reliquis seiunxit. Herodian. I 360, 33 παροξύνεται ἡνίον, σπληνίου. cf. II 583, 16.

114

ὡς εὐφυῆς ζῶον κοχλίας, νῆ τὸν θεόν.
 ὅταν πονηρῶ περιπέσῃ τῷ γείτονι,
 τὸν οἶκον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύεται,
 νέμεται δ' ἀμέριμνος τοὺς κακοὺς φεύγων αἰεί.

Compar. Men. et Phil. p. 361. 1. κοχλίας Bentl.] ὁ κοχλίας. 2. τῷ] τῷ G. A. Hirschig. Ann. crit. 20. που K. 3. εἰς] ὡς K. — Anaxil. 34 contulit Meinekius.

115

ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψη φυγεῖν·
 οὐ γὰρ δυνήσῃ φεύγειν ὃ σε δεῖ παθεῖν·
 τὸ πεπρωμένον γὰρ οὐ μόνον βροτοῖς
 ἄφενκτόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

Compar. Men. et Phil. p. 361. 2. δύναι' ἄν vel δυνήσει Mein. διαφυγεῖν Mein., ἐκφυγεῖν Duebner. fortasse totus versus eiciendus est. 3. τοῖσιν βροτοῖς Mein. 4. καὶ κατ' οὐρανόν Grot. καὶ τοῖς οὐρανόν | ἔχουσι (vel οἰκοῦσι) Mein. fortasse οὐ μόνον βροτοῖς ἀεὶ | ἄφενκτον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐρανόν θεοῖς.

116

εἴ ποτέ τις ἡμῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξιὼν
 μνήματα παρελθὼν καὶ τάφους ἀνθρωπίνους·
 τούτων ἕκαστος ἔλεγεν 'εἰς ὧρας ἐγὼ
 πλεύσω, φυτεύσω, τοῖχον ἄρας κτήσομαι —'

Compar. Men. et Phil. p. 362. 2. παρέλθοι Heinsius, quod probat Meinekius, si versum excidisse statuas hac sententia: rerum humanarum fragilitatis admonitus dicet. 4. τοῖχον ἄρας κτήσομαι

Grot.] κτήσομαι τοῖχον ἄρας. στήσομαι | ἕτερον Mein. κτήσομαι τυχῶν ἀγρούς C. F. Hermann. Mus. Rhen. V 609.

1. cf. Menand. 525 Mein. Gnomolog. Vindob. Ritsch. Opusc. I 566, 85 Πλάτων (?)· εἰ λύπης ἐθελήσεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους· καὶ τοῦ πάθους ἕξεις τὸ φάρμακον. unde suspicor v. 1 scribendum esse πενθεῖ τις ἡμῶν, εἰς ἀγρὸν οὗτος ἐξιῶν | μνήματα παρελθέτω τάφους τ' ἀνθρωπίνους. 3. τούτων, τῶν τεθαμμένων. 4. de πλεύσω cf. Mein. Anal. Alex. 267. fortasse scrib. ποάσω, φυτεύσω, μόσχον, ἄρνας κτήσομαι. — oratio incohata est, non finita.

117

ἄνθρωπος εἰ δῆπουθεν, ὧν ἔστ' οὐδὲ εἰς
ὧ μὴ κακὸν τι γέρονεν ἢ γενήσεται,
ὁ ποιῶν δ' ἐλάχιστον τὸ γεγεννημένον . .
ἀμφότερον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ.

Stobaeus Floril. 108, 50 Φιλήμονος Α. 1. ὧν Bentr.] οὐκ. 3. ἐλάχιστου Bentr. at non dicitur ἐλάχιστου τι ποιεῖν, sed ποιεῖσθαι. ποιῶν ἐλάχιστον 'quam maxime minuens' Mein. τὸ γεγεννημένον κακὸν Bentr. fortasse ὁ πόνω δ' ἐλάχιστῳ τὸ γεγεννημένον φέρων.

118ab

θεὸν νόμιζε καὶ σέβου, ζῆτει δὲ μὴ·
πλεῖον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις.
εἰτ' ἔστιν εἰτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου μαθεῖν,
ὡς ὄντα τοῦτον καὶ παρόντ' αἰεὶ σέβου.

Stobaeus Ecl. 2, 1, 5ab Wachsm. Φιλῆτα Farn. Par. Μιλῆτ L. Philemoni tribuit Clericus. Compar. Men. et Phil. p. 359. v. 1. 3. 4 omisso auctoris nomine Boissonad. Anecd. I 120, 3. 1. θεὸν] ἔν L. 2. πόνον γὰρ, οὐδ. κτλ. K. οὐδὲν om. FP.¹ Stob. τῷ ζητεῖν Herwerd. Nov. add. crit. 37. 8 'nihil enim proficis investigando.' 3. μὴ om. FP.¹. βούλου] βόλου L. πειρῶ cod. Boisson. 4. ὡς δ' Wachsm. melius ὡς ὄντα δ' αὐτόν. — quintum versum addit Stobaeus τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν (τί δ' Heeren.), quem a reliquis secluserit Grotius. cf. 166. — comoedia alieni hi versus esse videntur Herwerdeno.

119 •

σοὶ γὰρ τίς ἐστιν, εἰπέ μοι, παρρησία·
σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἄνθρωπος ὧν;
τὸ δ' ὄλον περιπατεῖς, ἢ τὸν αὐτὸν ἀέρα
εἰτέροισιν ἔλκεις, εἰπέ μοι, τοιούτος ὧν;

Stobaeus Floril. 6, 18 Φιλήμονος Α. 1. σοὶ γὰρ τίς Damasc.]

σὺ γὰρ τι. 2. σὺ om. Damasc. 4. ἐτέροισιν ἔλκεις Mein.] ἐτέροις συνέλκεις.

Eurip. Androm. 590 σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν εἶ, κάκιστε κἀκ κακῶν; σοὶ που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγον; (Gaisf.) — ignavum aliquem nescio quis compellat: tibine ulla est loquendi licentia? 'tune loqueris inter homines tamquam homo sis? tune omnino ambulas aut eundem cum aliis aera spiras, cum sis huiusmodi?' Benti.

120

ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν πλοῦν τεττάρων,
σκεπτόμεθα τἀναγκαῖ' ἐκάστης ἡμέρας·
ἂν δέη δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρωσ χάριν,
οὐ φειδόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι;

Stobaeus Floril. 15, 5 Φιλήμονος B. deest in A. Μενάνδρου Trinc. sed v. 2 sq. Philemoni tribuit etiam Trinc. recepit Meinekius inter Menandrea (546), sed in Stobaeo 'ex codd.' Philemoni dedit. 1. πλοῦν Cobet. N. l. 91] που. 2. σκεπτόμεθα Herwerd. Mnem. nov. VI 77. fortasse φερόμεθα. 3. δέη B m. sec.] ἡ. δέη cum synizesi: alii δῆ. cf. Arist. Ran. 265 ibique Fritzs. p. 154. an δ' ἐτοιμάσαι τι? 4. φειδόμεσθ' codices Schowii] φειδόμεθ' B m. sec. fortasse οὐκ οἰσόμεσθ'.

121

πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν
αὔριον ἐπλούτησ', ὥστε χἀτέρους τρέφειν.
B. θησαυρὸν εὐρῶν τήμερόν τις αὔριον
ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν.

Stobaeus Floril. 105, 50 Φιλήμονος A. 1. οὐδὲ Porson. Eur. Hec. append. 1169] οὔτε. 3. τήμερόν Mein. Stob. IIII viii] σήμερόν. τις Tyrwhitt.] τῆς. duo fragmenta esse arbitratur Meinekius. at duae potius personae discernendae sunt, quarum altera (dominus) ab altera (servo opinor) inridetur.

122

τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει
ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι,
σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον·
αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτοῦ 'στιν πονηρὸς καὶ πικρὸς.

Athenaeus 2, 64e περὶ δὲ τῆς τῶν βολβῶν σκευασίας Φιλήμων φησὶ κτλ. Apostolius 9, 28 (p. 470). 3. κρόμμυον Schweigh.] κρόμμυον. 4. 'στιν Brunck.] ἔστι. 'στι B. αὐτὸς ἐφ' αὐτοῦ, i. e. 'scorsum, nullis adsciticiis condimentis adparatus.' Mein.

123

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 εἶληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἓν, μὰ τοὺς θεοὺς,
 ὦν ἂν λέγη συνήμι· καινὰ ρήματα
 πεπορισμένος γάρ ἐστι.

Athenaeus 14, 659 b μάλιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς . . . καὶ Φιλήμων πού φησι κτλ. pluribus versibus auctam hanc eclogam e Stratonis Phoenicide idem adfert 9, 382 c. videtur alteruter ab altero haec mutuatus esse. 1. σφίγγα ἄρρενα A utrubique. 2. εἶληφα A utrubique. 3. ὦν A 659] ὅς' ο ex ω corr. A 382. ἂν om. A 659. λέγη A 382] λέγει A 659. deinde καινὰ A 382. 4. γάρ ἐστι A 659] πάρεστιν A 382.

Σφίγξ ἄρρεν vocatur coquus, quia magniloquus supra modum istorum hominum more nihil nisi aenigmata fundit.

124

γυναικὸς ἐξόπισθ' ἔλευθέρας βλέπω
 μόνην θεράπειαν κατόπιν ἀκολουθεῖν καλὴν
 ἐκ τοῦ Πλαταικοῦ τε παρακολουθοῦντά τινα
 ταύτη κατιλλώπτειν.

Clemens Alex. Paed. 3, 11, 73 ἐγὼ μὲν οὐδὲ τὰς θεραπαίνας ἀξιῶ ταῖς ἀρίσταις γυναιξὶ τὰς ἐπομένας αἰσχρολογεῖν ἢ αἰσχροεργεῖν, σωφρονίζεσθαι δὲ αὐτὰς πρὸς τῶν δεσποινῶν· σφόδρα γοῦν ἐπιτιμητικώτατα ὁ κωμικὸς Φιλήμων φησὶν ἐξὸν κτλ. ἀναστρέφει γὰρ ἐπὶ τὴν δέσποιναν ἢ τῆς θεραπαίνης ἀκολασία. 1. 2. βλέπω | μόνην Markland.] βλεπομένην. 3. ἐκ τοῦ Πλαταικοῦ παρακολουθοῦντά τε | ταύτη κατιλλώπτειν τινά Bentl. ἐκ τοῦ πλαγίου τε παρακολουθοῦντ' ἂν τινα C. F. Hermann. παρακολουθοῦντάς τινας H. Iacobi (Mein. V ccxxxiv). 4. μέγ' ἐγκατιλλώπτειν Dobr. ταύτη ἔγκατιλλώπτειν Mein. Aesch. Eum. 113 ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὄρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα. cf. fr. 222 N. ἐξὸν] ἐξιῶν Markl., id verbum ut ad Philemonis versus pertineret (ἐξιῶν) γυναικὸς κτλ. at potius ἐξελθὼν dicendum erat. mihi ἐξὸν ex compendio nominis comoediae ortum videtur: Ἐξοικιζομένῳ.

Clemens Paed. 3, 11, 70 τὸ ἐνιλλώπτειν interpretatur διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μοιχεύειν. Pollux 2, 52 ἰλλώπτειν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ παραβλέπειν, καὶ κατιλλώπτειν τὸ καταβλέπειν ἐπὶ χλευασμῶ. Hesych. ἐγκατιλλῶψαι· ἐγκαταμνηστῆσαι. ἐνιλλώπτειν· κεκλεισμένῳ τῷ ὀφθαλμῷ ἐμβλέπειν, καταμωκάσθαι. ἐνιλλώψας· καταμωκησάμενος. παριλλαινουσα· παρεμβλέπουσα. Phot. παριλλαινουσαν· παραβλέπουσαν. Etym. m. 342, 38 ἰλλός· στρεβλός, στραβός, διεστραμμένος (Arist. Thesm. 846). ἰλλώπτειν· σιγαβλεῖν. cf. Eustath. 206, 13—32.

in emendandis poetae verbis tria tenenda sunt: Philemonem

Clemente teste de *familiarum* licentia loqui; verbum βλέπειν coniungi non posse cum infinitivo; voces κατόπιν (post ἐξόπισθε) et ἐκ τοῦ Πλαταιικοῦ corruptas esse. itaque fortasse scribendum est μόνην θεράπειναν καθ' ὁδὸν (Arist. Thesm. 1173) ἀκόλουθον καλήν | ἐκ τοῦ πλαγίου τῶν παρακολουθούντων τινὶ | κρυφῆ γκατιλλώπτο υσαν.

125

Σύρα, Σύρα. B. τί ἐστι; A. πῶς ἡμῶν ἔχεις;
B. μηδέποτε' ἐρώτα τοῦτ', ἐπὰν γέροντ' ἴδῃς
ἢ γραῦν τιν'· ἴσθι δ' εὐθὺς ὅτι κακῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. 116, 17 Φιλήμωνος A. Antonius Mel. 240, 48.
2. μηδ. — τοῦτ' om. Trinc. — cf. 128.

126

μῦς λευκός, ὅταν αὐτὴν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι
λέγειν), κέκραγε τηλικούτον εὐθὺς ἢ
κατάρατος, ὥστ' οὐκ ἔστι πολλακίς λαθεῖν.

Aelianus Nat. anim. 12, 10 ἔτι μᾶλλον τὸν θῆλυν (μῦν) ἔλεγον εἰς τὰ ἀφροδίσια εἶναι λυττητικόν. . . Φιλήμων κτλ. cf. Apostol. 9, 28.
1. ὅταν τις αὐτὴν Apost. 3. κατάρατος Bentl.] κατάρατος μαστροπός, quae vox inlata est ex proximo apud Aelianum fragmento (Epierat. 9). Photius μῦς λευκός· οἱ κατοικίδιοι μῦες ἄγαν πρὸς τὴν ὀφθαλμὸν κεινίηται, μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δὲ εἰσι θήλειες. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἢ παροιμία εἴρηται. cf. Cratin. 53.
— 1. ὅταν sc. 'σποδῆ'. Bentl.

referenda haec ecloga est ad Πάροινον (62), nisi forte idem proverbium in duabus fabulis commemoravit.

127

ἐὰν γέρων γένηται πλούσιος γεγώς,
καλὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ μόνον,
ἔχει γὰρ χειραγωγὸν τὸν πλοῦτον ὁ γέρων.

Compar. Men. et Phil. p. 358. 3. πλοῦτον γὰρ οὗτος χειραγωγῆσont' ἔχει Bentl. v. 1 delet et v. 3 τὸν πλοῦτον ἦν τις χειραγωγῆσont' ἔχη scribit Dobraeus Adv. II 291. v. 1 et 2 transponit Meinekius. ego ἐπέχω, nisi quod v. 1, si Philemonis est, scribo ἐὰν γέν. πλ. γεγ. γέρων. cf. 213, 4.

128

ὦ γέρον, ἐπὰν ἴδῃς γέροντα καὶ μόνον,
μηδὲν ἐπερώτα· πάντα γὰρ κακῶς ἔχει.
καλὸν τὸ θνήσκειν ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λέγειν.

Compar. Men. et Phil. p. 358. cf. 125, ubi quod aptum est

μηδέποτε' ἐρώτα, hic non aptum est. neque opus est Dobraei emendatione μηδέν ἐτ' ἐρώτα. 'nihil amplius quaere.' Mein. 3. delet Dobr. ἔστιν Mein.] ἔστιν. 'de hoc usurpare licet lucrum est mori.'

129

ἐπὶ ἄν ἔγγυς θάνατος ἔλθῃ,
οὐδείς ἑαυτῷ ὃ θέλει βουλευέται·
θυήσκει δ' ὃ θυήσκων κατ' ἰδίαν εἰμαρμένην.

Compar. Men. et Phil. p. 365. ἐπὶ γὰρ ἔγγυς θάνατος ἔλθῃ, *τηνίκα* | οὐδείς ἔθ' αὐτός, οὐδὲ θανεῖν βουλευέται, | θυήσκει δὲ θυήσκων Herwerd. Mnem. nov. VI 74, conl. Eurip. Alcest. 669 sq. ἦν ἔγγυς ἔλθῃ θάνατος, οὐδείς βούλεται | θυήσκειν ἑαυτῷ κατ' ἰδίαν εἰμαρμένην Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 10. 'locus adhuc frustra tentatus.' Mein.

130

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἰσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὡς φασὶν τινες,
ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Compar. Men. et Phil. p. 316. Vita Eurip. in Dindorfi Schol. Eurip. 7. 10. 13. 1. ἀληθείησιν Vat. Dindf. 10. 2. φασὶ B Dindf. 13. 3. εἶδεῖν B Dindf. 13. — de plurali ἀληθείαισιν cf. Menand. 87. 657 Mein.

131

ὁ φθόνος ἐν αὐτῷ τοῦθ' ἐν ἐπιεικῶς ποιεῖ·
τὸν αἰρετιστὴν ὄντα τῶν αὐτοῦ τρόπων
λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνῶν.

Stobaeus Floril. 38, 1 Φιλήμονος A. 1. αὐτῷ Bentl.] ἑαυτῷ. ἐπιεικῶν Trinc. ποιεῖ] ἔχει Bentl. ποιεῖ deleto ἐν retinet Mein. fortasse ἐν αὐτῷ — φορεῖ. cf. Ephipp. 23, 2. 2. αἰρετιστὴν Gesn.] ἐρεθιστὴν. Bekker. Anecd. 77, 23 αἰρετίζειν· ἀντὶ τοῦ αἰρεῖσθαι. 363, 14 αἰρεθίζειν (scr. αἰρετίζειν) οἱ περὶ τι σπουδάζοντες. Hesych. αἰρετίζειν· αἰρεῖσθαι, ἀρέσκεσθαι: quam glossam cum M. Schmidtus insitivam ut ex sacra scriptura excerptam censet, immemor est Philemonis.

132

ἀγαθῆς γυναικός ἐσιν, ὧ Νικοστράτη,
μὴ κρείττον' εἶναι τάνδρός, ἀλλ' ὑπήκοον·
γυνὴ δὲ νικῶσ' ἄνδρα κακόν ἐστιν μέγα.

Stobaeus Floril. 74, 20 Φιλήμονος A. 1. ἀγαθῆς δὲ B. 3. νεικῶσ' A.

133

οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι, δέσποτα,
ἄνθρωπος ὢν ἄνθρωπος· ἄλλως οὖν βοᾷς.
τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακά.

Stobaeus Floril. 98, 5 Φιλήμονος Trinc. deest in A. 2. ἄλλως Trinc.] ἄλλος. — *cum homo sis, fieri non potest ut non sis homo.*

134

οὔτε γὰρ ἰατρὸς οὐδὲ εἷς, ἂν εὖ σκοπῆς,
τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους,
οὔτε στρατιώτης πόλιν ὄραν ἄνευ κακοῦ.

Stobaeus Floril. 102, 5 Φιλήμονος A. 1. ἂν σκοπῆς Voss. ἂν κοπεῖς A. itaque ἂν σκοπῆς Mein. cf. 31, 5. ἄνευ κόπου B. 2. αὐτοῦ αὐτὸς A Voss. de conlocatione verborum cf. Timocl. 6, 19 et M. Haupt. Opusc. II 185.

135

ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μὲν εἰς ὑπερβολὴν
ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ.
τοὔτό με τὸ τηροῦν ἐστὶ κἄνθρωπον ποιοῦν.

Stobaeus Floril. 108, 2 τοῦ αὐτοῦ (Φιλήμονος, ut 1) A. 3. με τὸ Gaisf.] με. τό με Grot. καὶ τοὔτό με ex infelici coniectura B.

136

οὔτως ἀνανδρος γέγονας; οὐκ εὐψυχία
τοὔτ' ἔσθ' ὃ ποιεῖς νῦν γάρ, ἀλλ' ἀνανδρία,
τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν λυπούμενον.

Stobaeus Floril. 108, 34 Φιλήμονος A. Διφίλου Trinc. 1. εὐψυχία? nam εὐψυχίαν quidem non esse posse quae est ἀνανδρία non opus erat dicere. 2. ἔσθ'] ἐστίν.

137

οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδεμία τύχη θεός,
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταυτόματον, ὃ γίνεται
ὡς ἔτυχ' ἐκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη.

Clemens Alex. Strom. 5, 14, 128 καλῶς οὖν καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς τὴν εἰδωλολατρίαν ἐκκόπτει διὰ τούτων κτλ. Euseb. P. E. 13, 402. Theodoret. Aff. gr. cur. p. 87, 45.

138

ὀρῶσι πάντες πρῶτον, εἴτ' ἐθαύμασαν,

ἔπειτ' ἐπεθεώρησαν, εἴτ' εἰς ἑλπίδα
ἐνέπεσον· οὕτω γίνετ' ἐκ τούτων ἔρως.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 23 Φιλῆμων ὁ κωμικὸς γράφει κτλ.
2. ἔπειτ' Bentr.] εἴτ'. 3. ἐνέπεσον Sylb.] ἐνέπεσαν. cf. Lobeck.
Phryn. 724 et de sententia anon. 182 Mein.

139

ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζώου ποτὲ
ἄνθρωπος ἠράσθη τις, εἴτ' εἰς τὸν νεῶν
κατέκλεισεν αὐτόν.

Athenaeus 13, 605. 6 Κλείσοφος... τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου ἀγάλ-
ματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῶ, ὡς πλησιάσαι δυνησά-
μενος... καὶ Φιλῆμων τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησὶν κτλ. 1. μὲν
τοῦ] μέντοι Naber. Mnem. nov. VIII 412. ζώου A. ξοάνου recte
Bentr. erat enim puella. ξόανα autem saepe etiam sunt aenea,
aurea vel lapidea. — cf. Alexid. 40.

140. 141

καλῶς ποιήσας καλῶς ὠνειδίσας
ἔργον καθεῖλες πλουσίου πτωχὸς λόγῳ.
καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ
ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας ἐν λόγῳ φουεύς.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. ποιήσας Grot.] ποιήσας.
καλῶς] οὐ καλῶς Grot. εἰ κακῶς Mein. οὐ καλῶς ὠνειδίσας Dobr.
Adv. II 290. 2. πλουσίου πτωχὸς D. Heinsius] πλούσιον πτωχῶν.
4. λόγῳ στρ. γ. ὦν ἔργῳ φ. Dobr. ἔργῳ ἴπαρωγὸς vel χορηγὸς
Herwerd. Mnem. nov. VI 73. scrib. ἔργου κρατίστου γέγονας
ἐν λ. φ. cf. 176.

non videntur Attici poetae esse Meinekio. non recte meo qui-
dem iudicio, dummodo recte emendentur. — 2. ἔργον ἀγαθὸν καθ-
ελεῖν dicuntur ei qui liberalitatem re exercent, voce et exprobrando
beneficia rescindunt. a v. 3 alterum incipere fragmentum monuit
Dobraeus.

142

βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά —
B. τίς ἔσθ' ὁ βουνός; ἵνα σαφῶς σου μανθάνω.

Phrynichus Epit. 355 βουνός· ὀθνεῖα ἢ φωνὴ τῆς Ἀττικῆς·
καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ χρησάμενος τῷ ὀνόματι, συνεῖς ξένως (ξένω?) κε-
χρημένος, σημαίνεται ὡς ἀσαφῶς διαλεγόμενος· εἰπόντος γὰρ τινος
(v. 1) ὁ προσδιαλεγόμενος, οὐ συνεῖς τὸ ξένον τοῦ ὀνοματός φησι
(v. 2) ... ὁ δ' οὖν κεχρημένος τῷ βουνός ὀνόματι Φιλῆμων ἐστίν, εἰς

των τῆς νέας κωμωδίας. cf. 49. Herodian. I 178, 7. II 940, 4. — persona prior orationem non finivit: deest enim verbum finitum. simillimum est diverbium Soph. OCol. 473—482, ubi maxime cf. 473, cui signum interruptae orationis addendum est, 475. 9.

143

χαλεπὸν γ' ἀκροατῆς ἀδύνητος καθήμενος·
ὕπὸ γὰρ ἀνοίας οὐχ ἑαυτὸν μέμφεται.

Theophil. Autol. 3, 385 d καθάπερ καὶ ὁ Φιλήμων κτλ. 1. γ' add. Dobraeus, ne esset proceleusmaticus. cf. Hanov. Exerc. crit. 151. 2. οὐχ ἑαυτὸν μέμφεται, ἀλλὰ τὸν ποιητὴν.

144

παρὰ τοῦ βασιλέως γράμμαθ' ἦκει σοι, Μάγα.
B. Μάγα κακόδαιμον, γράμματ' οὐκ ἐπίσταται.

Plutarchus Mor. 458 a καλὰ δὲ καὶ... Μάγα τὰ πρὸς Φιλήμονα. δημοσίᾳ γὰρ ὑπ' αὐτοῦ (Φιλήμονος) κωμωδηθεὶς ἐν θεάτρῳ κτλ. λαβὼν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Παραϊτόνιον ἐξενεχθέντα στρατιωτῆ μὲν ἐκέλευσε γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ θιγεῖν τοῦ τραχήλου μόνον, εἶτα κοσμίως ἀπελθεῖν. ἀστραγάλους δὲ καὶ σφαῖραν ὡς παιδαγῶ νουὺν οὐκ ἔχοντι προσέπεμψεν. idem 449 e ὁ δὲ (Μάγας) τῷ Φιλήμονι τὸν δῆμιον ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιθεῖναι γυμνῆν τὴν μάχαιραν, εἴτ' ἀφεῖναι. 2. Μάγας, κακόδαιμον, — ἐπίσταται Clericus, nulla necessitate. B. Μάγα; κακόδαιμον, — ἐπίσταται Haupt. Opusc. III 554.

duo Magas constat fuisse. a Philemone significatur natus maior, Philippi, ducis Macedonici, et Berenices, postea Ptolemaei uxoris, filius, Cyrenes praefectus, qui contra Ptolemaeum Philadelphum duo bella gessit, a. 258 a. Chr. corporis crassitudine suffocatus. Paus. 1, 6, 8 Κυρήνης ἀποστάσης Μάγας Βερενίκης υἱὸς Πτολεμαίῳ τότε συνοικουσῆς ἔτει πέμπτῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν εἶλε Κυρήνην. 7, 1 sq. Μάγας δὲ ἀδελφὸς ὁμομήτριος Πτολεμαίου παρὰ Βερενίκης τῆς μητρὸς ἀξιώθει ἐπιτροπεύειν Κυρήνην... ἀποστήσας Πτολεμαίου Κυρηναίους ἤλανεν ἐπ' Αἴγυπτον. Agatharchid. Athen. 12, 550 bc. Polyaeen. 2, 28. Droysen. Hellenism. I 417. 8. II 242—248.

145

οὐ τοὺς ἄωρους εἰπά σοι, μαστιγία,
πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους.

Bekker. Anecd. 476, 14 ἄωροι πόδες, οἱ ἐμπρόσθιοι... Φιλήμων κτλ. Eustathius 1715, 23 εἰσὶ δὲ οἱ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἄωρους φασί, φέροντες καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ εἰπόντος κτλ. Schol. Odys. 12, 89. 1. εἰπά σοι] εἴπας Eust. om. μαστιγία. 2. πρίασθαι] κομίζειν Eust. Schol.

146

καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ,
ἔν' ἐγκρατῆς ἦ, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.

Diogenes Laert. 6, 87 αὐτὸν δὲ (Κράτητα) καρτερῶς οὕτω φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ Φιλήμονα τὸν κωμικὸν αὐτοῦ μεμνήσθαι· φησὶ γοῦν κτλ. 2. ἔν' ἐγκρατῆς] ἵνα Κράτης Kuehn. ἔν' ὡς Κράτης Cobet. fortasse ἵνα δὴ Κράτης ἦ. ad Philosophos fortasse pertinere arbitratur Meinekius.

147

μὴ νουθέτει γέρονθ' ἀμαρτάνοντά τι·
δένδρον παλαιὸν μεταφντεύειν δύσκολον.

Compar. Men. et Phil. p. 358. Anton. Mel. 64. 1. τι Grot.] ποτε. om. Ant. fortasse πον. 2. δένδρον γὰρ εἰ μεταφντεῦσαι Anton. Zenob. 2, 1 γεράνδρον μεταφντεύειν· ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηγηκότας προάγειν ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα. cf. Diogenian. 3, 77. Greg. Cyr. Mosq. 2, 76. Apostol. 6, 5. Suid. γεράνδρον. Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 18.

148

ὦ Πάμφιλ', ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα
αὔξει βαδίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 3 Wachsm. Φιλήμονος Farn. Par. marg. 2. τὰ πράγματα sunt molestiae.

149

ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας, ὦ Λάχης,
πάσας ἐδίδαξεν ὁ χρόνος, οὐχ ὁ διδάσκαλος.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 34 Wachsm. Φιλήμονος Par. marg., ad v. 2 Farn. marg. 1. Λάχης Grot.] λάτης F. λάγης P. 2. ἐδίδαξεν] fortasse ἔδειξεν.

150

ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίνεται,
οὐδενὶ πρόσεστιν οὐδὲ κοινωνεῖ τύχη.

Stobaeus Ecl. 2, 8 (7), 1 Wachsm. Φιλήμονος. 2. κοινωνεῖν P. τύχη Grot.] ψυχῇ. in eis quae homines suis consiliis viribusque perficiant fortunae partes esse negat. caput 8 inscriptum est περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν.

151

ἐπὰν ὁ νοῦς ἦ μὴ καθεστηκώς τι,
οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν αὐτὸν οὐδ' ὀράν.

Stobaeus Floril. 4, 41 Φιλήμονος Trinc. deest in A. 2. ου-
δέν Mein.] οὐθέν. αὐτὸν Scalig. ap. Grot.] αὐτῷ. τούτων Trinc.

152

τὸ γινῶθι σαυτὸν· οὐ μάτην εὖ ἴσθ' ὅτι
τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει.

Stobaeus Floril. 22, 4 Φιλήμονος A. plenus interpunxi post
σαυτὸν.

153

ὡς ἠδέως μοι γέγυνε τὰ πρότερον κακά·
εἰ μὴ τότε' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραϊνόμεην.

Stobaeus Floril. 29, 30 Φιλήμονος A. 1. πρότερον AB m.
sec.] πρότερα.

154

πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον,
ὅπως ἀκούων πολλά μῆδ' ἐν μάθῳ.

Stobaeus Floril. 38, 24 Φιλήμονος A. Mantiss. prov. 2, 63
Φιλήμονος ἐπὶ τῶν φθόνων (scr. φθόνῳ) διδασκόντων. 1. φθόνον]
φθόνων Mant. prov. 2. τὰ πολλά A. κλύων τὰ πολλά Nauck.
ἀπορῶν τὰ πολλά K.

155

στρατιῶτα, κούκ ἀνθρῳπε, καὶ σιτούμενε
ὡσπερ ἱερεῖον, ἔν' ὅταν ἧ καιρὸς τυθῆς.

Stobaeus Floril. 53, 8 Φιλήμονος A. 2. ὡσπερ ἱερεῖον Por-
son. Adv. 296] ὡς τὰ ἱερεῖα. cf. fr. 214. desunt quae adpella-
tionem aut sequebantur aut antecedeant.

156

ἔτεκές με, μῆτερ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων
ὄνησις, ὡσπερ καὶ δίκαιόν ἐστὶ σοι.

Stobaeus Floril. 79, 8 Φιλήμονος Trinc.

157

ὅστις πένης ὦν ζῆν παρ' ὃ ζῆν βούλεται·
ἢ γὰρ σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά.

Stobaeus Floril. 96, 6. 7 Φιλήμονος A. utrumque versum con-
iunxit Grotius. 1. ζῆ παρ' ὃ ζῆν ed. Gaisf. ζῆ παραζῆν Gesn.
ζῆν παρ' ὃ ζῆν Salmas. πᾶς τις — ζῆ παρ' ὃ ζῆν Bentl. 'vivit ali-
ter quam vivere cupit', h. e. cupit paupertatem effugere, etiam per

nefas et scelera.' ὅστις πένης ὦν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται, ut Menand. 397, 1 Volkmar. Philol. VIII 586. ὅστις πένης ὦν ζῆν παραζῆν β., i. e. ὅστις π. ὦν ζῆν β., παραζ. β. Herwerd. Mnem. VI 74.

158

τοιούτος ὁ βίος ἐστὶν ἀνθρώπου, γύναι·
εὐφραϊνόμεσθ' ἐλάττον' ἢ λυπούμεθα.

Stobaeus Floril. 98, 3 Φιλίμονος Α. 2. εὐφραϊνόμεσθ' Α] εὐφραϊνόμεσθ'. ἐλάττον' Cobet. Mnem. VIII 142] ἔλαττον.

159

οὕτως, ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος,
κακ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται.

Stobaeus Floril. 99, 5 Φιλίμονος Α. 2. κὰν τῷ Bentl. 'ne in somnis quidem pavor e mente excedit.'

160

ἀγαθὴ γὰρ ἡ λύπη καθ' αὐτῆς ἀναπλάσαι
ἀτεχνῶς διπλάσια τῆς ἀληθείας κακά.

Stobaeus Floril. 99, 22 Φιλίμονος Α. 1. ἀγαθὴ] δεινὴ Cobet. Mnem. nov. II 440.

161

πόλλ' ἐστὶν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά,
ἂ καλῶς ὅταν ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται.

Stobaeus Floril. 108, 35 τοῦ αὐτοῦ (Φιλίμονος) Α. 2. ὅταν G. Hermann. Opusc. III 374] ἐάν. ἂ καλῶς ὅταν φέρῃ τις, ἀγαθὰ γίνεται Cobet. Mnem. nov. II 443.

162

ἐνταῦθ' ἀνὴρ γὰρ ἐστὶν ἀνδρὸς διάφορος,
ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τάγαθόν.

Stobaeus Floril. 108, 37 Φιλίμονος Α. 1. γὰρ om. Α Β. 2. εὖ φέρειν] εὐφραίνειν Α.

163

αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἰτ' εὐπραξίαν,
τρίτον δὲ χαίρειν, εἰτ' ὀφείλειν μηδενί.

Lucianus Pro lapsu 6 πολὺ δ' ἂν εὔροις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον. καὶ ὁ Φιλίμων κτλ. cf. Anaxandr. 17. 1. αἰτῶ] αἰνῶ Κ.

164

μη λέγ' ὅτι δάσεις· οὐ δίδωσι γὰρ ὁ λέγων,
καὶ τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν.

Compar. Men. et Phil. p. 316. 1. λέγ' ἔτι — γὰρ ὁ Mein.]
λέγε τί — γὰρ. οὐ δίδωσι] οὐκ ὀνίνησι? 2. ὑπ' ἄλλων sine
ulla necessitate Herwerd. Obs. crit. 85.

165

μηδέποτε μέμφου τὴν τύχην, εἰδὼς ὅτι
καιρῶ πονηρῶ καὶ τὰ θεῖα δυστυχεῖ.

Compar. Men. et Phil. p. 357.

166

τί ἐστίν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν·
ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων.

Compar. Men. et Phil. p. 359. v. 1 Stobaeus Ecl. 2, 1, 5c
Wachsm. cf. 118. 1. sic Stob. τίς — οὐ θέλης σὺ Compar. —
Philistion Boissonad. Anecd. I 148 οὐ γὰρ θέλω σε μανθάνειν τί
δὴ θεός.

167

πονηρὸς ἂν ἦ δοῦλος, εὐρήσει δίκην·
σὺ μὴ γενηθῆς τῆς δίκης προηγέτης.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. ἦ — εὐρήσει Grot.] εἰ —
εὐρήσει. πονηρὸς ἂν ἦ δοῦλος εὐρίσκη C. Fr. Hermann. Mus. Rhen.
V 609. 2. σὺ δὲ μὴ Grot. confirmari criticorum coniecturas libro
Parisino dicit H. Iacobi Mein. ed. min. XIX.

168

ἅπαν διδόμενον δῶρον, εἰ καὶ μικρὸν ἦ,
μέγιστόν ἐστι μετ' εὐνοίας διδόμενον.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. εἰ] ἂν Mein.. 2. ἐστίν,
ἂν μετ' εὐνοίας διδῶς Grotius. μέγιστον, ἂν διδῶς μετ' εὐνοίας μό-
νον O. Hense Lect. Stob. 16.

169

ἐὰν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἰδίαν ὁμιλεῖ,
μεγάλων κακῶν θησαυρὸς ἐξορύσσεται.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. ὁμιλεῖ] συνῆ Mein. λαλῆ
G. Herm. Mus. Rhen. V 611. 2. μέγας — ἐξορύττεται K.

170

σαπρὰν γυναῖκα δ' ὁ τρόπος εὐμορφον ποιεῖ·
πολὺ γὰρ διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας.

Compar. Men. et Phil. p. 363. 1. δ' add. Mein. σαπρὰς
γυναῖκας — εὐμόρφους Lobeck. Phryn. 378. 2. γὰρ add. Grot.
γε Mein., duo fragmenta esse coniciens.

171

γνώμην πονηρὰν τῇ γυναικὶ μὴ δίδου·
ἐλαφρὸν τὸ γένος γὰρ ἔστι καὶ λίαν κακόν.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. δίδου corruptum videtur.
2. sic Mein. pro ἐλαφρὸν γὰρ ἔστι τὸ γένος. ad Actolum (fr. 6)
refert Mein.

172

ὅταν τινὰ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ ποικίλῳ,
τὸ ζῆν τὸ σαυτοῦ στεφάνοις παρηγόρει.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. ὦ τάν, τάφον στεφάνῳ
τί κοσμεῖς Grot. μάρτην τάφον στεφάνοις κοσμεῖς ποικίλοις Dobr.
Adv. II 292. 2. στεφάνοις] στέμμασιν Heinsius. τὸν ζῶντα σαυ-
τὸν τοῖς στ. Dobr. an ὅταν τάφον στεφάνῳ σὺ κοσμήῃς π., | τὸ ζῆν
σεαυτὸν τοῖς στεφ. παρηγορεῖς?

173

ζῶν γὰρ ἀσκού σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα·
χρήση γὰρ αὐτοῖς αἰσθόμενος μεθ' ἡδονῆς.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. γὰρ ἀσκού] παράσχου Mein.
στεφάνους cod. Paris. itaque στεφάνους σαυτῷ ζῶν παράσχου καὶ
μύρα H. Iacobi Mein. ed. min. xix. 2. sic Heinsius pro μεθ' ἡδο-
νῆς αἰσθόμενος. offendit aoristus. fortasse αἰσθανόμενος χρήσει γὰρ
αὐτοῖς ἡδέως.

174

κἄν μέγρι νεφέων τὴν ὄφρυν ἀνασπάσης,
ὁ θάνατος αὐτὴν πᾶσαν ἐλκύσει κάτω.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. κἄν τὴν ὄφρυν μέγρι τῶν
νεφέων Dobr. Adv. II 292. ἐὰν γὰρ μέγρι νεφῶν cod. Par. ἂν γὰρ
μέγρι νεφῶν H. Iacobi. 2. πᾶσαν] αὐτῆς Herwerd. Nov. add. crit.
38. at Philemon dicit 'eum totum laborem mors inritum faciet.'
neque ἐλκύσω, Hippocrati Lucianoque non ignotum, cum aoristus
antiquitus fuerit ἐλκυσσα, Philemonis aetati abiudicandum videtur.
— Poll. 2, 49 τὰς ὄφρῦς αἴρων ὁ ὑπερήφανος, καὶ τὰς ὄφρῦας
ἀνασπῶν ἢ αἰσρῶν ἢ ἀνέλκων ἢ ἀνατείνων ὑπὲρ τὰ νέφη.

175

μη λέγε ἐκφυγῶν θάνατον ὅτι [καί] φεύξομαι πάλιν·
ὡς γὰρ πέφευγας, προσδόκα καὶ μὴ φυγεῖν.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. φυγῶν θάνατον μὴ λέγ' ὅτι φ. π. Heinsius. θάνατον φυγῶν κτλ. Duebner. ac καὶ om. cod. Par. μὴ λέγε φυγῶν τὸν θάνατον, ὅτι φεύξει π. H. Iacobi.

176

ἐὰν ὄρωϊν πένητα γυμνὸν ἐνδύσης,
μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, ἂν ὀνειδίσης.

Compar. Men. et Phil. p. 365. 1. ἐὰν πένητα γυμνὸν ἐνδύσης ὄρωϊν Seidler. De v. dochm. 396. 2. ἂν Mein.] ἐὰν. — cf. 140.

177

ἀνὴρ γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν
πεσεῖν δεδοικῶς, βούλεται πάλιν πεσεῖν.

Compar. Men. et Phil. p. 365. 2. πεσεῖν — πεσεῖν] πεξεῖν — πιδεῖν. πάλιν] πάντως Mein. at πάλιν pertinet ad βούλεται. 'ut cadere metuit, ita rursus (*hinwiederum*) ipse cadere vult.'

178

ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν ἀμαρτάνει·
τὸ γὰρ πολὺ γῆρας ἐσχάτων πόνων γέμει.

Compar. Men. et Phil. p. 366. 2. πόνων Herwerd. Nov. add. crit. 38] πολλῶν.

179

γέρον γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα,
μηδ' εἰς ὄνειδος ἔλκε τὴν σεμνὴν πολιάν.

Compar. Men. et Phil. p. 366. 2. ἔλκε τὴν Grot. Excerpt. 917] ἔλκε τὴν. fortasse ἐλκύσης. πολιάν] τρίχα Mein. an κόμην?

180

οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος εὐγενὲς ποιεῖ,
σὺ δ' εὐγενίζεις τὴν πόλιν πράττων καλῶς.

Compar. Men. et Phil. p. 366. 1. εὐγενὲς Heins.] εὐγενῆ. ποιεῖ add. Heins. 2. πράττων] πράσσων. — εὐγενίζειν, quod alibi me legere non memini, Philemon videtur consulto finxisse. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 128 (inc. 77) *homo locum ornat, non hominem locum*.

181

οὐ γὰρ θεὸν σέβοντες ἐλπίδας καλὰς
ἔχουσιν εἰς σωτηρίαν.

Theophilus Autol. 3, 385 *τίμι οὖν αὐτῶν πιστεύσωμεν; Φιλήμονι τῷ κωμικῷ λέγοντι κτλ.* Eriphanus in Ancyr. 512, 30 *ὁ δ' ἐφ' ἡμῶν (Casaub. ὁ δὲ Φιλήμων) ἕτερος κωμικός φησιν, οἱ ἕνα θεὸν σέβοντες ἐλπίδας ἔχουσι καλὰς εἰς σωτηρίαν.* 2. scr. *σωτηρίας ἔχουσιν.* haec cur spuris adnumeranda censeat Meinekius non video. talia enim dicta apud omnes Graecorum poetas multa inveniuntur.

182

δύ' εἰ λάβοι
τάλαντα, χρυσοῦς ἕξ ἔχων ἀποίσεται.

Etymol. m. 744, 38 *τὸ τάλαντον κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρυσοῦς εἶχε τρεῖς· διὸ καὶ Φιλήμων ὁ κωμικός φησι κτλ.* 2. ἕξ ἔχων Petitus] ἔχων ἕξ.

183

νόμῳ τεθαύμακ', οὐκ ἐπεὶ
πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δις πέπλευκεν.

Diodorus Sic. 12, 14 *Φιλήμωνος τοῦ κωμωδιογράφου γράφοντος τοὺς πολλάκις ναυτιλλομένους καὶ εἰπόντος κτλ. τὸ παραπλήσιον ἂν τις ἀποφαίνοιτο μὴ θαυμάζειν εἴ τις γεγάμηκεν, ἀλλ' εἰ δις γεγάμηκε.* Nicephorus Greg. Hist. Byz. XII 6 p. 297 *καὶ ταῦτα τῶν πάλαι σοφῶν θαυμάζοντος ἀκούων τινός, οὐχ ὅτι πέπλευκέ τις ἀλλ' ὅτι πέπλευκε δις.* 1. νόμῳ] οἴμοι Wesseling. ὅμως Mein. scribendum utique καὶ εἰπόντος *Νόθῳ* (cf. fr. 49. 50)· *τεθαύμακ' οὐκέτ' εἰ* (id enim et Philemon et Diodorus flagitant) *πέπλευκεν κτλ.* cf. etiam Diodor. 18, 59 *παράδοξόν ἐστιν οὐκ εἰ γέγονέ τι παράλογον, ἀλλ' εἰ μὴ πᾶν ἐστὶ τὸ γινόμενον ἀνέλπιστον.*

184. 185

μαινόμεθα πάντες, ὅποταν ὀργιζώμεθα.
τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνοσ.

Stobaeus Floril. 20, 4 *Φιλήμωνος A. Anton. Mel. 77 p. 133, 20.* 2. *τὴν ὀργὴν Gesn.] τῆς ὀργῆς, quod retinuit in Stobaeo Mein., cf. Vind. Strab. 211. τῆς ὀργῆς πόνοσ μέγασ Ant. Mel. — Menand. 811 Mein. ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνοσ. duo fragmenta esse vidit H. Stephanus.*

186. 187

μὴ λέγε τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἰ.
πρὸς τὴν παροῦσαν πάντοθ' ἀρμόζου τύχην.

Compar. Men. et Phil. p. 365. 1. sic Mein. pro μὴ λέγε πρότερον τίς ἦς, ἀλλὰ νῦν τίς ἦ. 2. ἄρμόζου Rutgers.] ὁρμάζου. ser. ἄρμόττου. duo fragmenta esse monuit Buttmannus.

188

ὄνος βαδίξεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων.

φησί που Φιλήμων. Athenaeus 2, 52 e. de syntaxi cf. Cratin. 52 et de proverbio Eupol. 299. Apostol. 12, 78 ὄνος εἰς ἄχυρα ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τοῦτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων. Diogenian. 6, 91. Greg. Cypr. Mosq. 4, 61. Suid. ὄνος.

189

Κροίσω λαλῶ σοι καὶ Μίδα καὶ Ταντάλω.

Eustathius 1701, 6 Ταντάλου τάλαντα, ἐπεὶ πλούσιός ποτε ἦν, ὡς δηλοῖ, φασί, Φιλήμων εἰπὼν κτλ. fortasse praecedebat ὥσπερ οὖν. an Κροίσω γέλωσ εἶ?

190

σαντὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.

Photius σαντὴν — ποτέ. Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐήμερησαντι ἐπὶ τραγωδίας διδασκαλία Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνοσ ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαξονικὸν . . . καὶ παροιμία παρὰ τοῖσ κωμικοῖσ ἐγένετο, ὡσ παρὰ Φιλήμωνι. Zenob. 5, 100, ubi cf. quae Leutschius adnotavit. ποτέ] γύναι Zenob. Diodor. 14, 43 Ἀστυδάμασ δὲ ὁ τραγωδιογράφος τότε (Ol. 95, 2) πρῶτον ἐδίδαξεν, ἔζησε. δὲ ἔτη ἐξήκοντα.

191

ἄλλοσ κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην.

Stobaeus Ecl. 1, 6, 8 Wachsm. Φιλήμονος (falso adscriptum ad 7). Plut. Mor. 706 e οἱ μάγοι τοὺσ δαιμονιζομένοσ κελεύουσι τὰ γράμματα (Anaxil. 18) πρὸσ αὐτοὺσ καταλέγειν. aliter δεδαμονισμένον Soph. fr. 174 N.

192

χρόνοσ τὰ κρυπτὰ πάντα εἰσ φάοσ ἄγει.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 26 Φιλήμονος. 'tragici incerti' Wachsm., lemma falso hic adscriptum censens (?). πρὸσ (τὸ add. Mein.) φῶσ ἄγει Menand. monost. 592. cf. monost. 459. hic fortasse scribendum πάντ' ἀεὶ πρὸσ φῶσ ἄγει.

193. 194

ἄπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' αἰεί.
ἐμέθνον· ἱκανὴ πρόφασις εἰς θάμαρτάνειν.

Stobaeus Floril. 18, 8. 9 τοῦ αὐτοῦ (Φιλήμονος) A utrubique.
1. ἄπας] ᾧ παῖ Mein. — cf. 104.

195

ἄνθρωπος ὢν τοῦτ' ἴσθι καὶ μέμνησ' αἰεί.

Stobaeus Floril. 21, 1 Φιλήμων A. Φιλήμονος Trinc. Anton.
Mel. 138. τοῦτ'] εὔ K. μέμνησ'] μένεις Ant. Mel.

196

ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή.

Stobaeus Floril. 68, 3 Φιλήμονος A. ad *Thesaurum* rettulit
G. Hermannus propter Plautum Trin. 1, 2, 17 *cho, tua uxor quid agit? immortalis est.*

197

τὸν δὲ μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει.

Stobaeus Floril. 68, 16 Φιλήμονος A. Boissonad. Anecd. I 115.
δὲ add. Gesn. καὶ μόνον Boisson. ἕνα μόνον multo deterius Ges-
nero Mein. Stob. III VII. cum Stobaei libro 68 inscriptum sit ὅτι
οὐκ ἀγαθὸν τὸ γαμεῖν, non dubito quin Philemonis sit μόνον
μένοντα παγκάλη τύχη τρέφει.

198

γαμεῖν ὃς ἐθέλει εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.

Stobaeus Floril. 68, 23 Φιλήμονος A. γαμεῖν ὁ μέλλων
Menand. monost. 91.

199

βούλου γουεῖς πρῶτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν.

Stobaeus Floril. 79, 30 Φιλήμονος A. πρῶτιστον Stob.] πρὸ
παντὸς Menand. monost. 72. ad *Thesaurum* refert G. Hermann.
Plaut. Trin. praef. xxvii. Chaeremonis esse censet A. Nauck (fr. 35).
cf. infra 237.

200

ἠδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχοι.

Stobaeus Floril. 83, 9 Φιλήμονος A. fort. ἄν — ἔχη.

201

πλοῦτον μεταλήψεθ' ἕτερον, οὐχὶ τὸν τρόπον.

Teles Stobaei Floril. 97, 31 p. 237 Lips. οὐκ ἀηδῶς γὰρ ὁ Φιλήμων κτλ. μεταλήψεσθε ΑΒ. φιλήμονε Α.

202

νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν.

Stobaeus Floril. 99, 6 sine nomine auctoris. Apostol. (Ars.) 12, 14 h Φιλήμονος. cf. Menand. monost. 383.

203

θανεῖν κράτιστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.

Stobaeus Floril. 121, 8 Φιλήμονος Α Voss. κράτιστον Α Voss.] ἄριστον. deinde ἦν ζῆς ἀθλίως Mein.

204

χρόνω τὰ πάντα γίνεταί καὶ κρίνεταί.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 29 Wachsm. Φιλήμονος. cf. quae adnotavit Wachsm. Menand. monost. 368. χρόνω] νόμω monost. κρίνεταί vel φθείρεται Mein.

205. 206

κρίσει δικαία καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότη μὴ συμβάλης.

Compar. Men. et Phil. p. 360. v. 1 ad *Thesaurum* refert G. Hermannus Plaut. Trin. praef. xxvii.

207

ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται.

Compar. Men. et Phil. p. 362. πόνος γὰρ Rutgers.] γὰρ πόνος. a fr. 112. 113, quibus subieitur, separavit Meinekius (cf. Dobr. Adv. II 287).

208

ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ᾧ γύναι, λαλεῖ.

Schol. Aristoph. Av. 39 Φιλήμων κτλ. τὸ Bentr.] αὐτὸ V Ald. αὐτὸ K. om. ᾧ. Cobetus N. l. 33. 4 sententiam fere huiusmodi fuisse censet: ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ᾧ γ., λαλεῖ, σὺ δὲ δι' ἔτους. Meinek. Mosch. p. 440 ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ τὸ θέρος, ᾧ γύναι, | λαλεῖ, σὺ δὲ καὶ χειμῶν ὄλον προσλαμβάνεις. at λαλεῖ meo iudicio est 'nuntiat'.

209

μεθύει, διαγραμμίζει, κυβεύει _ _ _

Eustathius 633 extr. διαγραμμισμός ἐγένετο . . . κυβέας εἶδος διὰ τῶν ἐν πλινθίοις ψήφων ἐξήκοντα, λευκῶν τε ἅμα καὶ μελαινῶν. χοῆσις τοῦ παιγνίου τοῦδε (τοῦ διαγραμμισμοῦ) παρὰ Φιλῆμονι ἐν τῷ κτλ. Pollux 9, 99 ἐγγὺς δέ ἐστι ταύτη τῇ παιδιᾷ (Cratin. 56) καὶ ὁ διαγραμμισμός καὶ τὸ διαγραμμίζειν, ἦν τινα παιδιὰν καὶ γραμμᾶς ὠνόμαζον. Hesych. διαγραμμισμός· παιδιὰ τις ἐξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελαινῶν ἐν χώραις ἔλκομένων. — in exitu fort. supplendum θρούπτεται.

210

μεμίσθωνται με δειλῆς προΐας.

Schol. Vict. Hom. Il. 18, 277 Φιλῆμων φησὶν κτλ. ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης δειλῆς. Eustathius 1142, 52 προῶι λέγεται καὶ τὸ ἕως ἕκτης ὄρας· Φιλῆμων οὖν φησι κτλ. ἦτοι περὶ τοιαύτην προΐαν, ἀφ' ἧς ἡ δειλὴ ἀρχεται. μεμίσθωνται Eust. — cf. Tim. Lex. Plat. δειλῆς προΐας· τῇ πρὸ ἀρίστου ὄρα. δειλῆς ὄψιας· τῇ πρὸ δείπνου, ubi cf. Ruhnken.

211

ἀλλ' ἀπόλλυμαι

κατὰ μνὸς ὄλεθρον.

Append. Vatic. II 93 (Bast. Epist. cr. p. 90) μνὸς ὄλεθρος· οἱ μύες ἀπορροεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν κατὰ βραχὺ φθείρονται. ἕθεν καὶ Φιλῆμων φησὶν κτλ. 2. κατὰ delet Herwerden. Obs. crit. 85. at Aelianus quoque H. an. 12, 10 ἡ παροιμία λέγει κατὰ μνὸς ὄλεθρον (Menand. 212 Mein.) et Apostol. 9, 28. cf. Diogenian. 6, 66. Mant. prov. 2, 25 (μνόμεθρος).

212

Photius ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους· Φιλῆμων. ὀκτώπαν ποταμόν· Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. ὀκτώπας· ἦτοι ὁ σκορπίος. ὀκτώπους· ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν. G. Hermannus Opusc. V 27 ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλῆμων ὀκτάπουν· 'ποταμόν διαπέπλευκεν ὀκτάπους'· ἦτοι ὁ σκορπίος ὁ ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.

213

ᾧ Κλέων, παῦσαι φλυαρῶν· ἂν ὀκνήσῃς τὸ μανθάνειν,
ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσεις ποιῶν.

οὔτε γὰρ ναυαγός, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος,
οὔποτ' ἂν σώσειεν αὐτόν, οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγώς

5 μὴ οὐ τέχνην μαθὼν δύναται· ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον.

9 κἂν μὲν ὀρμισθῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τὸν τῆς τέχνης,

10 ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας ἀσφαλείας εἵνεκα·

- ἂν δ' ἀπαιδεύτου μετάσχη πνεύματος φορούμενος,
 12 τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
 6 'ἀλλὰ χρήματ' ἔστιν ἡμῖν.' ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται.
 'κτῆματ', οἰκίαι.' τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς,
 8 ὅτι τὸν εὐπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον.
 13 'ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις, νῆ Δία,
 ἔρανον εἰσοίσουσιν.' εὐχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων.
 15 εἰ δὲ μὴ, γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν.

Stobaeus Floril. 30, 4 Φιλῆμονος A. v. 6. 7. 8 post v. 12
 transposuit Kiddius. 1. τὸ] γὰρ Cobet. Mnem. III 258. τε K. 2.
 λήσεις Mnem. VIII 120] λήσῃ. ποιῶν] πονῶν B m. 1. 7. ἀγνοεῖς]
 ἐννοεῖς cum interrogatione post αὔριον K. 9. τέχνης Bentl.]
 τύχης. 10. εἵνεκα A] πείσματα K. (bis apud Plat. philos.).
 11. ἀπαιδεύτου] ἀπαιδέυτον K. perperam Bentl. ἀπαιδευτος.
 μετάσχη] κατάσχη K. φορούμενος] σφοδροῦ μένος K. (Arist.
 Ach. 665. Vesp. 424. anon. 20 Mein.). 13. σοι] fort. μοι. —
 alterum καὶ om. A. 14. φίλων πείραν A. 15. γνώση libri.
 deinde fort. σεαυτὸν οὐδὲν (μηδὲν) ὄντ' ἀλλ' ἢ σκιάν.

214

Pseudo-Plutarchus V 617 Wytt. ed. mai. τῶν εὐγενῶν οἰ-
 κείων, ὁ Φιλῆμων λέγει, πρὸς τὸν πόλεμον καὶ θάνατον
 ὀρούειν, ὡς ἱερεῖα. cf. 155.

215

Athenaeus 13, 594d Φιλῆμονος ἑταίρας ἐρασθέντος, καὶ χρηστὴν
 ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς
 οὐδεμιᾶς οὐσίας χρηστῆς.

216

Plinius N. h. 37, 106 de sardonyche: *hac certe apud Menan-
 drum et Philemonem fabulae superbiumt.*

217

Schol. Soph. Oed. Col. 42 Φιλῆμων δὲ ὁ κωμικός ἐτέρας φησὶ
 τὰς σεμνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων. eadem Suidas.

218

Steph. Byz. Κραστός. ἔχει δὲ ἡ πόλις εὐπρεπεστάτας γυναῖκας,
 ὡς Φιλῆμων.

219

τὸν ἀύλητὴν ἀύλειν

ταύτης μέμνηται Φιλῆμων ὁ κωμικός. Miller. Mélanges 368.

Append. prov. 4, 94 τὸν ἀύλητὴν ἀύλειν· ἀύλητῆς ἐγένετο μὴ πάνυ τοῖς ἀύλητικοῖς ἐμμένων νόμοις, ἀλλὰ παρακινῶν. ὄθεν ἡ παροιμία. *sententia potius eadem videtur esse atque in notissimo illo proverbio quod est de sutore.*

220

ἀσχολεῖ

Φιλῆμων. Suidas ἄσχολος. Bekker. Anecd. 457, 20.

221

Harpoerat. DE βολεῶνες et Cramer. An. Ox. II 492, 4 βολεῶνες· οἱ δεχόμενοι τόποι τὴν κόπρον οὕτω καλοῦνται. οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλῆμων. Poll. 7, 134 οἱ βολεῶνες. scribendum ubique βολιτῶνες. cf. Arist. Ach. 1026. Eq. 658. Ran. 295. Cratin. 39.

222

οἱ εὔνους

σεσημείωται παρὰ Φιλῆμονι τῷ κωμικῷ. Bekker. Anecd. 1196 (ad 983, 24). Etymol. m. 606, 25.

223

κυρίαν

Φιλῆμων. Bekker. Anecd. 102, 22. pro κερτημένην. cf. Phryn. com. 48. Sannyr. 11.

224

σαντό

Io. Alex. De acc. p. 25, 4 συνεκλείπει τῇ εὐθείᾳ ἢ αἰτιατικῇ. εἰ δὲ ἅπαξ που παρ' Εὐριπίδῃ εὔρηται τὸ σεαντό . . . καὶ παρὰ Φιλῆμονι τὸ σαντό.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

ΚΟΛΑΞ

225

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὔρειν οὐδένα
ὄντων τοσοῦτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24. 5 Klein. γενέτησιν· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν, οἱ δὲ συγγενέσιν, οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλῆμων ἐν Κόλακι φησιν κτλ. 1. γεννήτην Mein.] γεννήτας ELV. δύναμαι εὔρειν codices. ὄντων Luzac. Ruhnk. Tim. 66] τῶν. Φιλῆμων Littré] φιλήβων EV. — videtur erravisse grammaticus: nam Terentius, qui Eunuch. 2, 2, 7 hos versus latine convertit, Eunuchum ex Menandri Eunucho et Colace (prol. 30. 32) confecit. cf. Menand. 291 Mein.

ΧΑΡΙΤΕΣ

226

ἐρμίσ

ὁ κλινόπους, ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἐρμού, ὡς ἐφόρον ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ φιλοξένης χάρισιν. Etym. m. 376, 40. φι¹⁵³ ἄ D. φύλαξ ἄ χν cod. Paris. 2654 teste Cramer. καὶ φυλακῆς χάριν M. Φιλόξενος Χάρισιν dubitans Sylburg. Φιλήμων Χάρισιν M. Schmidt De dithyr. 69. sed omnia obscura. Χάριτες fuerunt Eubuli et Anaxilae.

227

ὡς κρεῖττον ἔστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

Stobaeus Floril. 62, 7 τοῦ αὐτοῦ A, i. e. Μενάνδρου, cuius sunt eiusdem libri eclogae 5 et 6. cf. Menand. 698 Mein. at Stobaeus Floril. 62, 35 Φιλίππου (i. e. Φιλιππίδου) A. 'alias ad *Philemonem* refertur'. Gesner.

228

ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε, Κλειτοφῶν, σοφὸν
ἢ χρηστὸν ἄνδρα· τὸν βίον ἐξέταξ' αἰεί.
πολλοὶ γὰρ εὖ λέγουσιν ἀδικίας χάριν,
τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα κοῦ φρονοῦσιν εὖ.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 14 Wachsm. ἰωνος, quod Φιλιστίωνος (Φιλήμονος) auctore Gaisfordo interpretabatur Meinekios (Men. Philem. rel. vii. viii). at Μοσχίωνος gnomici haec esse censet Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Floril. 126. 9. 1. κλεινοφῶν L. 3. εὖ add. Gaisf.

229

ὅστις γὰρ αὐτὸς αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεται
συνειδῶν αὐτῷ φαῦλα διαπεπραγμένω,
πῶς τὸν γε μηδὲν εἰδὼν αἰσχυνθήσεται;

Maximus Conf. 79, p. 137, 50. Philistioni tribuit Max., cf. 228. at Stobaeus Floril. 24, 1 Διφίλου A (92). non recte Meinekios Philemoni adscribebat. cf. Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Floril. 123 sq. 3. τὸν δὲ A Stob.

230

ἐκ τοῦ παθεῖν γίνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν·
καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπαθήσεται παθῶν.

Maximus Conf. 58, p. 93, 6. Φιλιστίωνος. idem 134 p. 210, 7. hoc fragmentum et quattuor quae sequuntur ἐκ τῶν Φιλιστίωνος γνωμῶν excerpta esse, non ex Philemone, cui adscribebat Meinekios, demonstravit Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Floril. 122. 3. 1. καὶ deest 93, 6.

231

τῇ γῇ δανείζειν κρείττον ἔστιν ἢ βροτοῖς,
ἥτις τόκους δίδωσιν οὐ λυπουμένη.

Maximus Conf. 58, p. 95, 44. Stob. Floril. Gaisf. app. Flor. p. 400 Lips. Φιλιστίωνος. 2. δίδωσι μὴ Stob.

232

μαθημάτων φρόντιζε μᾶλλον χρημάτων·
τὰ γὰρ μαθήματ' εὐπορεῖ τὰ χρήματα.

Maximus Conf. 134, p. 210, 4. 1. μᾶλλον Buttman.] μᾶλλον ἢ. εὐπορεῖ transitive, cf. Lobeck. Phryn. 595. ἐκπορεύει χρ. G. A. Hirschig. Ann. crit. 20. ἐκποριεῖ τὰ χρ. Badham. Eurip. Ion. 1119.

233

ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φάνης φίλου·
ἐλπίζε δ' αὐτὸν πάλιν ἂν εἶναί σου φίλου.

Maximus Conf. 137, p. 217, 33. 1. μὴ 'κφάνης Menand. monost. 418. μὴ 'κφήνης Mein. fort. μὴ 'κφράσης. 2. Menand. monost. 406. ἂν add. Mein., proponens etiam ἔσεσθαι.

234

λύουσιν ἡμῶν συμφοραὶ τὰς συμφοράς,
παρηγοροῦσι τὰ κακὰ δι' ἐτέρων κακῶν.

Maximus Conf. 148, p. 237, 12. cf. Menand. 536, 5 Mein.

235

χρόνος δίκαιον ἄνδρα μὲνυει ποτέ.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 28 Χαιρήμονος (21 N.) A. Philemoni tribuit Heeren., incerto tragico Wachsmuth. sed videtur esse Sophoclis OR. 614, ubi δείκνυσιν μόνος.

235a

χρόνος μαλάσσει πάντα κάξεργάζεται.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 33 Φιλήμονος A sec. Gaisf. cum tamen Wachsmuthio teste lemma desit in Par., in Farn. marg. autem scriptum sit τοῦ αὐτοῦ (32 Χαιρήμονος), inter incerta recipiendum erat. cf. Chaerem. fr. 23 N.

236

γυναῖκα θάπτειν κρείσσόν ἔστιν ἢ γαμεῖν.

Stobaeus Floril. 68, 22 Χαιρήμονος A (33 N.). Menand. monost. 95. Orion. Floril. Ritschl. V. Philemoni tribuit Mein. IIII 690. quod si verum est, scrib. κρείττον. cf. anon. 427 Mein.

237

βεβαιοτέραν ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς.

Stobaeus Floril. 79, 31 *Χαιρήμονος* A. Stob. Flor. 79, 30 *Φιλήμονος* A (cf. 199). 'lemmata transponenda' censet A. Nauck. Chaerem. 35 (p. 613). comici poetae versum esse metrum arguit. τὴν φιλίαν ἔχε Trinc.

238

ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν.

Stobaeus Floril. 29, 29. deest lemma in A. sed medius exstat versus inter duo Philemonis fragmenta: quapropter Philemoni tribuit Grotius.

239

βίον καλὸν ζῆς ἂν γυναῖκα μὴ ἔχῃς.

Stobaeus Floril. 68, 20 *Φιλίτα* A. Trinc. *Φιλήτου*. Menandro tribuitur Boissonad. Anecd. gr. I 159. cf. monost. 78. ἔχῃς] λάβῃς Wakefield. τρέφῃς Mein.

240

πάνθ' ὁ χρόνος ὁ μέγας μαραίνει.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 24 τοῦ αὐτοῦ (i. e. *Φιλήμονος*) Gaisford., cum Farn. marg. eclogam 23 Philemoni adsignans, quae est Soph. Ai. 646. haec quoque verba sunt Sophoclis Ai. 714.

241

Eustathius 1964, 7 *Φιλήμων*, φασί, βασιλεία οἶδε σῦκα, ἐξ ὧν αἱ βασιλίδες ἰσχαίδες, προσιστορῶν καὶ ὅτι κόλυθρα καλεῖται τὰ πέποινα σῦκα. cf. Poll. 6, 81. Hesych. βασιλεία. sed Eustathius descripsit ex Athen. 3, 76f *Φιλήμων* δ' ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καλεῖσθαι φησί τινα σῦκα βασιλεία.

242

Eustathius 1299, 63 τῷ τοιούτῳ λεβητώδει χαλκίῳ εἰκὸς παρόμοιον εἶναι καὶ τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ *Φιλήμονι* ἐμβαθύνχυταν, ὃς καὶ ἔφηβος ἐκαλεῖτο. ποτηρίου δὲ ἦν εἶδος κατὰ τὴν τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ ἱστορίαν. at Athenaeus 11, 469a ἔφηβος. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασικοίταν οὕτως φησί καλεῖσθαι *Φιλήμων* ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ γλωσσῶν. cf. Mein. Men. Phil. p. 431.

243

θύρσον

τὸ ὄπλον. *Φιλήμων*. Photius. videtur grammatici Philemonis esse.

244

κισσύβιον

τὸ μόνωτον ποτήριον. Φιλήμων. Athenaeus 11, 476 f. hoc quoque fragmentum grammatici videtur esse.

245

ὄρτυκος

Φιλήμων διὰ τοῦ κ φησίν. Bekker. Anecd. 1106 (Choerobosc. ad Theodos. f. 66). homo Atticus certe ita non dixit. fortasse grammatici est singularem formam ex nescio quo scripto enotantis.

Praeterea Menandri fr. 537 Mein. Philemoni tribuitur Stob. Ecl. 2, 46, 11 Wachsm. (cod. Laur. p. 144a).

246

οἶε σὺ τοὺς θανόντας, ᾧ Νικήρατε,
τρυφῆς ἀπάσης μεταλαβόντας ἐν βίῳ
καὶ γῆν καλύψειν, ὡς ἀπὸ τοῦ πάντ' εἰς χρόνον
πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας;

5 ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὄρᾳ·
καὶ γὰρ καθ' Ἄιδην δύο τρίβους νομιζομεν,
μίαν δικαίων χᾶτέραν ἀσεβῶν ὀδόν·
εἰ γὰρ δίκαιος κάσεβῆς ἔξουσιν ἔν,
ἄρπαξ' ἀπελθών, κλέπτ', ἀποστέρει, κύκα.

10 μηδὲν πλανηθῆς· ἔστι κἂν Ἄιδου κρίσις
ἦνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπότης,
οὗ τοῦνομα φοβερόν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ,
ὃς τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίου
δίδωσι.

Iunius De Monarch. p. 38 d. Eusebius Praep. Ev. XIII p. 400 Philemoni, Clemens Alex. Strom. 5, 14, 121. Theodoret. IV p. 854 Hal. Diphilo tribuunt. scripturae varietatem indicavit Meinekius Menand. Philem. 433. — neque Philemonis neque Diphili esse constat.

247

θεὸν δὲ ποῖον εἶπέ μοι νοητέον;
B. τὸν πάνθ' ὄρῶντα καὐτὸν οὐχ ὀρώμενον.

Clemens Alex. Protr. 6, 68 Euripidi, Iustinus De Monarch. p. 37 d Philemoni tribuit. est hominis Christiani.

ΦΙΛΗΜΩΝ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ

ΜΙΑΗΣΙΑ

Koehler I. A. n. 975 III 11 Φιλήμων νεώ. Μιλησία.

ΦΩΚΕΙΣ

Koehler I. A. n. 975 fr. f 5 παλαιᾷ Φωκεῦσι Φιλή[μονος].

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

1

ἑάσαθ' οὕτως ὡς ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
 ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μῆτ' ἀνειμένον,
 τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ·
 μῆτ' ὀξύ, κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ
 5 τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.
 μάγειρός ἐστιν οὐκ ἔὰν ζωμήρουσιν
 ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρὸς τινα,
 οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθυῶς ἐμβάλῃ·
 ἀλλ' ἐστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.

Athenaeus 7, 291 d ὁ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος διδασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν κτλ. 1. ἑάσατε A. ὡς ἔχει Bentr.] ἔχειν A. μόνον A] μέσον K. cf. Eubul. 7, 1. Alexid. 173, 2. 6. Sosipat. 53. 2. ποιεῖται et ὀπτοῖς A. 4. ὅς ἂν A. 6. μάγειρος δ' A. 7. πρὸς τινα] πρόστομον K. cf. Eubul. 107, 10. Poll. 2, 101 πρόστομον δὲ ξίφος τὸ ἐστομωμένον καὶ τομὸν· τὸ δὲ μαλακὸν καὶ ἄστομον ἀπρόστομον, ὡς Μάγνης ὁ κωμικός (7). nisi πρὸς τινα est 'ad erum', qui coquum conduxit. de sententia cf. Dionys. 2, 15 sq. — e Milite (cf. fr. 79) haec Schweighaeuserus excerpta, eum autem iunioris esse Philemonis arbitratur.

2. 3

τίς οὗτός ἐστ'; B. ἰατρός. A. ὡς κακῶς ἔχει
 ἅπας ἰατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχη.
 . . . . .
 μόνῳ δ' ἰατρῷ τοῦτο καὶ συνηγόρῳ
 ἔξεστ', ἀποκτείνειν μὲν, ἀποθνήσκειν δὲ μῆ.

Stobaeus Floril. 102, 6 Φιλήμονος νεωτέρου A. 1. οὗτός ἐστιν A. 2. ἔχει Voss. 3. τούτῳ Voss. 4. ἔξεστ' Bentr.] ἔξεστιν. ἀποκτεῖναι B. v. 3. 4 a reliquis seiunxit Grotius.

ΔΙΦΙΛΟΣ

Meinek. I 446 sq. Diphilum ante Menandrum posui non solum ut secundi tertiique voluminis ambitum exaequarem, sed etiam quod Diphileae poesis indoles ad similitudinem magis priorum quam posteriorum novae comoediae poetarum accedit.

ΑΓΝΟΙΑ

Cf. Meinek. I 449. 50.

1

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἢ μίμαρκυς.

Athenaeus 9, 401a καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί. μνημονεύει Δίφιλος ἢ Καλλιᾶδης ἐν Ἀγνοίᾳ οὕτως κτλ. 2. χελιδόνειος Mein.] χελιδόνιος. γλυκεῖα δ' ἢ μ. Mein.] γλυκκία δ' ἡμιμαρκυς A. ποδαπὸς οὗτοςί; | B. χελιδονίας ὁδὶ δασύπους, ὧ Γλαυκία· | ἠδὲ μίμαρκυς Dobr. Arist. Plut. 361. scrib. B. χελιδόνειος ὁ δασύπους. A. γλυκεῖα γ' ἢ μίμαρκυς. scilicet admodum delicatus habebatur lepus chelidonium, nec minus ἢ μίμαρκυς ex eo adparata. chelidonium lepus superiore parte pulla, ventre albo Varro R. r. 3, 12. Eustath. 1925, 43 χελιδονίαι λαγωοί... οἱ ἄνω μὲν μέλανες, τὰ δὲ κάτω ὑπόλευκοι, ὅποια καὶ αἱ χελιδόνες. — Arist. Ach. 1110 ἀλλ' ἢ πρὸ δειπνοῦ τὴν μίμαρκυν κατέδομαι. Pherecr. 221.

2

ἄψαντες λύχνον

λυχνεῖον ἐξητοῦμεν.

Athenaeus 15, 700d Δίφιλος ἐν Ἀγνοίᾳ κτλ. cf. Pherecr. 85. Praeterea cf. 137.

ΑΔΕΛΦΟΙ

3

ὧ τοιχωρύχον

ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον
ἔχον βαδίξειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης,
καὶ τοῦτο πωλεῖν, μέχρι ἂν ὥσπερ ἐν ἐράνῳ

5 εἰς λοιπὸς ἢ κάπηλος ἠδικημένος
ὑπ' οἴνοπῶλον.

Athenaeus 11, 499 de οὐδετέρως (τὸ λαγύνιον) Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν κτλ. Pollux 10, 72 τὸ δὲ λαγύνιον (Δίφιλος λέγει)

ἐν Ἀδελφοῖς. 1. τυχωρύχον A. 3. ἔχοντα βαδίζειν Schweigh. ἔχοντα βαίνειν Herwerd. Obs. crit. 123. 6. ὑπὸ A. post v. 2 nonnihil excidisse arbitratur Mein.

τουχωρύχον. cf. Eubul. 7, 4 et de γεύμασιν in foro Ephipp. 18. — omnia obscura. fortasse dicit lagenam exiguam, quam qui possidebat ὑπὸ μάλης in eam fori partem, ubi vini haustus ad gustandum propositi erant, ferebat ut vinum furaretur.

4

ὦ μακάρι', ἀτυχεῖν θνητὸς ὦν ἐπίστασο,
ἴν' αὐτὰ τὰναγκαῖα δυστυχήῃς μόνον,
πλείω δὲ διὰ τὴν ἀμαθίαν μὴ προσλάβῃς.

Stobaeus Floril. 108, 9 Διφίλου Ἀδελφοῖς A.

ΑΙΡΗΣΙΤΕΙΧΗΣ ΕΤΝΟΤΧΟΣ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Cf. fr. 5. Meinek. I 451. seorsim Αἰρησιτείχης et Στρατιώτης recensentur in catalogo librorum Piraeensi Wilamowitz. Anal. Eur. 139. 140. U. Koehler. I. A. n. 992. scilicet Αἰρησιτείχης prior, Εὐνοῦχος ἢ Στρατιώτης altera fabulae recensio erat. huius autem fragmenta sunt omnia. Pyrgopolinices nescio quis significatur. Αἰρησιτείχης formatum ut εὐρησιεπής Arist. Nub. 447.

5

ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας, πιεῖν γέ τι
ἀδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

Athenaeus 11, 496 e Ῥοδιάς. Δίφιλος Αἰρησιτείχει· τὸ δὲ δράμα τοῦτο Καλλιμάχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον. λέγει δὲ οὕτως πιεῖν δὲ κτλ. et plenius 496 f. 497 a Δίφιλος ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δράμα διασκευὴ τοῦ Αἰρησιτείχους· ἔσθ' ὑποχέασθαι κτλ. Photius Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς· εἶδος ἐκπώματος. οὕτως Δίφιλος. 1. ὑποχέασθαι Dindf.] ὑποσχέσθαι A. πιεῖν δὲ A 496. πιεῖν γέ τι A 497, unde Diphilum scripsisse conligo πλείονας; πιεῖν γε δεῖ. 2. ἀδρότερον A 497] ἄνδρ' ἕτερον A 496. ἐκ τῶν Ῥ. Mein. Ῥοδιακῶν an Ῥοδιάδων scripserit dubium est. — de ὑποχεῖν cf. Sophil. 4.

6

ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατος ἐστὶ μεστός.

Athenaeus 15, 700 e πανὸς ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Δίφιλος Στρατιώτῃ κτλ. Eustathius 1571, 20 πανοῦ δὲ χρῆσις... καὶ παρὰ Διφίλῳ, οἶον κτλ. cf. Aristoph. fr. 375. Nicostr. 22.

7

ἐκφυγγάνω

Δίφιλος Εὐνούχῳ. Bekker. Anecd. 95, 17.

8

κάθου

Δίφιλος Εὐνούχῳ. Bekker. Anecd. 100, 31. cf. Anaxandr. 13.

9

Bekker. Anecd. 101, 29 κλειῖν ἀξιοῦσι λέγειν, οὐ κλειῖδα. Δίφιλος Εὐνούχῳ. Diphili esse quae Herodianus G. Hermanni 441 adfert ὁ δ' ἀγοράζει κλειῖδ' ἔχων arbitratur Meinek. in quibus videtur servus significari, cui dominus clavem penariam commisit.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ

Etym. m. 61, 10 δεῖ γινώσκειν ὅτι γέγραπται Δίφιλῳ τῷ κωμικῷ δράμα (ὁ) ἐπιγέγραπται Ἀλείπτρια. eodem nomine fabulas scripserunt Antiphanes, Amphis, Alexis, ubi cf. quae adnotantur. fragmenta non reperiuntur. Meinek. I 450.

ΑΜΑΣΤΡΙΣ

Videtur esse 'Oxathrae, qui fuit Darii Codomanni frater, filia, primum Crateri, postea Dionysii IV Heracleensium tyranni, eoque mortuo Lysimachi uxor.' Meinek. I 450. 1. Droysen. Alex. 496. 7. Hellenism. I 343. 462. 527. 556. 609.

10

Suidas Ἀθηναίας· πλὴν πολλή γε ἡ χρῆσις τῆς φωνῆς (Ἀθηναία pro Ἀττική) ἐπὶ τῶν γυναικῶν. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς οἱ τε προειρημένοι ποιηταὶ μαρτυροῦσι καὶ Δίφιλος ἐν Ἀμάστριδι· καὶ γὰρ καὶ τὴν Θεμιστοκλέους θυγατέρα Ἀθηναίαν ξένην φησίν. Ἀσίαν post θυγατέρα inserit Meier. De gentil. Att. 49. cf. Plutarch. Them. 32. Ἀθηναία dicitur Asia ex patre, ξένη propter maternam originem.' Keil., ex barbara natam esse existimans.

ΑΝΑΓΤΡΟΣ

Cf. Meinek. I 452 et quae ad Aristophanis *Anagyrum* adnotavimus. fortasse tamen scrib. Ἀνάγγυρος· cf. fr. 11 et Plat. Leg. 3, 679b. Poll. 6, 191.

11

Schol. Ven. Hom. Il. 9, 122 et Etym. m. 744, 48 εἰ γὰρ περὶ τοῦ τάλαντου τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ, βραχὺ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἢν παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ Δίφιλος ἐν Ἀναγύρῳ· βραχὺ τί ἐστι τάλαν-

τον' φησίν. Eustathius 740, 20 Δίφιλος δέ ποῦ φησιν κτλ. ἐν Ἀναγύρω] ἐν ἀργύρω D et Etym. ἀργυρίου Eust. τί ἐστι] τι τὸ D.

ΑΝΑΣΦΩΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. quae ad Antiphanis Ἀνασφωζομένους adnotavimus.

12

λάγυνον ἔχω κενόν, ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.

Athenaeus 11, 499c ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν λάγυνον. . . Δίφιλος ἐν Ἀνασφωζομένοις κτλ. de metro cf. Mein. I 443 et quae ad Cratin. 323 adnotavimus.

13

βρώσιμον

βρωτόν. Δίφιλος Ἀνασφωζομένῳ. Bekker. Anecd. 84, 25. cf. anon. 53, 4 Mein. Aesch. Prom. 479.

ΑΠΑΗΣΤΟΣ

14

ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθά,
 ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία
 ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις
 ὅμοια πράγματ', οὐδὲ ταῖς
 ὅ θλασταῖς ἐλάαις.

Athenaeus 9, 370e Δίφιλος ἐν Ἀπλήστῳ κτλ. 1. φερομεν A. 2. σπλαγχνίδι' ὅπτα Mein. Anal. Ath. 163. fortasse σπλαγχνίδια, κωλαῖ. σαρκία Schweigh.] σαρκίδια A. 3. ἀπαλώτατα A. ἐμοῖς A. βλίτοις Schweigh.] βαιτοῖς A. 4. πράγματα A. initio καὶ τοῖσι σοῖς supplet Dobr. Adv. II 321.

4. πράγματα, ut Antiph. 183, 2. 245, 4. θλασταὶ ἐλαῖαι quoque vilioribus cibis adnumerantur Polioch. 2, 7 (Mein.). cf. Aristoph. fr. 391. 393.

ΑΠΟΒΑΤΗΣ

Cf. quae ad Alexidis Ἀποβάτην adnotantur.

15

Harpocratio 41, 2 ὅτι εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον ἐνίοτε, Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ. Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ Maussac.] δὲ φίλον (δὲ δίφιλον FO) τὸν ἀποβάτην. ABFO.

16

κραυγασμός

ἀντὶ τοῦ κραυγῆ. Δίφιλος Ἀποβάτῃ. Bekker. Anecd. 101, 10. cf. Lobeck. Phryn. 337 (Mein.).

ΑΠΟΛΙΠΟΤΣΑ

I. e. mulier quae maritum deseruit. Meinek. I 452. fortasse rectius Ἀπολείπουσα.

17

πόσοι τὸ πλῆθος εἰσιν οἱ κεκλημένοι
 εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοὶ
 ἄπαντες, ἢ καὶ τοῦμπορίου τινές; B. τί δαὶ
 τοῦτ' ἔστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; A. τῆς τέχνης
 5 ἡγεμονία τίς ἔστιν αὐτῆς, ὦ πάτερ,
 τὸ τῶν ἔδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
 οἷον Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιούσι δὸς
 εὐθύς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι,
 ἀποξέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
 10 χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγγέας.
 B. ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός. A. ἂν Βυζαντίους,
 ἀψινθίῳ σπόδησον ἄττ' ἂν παρατιθῆς,
 κάθαλα ποιήσας πάντα κάσκοροδισμένα.
 διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
 15 πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Athenaeus 4, 132c Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (ἀπολειπούσῃ A) μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα κτλ. v. 13 Eustathius 749,1 ὅτι δὲ ὡσπερ ἀλίπαστον ἐκ τοῦ ἀλός, οὕτω καὶ κάθαλόν τι λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ κτλ. v. 15 Erotian. 58, 6 Klein. βλιχῶδες· οἱ δὲ γλισχροῶδες. Ἐπικλῆς μὲν φησι τὸ λεπιπασμένον μετὰ γλοιώδους ὑγρασίας ἀκαθάarton. hinc βλιχῶδεις Casaub. 3. τοῦ ἔμπορείου A. 4. πρὸς σέ; A. τοῦ μάγειρου τῆς τ. Dobr. 5. ἔστι ταύτης Mein. ἔστιν αὐτῆί, πάτερ Dobr. ἡγούμενον γὰρ ἔστι ταύτης G. A. Hirschig. Ann. crit. 27. cf. Posidipp. 24, 5. 6. 10. scrib. χαριεῖ τιθύμαλλον κτλ. Theophr. H. plant. 9, 11, 7 ἀμάται (ὁ τιθύμαλλος) ὅταν ἄρτι περκάζῃ σταφυλή, καὶ ξηρανθεῖς ὁ καρπὸς δίδεται πίνειν τριφθεῖς. 9 εἰάν δὲ τὸ κάρυον (τοῦ μυρτίτου καλουμένου τιθύμαλλου) διδώσι, τρίψαντες ἐν οἴνῳ γλυκεῖ διδώσιν. quae latine vertit Plin. N. h. 26, 66, addens trahit bilem et pituitam per alvum. 12. σπόδησον Dindf. σφοιη δεῖξον A. scrib. πρόδευσον. cf. Plat. com. 173, 9. ἄττ' Cobet. N. l. 122] ὕσα γ' A. παρατιθῆς Casaub.] παρατίθης A. 13. ποιῆσαι A. καὶ ἐσκ. A et Eust. 3. τοῦμπορίου. cf. 43, 9. Bekker. Anecd. 284, 5 ξενικὸν ἔμποριον, ὅπου οἱ ξένοι ἔμπορεύονται, ἀστικὸν δὲ ὅπου οἱ ἀστοί. cf. Bursian. Geogr. Gr. I 266. 8. ἀπὸ θερμοῦ 'post caldae sorbitionem.' Mein. cf. Philem. 64, 3. Fritzs. Thesmoph. p. 597. 8. τὴν μεγάλην 'κύλικα' Mein. 10. cf. Philippid. 39 Mein. Ael. V. h. 12, 31. 13. κάθαλα. cf. Posidipp. 1, 7. 15. Hesych. λάπ[τ]ην ἔλεγον τὸν παχὺν ἀφρόν, τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ πηλώδη. ἄλλοι

βόρβορον, ἰλύν. ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἄλμῃ ἐφιστάμενον καὶ ταῖς λίμναις. οἱ δὲ τὸν ἐπὶ τοῦ γάλακτος ὑμενώδη πηλόν. Phot. λά[μ]πη· παχὺς ἀφρὸς ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου. Plut. Mor. 1073a (οἱ κώνωπες) χαίρουσι λά[μ]πη καὶ ὄξει, τὸν δὲ πότιμον. οἴνον φεύγουσι. hic est pituita.

18

ἔστιν ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι;

B. ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὅπὸν εἰλήφαμεν.

ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά.

ἢ φυλλὰς ἢ δριμεῖα περιοισθήσεται·

5 τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων

ἀναστομοῖ τάχιστα τᾶσθητήρια,

τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυμένον

ἔσκέδασε ἀποποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

Athenaeus 4, 133 f Δίφιλος ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολιπούση (ἀπολειπούση A) κτλ. 1. ἔνδον ὄξος Porson.] ἔνδο-ξος A. 2. παιδάριον admitti non potest, quia sine dubio erus cum coquo conloquitur. scr. καὶ σίσαρον, ὅπὸν εἰλ. 'etiam siser, laser emimus.' Heraclid. Tarent. Athen. 3, 120c πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις ποιούντων εὐλύτους... εὐστόμαχα καθέστηκεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον, οὗ μνημονεύει Ἐπίχαμος. cf. Plin. N. h. 20, 34 (siser) stomachum excitat, fastidium absterget, ex aceto laserpitiatum sumptum. 3. πιέσω] δεύσω K. 4. φυλλας η δριμεια A. emend. Scalig.

19

εἶτ' οὐ μαλάκ', ὦ δύστην', ἔχεις,

σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον;

οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν ταδί δώσεις τ' ἔμοι

παρακαταθήκη;

Pollux 10, 12 ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα (supellex domestica) ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, οἷον εὐμεταχειρίσιστα, ὡς εἶπε... Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούση κτλ. 1. εἶτ' οὐ Hanov. Exerc. crit. 140] εἶτα. 3. οὐκ add. Bentl. ταδί Hanov.] τόδε. τ' add. Hanov. iubet nescio quis alterum supellectilem totam domo efferre et sibi pro deposito tradere.

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ

20

ἔγχεον μεστήν· τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ·

πῆδι. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου, πάτερ.

Athenaeus 10, 446 d Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ κτλ. 1. ἔγχεον Grotius Excerpt. 785] ἔκχεον A. 2. παρ' add. Iacobs. Add. Ath. 239. ἡμῖν Mein.

1. *'mortalem naturam immortali deo obvolvē, i. e. bibe et obliviscere te mortalem natum esse. meretricis (?)' barbaro blandientis 'verba sunt: haec enim apud nos Graecos amicitiam conciliant.'* Mein. Hegesand. Ath. 13, 572 d ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα τὸν Αἴσονος συναγαρόντα τοὺς Ἀργοναύτας ἐταιριῶν Διὶ θῦσαι. cf. Herodot. 1, 44. Preller. Myth. gr.² I 115.

21

μναθάρια

ὑποκοριστικῶς τὰς μνᾶς. Δίφιλος Βαλανείω. Bekker. Anecd. 108, 32. videtur nescio quis ὑποκοριζόμενος eundem barbarum auro emungere.

ΒΟΙΩΤΙΣ

Cf. quae ad cognominem Antiphanis fabulam adnotantur.

22

οἶος ἐσθίειν πρὸς ἡμέρας

ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Athenaeus 10, 417 e Δίφιλος ἐν Βοιωτίῳ κτλ. 2. ἦ] εἶτα καὶ Mein. Anal. Ath. 180. uno tetram. troch. οἶος ἐσθίειν προῆμαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμ. 'per totum diem et rursus usque ad diem' Herwerd. Obs. crit. 97, concl. Simonid. Amorg. 7, 47.

ΓΑΜΟΣ

23

Στίλπωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος.

Diogenes Laert. 2, 120 ἐσκώφθη δὲ (Στίλπων) ὑπὸ Διφίλου τοῦ κωμικοῦ ἐν δράματι Γάμῳ κτλ. Διφίλου Menag.] σοφίλου. Σωφίλου Casaub. et Cobet. at Sophilus (c. Ol. 108) Stilponem nosse vix poterat. Mein. I 426.

24

ὁ γὰρ κόλαξ

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἠδύνας χρόνου.

νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους·

5 αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολὺ.

Athenaeus 6, 254 e Δίφιλος ἐν Γάμῳ φησὶν κτλ. 2. καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν Dobr. Adv. II 312. καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις Herwerd. Mnem. nov. III 305. χῶλας πόλεις A. Nauck. Bullet. Petersb. VIII 398. idem v. 3 λόγῳ πανούργῳ. scr. potius καὶ δυνάστην, βασιλέας τε καὶ πόλεις. 5. πολὺ, ἐστὶ.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

25

Erotianus 61, 6 Klein. γαργαλισμοῦ· γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητικῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς . . . Δίφιλος ἐν Δαναΐσι. similia Bekker. Anecd. 31, 25. Hesych. γαργαλισμός. Moeris γάργαλος ἀττικῶς, γαργαλισμός ἑλληνικῶς. Phrynich. Eccl. 97 γαργαλίζειν λέγε διὰ τοῦ ρ̄, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν δύο γ̄, γαργαλίζειν, ubi cf. Lobeck. Aristoph. fr. 175. Hege-sipp. 1, 16. γαργαλίζειν est apud Platonem Phaedr. 251c. Phileb. 47a. γαργαλισμός Phaedr. 253e. Phileb. 46d. Symp. 189a. Diphilus quid dixerit incertum est.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΟΤΣΑ

26

ἄρτους σποδίτας κρησερίτας περιφέρειν

Athenaeus 3, 111 e μνημονεύει αὐτοῦ (ἄρτον σποδίτου) καὶ Δίφιλος ἐν Διαμαρτανούσῃ οὕτως κτλ. κρησερίτας Schweigh.] κρησερίτας A. 'panes cribratos.' Arist. Eccl. 991. Poll. 6, 74 εἰ τοῦ κοσκίνου . . . λινοῦν τι σινδόνιον εἴη ἐξημμένον, ὡς ἀκριβέστερον τὸ ἄλευρον καθαίροιτο, ἀλευρότησις ἐκαλεῖτο, εἰ δὲ ἐξ ἐρίου εἴη, κρησερίτα.

ΕΓΚΑΛΟΤΝΤΕΣ

27

ὄλοσχερῶς

Δίφιλος Ἐγκαλοῦσιν. Bekker. Anecd. 110, 118.

ΕΚΑΤΗ

Nicostrati Hecaten a Diphilo denuo editam arbitratur Meinek. I 453. cf. fr. 29.

28

Athenaeus 14, 645a μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ ἀμφιφῶντος) καὶ Δίφιλος ἐν Ἐκάτῃ. cf. Pherecr. 156. Philem. 67.

29

λάγνυος

καὶ λαγύνιον. Δίφιλος δ' ἀμφω λέγει, τὸ μὲν ἐν τῇ Ἐκάτῃ πολλάκις, τὸ δὲ λαγύνιον ἐν Ἀδελφοῖς (3). Poll. 10, 72. cf. Nicostrat. 11.

ΕΛΑ[Ι]ΩΝ Η ΦΡΟΤΡΟΤΝΤΕΣ

Δίφιλος ἐν Ἐλαιωνηφοροῦσι A Athen. 6, 223a. unde Ἐλενηφοροῦσιν Casaubonus. Poll. 10, 191 ἔστι δὲ ἐλένη πλεκτὸν ἀγγεῖον . . . ἐν ᾧ φέρουσιν ἱερὰ ἄρρητα τοῖς Ἐλενηφοροῖσι. Schoem. Ant. gr.² II 509. cum autem virgines ea sacra portasse consentaneum sit, Ἐλενηφοροῦση Mein. I 453. at recte non Ἐλενηφοροῦσαν, sed Ἐλε-

νηφόρον dicendam fuisse monens Kaibelius Herm. XVIII 260 'Ελαιῶνα (*Olivetum*) φρουροῦντας vel 'Ελαιωνο(η)φρουροῦντας fabulam inscribit. mihi certius visum est retinere quod ipse scribendum esse conieceram. Φρουροῦντες, ut Νεμόμενοι Philemonis, Σχολάζοντες Calliae apud Suidam, Χορεύουσαι Posidippi, 'Εκκλησιάζουσαι Aristophanis, multae aliae. οἱ φρουροῦντες Xen. Oec. 4, 9 et saepe. praeterea cum Diphili titulo cf. Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς Pherecratis, Μυλών Antiphanis, Φρέαρ Diphili et Anaxippi, Βαλανεῖον Amphidis, Timoclis, Diphili, Βωμός Alexidis.

30

ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
Λητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὡς οἱ τραγωδοὶ φασιν, οἷς ἔξουσία

ὅ ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Athenaeus 6, 223a Δίφιλος ἐν 'Ελαιῶνι ἢ Φρουροῦσιν (ἔλαιωνφρουροῦσι A) κτλ. 2. Βραυρῶνος A. — cf. Antiphan. 191 et de *Braurone* Bursian. Geogr. Gr. I 348 sq. versus tres priores tragicum colorem prae se ferunt.

ΕΛΛΕΒΟΡΙΖΟΜΕΝΟΙ

Demosth. 18, 121 τί λόγους πλάττεις; τί σαντὸν οὐκ ἔλλεβορίζεις ἐπὶ τούτοις; Plin. N. h. 25, 60 *medetur* (elleborum) *morbis comitialibus, vertigini, melancholicis, insanientibus, lymphaticis*. Menand. 70 Mein.

31

ἰτητέον

ἀντὶ τοῦ ἰτέον. Δίφιλος 'Ελλεβοριζομένοις. Bekker. Anecd. 100, 12. cf. Arist. Nub. 131.

Praeterea cf. 126.

ΕΜΠΟΡΟΣ

Cf. Meinek. I 454. fr. 32 aut scaena est Corinthi aut narrat aliquis rem Corinthi factam.

32

νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ, βέλτιστ', ἐνθάδε
Κορινθίοισιν, ἄν τιν' ὀψωνοῦντ' αἰεὶ
λαμπρῶς ὀρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
ξῆ καὶ τί ποιῶν· κἄν μὲν οὐσίαν ἔχη,
ἢς αἰ πρόσθοδοι λύουσι τὰναλώματα,
ἔἂν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον.
ἔὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχη,
ἀπείπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι,

- ὅς ἂν δὲ μὴ πίσθητ' ἐπέβαλον ζημίαν.
 10 ἂν δὲ μὴδ' ὅτιοῦν ἔχων ξῆ πολυτελεῶς,
 τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. B. Ἡράκλεις.
 A. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ξῆν ἄνευ κακοῦ τινος
 τοῦτον· συνιεῖς; ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
 15 ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν,
 ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγοράν, ἢ μαρτυρεῖν
 ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
 B. ὀρθῶς γε νῆ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
 A. ὀρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας
 20 οὐχὶ μετρίως βέλτιστέ σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
 οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν.
 συνῆκας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν.
 περὶ τῶν σελίμων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἴσθμίοις.
 λαγῶς τις εἰσελήλυθ', εὐθύς ἤρπακας.
 25 πέριδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ ἔτι
 ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν.
 τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολὺ.

Athenaeus 6, 227e Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναι φησὶ
 παρὰ Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον κτλ. 1. νόμιμον] νεομισμένον
 Mein. Anal. Ath. 98. τουτεστιν A. ἐνθαδί Mein. in Ath. 2.
 Κορινθίοισιν Casaub.] κορινθίοις ἴν' A. ἂν Dindf.] ἂν A. αἰεὶ
 A. 5. τὰ ἀναλ. A. 6. ἀπολαύειν] ἀποβάλλειν K. conl. Arist.
 Eccl. 811 ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν. τοῦτον ἤδη Casaub.] ἤδη τοῦτον
 A. 7. δὲ A. 9. πίσθηται et ἐπέβαλλον A. 13. συνιεῖς recte
 A. cf. Antiphan. 55, 1. Cobet. V. l. 221. 18. τοῦτο A. 20. σὲ A.
 21. ἰχθυδάριον Mein. An. Ath. 98. an οὐδ' ἐψητόν? 22. συν-
 ῆκας τι A] τι om. L. συνῆκας Schweigh. συνειργας K. 24.
 ἤρπασας G. A. Hirschig. Ann. crit. 28. perperam: cf. Antiphan.
 204. 25. ἔτι add. Dindf. 26. ἔστι A. v. 21. 23. 25. 26 vi-
 dentur personae Γ tribuendi esse, sicuti duae Plathanae sunt in Ranis.

5. λύουσι ut Xen. Ages. 2, 31 μισθὸν οὐδέτερος λύσει τοῖς
 Ἕλλησιν. cf. λύειν τέλη. 13. συνιεῖς; cf. quae adnotavimus ad
 Arist. Nub. 355. 23. de apio Isthmiorum praemio cf. C. F. Her-
 mann. Ant. sacr. 50, 27. 8 et de sententia Alexid. 46, 7. 8. 25.
 Varro Sat. 86, 11 propter phagones ficedulam pinguem aut turdam
 nisi volantem non video (Mein.). 27. ξενικὸς οἶνος opp. αὐτίτη.
 cf. Alexid. 230, 5. 285, 2. ξενικόν autem, quia Κορίνθιος βασι-
 νισμός ἐστι. Alex. 290. ἐπιτετίμηκας carius fecisti vinum. Tim. Lex.
 Plat. ἐπετίμα· ἠῶξε τὴν τιμὴν, ubi cf. Ruhnk. Demosth. 34, 39 ὁ σῖτος
 ἐπετιμήθη. 50, 6 ὀρῶντες ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸν σῖτον ἐπιτιμῶμενον.

33

οὐ πάποι' ἰχθύς οἶδα τιμιωτέρους
 ἰδῶν. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκάστης ἡμέρας,
 πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
 ὅμως δὲ τούτων εἰ με προσγελάσειέ τις,
 ἐδίδουν στενάξας ὀπόσον αἰτήσειέ με.
 γόγγυρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἔκτορα,
 ὅσον εἴλκυσεν, τοσοῦτο καταθεῖς ἐπριάμην.

Athenaeus 6, 226 e οὐκ ἀπιθάνως καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ (ἐμπορίῳ A) περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθύς λέγει ὡς κτλ. 2. 3. ἐλάμβανες αὐτῶν Grot. Excerpt. 787] αὐτῶν ἐλάμβανες A. 4. πλουσιώτατος Mein.] πλουσιώτερος A. cf. Cobet. N. I. 119. 5. με Grot.] μὴ. τις, τῶν ἰχθύων. 8. εἴλκυσεν ut Eupol. 116. Aristoph. fr. 286. de ioco cf. Phrynich. com. 52.

34

πουλύπους

ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.
 B. οὐ περιβεβρωκῶς αὐτόν ἐστι, φίλιτατε.

Athenaeus 7, 316 f καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ κτλ. 1. πουλύπους hic praeter consuetudinem etiam A. 3. αὐτόν Schweigh.] ἑαυτὸν A. tetr. troch. ἑαυτὸν αὐτός ἐστι Porson. ἑαυτὸν ἔστιν ἔνδον, φιλιάτη Dobr. ❶i quid sit ἔνδον non exputo: nam domi hic non arte additur. de sententia cf. Pherecr. 13.

35

τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαραδόκησεν.

Etymol. m. 490, 40 (cum supplem. Bekker. Anecd. 1445 n.) Τιμαχίδης δὲ φησιν ὅτι σύνθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάτω κάρα φέρειν τὸ καραδοκεῖν. παρατίθεται δ' ἐνάλοις (ἐν ἄλλοις) Δίφιλον λέγοντα ἐν Ἐμπόρῳ κτλ. Suid. καραδοκεῖ. Cramer. Anecd. Paris. III 25, 20. Ox. II 455, 13. διεκαρᾶνόμεσεν Suid.] διεκαρᾶνόμενην. ἐκαρᾶνόμενην Anecd. Ox. Τιμαχίδης . . . παρατίθεται ἐν ἄλλοις Δίφιλον ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διεκαρᾶνόμενῃν cod. Sorbon. Etym. ac sic fere Cramer. Anecd. Par. διεκαραδοκήσαμεν Toup., ut trimetrum conficeret. tetrametri reliquias esse posse arbitratur Meinek. — διακαραδοκεῖν τὸν πόλεμον Plut. Anton. 56.

36

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων

μέμνηται ταύτης Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ. Miller. Mélanges 356.

rationem proverbii accurate explicat Plutarch. Pericl. 27. cf. Anacreont. 21 Bergk. Arist. Ach. 850 cum schol. Athen. 12, 533 ef. Append. prov. 4, 32.

37

Harpocratio *ναύκληρος*. . . και ἐπὶ τοῦ μμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς. . . Δίφιλος Ἐμπορῶ. cf. Sannyr. 6. Alexid. 138.

ΕΝΑΓΙΣΜΑΤΑ

Inferiae significantur. cf. Aristoph. fr. 488, 12. Mein. I 454.

38

εἴ μοι συνήθης, Φαίδιμ', ὦν ἐτύγγανεν
ὁ Χαβρίου Κτήσιππος, εἰσηγησάμην
νόμον ἄν τιν' οὐκ ἄχρηστον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ὥστ' ἐπιτελεσθῆναι ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς
5 τὸ μνήμα, κατ' ἐνιαυτὸν ἓνα λίθου
ἀμαξιαῖον· και σφόδρ' εὐτελες λέγω.

Athenaeus 4, 165f και Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ἀσωτίας, ὡς και τοῦ μνήματος τοῦ πατρὸς, εἰς ὃ οἱ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνάλωσαν δραχμάς, τοὺς λίθους πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας. Δίφιλος γοῦν ἐν τοῖς Ἐναγίζουσι φησιν κτλ. 1. εἴ μοι K.] εἰ μὴ A. Φαίδιμ' ὦν Dobr. Adv. II 307] φαιδίμω γ' A. 2. ὁ] υἱὸς Dobr. ὦν ὁ G. Herm. ὁ τοῦ Bergk. 3. ἄν τιν' K.] τιν'. 4. ὥστε ἐπιτελεσθῆναι A] ὡς μὴ κατεδεδεσθῆναι K. 5. ἓνα] ἓνα φαγεῖν Erfurd. Obs. 453. ἐν' ἐρρυεῖν Mein. V 111. frustra. scrib. ἓνα θεῖναι.

cf. Timocl. 5. Menand. 352 Mein. — hoc dicit: ne monumentum ab Atheniensibus Chabriae positum a Ctesippo posset venum dari et consumi, (tum cum exstruebatur) legem tulissem ut singulis annis unus lapis poneretur, sed is molaris, ne posset moveri.

39

Photius et Suidas (cf. Append. prov. 5, 41. Apostol. 18, 56a) ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου· ἢ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν (964, ubi similia schol. Ald.). ἐλέχθη ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεκλυσμένων (διεσκυλμένων Ald. διεσκολυμμένων Kuster. ἀπὸ τοῦ ἐσκολύφθαι schol. Ar. RV). παρὰ δὲ Δίφιλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποιήται ἄχρι τοῦ λάρυγγος. itaque Diphilus dixit ψωλὸς μέχρι τοῦ λάρυγγος vel (secundum H. Iacobium Mein. V cccvi) ἄχρι τοῦ λάρυγγος, nihil amplius.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad Philemonis Ἐπιδικάζόμενον adnotantur.

40

ὁ δὲ κανθύταλις

οὗτος τί δύναται, καὶ τί ἐστίν; Β. ὥσπερ εἰ
εἴποις ἀορτάς.

Pollux 10, 137 ὠνόμασται δὲ τῷ κιβωτίῳ παραπλήσιόν τι σκεῦος
κανθύταλις, οὗ μέμνηται. . . Δίφιλος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ κτλ. ἐμοὶ μὲν
οὖν δοκεῖ τὸ σκεῦος Περσικὸν ἀπὸ τοῦ κἀνθους κληθέν, εἰς χρῆσιν
δ' αὐτὸ ἤγαγον Μακεδόνες. 2. εἰ add. Mein. 3. εἴποις] λέγεις
Cobet. N. 1. 112 conl. Arist. Av. 282. — cf. Menand. 322. Po-
sidipp. 9 Mein.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis Ἐπίκληρον adnotantur.

41

χύτρον μέγαν

παρὰ τοῦ μαγείρου

Pollux 10, 99 ὅταν δὲ Δίφιλος ἐν Ἐπικλήρῳ λέγη κτλ., δῆλον
ὅτι τὴν χύτρον λέγει, ἀλλ' οὐ τὸν χυτρόποδα.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΣ

I. e. incola pagi Ἐπιτροπή. Mein. I 454. 5 conl. C. I. I 626
Ἀπολλοφάνης Σατύρου Ἐπιτροπήθεν. cf. I 422.

42

ἐξειδιάσασθαι

Δίφιλος Ἐπιτροπεῖ. Bekker. Anecd. 96, 31. Ἐπιτροπεῖ Mein.]
ἐπιτροπή cod. — Phrynich. Ecl. 199 ἐξειδιάζονται· καὶ τοῦτο Φα-
βωρίνος λέγει κακῶς. ἰδιουῖσθαι γὰρ τὸ τοιοῦτον λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι.
ubi cf. Lobeck. ἐξειδιώσασθαι Xen. Hell. 2, 4, 8. Isocr. 12, 43.
Diphilus tamen fortasse scripserat ἐξειδιάσασθαι. cf. Arist. Av. 791.

ΕΥΝΟΤΧΟΣ

Cf. Αἰρησιτείχης.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ζωγράφος fuit etiam Antiphanis et Hipparchi, Ζωγράφοι An-
axandridis.

43

οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
ἐπ' ἔργον οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἢ μὴ δοκιμάσω

- 5 τίς ἐσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται
τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
ἐστὶν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαι με δεῖ.
οἶον τὸ κατὰ τοῦμπορίου, εἰ βούλει, γένος.
- 10 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχὴν, ἀποβαλὼν
τὸν ἴστων ἢ πηδάλια συντριψας νεώς,
ἢ φορτί' ἐξέροψ' ὑπέραντλος γενόμενος·
ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐδὲν ἠδέως
ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν.
- 15 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
τιθεῖς, τὰ θ' αὐτοῦ σπλάγγν' ἕκαστος ἐσθίει.
ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
τριταῖος, ἀπαθῆς, εὐπορηκῶς, περιχαρῆς
- 20 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων,
ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν·
ὑπὸ τοῦτον ὑπέκυψ' εὐθύς ἐκβεβηκότα,
τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
- 25 σωτήρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν.
τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
τὰ πατρῶα βρῦκει καὶ σπαθᾶ, πορευόμεαι.
ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νῆ Δί' ἕτερά που
ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἐνευρημένα,
- 30 τὰ κράσπεδ' ἀποθλιβέντα καὶ κεκραγότα
'ὄψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;
ἐῷ βοᾶν· πληγὰς γὰρ ἐνὶ προσλαμβάνειν
ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῆς, 'ἀμίδα μοι
- 35 ἐνεγκε πρῶτον' φησίν. 'ὄξος ἢ φακῆ
οὐκ εἶχε.' πάλιν ἤτησας, 'οἰμῶξαι μακρὰ
πρῶτος μαγείρων', φησίν. ἕτερα μυρία
τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἂν· οὐ δὲ νῦν σ' ἄγω,
πορνείον ἐστὶ, πολυτελῶς Ἀδώνια
- 40 ἄγρουσ' ἔταιρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν χύδην.
σαυτὸν ἀποσάξεις τὸν τε κόλπον ἀποτρέχων.

Athenaeus 7, 291f ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ (μά-

γειρος) και προς ους εκμισθοουν αυτον δεῖ διδάσκει λεγων ούτως κτλ. v. 21 Eustathius 946,56 (ναυλον) κατα γενος ουδέτερον, οἶον, λαλων τα ναυλα και δάνει' ερυγγάνων. 1. σ' ούδαμου Pors.] σουθάμου A. 2. ου Pors.] ου A. 4. αν Dindf.] εαν A. 6. τινας A. 7. δ' B] θ' A. 11. ηηδάλια Grotius Excerpt. 789] ηηδάλιον τι A. 12. εξερωρηνεν A. 13. ουθεν A. 16. επιβαλει Coraes. 17. θ'] τ A. σπλάγγνα A. 19. ευπορηκώς] ευοδηκώς K. 20. εις δεκ'] ενδεκ' Mein. Anal. Ath. 129. an ει δεκ' — γεγονεν η και δωδ.? 21. λαλων τα] εμων τε K. cf. Eupol. 163. Nicomach. 4. δάνεια A. 23. υπεκνη' Preller. Philol. III 522, conl. Arist. Vesp. 555] υπεμυξ'. 27. πορευόμεναι A. 29. ενευρημένα A. εξυρημένα et επισεισυρμένα Mein. conl. Diog. L. 1, 8 επισεισυρμένον και ρυπαρόν. 30. αποθλιβέντα Both.] αποθλίβοντα. 32. εν Iacobs. Add. Ath. 169. 70] εστι. εστι προσλαβειν Schweigh. 33. νύκτα A. 38. ου] οι Mein. in Ath. 39. εστιν A. αδωνιν A. 40. αγουσα εταιρα A. 41. αποσάξεις Casaub.] αποτάξεις.

coquus Draconi τραπεζοποιω, quem sibi ministrum adiungere cupit, qualibus hominibus operam suam commodare soleat exponit. 2. 'διατελεις futurum esse adparet.' Cobet. V. l. 242. 12. εξερωρηνε' grata negligentia pro εκριψας, quod frustra restituere volebat Toupius. 16. Aristot. Pol. 5, 6 καθ' οσον επιβάλλει μέρος εκάστω του ζην καλωσ. Demosth. 18, 254 το επιβάλλον εφ' ημασ μέρος. atque Herodot. 7, 23 μόριον οσον αυτοισι επιβαλλε. 4, 115 απολαχόντες των κτημάτων το επιβάλλον. 17. τιθεισ, i. e. computans. τα αυτου, non του ιερείου. 19. 'τριταιος heisst, er habe drei Tage zur Fahrt gebraucht, was eine grosse Schnelligkeit ist.' Boeckh. Oec. Ath.² I 189. 20. nauticas usuras dicit. Boeckh. Oec. Ath. I 148 not. Diog. L. 6, 99 φησι δ' "Ερωμιππος ημεροδανειστην (Μένιππον) γερονένα. και γαρ ναυτικω τονω δανειζειν και ενεχυράζειν. 7, 13 φασι (Ζήνωνα) υπερ χιλια τάλαντα εχοντα ελθειν εις την Ελλάδα και ταυτα δανειζειν ναυτικώς. Xen. Vect. 3, 9 ω μεν γαρ αν δεκα μυαι εισφορα γένηται, ωσπερ ναυτικόν σχεδόν επίπεμπτον (20%) αυτω γίννεται, τριώβολον της ημέρας λαμβανοντι. 21. ναυλον saepissime est ipsa merx. cf. Fritzs. Ran. p. 156. 7. 22. cf. Eubul. 11, 3. Plat. com. 186, 5. 28. ετερα, μειράκια. 29 sq. cf. Archedic. 3, 5 sq. ενέβαλεν ut exercitus hostilis. εις τον κέραμον. cf. Alexid. 257, 3. 31. αγοραϊον 'vile, quale fere eorum erat qui de symbolis epulabantur.' Mein. an αγελαϊον? cf. Eupol. 374. Plat. com. 76. 40. χυδην coniungendum cum αποσάξεις, implebis. Harpocrat. αποσάξαντα' αντι του φράξαντα το τρημα και αποπληρωσαντα. cf. Boeckh. C. I. I 289. sane αποσάττειν etiam est ventrem exonerare (Cobet. N. l. 122): sed hic (propter τον τε κόλπον) altera significatio aptior est.

εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὄστρεών γένη
παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
ὀπτῶν ἐπῆντε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
ὁ τριμμάτια τούτοις ἐν θυταῖς ἀργυραῖς.

Athenaeus 6, 230 f Δίφιλος ἐν Ζωγράφῳ κτλ. 2. ὄστρείων
Mein. 4. ἐπῆντε K.] ἐπῆγε A. cf. Eubul. 37. ἐπῆξε Erfurdt.
Obs. 457. sed aoristus de partibus prandii (v. 1) minus aptus.
5. θυταῖς sic A.

1. ἐκλεγεγμένον 'quod sibi elegit quidquid novi vel lauti reperiri poterat'. Mein. 5. τριμμάτια 'iuscula ex allio, aceto, porro aliisque condimentis composita, quibus carnes assatae inbuendae erant'. Mein.

45

ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθος·
ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτήμεθα.

Stobaeus Floril. 105, 5 Διφίλου ἐν Ζωγράφου Α. 1. πάθος^{ους}
Voss.

ΗΡΑΚΛΗΣ

46

ἐμὲ μὲν οὐχ ὄραῖς πεπωκότα
ἤδη τ' ἀκροθάρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,
τουδὶ δὲ ναστόν, Ἀστίνωνος μείζονα,
ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα;

Athenaeus 10, 421 e Δίφιλος ἐν Ἡρακλεῖ περὶ τινος τῶν
ὁμοίων (πολυφάγων) διαλεγόμενος διέξεισιν κτλ. 2. κεῦθυμούμενον
Mein, quod admodum languet. scr. κάμφυσώμενον. cf. Henioch.
4, 8. Xenoph. Reip. Lac. 5, 8 οἱ ἄπονοι πεφυσμημένοι τε καὶ αἰσχροί.
Athen. 6, 255 d ἐμφυσωμένων τῇ κολακείᾳ. 3. τουδὶ δὲ ναστόν
Heringa Observ. 279] τουδ' ἔδεν ἄστὸν Α. μείζον' Α. Ἀστίνωνος]
Ἀστερίωνος Herwerd. Nov. add. crit. 43 conl. Paus. 1, 35, 5 ἔστι
δὲ Μιλησίοις πρὸς τῆς πόλεως Λάδη νῆσος, ἀπερρώγασι δ' ἀπ'
αὐτῆς νησίδες. Ἀστερίου τὴν ἑτέραν ὀνομάζουσι καὶ τὸν Ἀστερίον
ἐν αὐτῇ ταφῆναι λέγουσιν... ἔχει δ' οὖν ὁ νεκρὸς οὐδὲν τι μείον
πηγῶν δέκα. cf. Preller. Myth. gr.² II 135. sed potius Asterion
(vel Asterius) gigas intellegendus est. Aristot. Schol. Aristid. 323, 9
Dind. τὰ Ἐλευσίνα διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος.. τὰ Παναθηναῖα
ἐπὶ Ἀστερίῳ τῷ γίγαντι ὑπὸ Ἀθηναῖς ἀναίρεθέντι (Mein. Anal.
Ath. 354). sine dubio effigies eius in Gigantomachiarum simulacris
publice cernebatur. Hesych. Ἀστόριον· μέγαν (sic Mein. pro μέγα)
καὶ διακεχυμένον (ἐκκεχ. Mein.). — sententia per interrogationem
efferenda erat.

2. Hesych. ἀκροθώρακες· μέθυσοι. scr. ἡμιμέθυσοι. Hesych. ἀκρογάλιξ· ἀκροθώραξ, ἡμιμεθής. constr. ἐμὲ . . πεπωκότα . . ὄντα κάμφυσώμενον . . ἡριστηκότα. — videtur Hercules ipse loqui.

ΗΡΩΣ

47

Athenaeus 9, 371a ἡ σευτλὶς ἕτερον τοῦ τεῦτλον ἐστὶ. διὸ καὶ Δίφιλος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρώιδραματι ἐπιτιμᾷ τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν. τευτλίδας Casaub.] τοῦ ταίνας A. καλῶν] καλοῦντι Casaub. recte Meinek. aliquem σεῦτλα vel σευτλίδες pro τεῦτλα dixisse arbitratur. scripserat Diphilus κακῶς ποιεῖς τὰ τεῦτλα σευτλίδας καλῶν. cf. Alexid. 142, 6. Euphron. 3.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

48

ὑπολαμβάνω τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ
λεγόμενον οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές.

Stobaeus Floril. 12, 12 Διφίλου Θησαυροῦ A. 2. οὐδὲν Mein.] οὐθέν.

ΘΗΣΕΥΣ

49

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

Athenaeus 6, 262a ψωμοκόλαφον εἶρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ οὕτως κτλ. ψωμοκόλαφον nove dicit eum quem superiores ψωμοκόλακα dixerant.

50

Athenaeus 10, 451b Δίφιλος ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισι γραφεύειν παρὰ πότον. προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γραῖφον 'τί πάντων ἰσχυρότατον'; καὶ τὴν μὲν εἰπεῖν ὅτι σίδηρος, καὶ φέρειν τούτου λόγου τὴν ἀπόδειξιν, διότι τούτω πάντ' ὀρύσσουσιν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρωῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδοκιμοῦσαι δ' ἐπάγειν τὴν δευτέραν, φάσκειν τε τὸν χαλκία πολὺ κρείττω φέρειν ἰσχύϊν. ἐπεὶ τοῦτον κατεργαζόμενον καὶ τὸν σίδηρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, ὅτι ἂν χρηζῆ ποιεῖν. τὴν δὲ τρίτην ἀποφῆναι πένος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλκία στένοντα πνυγίζουσι τούτω. φησὶν] φασὶν A. Ἀδωνίοισιν A. λόγου] λόγον A. τὴν] τὰν A. τὴν δευτ.] τὰν δευτ. A. ἐπεὶ] ἐπὶ A. σιδᾶρον A. ποιεῖν A. τὴν δὲ] τὰν δὲ A. doricis formis puellas Samias usas fuisse vix credibile est. pro εὐδοκιμοῦσαι fortasse scribendum εὐδοκιμούση. referebat huc Meinek. fr. 103. versus iambici redintegrari possunt multis modis. sed nihil agitur, nisi omnes probabiliter restituantur.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

51

ἔξανίσταμαι

τὸν ἀμφιτάπητα συστορέβας.

Pollux 10, 38 δάπιδες, τάπητες, ἀμφιτάπητες. Δίφιλος γοῦν φησιν ἐν Κιθαρωδῶ κτλ. 'exsurgo, posteaquam constravi amphitapetem, ne scilicet vestigium cubantis in eo adpareret.' Kuhn.

52

λήκυθον ξύστιν τ' ἔχεις;

B. ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν.

Pollux 10, 62 στλεγγίδες. καὶ ξυστίδας δ' αὐτὰς ἄν τις εἴποι. . . Δίφιλος πού ἐν Κιθαρωδῶ ἀνδρὶ εἶρηκεν κτλ. ξύστις est vestimenti genus (Arist. Nub. 70), ξύστρα strigilis. ex eorum nominum similitudine iocus petitur. quid in Pollucis verbis sibi velit ἀνδρὶ dubium est. 2. Atticorum mos dicendi postulat καὶ ξύστραν γε.

ΚΑΗΡΟΤΜΕΝΟΙ

Plaut. Casin. prol. 31 *Clerumenoe vocatur haec comoedia | graece, latine Sortientes. Diphilus | hanc graece scripsit, post id rursus denuo | latine Plautus.* cf. Meinek. I 455. fragmenta non exstant.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ

Cf. *Leucadia* Amphidis et Menandri, *Leucadius* Antiphanis, *Λευκαδία* ἢ *Δραπέται* Alexidis.

53

ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα;

. . . μέμνηται ταύτης Δίφιλος ἐν *Λευκαδίᾳ*. Miller. Mélanges 354. ἐγκεῶ cod. cf. Cratet. 29, 5.

ΔΗΜΝΙΑΙ

Cf. quae ad Aristophanis *Lemnias* adnotavimus.

54

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστίας ἄκρας.

Athenaeus 7, 307 f Δίφιλος φησιν ἐν *Λημνίαις* κτλ. idem 4, 156 b ἐγὼ δ' ὁ τάλας, κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Δίφιλον, κεστρεὺς κτλ. Eustathius 1178, 5 καὶ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ κτλ. 2. νηστίας Eust. — cf. Aristoph. fr. 156.

ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

Μαινόμενος fuit Diodori, *Dementes* Cn. Naevii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 14.

55

καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, κλίνην, κάδου,
στρώματα, σίγνον, ἀσκοπήραν, θύλακον,
ὥστ' οὐ στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον
ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι.

5 τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις.

Pollux 10, 18 ἵνα δ' ἐπιπράσκειτο τὰ σκεύη, τῆς ἀγορᾶς τὸ μέρος τοῦτο κύκλοι ὠνομάζοντο... ἐν τῷ *Μαινομένῳ Δίφιλος* κτλ. 1. κλίνην Hemsterh.] καὶ νῦν F. 2. σίγνον Bentl.] συνόν. λάγνονον vel τάγνονον Pors. 3. ὥστ' οὐ Piers. Moer. 442] ὡς που. 3. ἀλλὰ καὶ] ἀλλ' ἀκαρῆ K. cf. Arist. Vesp. 701. Alexid. 144.

4. ὀρθόν. in foro κείμενα vasa: iste omnia ὀρθά, ἀνεστηκότα gestabat. ante v. 1 positum erat φέρεις vel ἔχεις (ὀρῶ σ' ἔχοντα).

ΜΝΗΜΑΤΙΟΝ

56

ψύξον τὸν οἶνον, Δωρί.

Athenaeus 3, 124cd ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν... *Δίφιλος ἐν Μνηματίῳ* φησί κτλ. Eustathius 866, 26 ἔψυχον τὸν οἶνον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ τὸ ψύξον τὸν οἶνον, om. Δωρί.

ΟΝΑΓΟΣ

A Plauto in *Asinaria* expressa. Diphilum, non Demophilum, auctorem fabulae esse Ritschelius demonstravit Parerg. Plaut. I 272.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

57

εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῆ.

Pollux 9, 15. cf. Theophil. 9.

ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΑΙ

58

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.

B. εὐξωρότερόν γε νῆ Δί, ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ
ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἔστι τῆ ψυχῆ κακόν.

Athenaeus 10, 423ef *Δίφιλος ἐν Παιδερασταῖς* φησιν κτλ. ἔγχεον — εὐξωρότερον· τὸ γὰρ — κακόν C et Eustathius 746, 55

Διφίλου τὸ κτλ. 1. συ δη Α. 2. B. add. Naber. Mnem. nov. VIII 426. νη διω Α. παῖ, δός Casaub.] παῖδες Α.

ΠΑΛΛΑΚΙΣ

59

βουβάλια καρπῶν παρθένου φορήματα

Etymol. m. 206, 16 βουβάλιον· κόσμος χρυσοῦς περιτιθέμενος τῷ καρπῷ. Δίφιλος ἐν Παλλακίδι κτλ. φορήματα V] φρονήματα. Παλλακίδι cod. Milleri Mélanges 68] Παλλακῆ. Hesych. βουβάλιον· γυναικὸς κοσμάριον (ex emend. Mein.). cf. Nicostr. 33.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

Fortasse idem cum *Telesia*.

60

εὔ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης·
 'νικᾷ δὲ χρεία μ' ἢ ταλαίπωρός τέ μου
 γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ
 τῆς γαστροῦ, εἰς ἣν πρῶτον ἐμβάλοις . .
 5 ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον. ἐν πήρα φέροις
 ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
 εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν,
 οἰνάριον εἰς λάγνυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
 εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφέρει
 10 τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
 κοῦ προστίθῃμι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ
 διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίνεται.

Athenaeus 10, 422b Δίφιλος ἐν Παρασίτω κτλ. v. 1 Eustathius 1205, 20 Εὐριπίδης, ὃν κατάχρυσον ὁ Δίφιλος εἶπεν. 1. πόλλ' τοῦτ' Grotius Excerpt. 793. 2. με Α. 3. οὐδέν ἐστι γὰρ VL] γὰρ οὐδέν ἐστι Α. 4. πρῶτον Α] πάντ' ἄν C. πρῶτον ἄν πάντ' Grotius. ἐμβάλοις VL] ἐμβαλεῖς Α. βρωτὸν ἐμβαλεῖς ἅπαν Mein. πάντ' ἄν ἐμβάλοις ἅμα Herwerd. Nov. add. crit. 43. 44, cui ad-sentior. 5. ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος Mein. ὡς οὐχ ἔτ. ἀγγεῖον K. 6. ἄρτουςαν ἄλλον Α. 9. εἰσφορεῖν | πάντ' ἔσθ' Mein. in Ath. 10. τὰ πάνθ' VL] πάντα Α. ἅπανθ' Iacobs. Add. Ath. 9. πᾶς φέρει | ἅπανθ' K. 11. τὰ ἄλλα Α. 12. ταύτην C] ταῦτα Α. τὰ κακὰ Casaub. πάντ' ἄτακτα Iacobs. 229. πάντα γίνεται κακὰ Mein. An. Ath. 191. ταῦτὰ Volgraff. Mnem. nov. X 421. 2. fortasse πάντα που | διὰ τὴν τ. τὰ κακὰ ταύτην γ. duo postremi versus

delendi videntur G. A. Hirschigio Ann. crit. 28. cum ultimo cf. Alexid. 212, 5.

2. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἢ κακῶς τ' ὀλουμένη | γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίνεται κακά Eurip. fr. 907 N. (ex Clem. Alex. Strom. 6, 2, 12).

61

ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους,
ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.

5 κἄν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ,
γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ περύττομαι·
ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει.

Athenaeus 6, 236 b ὁ δὲ παρὰ τῷ Διφίλῳ (παράσιτος) τάδε φησὶν κτλ. 2. τὰ τριγλυφουδὲ A. 5. σφοδρῶς C. 6. τε Dobr.] τι A. περύττομαι Dindf.] περύσσομαι A. fort. γέγηθά τ' ἀσπαίρω τε κτλ. palpitant enim etiam qui supra modum laetantur. 7. ἂν Grot. Excerpt. 799] ἂν A. 8. αἷμα A.

2. cf. Arist. Vesp. 1214. 5. 6. περύττεσθαι proprie aves dicuntur laetabundae vel timidae. Lucian. Ver. h. 2, 41. Aelian. H. anim. 7, 7.

62

ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς

ὅ τι ἐστίν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὁδόν,
ἢ πῦρ ἐναύσει', ἢ διαφθείρει' ὕδωρ,
ἢ δειπνεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά;

Athenaeus 6, 238 f Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε κτλ. 2. φράσει' Porson.] φρασειῇ A. 3. ἐναύσει et διαφθείρει A. 4. δειπνεῖν Erfurd. Obs. 459] δειπνεῖν A. κωλύσαι Erf.] κωλύσει A.

in proverbio erant ἀραὶ Βουζύγιοι. Append. prov. 1, 61 Βουζύγης... ἄλλα τε πολλὰ ἀρᾶται καὶ τοῖς μὴ κοινωνοῦσι (μεταδιδοῦσι)... ὕδατος ἢ πυρὸς ἢ μὴ ὑποφαίνουσιν ὁδὸν πλανωμένους. Cic. Off. 3, 13, 55 *erranti viam non monstrare, quod Athenis execrationibus publicis (Buzygis Valcken. Herodot. 7, 231) sanctum est.* C. F. Hermann. Ant. sacr. 9, 9. 22, 1 sq. M. Haupt. Opusc. III 506. 3. cum ad πῦρ ἐναύσειε (Cratin. 409) supplendum sit μὴ, ad διαφθείρειε non item, scribendum videtur εἰ διαφθ. κτλ. 4. ioci causa παρ' ὑπόνοιαν: 'si quis amicos epulis excipere volentem prohibeat, sacer esto': tamquam sint qui id faciant.

οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

Athenaeus 6, 247d *κάν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματι φησιν (Δίφιλος) κτλ. δυσάρεστον C] δυσάριστον A. an παρασίτον — δυσαρεστεῖν?*

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

Peliades cum Medea patrem recoquentes in comoedia solus Diphilus videtur repraesentavisse.

τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν ἦν, γλαφυρόν σφόδρα,
φακῆς κατ' ἀνδρα τρύβλιον μεστὸν μέγα.

B. πρῶτιστον οὐκ ἀνθηρόν. A. ἐπὶ ταύτῃ γέρων
εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέροδης μέγας
5 ὑπὸ τι δυσώδης οὔτος ηῖρος ἀνθίαν,
ὄν πολλὰ . . ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει.

Athenaeus 4, 156f *κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον· φησὶν δ' οὔτος ἐν Πελιάσι κτλ. 1. ἀνθηρόν ἦν Erfurd. Obs. 451] ἦν ἀνθηρόν A. τὰνθηρόν ἢ γλαφυρόν σφόδρ' ἦν. B. φακῆς κτλ. Dobr. ser. τὸ δ. ἀνθηρόν ἦν; B. γλαφυρόν σφόδρα· φακῆς κτλ. 3. ser. A. προοίμιον οὐκ κτλ. (cf. Alexid. 110, 3). γέρων Emper.] φέρων A. 5. scrib. μέγας (ὑπὸ τι δυσώδης οὔτος ἦν) πρὸς ἀνθ., quod coniungendum cum ἐπεχόρευσε. 6. ὅς πολλὰ χαίρειν Schweigh. λέγει γέλωτος. οὔτος οὖν ἐπιρραγέντος A. vulgo λέγει. γέλωτος οὖν ἐπιρραγέντος (verba Athenaei).*

4. cf. Eubul. 37. 5. Aristot. H. an. 9, 25, 3 ὅπου ἂν ἀνθίας ἦ, οὐκ ἔστι θηρίον. ᾧ σημεῖω χρώμενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβᾶσι, καλοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν. cf. anon. 474 Mein.

ΠΛΙΝΘΟΦΟΡΟΣ

καὶ νῆ Δί' ὄντως εὐθύς ἐξέπεμπε με
ὄρθριον· ἐκόκκυξ' ἀρτίως ἀλεκτρούν.

Eustathius 1479, 46 *Δίφιλος ἐν τῷ κτλ. Bekker. Anecd. 101, 4 κοκκύζειν τοὺς ἀλεκτρούνας· Δίφιλος Πλινθοφόρω. id. 21, 24 ἄδειν ἀλεκτρούνας· ἀττικῶς. τὸ δὲ κοκκύζειν κωμικοὶ λέγουσιν. 2. ὄρθριον· ἐκόκκυξ' — ἀλεκτρ. Mein.] ὄρθριοκόκκυξ ἀλεκτρ. subiectum verbi ἐξέπεμπε non est ἀλεκτρούν.*

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

ᾧμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπάλας τὸ πρότερον
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.

τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίον
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.

5 ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ,
ὡς φησιν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμι' αὐτὴν ἔχει.
οὔτος ἀποκρίνεται', ἂν ἐρωτήσης 'πόσου

10 ὁ λάβραξ;' 'δέκ' ὀβολῶν' οὐχὶ προσθεῖς ὀποδαπῶν.
ἔπειτ' ἐὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλλης,
ἐπράξαιτ' Αἰγίνατον· ἂν δ' αὐτὸν δέη
κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφοτέρα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Athenaeus 6, 225 a Δίφιλος Πολυπράγμονι κτλ. 2. Ἀθήνη-
σιν Α. 3. τόδε δ' Schweigh.] τὸ δ' Α. fort. τὸ γένος ἐστὶ τῇ
φύσει | ἐπίβουλόν ὥσπερ θηρίων (hoc iam Wakefield. Silv. crit. II 91)
ἀπανταχοῦ. 5. ἔστι Α. 7. γε Α. δ' Mein. An. Ath. 127.
10. προσθεῖς ὀποδ. Schweigh.] προσθήσοι ποδ. Α. 11. ἐὰν Pors.
Adv. 50] ἂν Α. 12. ἐπράξαιταιγινεον et δέη Α. 13. πως,
ἀπέδωκεν Bothius. Ἀττικά O. Mueller Aegin. 89] ἀττικῶς Α. 14.
δὲ] δὴ Κ. κατ' ἀμφοτέρ' ὡδε Iacobs. Add. Ath. 127.

6. de more comam deis alendi Schoemann. Ant. gr.² II 206.
Cobet Mnem. nov. V 142 confert Liban. II 68, 29 ὁ στιγματίας . . .
ταῖς ὑπὲρ τοῦ μετώπου θριξίν . . . συγκαλύψας τοῦναιδος γελῶν ἂν
ὡς δὴ οὐκ ἐστιγμένος. 12. Poll. 9, 76 τὴν Αἰγίναίαν δραχμὴν
μείζω τῆς Ἀττικῆς οὔσαν (δέκα γὰρ ὀβολοὺς Ἀττικοὺς ἴσχυεν) Ἀθη-
ναῖοι παχεῖαν δραχμὴν ἐκάλουν. simillime hodie Graeci quidquid
eis debetur francis gallicis exsolvi iubent; si quid ipsi debent, suis
drachmis pendunt. 14. καταλλαγὴ est 'lucrum ex permutanda
pecunia'. Mein. Demosth. 50, 30 ἀκριβῶς ἐγγράπτο . . . ἢ τιμὴ
τίς ἦν καὶ νόμισμα ποδαπὸν, καὶ ὀπίσου ἢ καταλλαγὴ ἦν τῷ
ἀργυρῷ. tropice ea voce utitur Euphro 3, 4.

67

τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελέλυθεν.

Photius 480, 20 ῥαγδαίους· τοὺς κεινημένους καὶ σφοδρούς
καὶ βιαίους . . . Δίφιλος Πολυπράγμονι κτλ. cf. Teleclid. 30.
Aristoph. fr. 243. Antiphan. 7.

ΠΤΡΡΑ

Mulieris nomen esse videtur.

δῶρον δ' ἑμαυτῇ παρὰ θεῶν εὐρημένη

Ammonius Differ. verb. 61 εὐρέσθαι οἰονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι.
Δίφιλος ἐν Πύρρῳ. εὐρημένη Scaliger] εὐρημένον.

ΣΑΠΦΩ

Cf. Meinek. I 447. eo nomine multi comoedias scripserunt.

Ἀρχίλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα
μεστὴν Διὸς σωτήρος, ἀγαθοῦ δαίμονος.

Athenaeus 11, 487a μετάνιπτρον· ἢ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν
ἀπονιψωνται, διδομένη κύλιξ. . . Δίφιλος Σαπφοῖ κτλ. cf. Antiphan. 137.

Athenaeus 13, 599d καὶ γὰρ Δίφιλος ὁ κωμωδιοποιὸς πεποίηκεν
ἐν Σαπφοῖ δράματι Σαπφοῦς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἰππώνακτα.

ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ

Philemonis nomen apud Pollucem (fr. 71) pro Diphilo resti-
tuendum suspicatur Meinek. I 456. fortasse Diphilus Philemoneae
διασκευὴν scripsit.

οἶον ἀγοράζειν πάντα, μηδὲ ἐν δ' ἔχειν,
εἰ μὴ κικίννους ἀξιόους λίτραν δυοῖν.

Pollux 9, 81 τῶν κωμωδῶν τινες τῆς λίτρας μνημονεύουσιν. . .
οὐ γὰρ οἱ Δωριεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν τινες, ὡς Δίφιλος
ἐν Σικελικῷ κτλ. Photius λίτρα ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος.
Poll. 9, 80 δύνασθαι δὲ τὴν λίτραν ὀβολὸν Αἰγυναῖον. οἶον significare
videtur *veluti*: nam indicia πτωχαλαζονείας describi consentaneum est.
cincinnati quam inepte commemorantur vix est quod moneam, quam-
quam Kuhnius de *comis emptis* (*in foro* scilicet) conferri iubet
Martial. 12, 23, ut taceam de Hemsterhusio. nimirum scribendum
est εἰ μὴ κορακίνους κτλ. de sententia cf. Timocl. 11, 5 sq. et
de *coracinis*, piscibus contemptissimis, Pherecr. 56. Amphid. 22.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Cf. Αἰρησιτείχης.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ

Terent. Adelph. prol. 6 sq. *Synapothnescontes Diphili co-
moediast. | eam Commorientis Plautus fecit fabulam. | in graeca*

adulescens est, qui lenoni eripit | meretricem in prima fabula: cum Plautius locum | reliquit integrum: eum hic locum sumpsit sibi | in Adelpbos: verbum de verbo expressum extulit. cf. Sturz. De consuetud. commorientium Gerae 1790. Meinek. I 456. Ihne Quaest. Terent. Bonn. 1843 p. 25 sq. Fielitz. Ann. Fleckeis. XIII (LXXXVII) 675 sq. Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 376 sq. — fragmenta non manserunt.

ΣΤΝΤΡΟΦΟΙ

72

ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ·
ταντὶ γὰρ ἡμῖν δευσοποιὰ παντελῶς
τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν.

Harpocratio δευσοποιός· κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται . . τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς, ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χροῶμα ἔμμονον καὶ πολυχρόνιον τὸ δευσοποιὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. . . Δίφιλος Συντρόφοις κτλ. 1. ἔστιν I. πεδίῳ ABI. 2. ταύτῃ ABIN. 3. ἀποδεδείχθω ABIN. — Tim. Lex. Plat. δευσοποιόν· ἔμμονον καὶ δυσαστόπλυτον, ubi cf. Ruhnk.

ΣΤΝΩΡΙΣ

I. e. meretrix ἢ λύχνος ἐπικαλουμένη. Athen. 6, 247a. 13, 583e. duplicem fabulae fuisse recensionem docet Athen. 6, 247c. cf. Meinek. I 457.

73

ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.
B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθεσ. A. κεῖται πάλαι.
πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; B. οὐκ ἂν ποτε
Εὐριπίδης γυναικα σώσει'. οὐχ ὁρᾶς
5 ἐν ταῖς τραγωδίασιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;
τοὺς δὲ παρασίτους ἡγάπα. λέγει γέ τοι
'ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
ὄλοιτο, νόστου μὴ ποτ' εἰς πάτραν τυχῶν.'
10 A. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; A. τί δέ σοι μέλει;
οὐ γὰρ τὸ δράμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.

Athenaeus 6, 247ab Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι, ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Συνωρίς, Εὐριπίδου μνησθεῖς (κύβος δὲ τις οὕτως καλεῖται Εὐριπίδης) παίξων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ ὄνομα ἄμα καὶ περὶ παρασίτων τάδε λέγει κτλ. 1. ἄριστα A. 3. ποτ' A.

4. σώσει Porson.] σώσειεν A. 5. τραγωδίασιν L] τραγωδίας
 ἴν' A. v. 7 est Eurip. fr. 187, 1 N., ubi sequuntur τὰ μὲν κατ'
 οἴκουσ ἀμελία παρείς ἔα. v. 8 ipse adfinxit. 9. τυχών Eurip.
 Iph. T. 535] μολεῖ A. 10. σοί μοι Mein. An. Ath. 108.

'conloquuntur Synoris et parasitus'. Mein. 1. Plat. Reip.
 6, 491 d κάκιον ἀπαλλάττειν. Xen. Cyr. 4, 1, 5 ῥᾶον ἀπαλλάττουσιν.
 Mem. 1, 7, 3 αἰσχροῦς τε καὶ κακῶς ἀπαλλάξειεν. Cyneg. 3, 3 χα-
 λεπῶς ἀπαλλάττουσιν. Demosth. 18, 65 χεῖρον ἀπηλλάχασιν. Aeschin.
 3, 158 οὐδεὶς καλῶς ἀπήλλαξε. 3. Poll. 9, 101 ἐπεὶ τοῖς τετταρά-
 κοντα τοῖς μετὰ τοὺς τριάκοντα προστάσιν Ἀθήνησι συνῆρξεν Εὐρι-
 πίδης, εἰ τετταράκοντα συνήθροισεν ἀστραγάλων βολή, τὸν ἀριθμὸν
 τοῦτον Εὐριπίδην ὠνόμαζον. cf. Schol. Plat. Lys. 206 e. Eustath.
 1289, 61. de quadraginta viris illis dubitationes (fuerunt enim
 decem) non pertinent ad Diphili fabulam. Euripides autem hic
 quamquam a poeta longe diversus fuit, ex nominum concentu et
 nota tragici adversus mulieres similitate iocum petiit. iactum
felicem sic adpellari (ab εὐ ῥίπτειν) Sauppium monuit.

74. 5

ὀργίζεται; παράσιτος ᾧν ὀργίζεται;

B. οὐκ ἀλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
 ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ.

· · · · ·
 τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὄρα
 5 ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην· οὐκ οἶσθ' ὅτι
 μετὰ τὸν κιθαρωδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;

Athenaeus 6, 247 c ἐν δὲ τῇ διασκευῇ αὐτοῦ τοῦ (τοῦ αὐτοῦ)
 (fr. 74) δράματος περὶ ὀργιζομένου παρασίτου λέγων φησίν. καὶ ἐξῆς
 (fr. 75). Eustathius 1829, 49 Διφίλου τοῦ κωμωδοῦ τὸ ἀλλ' ἀλείψας
 τῇ χολῇ ἀπογαλακτίζει τὸν δεῖνα ὥσπερ τὰ παιδία. 3. αὐτὸν]
 αὐτὸν A. 4. παράσιτε A. 5. διασέσυρκε B] διασεσύρεκε A.

2. nutrices ut infantes ablactent mammas felle inungunt. 'ita
 parasitus bile in mensam hospitalem effusa se ipse a convivio ex-
 cludet.' 4. personas distinxit Iacobs. Add. Ath. 153. 5. *artem*,
 parasiticam. Plaut. Capt. 3, 1, 9. 6. i. e. proximus post citha-
 roedum locus parasito conceditur. κρίνειν similiter Arist. Ran. 1416.
 Av. 1102. 1114. Eccl. 1155 sq. simile proverbium μετὰ Λέσβιον
 ᾧδόν (Terpandrum) Cratin. 243.

76

ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ.

Harpocratio et (om. fabulae nomine) Photius et Suidas φιμοί.
 Αἰσχίνης (1, 59)... 'φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἔτερα ὄργανα'. φιμοὺς

δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο (adde οἱ κύβοι), καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. Δίφιλος Στυνωρίδι κτλ. ἔλκ' ἐς Phot.] ἔλκ' ἐς Suid. ἔλκεῖ D Harpocr. ἔλκεις rel. Harpocrat. μέσον τόν] με ABCG Harp. φημόν eiusdem AB. ἐμβάλης Herwerd. Obs. crit. 99. *trahē 'in medium pyrgum aleatorium, ut talos inicius' videntur haec ex eadem cum fr. 73 scaena petita esse.*

77

ἐχηνιάσας. ποιούσι τοῦτο πάντες οἱ
παρὰ Τιμοθέω.

Athenaeus 14, 657e *χηνίξειν δὲ εἶρηται ἐπὶ τῶν αὐλούντων. Δίφιλος Στυνωρίδι κτλ. 1. ἐχηνιάσας Λ] ἐχηνίσας H. Stephanus. χηνίξειν] χρονίξειν C. χηνιάζειν sic formatum ut σιφνιάζειν (Aristoph. fr. 912). Timotheum auloedum aliquem illius aetatis fuisse, non clarum illum Milesium, Meinek. arbitratur. at quainquam is mortuus est Ol. 105, 4, tamen a Diphilo commemorari potuit, dummodo scribamus οἱ παρὰ Τιμοθέου, i. e. discipuli et successores eius.*

ΣΦΑΤΤΟΜΕΝΟΣ

Commemoratur inter comoedias Diphili in catalogo librorum Piraeensi Wilamowitz. Anal. Eurip. 139. 40. U. Koehler. I. A. n. 992. alius poetae fabula cognominis significatur Athen. 15, 698 extr. *Εὐμήδης* (sic enim scribendum est) ἐν Σφαττομένω. cf. R. Schoell. Herm. III 169. G. Kaibel. Observ. crit. Ath. 8.

ΣΧΕΔΙΑ

78

θαῖττον πλέκειν κέλευε πόρκων πυκνοτέρους.

Etymol. m. 683, 25 *κύρτους καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἔρηκη δεῖ προσαγορεύειν. καὶ Φίλων δὲ μνημονεύει τοῦ πόρκου κτλ. Suidas et Zonaras πόρκος μνημονεύει δὲ καὶ Δίφιλος τοῦ πόρκου κτλ. ac 'δίφιλος ἐν σχεδίᾳ cod. Etym. Paris. 2654 a Cramero inspectus'. Gaisf. et cod. 2720 Cram. Anecd. Paris. III 18, 1. καὶ δίφιλος ἐν σχεδίμνημ' D 'et fere M.' — πόρκων Sylburg.] τῶν πόρκων. cf. Antiphan. 120. βρόχους καὶ πόρκους Plat. Soph. 220c.*

ΤΕΛΕΣΙΑΣ

Athenaeus 6, 258e *κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐπιμελῶς . . . τὸν παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. cf. Meinek. I 457.*

79

τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα.
B. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤδιστα γ' ἐπιδορῶμαι.

Athenaeus 14, 640d *Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ κτλ.* v. 1 idem 2, 52f (Herodian. I 321, 23) *καὶ οὐδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος τρωγάλια, μυριτίδες κτλ.* 1. ἀμύγδαλα 52] ἀμυγδαλαῖ A 640.

ΤΗΘΗ

Titulus indicis librorum Piraeensis Wilamowitz. Anal. Eur. 139. 40. U. Koehler. I. A. n. 992.

ΤΙΘΡΑΤΣΤΗΣ

Sic pro *Πιθραύστη* Marciani Athen. 11, 484e recte Casaub. cf. Meinek. I 455.

80

πρίστις, τραγέλαφος, βατιάκη, λαβρώνιος.

B. ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ', ὄρας; A. ἤμιστά γε, ἐκπαμάτων δ' ὀνόματα. B. πρὸς τῆς Ἑστίας; A. ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἰκοσιν.

Athenaeus 11, 484e *Δίφιλος Τιθραύστη καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτηρίων φησί κτλ.* et 484 a *βατιάκιον, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις ποτηρίων ὀνόματα.* 1. *πρ. τρ.* Jacobs. Add. Ath. 261] *τρ. πρ. A.* 2. *ἀνδραπόδι' ἤδη Dobr.] ἀνδραποδιον δὴ A. ἀνδραποδίων δὴ Dalecamp.* at pro servis haec habere nemo poterat. Hipparch. 3 ὁ *λαβρώνιος* avis esse creditur. itaque *τραγέλαφον* potissimum ratione habita scribendum arbitror *τετράποδα δ' ἤδη κτλ.* — ceterum non *πρίστιν*, sed *πρῆστιν* Graecos dixisse existimo (a *πρήθειν*) piscem, qui aquam balenarum modo ex naribus efflaret.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

[*Φιλάδελ*]φος index librorum Piraeensis Wilamowitz. 140. U. Koehler. I. A. n. 992. sed fortasse *Ζωγράφος* ibi scriptum erat.

81

ἀνέψυξα

ἀντὶ τοῦ ἀνεπαυσάμην. Δίφιλος Φιλαδέλφω. Bekker. Anecd. 80, 29. Hesych. *ἀνέψυχθεν* (Hom. II. 10, 575. cf. 13, 84)· *ἀνεπήσαντο.* et *ἀνέψυξα· ἀνεπαυσάμην.* transitive *ἀνάψυξον πόνων* Eur. Hel. 1094.

82

ὄξινην οἶνον

Δίφιλος Φιλαδέλφοις. Bekker. Anecd. 110, 17. cf. Hermipp. 91. Philonid. 12. Arist. Eq. 1304. Vesp. 1082.

ΦΡΕΑΡ

Fuit *Φρέαρ* etiam Anaxippi, *Εἰς τὸ φρέαρ* Alexidis.

83

πολιὸς τεχνίτης ἐστὶν ὁ χρόνος, ὧ̄ ξένε·
καίρει μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χεῖρονα.

Stobaeus Flor. 116, 32 Διφίλου ἐκ Φρέατος Α. 1. πολιὸς] σκολιὸς Grot. σκαῖος Mein. φαῦλος G. A. Hirschig. Ann. crit. 28. δόλιος Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 20. consulto omitto Herwerden. Mnem. nov. VI 80. unice verum quod M. Hauptius proposuit Opusc. III 607 ἄτοπος. cf. Cratet. 39.

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

84

διακύψας ὄρω̄
διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλῆν σφόδρα.

Photius ὀπαία κεραμὶς· ἢ τὴν κάπνην ἔχουσα. Δίφιλος Χρυσόχω̄ κτλ. 'dicit tegulam qua operiebatur fumarium.' Mein. — καλῆν, κόρη̄ν vel γυναῑκα proxime vel antecedenti vel subsequenti versu addiderat.

... ΠΕΤΤΑΙ

Titulus mutilus in indice librorum Piraeensi Wilamowitz. 140. Θεραπευταί U. Koehler. I. A. n. 992.

▲ ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

85

Plauti *Rudentem* ad fabulae Diphileae imitationem compositam esse docet prol. 32 *primumdum huic esse nomen urbi Diphilus Cyrenas voluit*. argumentum copiose exponitur 33sq. sed nomen fabulae ignoramus. Meinek. I 457. Th. Birt. Elpid. 58. 61. 64.

86

ὧ̄ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε
Διόνυσε καὶ σοφώταθ', ὡς ἡδύς τις εἶ·
ὅς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος,
τὸν τὰς ὀφρῶς αἴροντα συμπεῖθεις γελᾶν,
5 τὸν τ' ἀσθενῆ̄ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν.

Athenaeus 2, 35cd Δίφιλος δ' ὁ κωμικός φησιν κτλ. 1. προσφιλέστατος C. 3. ὅς τὸν — ποιεῖς Lennep. Phalar. 108] ὅταν — ποιῆς VL. σὺ τὸν — ποιεῖς Iacobs. Add. Ath. 31. v. 5 ante 4 transponit Herwerden. Mnem. nov. VI 80. sed poterat v. 6 sequi εἶναι διδάσκεις vel tale aliquid. — cf. Horat. C. 3, 21, 3 sq.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον
 τοῦ πορνοβοσκοῦ . . . . .
 κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι
 ῥόδα, ῥαφανίδας, θερμοκνάμους, στέμφυλα,
 5 ἀπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν.

Athenaeus 2, 55d Δίφιλος κτλ. καὶ σημείωσαι τὸ θερμοκνά-
 μους, ἐπεὶ καὶ νῦν οὕτω λέγεται. 2. τοῦ πορνοβοσκοῦ interpretis
 esse existimat Iacobs. Add. Ath. 44. τοῦ πορνοβοσκεῖν Mein. 4.
 ῥαφανίδας Dindf.] ῥαφανίδας. 5. ἀπλῶς Iacobs.] ἄλλως. fortasse
 ὄλωσ. ταύτας] πόρνας Mein. An. Ath. 29. probabilius, si opus,
 ταίρας.

οὐκ ἔστι βίος ὃς οὐχὶ κέκτηται κακά,
 λύπας, μερίμνας, ἀρπαγὰς, στρέβλας, νόσους·
 τούτων ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανεὶς
 ἀπέλυσε τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνω.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 13 Δίφιλος γράφει κτλ. 1. οὐχὶ
 Sylburg.] οὐ. 2. ἀρπαγὰς] ἀγρονάς Herwerd. Stud. crit. 90. dis-
 cernunt grammatici ἀγρόνη τὸ σχοινίον et ἀγρονή ἢ ἀγξίς. Herodian.
 I 335, 2 not. 4. ἀπέλυσε Valck. Eur. Hipp. p. 313d] ἀνέπαυσε.
 ἀναπαύσας] ἀναπαύσεως ms. Ottob.

ἐν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει
 καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς
 ὥσπερ κανοῦν μοι πάντ' ἐνεσκευασμένον,
 σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

Stobaeus Floril. 57, 2 Δίφιλον Α. 3. ὥσπερ Pors. Arist. Pac.
 855] ὡ περ Trinc. κανοῦν B] ἱκανοῦν. πάντ'] πᾶν γ B. ἐνεσκ.
 Vind. B Ars.] ἀνεσκ. 4. οὐλάς AB. — ἐν ὀν. καταβ. μούξ ἀγροῦ]
 καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς ὥσπερ εἰ | κανοῦν ὁμοῦ τι πάντ'
 ἐνεσκ. | κτλ. Mein. ἐν ὀν. κατέβαινέ μούξ ἀγροῦ φέρον | καθ' ἕκαστον
 ἀγαπ. ἐνιαυτὸν ὥσπερ εἰ cetera ut Meinekius Cobet. Mnem. VIII 132.
 scribo ἐν ὀν. (γάρ vel δέ) μοι καταβαῖνον ἐξ ἀγροῦ | καθ' ἕκαστον
 (ὡ δ') ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς (ἀγει) ὥσπερ κ. ἅμα πάντ' ἐνεσκ. ὡδε,
 hic, Arist. Av. 229. 'unum sibi quotannis asellum ex agro in urbem
 descendere dicit, canistri instar omnibus rebus ad vitam necessariis
 tenuiter instructum.' Mein.

παρατίθημι ὄλοσχερῇ
 ἄρον' ἐς μέσον σύμπτυκτον, ὠνθυλευμένον,

χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὄλα·
 δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φύσῆματι.

Athenaeus 9, 383f κατὰ τὸν ἠδιστον Δίφιλον κτλ. 1. παρα-
 τίθημι A. 2. ἐς, non εἰς, A. σύμπτυκτον Dobr.] συμπτυκτὸν
 A. 3. περιφορεῖνα κρομβώσας A. 4. δούρειον VL] δούριον A.
 τῷ φύσῆματι corruptum est.

2. 'agnus primum ut farciri posset dissectus ac postea rur-
 sum consutus erat.' Mein. 3. περιφόρινα a φορίνη, de quo cf.
 Aristomen. 10. 'describitur porcellus cum ipsa cute ad duritiam
 quandam assatus. Hesych. κρόμβος· ὁ καπυρός. κρομβότατον· κα-
 πυρώτατον.' Mein. 4. Macrob. Sat. 2 p. 383 Titius obicit saeculo
 suo quod porcum Troianum mensis inferant: quem illi ideo sic
 vocabant, quasi aliis inclusis animalibus gravidum, ut ille Troianus
 equus gravidus armatis fuit (Mein. V 112). duos coquos conloqui,
 quorum alter alterum iactatione superare conetur monet Meinekius.

91

ἦν οὐδ' ὁ πατήρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε,
 παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἢ κύων οὐ λαμβάνει,
 μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος.

Trypho περὶ τρόπων III 199, 9 Spengel. ὑπερβολὴ ἐστὶ φράσις
 ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν ἀνξήσεως ἢ μειώσεως χάριν· ἀνξήσεως
 μὲν...μειώσεως δέ, οἷον Δίφιλος φησιν ἐπὶ αἰσχροῦς γυναικός κτλ.
 1. οὐδ' ὁ editor Tryphonis Cantabr.] ὁ.

92

ὅστις γὰρ αὐτὸς αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεται
 συνειδὸθ' αὐτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ,
 πῶς τὸν γε μηδὲν εἰδὸτ' αἰσχυνθήσεται;

Stobaeus Floril. 24, 1 Δίφιλον A. cf. Philem. 229 et Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Gnomol. 123. 4.

93

εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττον σοὶ λέγειν,
 ἑμᾶντὸν ἀδικῶ κούκέτ' εἰμὶ θεοσεβής,
 ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ κού φιλῶ.

Stobaeus Floril. 79, 16 Δίφιλον A. 2. θεοσεβής Iacobs. Lect. Stob. 120] εὐσεβής. — v. 1 pro δόξαιμι scr. λέξαιμι. nam *videri* patre eloquentiorem esse non est nefas. κατασπείρειν etiam Eurip. Herc. fur. 469.

94

εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδὲ εἰς πονηρὸς ἦν.
φιλαργυρία τοῦτ' ἔστιν, ὅταν ἀφείς σκοπεῖν
τὰ δίκαια τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς.

Stobaeus Floril. 10, 5 τοῦ αὐτοῦ (Διφίλου) A. 1. οὐδ' ἂν
εἰς Menand. monost. 665. 2. ἀφείς] ἀφῆς Vind. Voss. 'sunt for-
tasse duo fragmenta.' Mein.

95

τέρπομαι γυμνοὺς ὄρων
τοὺς ὀξύπεινους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ
πάντ' εἰδέναί σπεύδοντας.

Athenaeus 2, 47b τὸ δὲ ὀξύπεινος παρὰ Διφίλω κτλ. 1. γυ-
μνοὺς] γελομένους Herwerd. Stud. crit. 90. fortasse σεμνοὺς, i. e.
cum tam severos et ad occultandam curiositatem compositos video.
ὀξύπεινος tropice etiam Cic. Att. 2, 12 sum in curiositate ὀξύπεινος.
4, 13 valde sum ὀξύπεινος.

96

δειπνεῖ τε καταδύς πῶς δοκεῖς; λακωνικῶς,
ὄξους δὲ κοτύλην — B. πάξ. A. τί πάξ; ὄξις μέτρον
χωρεῖ τοσοῦτο τῶν Κλεωναίων.

Athenaeus 2, 67d Δίφιλος κτλ. 1. 'καταδύς qui feræ instar
in lustrò latet hominumque consortium fugit.' Iacobs. Add. Ath. 52
conl. Liban. Apol. Socr. 3, 13 καταδύς εἰς γωνίαν. Themist. Or.
23, 284 b ἐν γωνίαις που καταδεδύκασιν ἢ χηραμοῖς. πῶς δο-
κεῖς, cf. quæ ad Arist. Nub. 881 adnotavimus. λακωνικῶς, i. e.
parce. 2. Hesych. πάξ... τέλος ἔχει. cf. Lobeck. Aglaoph. 776 sq.
ὄξις apud Atticos quarta pars est cotylæ, apud Cleonæos integra
cotyla (Schweigh.). cf. Aristoph. fr. 688. 'ὄξις τῶν Κλεωναίων
ut θύμον τῶν Τμηττίων Eubul. 19, 4.' Mein. verba ὄξις — Κλεω-
ναίων Athenæi videntur esse, non Diphili, qui ὄξους potius Κλεω-
ναίου videtur mentionem fecisse.

97

αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἔστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου.

Athenaeus 5, 189e νῦν δὲ τὰ βασιλεία λέγουσιν αὐλὰς, ὡσπερ
... Δίφιλος κτλ.

98

ἐν ἡμέραισιν αὐτὸν ἐπτά σοι, γέρον,
θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον.

Zenobius 4, 18 ἢ κρίνον ἢ κολοκύντην· τὸ τῆς κολοκύντης ἄν-
θος καλεῖται κρίνον· ἄδηλον δὲ εἰ οἴσει καρπὸν. ἔταττον οὖν τὸ
μὲν κρίνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ
τοῦ ὕγιου. μέμνηται ταύτης Δίφιλος λέγων κτλ. ἐν Ἡμέραισιν
ante Valckenarium, tamquam titulus esset fabulae. 1. αὐτὸν Val-
cken. Diatr. 16. 17] αὐτὸς. γέρον P] γέρον. γερὸν H. 2. ἢ κο-
λοκύντην Valcken.] κολοκύντην. 'intra dies septem ipsum tibi tra-
dam vel sanum vel mortuum.' cf. Menand. 1033 Mein. Diogenian.
5, 10. Hehn. Kulturpfl. 271.

99

ἄρ' ἐστὶν ἀνοητότατον αἰσχροκερδία·
πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὦν ὁ νοῦς τᾶλλ' οὐχ ὄρα.

Stobaeus Floril. 10, 4 Διφίλου A. 1. αἰσχροκερδία Grot.]
αἰσχροκέρδεια A sec. Gaisf. 2. τῷ Voss. et A corr.] τὸ.

100

ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορῆσαι ῥᾶδιον.

Stobaeus Floril. 15, 3 Διφίλου AB. Εὐφρονος Trinc. 2. δὲ
A Voss.] δὲ μιᾷ.

101

ὄρκος δ' ἐταίρας ταῦτὸ καὶ δημηγόρου·
ἐκάτερος αὐτῶν ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ.

Stobaeus Floril. 28, 4 Διφίλου A. 1. δ' add. Grot. 2.
'adiurat unicuique, ad quem loquitur.'

102

ἄνδρὸς φίλου καὶ συγγενοῦς γὰρ οἰκίαν
αὐτοῦ νομίζειν δεῖ τὸν ὀρθῶς εὐγενῆ.

Stobaeus Floril. 84, 4 Διφίλου Trinc. deest in A. 1. καὶ
συγγενοῦς γὰρ οἰκίαν Mein.] γὰρ καὶ σ. οἰκ. γὰρ οἰκ. καὶ σ. Grot.
2. εὐγενῆ Both.] συγγενῆ.

103

ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολὺ·
τὰ πάντα τούτῳ τέμνεται καὶ πράττεται.

Stobaeus Floril. 91, 17 Διφίλου Α. 2. ἅπαντα? τέμνεται] δάμνεται Halm. Lect. Stob. 56, refutatus a Mein. V 112. γίνεται Herwerd. Anal. crit. 31. 2 non melius. πράττεται] φράττεται 'obturatur os oratorum' Valcken. at φράττειν non est *obturare*. haec aliquo modo cum fr. 50 cohaerere propter comparativum censet Mein.

104

πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν εὐτυχέστερον·
τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν οὐ προσδοκᾷ.

Stobaeus Floril. 95, 3 Διφίλου Α. 2. τὴν Pors.] τὴν γὰρ. asyndeti exempla congegit Mein. ed. mai.

105

πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ
ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον.

Stobaeus Floril. 96, 9 Διφίλου Α.

πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος.
πενίας γὰρ οὐδεὶς ἐστι μείζων πολέμιος.

Stobaeus Floril. 96, 10 Σοφοκλέους Α. 9, 1. δυσκραθεῖσα Α Vind. 2. μετέστρεψεν Herwerd. Mnem. nov. VI 86 conl. Philem. 111. Menand. 8 (Mein.), 3. 10, 2. γὰρ add. Grotius. priorem eclogam Sophoclis (fr. 859 N.), alteram Diphili esse Brunckius censuit. cf. G. Herm. Eur. Andr. 483. illa cur Diphilo abiudicetur non video: ἄρδην quidem etiam Arist. Thesm. 274 ac saepius apud Platonem philosophum et alios.

106

ἄνθρωπός εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ
πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει.

Stobaeus Floril. 98, 6 Διφίλου Trinc. 1. αὐτὸ Voss. B] αὐτῷ.

107

ὥσπερ κυαθίζουσ' ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη
ἐν ἀγαθὸν ὑποχέασα τρι' ἐπαντλεῖ κακά.

Stobaeus Floril. 104, 16 Διφίλου Α. 1. ἡμῖν ἐνίοθ' Voss. Trinc. 2. ὑποχέασα Mein.] ἐπιχέασα. cf. Cobet. V. l. 483. N. l. 601. Sophil. 4. Diphil. 5. 'respicit illum vini temperandi modum, quo uni cyatho vini tres cyathi aquae adfundebantur.' Mein.

108

ὡς δεινὸν ἡνίκ' ἄν τις ᾖν ἐν φροντίσιν
εἰκῆ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνη.

Stobaeus Floril. 109, 5 Διφίλου Α. 2. λαμβάνη Α corr.]
λαμβάνει.

109. 110

βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.
βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὄν προαιρεῖται τρόπου.

Stobaeus Floril. 105, 47 Διφίλου Α. cf. Eurip. fr. 1059 N.
Menand. monost. 57. 65, ubi βιοῖ μὲν, quod est βιοῦμεν. Diphilus
forsitan scripserit ζῶμεν γὰρ οὐδεὶς κτλ. Anton. Mel. 807 Wechel.
et Maxim. Conf. 2, 684 (ἐν θνητῶν γένει) Euripidi tribuunt, qua
de re cf. Nauck. Tr. gr. fr. xi. in duo fragmenta dispescuit Mein.
— cf. etiam Fritsch. ap. Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 23. 4.

111 a b

οὐκ ἔστ' ἀναιδουῖς ζῶον εὐθαρσέστερον.
κακῆ γὰρ αἰδῶς ἐνθα τάναιδὲς κρατεῖ.

Stobaeus Floril. 32, 3 Διφίλου Trinc. 1. ἔστ' Mein.] ἔστιν.
2. τάναιδὲς Valck. Eur. Hipp. 385] γ' ἀναιδὲς. duo fragmenta
esse censet Meinekius, alterum tragici esse iudicans. nisi forte v. 2
alterius est personae.

112

καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν φέρει.

Stobaeus Floril. 12, 11 Διφίλου Α. κέρδος Α Trinc.] ψευ-
δος Gesner. ed. 3. ac περὶ ψεύδους est Stobaei lib. 12. itaque
καιρῷ τιθ. ψεύδος εἰς κέρδος φέρει Mein. ed. mai. conl. Soph. OR.
517. 991. (ψεύδος ἐν) καιρῷ τιθ. κέρδος ὡς καρπὸν φέρει | δέν-
δρον idem Stob. IIII LVIII.

113

ἄν γνῶς τί ἐστ' ἀνθρώπος, ἡδίῳν ἔσει.

Stobaeus Floril. 21, 3 Διφίλου Α. cf. Philem. 107, 1. poterat
uterque eadem sententia uti.

114

ὡς μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ.

Stobaeus Floril. 37, 9 Διφίλου Α. ὡς Gaisf.] ὦ.

115

γυναικὸς ἀγαθῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥάδιον.

Stobaeus Floril. 68, 21 Διφίλου Α. Menand. monost. 94 ἐσθλῆς.

116

θνητὸς πεφνκῶς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι.

Stobaeus Floril. 118, 15 Διφίλου Α.

117

λύπης δὲ πάσης γίνετ' ἱατρὸς χρόνος.

Stobaeus Floril. 124, 25 Διφίλου Α. cf. Menand. 540, 1 (Mein.). monost. 326. 577. 622. 674.

118

εὐμετάβολός ἐστιν ἀνθρώπων βίος.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 13 τοῦ κωμικοῦ Διφίλου εἰπόντος κτλ. εὐμ. μάλ' Grot. ὡς εὐμ. Mein. εὐμετάβολός τις Both.

119

παχὺς ἀνθυλευμένος στέατι Σικελικῷ

Plutarchus Nic. 1 ὄψιμαθῆς καὶ μειρακιώδης φαινόμενος. . καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον κτλ. parasitum perstringi arbitratur Mein. ed. mai. corrigens quae ipse dixerat I 438.

120

τὸ μὲν Ἄργος Ἴππος, οἱ δ' ἐνοικοῦντες λύκοι.

Anthologia Palat. 11, 439. Ἴππος] ἱππῶν Mein. scrib. Ἴππιον. cf. Pindar. Isthm. 6 (7), 11 (16). confert Mein. Isocr. 5, 52 (οἱ Ἀργεῖοι) τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπολλύνουσι, καὶ ταῦτα δρωῦντες οὕτω χαίρουσιν ὡς οὐδένες ἄλλοι τοὺς πολεμίους ἀποκτείνοντες. Hesych. Ἀργεῖα φορά' ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας Ἀργεῖους κωμωδοῦσιν. cf. Eustath. 286, 19. Diogenian. 2, 79. Apostol. 3, 76. Macar. 2, 28. Suid. Ἀργεῖοι γῶρες.

121

ῶν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια.

Photius νεοττός. καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει κτλ. ὦν — νεοττία cod. διέτρεχεν] διέπερεν Both. — αὐτῇ, τῇ λοπάδι (Mein.). cf. Alexid. 261, 9. 10.

122

μόνος γὰρ ἦν λέγων

ἄκουσμα κἀκρόαμα.

Bekker. Anecd. 372, 27 Δίφιλος ἐκ παραλλήλου τέθεικε τὰς λέξεις κτλ. 'ille solus, si verba faceret, non solum cum delectatione audiebatur, sed etiam dignus erat qui cum attentione auscultaretur.' quod moneo propter Herwerd. Obs. crit. 99. 100. ὀράματα καὶ ἀκούσματα Aristot. Eth. Nic. 10, 4 p. 1174 b 27. θεάματα τε καὶ ἀκούσμασι Lucian. Nigrin. 19. — mirer ni Demosthenem dicat tum iam dudum mortuum.

123

καὶ πόδα βόειον οὐδὲ εἷς ὀπτᾶ.

Lexicon Hermanni 324 τὸ δὲ ὀπτᾶν δευτέρας (συζυγίας ἐστὶ) κτλ. Δίφιλός φησιν ὁ Ἀθηναῖος. οὐδὲ εἷς Mein.] οὐδεῖς.

124

Athenaeus 4, 168 c διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον 'κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμισίον.' Eustath. 1504, 62 δοκοῦσι δὲ πολυκέφαλοι οἱ μεθύοντες. cf. Menand. 67, 4 Mein.

Harpoer. Ἀρτεμισίον ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα .. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι τῆς Εὐβοίας. ac similiter Bekker. Anecd. 448, 12. itaque Dianae signum τριπρόσωπον interpretatur Casaubonus. sed Hecaten τρίμορφον novi, Dianam τρικέφαλον ignoro. itaque videndum an promunturium Artemisium tribus capitibus excurrere intellegi possit. Diphilum scripsisse ἀνίσταμαι | κεφ. ἔχων τρεῖς ὥσπ. Ἀρτ. coniecit Mein. Ἀρτεμισίον, ut χαρίσιος, θαλύσια, νεκύσια Lobeck. Paralip. 163. Pathol. elem. 424. addo Φορμίσιος.

125

Athenaeus 1, 23 c ἀνακεῖσθαι δὲ φημὲν ἐπὶ ἀνδριάντος, ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέστυρον. Δίφιλος ἐγὼ δ' ἕως τινὸς μὲν ἀνεκείμεν. πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἐταῖρός (Dind. ἕτερός) φησιν ἀνάκεισο. Eustathius 1404, 7 Δίφιλος ἐν τῷ 'ἐγὼ — κατακειμεν', πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἀκούων ἔφη 'ἀνάκεισο', ὡς εἴπερ εἶπεν, ἔσο ἄψυχος ἀνδρίας. cf. Suid. ἀνακεῖσθαι et κατακεκλίσθαι. τινὸς μὲν Mein. in Athen.] μὲν τινος. scrib. A. ἐγὼ δ' ἕως τινὸς μὲν ἀνεκείμεν. B. (σὺ δὲ) | ἀνάκεισο. cf. anon. 205 Mein.

126

Προϊτίδας ἀγνίζων κούρας καὶ τὸν πατέρ' αὐτῶν
Προῖτον Ἀβαντιάδην, καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε,
δαδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ, τόσα σώματα φωτῶν,

θείω τ' ἀσφάλτω τε πολυφλοίσβω τε θαλάσση
 5 ἔξ ἀκαλαρροίταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
 ἀλλὰ μάκαρ Ἀἴο διὰ τῶν νεφέων διάπεμψον
 Ἀντικύραν, ἵνα τόνδε κόριν κηφήνα ποιήσω.

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 26 ὁ κωμικὸς Δίφιλος κωμῶδει τοὺς γόητας διὰ τῶνδε κτλ. 2. ἐπὶ Mein.] ἐν. τοῖσδε, δαδί μῶ Sylb.] τοῖς δεδασμίας L. 3. τόσα Grot.] πόσα L. 4. πολυφλοίσβω θαλάσσης ante Sylb. 5. ἔξακαλαρροίταιο L. 6. Solon. 14 Bergk. οὐδὲ μάκαρ οὐδείς πέλειται βροτός (μάκαρος Dindf.). 7. Herodian. I 261, 21 τὰ εἰς ῥα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῶ ὦ παραληγόμενα, εἰ μὲν ἔχῃ τὸ ᾠ μακρόν, παροξύνεται... Ἀντικύρα πόλεις δύο, ἡ μὲν Φωκίδος, ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν. τόνδε κηφήνα Sylb.] τόν τε — κηφήνα L.

cf. Preller. Myth. gr.² II 55 sq. 'dubitari potest utrum *Melampyrum* dicat an *Ascularium*.' Mein. cf. Lobeck. Aglaoph. 299. Alexid. 112, 4. at Athenaeus planum aliquem inrideri testatur. 3. Lucian. Menipp. 7 ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν ἐκάθηρέ τέ με καὶ ἀπέμαξε καὶ περιήγγυσε δαδίοις καὶ σκίλλῃ. Zon. Hist. 2, 5 δᾶδες καὶ θεῖον καὶ ἀσφαλτος (Mein.). φῶτες hic idem atque ἄνθρωποι. Eurip. Helen. 1094 δὺ' οἰκτρῶ φῶτε (Menelaum et Helenam). 5. Hom. II. 7, 422. Od. 19, 434. 6. cf. Philem. 91, 4. 7. *Anticyram* pro ipso *elleboro* nominavit. Plut. Mor. 462 b τὴν *μανίαν* ἢ Ἀντικύρα θεραπεύει (Mein.). κόρις est homo *mordax*. Horat. Sat. 1, 10, 78 *men' moveat cime x Pantilius? fuci autem sunt sine aculeo*. Arist. Vesp. 1114. 5. Plin. N. h. 11, 27. 57. Suid. κηφήν... λέγεται καὶ ἄνθρωπος ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος. Verg. Georg. 4, 168 *ignavum fucos pecus*. Ruhnk. Tim. 157. 8. itaque hoc dicere videtur: 'ut huic mordaci homini aculeum adimam. — fortasse ad Ἑλληβοριζομένους pertinet.

127

γρυμεία

Bekker. Anecd. 33, 33 γρυμεία· ἦν οἱ πολλοὶ γρύτην καλοῦσι. Δίφιλος ἄνευ τοῦ ι γρυμέαν. ἔστι δὲ παρ' Ἀθηναίους πῆρα τις γρυμεία καλουμένη, ἐν ἣ παντοῖα σκευή ἐστί. cf. Sotad. 1, 3.

128

θυροκοπεῖν καὶ θυροκοπία

Δίφιλος. Bekker. Anecd. 99, 17. cf. Antiphan. 239, 3.

129

νεκρόν

τὴν γυναῖκα. Δίφιλος. Bekker. Anecd. 109, 16.

130

περίδου

συνδοῦ. λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης. οὕτως Δίφιλος. Photius 416, 9. cf. Arist. Eq. 791. Nub. 644.

131

πολιτοκοπεῖν

Δίφιλος. Photius. cf. Plat. com. 105.

132

στηνιᾶν

καθ' οὗ ὁ βίος τάσσει. Δίφιλος. Bekker. Anecd. 113, 25. Δίφιλος] Σώφιλος Lobeck. Phryn. 381. cf. Sophil. 6, 3. Antiphan. 82. τούτῳ ἐχρήσαντο οἱ τῆς νέας κωμωδίας ποιηταί, ut diserte testatur Phryn. Ecl. 381. quidni igitur et Sophilum et Diphilum et Antiphanem ea voce usos esse credamus?

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΤΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

133

γαστήρ ὄλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
ὄφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῦσι θηρίου.

Plutarchus Mor. 54 b παρασίτου ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι. conl. Ath. 6, 258 e Fritzschius ap. Toeppel. De Eupol. Adulat. 31 ad Telesiam Diphili (ubi cf. quae sub titulo adnotavimus) rettulit. plenum enim illum Plutarchi librum esse locorum ex comicis excerptorum (57 a. 62 e. cf. Wyttenb. p. 463. 468 sq.).

134

λαμπρῶς ἐνίστε ζῶσιν, οἷς χαλεπώτερον
τοῦ περιποιήσασθαι τι τὸ φυλάξαι βίον.

Stobaeus Floril. 15, 4 Δίφιλου Trinc., sed Μενάνδρου A. 1. ἐνίστε Mein. Menand. 691] ἐνιοι. ζῶσιν Grot.] σώζειν. 2. περιποιήσασθαι Schowii codic. et Gesn. marg.] παρὰ (πέρα) ποιήσασθαι.

135

ὅς δ' οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι,
τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδεΐας ἔχει.

Stobaeus Floril. 32, 2 Δίφιλου. 'sic Gesner. Menandro tribuere videtur Trinc.' Gaisf. ac Μενάνδρου Vind. cf. Menand. 692 Mein. 1. οἶδεν] ἐπίσταται Voss. N. Trinc. Terent. Adelph. 4, 5, 9 erubuit,

salva res est. quae verba non necesse est ex hac Diphili ecloga expressa esse.

136

κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμείου πικροῦ.

Stobaeus Floril. 77, 8 Διφίλου Α. sed cf. Anaxandrid. 78. non credo in comparationem nequaquam ex trivio petitam utrumque pariter incidisse.

137

Etym. m. 127 init. ἀπολιβάξω· ἀπέλθω... ἢ εἰς τὴν Διβύην ἀπελεύση. ὅμοιον τὸ εἰς κόρακας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἄγνοιά. 'fortasse legendum ἀντὶ τοῦ ἐς φθόρον· Δίφιλος ἐν Ἄγνοιά.' Mein. I 450.

138

Clemens Alex. Strom. 5, 14, 133 ὁ κωμικός Δίφιλος γεννωκώτατα τὸν ὄντα πάντων, φησί, πατέρα τοῦτον διὰ τέλους τίμα μόνον, ἀγαθῶν τοσοῦτων εὐρετὴν καὶ κτίστορα. 'Eusebius P. E. XIII p. 404 Steph., ubi priora ita scripta sunt: ὁ κωμικός Δίφιλος γεννωκώτατον ὄντα πάντων κτλ. plenius haec leguntur et ex Menandri Diphilo (sic) citantur apud Iustinum Mart. De monarch. 41c

διότι τὸν ὄντα κύριον πάντων αἰεὶ
καὶ πατέρα τοῦτον διὰ τέλους τιμᾶν μόνον,
ἀγαθῶν τοσοῦτων εὐρετὴν καὶ κτίστορα.'

Mein. — Christiani alicuius sunt hominis.

CORRIGENDA.

Si paucissima ut spero in his paginis menda reperientur, Caroli fratris potissimum diligentiae id debetur, multis etiam aliis rebus de libro meo optime meriti.

In conspectu numerorum scr. p. 5 col. 4 *Antiphan.* M. 298 K. 278. p. 7 col. 1 *Alexid.* M. 284 K. 344. col. 4 *Philem.* M. 88 K. 103. col. 5 M. 141 K. 138. M. 153 K. 149. p. 8 col. 2 *Diphil.* M. V CCXXXVIII K. 235a. M. — K. 204.

Antiphan. fr. 52 potius est 53, 53 autem 52. — 327 scr. Ἀλέξιδος (340). — 329 scr. Alexidis (fr. 341).

Anaxandrid. fr. 41, 60 (p. 155) del. Verba 'an ἄμης — Ephipp. 8, 3.' cf. v. 56.

Eubul. fr. 35 scr. μέγα μοι, μέγα σοι. fortasse μέγ' ἐμοί, μέγα σοι φ. — 47 extr. add. 'cf. Philetaer. 14. 15.' — 69 adn. l. 4 scr. ἔκ-πωμ' ἀεὶ Iacobs.

Anaxil. fr. 3, 1 (p. 265 l. 5) scr. ὕδατος δὲ λ. — 34 extr. add. 'cf. Philem. 114.'

Alexid. fr. 52 adn. l. 4 scr. τούτων A] τουτωνὶ Cant. L. — 77 adn. l. 7 scr. Timocl. 17. 21, 5. — 193 (p. 369 l. 6) scr. ἀλοᾶν etiam absolute cet.

Axionic. 4 adn. l. 16 scr. Diphil. 44, 5.

ADDENDA.

Stobaei Eclogis (I. II) tandem a Wachsmuthio editis in Philemonis demum fragmentis uti licuit, ibique codicum et notationem et varietates ab illo adscivi. idem nunc consulendus est in *Antiphan.* fr. 247 (Stob. Ecl. 2, 31, 9). 254. *Anaxandrid.* 21. 66 (Stob. Ecl. 2, 46, 5). *Nicostr.* 30. 31, ubi P marg. ad v. 2 Nicostrati νικοστράτ λακίωνων, quod nomen fabulae Nicostrati adhuc ignotum fuit. *Alexid.* 280 (Stob. Ecl. 2, 31, 11).

Praeterea ad *Antiphan.* 21 add. Herodian. I 356, 17 τὸ κλισίον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ἰ ἐκτεῖνον παροξύνεται ὡς τὸ θηρίον, παρὰ δὲ Ὀμήρῳ συστέλλει τὸ ἰ καὶ προπαροξύνεται. II 903, 7 τὸ κλισίον παρὰ

τὸ κλειώ ἐστίν, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω. — ad fr. 25 de ἐλευθερίῳ ὕδατι nunc cf. Wilamowitz. Herm. XVIII 463. 4.

Philetaer. fr. 18 verba εἰς τὸν πίθον φέρουσι tropice accipienda sunt.

Ephipp. fr. 6, 4 fortasse scr. ὥσπερ κοχλίδιον, quae vox etiam *concham* significat.

Alexid. fr. 174, 3 fortasse scr. ἤδη πανελθών.

Sotad. fr. 1, 11 fortasse scr. τρίγλας μεγάλας. nulli enim magni raro inveniuntur, sed in pretio sunt. Plin. N. h. 9, 64. 68.

BIBLIOTHECA GRAECA

VIRORUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIÆ IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt:		M. Pf.
Aeschinis in Ctesiphontem oratio recensuit explicavit <i>A. Weidner</i>		3. 60
Aeschyli Agamemno, illustr. <i>R. H. Klausen</i> , Ed. II. ed. <i>R. Enger</i> . 8. mai. 1863		3. 75
Aristophanis Nubes. Ed. illustr. praef. est <i>W. S. Teuffel</i> . Ed. II. 8. mai. 1863		1. 20
Delectus epigrammatum Graecorum , novo ordine conc. et comment. instr. <i>Fr. Jacobs</i> . 8. mai. 1826 [Vergr.]		1. 80
Demosthenis conciones, rec. et explic. <i>H. Sauppe</i> . Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiacae I.—III.) Ed. II. 8. mai. 1845		1. —
Euripidis tragoediae, ed. <i>Pflugk et Klotz</i> . Vol. I., II. et III. Sect. I.—III.		15. 15
Einzeln:		
Vol. I. Sect. 1. <i>Medea</i> . Ed. III.		1. 50
" I. " 2. <i>Hecuba</i> . Ed. III., quam curavit <i>N. Wecklein</i>		1. 20
" I. " 3. <i>Andromacha</i> . Ed. II.		1. 20
" I. " 4. <i>Heraclidae</i> . Ed. II.		1. 20
" II. " 1. <i>Helena</i> . Ed. II.		1. 20
" II. " 2. <i>Alcestis</i> . Ed. II.		1. 20
" II. " 3. <i>Hercules furens</i> . Ed. II., quam cur. <i>N. Wecklein</i>		1. 80
" II. " 4. <i>Phoenissae</i> . Ed. II., quam curavit <i>N. Wecklein</i>		2. 25
" III. " 1. <i>Orestes</i>		1. 20
" III. " 2. <i>Iphigeni Taurica</i>		1. 20
" III. " 3. <i>Iphigenia quae est Aulide</i>		1. 20
Hesiodi carmina, recens. et illustr. a <i>C. Goettling</i> . Ed. tertia quam curavit <i>I. Flach</i> 1878.		6. 60
Hierzu:		
Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena. Von Dr. Hans Flach. gr. 8. geh.		8. —
Homeri Ilias, varietat. lect. adi. <i>Spitzner</i> . Sect. I.—IV. 8. mai. 1832—36		4. 50
Einzeln:		
Sect. I. lib. 1—6		— 90
" II. " 7—12		— 90
" III. " 13—18		1. 35
" IV. " 19—24		1. 35
Lysiae et Aeschinis orationes selectae, ed. <i>I. H. Bremi</i> . 8. mai. 1826		1. 50
Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et comment. illustr. <i>L. Dissen</i> . Ed. II. cur. <i>Schneidewin</i> . Vol. I. 1843.		3. 90
— Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in Olymp. et Pyth.) 1846. 47. (à 1 Mk. 50 Pf.)		3. —
Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit <i>G. Stallbaum</i> . X voll. (21 Sectiones). 8. mai. 1836—82.		
Vol. I. Sect. 1. <i>Apologia Socratis et Crito</i> . Ed. V. ed. <i>Wohlrab</i>		2. 40
" I. " 2. <i>Phaedo</i> . Ed. V. cur. <i>Wohlrab</i> . 1875.		2. 70
" I. " 3. <i>Symposium c. ind.</i> Ed. III. 1852. [Vergr.]		2. 25
" II. " 1. <i>Gorgias</i> . Ed. III. 1861		2. 40
" II. " 2. <i>Protagoras c. ind.</i> Ed. IV. ed. <i>Kroschel</i> . 1882		2. 40

				M. Pf.
Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit G. Stallbaum. X voll. (21 Sectiones.) 8. mai. 1836—82.				
Vol. III. Sect.			Politia sive de republica libri decem. 2 voll. Ed. II.	7.50
" III. "	1.		Politia lib. I.—V. 1858. [Vergr.]	4.20
" III. "	2.		lib. VI.—X. 1859	3.30
" IV. "	1.		Phaedrus. Ed. II. 1857	2.40
" IV. "	2.		Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. 1857	2.70
" V. "	1.		Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. 1857	2.70
" V. "	2.		Cratylus cum. ind. 1835	2.70
" VI. "	1.		Euthydemus. 1836	2.10
" VI. "	2.		Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae, Hipparchus 1836. [Vergr.]	4.20
" VII. "			Timaeus et Critias. 1838. [Vergr.]	5.40
" VIII. "	1.		Theaetetus. Ed. II. rec. <i>Wohlrab.</i> 1869.	3.—
" VIII. "	2.		Sophista. 1840	2.70
" IX. "	1.		Politicus et incerti auctoris Minos. 1841.	2.70
" IX. "	2.		Philebus. 1842	2.70
" X. "	1.		Leges. Vol. I. lib. I.—IV. 1858.	3.60
" X. "	2.		lib. V.—VIII. 1859.	3.60
" X. "	3.		lib. IX.—XII. et Epinomis. 1860.	3.60
Sophoclis tragoediae, rec. et explan. E. Wunderus. 2 voll. 8 mai. 1847—1875				9.90
Einzeln:				
Vol. I. Sect.	1.		Philoctetes. Ed. IV. ed. <i>Wecklein.</i>	1.50
" I. "	2.		Oedipus rex. Ed. V. ed. <i>Wecklein</i>	1.50
" I. "	3.		Oedipus Coloneus. Ed. III.	1.80
" I. "	4.		Antigona. Ed. V. ed. <i>Wecklein</i>	1.50
" II. "	1.		Electra. Ed. III.	1.20
" II. "	2.		Aiax. Ed. III.	1.20
" II. "	3.		Trachiniae. Ed. II.	1.20
Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII., explan. E. F. Poppo. 4 voll. 8. mai. 1843—1882				20.55
Einzeln:				
Vol. I. Sect.	1.	Lib. I.	Ed. II.	3.—
" I. "	2.	" II.	Ed. II.	2.25
" II. "	1.	" III.	Ed. II. ed. <i>J. M. Stahl</i>	2.40
" II. "	2.	" IV.	Ed. II. ed. <i>J. M. Stahl</i>	2.70
" III. "	1.	" V.	Ed. II. ed. <i>J. M. Stahl</i>	2.40
" III. "	2.	" VI.	Ed. II. ed. <i>J. M. Stahl</i>	2.40
" IV. "	1.	" VII.	Ed. II. ed. <i>J. M. Stahl</i>	2.70
" IV. "	2.	" VIII.	Ed. II. ed. <i>J. M. Stahl</i>	2.70
Xenophontis Cyropaedia, comment. instr. F. A. Bornemann. 8. mai. 1838. [Vergr.]				1.50
——— Memorabilia (Commentarii), illustr. <i>R. Kühner.</i> 8. mai. 1858. Ed. II.				2.70
——— Anabasis (expeditio Cyri min.), illustr. <i>R. Kühner.</i> 1852. . . .				3.60
Einzeln à 1 Mk. 80 Pf.				
Sect. I. lib. I.—IV.				
" II. " V.—VIII.				
——— Oeconomicus, rec. et explan. <i>L. Breitenbach.</i> 8. mai. 1841. . . .				1.50
——— Agesilaus ex ead. recens. 8. mai. 1843. [Vergr.]				1.20
——— Hiero ex ead. rec. 8. mai. 1844. [Vergr.]				.75
——— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.), ex ead. rec. Ed. II. 8. mai. 1880. . . .				1.80
——— " Sect. II. (lib. III.—VII.), ex ead. rec. 8. mai. 1863. . . .				4.80

PA Kock, Theodor (ed.)
3465 Comiorum atticorum frag-
A2 menta
1880
v.2

University of Toronto Robarts
CheckOut Receipt

29/08/03
03:16 pm

Item: Comiorum atticorum fragmenta
Due Date: 26/9/2003, 23:59

Please retain this receipt

416-978-8450

T

